C. SVETONII

TRANQVILLI

OPERA

C. SVETONII
TRANQVILLI
OPERA

EX RECENSIONE

GVILL. BAVMGARTEN CRVSII

TOMVS TERTIVS

AVGVSTAE TAVRINORVM
EX TYPIS IOSEPHI POMBA
ANNO MDCCCXXVI.

CLAVIS
SVETONIANA

TRIPLICEM CONTINENS INDICEM

PRIMVM NOMINVM PROPRIORVM

ALTERVM LATINITATIS

CVM COROLLARIO DE GENERE DICENDI SVETONII ETC.

TERTIVM GRAECORVM

QVAE IN SVETONIO LEGVNTVR

PRAEFATIO

Quod accidere solet iis, qui longam viam emensi finem tandem laborum invenerunt, ut ex portu traiectum mare lubenter respiciant, aliisque narrare gestiant, cur iter instituerint, quibus discriminibus sint conflictati, et quid commodi sibi vel aliis diuturna molestia paraverint; id, quum exacto indices Suetonianos adornandi labore absolutam iam, qualem animo conceperamus, huius auctoris editionem publicamus, sentire et facere nobis videmur. Accedit enim ad ingenitam humanae naturae, de finitis negotiis verba faciendi, voluptatem rationis reddendae operamque recognoscentibus de consilio modoque eius respondendi necessitas, ne frustra stipendia meruisse iudicemur, vel, utcunque desideratum otium placeat, ab aliis, qui censuram gerunt, vendere equum iubeamur. Quum autem nulla adhuc de ipsa editione, ante biennium vulgata, nisi privata paucorum, iudicia ad nos pervenerint, neque tristi nota offensis, neque benigniore sententia laetis, libere prorsus, quid ipsi de labore nostro sentiamus, pronuntiare licet. Et de prioribus quidem voluminibus suo tempore et loco praemonita repetere, non attinet; de hoc autem tertio, quod absolutam demum praestat editionem, iustique de universo opere iudicii facultatem facit, paucis adhuc admonendum.

Primum autem id mihi sumo, ut utilem et necessariam rem suscepisse videar, quum indices Suetonii diligentius adornandos existimarem. Constat enim uno virorum doctorum, qui in linguarum antiqnarum studio, velut provincia demandata, versantur, consensu, haud melius perfectam totius apparatus cognitionem aperiri posse, quam congesta, quae in singulis scriptoribus exstat, materia, ut, continuato deinceps per omnes, quibus temporis iniuria abstinuit, auctores eodem labore, tandem, quid reliquum nobis sit priscae Latinitatis, iudicari, et in unum corpus, tanquam iustum thesaurum, omnia redigi, et ex temporum, quae lingua sequitur, diversitate disponi queant. Igitur, quicumque ad edendos veteres scriptores accesserunt, fere polliciti sunt indices locupletissimos; sed, quum ad rem ipsam ventum esset, partim tergiversati sunt et laboris molestia absterriti, partim levius iustoque velocius in eo negotio fidem praestare festinaverunt, vel etiam imperitis adolescentulis gravissimam operam demandarunt, ita ut, paucis exceptis, miras subinde rerum imagines, ut verba in libro non reperiunda vel falso derivata, et ineptas structuras, quas tirones secus coniunxerant, aliosque errores prostituerint, quorum viros ipsos, qni nomina sna inscripserunt, taedere et pigere oportebat; cuius rei exempla, qualia v. c. in Bernecceri et Pitisci indicibus passim deprehenduntur, eo magis afferre piget, quum pluribus locis ea notandi non occasio, sed necessitas se obtulerit. Sunt sane egregii indices, quibus, ut praestantissimos memorem, Freinshemius Florum, Ernestius Ciceronem, minor Ernestius et Schaeferus Livium ornatos illustratosque dederunt, verum selectiori, quae dicitur, Latinitati destinati, vel singula aut pauca cuiusque usus et formae exempla

suppeditantes, vel ad uberiorem verborum, morum, aliarumque rerum notabilium explicationem instituti; ut prorsus diversi generis diversoque consilio facti suam laudem obtineant, universam orationis cuiusque scriptoris materiam, qualis a lexicographis desideratur, ut quam dare noluissent, haud complectantur. Quae autem aliis editionibus annexa est, maxime quas Galli olim in usum Delphini procurarunt (*), varia et multiplex vocabulorum farrago, parum illa subsidii ad linguae cognitionem suppeditat, plerumque etiam tam temere confusa est, ut, nisi Iupiter aliquis rudem molem in ordinem cogere voluerit, in quaerendis locis tempus, in dinoscendis exemplis operam perdere cogaris. Itaque, quam Celeb. Schuetzius longe graviorem et ampliorem operam Ciceroni promisit, ex parte iam praestitit, eam in Suetonium nostro studio collatam probaturos, speramus, aequos peritosque rei iudices, praesertim quum, commentario historiae magis rebusque ipsis interpretandis destinato, uberior disputatio, quae in scriptoris usu dicendi versatur et exemplis eiusdem generis illustratur, huic volumini relicta fuisset.

At, quum de utilitate rei nemo facile dubitet, quaerendum, an nostra opera proposito consilio satisfecerit. Non ii profecto sumus, et omnes id agnoscent qui latine vel vernacula lingua a nobis scripta legerint, non ii sumus, qui iuvenili arrogantia nimias indignasque laudes nobis arrogemus; imo indefessum, quod a pueris continuavimus, studium, et opera per

(*) Quantum nostrales ex imitatione Gallorum profecerint, quam tamen hodieque sunt, qui commendent, et quam lepide nonnunquam eam instituerint, inde patet, quod umbraticus quidam praeceptor editionem vulgavit *in usum Delphinorum*; discipulos suos dixit, quos honorifico nomine appellare sperabat.

plures annos aliorum institutioni data, aetatis maturitas, et quae crescere cum annis solet iis, qui meliora usque affectant, modestia, nec non iudicia satis iniqua, quae ab iis etiam experti sumus, quibus viri artius nobiscum coniuncti vix eam potestatem concessissent, haec, ne ea memorem, quae animi sunt et pietatis, dudum diffidere nobismet ipsis et verecunde de nostris iudicare nos docuerunt. Habemus autem, de qua nihil detractum patimur, diligentiae saltem et assiduitatis laudem, eamque, quidquid iudiciorum huic etiam labori acciderit, obtinebimus. Hac igitur fiducia, quid praestare voluerimus, et quid praestitisse videamur, sine invidia enarrabimus.

Triplici indice instituto, *primo*, quae de locis, nominibus, gentibusque romanis dicenda erant, ita coniunxi, ut ab aliis passim rectius exposita reciperem, errores, quos e Glandorpio plerique propagarant, emendarem, quae denique a Graecis scriptoribus illustrata notaveram, quanta fieri posset, brevitate repeterem; *altero*, quidquid ad Latinitatem Suetonii et illius aetatis pertinet, complexus sum, in qua re non acquiescendum duxi in exemplis post repetitam lectionem accurate recensendis, sed in eo maxime elaboravi, ut a propria singulorum verborum potestate, quae ex rationis legibus una eademque omnibus linguis esse debet, exorsus ad diligentiorem quaestionem de variis mutationibus descenderem, quas lingua et partes linguae simul cum civitatis gentisque forma expertae essent, saepius etiam, ubi necessitas, notiones ab aliis disiunctas et confusas ad certum ordinem revocandi, id posceret, ab etymologiae principiis continuum interpretationis filum deducerem; adiuncto corollario, in quo de genere dicendi, quod Suetonio, ut grammatico, singulare, sed haud ineptum esse vi-

detur, uberius exponeretur; *tertio* Graeca, quae in his scriptis leguntur, fere corrupta a librariis, saepe insulsis additamentis inquinata, uti nunc e libris vel virorum doctorum coniecturis restituta sunt, explicavi.

Sequitur, ut de orthographia dicam, quam in editione et indicibus servavi, partim, quod nonnulla defendenda, partim etiam, quod occupanda quaedam videntur, quae vel minus recte instituta nunc mihi ipsi improbantur, vel ab ea constantia scribendi recedunt, quae primam laudem meretur, quamcumque rationem custodire placuerit. Si quis autem leviorem rem existimet, is neque meminerit necesse est, quam aptae colligataeque inter se omnes partes grammatices sint, adeo ut ex minutis illis rebus gravissimi saepe errores nectantur, neque reputaverit difficultatem, quae constituenti et corrigenti ex concepta aliqua norma textum inde subnascitur, quod ad absurda etiam et ridicula deduci se videt, si in coepta ratione perseveraverit. Acutissime nuper de ea re egit Wolfius disputatione Analectorum Vol. II. inserta, qua de orthographicis quibusdam Graecis ita exposuit, ut pudorem simul et verecundiam plerisque editoribus iniecisse videatur. Ante omnia id pro certo ponere licet, ipsos Romanos, dum lingua viventium ore usurparetur, de scribendi legibus admodum dubios, et ipso usu inconstantes fuisse, id quod omnium linguarum historia, et iis, quae passim auctores de re profitentur, et codicum non minus, quam inscriptionum diversitate confirmatur, quamvis in his librariorum opificumque inscitiae vel incuriae multum tribueris. Sed nullo non tempore dubitatum est, utrum pronuntiationem scriptura, an scripturam pronuntiatio sequi debeat. Vnde factum, ut v. c. *Claudium*, et *Clodium*, *Plautium* et *Plotium* nomen promiscue scripse-

rint (v. ad Vesp. 22), et in verbis compositis ultimam praepositionis literam modo in proximam mutaverint, modo eliserint; modo retinendam exprimendamque duxerint, sicut etiam fuere, qui antiquas formas contra morem aetatis suae revocarent, alii, qui nihil non novari posse existimarent. De pronuntiatione autem Romanorum iidem apud nos errores obtinent, quos in Graeca dudum emendatos multi mordicus defendunt, ut quam, initio in singulis civitatibus diversam, ex barbaro idiomate, quam iustis legibus, diverse scripta diverse ore exprimi iubentibus, et cognatarum linguarum, ut Germanicae Anglicaeque (*), similitudine efferri malint. Maxime dolendum est, quod libris Caesaris *de analogia* tempus non pepercit. Quum enim auctoritas et eruditio viri plurima constituisse et ad leges revocasse videatur, ex illis longe accuratius de pristino et seriore usu iudicare liceret. Tam incerti igitur validaque auctoritate destituti id relictum nobis videmus, ut normam nostram faciamus, quae cum antiquissimis monumentis non minus, quam cum ipsius linguae earumque, quae proximam affinitatem vindicant, analogia maxime conveniat, eamque religiose persequamur.

Iam, ut exemplis utamur, perpetua in codicibus et editionibus est varietas in scribendis verbis compositis. Pleraque etiam lexica recentiorum *adfero*, *adtuli*, *adlatum* ut unice vera proposuerunt. In qua re mirari soleo inconstantiam eorum, qui in Hebraicis de verbis נו exponunt, quae omnem anomaliam mutatae radicali

(*) Lingua Angl. literae ϑ et diphthongi οι verum sonum servavit, consonas δ et τ, β et π diligentius distinguit, ῥ Orientalium Graecorumque more ad gutturales refert, ch, ubi Graecum est χ, ut nunc adhuc Graeci, recte pronuntiat.

in literam proxime insequentem debent, ut nemo אנמל dicat, sed אמל; qui Graece nunquam ἔνλογος, ἐνλογέω dicunt, sed ἔλλογος et ἐλλογέω, in Latinis etymologiam etiam usque ad pronuntiationis difficultatem urgent. Sed, si scribendum *affero*, *attuli*, *allatum*, analogia elidi etiam iubet literam ante *s*, ita ut more Graecorum, qui συσκευάζω scribunt, non συνσκευάζω, μησί, non μηνσί, ἐλπίσι, non ἐλπίδσι, *ascribere*, *asciscere*, et *astare* praeferas etymologicis formis *adscribere* etc. (v. ind. sub v. *Adstare*), eodemque modo *succensere*, *summittere*, *summovere*, et *summonere* probes pro *subcensere*, *submittere* rel.; quamquam in his dubitatio nonnunquam incidit, anne veteres diversas significationes pronuntiando scribendoque distinxerint, ut v. c. *submittere* dixerint, ubi esset ὑποπέμπειν, at *summittere*, ubi *deïcere*, *demittere*, ut in *facie summissa*, qualia suspicatus sum de aliis etiam formis, ut quum antiquius *igni* in usitatis dictionibus: *ferro et igni*, *aqua et igni* durasse, alias *igne* frequentatum existimavi, inductus maxime lectionis in iisdem probatissimisque codicibus varietate. Plura de hac re possent disputari, quae praefationis fines excederent; multa etiam passim occupavimus, retractatis subinde, quae in editione secus facta vel neglecta fuerant.

Alia est quaestio de nominibus, quae propriorum potestatem acceperunt, ut magistratuum, aedificiorum etc. an maioribus literis distinguenda sint. Exhibui sane: *Consul*, *Consules*, *Praetor*, *Tribunus*, *Campus*, *Septa* al. Iam vero roges, num *Praetorius* etiam et *Quaestorius*, vel, ubi haec reieceris, ut adiectiva, num *Theatra*, *Amphitheatra*, *Templa*, quae ipso plurali numero appellativa significantur; et vere nescio quo loco monitum legi, eadem analogia *Lictores*, *Accensos Aedituos* et quos non pari honore prosequendos. Nol-

lem igitur factum, et restitui potuisse minora elementa vocibus illis cupiissem, praeter paucas, quae κατ' ἐξοχήν dicuntur, ut *Campum*, τὸ πεδίον, quo facilius ab aliis campis, *Vrbem*, τὸ ἄστυ, quo ab *urbibus* distinguatur, quod ad sensum gravioris subinde est momenti, ut loco A. 53, *non temere Vrbe oppidove ullo egressus* sequ., ubi *Vrbe* dedi, ne cum plerisque *urbe ulla* interpreteris. Ita in optimis editionibus scriptorum Anglicorum saepe *the Town* legi, non *the town*, atque dandum est aliquid Latinae linguae articulo destitutae, et perspicuitati, quae omnibus aliis rationibus scribenti semper prior esse debet.

Restat, ut conclamatam contentionem de literis *u* et *v*, et *i* atque *j* revocem, quae tamen gravissima esse videtur. Quum enim *j* et *v* positionem efficiant in metris, et Graecis diversa pronuntiatio tam nova res fuerit, ut saltem *v* durius modo suo β, modo lenius diphthongo ου expresserint, de reddendo consonae *j* sono prorsus desperaverint, et quum eadem diversitas in linguis omnibus obtineat, quae ex Latina fluxerunt, sine omni cunctatione literas in textu et indicibus forma atque ordine distinguendas curavi. Quod enim de litera ſ admonendum erat, id typothetarum iniuria supervacuum esse voluit, quibus una forma *s* placere coepit, falso, ut mihi videtur, et contra correctionem textus, quam dederam, quum v. c. *abscidit* a v. *abscido* ita non differat ab alio, quo permutari solet in libris, *abſcidit* a v. *abſcindo*, quo contra primas orthographiae leges, quae primum perspicuitati consultum volunt, peccatur. Vide, quae de Graeco ς finali et σ Wolfius dixit in disputatione supra citata.

Ceterum, in quibus me ipsum culpandum fateor, qualis inconstantia est in voce *clipeus* diverse scripta, veniam expeto, praesertim quum eiusmodi maculas

suis locis notaverim, reliquas a typothetis profectas extrema pagina emendarim.

Subsidiorum, quae novam scriptori lucem affudisse viderentur, praeter ea, quae alio loco memoravi, nihil admodum huic volumini accessit, nisi quod Celeb. *Boettigerus* mecum communicavit versionem Gallicam, quam *Henri Ophellot de la Pause* Parisiis anno 1771 sequ. emisit. Facta est ea licentia, quam interpretes Gallici permittere sibi solent; verbis non astricta neque sententiis modo paraphrasin exhibet, modo omittit plura, modo mutat emendatque scriptorem. Adiunctae sunt notae, ad res fere historicas et geographicas et mores institutaque Rom. spectantes, quales satis novimus, et *mélanges philosophiques*, quibus de seculo illo, variis regnorum et civitatum formis et diversissimis rebus disputatur, quae hoc modo *philosophandi* materiam praebebant. Quod iudicium, uti nihil detrahere potest de viri, cui libri usum debeo, benignitate, ita omitti nequit ob arrogantiam, qua clarissimi viri, Oudendorpius, Salmasius, Casaubonus, et omnes literae antiquae, et qui diligentius iis consuluerunt, quavis pagina tractantur, pestem illam, cui maximae etiam clades tam parum mederi valuerunt, ut nuper diaria Parisiensia omnem eruditionis, artis ulliusque virtutis laudem, quae in terrarum orbe affectetur, a se unice expetendam clamaverint.

Concessit etiam *Schneideri*, Prof. Vratisl., amicitia, ut excerptam e duobus codd. Vratislav. varietatem lectionis, proximoque lectionum academicarum indici praemissam, quum in ipsa editione uti ea non licuisset, repetendam h. l. curarem. Subiuncta est praefationi. Quum lectiones exhibeat satis notabiles, maxime optandum, ut viro doctissimo collationem

per reliquas vitas — haec enim ultra Caesarem non procedit — continuare et quam primum publicare placeat.

Atque haec quidem hactenus. Ceterum relinquere arenam non possum, quin, novo fortasse exemplo, de toto hoc negotio, quod per continuam multorum annorum seriem, maxima assiduitate, aliquo etiam valetudinis detrimento, tractavi, paucis eloquar. Quum, silentio vitam transegisse, a pueris turpissimum existimassem, partim antiquarum literarum amore excitatus, partim, ut solatium quaererem gravissimae, quae patriam opprimebat, calamitatis, qui fervor esse solet initio virilis aetatis et ingeniis otii impatientibus, celerius ad opus accessi, et in properando eo annos, quos revocare nefas, transegi. Erat enim tempus, quo, diem vitae vel labori adiecisse, lucro sibi quisque apponeret. Nunc, postquam requiescere animi coeperunt — contemnimus enim, qui dormitant, non ardente quidem, sed gravius minante Vesevo —, tranquillius licet de iis iudicare, quae publice privatimque ab aliis et a nobis ipsis gesta sunt. Quaerentibus autem, quid tandem magna moliti conatique profecerimus, vel potius, quum nobis nullo non labore multum proficiamus, quid aliis profuerimus, quid humano generi — nam quis sibi vivere et privatum laborem a communi utilitate seiungere cupiat? — vel eruditorum certe civitati nostris negotiis consuluerimus, tristis saepe succurrit cogitatio, longe satius fuisse, delitescere in dato otio et in proxima tantum provincia elaborare. Ita quum dudum sentire didicissem, coeptum laborem interrumpere, vel ultimam partem, difficillimam eam, fortasse etiam utilissimam abiicere, quae fuga molestiae poterat videri, non licuit; nunc absoluto iam, quod promiseram,

valedicere edendi commentandique cupiditati, mecum constitui. Quam enim minorem Suetonii editionem multi postularunt, si vel maxime procurem, compendium illa maioris soli iuventuti destinata ad hoc adhuc opus pertinebit. Viget per omnem Germaniam harum literarum studium, eminent praeclarissima ingenia, quorum et opera et auspiciis omnis eruditio ornatur et augetur. Bene agi posse, puto, cum tempore et re nostra, si adolescentes gnaviter exculti in posterum in singulis partibus doctrinae accuratius exponendis subsistere, quae notata et inventa habent, diariis literariis, quae a principibus in eo genere viris eduntur, inserere, exactoque demum universo studiorum curriculo, quod vix seriori aetate finiverint, maturo iudicio et virili severitate ad ipsas editiones, quarum multitudine nunc obruimur, accedere coeperint. Plurima restant in historia et omni scientia investiganda amplius, emendanda et diligentius explicanda. Exspectant sedulum probumque laborem alia, quae nondum tacta, si quis totam vitam iis impenderit, universae hominum vitae messem promittunt. Opus est, ut hoc stadium aperiatur, et decorum, sed amplum etiam ostendatur; iique iuventuti optime prospexerint, qui inflammatos cupiditate et excitatos studio animos verecundia etiam implent, et, quantum disci oporteat, quantumque laborari, bene edoctos non deterrent a conando, sed fervori moderantur et sua tempora statuunt; ut tandem a levitate, quam ex superiori aetate traximus, ad pristinas gentis nostrae virtutes redeamus. Nos autem, quibus deus hoc beneficii dedit, ut in urbe patria, literarum artiumque sede, iucundam utilemque publicae institutionis provinciam administrare, et literis, ad quas fertur ingenium, acquiescere liceat, ne ignari

vel immemores eorum, quae conditio nostra moneat, et patria requirat, unquam videamur, et labore et otio, omni virium contentione facturos esse, non est, ut polliceamur. Scr. Dresdae, mense Decembri anni MDCCCXVII.

Index nominum propriorum, candide Lector, quem hoc loco excudi oportuit, iam cum II volumine prodiit. Accipe nunc reliqua Clavis Svetonianae, quae postremis verbis eiusdem voluminis tibi pollicitus sum.

INDEX

LATINITATIS

INDEX

LATINITATIS

A

A, *ab* omnino terminum, unde initium alicuius rei vel facti, adeoque, ubi de re vel facto sermo, *originem*, *causam*, ubi de loco vel tempore, *motum* significat, Graecisque ἀπό et ἐκ ita prorsus respondet.

a) *de tempore.* ab eo tempore; A. 8. a vicesimo aetatis anno; A. 32. a condita Vrbe; A. 22. et similia, unde: inde a puero; Gr. 9. ab iuventa; Dom. 12. ab aetate prima; A. 84, al. v. *aetas.* a prima lanugine; Oth. 12. a medio die ad mediam noctem; Ner. 27, ubi Burm. e; vid. Oudend.

Eodem pertinent, mixta temporis locique notione, dictiones, ubi *a* est i. q. *post*, ut Gr. ἀπό et ἐκ. Ita: *a coena*; A. 78. *a commeatu*; T. 12, vel addito *statim*,

ab itinere statim; C. 60. *statim a funere*; C. 85. *tantum non statim a funere*; T. 52. *a spectaculo statim*; Cal. 27, ubi al. *e*; vid. Burm. et Oudend. quum primum *a somno* patuissent; T. 68. ubi aeque alii a somno; vid. Oudend. vixdum firmus *a valetudine*; A. 8. *a cura*; T. 70. ἐκ σπουδῆς vel ἐκ μελέτης. Oppon. *ex tempore*, αὐτοσχεδιαστί.

b) *de loco.* *a loco* A. 49, ubi nihil corrigendum.

ab Armenia rediens; T. 11. *a Germania* in Vrbem regressus; T. 20. Aquileiam usque *ab Vrbe*; A. 20. Caeterum permutari solent in eiusmodi locis praepositiones *a* et *e*, quamquam vere est utriusque discrimen, quum *a* motum a loco, *e* locum ipsum, in quo quis fuit (illud τὸ κινεῖσθαι ἀπὸ τόπου τινός, hoc τὸ γεγονέναι ἐν τόπῳ τινί) notet. Sic Cal. 4. al. a *Germania* revertenti, al. *a Germ.* vid. Burm. ad h. l. Oudend. ad Ner. 25. — Eadem prorsus ratio in ipsis nominibus urbium, quibus *a* fere praeponitur, ubi motus tantum inde a loco ad alium significatur. Exempla sunt: *ab Rhodo*: C. 4. *a Brundisio*; C. 58. *ab Alexandria*; C. 35. *ab Actio*; A. 17. *ab Apollonia*; A. 95. *a Nola Bovillas usque*; A. 99. *a Bovillis*; ibid. *ab Ostia*; T. 11, Cl. 17. *a Miseno*; T. 75, Cl. 13. *a Messana*; Cal. 51. *a Massilia*; Cl. 17. *ab Ostia et Puteolis*; Vesp. 8. *a Nursia* Spoletium euntibus; Vesp. 1. vid. Freinsh. ind. Flor.

Hinc descendit usus, quo *a* omnino est i. q. *a parte*, e. g. capillum revocare *a vertice* assuerat; C. 45, coll. Ner. 45, ubi: *a vertice* cirrus appositus est. spatio *ab utraque parte* producto; C. 39. sibi securo iam *ab hac parte*; T. 11. *omnino parte*; Gr. 2.

ab utroque humero togam apprehendit; C. 82. veste *a pectore* discissa; C. 33. *a summo* et *ab imo*; A. 79. iocinora replicata intrinsecus *ab ima fibra*; A. 95. quercus ramos *a frutice* dedit; Vesp. 5. latus *ab humeris et pectore*; T. 68. *a tergo* insulae; T. 60. quidquid *a tergo fierat*; Dom. 14.

a matre, ἀπὸ μητρός; A. 4. ubi resp. *paterna stirpa*.

proximus *a Diis* immortalibus honor (h. e. si descenderis a Diis, adeoque i. q. *post Deos* immort.); A. 31.

a re familiari destitutus; Ner. 31. ubi *destitutus* absoluta dicitur. Alii omittunt praepositionem; vid. Oudend. ad l. c., Goerenz. ad Cic. de Fin. 1, 5, 14. Sanctii Minerv. ed. Scheid. p. 514, et infra sub voc. *destituo*.

Porro, quoniam cogitatio et iudicium incipit ab aliqua re, qua deinde movetur, et in qua pergit ad sententiam ferendam, *a* dici potest pro voce *propter*, ut Gr. ἀπό et ἐκ pro διά. Ita: militem neque *a moribus*, neque *a fortuna* probabat, sed tantum *a viribus*; C. 65, cf. Liv. 34, 31: « vos *a censu* equitem, *a censu* peditem legitis. »

insulam ἀπραγόπολιν appellabat *a desidia* secedentium illuc; A. 98.

a se i. q. *de suo*. perpauca *a se* verba addidit; C. 84. Opponuntur aliorum verba, quae recitaverat. singula millia nummum *a se* dividebat h. e. de suo fisco; A. 40.

ab re esse i. q. remotum, alienum esse ab re, quae agitur, cui oppon. *ex re esse* i. q. commodum, utile esse, ut in: *e Rep. esse*; vid. Plaut. Rud. 4, 4, 56, 57. Ita: *non ab re fuerit*, subtexere; A. 94. *neque enim ab re fuerit* ipsa cognoscere; Dom. 11, cf. Gell. 18, 14.

Denique, quum *a* saepe sit i. q. *a parte*, describit etiam officium vel munus, in quo quis est constitutus et unde ministeria eius prodeunt. Talia sunt: *a manu*; A. 67. (unde factum vocabulum *amanuensis*; Ner. 44, Tit. 3). *a manu* servus; C. 74. liberta et *a manu*; Vesp. 3. *a libellis*; Ner. 49, Dom. 14. *a studiis*, *ab epistolis*, *a rationibus*; Cl. 28. novum officium *a voluptatibus*; T. 42. Coniecerunt etiam *a memoria* eius; A. 79. Sed ibi melius legitur: *in memoria eius*.

a ubi caussam significat, non passivis tantum iungitur, sed etiam neutris sensu passivi, ut: *ab hoste cadere*; Oth. 5, vid. Oudend. — Saepe etiam graeco more dativus ponitur pro ablativo cum praepositione *a*. Sic: opera *optimatibus* data est; C. 19. ubi al. addunt *ab*; vid. Oudend. campum Stellatem, *maioribus* consecratum i. e. *a maioribus*; C. 20, vid. not. ludi *ei* consecrati i. e. *ab eo*; C. 88. ara *Octavio* consecrata i. e. *ab Octavio*; A. 1. annus *D. Iulio* ordinatus i. e. *a D. Iulio*; A. 31. Q. Catulo emtus; Gr. 3. hero suo emtus; Gr. 13. nihil *sibi* admissum i. e. *a se*; Cal. 15. Britanniam neque tentatam *ulli* i. e. *ab ullo*; Cl. 17. quae iam nunc *sibi* componi oporteret i. e. *a se*; Ner. 43. matrimonium *sibi* repertum; Cal. 25. dilectam quondam *sibi*; Vesp. 3. speratum unquam *sibi*; Vesp. 12. ut *scrutantibus* deprehendi non potuerit; Dom. 1. — Ita intelligo quoque Galb. 22: « spargi ad pedes *stantibus*, » ut sit *a stantibus* ad pedes h. e. ministris. Sunt etiam loci dubiae interpretationis, ubi dativus esse potest, qui dicitur acquisitionis, e. g. « ex quorum sordibus nihil aliud quam voluptas *inimicis* quaereretur »; A. 32. et: « quum *adultero Silio* acquiri imperium credidisset »; Cl. 36. Illo loco *inimicis* dictum puto pro *ab inimicis*, hoc alterum sensum valere: *a Messalina Silio comparari*. Caeterum vide, quae plura ex aliis exempla collegit docteque disputavit Perizon. ad Sanctii Minerv. 3, 4, 1.

Abacus. in abaco ludere; Ner. 22.

Abdere. inter vela se abdidit; Cl. 10.

cum ablat. domo abditus, C. 20. abditus muliebri sella; Oth. 6. medit. agris abditus; T. 12. abdita iuvencae simulacro Pasiphaë; Ner. 12. thesauri specubus abditi; Ner. 31. uxore et liberis meritorio coenaculo abditis; Vit. 7. abditus modico gurgustio; Gr. 11.

cum praep. in et *accus.* in gremium abdidit (amputatum caput); Galb. 20.

abditus locus, τόπος κεχωρισμένος; A. 90.

Abdicare, ἀποκηρύττειν, aliquem i. e. iure filii privare. Differt *abdicatio* ab *exheredatione*; vid. Heinecc. Ant. Rom. 2, 13, 23, qui tamen nostri loci immemor valido argumento se destituit contra eos, qui Graeci tantum moris fuisse existimaverunt ἀποκηρύττειν,

ἀποκηρύττειν vel ἐκκηρύττειν. Augustus Agrippam iuvenem, antea adoptatum, *abdicavit* h. e. irrita facta adoptione, familia eiecit, *seposuitque* i. e. relegavit Surrentum; A. 65, T. 15. qui loci docent, multo gravius quid esse *abdicare*, quam e conspectu suo amovere, quod statuit Heinecc. l. c.

abdicare se magistratu, ante tempus deponere. Silanus abdicare se praetura morique coactus; Cl. 29.

Abducere. milites secum (de provincia); Tit. 5. abducta i. e. ademta militum statione; Ner. 34. cultores sibi abduci; A. 91. Horatium nostrum a te cupio abducere; Horat. obsides abducti a literario ludo; Cal. 45. — Saepe mulieres ad libidinem, vel sponsae nuptaeve alicui dicuntur *abduci*. feminam e tricliuio viri curam in cubiculum abductam; A. 69. tradunt, statim a convivio abduxisse eam; Cal. 25. — Liviam matrimonio Tib. Neronis abduxit; A. 62. Longino collocatam abduxit; Cal. 24. Poppaea abducta marito; Oth. 3. Longinam Aelio Lamiae nuptam etiam in matrimonium abduxit; Dom. 1.

Aberrare, ἐξίστασθαι τοῦ φρονεῖν. ubi non aberravit eius animus (de Claudio mentis impote); Cl. 4.

Abesse. i. q. non adesse. spectaculo plurimas horas, aliquando totos dies aberat; A. 45.

de re. quia tamen fraus aberat; A. 67.

simpl. pro *peregre esse*, *proficisci ex Vrbe*, *patria*; Gr. ἀποδημεῖν, ἐκδημεῖν. quum Reip. causa abesset; C. 23. ut quasi legatus ab Augusto abesset; T. 12. praeterquam in propinqua oppida, et, quum longissime, Antio tenus, nusquam afuit; T. 38. ubi *esse* i. q. γίνεσθαι εἰς τόπον, *abesse* igitur *abire*, *proficisci*. — toto triennio, quo afuit; T. 51. commeatu afuturus i. e. accepto commeatu profecturus; T. 72. pro magistratibus, qui abessent; A. 43. negante eo, destinatos magistratus abesse oportere; T. 31. ne quis plus triennio continuo Italia abesset; C. 42.

i. q. ἀπεῖναι, *remotum esse*, ut tamen quibusdam (bellis) aut interveniret, aut non longe abesset; A. 20. quem longe abesse constabat; Vesp. 7.

tantum abesse ab al. re, *ut*, v. sequente duplice *ut*. *tantum afuit* a cupiditate imperium vel gloriam augendi, *ut* coëgerit — tentaverit; A. 21. (Gr. τοσούτου ἐδέησε ἐπιθυμεῖν, ὥστε) Iuliae *tantum afuit*, *ut* relegatae officii aut humanitatis aliquid impertiret, *ut* domo quoque egredi *vetuerit*; T. 50. *tantum afuit a* remittendo laxandoque studio, *ut appellavit* (vulg. *appellaret*) — *egerit* — *obtulerit*; Ner. 25. *ut* suspicione aliqua vel metu ad perniciem cuiusquam compelleretur, *tantum afuit*, *ut* — insuper Consulem *fecerit*; Vesp. 14.

parum, *non multum abesse*, *quin*, Gr. ὀλίγου, ἐλαχίστου δεῖν c. infin. v. ὀλίγου δέοντος et simpl. ὀλίγου cum verbo finito. *minimum afuit*, *quin* periret; A. 14. *non multum afuit*, *quin* occideretur; T. 19. *nec multum afuit*, *quin* statim diadema sumeret; Cal. 22. Livii scripta *paulum afuit*, *quin* ex omnibus bibliothecis amoveret; Cal. 34. Acten *paulum afuit*, *quin* iusto matrimonio sibi coniungeret; Ner. 28. *non multum afuit*, *quin* vitae renunciaret; Galb. 11. — Caeterum scripturam *afuit* pro *abfuit* optimorum codd. auctoritate adoptavimus; vid. Oudend. ad A. 14, 21, T. 50, cf. Pareus Lex. Crit. p. 61. Contra lectionem *abfuit* in Cicerone defendit Goërenz. ad Academ. 2, 1, 3.

Abfens (ita enim scribendum videtur, non *absens*, ex analogia participii *praesens*. Vt enim a voc. ἔω, εἰμί, quocum cognatum Hebr. היה et pronomina ἐγώ, *ego*, factum est *sum*, at ex οὗ, οἷ, ἕ Lat. *sui*, *sibi*, *se*, ex ἑός *suus*, ita ex *sum* formatum *sens*, ὤν, (cf. ὗες, *sues*, ὑπέρ, *super*; Gell. 13, 9). adeoque scribendum *ab-sens*, *prae-sens*. Vnum

participium *ens*, τὸ ὄν, vix valere potest contra suetam formationem, maxime quum a Caesare vel Sergio Flavio prolatum (vid. Priscian. l. 18, p. 1140 Putsch. ed., Quinctil. 2, 14 init. et 8, 3, 33). Romanis ipsis parum placuerit). ne *absentis* ratio comitiis haberetur; C. 28. capite, quo a petitione honorum *absentes* (ἐκδημοῦντας) summovebat; ibid. reus caedis absentes deferre; A. 10. *absens* ac libello notum Senatui fecit; A. 65. consulatu, quem *absens* susceperat; T. 65. quod defunctum collegam rescisse absens non potuerat; Cal. 17. absentium mariturum nomine; Cal. 36. in verba eius *absentis* iurantibus; Galb. 16. bellum civile confecit *absens*; Dom. 6. *absente* eo: Vit. 2. *absente* eo et ignaro; Vesp. 15. — *absentibus*, secundum praesentes facillime dabat; Cl. 15. ubi *absentibus* Graeco usu absolute dictum, ἀπόντων τινῶν; vid. not.

Absentia. propugnaturos *absentiam* suam i. e. se absentem; C. 23. ut auctoritatem *absentia* tueretur; T. 10. ubi opponitur *assiduitas*.

Abhinc. nunc coepi, an abhinc annos novem; A. 69, Gr. ἀπὸ τοῦδε.

Abhorrere, *ab al. re*, i. q. *alienum esse*. non abhorrentia a sua natura; Ner. 43. ab omni caede abhorrebat; Dom. 9. — *cum acc.* i. q. *aversari* pumilos atque distortos ut ludibria naturae abhorrebat; A. 83. caeteris ut obscoenum ostentum abhorrentibus; Galb. 4. abhorrentes quosdam cadaverum tabem; Vit. 10.

imperson. nec abhorret a vero; Tib. 62. a veritate; Cal. 12.

Abigere. omnes fustibus abegit; Cal. 26. quasi parum esset, sine responso abegisse; Vesp. 8. supervenisse tertiam (aquilam), victricem abegisse; Vesp. 5.

de divortio. Agrippinam abegisse post divortium doluit; T. 7.

abigere partum. coactae conceptum a se abigere; Dom. 22. ubi *a se* non iungendum verbum, sed pertinet ad *conceptum*, id quod a se s. ex se conceptum erat.

Abiicere. abiecto onere; Galb. 20. caput eo loco — abiecit; ibid. abiecta praetexta; C. 16. abiecto ferro; Cal. 12. abiecto clam iuxta pugione; Ner. 34, ubi al. *obiecto*; vid. Oudend. abiectum in via cadaver; Ner. 48. Lares in publicum abiecti; Cal. 5. hos custodes strangulaverunt abieceruntque in Gemonias; T. 75. Claudiam exponi ad matris ianuam et nudam iussit abiici; Cl. 27.

metaph. i. q. *omittere*. Reip. curam abiecit; T. 41. abiecta spe dignitatis; Cl. 5. amorem flagrantissimum abiecit; Cl. 36. studium *spretum et abiectum*; Dom. 2.

abiectus i. q. *vilis*. nullus tam abiectae conditionis tamque extremae sortis fuit; Cal. 35.

Abire. non distulit, quin persequeretur abeuntes (ἀποπλέοντας); C. 4. in provinciam abiit; C. 23. facta tandem abeundi potestate; T. 10. quasi Rhodum abiturus; Ner. 34. abite laeti, abite locupletes; Cal. 46. quaerentem, quidnam ageret aut quo abiret, quidam abire Morboviam iusserat; Vesp. 14, vid. not. (Xiphil. 66, 11, ἐς κόρακας ἀπελθε). qui *discedere et abire* coeptabant; Oth. 11. ut ἀπιέναι καὶ διαῤῥεῖν; Plutarch. Ages. 32.

cum ablat. i. q. *deponere* vel *se abdicare*. quoad potestate abiret; C. 20. honore abiit; A. 26. consulatu; Ner. 2.

Ablegare. ablegari eum ob seditionis periculum et in proximam civitatem demandari; Cal. 9. Inepte in vulg. *oblegari* et *obligari*; vid. Oudend.

Abligurire seu *Abligurrire*; Gr. 23. sensu obscoeno, ut Gr. λεχνεύω, λείχω, λειχάζω. quod est *fellare*; cf. T. 45. hircum vetulum capreis naturam *ligurire*.

Ablocare i. e. alii locare, ut Vit. 7. domum: vid. Oudend. Alii enim, *oblocaret*. Contra *oblocata* praeferendum; C. 26. ubi al. *ablocata*. Nam domum meam ex

meo osn loeaodo trado iu alieoum, quod cst *ablocare*, non item opsonia, quae veodeoda alicui locat.

Abnepos. uon lecturum se, nisi civis rom. abnepotem; Cl. 24. abnepos Drusi; T. 3.

Abneptis; Ner. 35.

Abnuere i. q. *negore*, *recusare*. adoptionem non abnuisse; T. 21. — *cum accus. et infin.* oe Catone quidem *abnuente* (h. e. oegaote), eam largitionem e Rep. fieri (Reip. salutarem esse); C. 19, cf. Liv. 21, 12: « has pacis leges *abnuente* Alcooe acceptu- ros Saguntinos. »

Abolere, expungere, delere, dinturnorum reorum nomina abolevit; A. 32. tragoediam exorsus abolevit h. e. delevit; A. 85, cf. Pers. scripta abolita (Dio: πρὸς τῶν ἀγορανόμων ἐχχυθῆ); T. 61; Cal. 19: scripta faoiosa abolevit; Dom. 8. cogitavit de Homeri carminibus abolendis; Cal. 34. abol. alicujus memoriam; Cal. 60, Dom. 23. usum scientiae; Cal. 34. religiooem; Cl. 25.

i. q. *abrogare*. frumeotatiooes; A. 42. abolevit et vim moremque asylorum; T. 37. vectigalia aut minuit, aut abolevit; Ner. 10. abolere decretum; Cl. 6, Galb. 23.

honor a Nerone destitutus abolitusque; Cl. 45, h. e. quem Nero praetermisit, uoo exhibuit, et exhiberi vetuit. abolito priore nomioe; Dom. 15, h. e. demto, sublato.

nonnulla ex antiquis cerimoniis *paulotim obalitn* restituit; A. 31, h. e. omissa, quae observari desierant. *durante adhuc* ibi aotiquorum *memorio*, *necdum omnino abolita*; Gr. 24, h. e. neglecta, oblivioni data.

Abolitio legis i. q. *obrogatio*; A. 34. — *abolitio facti* i. q. ἀμνηστία, abolita memoria facti; T. 4, ubi Lips. corrigere voluit *oblivionem*, ut Cl. 11: « omnium factorom dictorumque *veniam* et *oblivianem* io perpetuom sanxit. » Sed Suetooius priore loeo Graecum vocabulum vertit, altero verbis explicavit; cf. Flor. 4, 7, 3, Aurel. Vict. Caes. 35.

Abollo purpurea regis; Cal. 35; vid. interpr. ad luveoal. 4. 76.

Abominari i. e. maluia omeo deprecari; Cl. 46: « accessisse se *ad finem mortalitatis*, quamquam *abominantibus*, qui audiebant, semel atque iterum pronuociavit; » cf. Liv. 6, 18: « bene facitis, quod *abominamini*: *Dii prohibebunt hoec*. »

Abripere. simulacro abreptum interemit; A. 17, Gr. ἀποσπάσας. domum *se abripuit*; T. 45. Plaut. Mil. glor. 2, 2, 21: « ita abripuit repente sese subito » al.

Abrogare pr. populum rogare de aboleoda lege prius perlata. — quaodo nec plebiscito Pompeius postea abrogasset; C. 28, ubi, si staret vulgata, *plebiscito* non esset dativus, (oego enim, *abrogare* dativo posse iungi; loci, qui afferuntur, suspectae sunt lectiouis) oeque *abrogasset* dictum pro *derogasset*, sed iotelligeodum *legem*, vel tale quid. Sed melius legitur: quando *et* plebiscito Pompeius postea *obrogasset*; vid. not. et voc. *obrogare*. Idem valet de loco Cl. 23: « capiti Pap. Pupp. legis — *obrogavit*, » ubi cuio optimo quoque edidimus *obrogavit*; vid. Oudend. ad C. 28, Duker. ad Flor. 1, 9, 3.

uode omnino i. q. *adimere*, *abolere*. Coosulibos abrogavit magistratum; Cal. 26. (ut Flor. 1, 7, 10: « imperium tum regibus abrogatum. » 1, 9, 3: « fascibus abrogatis (Consuli) ») nemini delatorum fides abrogata; T. 61. Ita auct. ad Her. 1, 10: « quae res fidem abrogat oratiooi. » Cic. pro Rosc. com. 15: « quibus abroges fidem iorisiurandi. »

Abrumpere. abruptos hamus; A. 25. societateio abrupit tandem; A. 17. sermones superveuieute aliquo abrumpere; T. 21.

Abscedere, discedere, abire ab aliquo locu vel homioe. — nec temere unquam triclinio abscessit, oisi distentus ac madeos; Cl. 33.

quasi domum inspecturus abscessit; Oth. 6. abscessit i. e. e publico discessit; Vit. 15.

ne quid abscederet (bonis) h. e. ne quid deminueretur; Ner. 34.

Abscidere. dextra abscissa; C. 68. abscissa lingua; Cal. 27. manibus abscissis; Cal. 32. quibus locis omnibus alii solemni varietate (vid. Drakenb. ad Liv. 31, 34) *abscissa* et *abscissis* a v. *Abscindo*; vid. interpret. ad loc. cit., et Glossar. Livianum. Efficiunt rem loci poëtarum, ut Martial. 3, 66, 2: « *Abscidit* vultus ensis uterque sacros. » Lucan. 4, 503: « *Abscidit* nostrae multum Fors invida laudi. »

Absens, *Absentia.* vid. *Abesse.*

Absimilis i. q. dissimilis, ut ἀνόμοιος et verbum ἀνομοιοῦν. tam non absimilis facie Tiberio Principi fuit; Oth. 1. arte formaque non absimilis magistro; Dom. 10.

Absolvere, ad finem perducere, perficere. opera Cal. 21. al. villa magno sumto absoluta; C. 46. canalem absolvit aegre; Cl. 20. — spectaculis absolutis h. e. peractis; T. 10. incohatum absolvere νόμον; Ner. 20, h. e. inceptum carmen ad finem cantare. — absolvit centum et quinquaginta (libellos, quos componere instituerat); Gr. 21. homo non absolutus a natura, sed tantum inchoatus; Cl. 3. (qui non est ἄρτιος et ὁλόκληρος, ut dicitur c. 4). de iudicio. absolutoque sc. eo; C. 4. Opponn. *postulare.*

Absolute ductus; Gr. 4, ubi oppon. *mediocriter doctus.* Illa postea *perfunctus literis*, bio *imbutus* dicitur.

Absolutio. absolutiones reis venditare; Vesp. 16.

Absolutoria tabella; A. 33, (inscripta litera A. h. e. absolvo). Oppon. *damnatoria.*

Absorptio seu *Absortio* rosaria vel rosacea, cibus delicatior, fortasse ius aqua rosacea tinctum; Ner. 27, (vid. Lamprid. Heliog. 19), ubi *mellitam* etiam *absorptionem* melle conditam puto. Est ital. *sorbetto.* Reliquae lectiones, quarum silvam vide apud Burm. et Oudend., nullum fere sensum praebent; cf. tamen Salmas. exercit. Plin. p. 392.

Absterrere. contradicente nullo, ac, si conaretur quis, absterrito; C. 20. al territus non tam poenitentia, quam perficiendi desperatione; Ner. 43. ne religione quidem ulla a quoquam incepto absterritus unquam vel retardatus est; C. 59.

Abstinere. cibo; T. 10, Rh. 6. pomis cibisque officientibus; Ner. 21. fungis; Dom. 14. vino; Ner. 51. pabulo (de equis); C. 81. alieno; Tit. 7, (ubi iungitur: *nulli* civium *quicquam ademit*; vid. *Abstinentia*). nomine; T. 6. praenomine Imper.; Cl. 12. honore; A. 52. negotiis; T. 50. balineis; A. 94. Curia; C. 14. publico; Cl. 36. (h. e. in Curiam, in publicum non prodire). congressu hominum; A. 65. alic. societate; C. 2. al. convictu; Cal. 5. — nec deinde ulla belli occasione abstinuit; C. 24. *nec abstinuit* consuetudine, *quin* etc. T. 72. nullo genere hilaritatis abstinuit; A. 98. ne provincialibus qu. matrimoniis abstinuisse C. 51. h. e. uxores etiam provincialium corrupisse. non temere ulla illustriore femina abstinuit; Cal. 36. ut ne praetextatis qu. verbis abstineret; Vesp. 22. ne in metu qu. abstinuit iocis; Vesp. 23. ne principum qu. virorum insectatione abstinuit; Gr. 9. sermone Graeco in Senatu maxime abstinuit; T. 71. ubi praecedit: *non usquequaque usus est.*

c. *infin.* quando ita praefari non abstinuerit; T. 23, i. q. non dubitaverit.

c. *quo minus.* ut ne clarissimi q. viri abstinuerint, quo minus et ipsi aliquid de ea scriberent; Gr 9. — c. *quin.* non abst. consuetudine, *quin* etc.; T. 72, vid. supra.

Abstinentia, ἐγκράτεια χρημάτων. Oppon. *avaritia*, *cupiditas*, *pecuniae aviditas*, *rapinae*; vid. Val. Max. 4, 3. Ita abstinentiam non praestitisse Caesar di-

citur; C. 54. et inde expilationes urbium, rapinae, sacrilegia eius narrantur; cf. Oth. 3, Dom. 9, 10, et 23. Ita *abstinere alieno* et *nulli quidquam adimere* iunguntur Tit. 7.

Abstrahere. abstrahentibus (sc. in custodiam, quem eruxe, sed frustra defenderat) statim eripuit; C. 71, cf. Matth. 18, 28. *κρατήσας ἔπνιγε αὐτόν*, ubi vid. interpr.

Abstrudere. abstrusus gestatoria sella h. e. abditus; Vit. 16. *abstrusus atque abditus* iungit Plin. Panegyr. 63, 5.

Absumere, consumere, delere. — Gr. *δαπανᾶν*, ubi de *pecunia, opibus.* totum vicies ac septies millies sestertium non toto vertente anno absumsit; Cal. 37. absumto pretio; Galb. 15. ubi praedae pretium absumeretur i. e. prodigeretur; Ner. 26, ubi inepte al. *assumeretur.* — simpl. pro *prodigere.* nec largiendi nec absumendi modum tenuit; Ner. 30. cum praep. *in* et accus. summam in emtionem mercium absumere; A. 98. quod paene omne in Rempublicam absumsisset; A. 101.

de tempore, i. q. *consumere, conterere.* ne in ediscendo tempus absumeret; A. 84. triduo per irritas altercationes absumto; C. 23.

i. q. *delere*, *διαφθείρειν.* domus incendio absumta; A. 57, Ner. 31. aedes incendio absumtae; A. 30. opera incendio absumta; Dom. 5. bibliothecae incendio absumtae; Dom. 20. classe vi tempestatis prope absumta; C. 25. Caeterum cf. *Consumere.*

i. q. *interficere.* diu cunctatus an omnes igni ferroque absumeret; Cl. 21. obiicere viros laniandos absumendosque; Ner. 37, ubi sensu proprio est: frustatim devorandos.

max. *de lenta morte.* ita absumtam (media); T. 53. et Lat. *edere, rodere* de fame.

Absurde, absone, inepte, *ἀλόγως*, *ἀτόπως.* non absurde dictum, Cl. 28. non absurde responsum, D. 3. non absurde et scripsisse et ecisse se ait; Gr. 6. Satira on absurde composita; Iuven.

Abundare, *περισσεύειν.* — cruore scena *abundavit*, propr. i. e. superfluit, repleta fuit; Cal. 57. unde: literae *abundantes* A. 87. sunt reliquae literae vocabuli, quae ex fine versus in alterum versum superfluunt.

i. q. *abunde esse.* abundante rerum copia; C. 10. abundante patrimonio; A. 2. abundantissimum epulum; Cal. 17. abundantissima coena; Ner. 42. coenam *abundantissime* praebere; A. 74. i. q. copiosissime, lautissime. cibi plurimi traditur — inter coenam vero usque eo *abundantis* etc.; Galb. 22.

i. q. *abunde habere.* abundaturum, si a duobus libertis in consortium reciperetur; Cl. 28. cum ablat. unde factum, ut auro abundaret; C. 54.

Abundantia, copia, multitudo. descripsit abundantiam veterum tabernarum; Cl. 40. (quo tamen loco non tabernarum multitudinem, sed ciborum, quibus abundabant, copiam intelligo). — i. q. *πλησμονή*, ut quasi abundantia laboranti etiam hoc genere egestionis subveniretur; Cl. 44.

Abunde. abunde arbitror parere i. e. satis superque apparere; Cal. 9.

c. *gen.* se iam pridem potentiae gloriaeque abunde adeptum; C. 86. (Gell. 6, 8. quibus abunde ingenii est).

Abuti, *καταχρῆσθαι*, h. e. ad aliam rem vel magis uti quam par est. abusus dominatione; C. 76. abuti hominis vel hominum patientia; Cl. 15, Dom. 11. *abuti divitiis* et *perdere* iunguntur; Ner. 30. — etiam *de homine.* his adeo se abutendum permisit et tradidit; Galb. 14.

abusum audentius *mendacio*; Cal. 8. h. e. audentius mendacium ad usum suum convertisse. (Ita Cic. de nat. D. 2, 60: « nos sagacitate canum ad nostram utilitatem *abutimur.* » Liv. 27, 46: « *abutendum* errore hostium. » Patet, his locis omnibus *abuti* non esse simpl. *uti*, sed praepos. *ab* servare vim suam amovendi,

avertendi ad alienum locum) *abuti* cum *occupationibus suis*; Ner. 42. h. e. male uti tempore, quo ipse negotiis detineatur, ad favorem populi captandum. (Ita Plin. ep. 7, 30, 3: « auribus meis abutuntur. »)

nomine insulae *abutentes* T. 43. h. e. nomen insulae ad diversam significationem detorquentes. (Ita *abusio*, *κατάχρησις*, dicitur a rhetoribus; vid. auct. ad Her. 4, 33, Cic. Orat. 3, 42).

Ac ante vocalem Latini non ponunt, unde, ubi in libris occurrit, viri docti emendarunt in *et* vel atque, maxime ante *etiam* (vid. Oudend. ad C. 26, A. 19, 100, Burm. ad C. 26, A. 19, et 96, Cal. 3, Drakenb. ad Liv. 10, 36, et 41, 24; cf. *Atque* et *Atque etiam*).

in *at* (vid. Oudend. ad Cl. 12, Galb. 10. De confusione voc. *ac* et *at* vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 26, 2). in *aut* (vid. Burm. ad Cal. 46).

ac post *non prius* pro *quam* dictum, notat Bernecc. in ind., citato A. 16. Sed hic error est e plurimis. Ibi enim sequitur *quam*, et *ac* praecedens est i. q. *et*.

Accedere, appropinquare. Tillius propius accessit; C. 82. accessisse se ad finem mortalitatis; Cl. 45. unde i. q. *se adiungere* alicui, ut: civitates, quae cunctantius sibi accesserant; Galb. 12. conatibus Galbae primus accessit; Oth. 4.

accesserunt convivae Vinicius et Silius pater; A. 71. et accesserunt maioris sollicitudinis causae; T. 12. accedentibus novis (litibus); Vesp. 10.

cum dativo. gloriae amplior cumulus accessit; T. 17. accesserunt tantis ex Principe malis quaedam et fortuita; Ner. 39. ut plurimum agrorum pretiis accesserit; A. 41. census, quibus quidquam incrementi accessisset; Cal. 38. (Ita *accedere* et *increscere* se excipiunt Liv. 44, 36).

cum praepositione *ad*. accessit ad immensum civium amorem — externorum favor; Cal. 14. accessit ad tanta discrimina mora Vindicis; Galb. 11.

Accessus, aditus, *πρόσοδος*. accessus ad insulam; C. 58.

Accessio. prima morbi accessione; Vesp. 23, v. Cels. 2, 12, al.

Accendere. accensis tota Vrbe luminibus; Cal. 18.

Accensere. *Accensus*, apparitor magistratus, qui populum ad concionem, ad ius aliosque conventus vocabat; vid. Varro de L. L. 5, 3, et 9. — antiquum etiam retulit morem, ut, quo mense fasces non haberet, accensus ante eum iret, lictores pone sequerentur; C. 20.

Acceptus, vid. *Accipere*. — *Accersere*, vid. *Arcessere*.

Accidere. ut ad genua ultro sibi accideret; C. 20. prae metu ad genua sibi accidentem; Cl. 10, (Liv. 44, 31: « accidens genibus Praetoris »). Gr. *συμβαίνειν*, *ἐπέρχεσθαι*. quae forte illo ipso die paulo prius acciderant; Cal. 57. quod accidit opinione falsa; C. 33. Varianam cladem temeritate et negligentia ducis accidisse; T. 18. ex re, si qua forte recens accidisset; Rh. 1. quaedam sub eo fortuita ac tristia acciderunt; Tit. 8.

cum dativo. quod ei fere accidebat; Cl. 8. Dicitur maxime in adversam partem de *detrimento* vel ipsa *morte* per *εὐφημισμόν*, ut Gr. *συμβαίνειν*. si quid his accidisset; A. 101. si quid sibi accideret; Cal. 3. si quid sibi per tempestates accideret; Cal. 23. si cui quid per tempestates accidisset; Cl. 18. perinde obliterato suorum casu, ac si nihil cuiquam accidisset; Cal. 10. aliis quoque iam Principibus similia accidisse; Ner. 42. (si quid mihi *fatale contigerit*; Spartian. 4. vid. Casaub. si quid ei *evenisset*; ibid.).

accidit, *ut*. acciderat autem, ut, C. 28, cf. A. 43, T. 14. forte accidit, ut; T. 75, Ner. 45.

Accipere. Omnino, quidquid *datur*, *editur*, *redditur*, *traditur*, id vicissim *accipitur*, ut adeo *accipere* aeque ac cognata *capere*, *excipere*, *recipere* saepissime sit

i. q. *sumere, dari sibi sinere* vel *iubere, pati, cognoscere, intelligere*, et quae aliae significationes ex addito nomine veniunt. Ita dicitur: accipere consulatum; A. 10. (nempe *datum* a Senatu et populo, ne quis praeferat alteram lectionem *susceperant*; vid. Oudend.) pontificatum; Tit. 9. triumphalia ornamenta, sacerdotium; Vesp. 4. provinciam; Vit. 12, coll. C. 22. ubi: Galliam accepit. legiones a Rep.; C. 24. pecunias; C. 11, et 54. (et hoc quidem loco est: *dari sibi iussit*). congiarium; A. 41, 42, Rh. 5. denarios; A. 67. sestertia centena in annum; Gr. 17. tesseras; A. 40. frumentum; C. 41. legata; T. 15. (vid. *referre*). — *accipere aliquid muneri*; Ner. 66, Galb. 10.

acc. feminam in matrimonium; A. 62, Cl. 26, Ner. 35.

i. q. παθεῖν alicunde *illatum*. vulnus; C. 82. clades, ignominias; A. 23. iniurias, Gr. 9.

Vrbem, quam latericiam accepisset (quasi *traditam* a maioribus); A. 29.

rationem a se omnium factorum acciperet; Cl. 43. (Oppon. rationem *reddere*).

accepto nuncio; Oth. 12. onde *audire, cognoscere*. ut horam quoque partus acceperit; A. 94. circa religiones talem accepimus; A. 90. sequentes — Cneos accepimus; Ner. 1.

i. q. *capere, intelligere, interpretari*. populus *accepit in* contumeliam eius versum (pronunciatum seu *editum* in scena) A. 68. *pro dicto accepit*, quod visu suspicabatur; C. 33. ostentum — solus *pro* laetissimo *accepit*; Galb. 4, et e.

quasi. quae omnia, *quasi* ab impatientibus remediorum — fiagerentur, *volebat accipi*; T. 59.

aliquem epulis, Gr. δέχεσθαι. Principem coena; Oth. 4. quo lautius nomine eius invitati acciperentur; Cal. 55.

accipe iratum (scilicet Iovem) Cal. 58. ubi tamen vulg. *accipe ratum* scilicet omen; vid. nut.

Acceptus pr. qui lubenter ab aliquo accipitur. ex acceptissimis libertis; A. 67. aliquanto Neroni acceptior; Vit. 4. *gratus et acceptus* in modum amici; Gr. 21.

Accire vel *Acciere*, (quamquam forma *Acciere* obsolevisse subinde videtur, quum uno loco Plaut. mil. glor. 3, 3, 60, lectio fluctuans inter *acciebo* et *accibo* incertum usum prodat, seriores autem producant et participium, ut Virgil. Aen. 11, 235. *imperio accitos*, et nomen, ut idem Virgil. 1, 677, *accitu* cari genitoris; Sil. Ital. 2, 392. *accitis* velox *populis* lectio incerta est). quem Caesar ad sacrificandum acciverat; A. 94. puero, quem exsulantem — ob id ipsum acciverat; Gr. 10. carnificem acciri flagitavit; Cl. 15. accitus in curiam; C. 16. accitus et ipse per Trib. pl. in Curiam; Cl. 10. accitam in Vrbem; C. 52. magistratibus ac Senatu domum accitis; A. 28. accitos Germ. liberos; A. 34. consulares in Palatium accitos; Cal. 54. accitus Capreas; Cal. 10.

Acclamare et *Acclamatio* de populo vel Senatu *laeta voce et honorificis nominibus* aliquem salutante, ut Gr. εὐφημεῖν et Diodor. 5, 49, συνευφημεῖν.

acclamante populo partim *feliciter*, partim *patruo Imperatoris*, partim *Germanici fratri*; Cl. 7. faustis omnibus *cum acclamantium turba* prosequebatur; Cl. 27. *acclamari* etiam in Amphitheatro libenter audiit: *Domino et Dominae feliciter*; Dom. 13, unde

inter *immodicas ac novas populi acclamationes*; C. 79. inter *faustas acclamationes*; Oth. 6. et de Senatu: in Curia (Senatus Patris patr. cognomen ei detulit) neque decreto, neque *acclamatione*, sed per Valerium Messalam: A. 58. — cf. Liv. 34, 50, Tac. H. 1, 78. Capitolin. Maxim. 16. Lamprid. Al. Sev. 7, 9. Sed

etiam de clamore com *ludibrio*, *conviciis et ignominia* coniuncto.

acclamatum est postridie seq. A. 70, T. 52, Galb. 20. eodemque sensu *acclamationes*. Senatus adeo laetatus est (eum occisum), ut repleta certatim Curia, non temperaret, quin mortuum *contumeliosissimo atque acerbissimo acclamationum genere laceraret*; Dom. 23.

De utroque genere acclamationum vid. Brisson. de formulis p. 187 seq., et p. 719, cf. Cic. ad Att. 1, 16 ad Quint. fr. 2, 1, et 2, 3.

Accommodare. annum *ad* cursum solis *accommodavit*; C. 40, h. e. descripsit, *ordinavit*, ut est A. 31. triginta amplius dies — *actui* rerum accommodavit h. e. dedit, destinavit; A. 32. cantata sunt quaedam, accommodata ex Pacuvii armorum iudicio; C. 84. *animum, se accommodare rei* vel *homini* i. q. dare se, tradere, dicare. neque post ulli maiori negotio animum accommodavit; A. 98. ne se perfusoriis assertionibus accommodarent; Dom. 8.

quod Seiano se non accommodassent; T. 48. ut hum. generi assertorem ducemque se accommodaret; Galb. 9.

Accommodatus, aptus, idoneus. quum non aliud auspicandi tempus accommodatius videretur; Ner. 8.

Accrescere. ex annonae quoque caritate lucrantium accrevit invidia; Ner. 45. ubi *lucrantium* delendum videtur, et ad *accrevit invidia* intelligendum *Neroni*.

Accubare v. extenta voce *Accumbere*, ut λάβω, λάμβω al. — theatrum Tarpeio monti accubans; C. 44. *de coena*. Thrasyllum contra accubantem; A. 98. contra accumbentem; Cal. 25. ad ipsos accumbentis pedes; Vesp. 5. pleno convivio, accubantibus (h. e. coenae adhibitis praeter alios) nonnullis urbicis negotiatoribus; C. 49. — de consuetudine Venerea. quieti vacabat, accubante aliqua pallacarum; Vesp. 21. oppos. *sedere*. perraro praesidere, caeterum (h. e. *sed*) accubans spectare consuerat; Ner. 12.

Accurate, ἐπιμελῶς. opp. *leviter*, *negligenter*. sepeliri accuratissime imperavit; Dom. 15.

Accurrere. in auxilium *accucurrerunt*; Cal. 58. Al. *accurrerunt*, ut Ner. 21. militem *accurrisse* ferendae opis gratia, et Ner. 34. ad visendum interfectae cadaver *accurrisse*.

Accusare al. repetundarum; Dom. 8. causam dicere aliquo accusante; A. 56. accusati damnatique multi cum liberis atque etiam uxoribus suis; T. 61. prout accusaretur defenderetur ve; Cl. 15. Publius — Pisonem accusavit condemnavitque; Vit. 2. vid. *Condemnare*.

Accusatio. post accusationem Dolabellae; C. 55. — plur. reorum *accusationes* defensionesque meditari; Cal. 53.

Accusator. neque detrahi quemquam (equitem) in transvehendo ab accusatore passus est; A. 38. exorato coram iudicibus accusatore; A. 56. accusatorum denunciationes; A. 66. matronae prostratae pudicitiae, quibus *accusator publicus* deesset; T. 35. (ubi domestica coërcitio propinquorum opponitur). ut accusatori, qui causam non teneret, exsilium poena esset; Dom. 9. decreta accusatoribus praecipua praemia; T. 61. quolibet et accusatore et crimine; Dom. 12.

Acer. si quis sibi *acrius contuenti* vultum summitteret; A. 79.

de duce vel *iudice*. inquisitor et punitor acerrimus; C. 67. ut se acrem et severum ducem ostenderet; Cal. 44. acer, vehemens, et in coërcendis quidem delictis vel immodicus; Galb. 9. disciplinam acerrime exegit; T. 19. nihil prius aut acrius monuit; Dom. 9. acriter tum philosophantes; Pers. i. e. philosophi acuti; vid. etiam Ern. ad Plin. ep. 1, 2, 4, et Lex. Graec. Rhet., ubi τὸ δριμύ vel τὴν δριμύτητα oratorum veterum explicat.

Acidus. recens acidumve pomum (ὀξὺ vel δριμὺ) succi vi-

nosioris; A. 77. Al. *oridumve*; vid. uot.

Acies. oculorum. grandibus oculis, verum acie hebetiore; Dom. 18.

armorum. arripuit duos pugiones; et explorata utriusque acie; Oth. 11. tentata utriusque acie; Ner. 50.

Inde ut Gr. ἀκμή et αἰχμή et μάχη forma et significatione cohaereot, *acies saepe*

instructus pugnatorum ordo. instructa acies; A. 66. directa acie iu litore Oceani; Cal. 46.

duces Germanorum tota acie insectatus; Cl. 1. *inclinatam aciem* solus saepe *restituit*; C. 62.

et *proelium* ipsum, prorsus ut αἰχμή. una acie — altera; A. 20. quadam acie; Tit. 4. una profligavit acie; C. 35. quum Hirtius in acie perisset; A. 11. descendenti in aciem; A. 96. quasi fugisset ex acie; Oth. 10. Pharsalica acies; C. 63, 75, Vesp. 1. Mutiensi acie; A. 12. Philippensi acie; A. 91. acie Betriacensi; Vesp. 5.

Acerbus, Gr. πικρός, oppon. *mitis.*

fuit naturae acerbae (h. e. tristioris); Gr. 9. modo *acerbior* parciorque, modo *remissior* ac negligentior; Galb. 14. (ubi opposita docent, *acerbiorem* esse, qui nimis astringit vincula legum, imperii, ut poma acerba palatum). scrutatores acerbissimi; Cl. 35. acerba cavillatio; T. 57. acerbum scriptum; Cl. 3. acerbissimum acclamationum genus; Dom. 23. ubi iung. *contumeliosissimum.* acerbissima satira; Gr. 15.

Acerbe loqui; C. 75. proscriptionem utroque acerbius exercuit; A. 27. matrem dicta factaque sua caquireutem acerbius et corrigeutem; Ner. 34. libertino acerbius debitum reposcenti; Vit. 7. ne quid in novitata acerbius fieret; T. 25. dilectus acerbissime acti; Cal. 43. acerbissime Iudaicus fiscus actus est; Dom. 12.

Acerbitas. cuius asperrimis orationibus non minore acerbitate rescripserat; C. 72. exegit ingenti fastidio et acerbitate aurum; Ner. 44. (ubi *fastidium* docet, modo optimos numos seu iusti valoris nequedinn detritos eum sumsisse, *acerbitas*, nihil eum remisisse). *acerbitas iudicis*; C. 12. est, quae summam legis severitatem cupide urget sine ulla remissione.

acerbitas et intolerantia morum T. 51. i. q. *tristitia*; ut *tristia poma.*

acerbitates. aegrum gravissimis verborum ac rerum *acerbitatibus* affecit; Cal. 2. deflexa omni acerbitate in Senatum; Cal. 48, et

pass. quanta se quandoque *acerbitas et infamia* maneret, prospexisse; T. 67.

Acerra, θυμιατήριον. minister acerram praeferens; T. 44. puer e ministris acerram tenens; Galb. 8.

Acervus. acervi summarum; A. 57. immensi aureorum acervi; Cal. 42.

Acetum. ut pretiosissimas margaritas aceto liquefactas sorberet; Cal. 37.

Acidus et *Acies* vid. sub voc. *Acer.*

Acinus. cum paucis acinis uvae duracinae; A. 76. Differunt *acini a baccis*; vid. Plin. 15, 24.

Acquiescere, i. e. quietum fieri, quietem recipere.

uno solstio acquiescens; Cal. 51. (Gall. *se reposer* sur quelque chose).

cum dat. i. q. *vacare*, *operam dare*, unde *delectari*, ut Gr. σχολάζειν.

Graeculos, quibus vel maxime acquiescebat; T. 56. (Xenoph. Cyrop. 7, 5, 39: τοῖς φίλοις σχολάσαι καὶ συγγινέσθαι). amicos elegit, quibus etiam post eum Principes — acquieverunt praecipueque sunt usi; Tit. 7. (ubi verba: *praec. sunt usi* ex glossemate addita videntur). vaticinante Catta muliere, cui velut oraculo acquiescebat (h. e. operam dabat, ut magistro operam damus) Vit. 14. — unde: *honori acquiescere.* ut praesentes honori acquiescerent; T. 31. (operam darent, honorem administrarent. Male egrrexerunt *adsuescerent*).

Acquirere. nihil se tantum acquisiturum victoria; C. 60. tantum *acquirere et rapere*; Cl. 28. Gr. προσκτᾶσθαι. vellatqua, iusti triumphi decus unde acquireret; Cl. 17, vid. not. quum adultero Silio acquiri imperium credidisset; Cl. 36. (i. e. quaeri, comparari; cf. Iustin. 3, 7, ubi: « sperantes, *acquirere se illi* posse aut *periculum* ex invidia, aut ex suspicione proditionis *infamiam* »).

Acroamata de hominibus aures oblectantibus, max. symphoniacis. acroamata et histriones interponebat (coenae); A. 74. vid. not. et Ern. excurs. ad h. l. vetera quoque acroamata revocaverat; Vesp. 19, vid. Schaefer. ad Plin. ep. 6, 31, 13. Idem Plin. 9, 17, ubi de variis oblectamentis coenae; Spartian. Adrian. 26. « in convivio tragoedias, comoedias, Atellanas, sambucas, lectores, poëtas, pro re semper exhibuit. » Lamprid. Alex. Sev. 34.

Acta, *Actio*, *Actor*, *Actus*, *Actuarii*, *Actitare* vid. post voc. *Agere.*

Acumen stili h. e. acies stili, quo scribebatur, ἀκμὴ τοῦ γραφίου; Rh. 5.

Acutus. voce acuta pronunciare, (λιγείᾳ φωνῇ) C. 55. — quis sententiis *acutior*; Cic. ad Nepot. citat. C. 55. diligenter et acute scienterque dicere aut scribere; Gr. 4. (*Acumen* est ingenii, *diligentia* curae, *scientia* eruditionis assiduitate quaesitae.

Ad omnino *propinquitatem* significat, vel in qua sumus, vel quam petimus, in quam conversi nos movemus, τὸ ἐγγὺς εἶναι vel τὸ ἐγγίζειν, itaque nunc Gr. παρά vel πρός cum dativo, nunc πρός cum accusativo, εἰς et ὡς, nostro *zu*, *nach* respondet.

a) Gr. *πρός cum dat.* navali ad Massiliam proelio; C. 68. ad Corfinium captus est; Ner. 2. ad Gallinas; Galb. 1. ad Castoris; Oth. 9. ad Capita bubula; A. 5. ad Malum punicum; Dom. 1. ad quartum lapidem; A. 94. ad fores Capitolii; ibid. ad Rubiconem flumen; C. 31. al. ignominia *ad* Orientem; Ner. 39. (quod non est i. q. *in* Oriente, sed in finibus, in regione Orientis, loco non definito).

Ita Plin. ep. 2, 2, *ad* villam, ubi non solam domum, sed regionem etiam intelligit.

Eiusdem generis sunt exempla ubi *ad* iungitur nominibus, quamvis locum non notantibus, propinquitatem tamen, quae vel in loco est, vel in tempore, prorsus ut Gr. παρά et πρός, Lat. etiam *apud* vel *in*, in quo tamen aliquod discrimen. ad idem tempus; Rh. 4. ad id temporis; Cl. 37. *ad praesens*; Tit. 6. ad extremum; C. 35, A. 19, T. 38. ad mediam noctem; Ner. 47, Dom. 16. ad horam somni; Dom. 21. ad ipsam horam; Dom. 17. *ad Kal.* Graecas, pro Kalendis; A. 87. ad occasionem aurae; A. 97. ad occasionem maioris spei; T. 11. ad omnem suspicionem tempestatis; A. 90. ad primum nuncium; T. 75. ad primam famam valetudinis; Cal. 6. ad primum tumultum; Cal. 58. ad primum ictum; C. 82. ad primum statim vulnus; Dom. 17. ad omnem mentionem; A. 65. ad primum gustum; Ner. 33. ad primum gemitum; Oth. 11. *ad subita*; A. 84. ad eam speciem; Ner. 41. ad minima tonitrua — ad maiora; Cal. 51. *ad summam ubertatem* vini; Dom. 7, (ubi Duker. emendatum malit: *summa ubertate*, coll. A. 42, Cl. 18. sed repugnat usus Suetonii). *ad lucem*; C. 31. (antea *luminibus exstinctis* erraverat). *ad lumina*; C. 37, Cal. 45. *ad classicum*; Vit. 11, h. e. sonante classico.

b) *motum versus aliquem finem*, sive locum, sive tempus, sive aliquod consilium, denotat, ubi respondet Gr. πρός cum accusativo v. ὡς, et, ubi gerundio vel partic. fut. pass. cum nomine iunctum *consilium* significat, Gr. εἰς cum infinitivo. Exempla praepos. *ad* verbis participiisque ita iunctae nimis sunt obvia, quam ut recensu digna videantur. Damus igitur affinia origine

et sensu constructionis cum solis nominibus.

Nominibus urbium additum est *versus*, ut Gall. *pour* (v. e. partir pour Paris), Gr. ὡς. L. Antonium *ad* Perusiam secutus; T. 4. *ad* domum Bruti tetendit; C. 85. prosiluit ad flumen; C. 32. — Gr. εἰς, nostr. *nach* et zu. ad simulacrum h. e. similitudinem Veneris; C. 84. ad urbium speciem; Ner. 31. ad speciem h. e. splendorem; C. 67. ad opprobrium vitae; C. 59. ad miserationem et invidiam; C. 84. ad praetextam; A. 12. ad imaginem bellicam; Cl. 21. ad formam; A. 80. ad speciem coel. arcus; A. 95. ad subsidia Reip. C. 20. ad securitatem; C. 23. ad mulos et tabernacula (sc. comparanda); A. 36. ad infamiam cuiuspiam; A. 55. *ad animum* respondere; C. 46. ad remum dare servos; A. 16. stare alicui *ad cyathum et vinum* h. e. ad ministrandum vinum; C. 49. quidquid *ad donum* aderat; C. 84, (i. e. doni causa, εἰς δῶρον; vid. Oudeud. Sed, si melius legitur *ad manum*, hic locus ad priorem significationem vocis *ad* pertinet). —

et ad — et ut; C. 4.

Ex eadem consilii s. finis, qui petitur, notione venit, quod *ad* saepe est i. q. *secundum*, *ex*, vel simpliciem ablativum nominis circumscribit. Ita: *ad hunc modum*; A. 46. ad virilem modum; Ner. 44. ad similem sententiam; C. 84. ad libidinem; C. 76. i. q. ad arbitrium; C. 20. ad exemplar alicuius exigere al. A. 31.

ad verbum (αὐτολεξεί); C. 30, 55, A. 89, Rh. 1.

est *usque ad*. ad multam noctem permanebat; A. 78. ad tempus; C. 10. ad id tempus; Cal. 15, Cl. 26, Tit. 6. ad tum tempus; A. 41. ad breve; T. 68. ad necem verberare; T. 60. ad necem caedi; Dom. 8. ad solum diruere; A. 72. ad terram deducere; Dom. 17. commoda ad sex mill. summam recidit; Cal. 44. omnibus ad insaniam favit; Cal. 55. *ad summam* (h. e. si ad summum redegeris); A. 71, Gr. 10. inde est i. q. *circiter*, Gr. ὡς, ὅσον. agruos — divisit *ad* viginti millibus civium; C. 20, ubi vid. Graev. et Oudeud., et a nobis notata. Gallia, quae — patet circuitu *ad* bis et tricies centum millia passuum; C. 25. ex viginti trecentisque millibus — *ad* centum quinquaginta retraxit; C. 41. (Verum iniuria Graevius etiam A. 16 correxit: *ad* viginti servorum millibus manumissis, quum omnes libri conspirent in *ac* et verborum nexus id postulet). cf. Caes. B. G. 1, 31; 2, 33, B. Civ. 3, 53.

ad hoc vel *ad haec*, ἐπὶ τούτοις, i. e. praeterea; Ner. 46. Saepe hoc corrumpitur in *adhuc*, unde Oudend. corrigit A. 25: « eosque *ad hoc* servos seq. » pro *adhuc*. Sed vid. not.

Reliqua vid. sub verbis, quibus *ad* iungitur.

Adaequare. colonias iure ac dignatione Vrbi adaequavit; A. 46. ut fratri se operibus et dignatione adaequaret; Dom. 2, (Liv. 1, 56).

Adamare. Vespasiano adamato (sc. summa expensa est); Vesp. 22. Sunt enim ablativi, non dativi, ut Burmanno visum; vid. not.

Adaperire. adaperta sella; A. 53. Al. *adoperta*; vid. Oudend. ad l. c. et Drakenb. ad Liv. 25, 30. toto podio adaperto; Ner. 12, ubi in nonnullis eadem varietas.

Adaptare. ita essedo alveoque adaptatis; Cl. 33. galericulo capiti propter raritatem capillorum adaptato et annexo; Oth. 12.

Adaquare, ad locum, ubi adaquari solebat; Galb. 7.

Adcognoscere seu *Accogn.* in libris saepius scriptum pro *Agnoscere*, quod vide.

Addere. cum dat. nomen epistolis; T. 26. verbis praepositiones; A. 86. his addere; Cal. 26. ut adderet clausulae; Vesp. 13. quibus perpauca a se verba addidit; C. 84. quibus et alios postea addidit (libellos), Gr. 21. numero veterum tres literas addidit; Cl. 41. adduntur his atrociora; N. 34.

poenae coniuratorum addendam censuit, ut seq. Vesp. 2. Cappadociae — legiones addidit; Vesp. 8. consulatus octo veteri addidit; Vesp. 8. addidit et quartum stipendium militi; Dom. 7. toxicum pulti additum; Cl. 44. cohorti amicorum additus; Lucan.

simpl. addita monitione; T. 18, addito elogio; Cal. 24. addidit porticus cum bibliotheca; A. 29. coloniam deduxit, ascriptis veteranis, additisque — ditissimis primipilarium; Ner. 9. addit etiam pro argumento; Cal. 8.

addebat seq. oratione recta; Cal. 33.

cum praepositione ad. ad legiones, quas a Rep. acceperat, alias — addidit; C. 24. additis ad copias duabus legionibus; Vesp. 4. ad tres iudicum decurias quartam addidit; A. 32, ubi al. *addixit.* ad quatuor priores quintam decuriam addidit; Cal. 16. ad epistolas omnes horarum quoque momenta addebat; A. 50. additum ad caput legis; Cal. 40, vid. Burm. ad A. 32, cf. *Addicere.*

cum praepositione in. Columbo victuri venenum in plagam addidit h. e. affudit; Cal. 55.

Addicere, verbum in auctionibus usitatum; vid. Cl. Cic. et interpret. ad Galb. 15. cui amplissima praedia ex auctionibus hastae *nummo addixit*; C. 50, (cf. Cic. pro Rabir. Post. c. 17, vid. Salmas. de usuris c. 13, citatos ab Ern. in Cl. Cic.) Equitem roio. ipsum bonaque subiecit hastae, quem tamen liberto suo *addixit*; A. 24. nec licendi finem factum, quoad tredecim gladiatores sestertio nonogies ignoranti *addicerentur*; Cal. 39. nihil non per libertos *pretio addici* aut donari gratia passus est; Galb. 15, ubi al. *adipisci.* Contra A. 32, ubi vulg. ad tres iudicum decurias quartam *addixit*, legendum *addidit.* — Hinc

Addictus est quasi devinctus, obstrictus i. e. deditus. addictus mathematicis; T. 69. Prasinae factioni ita *addictus et deditus*; Cal. 55. his libertis uxoribusque addictus, Cl. 29, Vit. 2.

Addiscere nihil aliud quam simpl. *discere.* sermonem Germanicum addiscere; Cal. 47.

Addormiscere. quoties post cibum addormisceret; Cl. 8, ubi al. *obdormisceret*, quod praefert Oudend., cui *addormiscere* videtur ex somno rupto rursus in illum incidere. Proniorem puto; cf. tamen *Obdormiscere.*

Adducere. Nunquam de rebus dicitur (ut Gall. *emmener*); vid. Oudend. ad Gr. 20.

calvum moechum adducimus; C. 51. qui auxilia serius adduxerant; Cal. 44. Etiam Gr. 20, pro puerum Romam *advectum*, sunt, quibus placeat, *adductum.*

i. q. commoveri, persuaderi. adduci tamen nequeo, quin existimem; T. 21. h. e. nulla auctoritate ab ea sententia avocari me patiar.

Adductus vultus i. q. severus; T. 68, vid. Lips. ad Tac. A. 14, 4, et H. 3, 7. Ita Chrysippus apud Gell. 14, 4. Iustitiam dicit σκυθρωπὴν, καὶ συνεστηκὸς ἔχουσαν τὸ πρόσωπον. Seneca de benef. 1, 1: *frontem adducere*, et ep. 57: *vultum adducere ad tristitiam*, Horat. Epod. 13, 7: « *obducta solvatur fronte* senectus. » Itaque opponitur vultus *diffusus*; vid. Oberlin. ad Tac H. 3, 7, qui comparat Ovid. Metam. 14, 272, ex P. 4, 4, 9, Senec. ep. 106.

Adeo. *usque adeo* seu *usque eo*; vid. *Vsque.* *adeo quidem, ut*; T. 71. *adeo ut*; C. 24, A. 29, al.

adeo nihil, ut etc. participibus victoriae *adeo nihil* extra ordinem indulsit, *ut etiam* legitima praemia non nisi sero persolverit; Vesp. 8. *adeoque nihil* — cupide appetivit, *ut* — non reticuerit; Vesp. 12. Est igitur i. q. *tantum afuit, ut* — *ut potius*; (cf. Liv. 3, 2: « haec dicta *adeo nihil* moverunt quemquam, ut legati prope violati sint. » 8, 5: « *adeo non* tenuit iram, *ut* — diceret. » al. vid. Horat. Tursell. (pag. 37, edit. Schwarz.) qui satis audacter au-

reo aevo hunc dicendi modum abiudicat, fortasse quod Ciceroni ita loqui uon placuit).

i. q. *etiam*. Gr. τοίνυν, καὶ τοίνυν. maiore *adeo* favore seq. Galb. 14.

obtinuissetque *adeo*, *nisi*; C. 14.

non adeo. non adeo fractus; A. 65. (idem, quod T. 52. *non perinde* allectus est). ortographiam *non adeo* custodiit; A. 88. valetudo, *neque adeo* gravis Galb. 7. i. q. nec gravis quidem. *nec adeo* multi; Oth. 5. i. e. nec quidem vel neque etiam multi.

Adequitare. circa adequitare; A. 64. iuxta adequitantem; Cal. 25.

Adesse. quoties adesset (sc. spectaculo); C. 45. convivio; T. 61. quaestioni; T. 62. pugnae; Oth. 9. adesse (sc. in Senatu); A. 35. — unde i. q. *advenire*, (ut Gr. παραγίγνεσθαι), intra quintum, quam affuerat, diem; C. 35. quum serius affuisset (in Curia); A. 94. adesse hostem h. e. appropinquare; Cal. 45. paucissimis his diebus regem affuturum; C. 66. eo die utique affuturum; Ner. 22. propter quem non adesset; Ner. 41. ut liberti servique his die frequentes adessent; Galb. 4. auditus aderat; T. 33. in ipso negotio plures affuturos; Oth. 5. nondum adesse fatalem horam; Ner. 49.

cum dat. personae. aegrae adesse i. q. visitare aegram; T. 51. — *in iudicio*. affuit et clientibus h. e. advocatus causam clientium egit; A. 56. Oppon. *deesse*, synon. *superesse*, quod vide.

quod illa *adversus* privatum *se* intemperantius *affuisset*; Cl. 38, h. e. adversario suo affuisset. animum remittenti eadem saevitia *aderat* pro simpl. *erat*; Cal. 32.

Adhaerere, assidue adesse. nec unquam non adhaerentes; Galb. 14. — i. q. se adiungere. obvio quoque — adhaerente; Oth. 6.

Adhibere, pro *habere* i. e. *sumere* aliquem vel aliquid *ad* aliquam rem.

adhibere aliquem coenae, epulis; C. 73, A. 74, Cal. 25, 27, Cl. 32, Tit. 9.

inde *uti* aliquo ad aliquam rem. ut litigator suus alium grammaticum adhiberet (sc. advocatum); Gr. 22. cuidam litiganti adhibitus arbiter; Oth. 4. adhibitis Tribunis; C. 33. adhibitis principibus viris; Cl. 35. adhibito Druso filio; T. 25. adhibita publicorum sacerdotum frequentia; Vit. 11. metoposcopum a Narcisso *adhibitum*, *ut* etc. Tit. 2. *adhibere aliquid* vetere Fetial. *praefatione adhibita*; Cl. 15. *adhibito* honoribus *modo*; A. 100. adh. modum supellectili; T. 34. adhibitus sumtibus modus; Ner. 16. nullo adhibito modo; Cal. 2, Vit. 15. nullus posthac adhibitus dilectus aut modus interimendi, Ner. 37. cui instrumento distrahendo nihil non *fraudis* ac lenocinii *adhibuit*; Cal. 39. fraudem testamento adhibitam; Dom. 2. mori volentibus *vis adhibita* vivendi; T. 61. *curam* verrendis viis non *adhibitam*; Vesp. 5. magistratibus coërcendis tantum curae adhibuit; Dom. 8. nullam *opem* non adhibuit; Tit. 8.

Adhortari. adhortantes amici; T. 24. partim minando, partim adhortando; Cl. 21.

ad vel *in* aliquid. oricatos ad discumbendum adhortatus est; Cal. 45. Senatum *in* ultionem sui Reique publ. adhortatus est; Ner. 41, Gr. παρακαλεῖν, παραινεῖν ἐπί et εἰς.

cum ut, *quo*, *ne*. ut, quae vellent, peterent, ultro adhortatus est; Tit. 8. populumque et milites, quo enixius opem ferrent, adhortatam; T. 50. Dec. Bruto adhortante, ne frequentes — destitueret; C. 81.

Adhortatio. post multas adhortationes; A. 94.

Adhuc, ex *ad huc* i. e. *ad hoc* vel *ad illud usque tempus*, praesens vel praeteritum.

praetextatis adhuc; A. 56. familiariter adhuc, necdum plane inimicus; A. 69. puero adhuc; Galb. 4, Gr. 7. intactam adhuc; A. 62. adolescens adhuc; A. 20.

adeptos est facile; A. 3. adip. civitatem; A. 40. latum clavum; Vesp. 2. imperium; Cal. 13, Ner. 20, Galb. 14, Vesp. 16. principatum Dom. 13. se iam pridem potentiae gloriaeque abunde adeptum; C. 86.

i. q. ἐπιλαμβάνεσθαι, ἐπιχειρεῖν. in adipiscenda morte; Dom. 14, h. e. quasi capessenda, consciscenda. Ita Ovid. Trist. 2, 92: *nullum crimen adeptus eram*; vid. Oudend. ad l. c. et ad Frontin. 4, 5, 15, Gronov. ad Gell. 1, 24, ubi multi: « postquam est *mortem aptus* Plautus. »

pass. biennio continuo post *adeptum imperium*; T. 38. (*adepto principatu* Tac. A. 1, 7). Etiam Galb. 15, vulg. nihil non *pretio adipisci* aut donari gratia passus est, ubi melius, quod dant libri, *addici*; vid. Gronov., Burm. et Oudend. ad h. l.

Adire, locum, hominem, rem, i. q. accedere, appropinquare, saepe i. q. *suscipere*, ut *subire*. — Alexandriam; T. 52. oppida; Cal. 3. provincias; A. 47. colonias; C. 8. campos; Vit. 10. hospitia (conclavia amicorum); Ner. 47. oraculum; T. 14. adito oraculo; Tit. 5. nec additis Vrbis moenibus; T. 72. quo facilius undique Vrbs adiretur (h. e. quo facilior aditus ad Vrbem esset); A. 30. delectatus insula, quod uno parvoque litore adiretur, (h. e. aditus ad insulam uno litore esset); T. 40. temere adeuntes, sc. locum; A. 6. — cum praep. *ad* est *accedere*, *appropinquare*. nemini *ad* reliquias rerum suarum *adire* permisit; Ner. 38.

adire aliquem. Consules; T. 31. adolescentes piscatores adierant; Rh. 2. aditus a legatis; Cal. 49. quia nemo exstabat, qui *adiri interpellarique* posset; T. 75. neque adiri eam (visitari) a quopiam permisit; A. 65. adeunti litigatori; Vesp. 23. non aliter adire ausus; Vit. 2. — supplic. *adeuntes* A. 53, T. 40, Cl. 38, Cal. 22.

adire i. q. *subire*. pericula; A. 16. periculum vitae; Cl. 9. peric. oculorum et vitae; Ner. 26.

periculum memoriae; A. 84. discrimen vitae; T. 6, Cal. 4.

hereditatem; A. 8. hereditate adita; T. 6.

Aditus subst. in aditu theatri; C. 80. militem, positum ad custodiam aditus; Ner. 21.

Adiudicare. loca in Vrbe publica iuris ambigui possessoribus adiudicavit; A. 32.

Adiumentum. vid. *Adiuvare*, ibidem *Adiutor* et *Adiutare*.

Adiungere. e duobus competitoribus — Lucceium sibi adiunxit; C. 19.

Adiurare (προσομνύναι). adiuravit — oblaturum se fuisse eam; A. 31. periturum se potius, quam perditurum, adiurans; Tit. 9. adiurante hypocrita, non animadversum; Ner. 24.

Adiuvare. petitorem; C. 23. ut macellarios adiuvaret; Vesp. 19. in adipiscenda morte manu eius adiutus; Dom. 14. ut vehementer adiutus sit; Ner. 57. adiuvante vulgi preces etiam statione militum; Ner. 21. adiutum putant T. Vinii suffragio; Vit. 7. adiutus aliquantum etiam casu; T. 13. adiovantes Caesaris reditus; Cal. 41. — nec Plinii opinionem inscriptio arae quidquam adiuverit; Cal. 8. historiam — Sulpicio Flavo adiuvante, scribere aggressus est; Cl. 41. fama est, adiutum Terentium in scriptis *a* Laelio et Scipione; Ter. 2. dum mimographos adiuvat; Gr. 18.

Adiutare i. q. *Adiuvare*. Terent. prolog. Adelph. cit. Terent. 2.

Adiutor. quo praecipuo adiutore; C. 12. quem vel praecipuum adiutorem speraverat; A. 10. per legatos et adiutores suos; T. 63. adiutores imperii; Cal. 26. impetratis a Senatu decem adiutoribus; A. 39. declamantium adiutor atque praeceptor; Gr. 10. si modo in scribendo adiutoribus indiguerit; Ter. 4.

Adiutorium. in eam rem *adiutorium* ei *fecit*; Asin. Pollio cit. Gr. 10.

T. 2. nihil sibi (h. e. a se) admissum; Cal. 15.

caede in theatro admissa; T. 37, vid. Oudend. ad Cal. 23, ubi iure praefert eum Burm. lectionem: ex incesto, quod Augustus eum Iulia filia *admisisset*, vulg. *commisisset*, Drakenb. ad Liv. 2, 37.

Admissio. quidam ex *officio admissionis* h. e. iis, quibus officium admittendi ad Principem adeuntes. *Admissionales* dicuntur Lamprid. Sev. 4.

Admodum, pro *ad modum*, quantum sufficit ad modum implendum, ubi quum sufficientia vel plenitas modi considerari potest, ubi *admodum* est *usque ad modum*, ponitur que pro *valde*, *satis* (Gr. μάλα, μάλα δή, quod et ipsum deduco ab Ebr. מלא plenus fuit), tum intelligi, *quod admodum accedit*, paucis vel deficientibus, vel abundantibus, unde saepissime *admodum* est *fere*. Compares nostra *ziemlich*, quod proprie est *wie viel sich ziemt*, plerumque i. q. *beinahe*, vel *beiläufig*, ut passim loquuntur, atque etiam *wohl*, quod saepe aliquid ut perfectum praedicat, modo incerte indicat, ut in dictione: *wohl hundert*, de quo dicam sub voc. *vel*. Inde autem facile fluit usus, quo *admodum* in respondendo universe affirmat, ut nostr. *ja wohl* et *eben*. Plura disputare de vi huius vocabuli, non est huius loci; sed paucis nostram sententiam declaravimus ob pugnas virorum doctorum, (vid. Horat. Turs. p. 41 seq. ed. Schwarz.) utque pateret, ex uno fonte derivari posse diversitatem usus. Nam quod Perizon. ad Sanct. p. 678, (ed. Scheid.) *admodum* non diversa modo, sed et *contraria* significare dicit, id, quidquid usus tulerit, prorsus fieri non potest. — Caeterum in Suetonio prima tantum significatio occurrit, ubi est *valde*, Gr. μάλα, exigua diversitate ex adiectis.

admodum dives; C. 1, Galb. 3, Vesp. 23. admodum pauper; Gr. 20. filiam amisit admodum infantem; Ner. 35, μάλα παῖδα. admodum adolescens; Cl. 26. (pr. quum nondum summum adolescentiae gradum attigisset). epistola brevis admodum ac simplex; C. 56. paucos admodum exosculatus; T. 10. qua re admodum exhilaratus; A. 98. quibus poëtis admodum delectatus; T. 70. quae familia admodum floruit; T. 3. genus vitae civile admodum; T. 11. civilem admodum egit; T. 26.

Admonere est in memoriam alicui revocare, de quo non cogitat vel non cogitare videtur, amice vel leniter aliquem meminisse iubere.

cum gen. indices legum et religionis — admonebat; T. 33. quo magis et aetatis et conditionis admoneretur; Dom. 2. — *cum praep.* de. admonitus de supplendo numero Batavorum; Cal. 43.

cum infin. quum praesentia eius urbicas res egere a liberto Helio admoneretur; Ner. 23, (ubi *egere* est genitivus, τοῦ egere urbicas res etc.) admonitus, et principum et regum se excessisse fastigium; Cal. 22. admonitus ab eo, plaustra potius, quam plostra dicenda; Vespas. 22.

seq. *ut*, ne. saepius admonentis, ut caverent; C. 45. admonentem, ut assurgeret; C. 78. ut post septimum annum rediret, admonuit; T. 32. admonitum ab uxore, temporius ut discumberet; Ter. 3. admonebatque Praetores, ne paterentur; A. 89.

vel omisso *ut*. ultroque etiam admonitus est, dimitteret etc.; T. 11. Alii addunt *ut*; vid. Oudend. Ita admonuit, maioribus negotiis abstineret; T. 50, ubi vulg. *quod non — abstineret*; illud quidem praeferendum, sed de hoc non tam graviter iudicandum, ut Graevius et Oudend. fecerunt, ineptum et semibarbarum dicentes. Diversa notio, quae subiicitur verbo *admonere*, diversam parit constructionem;

si sequitur *quod non*, *admonuit* est: eam *reprehendit*, verbis castigavit *ideo*, *ob hoc*, *quod non* etc.; si sequitur coniunctivus addito vel omisso *ut*, *iubendi* vel adhortandi significatio verbo *admonuit* inest. Saepe damnatur, quod excusandum tamen erat.

seq. *in* vel *ad*. multos (damnatos) *in* convivium et *ad* aleae lusum admoneri iussit; Cl. 39, h. e. vocari, invitari, ut in convivium, ad aleam venirent. Ibi vero ineptum est vulg. *admoveri*; nam capite damnatos nemo ulli rei admoverit.

seq. *quasi* pro accus. cum infinit., ut Gr. ὡς (v. *quasi*). admonentibus domesticis, quasi plura polliceretur etc.

seq. *quemadmodum*, ubi interrogative dicitur. admonente dispensatore, quemadmodum summam rationibus vellet inferri; Vesp. 22.

Admonitio. plures admonitione notavit, sed varia; A. 39.

Admovere, sive de rebus, sive de hominibus dicatur, cum dativo et cum praep. *ad* construitur.

de rebus, *cum dat.* admotum capiti diadema; C. 79. adm. digitum scripturae; A. 80. infantes inguini ceu papillae; T. 44. admota altaribus victima; Cal. 32. ruderibus purgandis manus primus admovit; Vesp. 8.

cum praep. ad. Tito — pecuniam admovit ad nares; Vespas. 23.

de hominibus, *cum dat.* quem — contubernio admoverat h. e. in contubernium admiserat; T. 14. Cleopatrae etiam Psyllos admovit; A. 17. mori iussis — medicos admovebat; Ner. 37.

cum praep. ad. teneros adhuc ad curam Reip. admovit; A. 64. Marcello ad munera publica admoto; T. 10. quum ad spem successionis paulatim admoveretur; Cal. 12. admotis hostiliter ad Vrbem legionibus h. e. adductis; A. 26. Loco Cl. 39, legendum *admoneri*, quod vide.

Adnotare vel *Annotare*. — *Adnotum* est Gr. praef. ubi emendarunt: *annotatum est*.

Adolescere. rectorem solitus apponere aetate parvis, donec adolescerent; A. 48. ex ea (arbore) enata suboles adeo in paucis diebus adolevit; A. 94. — Hinc

Adultus. adultae aetate virgines; A. 69. adultis iam Augusti liberis; T. 10. adulto iam filio; Cl. 39.

Adolescens est, qui pueritiam egressus togam virilem sumsit, nondum tamen virilis aetatis et dignitatis, quam Romani ex officiis publicis aestimant. Nihil agunt, qui annos adolescentiae definire volunt, quum maturitatis togaeque tempus neque incertum variumque sit in singulis, atque accessio ad munera civilia. Omnino autem *adolescentia* est intra annum togae virilis et vitae tricesimum, quamquam ultra etiam extenditur usus vocabuli ob diuturniorem florem aetatis. Ita Gr. *νεανίας*, *νεανίσκος*. — bella gessit — adolescens adhuc; A. 20. caput pueri vel etiam adolescentis; T. 68. (pueris aut adolescentibus nobis; Cic. de Orat. 1, 1). duobus filiis adolescentibus; A. 24. adolescente me; Ner. 57. sponsas admodum adolescens duas habuit; Cl. 26. — adolescentes urbani; Rh. 1.

Adolescentulus non magis differt ab *Adolescente*, quam νεανίσκος a νεανίας; vid. Lex. Xenoph. sub. voc. νεανίσκος. adolescentulus Lucius; A. 43. adolescentuli equestr. ordinis; Ner. 20. in concubitu dilecti adolescentuli; Cl. 29. a puero et ab adolescentulo (Caesare) quaedam scripta; C. 56. hunc adolescentulum (νεανίσκον ἔτι ὄντα); Vit. 12. interfuisse me adolescentulum memini; Dom. 12. me quidem adolescentulo; Gr. 4. Scipio et Laelius, qui tunc adolescentuli fuere; Ter. 4. adolescentulo (ὄντι) Chaldaei cuncta praedixerunt; Dom. 14. adolescentulum increpuit Vesp. 8, ubi praefectura data dicitur adolescentulo.

Adolescentia, ἥβη, ab initio virilis aetatis omnem florem vitae continet, vid. etiam Lex.

Xen. sub voc. ἡλικία. *virili toga sumta adolescentiam omnem spatiumque insequentis aetatis* etc.; T. 7. pubertatis ac primae adolescentiae tempus; Dom. 1. per omnem fere pueritiae atque adolescentiae tempus; Cl. 2. pueritiam primamque adolescentiam; Vit. 4. a prima adolescentia; Oth. 2. i. q. initio adolescentiae; Lucan. historiam *in adolescentia* (adolescens) scribere aggressus est; Cl. 41.

Adoperire. adoperto capite h. e. obvoluto; Ner. 48. foribus adopertis Oth. 11, ubi alii male *adapertis.* Contra A. 53, ubi multi *odaperta sella*, legendum *odaperta*; vid. *Adoperire.*

Adoptare. in ima cera C. Octavium etiam *in familiam nomenque* adoptavit; C. 83. (*De adoptione per testamentum* vid. Heinecc. Ant. Rom. 1, 11, 18, et quos alios ad C. 83, citavi).

adoptato in eam (familiam) materno avo; T. 3. fratre maiore in Iuliam familiam adoptato; Cl. 2. *adoptare*, *in nomen familioe asciscere*, et *per adoptionem familiae inserere* iunguntur Cl. 39. adoptatus a noverca sua Livium nomen et Ocellae cognomen assumsit, mutato praenomine; Galb. 4. — Caium et Lucium adoptavit domi *per assem et libram* emtos a patre Agrippa; A. 64. (vid. Heinecc. 1, 11, 15). — Tiberius adoptatus ab Augusto simul cum M. Agrippa, coactus prius ipse Germanicum adoptare. *nec quidquam postea pro patrefamilias egit*, aut ius, quod (adoptione) amiserat, ex ulla parte retinuit; T. 15, coll. A. 65, ubi: «tertium nepotem Agrippam simulque privignum Tiberium *adoptavit in Foro lege Curiata.*» Haec erat *adoptio legitima* vel proprie *arrogatio* hominis sui iuris, de qua vid. Heinecc. 1, 11, 5 seq. cf. Gell. 5, 19, et Conradi exc. ad h. l. —

quum Reip. causa adoptare se eum *pro concione* iuraverit; T. 21. h. e. in comitiis Curiatis. ut Augustus — adoptandum Tiberio dederit (Germanicum); Cal. 4. Pisonem perduxit in castra (Galba) ac *pro concione* adoptavit; Galb. 17. (Tac. H. 1, 18: *imperatoria brevitote apud frequentem militum concionem* adoptatum dicit). — latum clavum Claudius etiam libertini filio tribuit, sed sub conditione, si prius ab Equite Rom. adoptatus esset; Cl. 24.

Adoptio. adoptionem avunculi stupro meritum; A. 68. P. Clodius — plebeio homini atque etiam natu minori, *in adoptionem se dedit*; T. 2. ius patrisfam., quod adoptione amiserat; T. 15, ubi voc. *adoptione* e glossemate intrusum videtur. neminem unquam *per adoptionem familiae Claudiae insertum*; Cl. 39. adoptionem non abnuisse; T. 21. post adoptionem; Ner. 7. adoptionis suae fautores; Ner. 35. post adoptionem statim; Oth. 6.

Adoptivus. adoptivus filius et *noturalis*; T. 52. *adoptivum nomen* oppon. *gentili*; Ner. 41.

Adorare, προσκυνεῖν. exsiluit Theogenes adoravitque eum; A. 94. se adorandum adeuntibus exhibebat; Cal. 22. L. Vitellius primus C. Caesarem *adorare ut Deum* instituit, quum reversus ex Syria non aliter adire ausus esset, quam *capite velato, circumvertensque se, deinde procumbens*; Vit. 2. (vid. Plutarch. Num. 14. Id. Quaest. Rom. p. 79, ed. Reisk., et quos citavit Pitiscus ad Vit. 2). — exsiluit gaudio, *coelumque* adoravit; Ner. 41. *citharae* scil. *coronam* (Xiphil. 61, 21: τὸν στέφανον τὸν τῶν κιθαρῳδῶν) adoravit; Ner. 12. ubi inepte al. *citharam.* — *aquilas et signa Rom. Caesarumque imagines* adoravit (Artabanus); Cal. 14, i. q. Vit. 2, *venerari* legionum signa.

Adoriri. an in Sacra via vel in aditu theatri adorirentur; C. 80. ut sacrificantem adoriretur; Cl. 13. conspirasse, ut principio anni Senatum adorirentur; C. 9. sancium ac repugnantem adoriri; Dom. 17.

Adornare pro ornatum adiicere, κόσμον προστιθέναι, inde pro simpl. *ornare*, ut Gr. ἐπικοσμεῖν. ut monumentis Vrbem adornarent; A. 29. aedes opulentissimis donis adornavit; A. 30. domus hostilibus adhuc spoliis adornatae; Ner. 38. cubicula tabellis ac sigillis adornavit; T. 43. truncatis arboribus et in modum tropaeorum adornatis; Cal. 45. in auream pyxidem et pretiosissimis margaritis adornatam; Ner. 12. Pyxis enim adornata fuit, non *barba*, ut ridicule est in ind. Bernecc.

Adornate. declamabat – modo splendide atque *adornate* — tum circumcise et *sordide et tantummodo trivialibus verbis*; Rh. 6. ubi interpretatio vocabuli est in ipsa oppositorum ratione.

Adscendere, *Adsciscere*, *Adscribere*, *Adspergere*, *Adspicere*, vid. sub *Ascendere*, *Asciscere*, *Ascribere*, *Aspergere*, *Aspicere*. — *Adserere*, *Adsuescere* sub *Asserere*, *Assuescere*. Ex hoc more etiam pro

Adstare in editione exhibitum mallem *Astare*, ut Romanos pronunciasse, inde fere scripsisse, persuasum habeo. Nam si qui in sermone originem verborum et compositionem magis secuti sunt, paucissimi sane fuerunt, quod ex varietate lectionis in omnibus fere locis, ubi tales voces occurrunt, intelligitur, ex sueto dicendi usu orta; (vid. praefat.) Maior inconstantia fuit in scribendo, ut fieri solet, dum lingua in vivorum ore versatur, unde, quum Romani ipsi non unam legem servaverint, nobis optimorum librorum auctoritas in singulis sequenda est, quae quum in forma *Adstare* magis consentiat (vid. Oudend. ad Galb. 10), nimia fere religione eam recepi. —

ex comparatione adstantis alicuius procerioris; A. 79. Titum, qui tunc *prope adstabat*; Tit. 2. a quodam nano, adstante mensae; T. 61. salutandi sui causa *pro foribus* adstantem; T. 32, Oth. 3. Senatu adstante; T. 17. adstante nobili puero; Galb. 10. adstante phonasco; Ner. 25. adstante lictore; T. 72. iura reddenti gallinaceus supra humerum, ac deinde in capite adstitit; Vit. 9, Gr. ἐπέστη.

Advehere. accidit, ut navis nunciaretur pulverem advexisse; Ner. 45.

advehi. Apollinem — advectum Syracusis; T. 74. navem, qua magnus obeliscus ex Aegypto fuerat advectus; Cl. 20. Liburnicam, qua advecta erat; Ner. 34. puerum Romam advectum putant; Gr. 200. si quando quid invisitatum — advectum esset; A. 43.

Advenire. oppida, quamquam — advenienti portas patefacerent; C. 54. advenientem ex Hispania cum ingentibus copiis Hasdrubalem; T. 2. advenientem exercitus libens excepit; Vit. 7. advenientes ab Vrbe; A. 99. qui officii causa in Vrbem advenerant; Cal. 12. qui tunc ultro inopinatus advenerat; Oth. 4. sicut vestitus advenerat; Cl. 9. quoties aliquo adveniret; Cal. 4. neque adveniens, neque proficiscens; Ner. 37. ac statim *advenere* literae; Vesp. 7, pro *allatae sunt*.

Advena. ut plerique advenae aut inter vicos, aut inter vias manerent; C. 39.

Adventus. quum exspectatio adventus Iubae terribilis esset; C. 66. dum adventus sui spem facit; T. 51. adventus eius non perinde gratus fuit; Galb. 13. adventu suo A. 92.

Adventicius. coena data ei adventicia a fratre; Vit. 13.

Adversus, oppositus, contra positus, ἀντικείμενος, ἐναντίος. Opp. *aversus*, cum quo saepe permutatur. Ita C. 82. edidi *aversum vulnerat*, quum vulg. legatur *adversum*, quod etiam Oudend. defendit; vid. not. Ner. 48. recepi correctionem: *ad aversum villae parietem*, ubi omnes libri, *adversum*; vid. not. Denique eadem varietas est A. 75, ubi neque legendum: *aversus tabularum picturas*, non *adversas*.

Sed *adverso* fulgure pavefactus est Nero; Ner. 48. Sic

ex adverso est *contra.* bina castra ex adverso constituta erant; C. 39. Gr. ἐκ τοῦ ἐναντίου. assidebat iuxtim vel ex adverso; T. 33. *ex adverso* traiicere *pectus*; Cal. 58. Oppon. *a tergo cervicem* percutere. — Ita pars hostium opposita.

pars adversa. Cassius partis adversae; C. 63. unum partis adversae; C. 75, ubi Oudend. delenda videtur vox *unum.* plerosque partis adversae; Dom. 10. dux adversarum partium; Vit. 18.

inde *adversus* omnino i. q. *contrarius.* adversa tempestas; C. 58. adversae tempestates; T. 11. adversum omen; Vit. 8. adversus rumor; Tit. 6. adversissima auspicia; Oth. 8. adversum proelium; C. 68. adversus casus; C. 25. adversa valetudo; Cal. 14.

adversa i. q. *tristia*, inde substantive i. q. *mala*, *calamitates.* periculosa et adversa sacrificanti; A. 96. et sibi *adversa* et Galbae *prospera* ominantium; Ner. 48. inter *adversa temporum* et delatores erant; Tit. 8. in his tot adversis; ibid.

Adversus, praepositionem dixeris vel adverbium (vid. Perizon. ad Sanct. p. 208 seq. ed. Scheid.), proprie ipsum est participium, de quo proxime, quod paulatim flecti desiit. Initio masculinis addidisse videntur *adversus*, reliquis *adversum*, τοὐναντίον; mox hoc etiam discrimen cessavit, ipsumque *ex adverso* in adverbium abiit *exadversum*, quod frequens est apud comicos. — Est autem i. q. *contra.* bellum gessit adversus Antonium seq. A. 9. si quid adversus te liberius dixero; T. 29. quaedam adversus sententias suas decerni; T. 31. adversus omnis aevi hominum genus grassatus est; Cal. 34. se adversus libertos ipsorum ius dicturum; Cl. 25. turbul. leges adversus collegarum intercessionem ferenti; C. 16. adversus incendia excubias — commentus est; A. 30. adversus convicia — firmus ac patiens; T. 28. odium adversus necessitudines in Druso primum fr. detexit; T. 50. insidiarum adversus se conscius; Cal. 24. turbae faventi adversus studium suum; Cal. 30. adversus barbaros minacissimus; Cal. 51. adversus falsarios tunc primum repertum; Ner. 17. adversus patris voluntatem; Vesp. 4. quem adversus auspicia legesque gessisse existimabatur; Ner. 2. antidotum adversus Caesarem; Cal. 29.

Adversari, adversum, contrarium esse, ἐναντιοῦσθαι. adversante optimatium factione; C. 11. adversante conatibus suis M. Antonio; A. 10. verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem, repraesentantes *adversantibus* h. e. *resistentibus*; Vit. 10. adversantibus ventis; Plin.

Adversarius in Republica et in bello, in iudicio et *foro*, in quovis certamine artis vel armorum. invitis et gementibus adversariis; C. 22. adversariis negantibus, ullam se de Rep. facturos pactionem; C. 30. ut occulti adversarii detegerentur; A. 15. quo facilius consilia adversariorum exquireret; A. 69.

in certamine artis. quanta adversariorum aemulatione; Ner. 23. Paridem occisum, quasi gravem adversarium; Ner. 54.

in pugna belloque. Nemorensi regi — validiorem adversarium subornavit; Cal. 35.

Pharsalica acie caesos profligatosque adversarios prospiciens; C. 30. in adversariorum devenit potestatem; C. 36. innumerae adversariorum copiae; C. 68. irrumpentibus adversariis; Dom. 1.

in iudicio. alius interpellatus ab adversariis de propria lite; Cl. 15. soloecismus ab adversario factus; Gr. 22.

Adulari. miri in adulando ingenii; Vit. 2.

Adulator. per adulatores Imperatoris Vitellii; Vit. 1, ubi oppon. *obtrectatores.*

Adulatio. mentitum per adu-

dum gladiatorium erat aedificaturus; C. 31. vacuas areas occupare et aedificare; Vesp. 8. — simpl. non in alia re tamen damnosior, quam in aedificando; Ner. 31.

Aedilis. Caesar Aedilis de regno cogitasse dicitur; C. 9. magnifica opera exstruit; C. 10. *Aedilium numerus* a Caesare ampliatus; C. 41, vid. not. Aug. negotium Aedilibus dedit, ne quem posthac paterentur in Foro circave, nisi positis lacernis, togatum consistere; A. 40. dato Aedilibus *negotio*, *popinas ganeasque* — *inhibendi*; T. 34, coll. Cl. 38, (vid. not.), ubi *coërcitio popinarum Aedilibus a Claudio rursus ademta* dicitur.

Domitius Aedilis Censorem L. Plancum via sibi decedere cogit; Ner. 4. Vespasianum Aedilem C. Caesar, succenseus *curam verrendis viis non adhibitam*, luto iubet oppleri; Vesp. 5.

auctor Trib. pl. fuit (Domit.), Aedilem sordidum repetundarum accusandi; Dom. 8.

Aediles plebis. comitia Aedilium plebis; C. 76.

Aedilitas. aedilitatem inire; C. 9. collega patris sui in aedilitate; A. 27. Senatorem — relegavit, quod in aedilitate inquilinos praediorum suorum, contra vetitum cocta vendentes, multasset, villicumque intervenientem flagellasset; Cl. 38. aedilitatis ac mox praeturae candidatus; Vesp. 2. quum aedilitate in patria (Novariae) fungeretur; Rh. 6.

Aedituus, custos aedis sacrae. ardente templo apud aedituum clam pernoctavit; Dom. 1. velut aedituus soli, quod primum D. Augustus nascens attigisset; A. 5.

Aeger i. q. Aegrotus. aeger ac latens C. 74, ubi al. *aegre*, sed vid. not. coll. C. 1. quamquam invalidus atque aeger; A. 13. aeger in domo Maecenatis cubabat; A. 72. de Drusi filia aegra; A. 99. quidquid aegrorum in civitate esset; T. 11. (ubi mox: iussique sunt omnes aegri in publicam porticum deferri, ac per *valetudinum* genera disponi). lectica quondam introlatus aeger; T. 30. neque aegrae adesse curavit; T. 51. etiam aegrum Germanicum gravissimis acerbitatibus affecit; Cal. 2. depugnaturos se pro salute aegri; Cal. 14, (ubi praecessit: ut *in adversam valetudinem* incidit). heredem — aeger instituit; Cl. 24. quasi pro aegro adhuc vota suscepta sunt; Cl. 45. neque aegrum quemquam visitavit; Cl. 35. quasi aegrae praeberi cibum prohibuisset; Vit. 14. quum quidam *aegra et affecta* mancipia in insulam Aesculapii taedio medendi exponerent; Cl. 25. sinisteriore *brachio* velut *aegro* lanis fasciisque obvoluto; Dom. 17.

Aegre i. q. *vix*. *aegre* in libris est pro *aeger*; C. 74. vid. supra. aegre post multas et supplices preces — restituit; C. 69. plebs aegre repulsa; C. 85. aegra, ne profundo mergeret, exoratos; Cal. 16. aegre retenta in officio; Galb. 10. canalem absolvit aegre; Cl. 20. aegre perlegit; Cl. 44. aegre procedente carpento; T. 2. aegerrime effugit; A. 16.

aegre ferre aliquid, inde, ubi tota sententia annectitur, seq. acc. cum infin., βαρέως, χαλεπῶς ἔχειν vel φέρειν. aegre ferens, Neronem recessisse; Lucan.

Aemulari. quos unice miratus est et aemulatus; Pers. Gr. ζηλοῦν.

Aemulatio, imitatio, aequandi vel superandi alterius studium, ζῆλος, μίμησις.

cum gen. aemulatione Xerxis; Cal. 19. quanta adversariorum aemulatione; Ner. 23. non minus aemulatione vocis, quae illi iucundior suppetebat; Ner. 33.

cum praep. cum. aemulationis cum Caio Lucioque suspicionem; T. 11. (ad vitandum duplicem genitivum).

simpl. deposita simultate, quam in id tempus ex aemulatione non obscure gerebat; Vespas. 6.

Aemulus, ζηλωτής. M. Favonius, ille Catonis aemulus; A.

13. quasi Britannici aemulum; Ner. 6. omnium aemulus, qui quoquo modo animum vulgi moverent; Ner. 53.

Aeneus i. q. *Aheneus*, pr. quadrisyllabum (vid. *Aënobarbus*) pronunciatione trisyllabum fieri coepit. non esse mirandum, quod aeneam barbam haberet; Ner. 2. simulacrum aeneum Deae; Gal. 4.

Aenatores i. q. tubicines; C. 31, ubi Oudend. monet, apud aurei aevi scriptores non reperiri.

Aequus, pr. *planus*, unde *commodus*. neque loco, neque tempore aequo h. e. commodo; C. 35.

examine aequo, (de statera); Vesp. 25. heredes *aequis partibus* reliquit; T. 76. *partes* sibi *aequas* potentiae vindicantem; T. 50.

ex aequo, Gr. ἐξ ἴσου. mutua cum Graeculis officia usurpans, prope ex aequo; T. 11, h. e. tanquam in eodem gradu constitutus. Plura exempla vid. apud Schwarz. ad Plin. Paneg. 83, 6.

aequo animo h. e. tranquillo, non turbato. anulum quoque aequo animo detracturum sibi; C. 33. quo aequiore animo Germanicus celerem successionem opperiretur; T. 25. aequiore animo recedebat; Ner. 23. ut ne rivalem quidem Neronem aequo tulerit animo; Oth. 3. se in iudiciis et interrogari et refelli, aequissimo animo patiebatur; A. 56. Oppon. *commotus*, *asper*.

i. q. *facilis*, *benignus*. o dominum aequum et bonum; A. 53. bonos et aequos et faventes vos habui dominos; T. 29. aequus iudex; Cl. 15. quo vobis aequum possit videri; T. 24.

Aeque, pariter. disticho, iactato aeque a militibus; C. 51. recepit et murum regimen aeque perpetuum; A. 27. (praecesserat: tribuniciam potestatem perpetuam recepit). cum tribus signatis *aeque* voluminibus; A. 101. exstant et feminarum exempla, diversa aeque; T. 2. (non minus, quam virorum), ut tamen *pari iure* essent, *quo caeteri*, legibusque iudiciariis *aeque* tenerentur; A. 56. exstat alter liber aeque modicus; A. 85.

nihil aeque ac. ut — nihil aeque ac iudicis acerbitas profuerit; C. 12. — Suetonio frequentius est *nihil aeque quam.* nihil aeque elaboravit, quam ut etc.; A. 64. nihil aeque sectabatur, quam praecepta et exempla etc.; A. 89. nihil aeque postea Galbam confirmavit, quam mulae partus; Galb. 4. nihil aeque facere ad viperae morsum, quam taxi arboris succum; Cl. 16. nihil aeque, quam timidus fuit; Cl. 35. Plura ex aliis scriptoribus exempla vid. apud Horat. Tursell. p. 50, ed. Schwarz. Adde Plin. ep. 2, 15, 2.

Aequitas i. q. Aequabilitas, συμμετρία commoditate et aequitate membrorum; A. 79.

Nostr. Billigkeit, ubi tribuitur cuique, quod est aequum, τὸ ἴσον. quasi aequitatem integram ostentans; Cl. 15. maiestate salva, nec minus aequitate; Tit. 8. (scilicet erga gladiatores et qui iis studebant, quibus iniuriam fieri imperatoris iudicio noluit).

Aequare, h. e. aequum facere. campi montibus aggere aequati; Cal. 37. ut aequarentur stipendio praetorianis; T. 23. aequato honore; Ter. 5.

cum accus. i. q. *attingere.* aut aequavit praestantissimorum gloriam, aut excessit; C. 55.

Aequiparare i. q. *Aequare.* soboles adeo in paucis diebus adolevit, ut non aequipararet modo matricem, verum et obtegeret; A. 94. quia Apollinem cantu, Solem aurigando aequiparare existimaretur; Ner. 53.

Aequalis et *Aequabilis*, illud ab adiect. *aequus*, hoc a verbo *aequare* formatum.

caeteris quoque membris usque ad imos pedes *aequalis et congruens* (Gall. *bien proportionné*); T. 68. Ita etiam Plin. ep. 2, 5, 11: *congruentiam aequalitatemque* coniungit.

eiusdem aetatis, ὁμῆλιξ, h.

e. qui eodem tempore vivit, vel eiusdem vitae, aetatis est.

Aristarchi aequalis; Gr. 2. — condiscipulos et aequales suos; Vit. 14. ad exercitanda discentium ingenia aequales inter se committere solebat; Gr. 17. puero adhuc salutanti se inter aequales; Galb. 4. aequales omnes fuisse: Ter. 1, vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 22, 4.

Aequaliter i. q. *Aeque*. reliquas aequaliter populo probavit; Ter. 2, vid. Schwarz. l. c.

Aequabilis. mixtura aequabili vitiorum atque virtutum; Dom. 3. Al. *aequali*, quod et ipsum ferri potest; sed *aequabili* praeferendum, quoniam a verbo *aequare* ortum, comparationis ab hominibus institutae significationem magis exprimit. Praesus reiectanea est lectio: *inaequabili*, quam Pitiscus exhibuit, deceptus fortasse loco Cl. 16, ubi: *censuram gessit* inaequabiliter etc. vid. Oudend. ad Cl. 16, et Dom. 3.

Aequaevus, eiusdem aevi. cognovit Lucanum, aequaevum auditorem Cornuti; Pers.

Aerarium, seu *Aerarium Saturni*, ut alias dicitur, ταμεῖον τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ φυλακτήριον τῶν συμβολαίων, cui aedem Saturni primus destinaverat Valerius Publicola, uti Plutarch. Quaest. Rom. p. 112 seq. ed. Reisk, cf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 92, 1. — Gr. τὸ ταμεῖον vel ταμιεῖον, τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν. eos quoque sicariorum numero habuit, qui proscriptione ob relata civium rom. capita *pecunias ex aerario acceperant*; C. 11. curam aerarii a Quaestoribus urbanis ad *Praetorios Praetoresve* transtulit Augustus; A. 36, cf. Dio 53, 2, et 32, Gell. 13, 24. reddidit *Quaestoribus* Claudius; Cl. 24. Sed iterum Nero *praetura defunctos* et experientia probatos delegit; Tac. A. 13, 29. id quod sub sequentibus etiam Imperatoribus valuit; vid. ad Cl. l. c., et Schwarz. ad Plin. l. c. — templum in Sicilia Veneris Erycinae ut *ex aerario populi romani* reficeretur, auctor fuit; Cl. 25. —

tabulas *veterum aerarii debitorum* (τὰ παλαιὰ συμβόλαια τῶν τῷ κοινῷ τι ὀφειλόντων Dio 53, 2). exussit Augustus; A. 32. ad eas rei familiaris angustias decidit, ut, quum *obligatam aerario fidem* liberare non posset, *in vacuum lege praediatoria venalis pependerit sub edicto Praefectorum* (h. e. Praefectorum aeraria, Praetorum vel Praetoriorum); Cl. 9, vid. not. reos, *qui ante quinquennium proximum apud aerarium pependissent*, universos discrimine liberavit; Dom. 9. (ubi quidem non aerarii debitores, ut prioribus locis, intelligendos puto, diuturnos debitores autem aerario etiam parte summae obstrictos, eorumque nomina ideo in aeraria proscripta fuisse, patet). Nero cavit, ut rerum actu *ab aeraria causae ad Forum ac recuperatores* transferrentur; Ner. 17. (h. e. ut debitores aerarii non Praefectorum aerario, sed recuperatorum iudicio, ut debitores privatorum, subiicerentur). — aerarium subsellia gratuito in iudiciis praebuit; Ner. 17, vid. not.

in aerario leges. Senatusconsulta, reliqua instrumenta publica servabantur; vid. Plutarch. loc. cit. lege iam in aes incisa et *in aerarium condita*; C. 28. ne *Senatusconsultum ad aerarium deferretur*; A. 94. —

aerarium publicum longe differebat a *fisco* Principis; illi Quaestores vel Praetores, (vid. supra); huic *procuratores* Principis praeerant. quantum pecuniae *in aerario et fiscis* et vectigaliorum residuis; A. 101. summa *aerarii fiscique* inopia; Vesp. 16, vid. Plin. Paneg. 36, et Schwarz. ad hoc caput. Ita Spartian. Adrian. 7: *damnatorum bona in fiscum privatum redigi vetuit, omni summo in aerario publico recepta*. Vid. Salmas. Vulcat. Gallic. Avid. Cass. 7: *Senatus bona eius proscripsit, quae Antoninus in privatum aerarium*

vitia, non aetatis esse; Ner. 26. prudentia et aetate praestantibus; Galb. 10. si cuiusdam neptium suarum competeret aetas; A. 31. *in* aetate, qua etc.; C. 7. praeter aetatem (de adolescentia); A. 5. qua is aetate esset; A. 65. utriusque aetatem Patribus commendavit h. *e.* adolescentiam; Cl. 46. Patris Patr. nomine recusato propter aetatem; Ner. 8. quo magis aetatis admoneretur; Dom. 2. pronior ad id genus libidinis et natura et aetate (de senectute); T. 44.

i. q. *vita.* per omnes aetatis gradus; A. 79. deinceps per aetatis gradus; T. 3. spatium insequentis aetatis; T. 7. maxima aetatis parte; Cl. 10. sequenti aetate; Vit. 4. agens aetatis annum etc.; A. 61. indicia, quibus peragendis vix suffectura litigatorum aetas videbatur; Vespas. 10.

abstr. pro concr. sexum, aetatem, ordinem omnem; Cal. 4, vid. *aetates*, Liv. 27, 51.

sensu obsc. cupide fruaris aetate tua h. e. viribus aetatis virilis et ea, quo viros se praestant; Galb. 2*a*. (dixerat enim: *ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν*). cf. C. 49: *florem aetatis in Bithynia contaminatum*; vid. *Aetatula.*

aetati indulgere; A. 51: *aetati tuae noli in hac re indulgere*, ubi de irae fervore, ad quem adolescentia prona, sermonem esse, sequentia docent.

aetates i. q. tempora. insequentium aetatum Principes; A. 31. — *aet. vitae.* nisi certis personis et aetatibus; C. 43, (h. *e.* hominibus certi gradus vel honoris certaeque aetatis). Ita Vell. 2, 89: *qua favore omnium hominum, aetatium, ordinum exceptus sit.* al. — Genitivum *aetatium* tuetur libris exemplisque Oudend. ad A. 31.

Aetatula. aetatulae indulgere h. e. libidini iuvenili; Cl. 16, coll. Galb. 2*a*.

Aeternitas. ludis, quos pro aeternitate imperii susceptos appellari Maximos voluit; Ner. 11. erat illi aeternitatis perpetuaeque famae cupido; Ner. 55.

Aevum. adversus omnis aevi hominum genus; Cal. 34. De varietate loci vid. not.

Affari. non affari, nisi rarissime; Cl. 3.

Affatim, a *fatim* h. e. *ἄδδην*, *satis*, *abunde.* quum affatim desaevisset; Ner. 29.

Affectare, *Affectatio*, *Affectus* vid. post *Afficere.*

Afferre. nova provisa gaudium afferri; T. 14. unde i. q. nunciare, esse, qui magnum nescio quid afferret; Dom. 16. — *vim suae vitae attulerunt*; Oth. 12.

Afficere aliquem aliqua re i. q. alicui aliquid inferre.

Germanos — maximis affecit *cladibus*; C. 15. Centuriones — variis *ignominiis* affecit; C. 48. al. *supplicia*; C. 4, A. 17, Cl. 26, Vit. 1*a*. *poena.* quod nonnisi confessi afficiuntur hac poena; A. 33. quosdam — affici graviore poena prohibuit; Ner. 39. ut libertum — capitali poena affecerit; C. 48. al. supplicia capitis; Galb. 10. *cruce* h. e. e. supplicia crucis; Galb. 9. *exsilio* h. e. poena exsilii; T. 35. etiam aegrum Germ. gravissimis verborum ac rerum *acerbitatibus* — affecit; Cal. 2.

affici i. q. tangi impetu aliquo vel vi externa vel interna, itaque sentire dolorem vel corporis, morbum, vel animi, aegritudinem.

iam quidem *affectum* (h. e. graviter aegrotantem), sed tamen spirantem adhuc Augustum reperit; T. 21.

affectus febre; Vit. 14, unde iunctim: *aegra et affecta* mancipia; Cl. 25.

quibus (conviciis) diversissime *afficiebatur*; T. 66. ne mortuo quidem (h. e. eius morte) perinde affectus est; T. 52, vid. *perinde.* perinde ut *afficeretur*; Cl. 14, (h. e. animus hoc vel illo sensu moveretur).

Affectus subst. parentis *affectus* unicus; Tit. 8. Distinguitur a *sollicitudine Principis.*

Affectare h. e. studiose pe-

tere aliquid, Gr. ὀρέγεσθαι, ἐπιθυμεῖν, inde ἐπιχειρεῖν, σπουδάζειν. infamiam affectati etiam regii nomiuis; C. 79. maxime tamen dicacitatem affectabat; Vesp. 23, h. e. dicteria quaerebat.

Affectatio, convictos in affectatione imperii; Tit. 9.

de sermone. affectatione et morositate nimia obscurabat stilum; T. 70. nimia priscorum verborum affectatione; Gr. 10.

Affigere. manus amputavit mensaeque eius affixit; Galb. 6. imagines solo *affigi*: Dom. 23, ubi melius legitur *affligi*. *Affligere* enim est furoris tumultuarii, *affigere* esset consulti laboris et operae. Omnino haec verba confundi solent; vid. Drakenb. ad Liv. 41, 18, Arntzen. et Schwarz. ad Plin. Paneg. 35, 2.

Affines sunt *matrimonio* alicui propinqui, unde ab aliis propinquis, cognatis, distinguuntur, Gr. κηδεσταί. per *propinquos* et *affines* suos; C. 1. (Cic. Off. 1, 17: *connubia et affinitates*, ex quibus etiam *plures propinqui*).

Affinitas, Gr. κῆδος, κηδεία, κηδεστία, κήδευμα.

post novam affinitatem; C. 21. spe affinitatis deceptuo; T. 65. promtissimus affinitatis cuiusque conciliator; A. 48. *affinitate* aliqua aut *propinquitate* coniuncti distinguuntur Ner. 35, cf. Pers. ubi *sanguine* et *affinitate* primi ordinis viris *coniunctus*.

Affirmare. Octavio — idem affirmatum est a sacerdotibus; A. 94.

seq. accus. c. infin. Senatui affirmavit etc.; C. 52. affirmavit ipsum esse; A. 94. quum affirmaret, se — detracturum; C. 33. affirmavit fore ut; T. 57. iussum se somnio affirmans; Cal. 57. consulenti — Sulla mathematicus, cert. necem appeopinquare, affirmavit; ibid. unus affirmavit, vidisse se; Cl. 37. quem patee probatissimum sibi affirmabat; Cl. 16. affirmans, se facilius passurum etc.; A. 40. aiunt, metoposcum — constantissime affirmasse etc.; Tit. 2.

seq. non, ubi vis orationis est in negatione verbo iuncta. affirmavit, *non daturum* se; A. 42.

seq. oratione recta. dicitur affirmasse: verum aliquando etc.; Tit. 9.

Affirmatio. ex affirmatione Seleuci mathematici; Oth. 4.

Afflare. afflatus aura; T. 72. fulmine afflari; T. 69.

Affligere, destruere, evertere, perdere, pro impellere, percutere atque ita pessumdare.

aquila duos corvos hinc et inde insectantes *afflixit et ad terram dedit*; A. 96. imagines eius coram detrahi et ibidem solo *affligi* (non *affigi*, quod vide); Dom. 23.

terrae motu afflicti; T. 8. civitates terrae motu aut incendio afflictae; Vesp. 17, Tit. 8.

neque enim temere — in amicitia eius afflicti reperientur; A. 66. omnes amicitias et familiaritates intra breve tempus afflixit; T. 51. coniuge etiam ac liberis Germanici crudelem in modum afflictis; T. 53. reum testimonio coram afflixit; Ner. 7. *afflicti suppliciis* Christiani; Ner. 16, ubi nescio quo iure Oudend. tuetur alteram lectionem longe frigidiorem, *affecti*.

ut mater — pro afflicto statim (eum) lamentata sit; Vit. 3. ob miserationem prope afflictae domus; Cal. 13. prope afflictam nutantemque Remp. stabilire; Vesp. 8.

ne victis quidem copiis adeo afflictis; Oth. 9. (intell. de animo).

negotium afflixit; Rh. 6. de advocato i. q. causam perdidit.

Afflictare i. q. Affligere. gravi morbo afflictatus diu; Tit. 2. Al. *afflictus*. Ita fuerunt, qui loco Liv. 29, 10: *se exercitumque suum* gravi morbo affectari, corrigerent *afflictari*; vid. Drakenb.

Affluere, ut *Abundare*, de nimia copia. cibo affluente evomuisse omnia; Cl. 44. (nisi h. l. proprie dictum est de cibo ad fauces emergente). — Senatorum affluentem numerum deformi et incondita turba; A. 35.

Ager. ager Campanus. C. 20. vid. *Campanus.* agrum clientibus — publice accepit, T. 1. Thurinum agrum tenentes, A. 3. in agro avito, Vesp. 5. cuidam — totum agrum redemit emancipavitque, Oth. 4.

veteranis — assignavit et agros, sed non continuos, C. 38. seditiosissimum quemque — agri destinati tertia parte multavit, C. 70. quum ipse veteranus — municipalibus agris collocandos recepisset, A. 13. divisis per veteranos agris, Dom. 9. in proximis Rheno agris, A. 21. relegatus in agros, A. 24. rapti per agros viatores, A. 32. ut plurimum agrorum pretiis accesserit, A. 41. agros colere, Gr. 23. quod earum (frumentationum) fiducia cultura agrorum cessaret, A. 42. siccati agri, Cl. 20. mediterraneis agris abditus, T. 12. agri (inter missilia s. tesseras Neronis) Ner. 11.

Agraria lex Iulii Caesaris (de agro Campano populo dividendo), C. 20.

Agere, pr. *promovendi* notionem continens, ut diversissimis nominibus, animatorum vel rerum, additur, varia est significatione, ad primam quidem illam redigenda, quam nos singulis verbis *treiben*, *führen* exprimimus, et ipsis tamen non sufficientibus. Videamus in exemplis. — qui feros tauros per spatia Circi agunt, Cl. 21. verbenatum — per vicos agerent, Cal. 27. Nursinos — extorres egit oppido, A. 12. umbone obvios agens, C. 68. hostem — penitus in intimas solitudines actum, Cl. 1. — (Hoc sensu Gr. ἄγειν dicitur, e. g. in ἄγειν καὶ φέρειν et similibus.)

i. q. *adigere.* Lentulum — ad fastidium vitae ab eo actum, T. 49. agere in crucem al. Cal. 12. *triumphum agere*, ut Gr. ἐλαύνειν, C. 37, A. 22, T. 20. de aliquo, Dom. 6.

i. q. *facere*, *tractare* aliquid vel de aliqua re, unde saepius

i. q. *habere*, *gerere.*

ii, qui nihil aliud egerunt, C. 55. nihil praeterea agebat, A. 45. quod nihildum a se memorabile actum esset, C. 7. diu, quid ageret, incertus, T. 11. quidquam ageret, Gr. 9. talia agentem atque meditantem, C. 44. loqui aut agere quidquam, A. 64. omnia armis agenda erant, C. 31. acta belli, C. 37. — agat aut desistat, T. 24. *hoc age.* Cal. 58. (pr. formula in victimis solennis, v. n.) coll. *hoc agerent* ac ferirent, Galb. 20. — hoc agamus, ne etc. Ner. 32. — egitque aliquanto incivilius et violentius, Tit. 6. (praefecturam praet.) cuncta fatu agi h. e. moveri, affici, T. 69. — agere recensum populi, C. 41. (nostr. *halten.*) A. 40. censum, A. 27, T. 21. dilectum, Cal. 43, Vit. 15. excubias, Galb. 10. pervigilium, Vit. 10. curam Urbis, Cl. 18. *conventum*, Galb. 9. *Senatum*, C. 88. (ubi al. *cogeretur*, Lips. emendavit *haberetur*, utrumque iniuria, ut proxima exempla docent,) A. 35. principatum, T. 24. (i. q. *exercere*) cf. locus Tit. 6. quod honorem cum — *ageret* (al. *gereret*) A. 37. vid. Burm.

Dicitur maxime de iis, quae in Foro vel Senatu tractantur.

ne quid ageretur in Republica, C. 19. quum obstinatius omnia agi videret, C. 29. Consul edicto praefatus, de summa se Rep. acturum, C. 28. quum de Catil. coniuratione ageretur in Curia, A. 94. ne quid de honoribus suis ageretur, Cal. 48. de maiore negotio acturus in Curia, Cl. 23. actum in Senatu, T. 50. (al. *a Senatu*, male) cf. acta res in Senatu, T. 58. Iulio et Caesare actum, C. 20. nihil aliud agi sinetis, T. 28. quum de falso testamento ageretur, A. 33. solitae *agi* Nov. ac Decembri mense res, A. 32. (cf. *Actus*) inter res *agendas* h. e. in iudicio, C. 45. ubi al. *gerendas.* vid Burm. et Oud. caetera quoque non nisi per magistratus et iure ordinario agebantur, T. 31. vetuit, de eadem re pluribus legibus agi, Tit. 8. unde causam agere, Cl. 15, Gr. 22, Rh. 6. (cf. *Actio*) singu-

carentur, C. 20. vid. Ern. exc. ad h. l. et not. Augustus auctor fuit, ne acta Senatus publicarentur, A. 36. vid. n. ut Senatus actis continetur, A. 5. quum in actis Senatus legisset, T. 73. Conf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 75, 1.

acta publica, *diurna*, *urbana*, *populi Romani* h. e. tabulae publicas, quas a Servio Tullio primum institutas credunt, de nativitate, morte, matrimoniis, divortiis, adoptionibus civium Romanorum, aliisque rebus urbicis notatu memoriaque dignis. — Sic in *fastos actaque publica* relatum est, T. 5. *in actis*, Antii editum, invenio, Cal. 8. et ibid: sequenda est igitur, quae sola *actorum* restat et *publici instrumenti* auctoritas (ubi vox *actorum* cum sequ. et insiticium videtur, quum sufficiat *publici instrumenti*). Vtroque loco ad acta publica provocat auctor in eruendo, de quo ambigebatur, *die* vel *loco natali*. (vid. Schwarz. ad Plin. l. c. et Casaub. ad Anton. Phil. Capitol. 9, qui Gr. παιδογραφίας comparat) Quibusdam absentium maritorum nomine *repudium* ipse misit, iussitque *in acta ita referri*, Cal. 36. (vid. omnino de his actis et conficiendi ea more Lips. exc. ad Tac. A. 5, 4. cf Rupert. ad Iuvenal. 2, 136) *actis diurnis*, quod iam Burm. et Oudend. placuerat, recepi etiam Cl. 41, pro *ac diurnis*.

acta i. q. instituta, edicta magistratuum, postea principum. Praeturibus de superioris anni actis referentibus, C. 23. Pompeium offensum Patribus, quod — cunctantius confirmarentur acta sua, C. 19. acta Tiberii Caesaris h. e. ὑπομνήματα Tiberii de actis suis, Dom. 29. unde *rescissa acta* eorum, qui hostes Reip. essent iudicati, vel mortuorum privato odio Principum sequentium. Fuerat animus coniuratis, corpus occisi in Tiberim trahere, bona publicare, acta rescindere, C. 82. Caii acta omnia rescidit, Cl. 11. nihil convenientius duceus, quam necem avunculi vindicare, tuerique acta, A. 10. — *iurare solebant Senatores in acta Principum* primo imperii die (vide Dion. 57, 8, et ibi Fabric.). intercessit (Tiberius,) quo minus *in acta sua iuraretur*, T. 26. coll. 67, ubi etiam: cavendum esse, ne se Senatus *in acta* cuiusquam *obligaret*. — Reliqua vid. sub v. *Agere*.

Actio i. q. rogatio, accusatio, sensu forensi, ut *Actor*, qui accusat aliquem, lege in eum agit. hanc actionem deposuit h. e. accusatione destitit, C. 15. iis, qui — formula excidissent, restituit actiones h. e. repetere accusationem permisit, Cl. 14.

unde *actio* est ipsa oratio ab accusatore habita. — hunc — significabat dictasse Atratino, accusatori suo, actionem, Rh. 2. solebat etiam prosperis oratorum actionibus rescribere, Cal. 53. continuis actionibus, Ner. 15. oppon. singillatim quaeque per vices agere. vid. n.

actiones etiam sunt orationes in Senatu habitae, ut C. 49. praeterea actiones Dolabellae et Curionis patris. vide Ernest. in Clav. Cicer. locupletissimum sub v. *Actio*.

Actitare i. q. *agere*. Causas industrie actitavit, Galb. 3.

Actor. *actor causarum* (causidicus), C. 39. — *actor mimi* i. q. histrio, Cal. 57. — *actor summarum*, exigendis, administrandis alicuius pecuniis praepositus, procurator, Dom. 11. vid. n.

Plin. ep. 3, 19, 2: « sub eodem *procuratore* ac paene iisdem *actoribus*. » Paneg. 36, 3: « dicitur *actori* atque etiam *procuratori* tuo» ubi vid. Schwarz. Nempe uni procuratori plures subiecti erant actores, quamquam priori tempore et in re maxime privata confusi nonnunquam videntur.

Actus. residua diurni actus, A. 78. h. e. quae restabant ex negotiis transacti diei.

in quantulocunque actu, Cl. 30; i. q. *actione*.

in tragico quodam actu h. e. in fabola, quam agebat Nero histrio, Ner. 74.

actus rerum i. q. iurisdictio, iudicia. Triginta amplius dies

alarum et cohortium trium, Galb. 10. alarum altera. ibid. additis ad copias duabus legionibus, octo alis, cohortibus decem, Vesp. 4. vide Gell. 16 4. cf. Schelius in Hygio. cit. ad A. 38, et Lipsius de mil. Rom. 2, 7; quibus tamen comparandus Ern. ad Tac. A. 4, 73. Aug. militiam auspicantibus (liberis Senatorum) non tribunatum modo legionum, sed et praefecturas alarum dedit, A. 38. binos plerumque laticlavios praeposuit singulis alis. ibid. Claudius equestres militias ita ordinavit, ut post cohortem alam, post alam tribunatum legionis daret, Cl. 25. praefectos alae, T. 30. Felicem, quem cohortibus et alis — praeposuit, Cl. 28.

Albus. albis equis introiit, Ner. 25. vid. Oudend. ad A. 94. triumphum equo albo comitatus est, Dom. 2. stragulis albis, Ner. 50. gallina alba, Galb. 1.

Album i. q. index, catalogus. ascribi albo (iudicum) T. 51. splendidum virum albo iudicum erasit, Cl. 16, Dom. 8. album citharoedorum, Ner. 21. De *albo Senatorio* vid. Lips. ad Tac. A. 4, 42.

Albatus. albati ministri id e. albis vestibus induti, quales Principem esse solebant, Dom. 12.

Alea. aleae rumorem nullo modo expavit, lusitque simpliciter et palam oblectamenti causa, A. 71. (prohibitus enim erat aleae lusus praeter Saturnalium dies. vide intpp. ad Horat. 3, 24, 58, et Ovid. Trist. 2, 472) notatus est ut aleae indulgens, A. 70. ludit assidue aleam. ibid. in versu. ne ex lusu qu. aleae compendium spernens, Cal. 41. numquam se prosperiore alea usum. ibid. aleam studiosissime lusit, de cuius arte librum quoque emisit, Cl. 33. aleae studium, Vit. 4. alea se oblectabat, Dom. 21. quadringenis in punctum Sestertiis aleam lusit, Ner. 30. (Dicitur autem utrumque *ludere aleam* et *olea*, unde ubique fere utraque lectio in libris. vid. Burm. et Oudend. ad A. 70.) *super aleas* pro *seorsum*

per alias Vesp. 22. recepit Burm. Sed vid. quae regessit Oudend. *iacta alea esto* (al. *est*), Gr. ἀνερρίφθω κύβος. C. 32. v. n.

Aleatorius. lusimus per omnes dies foromque aleatorium calfecimus, A. 71. vid. *Forus.*

Alere. ali infantem vetuit, A. 65. aleudamque et instituendam (filiam) commendavit, Cal. 25. ali coeptam, Cl. 27. equum — magna cura aluit, C. 61. — Graecia exercitationibus ali melius ingenia posse, Rh. 2.

Alimentum. Druso alimenta subducta, T. 54.

Alimonia. in alimoniam et dotem puellae, Cal. 42. al. *Alimonium.* vid. Burm. et Oud.

Ales. quum nutriri alitem (gallinam) placuisset, Galb. 1.

Algere. nisi princeps gregis algere se diceret, Cal. 58.

Alias, alio tempore, ἄλλοτε. cum *interdum*, ut Gr. ἄλλοτε, ἄλλοτε. ipse sibi visus est per quietem *interdum* supra nubes volitare, *alias* cum Iove dextram iungere, C. 81. — Saturnalibus at *si quando alias* libuisset, A. 75. commeatu, quanto nunquam *alias*, Cal. 43. sec. nonnullos. Melius, *omnes.* vid. Oudend.

id. q. *alioquin*, ἄλλως, quum incognitum *alias* haberet, Aug. 94. *semper alias* sui arbitrii — *tunc* sequ., T. 18. quamquam *alias* promtus et facilis, T. 71, ubi tamen optimi libri *alioqui* vel *alioquin.* vid. Graev. et Oudend. — et super coenam *et semper alias*, Vesp. 22. Al. *super aleas.* Vulgatum voce verum censet Oudend. — pestilentia, quanta *non temere alias*, Tit. 8. (Caeterum *alias* et *ante* in libris permutata vide etiam Plin. Paneg. 48, 1. Pluribus locis utrumque servandum est, quod ita faciendum mihi videtur loco Cal. 43. cf. Glossar. Liv. sub voc. *Adverbia*)

Alibi, alio loco, etc. *quam.* nec *alibi quam* in Germania, A. 23. vid. Horat. Turs. pag. 58, edit. Schwarz.

Alicubi, aliquo loco. Gr. 7. *sicubi*; C. 26, Cal. 3. *necubi*, A. 46, 80.

iutus *aliquantum* etiam casu, h. e. non parum, T. 13.

aliquanto, πολλῷ. Aliquanto pauciora paria, C. 10. aliquanto deteriore conditione, C. 86. aliquanto facilius, A. 25. aliquanto severius quam caeteras, A. 34. aliquanto pluribus, A. 38. aliquanto plorium, quam nunc est coronarum, Dom. 4. plures aliquanto necaturus, T. 62. aliquanto patientius, A. 65. aliqu. gravius, T. 7. aliqu. constantius, T. 19. aliqu. magis, T. 57. aliqu. angustiorem, Cal. 19. spem aliqu. maiorem, Oth. 4. aliqu. maiora moliens, Cal. 49. aliqu. manifestiora et tristiora, Galb. 18. aliqu. tristior, Tit. 10. aliqu. incivilios et violentius, Tit. 6. aliquanto prius, Vit. 1. aliqu. post, quam excessit, A. 5. aliquanto ex tempore quam a cura praestantior, T. 70.

Aliquis. aliqua coniectura, C. 1. existimatione aliqua, T. 57. quorum memoria aliqua exstet, Rh. 1. civili aliqua perturbatione, Vesp. 5. quodammodo pro parte aliqua, A. 46. vid. not. Senio vel aliqua corporis labe insignibus, A. 38. ut se aliquis — iuvaret, Ner. 49. Gr. ὁστισοῦν, iis, quae ab *aliquo* ederentur, T. 47. h. e. *ab ullo alio*, ὑφ' οὑτινοσοῦν, ut adeo non emendandum sit *alio* vel *alio quo*. v. Oudend. ad h. l. (Tac. A. 1, 4, *aliquid quam*, pro *aliud quid quam*. vid. ibi Ernest.)

aliqui i. e. *nonnulli*, *quidam*, eo tamen discrimine, ut hoc definitius sit, certosque homines dicat.

tradidisse aliquos, A. 88. (ἔστιν οἵ) T. 21. ut aliqui tradunt, Gr. 7. versus aliqui. Pers. seditionem — Gallicis bellis *nullam* omnino moverunt, civilibus *aliquas*, C. 69.

aliquid, ut Gr. τι pro μέγα τι. Ad audendum *aliquid* concitasset, C. 8. ut ad laudes — *aliquid* etiam ex urbe Herculi sacra sumeret, Cal. 8.

aliquid secretioris *latebrae* — desideravit h. e. ullam latebram, Ner. 48. ne quid materiae praeberet Neroni, Ner. 9. ne quid popularitatis praetermitteret, Tit. 8. officii aut humanitatis aliquid, T. 50. tributi aliquid, Cal. 40. ne quid morae interveniret, Ner. 37.

si quis, *si qua*, *si quid*. in tutoribus filii, si quis sibi nasceretur, C. 83. h. e. *qui forte*.

si qui arte praecellerent, Ner. 23. si quis adire vellet, Oth. 11. si quibus regna restituit, Cal. 16. succensebat, si qui etc. Cal. 23. si quis — convinceretur, Cal. 40.

si *quem quis* repetere vellet, A. 32. si *cui quid* accidisset, Cl. 18. si *quando quid*, A. 43, 72. cf. *Aliquando.*

cohortes, *si quae* cessissent loco — pavit, A. 24. *si quae* pudore summitterent, Cal. 36.

deducto summae, *si quid* — numeratum aut perscriptum fuisset, C. 42. *si quid* secuici — vendidissent, Galb. 15. *si quid* subiti muneris iniungendum esset, T. 18. (vid. supra) *si quid sibi accideret* vel *eveniret*. Vid. *Accidere* et *Evenire*. — *si qua* vis fieret, Cal. 48. ex veritate ac re, *si qua* forte recens accidisset, Rh. 1. — *et neutr. plur.* criminum, *si qua* — manebant, Cal. 15. *si qua* invenirentur, frusta, Ner. 49. *si qua paria* longius recessissent, Ner. 53. *si qua* cogitarentur gravius adversus se, C. 75. *si qua* custodes fefellissent, C. 43. *si qua* occultius perferenda erant, C. 56.

ut quis et *ne quis*. *Vt non temere quis*, Tit. 6. *ut ne quo nisi* ipso herede moreretur, T. 49. *ne qua* deportarentur: *nisi*, T. 18. *ne quid* cum gen. nominis. v. supra.

ne quid gestientes vota reddere morarentur, Cal. 6, h. e. ne fores se gestientes v. r. *quid* (h. e. aliquo modo, ut Graec. τι) morarentur. Longe praestantior haec lectio aliâ: *ne quid* — *morarentur*.

si quem alium, *et se* liberum esse, Cl. 40, h. e. se non minus, quam quemvis alium, εἴ τινα ἄλλον καὶ αὐτόν. abstinuit

alieno, *ut si quis unquam*, Tit. 7. Suspectum multis videtur *ut*; cautum criticum agit Volfius. Equidem nihil mutandum existimo. Perpetuo more *si quis unquam* esse coepit i. q. *quivis alius*, εἴ τις ἄλλος, unde *si* propriam vim fere perdidit, additumque *ut*. Ita Xen. Anab. 2, 6, 8, libri habent ἱκανὸς ὡς εἴ τις καὶ ἄλλος, quod primus mutavit Stephanus, secuti sunt reliqui editores praeter Zeunium, quem nescio an iniuria Schneider. *inepte* utrumque posuisse dicat. Caeterum cf. Lex. Xenophont. sub voc. εἰ, num. 7.

de voc. *aliquis* omisso ante *qui*, vid. sub voce *Qui*.

Aliquo, in aliquem locum. Si quo pervenire mari posset, A. 82. quoties aliquo adveniret, Cal. 4.

Aliquatenus, ad aliquam partem. A quo inductus aliquatenus in philosophiam est. Pers.

Aliquot. aliquot volumina, Gr. 6.

per aliquot horas, C. 68. dies, Dom. 17.

aliquot argumentis, Cl. 46.

Aliquoties. ut aliquoties, praedicaret, Cal. 11.

Aliter, alio modo. Nec unquam aliter, A. 87. neque aliter evenit, A. 96. aliter appellari, A. 25. quod aliter — evasurus non fuerit, Cl. 38. quidam prius somnium aliter exponunt, quasi etc. A. 94. id a proximis aliter exceptum, T. 11, h. e. falso, in diversum sensum intellectum. Ita Gr. ἄλλως.

aliter atque aliter. praeclare dicta — aliter atque aliter exponere, Rh. 1.

non aliter quam. nec aliter universos quam membra partesque imperii curae habuit, A. 48. ne hereditatem qu. aut legata percepit ulla aliter, quam ut peculio referret accepta, T. 15. recepit imperium, nec tamen aliter, quam ut etc., T. 24. nurum ac nepotes nunquam aliter, post damnationem, quam catenatos — loco movit, T. 64. nemine peritorum aliter coniectante, quam, A. 95.

nec ut unquam aliter, quam super eum (clavum) emgeretur, C. 45.

non aliter se daturum, quam si, A. 40. ne ad gestandum quidem unquam aliter iter ingressus, quam ut, Galb. 8. ubi vulg. temere omissum *aliter*. vid. Oudend. et not. nost. — Quum aliter rata non haberent, quam si, Tit. 8.

non aliter, ac. Obvio quoque *non aliter, ac si* conscius et particeps foret, adhaerente, Oth. 6.

Alius. *alium Neronem* et opinabantur, et praedicabant (Titum), Tit. 7, ubi non dixerim, esse pro *alterum*. Nam universa comparatio illud admittit, non hoc, quod geminum quasi faceret et praeter numerum fere eundem. Gr. ἄλλος, non ὁ ἄλλος (Sic Tac. H. 4, 73: ne *quis alius* Ariovistus) coniurationes compressit, *alias alio* tempore, A. 19. caeteros, *alium alia de causa*, perculit, T. 55. quum caeteros *alium alia de causa* improbarent, Vesp. 6. *alium alia via* — demerebatur, Oth. 4. originem *alii aliam*, et quidem diversissimam, tradunt, *partim — partim*, Vit. 1. *aliis atque aliis* causis, A. 97, i. e. novis usque causis urgentibus *aliis super alios* nunciis, Ner. 41. v. Horat. Turs. ed. Schwarz, p. 86, num. 27, β.

alius alio casu periit, *pars* naufragio, *pars* proelio; *nonnulli* semet — interemerunt, C. 89, ubi v. Oudend. (cf. *Pars*) ut *inter alia complura* censuerint *quidam — alii — nonnulli*, A. 100. censuerunt *quidam — alii — nonnulli*, T. 17, Galb. 3. (Plura exempla dedit Schwarz. ad Horat. Turs. pag. 80 seq. Quod ille annotare solet: *minus probandum, non imitandum* et similia, id fere nihili est. vid. etiam Hoogev. ad Viger. p. 5) *sunt qui putent — alii*, C. 86, T. 73. *quidam* putant — *alii*, C. 78.

ne *aliud* inveniretur (sc. quam gladius, ut ipse suspicatus fuerat), A. 27. v. n. — quando ma-

ter — *non alia* esset, *quam* terra, C. 7. e petitoribus *non alios* adiuvare, *quam*, C. 23. *ne ullos* adesse *alios* necesse esset, *quam*, A. 35. *non temere alii* reperientur, *quam*, Rh. 1.

ne quem alium sibi succedere, *quam* sororis nepotem, vellet, A. 94. ut *non aliud* iam *certius* — signum esset, *quam* etc., Dom. 11. *non alia de causa*, *quam quod*, Cal. 35. *non alia magis re*, *quam quod*, Dom. 14. *non aliud* significare, *quam ut*, A. 94. ex omnibus decretis sibi honoribus *non aliud* aut recepit aut usurpavit libentius quam etc., C. 45 (ubi neque corrigendum *non alium* sc. honorem, neque referendum illud ad sequens *ius*, sed *nihil aliud* est *nihil*, ut malunt fere Romani neutro uti ob infinitam notionem. Gr. οὐδὲν ἄλλο) quum ille *nihil aliud* responderet, *quam* etc. acc. cum *inf.*, A. 98. quum sibi sciat *nil aliud* suadere, *quam* ut, Gr. 10. de quibus *nihil aliud*, *quam*, nominatos ab iudice, scripserat, T. 73. ex quorum sordibus *nihil aliud quam* voluptas inimicis quaereretur, A. 32. *nihil aliud* secessu devitasse se, *quam* — suspicionem, T. 11. (cf. Hoogev. ad Viger. p. 532 ed. Herm.) Hoc *nihil aliud* ita in ore fuit Romanis, ut omisso, quod sensu addendum erat, verbo *facere*, orationi insererent pro *tantum*, (vid. *Lamb. Bos*, pag. 646 edit. Schaefer.) ut *nihil aliud*, *quam* per edicta *obnunciaret*, C. 20. mox *nihil aliud quam vectabatur et deambulabat*, A. 83. nec *quidquam aliud quam fleturum*, Ner. 43. (Galli addunt *faire*, ut: *ne faire que pleurer*) nec *illum quidquam aliud quam cachinasse*, Vesp. 5. *nihil aliud quam deambulabat*, Dom. 21. fluctuantes nec quidquam *adhuc* quam frementes, Cl. 10. (cf. *nihil amplius*) vid. I. Fr. Gronov. ad Liv. 4, 26, 26; 2, 31, 24. coll. 40, 50., Glossar. Liv. sub v. *Allius*, editores ad Horat. Turs., p. 88 sequ. et Perizon. ad Sanct. p. 821 ed. Scheid.

alius quis, *alius quisquam* si cui alii, Dom. 18. si quorum aliorum probassent, Gr. 2. cf. *Aliquis*.

quisquam alius infans, Cal. 8.

alius, *quam*. quod *alium*; *quam* se — cooptassent, Ner. 2.

Allegare. quum C. Laetorius — praeter aetatem atque natales hoc quoque Patribus conscriptis allegaret, A. 5. merita erga populum Rom. allegantes, A. 47. Exempla ex Plinio collegit Schwarz. ad Paneg. 70, 1.

Allegere, ἐγκαταλέγειν. *patricios* allegit, C. 41. *inter* patricios allecti, Ner. 1. allectum inter patricios collaudans. Oth. 1. horum residuam stirpem ex Sab. transisse Romam, atque inter patricios allectam, Vit. 1.

peregrinis *in Senatum* allectis, C. 80. coll. A. 35. etiam Appium Caecum — libertinorum filios in Senatum allegisse, Cl. 24. honestissimo quoque Italicorum ac provincialium allectu, Vesp. 9. *alleg. iudices.* iudices a vicesimo aetatis anno allegit, A. 32; sc. *in decurias*, ut T. 51. instanti, ut civitate donatum in decurias allegeret, negavit, alia se conditione allecturum etc. *milites*. certum numerum partim in Urbis, partim in sui custodiam allegit, A. 49.

Allevare, leviter extollere. Etiam faciem manu allevans, Cal. 36. admisit ad genua, allevatumque dextra exosculatus est, Ner. 13.

Allicere. nec minore studio reges atque provincias — alliciebat, C. 28, h. e. sibi conciliabat.

Allicefacere. aequales suos omnibus blanditiis tantum non ad societatem imperii allicefactos, Vit. 14. i. q. allectos, invitatos.

Allium. maluissem, allium oboluisses, Vesp. 8. In aliis libris scriptum est *Alium*. v. Oudend.

Alloqui. in alloquendo exhortandoque, C. 33. iudices — reverentissime alloquebatur, Ner. 23. milites allocuturo, Galb. 18.

Allocutio. coacto Senatu inchoataque allocutione, T. 23.

Allocutiones. Gr. 4. vulg. *elocutiones*.

tercatione et iurgio, T. 2. ob immodicas altercationes, A. 54. altercationibus insolentissimis, Vesp. 18.

Altus. in altissima turri, A. 94.

altiora iam meditans, C. 26. altiora studia percepit, Gr. 21. Ita *altissima eruditio* Plin. ep. 4, 30, 2. *altus pudor* Paneg. 47, 6.

alte. ut paulo altius repetam, Ner. 2. elato alte malleo, Cal. 32.

altissime. quum altissime evolasset (aquila), A. 94.

Altitudo. praeruptis immensae altitudinis rupibus, T. 40.

Altiusculus. calciamentis altiusculis, A. 73.

Alumnus. libertini — incertum filius an alumnus. Iuven. — *alumnus*, blanda appellatio, Cal. 13.

Alumna. non cessavit *filiam et alumnam* — praedicare, Cl. 39.

Alveus. alveum Tiberis laxavit ac repurgavit; A. 30. cura alvei Tiberis, A. 37.

alveus aleatorius i. q. forus aleat., tabula lusoria, Cl. 33.

Alvus. dispersis per pectus atque alvum genitivis notis, A. 80. causam veletudinis contraxit ex profluvio alvi, A. 97. alvo repente usque ad defectionem soluta, Vesp. 24.

Amabilis. pueri facie et garrulitate amabiles, A. 83. amabilis pueritia, Cal. 8.

Amator puri sermonis, Ter. 5. — *Amatorium* medicamentum, φίλτρον, Cal. 50.

Amanuensis i. q. a manu servus, Ner. 44, Tit. 3.

Amarus, amare i. q. *acerbe*, πικρῶς. Antonii epistolae, singulorum nomina amarissime enumerantis, A. 70. amarissime congestis etiam probris, T. 54.

Ambigere, pr. animum inter duas partes agere, ἀμφισβητεῖν.

acta res in Senatu, et quia ambigebatur, per tormenta quaesita est, T. 58.

ambigitur i. q. incertum est, non constat, in utramque partem indicatur. Cur aut unde traxerit (cognomen), ambigitur, Galb. 3.

Ambiguus, incertus. Loca in Vrbe publica iuris ambigui, h. e. quorum possessio sub lite erat, A. 32. haud ambiguum summi imperii signum, Galb. 8.

i. q. *anceps.* mandata ad complures dedisse ambigua, T. 12. ambigui ioci versiculus, Cal. 27. tituli obscuri et ambigui, A. 75.

Ambire (verbum quartae coniugationis, unde *Ambitio*, sed *Ambitus* ab antiqua forma *Ambeo*, unde etiam apud poëtas imperf. *ambibam*, nisi hoc ex mera contractione ortum) *est* pr. *cingere.* Circulus ad speciem coelestis arcus orbem solis ambiit, A. 95.

et a more circumeundi ad suffragia expetenda studiose aliquid quaerere, φιλοτιμεῖσθαι, σπουδάζειν. *Ambienti*, ut legibus solveretur, C. 18. quum ambirent multi, ne filias in sortem darent, A. 31.

Ambitio, φιλοτιμία, pr. honoris studium, inde studium quodvis, cupiditas cum contentione, maxime cupiditas gratiae captandae. Quod *per ambitionem* data esset (civitas) h. e. ad conciliandus illorum hominum animos, C. 28. coronas quam parcissime et *sine ambitione* tribuit, h. e. non favoris comparandi gratia, sine cupiditate, A. 25. posse *per ambitionem* quandoque restitui, h. e. in gratiam vulgi, A. 42. *ambitione* tractum, ut tali successore desiderabilior ipse quandoque fieret, h. e. laudis cupiditate, T. 21. nullo igitur officii aut ambitionis in quemquam genere omisso, Oth. 4, h. e. nullis blanditiis, quibus favorem acquireret. magisteria sacerdotii — *ambitione* et licitatione maxima — comparabant, Cal. 22, h. e. cupiditate. — de iniuriis, quas professores negligentia et *ambitione* parentum acciperent, Gr. 9. ubi nihil aliud, quam studiu liberis placendi, e quo fonte etiam *negligentia* venit. — Vnde

Ambitiosus, i. q. favoris populi studiosior. Vt *salubrem* magis quam *ambitiosum* Principem scires, A. 42. *ambitiosae* sententiae, Dom. 8, sunt, quae ex

exc. ad Tac. A. 2, 70. non mediocrem locum in amborum amicitia tenuit, Horat. *amicitiam ingerere*, ibid.

Amicitiae. amicitias neque facile admisit, et constantissime retinuit, A. 66. — omnes *amicitias et familiaritates* — intra breve tempus afflixit, T. 51, i. q. *amicos*, abstr. pro concr., ut *matrimonia* pro *uxoribus*, C. 51.

Amita, soror patris, C. 8, Ner. 6, 7, 34, Pers.

Amittere. patrem, C. 1, A. 8, Ner. 6. *matrem*, *filiam*, *nepotem*, C. 26. matrem, A. 61. filiam, Ner. 35. fratrem, T. 7. Caium et Lucium — amisit ambos, A. 65. utramque (uxorem ac filiam) adhuc privatus amisit, Vesp. 3. posteriorem (sponsam) ex valetudine amisit, Cl. 26. amissa Iunia ex partu, Cal. 12. amissa uxore Lepida, Galb. 5. quod egregium civem Hectorem amisissent, T. 52. — *classem* — *exercitum* amiserunt, C. 36. classium, quas tempestatibus amiserat, A. 16. ut frater suus — iterum classem amitteret, T. 2. amissis naufragio pretiosissimis rebus, Ner. 40. *domus*, quam incendio amiserat, Cl. 6. equo sub feminibus amisso, Tit. 4. qui summum *imperium* vivus amitteret, Ner. 42. *ius*, quod adoptione amiserat, T. 15. amissa — *memoria*, Gr. 9.

Amoenus. amoeni secessus, Cal. 45. — *Amoenitas* insulae, T. 11.

Amor erga aliquem. Messalinae amorem flagrantissimum, Cl. 36. nutissimum Pyrallidis amorem, Cal. 36. amore libertinae perinfamis, Vit. 2. propter insignem reginae Berenices amorem, Tit. 7. Paridis histrionis amore deperditam, Dom. 3, quasi amore sui deperiret, Vesp. 22. amorem linguae occasione omni professus, Cl. 42. tanto amore *erga* patrui memoriam exstitit, Gr. 15.

amor aliorum erga nos. *Promerendi amoris* mirum et efficax studium, Cal. 3. ad immensum civium amorem, Cal. 14. apud quos quantum *amore et gratia* valuerit, Cal. 9. in brevi spatio tantum *amoris favorisque* collegit, Cl. 12. *amor ac deliciae* generis humani, Tit. 1. cum Iulia primo *concorditer et amore mutuo* vixit, T. 7.

Amovere, ex conspectu tollere. Vt amoveri ocius nec cuiquam ostendi (pauem) iusserit, C. 68. Virgilii ac T. Livii scripta et imagines, paulum afuit, quin ex omnibus bibliothecis amoveret, Cal. 34. amota et pyxide veneni, Ner. 47, (sublata).

creditorum turbam — nonnisi terrore calumniae amovit, h. e. a se summovit, Vit. 7.

secedere, *sequa e medio* quam longissime *amovere*, T. 10.

Amphitheatrum. amphith. Statilii Tauri, A. 29, Cal. 18. amph. iuxta Septa a Caligula inchoatum, a Claudio omissum, Cal. 21. amphith. ligneum regione Martii campi intra anni spatium a Nerone fabricatum, Ner. 12. amph. Vrbe media a Vespas. inceptum, Vesp. 9. a Tito dedicatum, T. 7. amphitheatri ruina apud Fidenas, T. 40. munera in amphith. edita, A. 43, T. 7, Cal. 18, Ner. 12, Dom. 4. acclamari etiam in amphitheatro epuli die liberter audiit etc., Dom. 13.

conclamantibus plerisque, in amphitheatro semiustulandum, T. 75. Atellanae poëtam — media amphitheatri arena igni cremavit, Cal. 27. delatores traducti per amphitheatri arenam, Tit. 8. praeparatum laonem aiunt, quem vel clava vel brachiorum nexibus in amphit. arena — eliderct, Ner. 53.

Amphora. ob apotam in convivio, propinante se, vini amphoram, T. 42.

Amplexus. ab amplexu et osculo suo dimisit omnes, Oth. 10. lunam invitavit in amplexus atque concubitum, Cal. 22. De amplexu et osculo amoris vel amicitiae v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 86, 3.

Amplus. corpore fuit amplo atque robusto, T. 68. filium mortali specie ampliorem, A. 94. species — humana amplior, Cl. 1. amplissima praedia, C. 50. ampla et operosa praetoria, A. 72. amplissima opera, Dom. 5. — amplior

put, Cal. 32, Galb. 20. manus, Galb. 9, Dom. 10.

An. dubitavit, *an* obtemperaret, Cl. 35. cunctatus, *an* ad prandium surgeret, Cal. 58. diu cunctatus, *an* — offerret, Dom. 2. Reliqua vid. sub singulis verbis.

an duo vel plura membra, in quibus dubitatio vel alia comparatio, coniungit, praegressa alia voce, vel omissa. cf. Freinshem. ind. in Florum sub v. *Dubium*.

a) *duo membra.* Incertum, metu*ne* iudicii *an*, Cl. 18. imposne mentis, *an*, simulata dementia, incertum, A. 19. toxico incertum pulti*ne* addito, *an*, Cl. 44. dubium, uxoris*ne* taedio, *an*, T. 10. dubium fuit, Augustus*ne* — *an* Livia, T. 22. nullo dilectu, culpa*ne* quis *an* aliqua necessitate, Cl. 15. orta contentione, togatum*ne* *an* palliatum. ibid. illa quoque, vere*ne* *an* falso — iactabantur, Galb. 12. lavantem*ne* *an* cenantem, Dom. 17. — *et omissa priore voce.* nihil referre, ab hoste in acie *an* in Foro caderet, Oth. 5. dubium fuit, conscio Tiberio *an* ignaro, T. 22. (ubi tamen *ne* omissum ob praecedens *Augustusne.*) dubium, cautior *an* audentior, C. 58. dubium, eventu meliore *an* voluntate, A. 28. (quem locum sine causa corrigit Freinsh. l. c.) incertum constantia *an* pietate maiore, Cal. 1. incertum filius *an* alumnus. Iuvenal. matre humili incertum *an* ingenua, Oth. 1. — *et simpl.* Casu quodam *an* divinitus, Cl. 13. Centurio *an* Evocatus, Vesp. 1, (ubi glossema *incertum*, quod vulg. libri praemittunt, iure damnarunt Casaub. et Oudend.)

b) *plura membra*, ubi crebro in libris corruptum *an* in *aut.* vid. Goerenz. ad Acad. 2, 28, 91, et 2, 39, 124; Fin. 2, 19, et 32.

dubitus, Cimber*ne* Annius, *an* Verr. Fl. — *an* potius, A. 86. varia agitavit, Partho*sne* *an* Galbam supplex peteret, *an*, Ner. 47.

et omisso *ne.* matrimonia contraxerit turpius, *an* dimiserit, *an* tenuerit, non est facile discernere, Cal. 25.

an pro *annon*, A. 54, ubi al. correxerunt *annon.* vid. Hensing. et Gernhard. ad Cic. Off. 1, 15, 5. coll. 3, 17, 2, ubi: sunt*ne* igitur insidiae, i. q. *nonne* sunt insidiae, ut *ne* sit pro *annon.* Goerenz. ad Cic. Leg. 2, 2, 5. Eadem res est in *nescio an* et *dubito an*, quae quum modeste affirment, *an* dictum pro *annon.* vid. Ern. de *haud scire an* in Clav. Cic. sub voc. *haud*, et quos ille citavit, Drakenb. ad Liv. 37, 54., Duker. ad Flor. 3, 12. Ita etiam *ne* pro *nonne.* vid. Schaefer. ad Plin ep. 3, 16, 13, et 3, 21, 6. Cf. 2, 17, 29.

anne pro *an.* A. 69. *anne refert* (al. ex correctione *an*) ubi *ne* sine negatione interrogationi tantum inservit. vid. Oudendorp.

Analogia. vid. Quinctil. 1, 6, 2; Gell. 2, 25. Caesaris libri duo de Analogia, C. 56. vid. not., quos Cicero Brut. 72, *de ratione Latine loquendi* dicit.

Anceps proelium, C. 60. morbus, A. 59. ratio medendi, A. 81.

Ancile. motis necdum conditis ancilibus, Oth. 8. vid. Ovid. Fast. 3, 395.

Ancilla. ut, quae se alieno servo iunxisset, ancilla haberetur, Vesp. 11.

Ancora. navibus ad ancoras collocatis, Cal. 19.

Angiportus. per angiportum in balneas transeuntem paene interemerunt, Galb. 10.

Angor. non sine magno angore animi, T. 7. metu et angore ad fastidium vitae ab eo actum, T. 49.

Anguis quinquaginta cubitorum pro Comitio ab Augusto publicatus, h. e. populo ostensus, A. 43.

Angustus. per angustissimos tramites, C. 31. clavo nec lato nec angusto, A. 73. aliquanto angustior Hellespontus, Cal. 19.

Angustiae. per angustias Hellespouti, C. 63. inter angustias vicorum, A. 45. offensus angustiis flexurisque vicorum, Ner. 38. propter angustias (loci), Cl. 12. quando fame et angustiis locorum urgeretur hostis, Oth. 9. per angustias elfossae cavernae, Ner. 48.

Animosissime i. q. cupidissime, studiosissime, προθυμότατα. Gemmas semper animosissime comparasse prodiderunt, C. 47.

Animatus. male animatus erga Principem exercitus, Vit. 7.

Animadvertere pr. animum advertere ad al.

quum lictor animadverti ex more iussisset, C. 80 (Gall. *prendre garde*). Ita C. 7, A. 27, 94, T. 50, Cl. 10, alibi. quo animadverso, A. 97. huius cognomen — per unam literam scriptum animadverso, Gr. 6. quo magis persuaderet, rem non a se primo animadversam, sed antiquis iam tunc curae fuisse, A. 89. ut Praetor animadverteret curaretque, Rh. 1. quae omnia ingrata — et animadvertit Augustus in eo secum improbatione, T. 68. quibus futura magnitudo eius et perpetua felicitas sperari animadvertiq. posset, A. 94 (Sc. speratur, quod praedictum, animadvertitur, quod monstratum, notatum est). — animadv. in al. i. q. punire. In plurimos animadvertit, A. 17. animadversum in quosdam, Tib. 61. non temere in quemquam nisi crebris et minutis ictibus animadverti passus est, Cal. 30. ubi — animadversum in patronum suum fuerat, Galb. 20. Etiam multa sub eo et animadversa severe, et coërcita, Ner. 16. sed Calig. 48 non legendum: ad animadvertendos tantorum dedecorum rumores, sed: averteodos.

Animadversio i. q. poena. Centuriones — capitali animadversione puniit, A. 24. animadversionum et ignominiarum generibus, T. 19. animadversionibus poenisque ad supplicium datorum cupidissime interesse, Cal. 11 (ubi auctor more suo duo vocabula coniuxit, quorum discrimen nullo acumine eruas).

Annectere. galericulo capiti adaptato et annexo, Oth. 12.

Annales, *Anniversarius*, *Annona* v. post *Annus*.

Annotare de iudice i. q. *ad poenam designare*. Ex noxiis laniandos annotavit, Cl. 72, i. q. animadvertere. quum annotasset, Ner. 41. Cf. Plin. ep. 7, 20, 6: *quin etiam in testamentis debes annotasse*. Id. 3, 16, 1: *annotasse videor* etc. Paneg. 56, 1: *annotasse vos credo*.

annotare librum pr. est notis ad illustrandum et excerpendum instruere, multaque exemplaria contracta emendare ac distinguere et annotare curavit, Gr. 24. Plin. ep. 3, 5, 10: *liber legebatur*; *annotabat excerpebatque*; mox: *liber legebatur*, *annotabatur*, *et quidem cursim*. Id. 9, 26, 5: *visus es mihi in scriptis meis annotasse quaedam ut tumida*, *quae ego sublimia — arbitrabar*. Cf. Schwarz. ad Paneg. l. c.

Annulus v. *Anulus*, ut in optimis libris scribitur.

Annumerare. principibus patronis annumeratus est, C. 55. Sed A. 70 legendum: singulorum nomina amarissime enumerantis. v. ibi Ouden. de utroque vocabulo.

Annunciare. quo celerius annunciari — posset, A. 49. caede Galbae anounciata, Vit. 9.

Annus. anno aetatis, C. 88, A. 32, 41, 61, 100 al. Consules vidit, et quidem eodem ambos totoque anno, Vit. 3. bis anno, A. 31. anno fere, T. 9. *ter in annum*, κατ' ἐνιαυτόν, A. 40. non toto verteute anno, Cal. 37. ut comperit, ineunte anno pro eorum quoque salute

alios aetate et gloria belli. Tac. A. 1, 27, et: *muri labore et opera ante alios.* Id. H. 5, 12: — *ante omnia*, Ner. 32.

de tempore. ante lucem, Galb. 22. ante tempus h. e. iustum, legitimum tempus, C. 8, 28, A. 26, Ner. 43. ante paucos dies, T. 42, Cl. 27, Oth. 5. ante aliquot annos, T. 61. ante annum fere, Cal. 8. ante quintum mensem divortii, Cl. 27. ante eum nemo, C. 26.

et *postpositum.* paucos ante menses, C. 81. aliquot ante annos, C. 12.

atque ita etiam. Memoriam ante suam, A. 22.

paulo ante, C. 21. multo ante, T. 67.

Notandum, ita postpositum vim praepositionis fere amittere, (cf. Guëreus. ad Acad. 2, 5) quam etiam serius recepit, quum pr. ablativus esset pro adverbio adhibitus. Ita plerumque est i. q. antea. nuptam ante duobus consularibus, A. 62. nisi ante explorasset, C. 58. qui ante diceret, Rh. 6. ante clare obtestatus Deos, Cal. 15. ante iuraverat, C. 74. naumachiam ante commisit, Cl. 21. — superadditur etiam verbis cum *prae* compositis. bellorum omnium eventus ante praecesit, A. 96. Cf. Terent. Andr. 1, 5, 4: *nonne oportuit praescisse me ante.*

antequam. antequam provinciae ornarentur, C. 18.

Saepius disiungitur, ut: neque ante — detexit, quam paene obrutus, C. 58. nec ante demserit, quam vindicasset, C. 67. non ante, cantare destitit, quam — absolverat, Ner. 20.

c. accusat. temporis vi praepositionis sequ. *quam.* Ante paucos dies, quam aedilitatem iniret, C. 9. ante paucos, quam nascerentur, menses, A. 94. ante annum et quatuor menses quam decederet, A. 101. ante paucos, quam obiret, dies, T. 74. menses, Cal. 8, Ner. 56. ante paucos, quam revocaretur, dies, T. 14. ante paucissimos, quam consummaturi essent (stipendia), dies, Cal. 44.

c. ablat. temporis pro adverbio postpositum. Quinquennio ante quam Aug. excederet, Vesp. 2.

Omissum est *ante* in dictionibus: *pridie quam*, *postridie quam*, quas suis locis vide.

Anteambulo. Anteambulones erant vel servi, qui ante dominos multitudinem summovebant, vel homines liberi, qui officii causa Senatores, candidatos aliosve homines nobiles praecedebant, congiario plerumque pro servili opera ornati; v. quos citavi ad Vesp. 2, ubi Vespasianus dicitur a matre *anteambulo fratris* appellatus fuisse, quum latum clavum, qui fratrem ornabat, petere cessaret, satelles igitur vel minister fratris Senatoris.

Antecedere. Aquila ingressos viam sensim antecessit, Vit. 9. antecedente anno — insequente, T. 5. inde est priorem esse, κρείττονα εἶναι, superare. competitores, multum et aetate et dignitate antecedentes, C. 13. spectaculorum — magnificentia omnes antecessit, A. 43.

Antecessores agminis, Vit. 17.

Anteferre i. q. praeferre. quod Marcellus sibi anteferretur, A. 66.

Anteire. in agmine nonnunquam equo, saepius pedibus anteibat, C. 75. vehiculo anteire, A. 64.

Anteponere. oratorum quem huic

anulum, Cal. 12. numo vel anulo effigiem impressam, T. 58. anulum, cuius gemmae sculptura erat Proserpinae raptus, Ner. 46. anulus opere antiquo, Galb. 10.

ius anulorum i. q. dignitas equestris, C. 33. donatus anulo aureo, C. 39. anulis aureis ornatus, Galb. 14. aureis donavit anulis, Vit. 12 (Tac. H. 2, 58: *equestri dignitate donare*). manente anulorum aureorum usu, Galb. 10, h. e. iure Equitum Rom. — vid. Kirchmann de anul. c. 15 et 16.

insignes — cultu pueri nec sine anulo laevis, Ner. 20. vid. interpr.

exsequiarum die ponendos anulos aureos, ferreosque sumendos, A. 100. vid. Kirchmann l. c. c. 22.

Anus. Libertinam — quamvis anum ac paene decrepitam, Oth. 2. anus matronae, Ner. 11.

Anxius. Anxio de successore Tiberio, Cal. 19. anxius ea re, Ner. 36. consternatis et quasi omine adverso anxiis omnibus, Vit. 8. qui anxiae salvum filium nunciarent, Tit. 9. pavidos semper atque anxius, Dom. 14.

Anxie. Quam trepide anxieque certaverit, Ner. 23.

Aper. Incurrenti repente fero apro per metum obiectus, A. 67. missum in arenam aprum iaculis desuper petiit, T. 72. dimidiatumque aprum (apposuit), T. 34.

Aperire. Apertis cubiculi foribus, A. 82. trop. si hanc fenestram aperueritis i. q. si hoc permiseritis, T. 28.

scholam aperuit h. e. docere coepit, Gr. 16. Indom dicendi aperuit, Rh. 4.

testamentum eius aperitur, C. 83. testamentum — aperiendum recitandumque pro concione curavit, A. 17.

Aperte. Partem tergiversantibus, partim aperte detrectantibus, Ner. 47. sensum animi quam apertissime exprimere, Aug. 86. Cic. de Fin. 2, 5: *plane et aperte loqui.*

Apologi i. q. fabulae. Dicta praeclara per apologos exponere, Rh. 1.

Apophoreta, munera, quae Saturnalibus vel aliis conviviis domum portanda dabantur, Cal. 55, Vesp. 19. Cf. A. 75.

Apparare. Quae ad epulum pertinerent — etiam domesticatim apparabat, C. 26. opp. prandium, Cl. 33. triumphum, Cal. 47, rem divinam, Galb. 18. fugam et subsidia fugae, classes apparabat, Cal. 51. c. infin. ut accusativo verbi: traiicere ex Sicilia apparantem (παρασκευαζόμενον), A. 47.

Apparatus partic. apparatissimo funere elatum, Ner. 9. munus edidit apparatissimum largissimumque, Tit. 7.

Apparatus substant. παρασκευή. Porticibus ad tempus exstructis, in quibus — pars apparatus exponeretur, C. 10. triumphavit maximo apparatu, Cl. 17. triumphos egit — diverso quemque apparato et instrumento, Caes. 37. apparatus Circi, Cal. 18. remoto ordinario apparato, Cal. 26. — omnem rei divinae apparatum, A. 96. annivers. munus exhibuit sine venatione apparatuque, Cl. 21. — aulicu apparatu, h. e. ornamento, Dom. 4. apparatos aet. τὸ παρασκευάζειν. in ipso sacrificii apparato, Ner. 46. inter buthysiae apparatum, Ner. 12. plur. inter profusissimos opsoniorum

apparatus, Vit. 10. singuli apparatus (epularum), Vit 13.

Apparere, φαίνεσθαι, quidam — repente apparuit, C. 32. quum stalla crinita in caelo apparuisset, Vesp. 23. eum fugisse se — post bidnum demum appsruisse, A. 10. Gr. φαίνεσθαι. instrumenti — parsimonia apparet etiam nunc, A. 73.

paulatim et ipsa (rhetorica) utilis honestaque apparuit, Rh. 1. (ὠφέλιμος ἐφαίνετο.) et simili constructione: quo facilius appareat ita degenerasse a suorum virtutibus Nero, Ner. 1. (ubi degener. est pro nominativo participii activi).

imperson. sero tandem documentis apparuit, Aug. 94. sequ. accus. c. inf. magnis minimisque apparuit rebus, Cl. 34. ot facile appareret, Ner. 52. quanto opere solitus sit — evidentissime apparuit, T. 43. ut quidem apparere vel his versiculis potest, Gr. 11.

Apparitor, minister magistratus vel ducis. Militem — excitari per apparitorem iussit, A. 14. repente cum apparitoribus prodiit, T. 11. inter lictores apparitoresque, Dom. 14.

Apparitura. appsrituram magistratibus fecit i. q. apparitor fuit, Gr. 9.

Appellare, i. q. alloqui, verbs sd al. facere, προσαγορεύειν appellatis de Rep. Patribus, C. 34. raptim appellatis militibus, Ner. 8. ne tune qu. aut Scuatu aut populo coram appellato, Ner. 41. ut neque milites unquam nisi absens, aut alio verba pronuntiante, appellaret, Ner. 25.

in appellandis venerandisque, T. 29; h. e. cum honore verborum slloquendis. Quin singulos valere dicentes appellaret, T. 72; h. e. nominatim salutaret.

inde in alloquendo nominare. Commilitones appellabat, C. 67. coll., A. 25. dominum se appellari, A. 53. filiumque appellans, Galb. 17.

omnino *nominare, nuncupare*. Alauda appellabatur, C. 24. filium appellare nomine suo passos est, C. 52. omnium mulierum virom appellat. ibid. mensem Aprilem Neroneum appellavit, Ner. 55. ut omne seculum — seculum Augusti sppellaretur, A. 100. ut Caesar rex appellaretur, C. 79. quam M. Alexan. phalangem appellabat, Ner. 19. literatos vulgo appellari, Gram. 4. proprie sic appellandos. ibid. plagosum appellans, Gr. 9. al. in auxiliom vocare, provocare ad al. appellato demom collegio (Tribouorum), C. 23.

Appellatio, i. q. nomen. Domini app., A. 53. Patris patrias, T. 67, Vesp. 12. appell. mensis e suo nomine, C. 76. spp. mensis Augusti in Septembrem transferendam, A. 100. multis rebos ac locis vetere appellatione detracta, novam induxit ex suo nomine; Ner. 55. ut montem Coeliom, appellatione motata, vocari Augustum iosserit, T. 48. Sept. mensem et Octobrem ex appellationibus suis Germanicum Domitianumque transnominavit, Dom. 13. appellatione graeca. Rh. 1. appellatio Grammaticorum, Gr. 4. — nihil esse Remp.; appellationem modo (merum nomen) sine corpore ac specie, C. 77. locorum etiam appellationibus adiectis, Rh. 1; h. e. locis nominatim memoratis.

i. q. *provocatio*. Appellationes urbanorum litigatorum, A. 33. ut

omoes appellatiooes a iudicibus ad Senatum fiereot, Ner. 17. sine sui appellatione, Cal. 16.

Appellare. De oavi Alex., quae tantum quod appulerat, A. 98. quum ad eam (insulam) appulisset, T. 11. Alex. navis Dertosam appulit, Galb. 10. quum Rhegium — oneraria nave appulisset, T. 5. hortantium, ut appelleret, Ner. 27. (Iure Reitz. ad A. 98 vindicat hunc loquendi modum contra eos qui dicendum modo putant: *navis appulsa est*, comparans Tac. A. 2, 24 et 4, 27; Cic. Divin. 1, 22. Nempe intrans. *appellere* dicitur pro *se appellere*, ut *vertere* in dictione: *vertente anno*).

Appetere, h. e. *tendere*, *movere*, *ire ad aliquem locum vel rem.*

quo libentius et ipsi Vrbem incolerent et ceteri appeterent, h. e. in Vrbem migrarent, C. 42. lingua morsuque sensim appeteotes, h. e. accedentes, linguam admoventes, T. 44.

largius appetere cibum, C. 53. Plutarch. ἀφειδῶς φαγεῖν.

unde omoino: *aliud studiose quaerere*, *operam dare*, *amare*, Gr. ὀρέγεσθαι.

matris concubitum appetisse, Ner. 28. a qua — appetitus ultro existimatur (h. e. matrimonium eius quaesitum), Galb. 3. et quum sensisset sui appeteotem, T. 7. quamvis minime appeteret hereditates, A. 66. ut tandem appeteret (latum clavum, h. e. quaereret), Vesp. 2. nihil ornamentorum cupide appetivit, Vesp. 12. quamquam omnium talium appetentissimus, Dom. 14. mortem timore appetitam, h. e. quaesitam, Ner. 2. multi eam (rhetoricam) appetiverunt, h. e. operam ei dederunt, Rh. 1. cibi vinique — appetentissimus, Cl. 33. ficos maxime appetebat, h. e. edere amabat, A. 76. quin scenicas saltandi canendique artes studiosissime appeteret, h. e. operam daret his artibus, Cal. 11. quod genus hominum praecipue appetebat (amabat), T. 70.

Applicare. Sudarium ad os appl. (in cantando), Ner. 25.

Apponere. Iam apposita e triclinio auferre, Caes. 43. coenis pridiana saepe apposuit, T. 34. apposita lautiore coena, Galb. 12. coena, in qua — apposita traduntur, Vit. 13. ut coovivis ex auro panes apponeret, Cal. 37. convivae — calicem fictilem apposuit, Cl. 32. statuae — cirrus appositus est, N. 45. paenula ad vulnus apposita, h. e. admota, Ner. 49. statua — habitu sedentis, appositis duobus scriniis, Graev. 9. quom demsisset cuidam appositam (sc. in tabulis censoriis) notam, Cl. 16.

apponere aliquem i. q. *addere*, *adjungere*. Rectorem apponere aetate parvis, A. 48. barbarum (paedagogum) sibi appositum, Cl. 2. Tun. pro ianitore ei appositum, A. 91. custos appositus, T. 22. appositis, qui nomina subootarent, Cal. 41. salutatoribus scrutatores apposuit, Cl. 35.

Apportare. caput eius apportatum, Dom. 6.

Apprehendere. Renuenti ab utroque numero togam apprehendit, C. 82. unum — manu apprehendit, T. 53. quod — manum sibi osculandi causa apprehendisset, T. 72. ut descendentem — interdum pede apprehenso detineret, Cl. 15. gubernacula apprehendentes, Cal. 32. apprehensa buccula, Galb. 4. Pisonem repente e media salutantium turba apprehendit, Galb. 17.

multo calefacta, A. 82. tepida, Ner. 48. gelida, Oth. 11. Baiarum aquae calidae, Ner. 31. balinese marinis et Albulis fluentes aquis, Ner. 31. coll. A. 82. quoties nervorum causa marinis Albulisque calidis utendum esset. vid. n. saliente aqua, A. 82. quum emissa impetu aqua redundasset, Cl. 32. aquam ex subiecta lacuna poturus manu hausit, Ner. 48. aquam simul ac ligna conferri, curando mox cadaveri, Ner. 49. tali sub aqua Aponi fontis, T. 14.

decessit — morbo aquae intercutis, Ner. 5.

perductis pluribus aquis (de aquaeductu Agrippae), A. 42. Caligula inchoavit aquaeductum regione Tiburti, Cal. 21. aquarum ductum a Caio inchoatum perfecit Claudius, Claud. 20. Claudiae aquae gelidos et uberes fontes — in Vrbem perduxit, ibid. vid. n.

cura aquarum, novum officium ab Augusto excogitatum, A. 37.

Aquarius, signum zodiaci, Gr. ὑδροχόος s. ὑδροχεύς, Dom. 16.

Aquila. Prandenti — aquila panem ei a manu rapuit, A. 94. aquila tentorio eius supersedens duos corvos hinc et inde infestantes afflixit et ad terram dedit, A. 96. aquila eum saepius circumvolavit, transgressaque in vicinam eadem super nomen Agrippae ad primam literam sedit, Aug. 97. aquila nunquam antea Rhodi conspecta, in culmine domus eius assedit, T. 14. evenit, ut primitus ingredienti cum fascibus Forum praetervolans aquila dexteriora humero consideret, Cl. 7. Liviae praetervolans aquila gallinam albam, ita ut rapuerat, demisit in gremium; Galb. 1. avo eius quum exta de manibus aquila rapuisset, Galb. 4. duas aquilas in conspectu omnium conflixisse ec. Vespas. 5. statuam eius Romae insignis aquila circumplexa pennis clangores laetissimos edidit, Dom. 6. a parte dextra repente aquila advolavit, lustratisque signis ingressos viam sensim antecessit, Vit. 9.

aquila, signum legionum, constet aquilam humeris subisse diuque portasse, Aug. 10. neque aquila ornari potuit, Cl. 13. v. n aquila a Iudaeis rapta, Vesp. 4. Artabanus — aquilas et signa romana Caesarumque imagines adoravit, Cal. 14. aquilam et signa pertinacius flagitantes, Galb. 12. De discrimine *aquilae*, quae erat totius legionis, et signorum singularum cohortium et reliquarum partium exercitus vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 82, 4.

Aquilifer. Vt aquilifer moranti se cuspide sit comminatus, alius in manu detinentis reliquerit signum, C. 62. aquilifero leginnis suae graviter saucio, A. 10.

Aquilus. Colorem inter aquilum candidumque, A. 79. vid. Casaubon. et Oudend.

Ara. Arae Caesari sacratae, Caes. 76. ara Divo Iulio exstructa, A. 15, Cf. C. 85. ara Octavio consecrata, h. e. ab Octavio consecr., A. 1. vid. n. templa et arae Augusto a provinciis constitutae, A. 59. ara Lugduni Augusto dedicata, Cl. 2. ut — quisque thure ac mero supplicaret apud aram eius Dei, in cuius templo coiretur, Aug. 35. apud Philippos sacratae olim victricium legionum arae, T. 14. arae inscriptae: ob Agrippinae puerperium, Cal. 8. ara Io-

vis Cassii, Ner. 22. Lunensis ara, Ner. 50, h. e. monumentum e marmore Lunensi. – subversae Deûm arae (in publico luctu), Cal. 5. tepida in ara (Fortunae) favilla, Galb. 18. arae Larium assistens, Domit. 17. ex emendatione pro vulg. *curae*.

Arator. Bos arator, Vesp. 5. — Aratores, A. 42. sunt Equites, qui agros publicos conduxerant; vid. not. et Clav. Cicer. sub voc. *Arator*.

Arbiter, qui a partibus electus rem iudicat ex equo et bono. cuidam — adhibitus arbiter, Oth. 4.

Arbitratus. Ipsorum arbitratu, A. 35. suo et Agrippae arbitratu, ibid. Senatus arbitrato, T. 34. arbitratu suo, T. 68.

Arbitrium. Quum Ocellatis — liberum mortis permisisset arbitrium, Dom. 8. (h. e. potestatem eligendi mortem quam vellent). ut damnatis liberum mortis arbitrium indulgeatis, Dom. 11. impetrato mortis libero arbitrio, Lucan.

i. q. *potestas*, *pro lubitu agendi*, *voluntas*, *potentia*.

arbitrium orbis terrarum, C. 7. constituta ad arbitrium Rep. C. 9. unus ex eo tempore omnia in Rep. et ad arbitrium administravit, C. 20. ius arbitriumque omnium rerum illi permissum est, Cal. 14. reputans, Remp. plurium arbitrio temere committi, A. 28. non ad suum, sed ad spectantium arbitrium editurum se munus, Tit. 8.

semper alias *sui arbitrii* (h. e. qui ipse decerneret, neque aliorum consilia sequeretur) contentusque se uno, T. 18. alieni arbitrii et sub paedagogo fuit, h. e. paedagogi imperio subiectus, Cl. 2. haec non tam suo, quam uxorum libertorumque arbitrio administravit, Claud. 25. magnam imperii partem non nisi consilio et artibitrio vilissimi cuiusque histrionum et aurigarum administravit, Vit. 12. regebatur trium arbitrio, Galb. 14.

Arbitror. Ner. 1.

Arbor. Arbor palmae, A. 94. arbor cupresus, Vesp. 5; Cf. Dom. 15. pomiferae arbores, Cal. 37. truncatis arboribus et in modum tropaeorum adornatis, Cal. 45. arborem ab ipso institutam (plantatam) elanguisse, Galb. 1. ramus instar arboris, Vesp. 5.

Arca. Arca ingens variorum venenorum plena, Cal. 59. arca, in qua sortes Praenestinae, T. 63.

Arcanus sedem arcanarum libidinum, T. 43.

Arcere. ad arcendos incendiorum casus, Cl. 25. de quarum solariis incendia arcerentur, Ner. 16. arceri progressu, Ner 46.

Arcessere (ita enim scribendum, non *Accersere*, et temere discrimen statui utriusque vocis, dudum constat inter viros doctos. v. praeter alios Graev. ad T. 53, et Cal. 35). pr. est *accedere facere*, *ad accedendum commovere*. Gr. μεταπέμπειν, καλῖν. Ad arcessendam classem, C. 2. ad arcessendas (copias), C. 58. lectoribus aut fabulatoribus arcessitis, A. 78. arcessitum e regno, Cal. 35. Terpnum citharoedum — arcessivit, Ner. 20. arcessitam mulierem, Ner. 33. missos ad arcessendam, Oth. 3. quasi adoptionis gratia arcesseretur, Tit. 5.

ioci arcessiti i. q. *quaesiti*, Cl. 21. ubi iung. *frigidi*.

i. q. *ad iudicium vocare*, *accusare*. veneni se crimine arcessi,

T. 53. (al. *accersi* et *arcessitum*, etiam *arcessiri*, forma antiqua, iu Suetonio non ferenda). arcessi statim ac mori iussus est, h. e. accusari mortique dari, Cl. 37. ubi aeque al. *arcessiri*.

Archimimus. In funere Favor archimimus personam eius ferens, imitansque, *ut* est mos, facta ac dicta vivi, Vesp. 19.

Architectus. Liberto, adesse architectos, nuncianle, Oth. 6. — *Arctus* vid. *Artus*.

Arcus. Marmoreus arcus cum tropaeis (a Senatu Druso decretus), Cl. 1. Tiberin marmoreum arcum — peregit Claudius, Cl. 11. Ianos arcusque cum quadrigis et insignibus triumphorum per regiones Vrbis tantos ac tot exstruxit, Dom. 13. vid. de his *arcubus* s. *fornicibus triumphalibus* Schwarz. ad Plin. Paneg. 59, 2.

diruto Circi max. arcu, per Velabrum Forumque Palatium et Apollinem petiit, Ner. 25. circulus ad speciem caelestis arcus, A. 95. Cf. Spartian. Adrian. 13.

Ardere. Tunica ardere visa est, T. 14. taedis ardentibus, Ner. 34. inter ardentes taedas, Cal. 13. ardens rogus, Cal. 23. quum Aemiliana pertinacius arderent, Claud. 18. ardentis domus supellectilem, Ner. 11. domus arserunt Deorumque aedes, Ner. 38. Capitolium, quod rursus arserat, Dom. 5.

ardente tunc *in Africa bello*, C. 70. ubi *in* non delendum, in nota ostendi.

ardens. Nuce ardenti, A. 68. pronuntiasse dicitur ardenti motu gestuque, Cal. 55. Caesoniam — et ardentius et constantius amavit, Caligul. 25. fratris filiam — ardentissime palamque dilexit, Dom. 22.

Ardor. prae ardore (loquendi) Calig. 53. impar militum ardori, Oth. 9.

Area Fori Caesaris, Caes. 26. area Capitolina, Cal. 22, 34. vacuas areas occupare et aedificare, Vesp. 8.

Arefieri vid. *Aridus*.

Arena Circi vel Amphitheatri. Parthorum obsides — per mediam arenam ad spectaculum induxit, A. 43. missum in arenam aprum, T. 72. e spectaculis detractum repente et in arenam deductum, Cal. 35. in Amphitheatri arena, Nero 53. delatores traducti per Amphitheatri arenam, Tit. 8.

inde *arena* pro *arte gladiatoria* et *muneribus gladiatorum*.

in opera scenae arenaeque edenda, T. 35 (scena *ludos*, arena *munera* significat). scenae arenaeque devotus, Cal. 30. varia arenae ministeria, Ner. 12, h. e. ministri; vid. n.

specus egestae arenae, Ner. 48.

Senecam *arenam sine calce* dicebat Caligula, Cal. 53; vid. n.

remedio *arenarum* (s. *harenarum*) atque arundinum confirmabatur, A. 80. Leg. *habenarum*.

Aretalogi, scurrarum genus, A. 74; vid. n. cf. Rupert. ad Iuvenal. 15, 16. Dicuntur *ethologi* apud Cic. Orat. 2, 59. vid. Clav. Cicer.

Argentum. quidquid auro argentoque constaret, A. 25 simulacra ex auro vel argento fabricata, Ner. 32. aurum, argentum, gemmae (inter missilia), Ner. 11. argentum postulatum, h. e. purum, Ner. 44; vid. n.

argento et auro polita arma C. 67; vid. Casaub.

Argenteus. exciente buccina Tritone argenteo, Cl. 21.

alio argumento refellebat, quam quod etc., Ner. 41.

Aridus. Virgulta arida, C. 84. ne scilicet sicci omnino atque aridi pueri Rhetoribus traderentur (h. e. elementis literarum haud satis imbuti, quasi primis fontibus nondum irrigati), Gr. 4.

Arefieri. Ramum exilem et cito arefactum, Vesp. 5.

Arma. Caesar milites habebat tam cultos, ut argento et auro politis armis ornaret, C. 67. Vrbem introiit — delectis commilitonum armis, Vit. 11. legionarii arma sua flammae iniecere, quibus exculti funus celebrabant, C. 84. cohortes exauctoravit, iussas Tribunis tradere arma, Vit. 10. batuebat pugnatoriis armis, Cal. 54. i. q. gladiatoriis. armorum peritissimus, C. 57, T. 3. exercitationes armorum, A. 83. armorum nullo studio tenebatur, Dom. 19. navis armis onusta, Galb. 10.

arma Heroum, A. 72. Pacuvii Armorum iudicium (fabula), C. 84.

collegam armis Foro expulit, C. 20, h. e. per armatos.

quamquam in armis adhuc esset Pompeius, C. 69, h. e. adhuc bellaret.

omnia armis agenda erant, C. 31. consulto eum ad arma isse, A. 15. ad resumenda, si qua vis fieret, arma, Cal. 48. — inde arma i. q. bellum. civilia arma, C. 30, Oth. 10. obi al. *bella.* patris nutritus in armis', Cal. 8, h. e. inter bella, in ipsis castris patris.

Armare. Eodem modo armati, A. 25. manus Equitum Rom., quae armata praesidii causa circumstabat, C. 14. circumpositis armatis, C. 30. equitatu armato circumdedit, Cal. 48.

Armigeri. i. q. satellites, ὁπλοφόροι, *gens d'armes.* Inter armigeros circa se habuerat, A. 49.

Armatura. levis armaturae milites opponuntur legionibus, C. 66. ut Gr. πελτασταὶ ὁπλίταις. mirmillonum armaturas recidit, h. e. leviore et minora arma dedit mirmillonibus, Cal. 55. studium armaturae Threcum, Tit. 8. (pro toto genere pugnandi).

Armamenta. fusis armamentis (navis), A. 17. Ita Gr. etiam ὅπλα, Lat. saepe *arma.*

Armilla. Aurea armilla, Ner. 6. *Armillatus.* armillata et phalerata turba, Ner. 30. manulcatus et armillatus, Cal. 52.

Arrigere. Vbi et in quam arrigas (sensu obscoeno), Aug. 69. Ita Martial. 3, 70, 4, 75, 1, 76, 1.

Arripere. Cascae brachium arreptum graphio traiecit, Caesar. 82. arrepto pileo vel galero, Ner. 26. quoniam capillo prae calvitio arripere non poterat (caput), Galb. 20. duos pugiones arripuit, Ner. 49, Oth. 11. Sed T. 45. legendum: *domum se abripuit,* non *arripuit*; vid. *Abripere.* arripi constringique iussit, Ner. 34. arripiente eo conditionem (h. e. statim ad rem suam utente), Rh. 6. — Deinde, quoniam rapere al. in iudicium est i. q. vocare in iud. arripere dicitur pro accusare. statim Quaestor eius in praeiudicium aliquot criminibus arreptus est, C. 23. inter Seiani conscios arreptus, Vit. 2. vid. Plin. ep. 4, 11, 11.

Arrogans. Ner. 4. multo arrogantius factum, C. 79. *Arrogantia,* ἀλαζονεία, πλεονεξία eo arrogan-

dus, Cl. 4. si de singulis articulis temporum deliberabimus, ibid.

Articularis morbus, ἀρθρῖτις, Galb. 21.

Artus s. *Arctus* (illam scripturam optimos semper libros exhibere, viri docti satis docuerunt. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. 7, 180, Burmann. ad T. 8. al.)

curam admin. Annonae, quae artior inciderat, T. 8. artiore annona, Cl. 18. artissima annona, Galb. 7. Ita Silius l. c. arta fames.

tam arto repente somno devinctus, A. 16. artissimo somno quievit, Oth. 11. trahi se in artissimas tenebras, Ner. 46. (Singulis his locis solemnis est varietas *alto*, *altissimo*, *altissimas*, hoc etiam aliter est mutatum. Vid. Burmann. et Oudend. passim, et nos ad Ner. 46). — a matre Magn. Pompeium artissimo contingebat gradu, Aug. 4. artius ei iunctus (de amico), A. 56.

Britannicum artius complexus, Claud. 43. artissimis osculis palam exceptum, Galb. 22.

Arundo. Remedio habenarum atque arundinum confirmabatur, A. 80, vid. not.

arundine canens, h. e. fistula arundinea, Cl. 32.

Arundinetum, locus arundinibus consitus, Ner. 48.

Aruspex. vid. *Haruspex*.

Arvum, ager arationi satisque destinatus. Rura arvis atque vinetis varia, Ner. 31. existimans, nimio vinearum studio negligi arva, Dom. 7.

Arx i. q. Capitolium. Epulanti in arce cum sacerdotibus, Claud. 44. Gr. ἀκρόπολις vid. Glossar. Liv.

As. Caium et Lucium adoptavit, domi per assem et libram emtos a patre Agrippa; A. 64, v. n. — cavam manum asses porrigentibus praebens, A. 91.

Ascendere. Ascendit Capitolium, C. 37. primus ascendit (equum), C. 61. (Graev. et Gronov. ubique fere *escendere*, quod est in arduum locum scandere, ut *evehere*, *extollere* al. vid. Oudend. ad C. 61).

pergulam ascendere, A. 94. ascenso simul curru, T. 2.

Asciscere, i. q. *arrogare*, *allegere*. Successorem ascitum eum, T. 23. asciturus in nomen familiae suae Neronem, Cl. 39. testamento in bona et nomen ascitum, Galb. 17.

Ascopera, ἀσκοπήρα. Alterius collo et ascopera deligata, Ner 45.

Ascribere, ἐπιγράφειν. Tumulo — ascripserant, Aug. 12. ascriptum columnis, Ner. 45. ut qui statuarum titulis pronepotem se Q. Catuli Capitolini semper ascripserit, Galb. 2.

c. praepos. *ad*. ad statuam ejus ascriptum est, A. 70.

προσγράφειν, i. q. *addere*, *adiungere*. Si pateretur ascribi albo, Tib. 51. sine mora nomen suum in albo profitentium citharoedorum iussit ascribi, Ner. 21. ubi non movendum *in*, quum utraque dictio valeat.

in testamento. Ne quis alieni testamenti scriptor legatum sibi ascriberet, Ner. 17. coheredem sibi libertum eius ascriptum, Vit. 14.

ascr. colonos sc. tabulae, indici colonorum addere. Coloniam deduxit, ascriptis veteranis, Ner. 9.

Asellus cum asinario occurrit, Aug. 96. (omen ante Actiacum proelium Augusto factum).

Assertio. recuperatores ne se *perfusoriis assertionibus* accommodarent, Dom. 8, h. e. ne iudices iis operam darent, qui per calumniam servos in libertatem asserentes dominos iustos fraudatum irent, vid. not. et voc. *perfusorius.*

Assertor i. q. *vindex.* populo detrectante dominationem atque assertores flagitante, C. 80. ut humano generi assertorem ducemque se accommodaret, Galb. 9. assertores unicos dignitatis ac potentiae patriciorum semper fuisse, T. 2.

Assessor. v. post *Assidere.*

Asseverare. constantissime asseveravit fore ut seq. Vesp. 5.

Assidere i. q. considere, assidentem conspirati — circumsteterunt, C. 82. aquila in culmine domus assedit, T. 14. humi assidens, Ner. 53.

Gr. παρακαθίζεσθαι. neque coenavit una, nisi ut in imo lecto assiderent, A. 64. nec — vigilavit unquam, nisi assidente aliquo, A. 78. certamini praesedit — assidentibus Diali sacerdote et collegio Flavialium, Dom. 4. canenti in multam noctem assidens, Ner. 20.

assidebat iuxtim vel ex adverso, T. 33. assidere in toro iuxta coëgit, Dom. 11. (ubi non otiosum est *iuxta* ob proximi loci significationem).

Assessor scil. iudicii, iudici consilii aliusque operae causa assidens, v. Heinecc. Ant. R. 4, 6, 9. Digest. 1, 22. de officio assessorum. — Cornel. Laco, ex assessore Praefectus praetorii, Galb. 14.

Assiduus pr. est *locuples*, a v. *assidere*; Grammaticorum enim derivationem ab *asse dando* nihil moramur, vid. Cic. Top. 3, Gell. 16, 10 fin. — Inde ut *assidere* est i. q. semper adesse, semper agere, tractare aliquid, *assiduus* est *frequens*, *creber*.

assiduo et vehementi strigilis usu, A. 80. congressum eius assiduum vitavit, T. 50. ob assiduas sterilitates, Cl. 18. convivia agitavit et ampla et assidua (i. q. *saepe*), Cl. 32. militem opere assiduo corroboravit, Galb. 6. magna et assidua monstra, Galb. 18. post assiduas in se coniurationes, Vesp. 25. (i. q. *crebras*, ut in prioribus. propter assiduos barbarorum incursus, Vesp. 8.

quum circa scholas — assiduus esset i. q. scholas frequentaret, T. 11. foro operam dedit honestam magis quam assiduam, Tit. 4, h. e. causas egit honestas potius quam crebro.

vasa aurea *assiduissimi* usus, A. 71. quibus uti solebat.

Assidue i. q. *frequenter*, *saepe*. convivabatur assidue, A. 74, Vesp. 19, i. e. saepe. quamvis assidue in Vrbe hiemaret, A. 72. ludit assidue aleam, A. 70. quum aedem assidue frequentaret, A. 91. locum assidue frequentavit, Vesp. 2. quibus frequentabatur assidue, T. 12. quum — etiam delegaret plurima assidue, T. 63. (ubi nulla est ταυτολογία, quum *plurima* ad rem, *assidue* ad tempus spectet, v. Oudend. et nostr. not.) scenicos ludos assidue fecit, Cal. 18. spectacula assidue edidit, Dom. 4. triumph. ornatum — assidue gestavit, Cal. 51. equestrem ordinem — assidue proscidit, Cal. 30. ut coenaret in stabulo assidue, Cal. 55. gloriatum assidue, Cal. 12. precantibus assidue, Cl. 20. assidue — commendabat, Cl. 27. ponit assidue pro stulto baceolum, A. 87. assidue disseruit, Gr. 2.

Assiduitas. spectaculorum et

assiduitate (h. e. frequenti, saepe repetita celebratione) *et varietate atque magnificentia* omnes antecessit, A. 43, ubi *assiduitas* notat, cum saepissime, *varietas*, omnis generis, *magnificentia*, eum maximo splendore spectacula edidisse.

vitato *assiduitatis* fastidio, h. e. continuae praesentiae, T. 10.

assiduitas concubitus h. e. frequens concubitus iteratio, Dom. 22.

Assignare, attribuere, dare, assignavit et agros, C. 38. maritis — proprios ordines assignavit, A. 44. sedibus assignatis collocavit, T. 9. duo millia iugerum — Sexto Clodio assignasti, Rh. 5.

Assimilis, προσόμοιος. aeri assimilis capillus, Ner. 1. assimilis quidam mugitui sonus, Galb. 18. assimilis Vespasiano imago, Vesp. 7.

Assimulare. quam (naturam) assimulasse aptissime visus est h. e. comparasse, iusta comparatione descripsisse, T. 57; Oudend. ad h. l., et Burm. ad Ovid. Met. 3, 158, et 14, 656. hanc unice veram scripturam, alteram formam *Assimilare* non Latinam esse, iudicarunt.

Assistere, παρίστασθαι, παρεστηκέναι. assistens simulacro Iovis, Cal. 33. παρεστώς. puer arae Larium cubiculi ex consuetudine assistens, Dom. 17. — Etiam Vit. 9: « gallinaceus supra humerum, ac deinde in capite *adstitit* » referri potest ad v. *assistere* aeque atque ad *adstare*. Res eodem redit, ut graece nihil refert, ἐπέστη dixeris an ἐφίστατο, v. ἐφιστήκει. Grammatici enim Latini distinxere duo verba, quum Graeci στάω et ἵστημι coniunxerint, notata tantum in singulis temporibus diversitate significationis.

Assolet, ut assolet sc. fieri, Ner. 7, 34. ut illic assolet, Vesp. 7.

Astringere. milites ad certam stipendiorum formulam astrinxit, A. 49. commeatum ad certam formulam astrictum, T. 18. iusiurandum, quo se cuncti pro salute unius astrinxerant, C. 84.

Assuescere. quo celerius Reip. (sc. administrandae) assuescerent, A. 38.

assuerat c. infin. C. 45, A. 49, Ner. 26. ut assuerat, Dom. 12.

Assuetus. polyphago crudam carnem mandere assueto, Ner. 37. a peritis et assuetis sc. imperio, A. 23. Fortuna laetam sortem dare assueta, Dom. 15.

Assuefacere. filiam ita instituit, ut etiam lanificio assuefaceret, A. 64. Al. *ad lanificium*. De utroque usu v. Oudend. ad h. l. cf. *addere* et *admovere*.

Assulae, σχίδακες, σχίδια. depictas minio assulas, Gr. 11.

Assumere, προσλαβεῖν. cognomen, A. 7, T. 1, Cal. 22, Cl. 2, Dom. 13. appellationem, Gr. 10. aliquem collegam, T. 65, Cal. 15. inter Legatos maiore filio assumpto, Vesp. 4. assumtis (in conspirationem) compluribus libertis, Cl. 13. Sed Ner. 26. leg. pretium *absumeretur*, non *assumeretur*.

Assurgere. quum conaretur assurgere, C. 78. admonentem, ut assurgeret, ibid. sibi Pontium non assurrexisse, ibid. eisdem praetextatis adhuc assurrectum ab universis in theatro, A. 56. Quum palam esset, ipsum quoque eisdem (Consulibus) et assurgere et decedere via, T. 31. spectaculis advenienti assurgere et lacernas deponere solebant, Cl. 6. neque assurgere, neque salutare se dignantem, Vesp. 13. — v. de hoc assurgendi more Lips. Elect. 1, 10, et 2, 3, et Schwarz. ad Plin. Paneg. 54, 2,

ubi: «in venerationem tui *theatra ipsa consurgent.*»

Asiici ludi, Cal. 20. Lectio valde incerta. Videtur corrigendum: *iselasticos ludos*, v. not.

Astus. astu magis ac dolo, T. 65. Ita Virgil. Aen. 11, 704: «*consilio* versare *dolos* ingressus et *astu.*» Silius 16, 32: «*non ars aut astus belli*, vel dextera deerat.» (Plura huiusmodi exempla, quae ad pleonasmom vulgo parum accurate referuntur, quum vivae tantum sint orationis, quae dum sibi non sufficit, explicare sese et augere solet, collecta vide sub fine huius indicis.)

Asylum. abolevit et vim moremque asylorum, quae usquam erant, T. 37.

At (de origine vocis v. quae satis curiose disputavit Scheid. ad Sanct. pag. 670) sive in oratione, sive historia, sive colloquio, occurrit semper auditori vel lectori, et quaestionem eius occupat, unde *in continuatione, vel transitu*, maxime ubi praedictum est vel apparet, de pluribus deinceps dicendum esse, usurpari solet, ubi quasi occupat quaestionem: *quid porro? quid inde?* unde respondet particulis: *verum*, *iam*, *iam vero*, Gr. ἀτάρ, αὐτάρ.

at in consulatu, Ner. 2. *at* in semet augendo, Cl. 12. *at* e primoribus, Galb. 10. (quibus locis corruptum fere in vitiosum *ac* ante vocalem, vid. Oudend. ad Cl. 12, et Galb. 10, cf. *Ac.*)

at in Achaia, Vesp. 5. *at* in Amphitheatro, Dom. 4. *at* in iure dicundo, Galb. 7. *at* quoties — utendum esset, A. 82. *at* in memoriam patris, Cal. 15. *at* in exerc. recensendo, Cal. 44. *at* illa commota, T. 51.

Ita etiam Oudend. e pluribus libris dedit *at*, C. 52. «*at* ne cui dubium omnino sit», ubi tamen vulg. *atque* v. *ac* praeferendum, ut A. 32, ubi aeque alii: «*at* plerisque detrectantibus.» — in provincia — *at* in urbano officio, Vit. 5. siquidem Cneus seq. *at* Caius, A. 2. urbanorum quidem — *at* provincialium, A. 33. equestrem mil. petentes ordinabat; *at* iis seq. A. 46. (ubi duplici protasi respondet duplex apodosis, quarum alteram *at* inducit, quod cave eiiciendum putes vel mutandum in *atque*, quem errorem in nota cum aliis errevi) duobus continuis noctibus somniavit, *prima* seq. *at* insequenti, A. 94. Ita *at* restituendum, quod Burm. et Oudend. fecerunt, C. 49: «actiones Dolabellae et Curionis, in quibus Dolabella — *at* Curio.» Male reliqui *ac*. — *at* v. *at certa* pro *etsi*, etsi non de perfecto, *at certe* de cogitato quodam parricidio, Cal. 12. *etsi* non auctor, *at* conscius, Ner. 33.

at contra, A. 93, Galb. 15. v. *Contra.*

at idem in opposito, C. 58. ut A. 4. *rerum idem.* v. *idem.*

at et *ut* saepe confusa docet Burm. ad Vesp. 24, ubi tamen stare debet lectio: *Vae*, *puto* seq.

Atque semper ponitur ante vocalem, nunquam *ac*, quod corrigendum, ubi ita occurrit. Ita leg. *atque etiam* C. 23, 26, 27, 45, 55, 69. A. 3, 24, 52, 57, 82, 84, 94. T. 2, 10, 44, 61, 71, 76. Cal. 22. Galb. 5. Vesp. 6 al. A. 19. cum Oudend. edidi *et* rerum nov. initia, ubi al. vitiose *ac etiam*. Burm. servavit *et etiam*, v. Burm. ad C. 26, Torrent. et Burm. ad A. 96. — *non enim* — *atque etiam*, C. 69, v. *Etiam.*

atque ex eo, A. 94, T. 54. —

tigit, Cal. 44. ut primum provinciam attigit, Vesp. 4.

commentarios — ante clare obtestatus Deos, neque legisse, neque attigisse quidquam, concremavit, Cal. 15, unde i. q. *tractare, operam dare, versari in al. re.* poëticam summatim attigit, A. 85. liberales disciplinas omnes fere puer attigit, Ner. 52. studia, quae iam inde a puero non leviter attigerat, Gr. 9. — ne quam partem curamve Reip. attingeret, T. 13.

militiam resque bellicas semel attigit, Cal. 43.

breviter attingam, Galb. 3. Oppon. *exsequi longum est.*

i. q. *manus inicere, vim inferre*, Gr. ἐφάπτεσθαι. ut cubicularios eius non attigerint, Ner. 38.

Attonitus i. q. *perculsus, consternatus.* attonitis iam omnibus h. e. stupentibus et ignaris, quid agendum esset, C. 28. attonita (tristi nuncio) et moesta civitas, Cal. 6. similis attonito, Cl. 38, Dom. 17.

Attrahere. attractum ad se recipere debitum — imperavit, T. 57. ut vivum eum attraherent, Ner. 49.

Attrectare i. q. incastas manus adiicere. cuius uxorem attrectaverat, Ner. 26.

Attribuere. bona oppressorum — restitutioni afflictarum civitatum attribuit i. q. assignavit, Tit. 8. mentis valetudini attribuerim diversissima in eodem vitia, Cal. 51.

Auctio, Auctor, Auctoritas, Auctoramentum, v. post *Augere.*

Aucupari i. q. studiose quaerere, quemadmodum et *venari* dicitur, Gr. θηρᾶν.

reconditas voces aucupanti, A. 86, i. q. Gell. 2, 9, λεξιθηρεῖν.

Audere, conari, moliri. ad audendum aliquid concitasset, C. 8. nihil non ausurum eum, C. 19. ingentia facinora ausus, Cal. 49. Cyzicenis — in cives Rom. violentius quaedam ausis, T. 37. similia quandoque ausuros, Tit. 8. ne bono quidem exemplo audendam esse patroni necem, Dom. 14. ut auderet, hortantibus, Ner. 23. non tamen, ut — componere aliquid auderet, A. 89, vid. Oudend.

c. *infin.* permanere in magistratu et ius dicere ausus, C. 16. ludos non audentibus facere, A. 10. quum spectare ludos non auderent, A. 40. non ausos extorquere, A. 56. nec quidquam ausus inquirere, A. 27. summam imperii neque suscipere neque recusare ausus, Ner. 3. neque convivia inire ausus est, Cl. 35. primi obsequium rumpere ausi, Galb. 16. non audeoti in comparationem se demittere, Rh. 6. quum — non aliter audire ausus esset, Vit. 2.

Audens. dubium cautior an audentior, C. 58. abusum audentius mendacio, Cal. 8.

Audacia. ad omnem licentiam audaciamque processerant, Vesp. 8. audacia in translationibus, Gr. 10.

Audire. avum meum narrantem puer *audiebam*, Cal. 19. Illud quoque a maioribus natu *audiebam*, Cl. 15. *audiebam* etiam memoria patrum, Gr. 4. (Ita Cic. Off. 3, 19, 7: *audiebam* de patre nostro puer » ἀκριστικῶς, incerto; quando et quoties audiverit.)

vox comminantis audita est i. q. minantem audiverunt, Cal. 22.

quod saepe *ex eo* (αὐτοῦ λέγοντος) auditum ferunt, C. 29. qui diceret, audisse se *ex* defuncto, quum viveret, Dom. 12.

scripta, etiam Augusto audiente, recitata i. q. coram Augusto, T. 61.

nonnullis et duplicasse, Vesp. 16, ubi additum *duplicasse* docet, *augere* h. l. non esse *vermehren*, sed *vergrossern*, ad magnitudinem pertinere, non multitudinem.

cupiditas, quoquo modo imperium vel bellicam gloriam augendi, A. 21. augendi propagandique imperii voluntas, Ner. 18. (illud ad *vires*, hoc ad *fines* spectat.) instruxerunt auxeruntque ab omni parte Grammaticam, Gr. 2. (*instruere* est materiem congerere, *augere* fines extendere scientiae, ceu imperii.) augebat iter h. e. longius extendebat, C. 65.

aug. gloriam, A. 21, Oth. 1. ut auctoritatem absentia tueretur, atque etiam augeret, T. 10. ad maiestatem eius augendam, T. 15. etsi gratiam (orationis) augent, A. 86. ut laetitiam publicam in perpetuum quoque augeret, Cal. 17. aug. rumorem, C. 2, A. 70. suspicionem, Tit. 5.

auxit intenditque saevitiam, T. 62, h. e. in plures et atrociorem saevitiam exercuit.

fama et confirmata et aucta est, Galb. 12, h. e. famae et veritas constitit, et argumenta accesserunt.

augere vocem i. q. intendere, Cl. 33. vel conservandae vocis causa vel augendae, Ner. 20, ubi est: vires vocis augere.

augere aliquem i. q. *ornare*, *cumulare*, quasi maiorem facere.

in semet augendo parcus atque civilis, Cl. 12. maximis honoribus praemiisque auctam, C. 52. non solum honoribus, verum et sacerdotiis amplissimis auctus, Vit. 5.

loca religiosa — augusta dicuntur ab *auctu* h. e. ἀπὸ τοῦ *augere*, honore scilicet cultuque divino, adeoque consecrare, A. 7, unde

Augustus i. q. magnus vel specie, vel honore. quod loca religiosa — augusta dicantur, A. 7. augustum augurium, ibid. vid. Ovid. Fast. 1, 609. augustiore forma, Ner. 1. augustiore dignius loco, Galb. 18.

Auctio h. e. proprie auctio pretii licitando in venditione publica.

ex auctionibus hastae, C. 50. vario et exquisitissimo auctionum genere, Cal. 38. auctione proposita, Cal. 39. sedenti in auctione, ibid. ducentesima auctionum, Cal. 16, h. e. ducentesima pars pretii rerum auctione venditarum, vectigal aerario militari destinatum, v. n.

Auctor omnino qui efficit, ut aliquid exsurgat, oriatur, in lucem prodeat, igitur qui facit, dicit, scribit, instituit aliquid, vel aliis faciendi, dicendi, scribendi etc. causa est, unde multiplex usus pro rerum diversitate.

Iliensibus quasi Rom. gentis auctoribus, Cl. 25. Aënobarbi auctorem originis itemque cognominis habent L. Domitium, Ner. 1. gens Claudia — auctore Tito Tatio, vel Atta Claudio, gentis principe — in patricias cooptata, T. 1, h. e. per Tatium vel Claudium, qui primi totius gentis cooptationi locum et occasionem dederunt. plures auctorum generis libertinum prodiderunt, Vit. 2.

auctor operis, *aedificii*. sine ulla pristini auctoris memoria, Dom. 5.

vel *libri*. belli Alexandrini — incertus auctor est, C. 56. vulgares libros nomine auctoris, Gr. 8. quidquid fatidicorum librorum, nullis vel parum idoneis auctoribus, vulgo ferebatur, A. 31, h. e. iis, qui conscripserunt illos libros, vel prorsus ignotis, vel obscuri no-

sequ. Cal. 15. matri eius auctor fuit, ut sequ. Pers. — *et iuncta utraque constructione.* auctor singulis universisque *conspirandi* simul, *et ut* — communem causam iuvarent, Galb. 10.

Auctoramentum i. q. *merces.* rudiariis quoque revocatis auctoramento centenum millium, T. 7.

Auctoritas i. q. *dignitas, praestantia* prae aliis, qua auctor sum iis faciendi, quae volo, unde *voluntas, imperium, potentia,* ἀξίωμα. Gall. *superiorité.*

quorum (optimatium) auctoritatem ut invicem deminueret, C. 11. ut auctoritatem absentia tueretur, T. 10. auctoritas et maiestas quaedam ut scilicet inopinato et adhuc novo Principi deerat, Vesp. 7. auctoritas, dignitasque formae non defuit, Cl. 30, forma, cui non minus auctoritatis esset, quam gratiae, Tit. 3. — tanta Consulum auctoritate, T. 31. maiore favore et auctoritate, adeptus est quam gessit imperium, Galb. 14. ut celeriter ad officium redierint, nec tam indulgentia ducis quam auctoritate, C. 69. Seianum — astu magis ac dolo, quam principali auctoritate, subvertit, T. 65. posse enim auctoritate et praesentia praevalere, Galb. 19. extudit magis convicio, quam precibus vel auctoritate, Vesp. 2. —

citra Senatus populique auctoritatem, C. 28, h. e. sine iussu Sen. pop.

repudium ei suo nomine ex auctoritate Augusti remissum, T. 11, h. e. voluntate Augusti, quasi ex Senatus auctoritate missus, T. 54. neminem exsulum nisi ex Senatus auctoritate restituit, Cl. 12.

auctoritas i. q. testimonium, quo aliquid docetur, sequenda est igitur — publici instrumenti auctoritas, Cal. 8.

Augur. Augur in locum fratris sui Drusi destinatus, Cal. 12.

Augurale sacerdotium, Cl. 4, Gr. 12.

Augurium capere, A. 95. ubi v. Burm. augurium, quod factum ei, Vit. 18. augustum augurium, A. 7.

augurium Salutis, A. 31, v. n.

Augurare. in augurando, Oth. 7. posterioris Ennii de augurandi disciplina volumina, Gr. 1. loca, in quibus augurato quid consecratur, A. 7.

Aula. i. q. domus Principis, adeoque, qui ad ministerium et officia Principis pertinent.

deserta desolataque reliquis subsidiis aula, Cal. 12. quidquid instrumenti veteris aulae erat, Cal. 39. inter ludibria aulae erat, Ner. 6. interdicta aula, Vesp. 14. praecipuum in aula locum tenuit, Vit. 4. educatus in aula, Tit. 2. erat tum in deliciis aulae histrio, Iuven.

Aulici. interiores aulici, Cal. 19. aulicus apparatus, Dom. 4. luctatores aulici, Ner. 45.

Aura. Plin. ep. 5, 6, 5: « semper *aër spiritu* aliquo movetur; frequentius tamen *auras*, quam *ventos* habet. » ubi Schaefer. « *aura* aër lenis, in primis a mari spirans» coll. Euripid. Hec. 433, et Schol. ad h. l., Aristot. de mundo c. 4.

ad occasionem aurae evectus, A. 97. Afflatus aura (maritima Circeiis), T. 72.

Auratus, Aureus v. sub voc. *Aurum.*

Aurigae, qui in Circo equis vel curru certabant; v. Onuphr. Panvin. de Ludis Circens. 1, 11.

in Circo aurigas cursoresque produxit, A. 43. Threx et auriga, idem cantor atque saltator, Cal.

domus aurea Neronis, Ner. 31, Oth. 7. pars carminum aureis literis Iovi Capitolino dicata, Ner. 10. Domit. ferunt somniasse, gibbum sibi pone cervicem auream enatam, Dom. 23.

aurei sc. nummi. (v. Plin. 33, 3. Casaub. ad Oth. 4.) super immensos aureorum acervos, Cal. 42. oblati victoribus aurei, Cl. 21. quadraginta aureos in Saturnalia et Sigillaria misisse ei, Cl. 5. zona se aureorum plena circumdedit, Vit. 16. quadragenos aureos comitibus divisit, A. 98. aureos excubanti cohorti viritim dividebat, Oth. 4. (Cf. Spartian. Adrian. 7: « ternis iam, per singulos aureis se absenta divisis. ») addidit et quartum stipendium militi, aureos ternos h. e. quartam pensionem ternorum aureorum, Dom. 7, v. n.

Aurichalcum. ferebat pro auro et argento stannum et aurichalcum supposuisse, Vit. 5. Patet, h. l. non pretiosum illud metallum intelligendum esse, quod *aurichalcum* v. *orichalcum* dicitur, de quo v. Serv. ad Virgil. Aen. 12, 87, Plin. 34, 2, sed mixtum ex auro et aere, fortasse idem, quod *aes inauratum*, C. 54. De scriptura vocis v. Oudend. ad Vit. 5.

Auspicium. auspicia quaedam et *omina* pro certissimis observabat, A. 92. (Sequitur: « et *ostentis* praecipue movebatur » et: « observabat et *dies* quosdam. ») consulatu, quem adversus auspicia legesque gessisse existimabatur, Ner. 2. Cf. C. 20, et 30. quae primo consulatu adversus auspicia legesque et intercessiones gessisset. leviter in itinere frivolo auspicio mente recreata, Ner. 41. (de sculptura monumenti.) terrebatur ad hoc evidentibus *potentis somniorum et auspiciorum et ominum*, cum veteribus, tum novis, Ner. 46. confirmabatur secundissimis *auspiciis et ominibus*, Galb. 9. adversissimis auspiciis, Oth. 8. laetum evenit auspicium (aquila), Vit. 9. de firmitate imperii capturus auspicium, Vesp. 7.

domuit partim *ductu*, partim *auspiciis* suis (h. e. summo imperio, missis eum imperio legatis, quum Imperator tantum auspicia haberet, ad quem summa et successus belli a legatis administrati referebatur. Ita Ovid. Trist. 2, 174: «*Auspicium* cui das grande *Deosque tuos.* »)

Auspices. C. Silo nupsisse, dote inter Auspices consignata, Cl. 26. coll. Tac. A. 11, 26. v. Clav. Cic. sub. v. *Auspex*.

Auspicari, auspicium capere. non pascentibus in auspicando pullis, T. 2. quum ob totius diei diritatem non aliud auspicandi tempus accommodatius videretur, Ner. 8. auspicanti Sporus anulum muneri obtulit, Ner. 46. observatum est, auspicanti pullos avolasse, Galb. 18, et quum Romani nihil nisi auspicato inciperent, *auspicari* est i. q. *incipere*.

militiam auspicantibus, A. 38. ut *initium* in scenam prodeundi licentia temporis *auspicaretur* h. e. captaret, aucuparetur, Cal. 54. honores auspicatus, Cl. 7. auspicatus est et iurisdictionem, Ner. 7. cantare auspicatus est, Ner. 22. in auspicando opere Isthmi, Ner. 37. v. de hoc verbo Lips. ad Tac., A. 4, 36.

Austrinus. austrinis tempestatibus, A. 81. (austrinae pluviae. Colum. 11, 2.)

Aut disiungit duas res easque diversas, sive in narratione, sive quaestione adhibetur. referre aut cen-

Avehere. lectica sua avexit (Masintham), C. 71. idque gremio suo Tusculum avexit, Galb. 4. — in quascumque terras iubebo avehi, C. 66. delatores in asperrimas insularum avehi imperavit, Tit. 8; v. de hac poena Casaub. ad C. 66. Cf. Plin. Paneg. 34.

Avere. quum proclamantibus naumachiariis: Ave Imperator — respondisset: Avete vos, Cl. 21. Gr. χαῖρε et χαίρετε καὶ ὑμεῖς, in quo eadem sensus ambiguitas. Ceterum v. Oudend. ad Ner. 25.

Aversari. adulationes adeo aversatus est, T. 27. (Al. male *adversatus*, de qua frequentissima confusione v. Oudeud. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 8, 7, Schwarz. ad Plin. Paneg. 46, 4.) latum clavum — diu aversatus est, Vesp. 2.

Avertere. ad avertendum transferendumque periculum, Cl. 29. ad avertendos — rumores, Cal. 48. Male al. *animadv.* ad avertendam suspicionem, Dom. 17. ad avertendas suspiciones, Oth. 3. — a philosophia eum mater avertit, Ner. 52.

Aversus. aversum vulnerat, C. 82. vulg. *adversum.* ad aversum villae parietem, Ner. 48. vulg. *adversum.* Eadem varietas, A. 75. ubi aeque legendum: aversas tabularum picturas.

cf. *Adversus.* v. Drakenb. ad Sil. 2, 618, et 11, 14.

Avidus. avidissimo ciborum talium, Cl. 44. avidius vescenti, Cal. 18, tam bibit hunc avide, T. 59.

Aviditas. propter nimiam vini aviditatem, T. 42.

Avis. avis regaliolus, C. 81. dira avi in Vrbe aut in Capitolio visa, Cl. 22. sparsa et populo missilia omnium rerum — singula quotidie millia avium cuiusque generis sequ., Ner. 11. septem millia avium una coena apposita, Vit. 13. augusta loca — ab avium gestu gustuve, A. 7.

id avium genus (columbae), A. 94. — ingestaeque aves, Ner. 25, v. n.

Avius. itinere avio, A. 96.

Avocare. ne plebs — a negotiis avocaretur, A. 40.

Avolare. auspicati pullos avolasse, Galb. 18. Male vulg. *evolasse.*

Avunculus. Caesar *avunculus* Augusti dicitur, A. 8, 10, 68, 94. accuratius *avunculus maior*, A. 7. Augustus avunculus maior Claudii, Cl. 3.

Avus. A. 2, T. 7, Galb. 3, 4, al. avus maternus, T. 3, Cal. 23.

Avia. A. 8, Cal. 24, 25, Cl. 3, 41, Vesp. 2, al. avia paterna, Vesp. 2. materna, T. 5.

Avitus. avitum suburbanum, A. 6, 94. avitus ager, Vesp. 5.

Axis. paene curru excussus est, axe diffracto, C. 37.

B

B. quoties autem per notas scribit, *b* pro *a*, *c* pro *b*, ac deinceps eadem ratione sequentes literas ponit (Augustus), pro *x* autem *duplex a*, A. 88.

Bacchari i. q. furere. ita bacchantem atque grassantem, Cal. 56.

Baceolus v. *Bacelus.* Gr. βάκηλος, Hesych. ἀνόητος. ponit et assidue pro stulto baceolum, A. 87. v. Casaub.

Baculus, σκῆπτρον. in tragico quodam actu, quum elapsum baculum cito resumpsisset, Ner. 24.

Balineae. commentus novum balinearum usum, Cal. 37. balineae marinis et Albulis fluentes aquis, Ner. 31. per angiportum in balineas transeuntem, Galb. 10.

navit, C. 10. porticus et basilica Caii et Lucii, A. 29. basilica Iulia, Cal. 37. quum interdiu in basilica cuiusque oppidi reponeretur (corpus Aug.), A. 100. misit circum fora et basilicas nomenculatores, Cal. 41.

Basis. sub Palatini Apoll. basi, A. 31. e basi statuae triumph., Dom. 15. paratam basin dicens (statuae), Vesp. 23.

Batuere, unde Gall. *battre*, i. q. *pugnare.* mirmillonem rudibus secum batuentem, Cal. 32.

batuebat pugnatoriis armis, Cal. 54.

Beatus, beatiorem post se laetioremque portendi Reip. statum, Dom. 23.

Beccus (*bec*), gallinacei rostrum apud Gallos, Vit. 18.

Bellaria, τραγήματα, τέμματα, ὡραῖα, Ner. 25.

Bellare, *Belligerare*, *Bellicus*, *Bellicosus* v. post *Bellum.*

Bellua de *monstro marino.* immanium belluarum ferarumque membra praegrandia, A. 72. marina aqua innantibus belluis, Ner. 12. v. Oudend., qui recte κήτη interpretatur.

i. q. *monstrum.* ignaros, quanta bellua esset imperium, T. 24.

Bellum. v. singulas voces, quibus iungitur.

Bellare. tunc occasione temporum bellantem, C. 35.

Belligerare. Veliterni — paene ad exitium sui cum populo Rom. belligeraverant, A. 94.

Bellicus. militiam resque bellicas semel attigit, Cal. 43.

Bellicosus. rudi ac bellicosa etiam tum civitate. Gr. 1.

Bene. bene meritas civitates, C. 25. bene pugnare, C. 67. ut bene dolia picarentur, Cl. 16. bene atque emendate scribere, Hirt. C. 56. bene agi potuisse cum rebus hum. Ner. 28, ut sibi ac populo Rom. bene res verteret, Ner. 37. sat celeriter fieri, quidquid fiat satis bene, A. 25.

bene diu i. q. admodum diu, Iuven. Gall. *bien longtems.* Ita *bene saepe*, Enn. ap. Gell. 21, 4; cf. Cl. Cicer.

quo melius emptum sciatis, C. 50, h. e. viliore pretio, ut Gall. *à bon marché.*

Beneficium. beneficia regis in se, C. 49.

i. q. *praemium*, *concessio*, *donatio* populi, Principis vel ducis.

deprecatus est, ne sibi *beneficium populi* adimeretur, C. 29. i. q. *privilegium* c. 28, nempe petitio consulatus Caesari absenti plebiscito concessa.

iudicibus — *concessum* a Claudio *beneficium*, ne bieme initioque anni ad indicandum evocarentur, eripuit, Galb. 14. — quae beneficia — sua ipse voce pronuntiavit, Ner. 24.

quum ex instituto Tiberii omnes dehinc Caesares *beneficia* a superioribus *concessa Principibus* aliter rata non haberent, quam si eadem iisdem at ipsi dedissent, primus praeterita omnia uno confirmavit edicto, nec a se peti passus est, Tit. 8. Consulem fecit, spondens, quandoque *beneficii* memorem futurum, Vesp. 14.

Commeatus, a Senatu peti solitos, *benificii sui fecit*, Cl. 23, h. e. ut a se peterentur, instituit.

beneficium liberorum h. e. vacatio a iudicis officio iure trium v. quatuor liberorum, Cl. 15.

beneficii sui Centuriones T. 12, h. e. a se ad centurionatum promoti, quibus ipse ordines dederat, vid. Lips. ad Tac. H. 4, 48. Inde postea *beneficiariorum* nomen, de qui-

Biiugis. corriculo biiugi famosorum equorum, Cal. 19.

Bilis. quasi — non tam ex animi sententia, quam bile et stomacho fingereutur, T. 59. Gall. *mauvaise humeur.*

Bimestris v. potius *Bimester.* bimestrem consulatum gessit, Ner. 14, h. e. *per duos menses*, ut est Cal. 17. semestrem nuvissimum, bimestres ceterus, Cl. 14. Vtroque loco optimi libri dant: *bimenstrem* et *bimenstres*, ut *trimenstri*, C. 80. eusque sequutus est Oudendorp., quem v. ad C. 80. Patet, pronuntiationem literam *n* exstrusisse, scripturam, ut fit, sensim loquendi mori paruisse.

Bimulus, διετής, per duorum annorum, Cal. 8.

Bini. consilia, quae saepe bini ternive ceperant, Cal. 80. exegit etiam, ut, quoties consulatus sibi daretur, binos pro singulis collegas haberet, A. 37. in pedites siogulos super bina sestertia, C. 38. usque ad bina millia nummûm, ibid. binos codicillos exaravit, Oth. 10.

Bipedalis, qui mensuram habet duorum pedum. quod erat bipedali minus, A. 43.

Biremis. biremes ac triremes quadriremesque Tyriae et Aegyptiae classis, C. 39. prospectis biremibus Pompeianis, A. 16. praefixu in biremis puppe vexillo, Cal. 15.

Bis. *bis anno*, A. 31. al. his *in* anno, v. Oudend. *bis die*, Galb. 4, Ter. 2, ubi Oudend. docet, *bis die* significare bis singulis diebus, at *bis in die* i. q. bis uno die, intra unum diem.

Bis in mense, A. 35.

Post *bis* sequitur *semel* — *iterum*, non *item*, quod ubique emendaudum.

praeterquam *bis*, *semel* ad Dyrrhachium, *iterum* in Hispania, C. 36. *bis* usus est, *semel* — *iterum*, A. 25. quos paene *bis* prodidit, *semel* — *iterum*, T. 6. *bis* omninu Rumam redire conatus *semel* — *iterum*, T. 72. *bis* patruum elegit, *semel* — *iterum*, Cl. 6, v. Oudend. et Wolf. ad T. 6.

vel *primo* — *rursus.*

bis conflictatus, *primo* — *rursus*, A. 17. de reddenda Rep. *bis* cogitavit, *primo* post oppressum statim Antonium — *ac rursus* seq. A. 28.

Vel omisso priore vocabulo.

bis ovans ingressus est Vrbem, post Philippense *et rursus* post Siculum bellum, A. 22. publice munificentiam *bis* omninu exhibuit, proposito millies Sestertio — *et rursus* sequ. T. 48, cf. *Rursus.*

Blandus. blandiori numine, C. 67.

Blande. si quid blandius de se diceretur, T. 27. blande quaerentibus, Cal. 32.

Blandiri. blandiente profectu, Ner. 20.

Blanditiae. huiusmodi blanditias etiam inter ipsos prohibuit, A. 53, (ubi distingu. ab *adulationibus* erga Principem. v. Casaub.) quosdam per blanditias atque promissa extractos ad se, T. 37. per ius osculi et blanditiarum occasiones, Cl. 26. quum per blanditias forte dixisset, Ner. 34. super ceteras gratulantium adulantiumque blanditias, Oth. 7. omnibus blanditiis tantum non ad societatem imperii allicefactos, Vit. 14.

Boletus, genus fungorum. boletum medicatum Claudio obtulerat, Cl. 44. boletos — quasi Deorum cibum proverbio Graeco collaudare solitus est, Ner. 33, v. Rupert. ad Iuven. 5, 147.

Bolus piscatorum (βόλος), Rh. 1.

ad breve, T. 68.

Breviter. commentario, quem de vita sua *summatim breviterque* composuit, T. 61.

breviter vis omnia dicam, T. 59. breviter attingam. opp. exsequi longum est, Galb. 3.

narrationes tum *breviter et presse* tum latius et uberius explicare, Rh. 1.

Breviarium i. q. summarium, epitome. breviarium totius imperii A. 101. i. q. rationarium imperii c. 28. breviarium rationum, Galb. 12. perlectis epistolis officiorumque omnium breviariis, Vesp. 21. brev. rerum omnium Romanarum, Gr. 10.

Bubulus. Capita bubula, locus Romae in regione Palatii, A. 5. — *Bubulcus*, senex bubulcus, Vesp. 16.

Bucca. Fulviam, cui altera bucca inflatior erat, Rh. 5.

Buccula i. q. *Bucca*. apprehensa buccula, Galb. 4.

Buccea p. frustulum cibi, quantum buccam implet. duas bucceas manducavi, A. 76.

Buccina, Gr. βυκάνη, tuba. exciente buccina Tritone argenteo, Cl. 21.

Bulla, globulus aureus, quem pueri ingenui usque ad togam virilem gestabant. liberorum bullae, C. 84. bullae aureae, T. 6, vid. Macrob. Saturn. 1, 6. — formoso et pretioso puero bullam et praetextam togam imposuere (ut ingenuum fingerent), Rh. 1.

Bustum. bustum Caesaris frequentarunt Iudaei, C. 84. bustum Claudii consepiri Nero neglexit, Ner. 33. ad monumentorum bustorumque deversoria plebe compulsa, Ner. 38.

Buthysia, βουθυσία. inter buthysiae apparatum, Ner. 12.

C

C. centum solus dies — quem numerum C litera notaret, A. 97. quoties per notas scribit, *c* pro *b* ac deinceps eadem ratione sequentes literas ponit, A. 88.

Cachinnus. cachinnum sustulit, A. 98. effusus subito in cachinnos, Cal. 32. simulacrum Iovis tantum cachinnum repente edidit, Cal. 57. cachinnos revocare i. q. repetere, Cl. 41.

Cachinnare Gr. καγχάζω, vid. Schneider. Lex. Gr. sub γάγγαλίζω, Vesp. 5.

Cacozeli, κακόζηλοι, putidi orationis iudices, maxime qui verba antiqua et vitiosa morose reiiciunt, Oppon. *antiquarii*, qui ἀρχαϊσμοὺς venantur, A. 86, v. Plin. ep. 7, 12, 2.

Cadaver. uncum et Gemonias cadaveri minari, T. 75. cadaver eius clam in hortos Lamianos *asportatum* et tumultuario rogo *semiambustum* levi cespite *obrutum* est, postea per sorores ab exsilio reversas *erutum* et *crematum sepultumque*, Cal. 59. ad visendum interfectae cadaver, Ner. 34. udore abiecti in via cadaveris, Ner. 48. *curando* mox cadaveri, Ner. 49. evenit, ut — *semiustum* cadaver discerperent canes, Dom. 15. cadaver eius, populari sandapila per vespillones *exportatum*, Phyllis — *funeravit*, Dom. 17. excipiente classiariorum manu et contis atque remis elidente cadavera, T. 62. cadaverum et ruderum egestio, Ner. 38. abhorrentes quosdam cadaverum tabem, Vit. 10.

Cadere. quo honestius caderet, C. 82. evenit, ut — caderet supinus, A. 43.

nihil referre, *ab hoste* in acie an in Foro *sub creditoribus* caderet, Oth. 5, v. Oudendorp. ad h. l. et Burm. ad Ovid. Metam. 5, 192.

durius et contra praedicta *ca-*

Galb. 7. caede Galbae annunciata, Vit. 9. Caesari futura caedes evidentibus prodigiis denunciata est, C. 81. futurae caedis multa prodigia exstiterunt, Cal. 57. caedem rursus insignem portendi, ibid. caede aliqua illustri, Ner. 36. caede vulgata, Cal. 60. fama caedis, ibid. rumor caedis, Cl. 10. dies caedi destinatus, Cl. 9. dies caedis, C. 81. ad miserationem et invidiam caedis eius, C. 84. trium Principum caede, Vesp. 1. caede al. laetari, Vesp. 15. infectas caede manus, T. 59. ob editam in caede G. operam, Vit. 10. obiicere alicui caedes, T. 66. reos caedis deferre, A. 10. caedis crimine teneri, Cl. 25. caedis convinci, T. 1. in cognitione caedis, Rh. 6. parricidia et caedes a Claudio exorsus est, Ner. 33. ab omni caede abhorrebat, Dom. 9. qui caedi interfuit, Dom. 17. caedis genus, ibid. quibus mandata caedes erat, Galb. 19. amplissimos ordines exhaustos caede varia, Vesp. 9.

occisio plurium, unde i. q. *strages*, Gall. *carnage*.

caede in theatro per discordiam admissa, T. 37. exercituum caedes, Cal. 31. crudelissima caedes (ubi unus omnes victores interemerat), Cal. 30. caedem Senatus flagitantes, Oth. 8.

Caesim h. e. caedendo, non pungendo v. feriendo. cervicem gladio caesim graviter percussisse, Cal. 58.

Caelatura, γλύμμα v. γλυφή. caelatura carminum h. e. fabulae carminum insculptae, Ner. 47.

Caelebs, *Caelibatus*, *Caelum*, *Caeruleus* v. *Coelebs* e. s. p. — *Caerimonia*, *Caeterum* v. *Cerim.*, *Ceterum*.

Caesius, γλαυκός. oculis caesiis, Ner. 51.

Caetra s. *Cetra*, breve scutum, Cal. 19, v. Oudend.

Calamariae thecae, Cl. 35, v. ad C. 82, et Cal. 28.

Calamistrum, instrumentum, quo capillum crispare solebant, unde metaph. qui illa volent calamistris inurere, Cic. apud nostr. C. 56, v. n. cf. *calamistri Maecenatis* dial. de orat. c. 26.

Calamitas. nihil se tantum acquisiturum victoria, quantum auferre calamitas posset, C. 60.

calamitates publicae, Cal. 31.

Calamitosus. victorias — funestas populo Rom. et calamitosas, Cal. 23.

Calator, servus publicus, apparitor sacerdotis, v. Serv. ad Virg. Georg. 1, 268.

Sullae Dict. libertus Calatorque in sacerdotio augurali, Gr. 12.

Calcare, *Calcius*, *Calciare*, *Calciamentum* rel., *Calculus* v. post voc. *Calx*.

Calefacere v. *Calfacere*. Puto, usitatius fuisse activum *Calfacere*, sed *Calefieri* adhibitum media s. intransitiva significatione. Ita: forum aleatorium *calfecimus*, A. 71. ad *calfaciendum* triclinium, T. 74. Sed: aqua egelida vel sole multo *calefacta*, A. 82.

Si recte statuo, apud Cic. de nat. D. 2, 60 scribendum: *ad calfaciendum corpus* ex pluribus libris, non *calefaciendum*, ut nuper etiam Heindorf. edidit.

Calidae sc. aquae, thermae. quidquid totis Baiis calidarum esset, Ner. 31.

Calor. calore (sc. dicendi) demum provectus, Rh. 6.

Caliga, calciamentum altiusculum, quale milites gestabant, v. Lips. ad Tac. A. 1, 41. caliga speculatoria, Cal. 52, h. e. militis gregarii, qui

Calx. arena sine calce Seneca dictus a Caligula, Cal. 53. v. n.

Calculi i. q. lapilli, calculis per urinam eiectis, A. 80.

Camelus. commisit etiom camelorum quadrigas, Ner. 11.

Camera. solutilem navem, cuius vel naufragio vel camerae ruina periret, Ner. 34.

Caminus. flagrante triclinio ex conceptu camini, Vit. 8.

Campus. campi montibus aggere aequati, Cal. 37. *Campus Martius* al. v. in primo indice.

Campester. exercitationes campestres (in campo Martio) equorum et armorum, A. 83, Ner. 10.

campestris decursio, Galb. 6, operae campestres (in comitiis), A. 3, v. *Opera.*

Canalis. per tria passuum millia — canalem absolvit, Cl. 20.

Candor. equi candore eximio, A. 94.

Candidatus, veste candida ornatus. candidati coronatique, A. 98.

inde, qui minus petit candida toga indutus. consulatus candidatus, C. 24. profiteri se candidatum consulatus, A. 4. in locum Tribuni pl. forte demortui candidatum se ostendit, A. 10 (ubi plerique addunt *petitorem*, quod non ferendum videtur, quis voc. *candidatus* hoc sensu substantivi vim accepit). comitiis tribuniciis si deessent candidati Senatores, A. 40. quoties magistratuum comitiis interesset, tribus cum candidatis suis circuibat supplicabatque more solemni, A. 56. de cetero numero candidatorum, C. 41. ne quid a quoquam candidato desiderarent, A. 40. ne candidatis quidem honores — venditare cunctatus est, Vesp. 16. aedilitatis ac mox praeturae candidatus, Vesp. 2. ignotissimum quaesturae candidatum nobilissimis anteposuit, T. 42. summae equestris gradus h. e. praefecturae Praet., candidatus, Galb. 14. de Quaestore quodam candidato (scil. praeturae vel alius honoris, ne corrigas: *quaesturae*), Cl. 40. candidatus (dispensationis h. e. muneris dispensatoris), Vesp. 23. candidatos, qui supra numerum essent — legionibus praeposuit, Ner. 15.

Canere. grandine canens, C. 32. milites inter cetera carmina, qualia — iocülariter canunt, C. 49. canentibus naeniam principum liberis, A. 100. nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum eius canentibus, Cal. 16. illa vulgo canebantur, C. 80. canendi ac saltandi voluptate, Cal. 54. post coenam canenti — assidens, Ner. 20. ut saepius canendi occasio esset, Ner. 21. inter canendum, Ner. 32.

Cantare. inter ludos cantata sunt quaedam, C. 84.

maxime in theatro et tragoediis, ut Ner. 20, 21, ubi est: Nioben, Canacen parturientem, Oresten al. cantare. cantante eo, Ner. 23, Vesp. 4. tragoedias quoque cantarit personatus, Ner. 21; cf. c. 46. novissimam fabulam cantasse eum publice Oedipodem exsulem. cant. epinicia, Ner. 43. Iam Gallos eum cantando excitasse, Ner. 45.

ne musicae quidem rudis, ut qui cantaret et psalleret iucunde scienterque, Tit. 3, ubi *cantare* est canere sine instrumentis musicis, *psallere* ad instrumenta.

Cantitare, assidue cantare, Ner. 39.

Cantor. cantor atque saltator, Cal. 54.

Cantio. quo cantionum quove fabularum argumento vicisset, Ner. 25.

Canticum. desaltato cantico,

Capessere Remp., T. 25. mortem, Ner. 39.

Captare i. q. *capere*. ex hoste super victorias opima quoque spolia captasse (creditur), Cl. 1, ad captandas stipes, Cal. 42. *captato* secreto sec. nonn. Oth. 10, pro *capto*. Ad sensum est idem.

capere velle, venari, aucupari, Gr. ἐνεδρεύειν, ἐφίεσθαι, muscas captare, T. 57.

inde venatoris vel aucupis more *cupide intendere* rei vel tempori, quod opportunum nobis habemus et utile. ad captandas maiorum rerum occasiones, C. 7. ea momenta domestici captabant, Vesp. 21. quum adhuc favorem hominum captaret, T. 57. ex senio mortem, ex morte compendium captans (h. e. sperans, quaerens), T. 48. quum, an marem editura esset, variis captaret ominibus (h. e. quaereret, exploraret), T. 14. adversarios — observare, captare (quasi hostem v. feram, cui insidiamur), Ner. 23.

Captivus, αἰχμάλωτος. aliis captivorum millia dono offerens, C. 28. in splendidissimum quemque captivum saeviit, A. 13. captivos venumdare, A. 21. praeter captivos ac transfugas barbaros, Cal. 47.

Captura, capta praeda, A. 25, ubi de piscantibus sermo. capturae prostitutarum, Cal. 40, i. q. merces, quam venalae erant meretrices.

Capillus. cap. deficiens, C. 45. capillo raro, Cal. 50. — barba capilloque promisso, Cal. 24. barba capilloque summisso, A. 23. ut — barbam capillumque summiserit, C. 67. (in luctu, v. *Barba*) incomptiore capillo, A. 69. capillum sibi comi praecepit, A. 99. capillus leniter inflexus et subflavus, A. 79. subflavo capillo, Ner. 51. capillo pone occipitium summissiore, T. 68. ut — capillos repente toto capite canesceret, Galb. 8. cuiusdam caput, varietate capilli subrutilum et incanum, Dom. 20.

capillus de *barba*. ut a nigro rutilum aerique assimilem capillum redderent, Ner. 1, v. Oudendorp.

capilli. ut Liviae pars vestis et capilli amburerentur, T. 6.

libello, quem de cura capillorum ad amicum edidit, Dom. 18.

Capillatus. ad Parthorum regem, qui capillatus esset, Vesp. 23, (κομῶν Xiphil.).

Capillamentum. capillamento celatus, Cal. 11.

Capra. omnino quacumque de causa capram nominare, criminosum et exitiale habebatur, Cal. 50. hircum vetulum *capris* naturam ligurrire, T. 45. ut recepit Oudendorp., quam omnes libri exhibeant *capreis*, quod retinui. Plerumque distinguuntur *capreae* ut ferae (δόρκις s. δορκάδες) a *capris*, de quo discrimine v. Oudend. l. c.; sed nunquam eiusmodi discrimina ita premenda sunt, ut regulam emendandi praecipiant, maxime ubi causa patet, cur hanc vel illam formam auctor ponere maluerit, ut nota generis femin. loc. cit. et allusio ad insulam *Capreas*.

Caprineum. nomine insulae abutentes, Caprineum dictitabant (Capreas), T. 43.

Capricornus. nummum argenteum nota sideris Capricorni, quo natus est, Aug. percussit, A. 94.

Capsarii, servi, qui librorum capsas pueris ferebant in scholam euntibus, Ner. 36. ubi capsarii cum paedagogis coniunguntur. Gloss. Gr. καπτροφόροι v. καμπτοφόροι, vid. Oudend.

Caput. caput — maxime tremulum,

omnibus simul statuis deciderunt (portentum exitus gentis Caesarum), Galb. 1.

Capitalis. capitali poena afficere al., C. 48. capitali animadversione punire, A. 24. incesta capitali supplicio coërcere, Dom. 8. capitali poena condemnare al., Dom. 14. omne crimen pro capitali receptum, T. 61. ut haec quoque capitalia essent, T. 58.

risisse, lavisse — *capital* fuit, Cal. 24. al. *capitale* perpetua varietate, quum utraque forma in usu esset. Sed v. Oudend. ad l. c., et ad Frontin. 4, 6, 3; Drakenb. ad Liv. 24, 37; Tzschuck. ad Melam. 1, 9, 7.

Capulus pugionis, Dom. 17. ostendens gladii capulum, A. 26. capulum gladii crebro verberans, Cal. 49.

Carbo. cinis e favilla et carbonibus, T. 74.

Carcer. coniicere in carcerem al., C. 17. Catonem duci in carcerem iussit, C. 20. citatum — rapi iussit in carcerem, T. 11. semianimes palpitantesque in carcerem rapti, T. 61. ut custodiretur interim vel in carcere, Vit. 17.

carceres, septa, unde equi in Circum emittebantur. Circo maximo marmoreis carceribus — exculto, C. 21.

Carcinoma, καρκίνωμα: nec aliter eas appellare solebat, quam tres vomicas aut tria carcinomata sua, A. 65.

Carere. ne ultimae qu. sortis hominum conspiratione et periculo caruit, A. 19. ne discriminibus quidem caruit, Cl. 9. ne odio quidem, nedum vituperatione publica caruit, Tit. 8. ne sic quidem pristinae cupiditatis infamia caruit, Vesp. 19. tam suspicione quam crimine carere, C. 74.

caruit ordine i. q. Senatu motus est, Vit. 2, v. Burm.

Carinae, locus urbis Romae, v. ind. pr.

Caritas. v. *Carus.*

Carmen. carminibus maledicentissimis laceratam existimationem suam, C. 75. famoso carmine eum — gravissime proscidit, Lucan. adversus famosa de se ac suis carmina firmus, T. 28. cognitio de famosis libellis, v. not. ad A. 55.

qui se dictis aut carminibus lacessissent, Ner. 39.

iocularia in defectionis duces carmina lasciveque modulata — etiam gesticulatus est, Ner. 42. — revertentem — modulatis carminibus prosequebantur, A. 57. nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum eius canentibus, Cal. 16.

recitantes carmina audire, A. 89. composuit et carmen lyricum, T. 70. recitavit et carmina, Ner. 10. pars carminum aureis literis Iovi Capit. dicata, ibid. carmine quodam suo, Ner. 24.

carmina libenter ac sine labore composuit, Ner. 52. orationis carminisque Latini coronam — recepit, Ner. 12. nunquam tamen aut historiae carminibusve noscendis — operam ullam dedit, Dom. 20. carmina parum adhuc divulgata, Gr. 2. — Horatio seculare carmen Augustus componendum iniunxit, eumque coëgit, tribus carminum libris quartum addere. Horat.

carmina a fatidica puella pronuntiata, Galb. 9. quorum carminum sententia erat, ibid.

Caro. crudam carnem mandere, Ner. 37. exereverat — in dexteriore latere eius caro, Galb. 21.

Carnifex. quum et carnifex — laqueos et uncos ostentaret, T. 54.

easque sine castris sq., A. 49, Tib. Romae castra constituit, quibus praetorianae cohortes, vagae ante id tempus et per hospitia dispersae, continerentur, T. 37. trepidas ad castra confugit, Cl. 36. lectica in castra delatus est, Ner. 8. Pisonem — perduxit in castra, Galb. 17. teneri castra ab Othone, Galb. 19. castra occupare, Oth. 6. in castra contendit, ibid. audiit ex proximis castris clamorem militum, Ner. 48. per theatra et castra, Tit. 6. munus in castris praetorianis, Cl. 21.

castra ad pugnas gladiatorum, simulacrum belli. bina castra ex adverso constituta erant, C. 39.

Castrenses ludi, T. 72, h. e. a militibus in castris stativis habiti, v. Oudend. cf. Cl. 21. castrensis iocus i. q. militum iocus, Cal. 9.

Castellum, locus castrorum munitus, vallum. cohors praeposita castella, C. 68. custodiam portae commissi castelli retinuit, ibid.

i. q. *urbs munita*, *arx*, Gr. τεῖχος, *Feste*. iu uppugnatione castelli, Vesp. 4.

Castrare, εὐνουχίζειν, ἐκτέμνειν, ὀρχοτομεῖν. castrari mares vetuit, Dom. 7.

Casus v. *Cadere*.

Catadromus, extensus in theatro funis, in quo decurrebant funambuli. notissimus Eques Rom. elephanto supersedens per catadromum decucurrit, Ner 11. (Xiphil 61, 17: ἐλέφας ἀνήχθη ἐς τὴν ἀνωτάτω τοῦ θεάτρου ἁψῖδα, καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ σχοινίων κατέδραμεν ἀναβάτην φέρων).

Catasta, tabulatum, in quo venales servi prostabant. hero sua emptus de catasta, Gr. 13.

Catena. veluti profugus ac reprehensus in catenis reduxit, Cal. 45. vinciri catenis, Ner. 21. coniurati e vinculis triplicium catenarum dixere causam, Ner. 36. custodias, receptis quoque in manum catenis, audiebat, Dom. 14.

dicitur *ostiarius* veteri more *in catena* fuisse, Rh. 3.

per continuos dies in conspectu suo *catenis verberatum*, Cal. 27. (novo supplicium a Caio reperto).

catenis subreptus inepta est lectio, Gr. 15. Scribendum: *Athenis*.

puerum demissum caelo catena aurea, A. 94.

Catenatus. quum catenati producerentur, A. 13. nunquam aliter quam catenatos loco movit, T. 64.

Caterva. inseruit catervas Afrorum Campanorumque pugilum, Cal. 18.

Catervarii pugilles oppon. legitimis atque ordinariis, A. 45, v. Lips. Saturn. 2, 16.

Catinum v. *Catinus*. senem in catino vitreo thus tenentem, Galb. 18.

Cauliculi. quem tres cauliculi — nutriant, Gr. 11.

Causa. c. bellorum, A. 10. morae, A. 94. operis, Cal. 19. causa itineris dissimulata, T. 57. nec max causa traiiciendi fuit, A. 47. accesserunt maioris sollicitudinis causae, T. 12. quamvis ulciscendi causa non deesset, Tit. 9. quam iustas petendi causas haberet, A. 40. nisi Senatui iustas necessitatum causas probassent, T. 47. inter causas suffragationis suae posuit, Cl. 40. quam causam et ipse reddidit, T. 10. quam causam profectionis praetenderat, T. 40. inter causas secessus hanc ei vel praecipuam fuisse, T. 51. quae causa coniuratis fuit maturandi destinata negotia, C. 80. causam valetudinis contraxit ex sequ., A. 97. dissimulata diu causa, Cl. 15. ad explorandas propius causas, Plin.

rae, Vesp. 13. — *Cautus*, *Cautio* v. post *Cavere*.

Cavea ferarum bestiarum more quadrupedas caveа coërcuit, Cal. 27. quo ferae pella contectus emitteretur e cavea, Ner. 29. v. Buleuger. de venat. Circi c. 17.

theatri. ne quis pullatorum *media* cavea sederet, A. 44. quum per mediam caveam descendisset (sc. e superioribus aedibus in *unam* caveam, ubi orchestra erat Equitumque ordines), Cl. 21.

In *summa* cavea infima plebs sedebat, v. Bulengar. de Circo Rom. c. 32, de Theatro 1, 14.

Cavere aliquem v. aliquid, φυλάττεσθαί τι.

cavere contentus (Libonem), T. 25. puerum, C. 45. periculum, C. 81, Galb. 19. insidias, C. 86. exitum, T. 53. vim, T. 72. annum, Ner. 40. — simpl. cavere semper, C. 86. ad cavendum ulciscendumque compelli, Cl. 37. — *ab* aliquo. ut a Cassio caveret, Cal. 57.

sequ. *ne*, tumultus ne orirentur, sedulo cavit, T. 37. cavendum esse, ne sequ., T. 67.

alicui rei, quibus rebus sicut in posterum securitati satis cavit, Tit. 6.

simpl. usum (pecuniae) iis, qui cavare in duplum possent, ad certum tempus indulsit, A. 41. deque ea re et iureiurando et chirographo cavit, Cal. 12.

i. q. *constituere*, *sancire*.

c. praep. *de*. quum et de numero, et de conditione ac differentia eorum, qui manumitterentur, curiose cavisset, A. 40 quod nihil de his Aug. testamento cavisset, T. 50. cautum est (SCTo) de numero gladiatorum, quo ne maiorem cuiquam habere Romae liceret, C. 10.

sequ. *ut* v. *ne*. decretum etiam publ. exstabat, quo cavebatur, ut sequ., A. 1. nonnulli testamento caverant, ut, A. 59. legatum ex testamento Rusci Caep., qui caverat, ut, Dom. 9. cavit etiam Senatusc., ut, A. 65, quum Senatusc. cautum esset, ut, T. 75. cautum, ut, A. 29, Ner. 17. cautum est, ne, C. 10, v. supra.

Cautus. dubium, cautior an audentior, C. 58. parcius aut certe cautius, Cl. 16.

Cautio. iusiurandum et cautionem exegit a singulis sequ. acc. c. inf., A. 98.

Caverna per angustias effossae cavernae, Ner. 48.

Cavillari leniori sensu pro *iocari*. saepe cum populo et voce et gestu ut fautor cavillatus est, Tit. 8, h. e. iocose altercatus est cum populo Threcibus suis minus favente.

Cavillatio, iocus, ludibrium. ut invidiam aliqua cavillatione dilueret, Vesp. 23.

acerba cavillatione simul hominis nomen incessens, T. 57. per cavillationem nominis, Gr. 3.

Cavus. cavam manum porrigentibus praebens, A. 91.

Cavare. navale proelium edidit, circa Tiberim cavato solo, A. 43.

Cedere i. q. *procedere*, *succedere*, Gr. προχωρεῖν.

ei quid tale aliud parum cessisset, Cl. 34. quum opinione tardius cederet (venenum), Ner. 33. prout stilus cesserat, Cal. 53. quatenus sibi matrimonia mala cederent, Cl. 26. cessitque res prospere, A. 91. i. q. evenit. illi ea fama pro bono cessit i. q. in bonum, Tit. 7.

cedere alicui, ὑπεχωρεῖν τινι. negat se videre, cui Caesar

dicta Augusti), A. 87. aliquanto celerius ad saevitiam descivit, Dom. 10.

Celeritas. incredibilis, C. 57, Cal. 37.

Cella penuaria, A. 6. receptus in proximam cellam, Ner. 48. distinctis et instructis — compluribus cellis (lupanaris), Cal. 41.

cella templi erat locus sacratior, ubi signum Dei. cella Iovis Capitolini, C. 84, A. 30. Palatini atriensis, Cal. 57, ubi non servi atriensis, sed Apollinis ipsius cella intelligenda, v. not.

Cellula. ianitoris, Vit. 16.

Censere, de Senatoribus i. q. sententiam dicere. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 54, 3.

nec quoquam reperto, qui super tali consternatione referre aut censere aliquid auderet, C. 20, ubi *censere* est: *per egressionem sententiam dicere* et *super tali constern.* non interpretandum *de*, sed *inter* v. *in* tali const., ut *superesse* dicitur pro *interesse*.

ac si censendum magis (h. e. voce sententia dicenda), quam assentiendum esset, A. 35, v. n.

per dissensionem diversa censentium, Cl. 10. Eodem cap. paulo ante est: « acceitusque et ipse per Trib. pl. in Curiam ad *suadenda*, quae viderentur, « ubi iniuria Ernest. reponendum existimavit *censenda* e glossemate, v. not. et Oudendorp.

censente — obtinere non potuit, T. 31. per ἀνακόλουθον, v. not. et locum Iustin. 11, 7, ibi cit. (Ablativum ita absolute positum existimo etiam Plin. Paneg. 46, 8, ubi *implorantibus* interpretor: *si qui implorant sc. medelam*, ut non opus sit correctione, *implorantium*).

censere sequ. acc. c. inf. C. 24, 26, A. 7, 55, 100, T. 34, 71, Cal. 60, ubi: «quidam vero — *sententiae loco censuerint.*»

sequ. ut v. ne. A. 94, T. 17, Cl. 6, Vesp. 2, Rh. 1.

omnino i. q. *iudicare*, *existimare*. quia — multiplici variaque doctrina censebatur, Gr. 10, h. e. existimabatur. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 15, 5.

Censor. Censores, creari desitos, longo intervallo creavit, A. 37.

Censorem L. Plancum via sibi decedere Domitius Aedilis coëgit, Ner. 4. (in quo maxima arrogantia, quum censura esset, ut Plutarchus dicit, ἀρχὴ πασῶν ἱερωτάτη, et κορυφὴ τιμῆς ἁπάσης. Aliena est correctio Lipsii: *censorium*).
— Salinator Censor, T. 3. habere Censorem suum, Cl. 16. nempe patrem, optimum morum magistrum.

Censorius. nudatos opere censorio — restituit, C. 41, v. n. Cf. *Opus*.

censorium edictum de rhetoribus Latinis, Rh. 1.

Censura. gens Claudia censuras septem adepta, T. 1. Liviorum familia censuris duabus honorata, T. 3. Aenobarbi functi censura duplici, Ner. 1. Salinator in censura, T. 3. sine censurae honore censum tamen populi ter egit, A. 27, v. n. Cf. Gesner. et Schwarz. ad Plin. Paneg. 45, 4. et infra: *Praefectura morum.*

gessit et censuram (Claudius), intermissam diu post Plancum Paulumque Censores, Cl. 16, v. n. collega L. Vitellio, Vit. 2. — in censura eius, ibid. —

suscepit et censuram (Vespasianus), Vesp. 8. censuram gessit

ex antiquis cerimoniis restituit, A. 31. peregrinae, veteres, praecerptae cerimoniae, A. 93. barbara cerimonia, A. 94. externas cerimonias, Aegyptios Iudaicosque ritus compescuit, T. 36. quaedam circa cerimonias — correxit, Cl. 22. Scribendum *cerim.*, non *caerem.*, docent Burm. et Oudend. ad C. 6, et A. 93.

Cernere. quos concurrisse cernebat, C. 15.

Cerritus i. e. *cereritus*, Δημητρόληπτος, i. q. *insanus* (unde non scribendum *ceritus*), A. 87, vid. Hor. Sat. 2, 3, 278; Plaut. Amphitr. 2, 2, 144.

Certare, ἀγωνίζεσθαι, de victorie vel praemio contendere.

nulli Graeco certamini interfuit, quo non pro merito certantium quemque honorarit, A. 45. certantes athletae, Ner. 40. in certando — legi obediebat, Ner. 24, cf. c. 23. certabant — prosa oratione Graece — Latineque, Dom. 4. — cum amanuensibus suis per ludum iocumque certantem (de velocitate scribendi) Tit. 3.

de bello, ut Gr. ἀγωνίζεσθαι. Othone atque Vitellio de principatu certantibus, Vesp. 5.

Certamen Graecum h. e. more et habitu Graeco institutum, A. 45. cert. graecae et latinae facundiae, Cal. 20. quinquennale gymnicum, A. 98. idem, quod Cl. 11. Neapolitanum certamen dicitur, v. not. ad Cl. 11. instituit (Nero) et *quinquennale* certamen *primus omnium Romae*, more graeco triplex, musicum, gymnicum, equestre, quod appellavit Neronia, Ner. 12, cf. certamen Neroneum, Vit. 4, Lucan. Domit. instituit *quinquennale* certamen *Capitolino Iovi* triplex seq., Dom. 4, v. n. i. q. Capitolinum certamen, Dom. 13. certamini praecedit crepidatus seq., ibid. certamina gymnica (Graecina), Ner. 53. certamina deinceps obiit omnia, Ner. 23. ne ob delictum certamine summoveretur, Ner. 24. magistros toti certamini praeposuit consulares, Ner. 12. reliquam certaminis partem — distulit, Ner. 21. praemia coronarum, quae unquam sibi in certaminibus civitates detulissent, Ner. 32. — quadrigarum certamen, Cl. 21. — retiarii sine ullo certamine (h. e. sine pugna) succubuerant, Cal. 30. — dialogus, in quo boleti, et ficedulae, et ostreae, et turdi certamen induxerat, T. 42.

Certationes xysticorum, A. 45.

Certatim, A. 100, T. 70, Cal. 57, Ner. 7, Vit. 15.

Certus i. q. *constitutus*, *definitus*. lecticarum usum — nisi certis personis et aetatibus perque certos dies ademit, C. 43. quotannis die certo, A. 91. certis diebus, Gr. 2. ad certum tempus, A. 41. ad certum praefinitumque tempus, Galb. 14. certa stipendiorum praemiorumque formula, A. 49. commeatus ad certam formulam astrictus, T. 18. certus numerus, A. 49, ubi al. pro *certum* frequenti confusione *ceterum*, Ner. 44. certa pecunia, A. 36. certa lucra, Cl. 18. certe iustaque merces, Ner. 17. certa summa, Dom. 9. ponderis certi i. q. lege constituti, Dom. 13. certum statumque vectigal, Cal. 40. Vulg. *statum.* Sed altero vocabulo more Suetonius interpretatur et auget prius, vid. quae infra ind. tertio sub v. *Pleonasmus.*

certus homo, *certa res est*, cui credi oportet, de quo v. qua dubitare non licet.

ut plures certioresque tradunt,

cessare. non cessavit afflagitare, T. 12. non cessavit criminari, Cal. 56. non cessavit omni oratione — praedicare, Cl. 39. non cessavit identidem se publicare, Ner. 21. neque cessavit insidias struere, Dom. 2.

Ceterus, λοιπός. pro cetero delictorum genere, A. 24. e cetero genere hominum, A. 57. de cetero numero candid., C. 41. cetera turba, Cal. 26, Cl. 12. cetero habitu, Cal. 52.

ceteri, οἱ λοιποί, οἱ ἄλλοι. *ceteri* enim — *nos* etiam, C. 56. *ceteros* — sed *ipsum*, T. 24. *ceteri*, in his M. Favonius, A. 13. sed et ceteros principes viros (h. e. qui non essent de gente sua), A. 29. *easque* et *ceteras*, A. 30. deditione a *ceteris* facta, *solus* permansit seq., T. 4. ceteri oppon. Senatoribus, T. 23. ceteri — Crassus, Cl. 17. quum ceteros (quorum nomina proposita erant) alium alia de causa improbarent, Vesp. 6. in ceteris partibus vitae, A. 72. ceteris in rebus, Vesp. 11. sicut ceteris sc. triumphis, C. 37. Al. *ceteri*. docuit inter ceteros Brutum, Gr. 13. se praeter ceteros inaudita pati, Ner. 42.

Ceterum pr. *id quod ceterum s. reliquum est*, unde i. q. *verum*, *sed*, *tamen*, C. 4, 16, A. 8, 66, T. 42, Cl. 1, 30, Ner. 12, Vit. 2, Vesp. 15, Tit. 2, 9, Gr. 4. post *quidem*, T. 61, Gr. 4. *ceterum etiam*, Galb. 16.

Ceu. Scheid. ad Sanct. Min. p. 252. contractum putat ex *ceve*, ut *ce* Gr. *κέ* sit *quam* et *ve* i. q. *vel*.

ceu noxii solent sc. trahi, Vit. 17. victorias ceu damnosas Reip. increpare, T. 52.

inguini ceu papillae, T. 44.

Charta. epistolae transversa charta scriptae, 56.

i. q. *lamina*. plumbeam chartam pectore sustinere, Ner. 20.

Chirographum, χειρόγραφον. ut imitarentur chirographum suum, A. 64. imitari chirographa, quaecumque vidisset, Tit. 3. cum versibus ipsius chirographo scriptis, Ner. 52.

liber, *epistola*, *propria alicuius manu scripta*. notavi et in chirographo eius illa praecipue, A. 87. quum etiam chirographum eius praeparatae apud milites concionis deprehendisset, Tit. 6. chirographa omnium, requisita fraude ac stupro, divulgavit, Cal. 24.

maxime *promissio*, *scripto data*, *syngrapha*. deque ea re et iureiurando et chirographo cavit, Cal. 12. Vettius etiam chirographum eius Catilinae datum, pollicebatur, C. 17. Clodium Poll. — chirographum eius conservasse — noctem sibi pollicentis, Dom. 1.

Chlamys, vestis *puerilis*. chlamys et fibula, T. 6, cf. Virg. Aen. 3, 484, v. Oudend.

vestis *militaris*. Ita in habitu Minervae, quam agebat Caesonia, Cal. 25. chlamyde peltaque et galea ornatam. insignis — et caetra, et gladio, aureaque chlamyde, Cal. 19.

adeoque *triumphantis*, sed graeco habitu. in veste purpurea, distinctaque stellis aureis chlamyde, Ner. 25.

Chorus. discumbens de die inter choros ac symphonias, Cal. 37.

Choragus. quum primum istorum conduxit mensa choragum h. e. ex quo isti convivae Augustum ut choragum, magistrum oblectamentorum, conduxerunt, assumpserunt, A. 70, v. n., cf. Plaut. Pers. 1, 3, 79: « πόθεν ornamenta? — abs chorago sumito. »

Choraula, qui tibia choro accinit, Galb. 12, Ner. 54, ubi v. n.

milites, C. 27. omnes *circa se*, Dom. 9. Ita Liv. 21, 49: »*circa Praetorem* legati Tribunique«. v. Gronov. Plin. Paneg. 83, 3: »omnes *circa te*«, v. Schwarz.

i. q. *in*, sed pluribus locis in aliquo ambitu.

quum circa scholas assiduus esset h. e. in pluribus circa scholis, T. 11. dispositis circa macellum custodibus, C. 43. dispos. circa Fori templa — cohortibus, Ner. 13. circa viarum popinas fumantis opsonia, Vit. 13.

etiam cum verbis, quae motum significant, ubi accuratius *circum* ponitur, quod vide, nonnunquam *circa* iungitur, e. g. *mittere circa oppida* h. e. ut in oppidis essent, eodem usu, quo *ponere in loco* Latini dicunt, ut τὸ *esse in loco*, quod sequitur, magis respiciatur, quam motus versus, qui praecedit.

reliquas — *circa finitima oppida dimittere* assuerat, A. 49. nempe ut manerent et stationes haberent in finitimis circa oppidis. — hunc — *circa conventus mercatusque* Graeciae, ac mox Romae *circa Sigillaria, comitatus est*, Ner. 28. ubi Oudend. corrigendum censet *circum*, quod sane rectius. Sed auctor ob sequens *circa Sigillaria* h. e. locum Vrbis, quem toto ambitu praetervehebatur Nero, etiam *circa conventus*, quos sine dubio adibat, dixisse videtur, habita etiam commorationis in singulis ratione.

b) *de tempore*. circa initia imperii, Cl. 7. circa undecimam horam, C. 88. circa mediam noctem, Cl. 2. circa lucam demum, Oth. 11.

et de *spatio* etiam et *numero*. circa quartum milliarium, Ner. 48. legato etiam circa Sestertium viciae prosecutus, Cl. 6.

c) *de re* v. *negotio*, in quo quis versatur, i. q. *in* v. *quod attinet ad*, ut Gr. περί. circa oppugnationem pontis, Cl. 64. circa haec occupatum, Ner. 23. circa scenam versatus est, Gr. 18. circa corporis curam morosior, C. 45. circa victum indifferens, C. 53. circa libidines haesit, A. 71. circa religiones talem accepimus, A. 90. circa Deos ac relig. negligentior, T. 69. circa administrationem imperii vacuus, Dom. 3. circa cultum habitumque adeo pudendus, Ner. 51. quaedam circa cerimonias — item circa omnium ordinum statum — correxit, Cl. 22. Donec circa successorem omnia ordinarentur, Cl. 45. novo circa Principem exemplo, Cl. 14. Plurima ex aliis etiam scriptoribus huius usus exempla collata vide apud Schwarz. ad Plin. Pan. 95, 1.

Circensis. v. *Circus*. — *Circius* ventus, Cl. 17, v. ind. prim. — *Circuire*, *Circuitus* v. *Circumire*.

Circulus. ut torpentem (digitum) vix cornei circuli supplemento scripturae admoveret, A. 80.

circulus ad speciem caelestis arcus orbem solis ambiit, A. 95.

Circulatim h. e. per circulos s. coetus, C. 84. Ita *lingua circulatrix*, Martial. 10, 3, 2.

Circum, πέριξ. e praetextatis compluribus circum aram ludentibus, A. 94. deprehensis in lecto eius circum cervicalia serpentis exuviis, Ner. 6. ligato circum collum sudario, Ner. 51.

per libellos circum tribus missos, C. 41. circum provincias exercitusque dimisit, A. 64. misit circum insulas, Cal. 28. misit circum fora et basilicas nomenclatores, Cal. 41. misit circum amicos, Ner. 47. circum templa deductus est, T. 17. circum vicos vagabatur, Ner.

considerat, quid faciendum. circumspectissimus et prudentissimus Princeps, T. 21. modo circumspectus et sagax, modo inconsultus ac praeceps, Cl. 15.

Circumstare. manus — quae armata praesidii causa circumstabat, C. 14. circumstantium turba, C. 84. multitudine, quae circumstabat, Cl. 10. decem amicis sellam suam circumstantibus, A. 35. dimisso consilio et corona circumstantium, A. 93. nisi ut speculatores cum lanceis circumstarent, Cl. 35.

assidentem conspirati — circumsteterunt, C. 82. Gr. περιέστησαν, cf. *Assistere.*

Circumstruere. effosso et circumstructo iuxta Tiberim lacu, Dom. 4.

Circumtondere. in puerilem habitum circumtonsam matronam, A. 45.

Circumvenire. ut esset, cuius ministerio ac fraudibus liberos Germ. circumveniret h. e. opprimeret, T. 55, cf. Tac. Ann. 1, 3 et 65.

Circumvertere. circumvertens se (in adoratione), Vit. 2, v. *Adorare.*

Circumvolare. aquila eum saepius circumvolavit, A. 97. A. *circumvolitavit.*

Circus, v. *Circus maximus*, qui distinguatur a reliquis Circis, qui plures Romae fuere, v. Bulenger. de Circo Rom. c. 4 sequ. Onuphr. Panvin. de ludis Circens. 1, 5.

Circensibus, spatio Circi ab utraque parte producto et in gyrum Euripo addito, quadrigas bigasque et equos desultorios agitaverunt nobilissimi iuvenes, C. 39, v. n.

Circenses, minio et chrysocolla constrato Circo, Cal. 18. Circus max. marmoreis carceribus auratisque metis a Claudio excultus, Cl. 21. dirutus Circi maximi arcus, Ner. 25.

maximus Circus, deustis utrinque lateribus, exstructus (a Traiano), Dom. 5, v. n.

munera, venationes, alia spectacula in Circo, A. 43, Cal. 18, Ner. 4, Dom. 4, v. *Circenses.* —

triviales ex Circo ludii, A. 74. Thessali, qui feros tauros per spatia Circi agunt, Cl. 21.

gratuita in Circo loca, Cal. 26. — *carpentum in Circo* inter honores divinos, Cl. 11, coll. Cal. 15.

universorum se oculis in Circo max. praebuit, Ner. 22. coenitabat nonnunquam — Circo max., Ner. 27. —

Circus plurifariam exstructus, Cal. 54. apparatus Circi, Cal. 18.

in Foro Circove, A. 40, ubi melius legitur: *circave*, v. Oud.

Circenses. De *Circensibus magnis* s. *Romanis* v. ad A. 23.

Circ. a Caesare editi, C. 39. ab Augusto, A. 43, coll. Cl. 4. Troiani Circenses, T. 6. Circ. matri instituti a Caligula, Cal. 15. plurimi Circ. ab eodem a mane usque ad vesperam, Cal. 18, coll. c. 56. Circ. annui natali die patri decreti a Claudio, Cl. 11, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 92, 4. Circenses pro Claudii salute cum venatione editi a Nerone, Ner. 7. Circenses frequenter in Vaticano commissi a Claudio, Cl. 21. Circ. a Nerone editi, Ner. 11. idem ad omnes etiam minimos Circenses commeare solitus, Ner. 22. Circ. Domitiani, Dom. 4. — spectare Circenses, A. 45.

Circensibus, C. 39, Dom. 7. Circensibus ludis, Ner. 11. votivis Circensibus, A. 43. Circensium die, Dom. 4. die Circensium proximo solemni pompa, A. 16. Circensi pompa currus elephantorum aviae Liviae decretus a Claudio, Cl. 11.

Circenses plebeii (ab Aedili-

civis Romanus. imploranti leges et civem Rom. se testificanti (ad deprecandum crucis supplicium), Galb. 9. Cyzicenis in cives Rom. violentius quaedam ausis, T. 37.

multos manumissos insertosque civium numero, A. 42. octoginta civium millibus in transmarinas colonias distributis, C. 42. sanxit, ne quis civis maior annis viginti minorve quadraginta, qui sacramento non teneretur, plus triennio continuo Italia abesset, ibid.

ob relata civium capita, C. 11. ut civibus parcerent, C. 75. Mutin. acie interemptorum civium tumulo, A. 12. optime olere occisum hostem, et melius civem, Vit. 10.

civium amori oppon. *exterorum* favor, Cal. 14. magna *civium sociorumque* caede, Ner. 39.

civis oppon. *Principi.* se neque civem, neque Principem Senatui amplius fore, Cal. 49. ut illorum velut ad exemplar — Principes exigerentur a civibus, A. 31. ut — civium odio quamprimum satisfaceret, T. 66.

civis femin. ingenuam et civem Romanam recuperatorio iudicio pronuntiatam, Vesp. 3.

Civitas. Gellius 18, 7. excitat librum Verrii Flacci, in quo scriptum, « civitatem dici et pro loco, et pro oppido, et pro iure quoque omnium (fortasse leg. *hominum* v. *civium*), et pro hominum multitudine. »

i. q. *urbs* v. *oppidum.* sociae et bene meritae civitates, C. 25. nutantes ac dubiae civitates (Asiae), C. 4. civitates Italiae, A. 59. Galliarum, Cl. 1. Hispaniarum Galliarumque, Galb. 12. provinciae civitatesque liberae, Vesp. 8. civitates, apud quas musici agones edi solent, Ner. 22. civitatibus veteres immunitates ademptae, T. 49. disiectae terrae motu civitates (Asiae), T. 48. civitates terrae motu aut incendio afflictae, Vesp. 17, Tit. 8. per medias civitates ritu triumphantium vectus est, Vit. 10. quidquid aegrorum in civitate esset, T. 11. in proximam civitatem demandari, Cal. 9. secessit in parvam ac deviam civitatem, Vesp. 4. De genitivo *civitatium* v. Oudend. ad Tit. 8.

de urbe Roma. reditus in civitatem, C. 5. moesta civitate, T. 17. attonita et moesta civitas, Cal. 6. summa tunc in civitate penuria ac fames, A. 70. rudi ac bellicosa etiam tum civitate, Gr. 1. civitatis oculus remotus, T. 42. principem in civitate locum tenere, A. 51. amicos ita magnos et potentes in civitate esse voluit, A. 66. principes civitatis, T. 55. in civitate libera, T. 28. se principem civitatis, C. 29.

i. q. *ius civitatis Rom.* petere civ., C. 8. donare aliquem civitate, C. 24, 42, 76, A. 47, T. 51, Ner. 24. dare alicui civitatem, A. 40, Galb. 14, Gr. 22. adipisci civ., A. 40. usurpare civ. Romanam, Cal. 38, Cl. 25. adimere alicui civ., C. 28. civitatem negavit, immunitatem obtulit, A. 40.

Civilis seditio civilis, C. 4. discordia civ., C. 5. civilia arma, C. 30; Oth. 10. bellum civ. saepissime. motu civili, Cl. 35.

mos civilis distinguitur a *militari*, Cl. 22. *civilia* officia, T. 8. (Sequ. *stipendia* prima c. 9.) —

civilis saepe oppon. *peregrino.* vestitus, calciatus, habitus civilis, Cal. 52. ut noto civilique et proprio sermone utatur, Gr. 10, ubi

magois elamoribus rem gessit (in lusu parum prospero), A. 71.

de *approbantis acclamatione.* ut vix retineret se illo recitante a clamore, Pers.

Clangor. aquila — clangores laetissimos edidit, Dom. 6.

Clarus. oculi clari ac nitidi, A. 79. clariore strepitu ventris emisso, Lucan.

i. q. *ἐπιφανής.* clarissimo tunc dicendi magistro, C. 4. clari professores, Gr. 4. ex eo clarus, Rh. 6. Ita liber inscr. de claris rhetoribus. non minus aurigandi arte in adolescentia clarus, quam ornamentis triumphalibus, Ner. 4. clarior studiis quam dignitate, Galb. 3. clarorum virorum sepulcra, Cal. 3. —

de *generis nobilitate.* Senatores enim et Consules *viri clarissimi* appellari solebant, unde *clarae familiae* i. q. Senatoriae et consulares familiae, *clari* iuvenes, orti ex gentibus huius nobilitatis. clarissimi viri, Gr. 3. clari iuvenes, Gr. 10. claro decoroque iuveni, A. 64. clarae stirpis indoles, A. 43. familia clara insignibus viris, T. 3.

Clare. versum clare pronuntiavit, A. 98. clare exprobrare, T. 45. clare mortuo mandarat, T. 57. vulg. male *elato.* interrogatum eum subito et clare, T. 61. clare obtestatus Deos, Cal. 15. quod venetae factioni clare maledixerant, Vit. 14. palam et clare, Cl. 3. clarius fabulari eum al. Oppon. *insusurrans*, Cal. 22.

Clarescere, clarum esse. ex gente Domitia duae familiae claruerunt, Ner. 1. Etiam Gr. 17. *claruit* in libro pro *inclaruit*, v. Oudend. ad h. l. et Schwarz. ad Plin. Paneg. 82, 7.

Classis. ad arcessendam classem, C. 2. classe deducta, C. 4. classe vi tempestatis prope absumpta, C. 25. classibus tempestate perditis, A. 16. reparandarum classium causa, ibid. classem olim commissam retinuit; auxit etiam — tradidit, Ner. 3. prodere, cl. A. 74. bis classe victus naves perdidit, A. 70. pugnam classe committere, A. 96. classem amittere, T. 2. ad classem praeparandam, Ner. 47. classi praepositus, T. 4. subsidia fugae, classes apparabat, Cal. 51. inter oppositas classes hieme transmisit, C. 58.

Augustus classem Miseni, et alteram Ravennae, ad tutelam superi et inferi maris collocavit, A. 49. quum Misenensi classi praeesset, Plin.

in naumachia. navali proelio — biremes quadriremesque Tyriae et Aegyptiae classis magno pugnatorum numero conflixerunt, C. 39, cf. Cl. 21, ubi: classis Sicula et Rhodia concurrerunt. edidit navales pugnas paene iustarum classium, Dom. 4.

classes i. q. *ordines.* tribus classibus factis pro dignitate cuiusque, T. 46.

Classiarii, milites classi impositi, *ἐπιβάται.* excipiente classiariorum manu, T. 62. quum classiarios, quos Nero ex remigibus iustos milites fecerat, redire ad pristinum statum cogeret, Galb. 12, v. n. placuerat per classiarios arma transferri remittique navibus sequ., Oth. 8, v. n. classiarios, qui ab Ostia et Puteolis Romam pedibus per vices commeant sequ., Vesp. 8.

Classicum, tubae sonus, quo milites convocantur. ingenti spiritu classicum exorsus, C. 32. Vrbem ad classicum introiit (h. e. ut hostis captam urbem), Vit. 11.

Claudere. Massiliae, quae sibi in itinere portas clauserat, C. 34. clausis

genus, clinopalen vocabat, Dom. 22.

Clipeus (rectius ita scribitur, quam *clypeus*, v. Oudend. ad Cal. 16, unde nollem in editione hanc scripturam locum tenuisse). *de imagine metallo insculpta*, quae in viri alicuius illustris honorem loco sacro suspendebatur, v. Lips. excurs. ad Tac. A. 2, 83. — inter reliquos honores decretus ei est clipeus aureus, quem quotannis certo die collegia sacerdotum in Capitolium ferrent seqq., Cal. 16. ut clipeos et imagines eius coram detrahi et ibidem solo affligi iuberet, Dom. 23, cf. Plin. Paneg. c. 52.

clipeus Minervae, ingens patina Vitellii, Vit. 13.

Cloaca. cloacis demergere (redeuntes assuerat), Ner. 26. prolapsus in cloacae foramen, Gr. 2.

Clyster. per clysterem immissum toxicum, Cl. 44. clystere vomituque purgari (vocis conservandae causa), Ner. 20.

Coactio, *Coactor* v. sub verbo *Cogere*.

Coalescere, de arbore, A. 92.

Coarguere (v. *Arguere*) i. q. probare, ostendere ad coarguendam temeritatem artis, Dom. 15.

unde al. *reum ostendere*, *accusare*. Libonem — in Senatu coarguit, T. 25.

Coaxare, de ranis, A. 94.

Coccum de filo cocco tincto. purpura coccoque funibus nexis, Ner. 30.

Coccinatus. ante pedes ei stabat puerulus coccinatus h. e. coccinea veste indutus, Dom. 4.

Codex. testamentum duobus codicibus (h. e. duplici volumine), A. 101, v. n.

Codicilli, literae breves, epistolae, vid. Manut. ad Cic. ep. ad Div. 9, 26, et ad Q. fr. 2, 11.

veteres quosdam ad se Augusti codicillos protulit, T. 51. id solum codicillis rescripsit, Cl. 5. binos codicillos exaravit, ad sororem consolatorios, sed et ad Messalinam, Oth. 10.

codicillos ad patrem de corrigendis quibusdam versibus suis exaravit, Lucan. quum codicillos Memmii ad Pompeii uxorem de stupro pertulisset, Gr. 14. scriptis ad matrem codicillis, Pers. perlatos a cursore Phaontis codicillos, Ner. 49, (Tac. A. 3, 67. 6, 9).

max. *literae Principum*, quibus officia vel alia mandata dabant, v. Lips. ad Tac. A. 1, 6, et 13, 20.

quorum alteri Syriam prov., alteri praefecturam Vrbis confestim detulit, codicillis quoque iucundissimos et omnium horarum amicos professus, T. 42. Senatori codicillos misit, quibus Praetorem eum extra ordinem designavit, Cal. 18. suppositos aut etiam palam immutatos datorum officiorum codicillos, Cl. 29.

lectis codicillis, quibus, ut id faceret, iubebatur, T. 22. mox: quos codicillos, dubium fuit, Augustusne moriens reliquisset — an nomine Augusti Livia dictasset. perferret ad Ptolemaeum regem in Mauritaniam codicillos suos, Cal. 55.

Coelebs, qui est sine uxore. maritum quoque adhuc necdum coelibem, Galb. 5, v. n.

Coelibatus. quibuscumque coelibatum obiiceret (ut crimen in censura), Cl. 16. quatenus sibi matrimonia male cederent, permansurum se in coelibatu, Cl. 26. amissa uxore — remansit in coelibatu, Galb. 5.

Coelum. provinciae gravioris coeli, T. 36. turbatiore coelo, T. 69. puerum demissum e coelo, A. 94. per omnem terrarum et coeli am-

Coepisse. primum rogare sententiam coepit, C. 21. corpus ut moveri a Miseno coepit, T. 75.

quod appellare coepit Sportulam h. e. primus appellavit, Cl. 21. simul atque indigere cibo coepisset, Galb. 7. quandoque imperii tempus expleri coepisset, C. 26. ali coeptam, Cl. 27.

nemine — opinante quiduam coepturus esset, Cal. 46. templum coeptum ab Agrippina, Vesp. 9.

unde *Coeptum* i. q. res suscepta, ἐπιχείρημα. coeptorum opperiens exitum, Ner. 34. subsidium tanti coepti fuit, Oth. 5. plurimum coeptis contulerunt, Vesp. 6.

Coeptare. qui discedere et abire coeptabant, Oth. 11.

Coërcere h. e. *finibus includere, continere evagantem.* Dacos, qui se — effuderant, coërcere, C. 44. coërcuit et Dacorum incursiones, A. 21. barbaris, qui iam in Galliam usque proruperant, coërcitis, Galb. 6. ad coërcendas inundationes, A. 30. quo praec. adiutore — L. Saturnini seditiosum tribunatum Senatus coërcuerat, C. 12.

populares tumultus et ortos gravissime coërcuit, et sequ., T. 37.

coërcere al. compedibus, A. 67. cavea, Cal. 27.

omnino *in ordine continere, moderari.* magistratibus urbicis provinciarumque praesidibus coërcendis tantum curae adhibuit, ut neque *modestiores* unquam, neque iustiores exstiterint, Dom. 8.

ut etiam similia quandoque aunros perpetuo coërceret, Tit. 8. non ubique ac semper, sed quum hostis in proximo esset, coërcebat (militum disciplina), C. 65.

in ordinem redigere, vel *verbis*, ut sit i. q. *increpare.* populum severissima coërcuit voce, A. 42.

frustra monitum edicto coërcere, Ner. 4.

vel *poenis.* multa sub eo et animadversa severe et coërcita, Ner. 16. (Sequ. *affecti suppliciis Christiani* sequ.) multiplici poena coërcito ambitu, A. 40. in coërcendis delictis immodicus, Galb. 9. libido, coërcente nullo, invaluerat, Vesp. 11. incesta Vestalium — varie ac severe coërcuit, priora capitali supplicio, posteriora more veteri, Dom. 8. matronas prostratae pudicitiae ut propinqui more maiorum coërcerent, T. 35. ut se quibuscumque de causis quam saevissime coërceret, Cl. 2. Vitellianorum — exauctoravit plurimos et coërcuit, Vesp. 8.

Coërcitio popinarum, Cl. 38, cf. T. 34, ubi est: pupinas *inhibere*, et Ner. 16.

coërcitio in histriones, A. 45, i. q. *animadversio*, unde etiam rarior constructio.

Coetus pr. i. q. *Coitus*, unde

confluxus hominum seditiosus, C. 16. (ubi praecedit: « *multitudinem* biduo post sponte et ultro *confluentem*, operamque — *tumultuosius* pollicentem, *compescuit.* ») ne qui novi coetus recensionis causa moveri quandoque possent, C. 41.

concio populi. in publico coetu, Tit. 7, ubi al. omittunt *coetu*, iure defendunt Oudend. et Wolf.

conventus, circulus. extraneorum coetu probibuit (filias et neptam), A. 64. in coetu familiarium, A. 85, ut per coetus epulantium circumduceretur, Cal. 32.

Cogere, ubi de pluribus, i. q. *contrahere, colligere, convocare.*

coactus festinato Senatus, C. 16. coactu Senatu, T. 23. an iudicia maiestatis cogi h. e. convocari

cognomen Camillae erat, Cl. 26. Gabinio Sec. — cognomen Chaocias usurpare concessit, Cl. 24. (quod vix defendere austinuerim cum Burm., sed legendum Chaucii v. Chaucium, v. n.)

cogn. Patris patriae, C. 76, A. 58, T. 26. Caesaris, Augusti, A. 7, Vit. 8. Germanici, Vit. 8. Torquati, A. 43. Magni, Cal. 35. Marciani, Galb. 14. Caligulae, Cal. 9. Sextilem mensem e suo cognomine nuncupavit, A. 31. de cognomine intercessit Augustus, T. 17. cogn. ferre, A. 43. deferre alicui, T. 67. compluribus cognominibus assumptis, Cal. 22, v. *Assumere*. cogn. recipere, differre, recusare, Vit. 8, v. singula haec verba. — ut Augustus vocaretur, non tantum novo, sed etiam ampliora cognomine, A. 7. quo cognomine is Deus — colebatur, A. 70. bis eundem praeponentes, nomine atque cognomine, C. 20. qui primus hoc cognomen sibi vindicavit, Gr. 10. quum (gens Claudia) praenominibus, cognominibusque variis distingueretur, T. 1. Aenobarbi auctorem originis itemque cognominis, habent L. Domitium, Ner. 1. L. Aelius cognomine duplici fuit, Gr. 3.

Cognominis adiect. minorem Marcum cognominem sibi, Oth. 1. quatuor filios—cognomines, Vit. 2.

Cognominare. Thurinum cognominatum, A. 7. censuerunt quidam, ut Pannonicus, alii, ut invictus, nonnulli, ut Pius cognominaretur, T. 17.

Cognoscere i. q. *audire*, *certiorem fieri*. e Catilina se cognovisse, C. 17. per quem de coniuratione Murenae cognoverat, A. 56. de motu Galliarum cognovit, Ner. 40.

sequ. acc. c. inf. ut cognovit, Antonium — receptum, A. 12. ut interemptum cognovit, T. 62. postquam Galbam et Hispanias descivisse cognovit, Ner. 42. ut occisum Neronem — cognovit, Galb. 11. cognoscit, teneri castra, Galb. 19. quum cognosset (ut Oudend. edidit pro vulg. *agnovisset*) demigrasse in hortos, T. 35. — res cognita est, Rh. 1. qua cognita re, C. 19.

Indos auditu modo cognitos, A. 21.

omnino *sensibus aliquid percipere*, unde

i. q. *videre*. aliquid invisitatum dignumque cognitu, A. 43. quod infantem plerique cognoverant, Cal. 13. sero cognovit et Senecam, Pers. sicubi clarorum virorum sepulcra cognosceret, Cal. 3. — *cognitum est* i. q. apparuit, Cal. 9.

legendo vel audiendo intelligere, *discere*. quo distinctius demonstrari cognoscique possint, A. 9. quo celerius annuntiari cognoscique posset, A. 49. quo certius cognoscatur, Cl. 3. plures e familia cognosci, Ner. *1*. verba ipsa cognoscere, Dom. 11. cogn. libellos, Gr. 24. i. q. *legere*, ἀναγιγνώσκειν.

de iudice i. q. *examinare*, *inquirere*. censuit, cognoscendum posthac de iis, A. 55. quum de privilegio sacerdotum Atticae Cereris cognosceret, A. 93. noxae, de qua cognoscerent, T. 33. cognoscebat de talibus causis, Cal. 38.

et simpl. i. q. *iudicium haber* simul cognoscentibus, A. 33. Augusto cognoscen[te], T. 8. magistratibus pro tribunali cognoscentibus, T. 33, v. infra sub voc. *Cognitio*. cognoscens quondam in Aug. Foro, Cl. 33. in cognoscendo ac decernendo mira varietate animi fuit, Cl. 15. cognoscendi eum morem tenuit, Ner. 15.

Senatu et cohortibus urbanis Forum Capitoliumque occuparant, Cl. 10. praetorianis cohortibus frumentum menstruum gratuitum (Nero constituit), Ner. 10. praetorianas cohortes universas prodisse obviam, Cal. 4. ut praetorianae cohortes contra morem signa iumentis imponere et ita subsequi cogerentur, Cal. 43. quidquid praetorianarum cohortium fuit, ut pessimi exempli, uno exauctoravit edicto, Vit. 10. Macro, qui tum praetorianis cohortibus praeerat, Cal. 12. Praefectus praetor. cohortium, Tit. 4, Dom. 6. Tribunus cohortis praetoriae, Cal. 56. dispositis circa Fori templa armatis cohortibus, Ner. 13.

quoties coena Principem acciperet, aureos *excubanti cohorti* viritim dividebat, Oth. 4. obstitit respectus cohortis, quae tunc excubabat, Oth. 6.

Germanorum cohortem, a Caesaribus olim ad custodiam corporis institutam — dissolvit, Galb. 12.

Puteolis et Ostiae singulas cohortes ad arcendos incendiorum casus collocavit, Cl. 25.

missus ad praefecturam cohortis, in extrema Aegypti parte tendentis, Iuvenal.

cohors i. q. centurionatus. ut post cohortem alam, post alam tribunatum legionis daret, Cl. 25.

cohors amicorum. Cal. 19, Ner. 5, Galb. 7, Lucan. v. Lips. ad Tac. A. 6, 9.

Cohortari. multum ad concordiam liberos suos cohortatus, Cl. 46. praetorianos pro concione ad inchoandum opus cohortatus est, Ner. 19. fratrem — cohortatus, ut, Oth. 10. cohortantibus invicem, ne, Galb. 10.

Coire. apud aram eius Dei, in cuius templo coiretur (h. e. Senatus congregaretur), A. 35. factiones — ad nullius non facinoris societatem coibant, A. 32. Cf. *Coetus*.

Coitus i. q. *Concubitus*. interdicto cuiusquam in perpetuum coitu, Cal. 25. imago coitus. Horat. loco suspecto.

Colere, laborem, operam, studium, curam in al. re collocare, Gr. ἐργάζεσθαι, ἀσκεῖν, θεραπεύειν. agros, Gr. 23. artes liberales — studiosissime coluit, T. 60. (σπουδάζειν περί τι.) aliis rebus pietatem colas. (e Graecis Euripidis: τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών.), C. 30.

i. q. *observare*, *venerari* al., θεραπεύειν. libertinam aulicam — quo efficacius coleret, Oth. 2.

max. de *veneratione divina*. imaguncula, quas — inter cubiculares colitur, A. 7. quo cognomine is Deus quodam in parte Vrbis colebatur, A. 70. quod solae nullam Seiani imaginem inter signa coluissent, T. 48. simulacrum — menstruis deinceps supplicationibus et pervigilio anniversario coluit, Galb. 4. Vitellia, quae multis locis pro numine coleretur, Vit. 1. Narcissi et Pallantis imagines aureas inter Lares coluit, Vit. 2. Minervam, quam superstitiose colebat, Dom. 15.

Partic. *cultus*. milites habuit tam *cultos*, ut argento et auro politis armis *ornaret*, C. 67, h. e. tantam eorum curam habuit, quod ad externum splendorem attinet. unde simpl. i. q. *ornatus*. matronam vestita purpura cultam, Ner. 32.

Cultores. cultores sibi abduci, A. 91. cultores Deûm matris, Oth. 8.

Cultura agrorum, A. 42, Vesp. 1.

Cultus de *vestitu*. quae ad habitum et cultum et mores — per-

i. q. *quaerere, conciliare.* sub Caio, secundam existimationem omnibus lenociniis colligente, Cl. 7. tantum amoris favorisque collegit, Cl. 12. Cf. Cic. de amic. c. 17. colligere animum, Ner. 48, h. e. vires animi antea quasi dispersas. colligere semet. Cal. 50.

i. q. *concludere.* quod sane et ex oratione eius — colligi potest, T. 67.

Collis. monumentum, impositum colli hortorum, Ner. 50. Al. *colle*, quod Burm. et Oudend. receperunt, v. *Imponere.* in villa colli superposita, Galb. 4.

Collocare, locum, sedem tribuere. veteranos in Italiam reducendos et (suppl. *in* ex superioribus) municipalibus agris collocandos, A. 13. Vbios et Sygambros — in proximis Rheno agris collocavit, A. 21. quadrag. millia dediticiorum — iuxta ripam Rheni sedibus assignatis collocavit, T. 9. — Puteolis et Ostiae singulas cohortes — collocavit, Cl. 25, h. e. stationes habere iussit. classem Miseni et alteram Ravennae — collocavit, A. 49. navibus ordine duplici ad ancoras collocatis, Cal. 19. in vestibulo domus collocavit (corpus), A. 100. lectica pro tribunali collocata, A. 33. in Senatu curulem perverse collocatam, Galb. 18.

sedem assignare, v. c. in convivio, κατακλίνειν. obsides — super ae subsellio secundo collocavit, A. 43. pleno convivio singulas infra se vicissim collocabat, Cal. 24. iuxta se latere dextro collocavit, Ner. 13. consulares — super pulpitum collocavit, Cal. 54. spectaculo circa se ex industria collocatis, Tit. 9.

collocare pecunias. quod pecunias levioribus usuris mutuati graviore fenore collocassent, A. 39. ut feneratores duas patrimonii partes in solo collocarent, T. 48.

collocare alicui feminam i. q. nuptum dare, pr. habitationem apud eum dare filiae c. s. p., C. 21, A. 64. Cal. 24, Cl. 27, Dom. 22.

Colloquium. colloquio petito insidiatum sibi, A. 27. per simulationem colloquii propius admissus, A. 79. spe colloquii facta, Oth. 9. sermonis et colloquii usus (quibusdam ademptus), T. 61.

Artabanum — ad colloquium suum pellexit, Vit. 2.

Collucere. accidit, ut — arae sponte sobitis collucerent ignibus, T. 14.

Colluctari. colluctatum diu, Dom. 17.

Collum. ruderibus purgandis manus primus admovit ac suo collo quaedam extulit, Vesp. 8.

Collusor. proximo collusori dependata vice sua, Cal. 41.

Colluvio. sincerum atque ab omni colluvione peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum, A. 40. Ita Liv. 22, 43: « colluvio omnium gentium », 26, 40: « mixti ex omni colluvione exsules. »

Collybus (κόλλυβος, v. Schneider. Lex. Gr.), fenus in permutandis pecuniis, inde ipsa permutatio pecuniae. collybo decoloratae manus, A. 4.

Colonia. coloniae Latinae de petenda civitate agitant, C. 8, v. n. col. transmarinae, C. 42. in colonia Capua deducti lege Iulia coloni, C. 81. ad praesidium coloniarum Illyricum contingentium, A. 25. Aug. Italiam duodetriginta coloniarum numero, deductarum ab se, frequentavit, A. 46. ad deducendas in Galliam colonias, in quis Narbo et Arelate erant, missus est (pater

stribuit, T. 46. (quam divisionem in classes, recte Ernest. l. c., ad hanc tantum pecuniae distributionem institutam, non perpetuam fuisse indicat, quod multis visum, qui Constantini et sequentium Imperatorum instituta ab hoc Tiberii exemplo derivarunt). comites et participes victoriae — novo genere ac nomine coronarum donavit, Cal. 45. sagulatis comitibus, Vit. 11, ubi a *commilitonibus* distinguuntur. peregrinatione Achaica inter comites Neronis, Vesp. 4. nihil non per comites atque libertos pretio addici — passus est, Galb. 15. (Cf. Plin. ep. 8, 23, 5: « non ut commilito, sed ut *comes assectatorque*. »)

nunquam Curiam nisi solus intravit; lectica quondam introlatus aeger, comites a se removit, T. 30.

Comitatus. modico comitatu, C. 31. e comitatu suo, A. 98. a praesente comitatu, Oth. 6.

flamma — omnem comitatum circumplexa, T. 6. (Gall. *suite*.)

Comitari. Oppio comitanti se, C. 72. comitatus est patrem et Syriaca expeditione, Cal. 10. triumpho curru Aug. comitatus est, T. 6. triumphum utriusque Iud. equo albo comitatus est, Dom 2. ut Q. Metellum in exsilium comitatus sit, Gr. herilem filium dum comitatur in scholas, Gr. 23. quatuor solis comitantibus, Ner. 48.

Cometes. crinita stella, quam cometen vocant, Cl. 46.

Comicus. hunc Afranius omnibus Comicis praefert, Ter. 5.

Cominus. cominus tendens, C. 63. hostem cominus saepe percussit, Cal. 3. hostium duce — cominus trucidato, T. 3.

Comis, sine dubio a. v. *coire*, adeoque, qui benigne coit cum aliis et coiri h. e. conveniri se permittit. mulionibus ac viatoribus praeter modum comis, Vit. 7. super coenam — comissimus, Vesp. 22. Melius *communissimus*, ut Cl. 21, leg. *communior aut remissior*, non *comior*. comi facilique natura, Gr. 7.

Comitas. A. 53, 74, 98, Ner. 10, Oth. 3, Tit. 8. omni comitate ad hilaritatem et iocos provocavit, Cal. 27.

Comissari, κωμάζειν (al. scribunt *comessari* et *commissari* quasi pro *commensari*). in conspectu prandentis vel comissantis, Cal. 32. convivabatur — paene raptim, certe non ultra solis occasum, nec ut postea comissaretur, Dom. 21, h. e. ut nunquam post coenam potaret.

Comissatio. comissatione quadam, Cal. 55. comissationes, Vit. 13, Tit. 7, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 54, 1.

Comitium, locus in Foro Rom. C. 10, A. 43, Dom. 8, v. ind. pr.

comitia. quum mane ad comitia descenderet (candidatus pontificatus max., qui illo tempore populi suffragiis dabatur, v. n. et Ner. 2), C. 13. edictis iam comitiis (consularibus), C. 18. proximis comitiis, C. 80. illum in campo per comitia tribus ad suffragia vocantem, ibid. (ubi notanda *tribuum* mentio in comitiis *centuriatis*, ut C. 13 et 41.)

comitia secundi consulatus ineunte Galba, Vesp. 5, v. n. comitiorum consularium die, Dom. 20. comitia cum populo partitus est Caesar, C. 41, v. n. binos Consules sibi substituit — ita ut medio tempore comitia nulla habuerit, praeter tribunorum et Aedilium

commercio, C. 75. commercio hominum frui, T. 50. strenarum commercium (h. e. mutuo strenarum dona) ne ultra Kal.Ian. exerceretur, T. 34. commercio mutui stupri, Cal. 36. gratam sibi provinciam communium studiorum commercio, Cl. 42.

Commigrare, cum rebus omnibus in alium locum transire, res aliquo transferre. gens Claudia — Romam commigravit, T.1. proposuerat Antium, deinde Alexandriam commigrare, Cal. 49.

Commilitones, nec milites eos pro concione, sed blandiori nomine, commilitones appellabat, C. 67. neque post bella civilia — ullos militum commilitones appellabat, sed milites, A. 25. m[illegible] ad alios commilitones—perduxit Claudium, Cl. 10. proclamasse eum: quid agitis, commilitones? Galb. 20.

delectis commilitonum armis, Vit. 11.

Comminari, immoderatius perseveranti necem comminata est, C. 14. ut aquilifer moranti se cuspide sit comminatus, C. 62. vox comminantis audita est, Cal. 22.

Comminatio, reges — comminationibus magis et querelis, quam vi, repressit. T. 37.

Comminisci, i. q. excogitare, invenire. novas commentus est literas tres, Cl. 41.

unde *instituere*. excubias nocturnas vigilesque commentus est, A. 30. commentum id se, ut, A. 31.

Venereos locos commentus est, T. 43. commentus novum balinearum usum, Cal. 37. solutilem navem — commentus est, Ner. 34. urinae vectigal, Vesp. 23.

**Commentum*, Vesp. 18.

Commenticius, i. q. fictus. res fabulosa et commenticia, C. 81. spectacula commenticia, Cl. 21. sunt *nunc primum inventa*, et oppon. *usitatis*.

Commentarius. (Gall. *Memoires*). commentario, quem de vita sua — composuit, T. 61. Cf. Dom. 20. reliquit rerum suarum commentarios, Gallici civilisque belli, C. 56. (Ibidem Ciceronis, Hirtii, Asinii de his commentariis Caesaris leguntur iudicia.)

commentarii diurni, A. 64.

commentarios, ad matris fratrumque suorum causas pertinentes, concremavit, h. e. libellos accusatorios, Cal. 15. — multorum de utraque arte commentarii, Gr. 4. commentarios scripsit Nicanor. Gr. 5. quod sane ex commentariis eius apparet, quamquam paucissimi exstent, Gr. 10, (ubi est Gr. ὑπομνήματα, ἀπομνημονεύματα.)

i. q. *interpretatio* al. libri. commentatio Smyrnae edito inclaruit, Gr. 18, h. e. libro, quo obscurum carmen, cui Smyrnae s. Myrrhae titulus, illustravit, v. *Cinna* in ind. pr.

Commentari i. q. interpretari, scriptis illustrare. legendo commentandoque, Gr. 2.

Commiscere. libellum insidiarum indicem — libellis ceteris, quos sinistra manu tenebat, commiscuit, C. 81. in hac (patina) scarorum iocinora, phasianorum — cerebella etc. commiscuit, Vit. 13. reliquias (Phyllidis) cineribus Iuliae commiscuit, Dom. 17. salivis melle commixtis, Vit. 2. — neque commixtos cum ingenuis, A. 25.

Committere. (homines v. feras ad pugnam.) peditibus — elephantis — equitibus hinc et inde commissis, C. 39. pugiles Lat. quos etiam committere cum Graecis solebat, A. 45.

comm. camelorum quadrigas, Ner. 11. ut — praeter destinatos etiam levi subitoque de causa, quosdam committeret, Cl. 34.

unde: *ad certamen, contentionem plures concitare.* inter se omnes committere, Cal. 56. i. q. *concitare.* ad exercitanda discentium ingenia aequales inter se committere solebat, Gr. 17, h. e. contendere discipulos et certare inter se iubebat.

proelium, pugnam, certamen committere. pridie, quam Sicil. pugnam classe committeret, A. 96. praeter solemnes bigarum quadrigarumque cursus proelium duplex etiam, equestre ac pedestre, commisit, Dom. 4. commisit et subitos (ludos), Cal. 18. Circenses, ludos, naumachiam, Cl. 21. musicam agone, Ner. 23. prius quam committeretur, Vesp. 5. absol. pro prius quam pugnari coeptum esset, (Gall. *avant que le combat s'engageait.*) quum primum frequenti auditorio commisisset (historiam h. e. quasi ad certamen proposuisset, contendens de corona s. praemio), Cl. 41. bene dis ne modico qu. auditorio quidquam committere est ausus. Iuvenal. — Huc pertinet usus vocis

Commissio. commissione ludorum, A. 43, Galb. 6. Cf. Plin. ep. 7, 24, 6. et quoniam carmina etiam, orationes, aliique libelli certamini subiiciebantur, *commissiones* sc. oratoriae sunt orationes praemii s. coronae, quae in certamine adiudicabatur, non rei vel personae causa, de qua agitur, scriptae, A. 89. Ita, Senecam *commissiones meras* componere, dicebat Caligula, Cal. 53, v. Casaub. et Ern. ad h. l. et interpr. ad Plin. Paneg. 54, 1: « quum laudes Imperatorum ludis etiam et commissionibus celebrarentur », ubi al. *comissationibus.*

committere alicui rem, locum, negotium i. q. tuendum, defendendum, administrandum tradere, unde gravius est, quam *credere* et *permittere*, cf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 39, 2. custodiam portae commissi castelli retinuit, C. 68. classem olim commissam retinuit, Ner. 3. ne qua ei provincia — committeretur, ibid. cui tamen tuto tanta res committeretur, Vesp. 4. cui belli summam commiserat, D. 6. Remp. plurium arbitrio temere committi, A. 28.

primo quinque speculatoribus commissa est res, Oth. 5. nunquam postea publico se illud horae sine Tribuno commisit, Ner. 26, h. e. quasi arbitrio hominum tradidit.

committere culpam, scelus i. q. *audere* scelus, et crebro ita permutatur in libris cum verbo *admittere*, quod vide, ut Cal. 23. non libidine, sed ratione commisse (adulteria), A. 69. quum multa commissa fierent, Cal. 41, h. e., ut mihi quidem videtur, simpl. i. q. *multum peccaretur.* Ernest. tamen in ind. interpretatur: *ex crimine omissae apud publicanos professionis fisco adiudicata*, citato Brissonio de signif. verb.

Commissio, v. supra sub verbo ipso.

Commodus pr. congruus, opportunus, inde i. q. *facilis, iucundus.* finis vitae commodissimus, C. 87. spem de se commodiorem facere, Cl. 3. commodior Princeps, T. 33. (*commodiorem esse*, de aegroto dixit Plin. ep. 3, 16, 4). commodius id visum, A. 9, h. e. *aptius.*

Commode i. q. *bene*, *ut par est.* ecquid iis videretur mimum vitae commode transegisse, A. 99.

Commodum, ne id contra commodum faceret h. e. ne valetudini obesset, A. 78.

minima commoda non minimo sectari discrimine, A. 25, (ubi observanda opposita: *commoda discrimen.*)

i. q. *praemium*. citra commoda emeritorum (sc. *stipendiorum*; nam quod vulg. additum, *praemiorum*, e glossemate intrusum videtur) exauctoravit, A. 24. definitis commodis missionum, A. 49. commoda emeritae militiae, Cal. 44. commoda veteranorum, Ner. 32. veteranorum iustaeque militiae commoda, Vit. 15. Germanorum cohortem — sine commodo ullo remisit in patriam, Galb. 12.

sacerdotum et numerum et dignitatem, sed et commoda auxit, A. 31. naves mercaturae causa fabricantibus magna commoda constituit, Cl. 19.

Vorzuge barbare *praerogativae*. nullus fuit, cuius non commodis obtrectaret, Cal. 35.

omnino *utilitas*. in publica commodo peccem Horat. i. q. Reipublicae officiam.

Commoditas membrorum, A. 79. i. q. *aequalitas*, *congruentia*.

Commonere. commonito pro Rostris populo, Cl. 22.

Commorari. nec amplius quam septem et viginti dies — Brundisii commoratus, A. 17. quasi ad occasionem maioris spei commoraretur, T. 11.

Commovere i. q. movere. manum formatam commotamque in obscoenum modum, Cal. 56.

ad aliquid impellere. commotus his Caesar, C. 29.

i. q. *exacerbare*, *ad iram* vel alium vehementiorem affectum *excitare*. praetorianos etiam metu et indignitate commovit, Galb. 16, ubi praecedit: *omnes exacerbavit*. Unde *commotus* i. q. iratus: commoto similis, A. 51. at illa commota, T. 51. (Tac. A. 6, 45. *commotus ingenio* h. e. *iracundus*.)

de metu. minimis etiam auspicionibus praeter modum commovebatur, Dom. 14. nulla tamen re perinde commotus est, quam responso casuque Ascletarionis, Dom. 15.

Communis. communes impensae, C. 10. communi sumptu, A. 60. communis sepulturae honos, A. 17. Antonii reginaeque communes liberi, ibid. intercepto communis filii pignore, T. 7. communia studia, Cl. 42. per communem factionis Venetae favorem, Vit. 7. adversus communium obtrectatorum criminationes, C. 55. communi nomine, C. 19. communi suo Romaeque nomine, Cl. 52. epistola communis legionum nomine, Cl. 24, ubi vulg. etiam *communi*.

communi omnium arbitrio, Oth. 7. in communi rerum usu, Dom. 7. ad usum communis vitae, Rh. 1. (quod vulg. *quotidianae vitae* dicunt.)

neque *in commune* quidquam, neque *propalam* deliberabat, Ner. 15. Oppon. conscriptas ab unoquoque sententias *tacitus ac secreto* legens, v. n. Gr. εἰς κοινόν.

dicente quodam in sermone *communi* Ner. 38. Al. *convivii*, quod defendit Ernest. v. not. et Oudend.

communis de homine, κοινός, qui ad omnes se demittit, cum omnibus communicat, maxime de Principe.

nec ullo spectaculi genere communior aut remissior erat, Cl. 21. Al. *comior* v. Oudend.

super coenam communissimus

denti in comparationem se demittere, Rh. 6.

Comparere. repente comparuit (ἐφαίνετο) incolumis, A. 14. postera luce non comparuit, A. 94. ac statim non comparuisse (ἀφανῆ γενέσθαι), Rh. 4.

Compellare i. q. *accusare*, *ad ius sistere*, quod compellari apud se maiorem potestatem passus esset, C. 17.

Compellere. c. praepos. *ad.* L. Antonium — ad deditionem fama compulit, A. 14. quosdam ad excusandi se verecundiam compulit, A. 35. al. ad necem, A. 66, Cal. 23, Ner. 35. ad mortem, T. 56. ad confessionem, Cl. 15. ad pugnam, Cl. 21. ad cavendum ulciscendumque, Cl. 37. ut suspicione aliqua vel metu ad perniciem cuiusquam compelleretur, Vesp. 14. quos sacramenti metus ad huiusmodi latebras compulisset, T. 8. ad manubias et rapinas necessitate compulsum, Vesp. 16.

sequ. *ut.* nec ut tandem appeteret, compelli nisi a matre potuit, Vesp. 2. neque ut repudiaret, compelli a Dict. Sulla ullo modo potuit, C. 1. Crassum Pompeiumque — compulit, ut — peterent, C. 24.

c. *infinit.* nisi eum Thrasyllus — differre quaedam compulisset, T. 62. edicti — gratiam facere non alia magis re compulsus, Dom. 14.

i. q. *in unum locum pellere*, *cogere.* ad monumentorum — deversoria plebe compulsa, Ner. 38.

pro simpl. pellere. eruptione hostium subita compulsus in scapham, C. 64. Sabinum et reliquos Flavianos—vi subita in Capitolium compulit, Vit. 15.

Compendium. i. q. *lucrum.* ex morte compendium captans, T. 48. ne ex lusu quidem aleae compendium spernens, Cal. 41. uberius compendium nactus, Vit. 2. compendii spe, Cl. 20.

compendio cuiusque horum vel etiam studio aut libidine, Cl. 29.

Comperire. i. q. *Cognoscere* c. accus. Sullae morte comperta, C. 3. negavit se quidquam comperisse, C. 74. de comperta Murenae coniuratione, A. 66. de coniuratione comperta, Dom. 21. comperta morae causa, A. 94.

comp. de aliqua re. de qua victoria — comperit, Dom. 6.

sequ. accus. c. inf. ut comperit paratos, qui — prohiberent, C. 16. equorum greges—comperit pabulo abstinere, C. 81. at primum occisum eum heredemque se comperit, A. 8. quem — multos manumissos comperisset, A. 42. cui — matronam ministrasse compererat, A. 45. comperit deinde, Iuliam—damnatam, T. 11. ut comperit — publice vota suscepta, T. 54. quum comperisset, Seleucum — perquirere, T. 56. compererat, provincialem—numerasse, Cal. 39. quem — necem Claudio parare, compererat, Oth. 5. ut destinasse compererat Augustum, Vesp. 9. *ex* nonnullis comperi, seq., Ner. 29. *e* pluribus comperi, Tit. 3.

passive: comperta coniuratio, v. supra. compertus adulterare matronas, A. 67. uxorem in stupro generi compertam, T. 35. i. q. *deprehensam.* (Tac. A. 1, 3. nullius flagitii compertum, coll. 4, 11, v. Glossar. Liv.)

compertum habeo, C. 66. pro comperto polliceri aliquid, Ner. 31, i. q. *pro certo.*

Compes. ut pistorem — compedibus

vinxerit, C. 48. Cosmam — non ultra quam compedibus coërcuit, A. 67. hunc — coniecit in compedes, Vit. 12.

Compescere. i. q. *cohibere*, *coërcere*. multitudinem — compescuit, C. 16. histrionum licentiam adeo compescuit, ut sequ., A. 45. hostiles motus — per legatos compescuit, T. 37. legiones — compescuit, Cal. 1. externas cerimonias, Aegyptios Iudaicosque ritus compescuit, T. 36.

Competere i. q. *convenire*, *congruere*. ut neque messium feriae aestati, neque vindemiarum autumno competerent, C. 40. Burm. et Ernest. praetulerunt *aestate*. Sed v. Oudend. et Wolf.

tanto Othonis animo nequaquam corpus aut habitus competiit, Oth. 12.

absol. si cuiusquam neptium suarum competeret aetas h. e. congrueret, apta esset, A. 31. Cf. Tac. A. 3, 46. « oppidani neque oculis neque auribus satis competebant. » Hist. 3, 73.

Competitor. e duobus competitoribus, C. 19, ubi e glossem. additum *consulatus*.

potentissimos duos competitores — superavit, C. 13.

ut exceptis consulatus competitoribus de cetero numero candidatorum pro parte dimidia, quos populus vellet, pronuntiarentur, C. 41. ubi alii male *petitoribus*, quum intelligendi sint, qui cum Caesare petebant. Contra inepta est lectio: *e competitoribus*, C. 23. ubi omnino de candidatis honorum sermo.

Compitales Lares, *Compitalicii ludi*, A. 31, v. ind. prim.

Complanare lacum, C. 44. montium iuga, Cal. 37.

Complecti. Britannicum artius complexus, Cal. 43.

Complexus. ut — vix pauci complexu togaque obiecta protexerint, C. 14.

Complere. alveum Tiberis completum olim ruderibus, A. 30.

Complures. A. 79, T. 12.

Compluvium. palmam in compluvium Deorum Penatium transtulit, A. 92.

Componere i. q. *formare*, *efformare*. vultum ex industria efferabat, componens ad speculum in omnem terrorem ac formidinem, Cal. 50, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 76, 5: *vultu composito*. Tac. A. 1, 7. cunctis ad tristitiam compositis, Id. 3, 1.

unde *de scriptis* i. q. *meditari*, *formare*, *scribere*. comp. aliud Graece, A. 89. Latine Gr. 1. comp. versum, A. 98, Cl. 1. carmen, T. 70, Ner. 52. laudes, ἐπινίκια, Cal. 20, Ner. 43. commissiones, Cal. 53. historiam, Gr. 10. multa varii generis prosa oratione composuit, A. 85, Gr. 8. composuit varias eruditionis aliquot volumina, Gr. 6. composuit et de vita sua octo volumina, Cl. 42, vitae memoriam prosa oratione composuit, Cl. 1. composui aliquid de se — offendebatur, A. 89. libellos Ineptiarum — componere instituit, Gr. 21. Pollio Asin. parum diligenter parumque integra veritate compositos putat (Caes. commentarios), C. 56. Tac. A. 1, 1: « res — compositae sunt » h. e. *descriptae*, *relatae*, Id. 4, 32: « qui veteres populi Rom. res composuere. »

meditata et composita oratione, A. 84, h. e. studiose elaborata.

i. q. *sedare*, *ordinare*, quod turbatum est. ad componendum

Orientis statum, Cal. 1. comp. negotium h. e. litem, Cal. 40. composita seditione civili, C. 4. compositis seditionibus, T. 25. compositis Germanicis rebus, Vit. 9.

ex composito, Cl. 37, ubi referendum ad *nuntiatus*, non ad *irrumpere*, h. e. ex consilio de quo convenerat inter doli machinatores.

Comportare. caesorum reliquias colligere sua manu et comportare, Cal. 3.

Compos pr. potis alicuius rei. fecit ipse se compotem voti, A, 28. compos factus votorum meorum, A. 58. populum Rom. voti compotem fecit, Cal. 13. cuius (spei) brevi compos, Tit. 5. adhuc se mentis compote, Vesp. 5.

Compotor. compotorum tuorum Rhetorem, Rh. 5. ex Cic. Phil. 2, 17. Al. inepte *competitorum*.

Comprehendere. vehiculis comprehensis, T. 38, Cal. 39, h. e. undique coactis ad itineris velocitatem.

Bella omnia — viginti voluminibus comprehendit. Plin.

Comprimere i. q. *coërcere*, *sedare*. tumultus, rerum novarum initia, coniurationes, A. 19. motum, Vesp. 4. seditionem, Cal. 4. tunc quidem res compressa est, Vesp. 6.

Comprobare i. q. *probare*. nonnisi ab ipso electum comprobaverunt, A. 21. eligerent ipsi, quem cuncti exercitus comprobarent, Galb. 16. quum — universi, quasi de ipso dictum, exsultantes comprobassent, A. 53. populus—et accepit in contumeliam eius, et assensu maximo comprobavit versum, A. 68. domum — hactenus comprobavit, ut diceret, Ner. 31. nihilominus rem comprobaret, Cl. 29.

Computare. computata ratione temporum ab anno sequ. Dom. 4.

Conari, ἐπιχειρεῖν. excusare se conantibus, A. 15. interficere conatus est, A. 16. bis Romam redire conatus, T. 72. plures notare conatus, Cl. 16. miles — statim Divum appellare conatus est, Dom. 23.

si conaretur quis (contradicere), absterrito, C. 20.

Conata pass. conata perficere, Galb. 17.

Conatus. primo statim conatu, Ner. 12. conatibus Galbae primus accessit, Oth. 4.

Concameratus locus, A. 90.

Concavus. oculis et temporibus concavis, Cal. 50.

Concedere i. q. *secedere*. ad otium concessit, Cl. 5. in specum, Ner. 48.

conced. alicui aliquid i. q. *cedere*. legata vel partes hereditatum, A. 66. uxorem — petenti Augusto concessit, T. 4. concedente Polemone, Ner. 18.

i. q. *permittere*. alicui vitam, C. 68, A. 13, 16. quidquid unquam dono dedisset, concedere, T. 11. concessum a patre peculium, T. 50. beneficium, Galb. 14, Tit. 8. ius, Dom. 7. privilegium etc., Vesp. 8. non plus decimis concessis, Galb. 15. ne concessas quidem ac solitas collationes recepit, Tit. 7. subsiciva — veteribus possessoribus — concessit, Dom. 9.

ne qua deportarentur, nisi concessa aut necessaria.

c. *infin*. nemini non — unum servare concessit, C. 75. feminis ne gladiatores quidem — spectare concessit solis, A. 44. cognomen usurpare, Cl. 24. spectare conceditur, Ner. 12.

sequ. ut. plerisque vix concessit, ut — annua vacatio esset, A. 33. concessit, ut — acciperet, A. 40. concessum, ut scenici — diriperent, Ner. 11.

Concionari, orationem habere pro concione. videre concionantem, C. 33. concionante se, admissa turba paganorum, apud milites, A. 27. nonnunquam — praeconis voce ad populum concionatus est, A. 84. ne tempus quidem concionandi habuisse eum, C. 55. quem graviter pridie concionatum de Caesare, C. 85. more concinnantis, Rh. 6.

Concipere. i. q. recipere aliquid in se, admittere.

concepta opinione veteri, A. 6. (nisi potius *concepta* pertinet ad praeced. *religio*). spe, quam et ostentis, et praedictionibus — conceperat, T. 14.

in spem imperii venit, iam pridem sibi per haec ostenta conceptam, Vesp. 5.

unde: tanta fiducia non modo senectam, sed etiam perpetuam singularemque concepit felicitatem, Ner. 40. pro: fiduciam v. spem concepit senectae, felicitatis.

litem, *iudicium concipere* i. q. *incipere*, *instituere litem*, ob formulam, quae concepti verbis pronuntiari solebat. pro litibus ac iudiciis ubicumque conceptis, Cal. 40.

de feminis i. q. utero foetum recipere.

Caesarionem, quem ex Caesare patre Cleopatra concepisse praedicabat, A. 17. Tiberium ut ex adulterio conceptum, T. 62. Claudiam, ex liberto suo — conceptam, Cl. 27. infans, qui conceptus erat, immaturus est editus, A. 63. coactae conceptum a se abigere, Dom. 22. (ubi esse potest partic. τὸ *conceptum*, vel est a substant. *conceptus*, ut Burm. putat).

Conceptus subst. flagrante triclinio ex conceptu camini, Vit. 8.

Concitare. ad audendum aliquid concitasset (calumnias), C. 8. ut et concitarentur ad convicia, et concitati proderentur, T. 54. non tam ipsum a Seiano concitari solitum, T. 61. concitato in se odio, Ner. 45. ad despiciendam vitam exemplo manip. militis concitatum, Oth. 10.

Conclamare. conclamantibus plerisque, T. 75. ab universis conclamatum est, C. 80, Ner. 46.

Conclave. sine marmore ullo aut insigni pavimento conclavia, A. 72.

Concludere. piscina porticibus conclusa, Ner. 31.

Concors. concordi et consentiente collega, C. 19.

Concorditer. cum Iulia primo concorditer et amore mutuo vixit, T. 7.

Concordia. quietem et concordiam suadere, Oth. 8. *Concordiae aedes*, *cognomen*, v. ind. pr.

Concremare commentarios, Cal. 15. epistolas, Oth. 10.

Concrescere. callis — plurifariam concretis, A. 80. Al. *contractis*, v. Oudend.

Concubinus. Icelum a veteribus concubinis, Galb. 22. *Concubina*, Ner. 28, 44, Dom. 12, 22.

Concubinatus. nuptarum concubinatus i. q. consuetudo cum nuptis, Ner. 28.

Concubitus. monstrosi concubitus repertores, T. 44. quasi a concubitu mariti, A. 94. invitabat — in amplexus atque concubitum, Cal. 22. in concubitu eius deprehensus, Cal. 24. singula enumerans bona malave corporis atque concubitus, Cal. 36. quantum quaeque non concubitu mereret, Cal. 40. matris concubitum appetisse, Ner. 28. in concubito dilecti adolescentuli confossus est, Cl. 29. quum perductae pro concubito sest. quadringenta donasset, Vesp. 22. as-

lendum ob praecedens *ae*, quod sequentem vocalem respuit, usumque linguae, quo accusat. praepositioni *in* iungi solet huic verbo additae, uti exempla modo exhibita docent, ita ut actio condentis magis respiciatur, quam locus, in quo res posita iacet) reliquias monumento condiderunt, Ner. 50.

simpl. humatus et conditus est extremis Esquiliis. Horat. fin.

i. q. *abdere*, *abscondere*. sub lectum se condere, Cal. 51. pugiones — rursus condidit, Ner. 49. unde: mutis necdum conditis ancilibus, Oth. 80, h. e. *repositis*. Inde *de tempore finito*, *absolute*, ut *diem condere* saepissime apud poëtas et Plin. ep. 9, 36, 4, ubi v. Schaefer. Paneg. 80 fin., ubi Schwarz. Gr. καταδύειν. Ita *lustrum condere*, A. 97, T. 21, h. e. ut peractum sacrificio solemni celebrare. Liv. 1, 44. « idque conditum *lustrum* appellatum, *quia is censendo finis factus est* ». Id. 3, 24; 35, 9; 38, 36; 40, 46; 42, 10.

conditum oleum C. 53. non a *condere* esse videtur, sed a *condire*, quod vide.

i. q. *statuere*, *aedificare*, ut ἱστάναι pro κτίζειν. cond. urbem, A. 7, 18, 47, 60, Cal. 21.

Conditor. κτιστής. urbis, A. 7, C. 81. insulae, A. 98. generis, Vesp. 12.

Conditorium, θήκη, λάρναξ, A. 18, Cal. 52, Plin. ep. 6, 10, 5.

Conditio, status, in quo homo vel res versatur, περίστασις.

cond. temporum, C. 16, Cal. 31, 60, Oth. 4. ex conditione tumultuque temporum, Vesp. 10. aliquanto deteriore conditione, C. 86. lenioribus paulo conditionibus, A. 65. miseratus est conditionem suam, Cl. 36. conditionem Principum miserrimam aiebat, Dom. 21. praesentem conditionem verae origini antepusnit, Gr. 21.

Inde *locus*, *quem quis inter alios*, *max. in Rep.*, *obtinet genere vel dignitate*, *vel auctoritate*, quo sensu alias *status* dicitur, ut a Cicerone Leg. 1, 7, fin. v. Clav. Cic. sub. v. *Status*. Ita

de generis locique nobilitate. reliquos pro conditione cuiusque sustinuit ac fovit, A. 17. duplex Octaviorum familia — conditione diversa, A. 2. (Sequitur, alteram honoribus summis functam, alteram in equestri ordine constitisse). de familiae conditione, Vit. 1. nullus tam abiectae conditionis tamque extremae sortis fuit, Cal. 35. adversarios, quasi plane conditionis eiusdem, observare, captare, Ner. 23. quum — exstitisset conditionis incertae h. e. obscurae originis, Ner. 57. quo magis et aetatis et conditionis admoneretur, Dom. 2. (Praecesserat: ut fratri se et operibus et *dignatione adaequaret*).

nihilo deteriorem virtutem aut conditionem suam praedicantes, Cl. 25, h. e. gentis nobilitatem s. locum inter reliquas nationes.

de statu civis vel peregrini, *ingenui vel servi*, *varioque libertinorum*, *qui vel iustam libertatem assequuti*, *vel in dediticiorum numero*, *vel Latinorum iure erant*, v. not. ad A. 40. quum et de numero et de conditione ac differentia eorum, qui manumitterentur, curiose cavisset, A. 40. magna commoda constituit pro conditione cuiusque, civi — Latino — feminis, Cl. 19. Flaviam — Latinae conditionis, Vesp. 3. peregrinae conditionis homines vetuit usurpare Romana nomina, dumtaxat gentilicia, Cl. 25.

15. quum tenuiorum tutelam locupletiores in se contulissent i. q. *recepissent*, C. 68.

i. q. *tribuere*. c. *dat*. quo certamine ferunt victoribus praemia victos contulisse, Cal. 20. agitatori Eutycho — vicies HS. contulit, Cal. 55. abeunti super HS. millies contulit, Ner. 30.

se conferre in al. locum, ad aliquem v. ad aliquod negotium.

quum — cubitum se eo contulisset, A. 6. totumque se ad quietem contulit, T. 15. ad studia se contulit, Gr. 24. ad plebem se contulit, A. 2 (e patriciatu). ad optimates (h. e. ad partes optimatium) se contulit, A. 10. quum ille — Mytilenas se contulisset, A. 66. quum ad Brutum Cassiumque — se contulisset, Ner. 3. quum se trans Tiberim ad condiscipuli sui matrem comite uno contulisset, Dom. 1.

i. q. *comparare*. quarum (margaritarum) amplitudinem conferentem interdum sua manu exegisse pondus, C. 47.

Collatio, συμβολή, pecunia a pluribus collata, maxime pecunia, quae a populo Principi dono offerebatur, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 41, 1.

filia nata — collationes in alimoniam atque dotem puellae recepit, Cal. 42. collationibus non receptis modo, verum et efflagitatis, provincias privatorumque census prope exhausit, Ner. 38. ut plerique omnem collationem palam recusarent, Ner. 44. ne concessas quidem ac solitas collationes recepit, Tit. 7. (cf. A. 57: « in restitutionem Palatinae domus, incendio absumptae, veterani, decuriae, tribus, atque etiam singillatim a cetero genere hominum, libentes ac pro facultate quisque pecunias contulerunt. » et c. 59: « medico Antonio Musae — statuam aere collato — statuerunt. »)

Confertus (a *Confercire*). in conferta multitudine, T. 2.

Confessio v. *Confiteri*.

Confestim. Originem vocabuli deduco a verbo *fari*, unde *fastim* v. *festim* (ut *fastus*, *festum*). quare opponitur *ex intervallo*, ut apud Cic. de invent. 1, 28, 2, 12. A *festim* factum est verbum *festinare*, cuius tamen significatio, ut fieri solet usu, a prima origine deflexit, maxime ubi a *properare* distinguitur. Hoc enim simpliciter est: celeriter a proximo se amovere, sed *festinare*, multa simul agere properando, σπεύδειν, σπουδῇ πολυπραγμονεῖν. Vera igitur videtur sententia Verii Flacci apud Gell. 16, 14, quamvis inepta addita ratione. Quod autem Perizon. ad Sanct. Min. p. 446, et 923 ed. Scheid., *Confestim* et *Confertim* primitus idem fuisse, dicit, id vereor, ut persuadere cui possit. Subinde librarii permutasse vocabula videntur, ut apud Horat. epist. 1, 12, 9, ubi nescio an legendum sit: *confertim*, vel est Gr. εὐθέως.

praemissis confestim clam cohortibus, C. 31. ut ei — confestim respoderint, C. 70. confestim circumst. turba — congessit, C. 84. Iuliam — confestim coactus est ducere, T. 7. confestim Ostiam descendit, T. 10. confestim se Rhodum navigaturum, T. 13. neque occupare confestim, T. 24. *confestim* Pandateriam — *festinavit*, Cal. 15. post praeturam confestim inito consulatu, Cl. 1. confestimque is — ad poenam raptus est, Cl. 37. confestim se positurum —

posset, A. 43. Massilienses obsidione laborantes quum adventu suo confirmasset, Ner. 2. abhorrentes quosdam cadaverum tabem detestabili voce confirmare ausus est, Vit. 10. quamquam gratulationibus confirmaretur, Ner. 34. confirmabatur quum secundissimis auspiciis et ominibus, tum virginis honestae vaticinatione, Galb. 9. haruspicio insuper confirmatum ferunt, Vesp. 5. oraculum consulentem ita confirmavere sortes, ibid. etiam de imperii spe confirmatus est, Tit. 5.

sensum animi vel cogitationem, vel rem firmiorem, certiorem reddere.

quam (spem) quo magis confirmaret, Cal. 12. mox confirmata est (opinio), A. 6. quam suspicionem confirmavit ipse postea, Cal. 52. Caesarem in consulatu confirmasse regnum, C. 9. confirmatum per legatos suos imperium, Vit. 9. cuius ministerio — nepotem suum ad successionem imperii confirmaret, T. 55, unde

provincia a Caesare data et per Senatum confirmata, A. 10. conf. beneficio edicto, Tit. 8.

i. q. *affirmare*, confirmavit pro concione apud praetorianos, Cl. 26.

Confiscare, in fiscum redigere HS. millies confiscatum, Cal. 16. confiscabantur alienissimae hereditates, Dom. 12. pecunia confiscata, A. 101, i. q. in fisco parata; iung. enim *reposita*, v. Lips. ad Tac. A. 1, 8.

, Saepe *confiscare*, ut Gr. ἀποσημαίνεσθαι (Xen. H. G. 2, 4, 13: τοὺς φιλτάτους τῶν ἡμετέρων ἀπεσημαίνοντο.) dicitur *de hominibus*, qui capitis damnantur, bonis fisco addictis.

devictisque his et confiscatis, A. 15. principes confiscatos, T. 49. duos Equ. Rom. sine mora corripi confiscarique iussit, Cal. 41.

Confiteri. quod nonnisi confessi afficiuntur hac poena, A. 33. facile confessus. Lucan.

confiteri se candidatum consulatus, A. 4. sec. plerosque. Sed melius legitur: *profiteri*.

sequ. acc. c. inf. pleriaque confessus est, habuisse se — legem, C. 52.

Confessio. confessionem alicui tormentis exprimere, T. 19. cruciatu, Galb. 10. compellere aliquem ad confessionem, Cl. 15. (confessio vitiorum, Tac. A. 2, 33).

Conflagrare. tabulae, quae simul conflagraverant, Vesp. 8.

Conflagratio Vesevi montis, Tit. 8.

Conflare statuas, A. 52. vasa aurea, A. 71. simulacra ex argento et auro fabricata, Ner. 32. coronam auream, Galb. 12.

coniuratio Beneventi conflata, Ner. 36.

Confligere. biremes — magno pugnatorum numero conflixerunt, C. 39. tricies cum hoste conflixit, Vesp. 4. duas aquilas in conspectu omnium conflixisse, Vesp. 5.

Conflictari. variis et tenacibus morbis conflictatus est, Cl. 2. tempestate — bis conflictatus, A. 17.

Confluere. multitudinem — confluentem compescuit, C. 16. ad quae omnia spectacula tantum undique confluxit hominum, C. 39. Alexandrinorum, qui Neapolin confluxerant, Ner. 20.

tot prosperis confluentibus, T. 10. — *Confluentes*, Cal. 8, vid. ind. pr.

Confodere. maritum in gremio suo confodi, C. 81. tribus et viginti plagis confossus est, C. 82. Pinarium

Congressus. abstinuit congressu hominum diu prae pudore, C. 65, congressum eius assiduum vitavit, T. 50.

Congruere, quo magis in posterum ex Kal. Ian. novis temporum ratio congrueret, C. 40.

quum temporum ratio vix congruat, Gr. 7.

mors minime congruens vitae, Oth. 12. formae minus congruebat gracilitas crurum, Cal. 3. ceteris membris — aequalis et congruens, T. 68.

Congruentia. insinuatus Neroni facile summum inter amicos locum tenuit congruentia morum, Oth. 2, h. e. similitudine, aequalitate.

Coniicere al. in carcerem, C. 17. in custodiam, A. 27, in vincula, T. 37, Ner. 49, Vesp. 5. in compedes, Vit. 12. in periculum, Oth. 10.

Coniectare. nihil coniectans de aetate Galbae, Ner. 40. quantum coniectare licet, Dom. 3.

max. *de haruspicibus* i. q. *interpretari.* nemine peritorum aliter coniectante, quam laeta per haec et magna portendi, A. 95. de genitura eius statim multa et formidolosa multis coniectantibus, Ner. 6. nec defuerunt, qui coniectarent, altero ostento periculum — portendi sequ. Cal. 57.

Coniectores, somniorum atque ominum interpretes, C. 7, v. Quintil. 3, 6, 30; Plaut. Amph. 5, 1, 76; Curcul. 2, 1, 34; coll. 2, 2, 3: « dum huic coniicio somnium », Poen. 1, 3, 34.

Coniectura, λογισμός. sive divinitus, sive aliqua coniectura, C. 1, v. not. sequuti levem coniecturam, T. 5. difficili coniectura veritatis, Galb. 7.

nec fefellit coniectura eorum (h. e. interpretatio, v. supra), qui — augurio non aliud portendi praedixerant, Vit. 18. Ita Ovid. Trist. 1, 10, 15: « Augurium ratio est et coniectura futuri ».

Coniungere. coniunctum cum Diis genus, C. 6. affinitate aliqua sibi aut propinquitate coniunctos, Ner. 35. — perductam a marito coniunxit sibi, Cal. 26. Acten libertam, paullum afuit, quin iusto matrimonio sibi coniungeret, Ner. 28.

medium intervallum — ponte coniunxit, Cal. 19. supercilia coniuncta, A. 79.

coniungere consulatus i. q. continuare, continuos gerere, Cal. 17.

rerum actum, divisum antea in hibernos aestivosque menses, coniunxit, Cl. 23, h. e. iudicis sine interruptione s. feriis non interiectis habere iussit, v. not. Ita Plin. ep. 4, 9, 10. *iungere laborem* pro *continuare*, v. Gesner.

Coniunctiones (sensu grammaticorum). neque coniunctiones saepius iterare dubitavit, A. 86.

Coniurare. Bononiensibus — gratiam fecit coniurandi cum tota Italia pro partibus suis, A. 17.

Coniurati (συνωμόται), C. 17, 80, 82, T. 9, Cl. 11, Ner. 36, Vesp. 2.

Coniuratio, C. 7, 9, 14, 17, 88, A. 56, 66, 94; T. 65, Cal. 26, 56; Cl. 9, 13; Ner. 36, 56; Tit. 6, Dom. 14, 21, Lucan. *coniurationes*, C. 75, A. 19, Ner. 36, Vesp. 25.

Connectere. triplici serie connexi, T. 43.

Connivere (oculis, μύειν) ad minima tonitrua et fulgura connivere, Cal. 51.

i. q. *indulgere.* connivebat in ceteris, C. 67.

Conqueri. postero die in Senatu conquestum, C. 20.

e. *accus.* vicem suam conque-

e plebe provincias legiones et auxilia conscripsit, Galb. 10.

Consecrare absol. i. q. *promiscuo usu eximere.* ager Campanus maioribus (i. e. a maioribus) consecratus, C. 20. equorum greges, quos — consecrarat, C. 81 (ubi male correxerunt: *Rubiconi.* Imo *in traiiciendo Rubicone* humano usu exemerat, neque opus addito numine Dei). loca, in quibus augurato quid consecratur, A. 7. ludis, quos primo consecratos ei (h. e. ab eo, Caesare) Augustus edebat, C. 88. ara Octavio (h. e. ab Octavio) consecrata, A. 1. decretum est, ut ea pars demus consecraretur, A. 5. in consecrando apud Memphim bove, Tit. 5. simulacrum — in parte aedium consecratum, menstruis deinceps supplicationibus — coluit, Galb. 4.

consec. alicui aliquid i. q. *dedicare.* Tonanti Iovi aedem consecravit, A. 29. tres gladios — Marti Ultori, addito elogio, consecravit, Cal. 24. locum castrorum, quibus fuerat usus — Neptuno ac Marti consecravit, A. 18. barbam — Capitolio consecravit, Ner. 12.

i. q. *sacrum dicere, inter Divos referre,* ἀποθεοῦν. defunctam — prohibuit consecrari, T. 51. Claudium laudavit consecravitque, Ner. 9. consecrati Principes, Cal. 35.

Consecratio, ἀποθέωσις. defunctum nullo, praeterquam consecrationis, honore dignatus, Dom. 2.

Consenescere. ibidem Smyrnae simulque consenuit, Gr. 6.

Consentire. consentit uterque nostrûm, Cl. 4. concordi et consentiente collega, C. 19. ceteros — consentire *pro* partibus, A. 12. consentientibus universis, A. 56. Senatus consentiens cum populo Romano, A. 58. consentiente deinde etiam superioris provinciae exercitu, Vit. 8. barbaros ferunt — consensisse *ad* inducias, Cal. 5. cuncti simul spectatores consentiente voce reliquam partem retulerunt, Galb. 13. Senatus *in* asserenda libertate adeo consensit, Cal. 60.

Consensus. sponte atque consensu, A. 57. repentino maximoque consensu, A. 58. Lucii praenomen consensu repudiavit (gens Claudia), T. 1. consensu Senatus et — turbae, Cal. 14. coronam — ipsorum consensu concessam sibi, Ner. 12. consensu flagitantes, Ner. 44. qui — quasi consensu ad poenam deposcerent, Tit. 6. cunctos ingenti consensu precantes, Dom. 13.

Consepire. bustum eius consepiri, nisi humili levique maceria, neglexit, Ner. 33.

Consequi, sequendo attingere (Gall. *rejoindre*). consequutus cohortes, C. 31.

i. q. *obtinere.* vix per matrem consequutus, ut — abesset, T. 12. — *i. q. accipere*, eoque plura ex liberalitate discentium consequutus, Gr. 7.

Conserere. monile margaritis gemmisque consertum, Galb. 18.

Conservare i. q. *retinere.* ordinem institutum, C. 21.

i. q. *custodire.* arborem palmae repertam conservari iussit, A. 94. Clodium — chirographum eius conservasse, Dom. 1.

i. q. *servare.* reliquos Antonii liberos — conservavit, A. 17. athletis conservavit privilegia, A. 45. vocis conservandae causa, Ner. 20, 25.

Considere. prius quam consideret quisque (in Senatu), A. 35. in ea parte consedit, quae suspecta maxime erat, A. 43. legatos — vetuit in orchestra considere, A. 44.

considere sc. ad iudicandum, Cal. 38.

Consocer, pater generi mei vel nurus meae, Cl. 29.

Consolari. ut consolandos eos magis — quam puniendos habuerit, C. 68. mori destinantem praesens consolando revocavit ad vitam, A. 53. Iliensium legatis paulo serius consolantibus, T. 52. simul illom seque consolans, Dom. 18. consolando per edicta, Tit. 8.

Consolatorii codinilli, Oth. 10.

Consopire. inter initia consopitom (signific. media, κάταδαρθέντα), Cl. 44.

Consors. Tatius consors Romuli i. q. collega regni, T. 1. consors imperii, Oth. 8, Tit. 9.

Consortium. si a duobus libertis in consortium reciperetur h. e. communionem bonorum, Cl. 28.

Conspergere. ut — verri sibi vias et conspergi propter pulverem exigeret, Cal. 43.

Conspicere. conspecta aquila, T. 14. conspecto delatore, Dom. 11.

conspici, Cl. 4. — *conspecto*, A. 15. pro *consulto* ex corruptela.

Conspicari. Inepte multi *conspicati*, C. 82. pro *conspirati*, item *conspicato*, A. 15.

Cunspicuus, φανερός. conspicuum facere aliquem i. e. reliquorum oculis exponere, A. 45.

i. q. *insignis*. aedes neque laxitate neque cultu conspicuae, A. 72.

Conspectus. in conspectum venire, C. 35, T. 7. in conspectum fuisse h. e. venisse, ut Gr. γενέσθαι, A. 16, v. n. in conspectum al. admitti, T. 4. aliquem perducere, T. 65. se in conspectum exercituum proditurum, Ner. 43. in conspectu suo, A. 98, Cal. 27. in conspectu prandentis, Cal. 32. in conspectu omnium, Vesp. 5. cuius statua in conspectu erat, Rh. 6.

tumultuantes — solus haud dubie conspectu suo flexit, Cal. 9.

Conspirare. conspirasse cum M. Crasso — ut — Senatum adorirentur sequ., C. 9. quem quum conspirassent perdere, Cl. 37. consp. ad res novas, Cl. 13. qui cum Varrone Mur. in Augustum conspiraverat, T. 8.

conspiratum est in eam a sexaginta amplius, C. 80. auctor singulis universisque conspirandi simul, Galb. 10.

Conspirati. C. 82, Galb. 19, Dom. 17. quasi conspiratis, idemque et unum sentientibus, Ner. 43.

Conspiratio. C. 15, 80, A. 19, Cal. 56, Dom. 14, 17.

Conspurcare (sensu obscoeno). quem quum ante mortem per vim conspurcasset, Ner. 35.

Constare. area constitit super sequ., C. 26. nec cuiquam minus singuli apparatus quadringenis millibus nummûm constiterunt, Vit. 13. uni mellita quadragies sestertiu constitit, alteri pluris aliquanto absorptio rosaria, Ner. 27. quanti funus constaret, Vesp. 19.

bestehen. quidquid auro argentoque constaret, A. 25.

i. q. *firmum*, *certum*, *salvum esse*. valetudo ei neque corporis neque animi constitit, Cal. 50. i. e. firma, salva fuit. si sibi pudicitia constaret i. e. salva esset, T. 2. quibus ratio impensarum constaret, Ner. 30, i. e. qui certam imp. rationem haberent s. ducerent. ut vix sibi ipse constaret, Galb. 14, h. e. ut vix idem esset, vix certam mentem ostenderet.

constat i. q. certum est. quos fraude — inductos constitisset, A. 33. constitit inter haruspices, A. 96. quam — longe abesse constabat, Vesp. 7. constat, A. 71, Ner. 36, Tit. 7. constet licet, Vesp. 1.

Constringere. constringi sine mora iussit, Cal. 35. arripi constringique iussit, Ner. 34.

Construere. hurrea saxeo muro constructa, Ner. 38. monumentum, quod libertus eius — filio construxerat, Dom. 8. sec. plerosque. Melius *exstruxerat.*

Constuprare. aliquem, T. 44. hunc adolescentulum mutua libidine constupratum, Vit. 12. Etiam Ner. 35. multi *constuprasset* pro *conspurcasset.*

Consuescere. sicut consuerat, C. 73. (de qua forma v. Oudend. et quos citavit ad C. 73, T. 34, et Ner. 12.) restituere consuerat, A. 66. centumv. hastam, quam quaestura functi consuerant cogere, A. 36. Masgabam — κτιστὴν vocare consuerat, A. 98. consuerat — reddere, T. 34. spectare consuerat, Ner. 12. exspectare lucem consuerat, Cal. 50, ubi aestivare consuerat, Galb. 4. quem — ante lucem capere consuerat, Galb. 22. explicare consuerant, Rh. 1. utque consuerat, Oth. 6. — quem Aegisthum appellare consuesset. C. 50. quamvis — accipere consuessent, A. 41. legere se militem, non emere consuesse, Galb. 16. linere consuetum, Oth. 12.

Consuetudo. captum imperii consuetudine, C. 30. quae — ex consuetudine bellorum civ. duraverant, A. 32. mala consuetudine, T. 33. desideranti consu. veterem, A. 40. quod consu. antiquam retulisset, T. 32. ne quis mendum magis, quam consuetudinem putet, A. 87. Graeca consuetudine invaluit, Gr. 4. quae praeter consuetudinem ac morem maiorum fiunt, Rh. 1. praeter consuetudinem, A. 97, T. 18. ad negotiorum consuetudinem redit i. q. ad suata negotia, T. 52. nec quidquam ex consuetudine luxus atque desidiae omisit, Ner. 42. ut neque vino neque consuetudine reliqua abstineret, Ner. 51. vomitandi consuetudine, Vit. 13. revocata coenarum rectarum consuetudine, Dom. 7. consuetudo victus, Gr. 14. ne quid oculorum consuetudini deperiret, Vesp. 2. repetisse — declamandi consuetudinem, Rh. 1. quum esset consuetudo, ut sequ. C. 21.

i. q. *communio, usus, commercium.* per hanc nutrimentorum consuetudinem, Cal. 9. quum Agrippinae consuetudine teneretur, T. 7. Octaviae consuetudinem cito aspernatus, Ner. 35. stupri consuetudinem facere cum al. Cal. 24. consuetudine mutui stupri, Oth. 2. consuetudinem recordatum, quam cum fratris uxore habuerit, Tit. 10.

Consul. Consul designatus, C. 14, A. 27. patre Consule designato, Dom. 1. Consules designati, C. 29, A. 64. quum Consules designaret, Cl. 46. repentina Consulis morte cessantem honorem in paucas horas petenti dedit, C. 76. utroque anno binos Consules substituit sibi in ternos novissimos menses, ibid. trimestris Consul, C. 80. Consules eos declarantium, ibid. Consulibus, oblitis *de natali suo edicere*, abrogavit magistratum, fuitque per triduum *sine summa potestate* Respublica, Cal. 26. ut *Consules* primo nonin Curiam—sed in Capitolium *convocarint* (*Senatum*), Cal. 60. Consules cum Senatu et cohortibus urbanis Forum Capitoliumque occuparant, Cl. 10. *ius nundinarum — a Consulibus petiit*, Cl. 12. *ius et Consul* et extra honorem laboriosissime *dixit*, Cl. 14. qui saepe *inter duos Consules ambulabat*,

in petitione consulatus, C. 73. qui consulatum acceperat, A. 10. fiducia consulatus, quem gerebat, A. 14. consulatum — invasit, A. 26. quoties consulatus sibi daretur, A. 37. quem ad consulatum usque provexerat, A. 66. repulsa consulatus, Galb. 3. ordinarius consulatus, Galb. 6; Vit. 2, Dom. 2 consulatum gessit una, Cl. 7. consulatum in senos plerumque menses dedit, Ner. 15. solus iniit consulatum, Ner. 43. continuus consulatus, C. 76, cf. A. 26.

Claudia gens duodetriginta consulatus adepta, T. 1. Livia gens octo consulatibus honorata, T. 3. Aenobarbi functi consulatibus septem, Ner. 1.

Germanicus post quaesturam consulatum statim gessit, Cal. 1. Consul deinde iterum creatus, ibid. post praeturam confestim initus consulatus (a Druso), Cl. 1.

consulatus Caesaris, C. 20. (de altero consul. vid. not. ad C. 35, init.) 76. Augusti, A. 26, 31. Tiberii T. 26. Caligulae, Cal. 17. Claudii, Cl. 7, 14. Neronis, Ner. 14. Galbae, Galb. 6. Vitellius perpetuus Consul, Vit. 11. consul. Vespasiani, Vesp. 4, 8. Titi, Tit. 6. Domitiani, Dom. 2, 13. Sextilem mensem Aug. e suo cognomine nuncupavit — quia hoc sibi et primus consulatus, et insignes victoriae obtigissent, A. 31.

Consulere i. q. *consilium expetere*, *interrogare*.

ut de bellis triumphisque hic (*in aede Martis Ultoris*) consuleretur Senatus, A. 29.

consuluit Senatum, quid officii sui putaret, A. 56. Praetor — Senatum consuluit, Rh. 1.

Senatusconsultum, h. e. decretum ex plurimorum sententiis. v. *Senatus*.

consulente Praetore (Imperatorem), an sequ., T. 58. nisi se consulto, A. 45. nisi se consulto et auctore, Cal. 34.

consulere oraculum, *haruspicem*, *mathematicum*.

in Liberi patris luco barbara cerimonia de filio consulenti, A. 94. consulto Delphis Apolline, Ner. 40. Carmeli Dei oraculum consulentem, Vesp. 5. adito Paphiae Veneris oraculo, dum de navigatione consulit, Tit. 5. qui prior consulebat (mathematicum), A. 94. haruspices — consuli vetuit, T. 63. consulenti de genitura sua — Sulla mathem. affirmavit, Cal. 57.

haruspicem, qui consultus de fulgure — praedixerat, Dom. 16.

i. q. *interrogare*. quibus de rebus consulis, Cl. 4.

consultus, num sequ., A. 18. ac de hoc quoque consuluit, A. 98. (praecesserat: Thrasyllum — *interrogavit*.) quum — Apellem tragoedum consuluisset, uter sequ., Cal. 33.

consilium dare, inde i. q. *providere*, *prospicere*: ut sibi quisque pro facultate consuleret, Oth. 10.

boni consulere i. q. bonum habere, benigne iudicare de al. re, Horat.

consulto i. q. re consulta i. e. deliberata.

vel consulto, vel etiam memoria lapsos, C. 56. quum praestructum utrumque consulto esset, T. 53. nisi Thrasyllus consulto—compulisset, T. 62. consulto eum ad arma isse, A. 15, v. not.

Consultare. consultante Cn. Pompeio de mediis, Ner. 2. quoties ad consultandum secederet, Ner.

tinerent, Galb. 6. quem vinculis adhuc Romae continebat, T. 65. castra, quibus praetor. cohortes, vagae ante id tempus — continerentur, T. 37. ex insulis, quibus continebantur, A. 19. ut eodem loci in perpetuum contineretur, A. 65.

continere se sc. domi, C. 81. Galb. 19.

i. q. *coërcere*, *cohibere*. quos metus magis quam voluntas contineret, A. 15. ut et a peritis et assuetis socii continerentur, A. 23. continebar (i. e. prohibebar) doctissimorum hominum auctoritate. Cic. apud nostr. Rh. 2.

de finibus regionis. Galliam, quae saltu Pyrenaeo — Rhodano continetur, C. 25.

de argumento libri. quoniam libris fatalibus contineretur, C. 79. librum continentem querelas, Gr. 9. quo continebantur — SCta etc., Vesp. 8.

Continens sc. terra. (*terra firma*, ἤπειρος.) quum partem reliquam copiarum continenti repeteret, A. 16. Al. *ad partem — continentem repeteret*. ex insula in continentem — transtulit eam, A. 65. transiit in continentem, T. 40.

i. q. *continuus*, συνεχής. biduo continenti, Cal. 19. — continenti scriptura, Gr. 2.

Ita *e continenti genere* Cic. Fin. 2, 19, 61.

i. q. *se continens*, *se cohibens a vitiis*, ἐγκρατής. in ceteris partibus vitae continentissimum fuisse constat, A. 71.

Continentia i. q. τὸ continere. periclitatum quendam — ex continentia (crepitus), Cl. 32.

Contentus pr. participium med. v. *continere*, qui se continet in aliqua re.

c. *ablat*. cont. potestate, C. 76. magisteriis, A. 2. aedibus modicis, T. 11. se uno h. e. proprio consilio, T. 18. epulo, Vit. 10. contenti simus hoc Catone (proverb.), A. 87, v. n.

contentus hoc erat, *ut* sequ., A. 82.

c. *infin*. nec contentus — eripere, C. 28. non cont. — scripsisse, C. 49. non cont. — removisse, A. 40. cavere contentus, T. 25. nec contentus exsculpsisse, Cl. 1. nec contentus — dedisse, Ner. 22. nec corrupisse contentus. Oth. 3. non enim contentus — revocasse, Vesp. 16. (Plin. Paneg. 63, 5, « iussisse contentus. »)

Continuus i. q. *sine intervallo*, *sine interruptione*, συνεχής. continui agri, C. 38. triumphos tres egit — continuo triduo omnes, A. 22. (Oppos. *interiectis diebus*, C. 37.) per continuos dies, C. 78. per septem continuos dies, C. 88. diebus continuis — assidens, Ner. 20. ceteros continuos dies, A. 98. cont. biduum, T. 42. per continuos menses, A. 23. duobus continuis noctibus, A. 94. biennio continuo, T. 38. continuo triennio natae, Cal. 7.

continuus consulatus. C. 76, h. e. non perpetuus, sed per plures deinceps annos sine intervallo gestus. *in continua oratione*, T. 27. distingu. a *sermone*.

ut, *continuis actionibus* omissis, *singillatim* quaeque *per vices* ageret, Ner. 15, h. e. non orationes haberentur in utramque partem ab advocatis, sed per singulas partes quaerendo et respondendo a iudicibus causa cognosceretur, v. not.

quamvis *continuis* triginta hominum millibus sine intermissione operantibus, Cl. 20, h. e. per totum operis tractum una nec inter-

digitus, A. 80. contractis membris i. q. convulsis, Cal. 58.

Contrectare, manu tractare, versare.

contrectandae pecuniae cupidine incensus, Cal. 42. contrectasse membra, Ner. 34.

scrutandi causa. ne feminae praetextatique pueri et puellae contrectarentur, Cl. 35.

sensu obsceno. contrectatis multorum uxoribus, Dom. 1.

Contribuere i. q. *tribuere*. alienigenis contribuit (regna), A. 48.

Controversia i. q. causa litis, et quidem *civilis*, non *criminalis*. controversias distrahere, C. 85.

in scholis rhetorum argumentum, de quo disputatur. donec ad controversiam ventum est, Rh. 1. veteres controversiae aut ex historiis trahebantur — aut ex veritate ac re, si qua forte recens accidisset, ibid. olim eas appellatione Graeca συνθέσεις vocabant, mox controversias quidem, sed aut fictas, aut iudiciales, ibid. proposita controversia, Rh. 6.

Contrucidare i. q. *trucidare*, C. 75, Cal. 28, 48, Ner. 43, Galb. 19, Dom. 17.

Contubernium pr. *communis habitatio in eodem tentorio*. Vtebantur autem iuvenes nobiles *contubernio ducum*, cohorti praetoriae ascripti, ad discendam artem militarem. Ita Caesar stipendia prima in Asia fecit, M. Thermi Praetoris contubernio, C. 2, v. not.

inde de *convictu* omnino et *familiaritate* dicitur, max. virorum doctorum, quibus discipuli adhaerebant.

deinde eruditione etiam varia repletus est per Arei philosophi filiorumque eius Dionysii et Nicanoris contubernium, A. 89. institutus Alexandriae — in contubernio Dionysii, Gr. 7. receptus in Planci oratoris contubernium, Rh. 6. — et de *amicitia* et *comitatu* Principum: quem ut sapientiae professorem contubernio admoverat, T. 14. Seleucum grammat. — primum a contubernio removit, T. 56. prohibitus contubernio (quum *inter comites Neronis* fuisset) Vesp. 4. ex contubernio sordidissimorum hominum, Cl. 5.

habitatio in eadem domo. primum in matris, deinde — in Liviae Aug. proaviae suae contubernio mansit, Cal. 10. matrem — contubernio quoque ac Palatio expulit, Ner. 34. in contubernium ultro invitatos — Palatium Capitolinmque coniunxit, Cal. 22.

de consuetudine illicita s. turpi commercio. pudicitiae eius famam nihil quidem praeter Nicomedis contubernium laesit, C. 49. stupratum a se ac latera sibi contubernio eius defessa, Cal. 36. Caenidem, dilectam quondam sibi, revocavit in contubernium, Vesp. 3, h. e. concubinam fecit. Oppositum enim contubernium iusto matrimonio s. coniugio.

Contubernalis. nen quis Senatoris filius, nisi contubernalis aut comes magistratus, peregre proficisceretur, C. 42, ubi intellig. contubernium militiae causa, de quo primum diximus.

Contueri i. q. *intueri*. obvium sibi Aug. — non sine admiratione contuitus, A. 94. si quis sibi acrius contuenti, quasi ad fulgorem solis, voltum summitteret, A. 79.

Contumax h. e. qui persistit in proposito, contemptis aliorum minis vel precibus; haud dubie enim derivandum a *contemnere*, non a *tumere*, atque ac *contumelia*.

adversus plebem adeo violentos et contumaces, T. 2, (ubi *violentos* ad alterum membrum pertinet : *nonnulli — pulsaverint*, sed *contumaces* ad prius : *ut ne capitis qu. quisquam reus — sustinuerit.*) contumeliosa et minaci et *contumaci* epistola, Cl. 35, h. e. qua Imperatoris contemptum proderet. legionem contumacius parentem, A. 24.

Contumacia. nec ideo libertas aut contumacia fraudi cuiquam fuit, A. 54, (ubi *contumacia* ad Antistium pertinet, qui admonitus etiam sententiam non mutaverat.) ob nimiam *contumaciam* et ferocitatem gravatus, Vit. 12, h. e. arrogantiam, qua sui arbitrii Vitellio parere nolebat. philosophorum contumaciam lenissime tulit, Vesp. 13.

Exemplum est sub finem capitis: *Demetrium Cynicum — appellare.*

Contumelia, ὕβρις, iniuria cum contemptu.

adiecit ad tam insignem despecti Senatus contumeliam, C. 79. non sine verborum contumelia, A. 13. accepit in contumeliam eius — versam, A. 68. non tam indignitate contumeliarum, Cl. 36. omnibus rerum verborumque contumeliis mortuum insectatus est, Ner. 33. nihil contumeliarum defuit, quin subiret, Ner. 45. ut quam primum se impendentibus contumeliis eriperet, Ner. 49. quam — contumeliis obnoxius vixerit, T. 63, v. not. et c. 66, ubi contumeliae illae enarrantur. nec *eo* minus contumeliis obnoxius vixit, Cl. 8. ut in contumeliam suam traheret, si sequ., Dom. 18. per contumeliam, C. 22, A. 7, Ner. 41, Vesp. 2. contumeliae causa, T. 27.

Contumeliosus. contum. epistola, Cl. 35. contum. edicta, Ner. 41.

Conturbare. annum a D. Iul. ordinatum, sed postea negligentia conturbatum atque confusum, A. 31, (ubi *conturbare* est: ordinem restitutum movere, *confundere* at gravius : omnia miscere.)

Contus. contis elidere cadavera, T. 62. contis remisque detrusit in mare, Cal. 32.

Convalescere ex morbo, A. 59, Cal. 6, Cl. 25. languentes ramos convaluisse, A. 92.

ut tandem annona convaluit h. e. uberior venit, laetior exstitit, A. 42.

Convehere. commentarios — convectos in Forum — concremavit, Cal. 15.

Convellere signa, Cl. 13, h. e. e terra evellere. Tac. A. 1, 20. *vexilla convellunt*, ubi v. Gronov. — convulso latere, T. 72. de morbo σπασμοῦ.

Convenire. homines — ad quos iuventus in ludum conveniat, Rh. 1.

i. q. *pacisci*, *componere*, ut Gr. συμβαίνειν, v. Lex. Xenoph. sub h. v. Inde imperson. *convenit* i. q. *compositum est.* signum, quod ab eo dari convenerat, C. 9. convenisse autem, *ut* sequ. ibid. et brevius: quod signum convenerat, Oth. 6. pro de quo signo convenerat.

convenit i. q. *constat*, Gr. ὁμολογεῖται. veneno quidem occisum convenit sequ., Cl. 44. convenit inter omnes, tam certum eum — fuisse, Vesp. 25.

i. q. *congruit*, *aptum est*, προσήκει. negligentior, quam conveniret Principi electo, Galb. 14, et c. praep. *in*, Gr. προσήκει ἐν. nihil minus *in* perfecto duce con-

venire, A. 25. iniurie fines scripsere Latinitati, v. Wolf.

partic. *conveniens*. maiora nec feminae convenientia negotia, T. 50. nihil convenientius ducens, A. 10. uxor bene conveniens, T. 7. Gr. εὐάρμοστος.

Conventus i. q. *coetus*. conventu maximo, C. 49, h. e. frequentissima concione. conventus nocturni, A. 75. in conventu matronarum i. q. coetu, Galb. 5.

conventus de *iudiciis provincialibus*, quae a Praetoribus vel Quaestoribus in certas urbes cogi solebant, v. ad C. 7. et Gesner. ad Plin. ep. 10, 66, 1. — quum mandatu Praetoris iure dicundo conventus circumiret (Caesar Quaestor Hispaniae ulter.), C. 7. conventibus peractis. h. e. iudiciis per provinciam habitis, C. 30, 56. conventum agens, Galb. 9.

inde *de urbibus ipsis, ubi conventus habebantur*, v. ad C. 7.

circa conventus mercatusque Graeciae, Ner. 28.

Converberare. capite converberato, Ner. 42.

Convertere. retinensque singulos, et — convertens in hostem, C. 62. Romam iter convertit, C. 34. piscinam — quo, quidquid totis Baiis calidarum aquarum esset, converteretur, Ner. 31. quum — se convertisset sc. ad auspicium v. omen captandum, Vesp. 7, v. Ern. et Oudend. statuam D. Iulii ad Orientem sponte conversam, Vesp. 5 (sensu med.) atque ite

conversus, μεταστραφείς. conversus ad proximos, C. 31, Ner. 34, Dom. 16. conversus ad accusatorem, A. 51. conversus ad Thrasyllum, A. 98, v. etiam infra *converti*.

convertisse hominum oculos fulgore purp. abollae, Cal. 35. proximas quoque (provincias) convertit in se, Vesp. 4. quaqua iret, convertit homines, Tit. 5. cf. Cornel. Alcib. 3: «quare fiebat, ut *omnium oculos*, quotiescumque in publicum prodisset, *ad se converteret*, neque ei par quisquam in civitate poneretur». Gr. πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφειν v. ἐπισπᾶν unde ἐπιστροφή i. q. *cura*, *attentio*.

convertere animum ad al. i. q. *intendere an. v. se conv. ad aliquid*.

etiam ad rapinas convertit animum, T. 49, v. Oudend. Cal. 38. Idem est

converti. in desidiam segnitiemque conversus est, Galb. 9. ad vim conversus est, Oth. 5.

conversus hinc ad ordinandum Reip. statum, C. 40. conversus hinc ad curam triumphi, Cal. 47.

convertere aliquem. festinantem ad corporis curam — Parthenius convertit, h. e. ab illa avertit et alii rei intendit, Dom. 10.

unde *convertere* i. q. *mutare*. speciem principatus in regni formam convertere, Cal. 22.

epistolas primus videtur ad paginas at formam memorialis libri convertisse, C. 56.

fama — conversa est in maximas laudes, Tit. 7. et de *mutato animo*: legionibus, quae sacramentum mutaverant, in poenitentiam religione conversis, Cl. 13.

i. q. *interpretari* alia lingua. Eurip. versus, quos sic ipse convertit, C. 30. interdum Graecorum scripta convertere, Rh. 1. fabulae conversae e Menandro, Ter. 5.

Convicium. perenni opprobrio et ed omnium convicia exposito, C. 49. hunc foedissimo convicio coram prosciderunt, A. 13. non defuit, qui eum — convicio incesseret, T. 11. adversus convicia malosque ru-

vivae, unde i. q. familiores. convictores Graeculi, T. 56.

Convocare. convocatis ad concionem militibus, C. 66. facilius se — veteranos convocaturum, C. 29. auxilia plebem per magistratus ex omnibus vicis convocavit, Cl. 18. convocata plebe. Rh. 6. Senatum per praecones propere convocavit, Cl. 36.

Cooptare, asciscere, assumere; *optare* enim i. q. *eligere*.

collegam sibi cooptavit (in tribunicia potestate), A. 27. in cooptandis per collegia sacerdotibus, Cl. 22. pontificibus offensior, quod alium quam se in patris sui locum cooptassent, ius sacerdotum *subrogandorum* e collegiis ad populum transtulit, Ner. 2.

gens Claudia a Patribus in patricias cooptata, T. 1.

Copa, καπηλίς. Ner. 27. ex emendat. Turnebi, qui primus suasit: *copas imitantium*. Nos servavimus genuinam, quam putamus, lectionem: *institorias operas imitantium*.

Copia, i. q. *multitudo*. abundante rerum copia, C. 10. ex omni provinciarum copia, C. 22. ex immensa diffusaque legum copia, C. 44. ne cubi honestorum deficeret copia, A. 46. magna professorum ac doctorum profluxit copia, Rh. 1. commentariorum copia, Gr. 10. ephebos, quorum aliqua adhuc copia ex vetere instituto Capreis erat, A. 98.

i. q. Gr. εὐπορία. quoties copia esset (frumenti), C. 26.

i. q. *abundatia*. tantam copiam nummariae rei affecit. A. 41.

i. q. *facultas*, max. *de re familiari*. divisit et pecunias domesticis ex copia praesenti, Oth. 10. coloniam, quam gentili copia — tutandam olim depoposcissent, Vit. 1, h. e. omni gentis suae facultate, hominum et pecuniae. Ita Plin. ep. 10, 63: *sex copia* eorum, qui mutuabuntur, est *ex re familiari*. Aliter Gesner. post Gronovium.

copiam facere alicui al. rei i. q. *facultatem praebere*, *concedere*. quod principalium rerum privatis copiam faceret, Cal. 39. in hortis se copiam volentibus facturum, Ner. 21, h. e. facultatem vocem suam audiendi praebiturum.

copia de *exercitu*. ducibus cum magna copia caesis, A. 21. parem auxiliorum copiam, T. 16. Gr. πλῆθος. Huc etiam pertinet locus Vit. 1, si *gentilem copiam* de hominibus tantum intelligis.

copias. i. q. *divitiae*. posse provincialibus copiis profundam eius expleri gulam, Vit. 7.

de *exercitu*. validissimas Pompeii copias — invasit, C. 34. cessantibus copiis, C. 58. praemissis in Asiam copiis, C. 63. fama hostilium copiarum perterritos, C. 66. innumeras adversariorum copias, C. 68. quum hieme tota copias exercuisset, A. 16. quum partem reliquam copiarum continenti repeteret, ibid. ex militaribus copiis, A. 49. contractis ad Bononiam Triumv. copiis, A. 96. advenientem — cum ingentibus copiis, T. 2. iamque *ducibus et copiis* — appropinquantibus, Oth. 8. Betriacenses *copias et duces*, Vit. 15. *ducibus copiisque* in Italiam praemissis, Vesp. 7. partitus est copias, Vit. 9.

Copiosus i. q. belli copia bene instructus. intra moenia copiosissimi ac sollertissimi hostis, C. 35.

Coprea, scurra, γελωτοποιός, ut Dio 50, 28, vertit. Graeci etiam Lat. vocem κοπρείας v. κοπρίας exhibent, v. ad T. 61. a quodam uno, adstante mensae inter copreas, T. 61. Inepte vulg. *capreas*. interdum fa-

ris, Dom. 17, v. not. et Oudend.

Corollarium. v. infra post voc. *Corona.*

Corona civica. C. 2, v. n. (Voc. *corona* h. l., ut C. 45 et 79, et alibi in pluribus libris abest. Quum modo additur, modo omittatur, singulis locis librorum auctoritas sequenda est, v. Casaub. ad C. 2, Schwarz. ad Plin. Paneg. 13, 5). Tiberius civicam in vestibulo coronam recusavit, T. 26, v. not. Claud. *navalem* cor. fastigio Palat. domus iuxta civicam fixit, Cl. 17, v. Oudend. — *coronae vallares ac murales*, A. 25.

cor. laurea. ius laureae coronae perpetuo gestandae, C. 45. quum quidam e turba statuae eius coronam lauream candida fascia praeligatam imposuisset, C. 79. coronae fasciam detrahi, ibid. — turbatiore caelo nunquam non cor. lauream capite gestavit, quod fulmine afflari negetur id genus frondis, T. 69. — *quernea* corona, Cal. 19, v. *Querneus.*

comites et participes victoriae novo genere ac nomine coronarum donavit, quas distinctas solis ac lunae siderumque specie *exploratorias* appellavit, Cal. 45.

cor. aurea. Aug. corpus M. Alex. — corona aurea imposita veneratus est, A. 18. capite gestans coronam auream cum effigie Iovis etc. Dom. 4. e vetere templo Iovis coronam auream librarum quindecim, Galb. 12. *radiata corona* (inter insignia Iovis), A. 94.

corona, *praemium victoris* in ludo scen. vel alio certamine.

coronam capite gerens Olympiacam, dextra manu Pythiam, Ner. 25. sacrae coronae, ibid. corona orationis carminisque Latini — citharae, Ner. 12. citharoedorum, Ner. 22. citharoedis — quadragena sesteria super plurimas coronas aureas dedit, Vesp. 19. instituit et quinqu. certamen — aliquanto plurium, quam nunc est, coronarum, Dom. 4. Inepte vulg. *coronatorum.*

post scenicas coronas i. q. post victorias in scena, Ner. 53. coronamque eam et reliquam certaminis partem — distulit, Ner. 21.

verbenas coronasque et panificia, ut illic assolet, Basilides lib. obtulisse ei visus est, Vesp. 7. observatum etiam est, kal. ianuar. *sacrificanti coronam de capite excidisse*, Galb. 18. delicatissimis navigiis, et variarum coronarum genere redimitis, Vit. 10.

corona i. q. coetus hominum. dimisso consilio et corona circumstantium, A. 93.

Coronare. comoediam quoque Graecam — docuit, ac de sententia iudicum coronavit, Cl. 11, h. e. coronam ei adiudicavit, v. not. coronatus est, Ner. 24. tunc de oratoribus coronatum h. e. certamine de facundia, Dom. 13. praetextatus et laurea coronatus, T. 17. nantes — candidati coronatique et thura libantes, A. 98.

Corollarium pr. i. q. corona, inde praemium super additum, v. Plin. 21, 2. — corollaria et praemia alienis quoque muneribus ac ludis et crebra et grandia de suo offerebat, A. 45, v. not. cf. Gronov. ad Gell. 4, 14.

Corpus. corpus oppos. *animo*, v. *Animus.*

corpore traditur maculoso, A. 80. prurigo corporis, ibid. corpore maculoso et foetido, Ner. 51. corpore fuit amplo atque robusto, T. 68. corpore enormi, Cal. 50. prolixo nec exili corpore erat, Cl. 30. brevi corpore, Galb. 3. coll. Horat. gracili corpore, Ter. 5. pulcher ac de-

/

cens — et quidem toto corpore, Dom. 18. ob egregiam corporis amplitudinem et speciem, Cal. 35. bona malave corporis, Cal. 36. vitium corporis, Galb. 3, Vit. 17. aliqua corporis labe insignibus, A. 38. neque corpore integri, A. 19. si parum corpore valeret, A. 33. quassato corpore, A. 81. hebetato, Cl. 2. parte ea corporis quasi praemortua, Gr. 3. — corpus virgis ad necem caedi, Ner. 49.

cura corporis, C. 45, Dom. 16. vellere corpus, Oth. 12, cf. C. 45. illaesum corpus, Cl. 16.

gratia corporis i. q. pulchritudo, Vit. 3, Ter. 1.

corpus defuncti pro *cadavere*, C. 82, A. 18, 100, T. 7, 75, Cl. 1. corruptum, tabidum, T. 51.

de collectione librorum. composuit — aliquot volumina, ex quibus novem unius corporis, Gr. 6.

Corpusculum. si tibi staturae deest, corpusculum non deest, Horat.

Corrigere. pr. *rectum facere ex pravo*, v. *curvum, inclinatum restituere*, Gr. κατορθοῦν.

* malas labentes corrigi praecepit, A. 99. Gr. κατορθοῦν δέμας, v. Casaub.

A verbo *emendare* pr. ita differt, ut hoc sit: *menda expungere* v. *unum de pluribus mendis tollere*, ut Gesner. ad Plin. ep. 6, 2, 9, *corrigere* autem *rectam facere totam rem* ex prava et corrupta; saepe tamen promiscue usurpantur. — corr. errorem, C. 18. fastos, C. 40. existimat rescripturum et correcturum fuisse, C. 56. pleraque pessimi exempli correxit, A. 30. corr. mores, A. 44, T. 59. ut qua in publicis moribus desidia aut mala consuetudine labarent, corrigendo suscepit, T. 33. disciplinam, Vesp. 4, 8. dicta factaque sua exquirentem acerbius et corrigentem sc. dictis h. e. *vituperantem*, Ner. 34. gestum histrionis quasi *laudans* vel *corrigens*, Cal. 54.

Correctio morum. in ipsa publicorum morum correctione, T. 42. suscepta morum correctione i. q. censura, Dom. 8, cf. *Censura* et *Praefectura morum*.

Corripere i. q. *comprehendere, capere*. invalidum quemque obviorum vel potulentum corripere, Oth. 2. corripi quasi desertores detinerique, Oth. 11. correpto deductoque ad terram Stephano, Dom. 17. quum duos Equites Rom. — corripi confiscarique iussisset, Cal. 41. correptis — universis bonis, Ner. 6. bona vivorum et mortuorum usquequoque corripiebantur, Dom. 12.

inde *correptus* i. q. *captus*. correptus valetudine, C. 72, A. 43, Dom. 2. comitiali morbo, C. 45, Ner. 33. stomachi dolore, Cl. 31. decessit paralysi altero die quam correptus est, Vit. 3. correptus misericordia, Cal. 12.

i. q. *reprehendere, increpare*. adulationes repressit et insequenti die gravissimo corripuit edicto, A. 53. ut quendam ioco corripuerit, quod sequ., ibid. corripuit consulares, quod non — quodque sequ., T. 32. eorum — timiditatem et ignaviam corripuit, Cal. 45. transeuntem Isidorus — clara voce corripuerat, quod sequ., Ner. 39. corripientibus amicis, Ner. 35. Ostiensibus — graviter correptis, Cl. 38. correptus saepe a matre, Cl. 41. correpta iurgio, Galb. 5. ob haec correptus, Dom. 2.

i. q. *ad minus redigere*, συντέμνειν. impensas, T. 34. singulos

(missos) a septenis spatiis ad quina corripuit, Dom. 4.

Corroborare. veteranum ac tironem militem opere assiduo corroboravit, Galb. 6.

corroboratis his h. e. *adultis*, T. 11.

Corruere. statuae equestres — corruerunt, Vit. 9. arbor — repente corruit, Dom. 15.

Corrumpere, διαφθείρειν. adversarios (pecunia), Ner. 23.

de stupro. corr. feminam, C. 50, Oth. 3, Dom. 22. corruptam Dom. et a Nerva, Dom. 1.

Corruptela i. q. stuprum. corruptelis adulteriisque famosum, Cl. 16.

Corruptor. corruptores virginum Vestalium, Dom. 8.

Cortina. ex quis aureas cortinas Apollini Palat. dedicavit, A. 52, h. e. τρίποδας, v. Casaub. ad h. l.

Corvus. aquila — duos corvos hinc et inde infestantes afflixit (inter omina), A. 96.

Cothurnus. modo in crepidis vel coturnis (in publicum processit), Cal. 52. Pertinet ad *calciatum non civilem*, de quo init. cap., h. e. non Romanum, v. Vell. 2, 82 fin. de Antonio.

Coxendix, ἰσχίον, os, quod femoris caput excipit, A. 80.

Creare. Censores, A. 37, Senatores, A. 40. consilium inierunt eligendi creandique Imperatoris, Vesp. 6, ubi *eligere* h. e. e pluribus legere est praecedens, *creare* h. e. electum vere facere Imper., consequens.

Creber. quis sententiis aut sentior aut crebrior. Cic. apud Nostr. C. 55, h. e. *locupletior*, ποικιλώτερος.

insistendum neque sanctius sibi, neque crebrius, Cl. 11. crebris et minutis ictibus, Cal. 30.

Crebro. i. q. *saepe.* crebro commemorans, C. 35. exspectatione, quae crebro movebatur, C. 42.

crebro illa iactabat, A. 25. crebrius aut perfidiosius rebellantes, A. 21. mox referre crebro solebat, Oth. 10.

Credere, cum dat. quasi rumori minus crederent, Vesp. 6. quibus de coniuratione comperta non crederetur nisi occisis, Dom. 21. quum tot criminantibus credendum esset, Cal. 30.

credere aliquid. neque statim creditum est, Cal. 60. vix credi potest, Ner. 23. vix ut referri audirive, nedum credi fas sit, T. 44. quod equidem non temere crediderim, Gr. 7. credensque expeditionem necessariam, Ner. 43, v. *simpl.* ut multi spectantium crediderunt, Ner. 12.

creditum est, sequ. acc. c. inf., C. 88, Cl. 16, ut creditum est, Vit. 6. Horat.

credi c. infin., duabus sententiis coniunctis. intercepisse venena indicem creditur, C. 20. causa mortis fuisse ei creditur, T. 52. in reliquis quoque nepotibus passurus creditur, T. 62. vitiasse virginem — creditur, Cal. 24. creditur potionatus, Cal. 50. fuisse creditur — animi, Cl. 1. pronuntiasse creditur, Cl. 15. creditur — concupisse, Ner. 37. multa — creditur destinasse, Ner. 43. creditur certe — non recepisse, Oth. 3. creditur — solitus promovere, Vesp. 16. ut — Titus quoque iuxta cubans gustasse credatur, gravique morbo afflictatus diu, Tit. 2.

credo mediae orationi insertum, Cal. 51. Plurima huius usus, qui alias maxime ad ironiam valet, exempla collecta vide apud Schwar. ad Plin. Paneg. 53, 4.

credere alicui pecuniam i. q. *commodare*, unde *creditum* i. q. *pecunia commodata.*

crediti servandi causa, Cl. 16. exigendi crediti ius, Vesp. 11. qua conditione quarta pars fera crediti deperibat, C. 42.

Creditor. retinentes creditores interventu sponsorum removit, C. 18. creditorum praestolantium ac detinentium turbam — non nisi terrore calumniae amovit, Vit. 7. ut debitores creditoribus satisfacerent, C. 42. in Foro sob creditoribus cadere, Oth. 5. postquam Tusc. villa creditoribus cesserat, Gr. 11. Tusculanum tota creditor urbe venditabat, ibid.

Credibilis. quod vix credibile videatur, Ner. 31.

Cremare. lectum, C. 84. libros, A. 31, Cal. 30. corpus, T. 75. cadaver, Cal. 59. crematus, A. 100, Cal. 1. ut quoquo modo totus cremaretur, Ner. 49. poëtam — igni cremavit, Cal. 27.

Crepida. pallium et crepidae (habitus Graecorum), T. 13, cf. Cal. 52. — *Crepidatus*, Dom. 4.

Crepitus. magno tibiarum et scabellorum crepitu, Cal. 54.

edictum, quo veniam daret, flatum crepitumque ventris in convivio emittendi, Cl. 32. (*flatum* sine sono, βδεσμόν, *crepitum* cum sono esse, πορδήν, Forcellin. scite notavit.)

Crepusculum de vespertino fere tempore dicitur, Gr. δειλὴ ὀψία. post crepusc. statim, Ner. 26.

Crescere. hortatus est, ut cresceret, Cl. 43. in cuius domo creverat h. e. educatus fuerat, Oth. 1. crevit invidia, T. 75.

Crimen, ἔγκλημα, *accusatio* sceleris contra leges commissi, a v. κρίνω, inde *scelus ipsum*, cuius quis accusatur. — aliquot criminibus arreptus est, C. 23. quum Aemilio — inter cetera crimina vel maxime obiiceretur, A. 51. quod ipsi Gallo inter gravissima crimina ab Augusto obiicitur, Gr. 16. veneni se crimine arcessitum, T. 53. omne crimen pro capitali receptum, T. 61. quolibet et accusatore et crimine, Dom. 12. omnium criminum rei, Dom. 8. adulterii crimen intendere alicui, ibid. cuius criminis occasione, Dom. 10. quos gravior criminum vis urgeret, C. 27. criminum — omnium gratiam fecit, Cal. 15. reos ex diversis criminibus — condemnavit, Cal. 38. maiestatis crimen apud iudices motum, Cl. 16. caedis crimine teneri, Cl. 25. reum, sed falso et ab impotentibus inimicis conficto crimine, Cl. 15. App. Silanum — crimine incerto occidit, Cl. 29. occidit (Octaviam) sub crimine adulteriorum, adeo impudenti falsoque, Ner. 35. quum quidam crimen ultro faterentur, Cl. 36. quasi deprehensum crimen voluntaria morte vitasset, Ner. 34. — ex quibus sive criminibus sive maledictis, A. 71, (ubi *cr.* sunt *vera*, maled. *ficta.*)

Criminari. alicui aliquid vitio dare, διαβάλλειν, ἐγκαλεῖν, ἐλέγχειν.

alii dictum factumque eius criminantur, quasi — exclamaverit — detraxerit, A. 16.

i. q. *accusare.* quam neque criminari — auderet, T. 10. inopinantem criminatus est, T. 64. Tiberio criminante h. e. accusante, Cal. 7. quum tot criminantibus credendum esset, Cal. 30, h. e. accusatoribus. — *criminari alterum alteri*, Cal. 56, cf. Plin. ep. 6, 13, 2: « etiam *absenti principi* criminari, » ubi al. *absente pr.*, Schaef.

citavit Terent. Eunuch. 5, 2, 16. « hanc metui, ne me criminaretur *tibi.* »

Criminatio. criminationes obtrectatorum, C. 55. ex criminationibus M. Lollii, T. 12. omnium criminationibus obnoxios reddidit, T. 54.

Criminosus. criminosissimus liber, C. 75, h. e. criminationibus plenus. capràm nominare, criminosum et exitiale habebatur, Cal. 50. criminosissime insectatus est, T. 53.

Crinis. militem Gallum ab Equite Rom. oppressum trahi crinibus, Ner. 41.

Crinitus. stella crinita, C. 88, Cl. 46, Ner. 36, Vesp. 23.

Cristatus. pullus insigniter cristatus, T. 14.

Criticus. ego tanquam criticus antiquos iudicaturus sum, Cic. apud Nostr. Gr. 14.

Crocus. sparso per vicos identidem croco, Ner. 25. — *Cruciatus* v. sub voc. *Crux.*

Crudus. ex crudissimo pistrino, A. 4, h. e. rudissimo, morum incultorum. Ita *vox cruda* est i. q. *rauca*, *inculta*, opposita *molli*, *suavi*; cf. Cic. de Orat. 1, 27: « crudior fuit Roscius. » — crudam carnem mandere, Ner. 37.

Crudelis. crudelem in modum, C. 75. crudelissimam caedem, Cal. 30. *Crudeliter* facta eius, T. 61.

Crudelitas. in omne genus crudelitatis erupit, T. 61. super memoriam pristinae crudelitatis, T. 75.

Cruor. iam sitit iste cruorem; tam bibit hunc avidesequ. T. 59. cruore scena abundavit, Cal. 57. ipsumque cruore respersit, Ner. 12. totum cruore perfudit, Galb. 18.

Cruentus. sicut erant cruenti, Oth. 8.

Cruentare. fore ut sequenti die Luna se in Aquario cruentaret, Dom. 16.

Crus. sinistra manu sinum ad ima crura deduxit, C. 82. crus — consauciatus, A. 20, qui et ipse crus fregerat (lapsu), A. 43. crura frangere alicui (inter poenas), T. 44, A. 67. statuae fractis repente cruribus corruerunt, Vit. 9. alius debili crure, Vesp. 7. confirmaturum crus, ibid. coxendice et femore et crure sinistro non perinde valebat, A. 80. gracilitas crurum, Cal. 3. (Al. *crurium*, v. Oudend. Eadem forma in multis obtinet Cal. 50, et Dom. 18, ubi v. Burm.) crura gracillima, Ner. 51. crura sobruere nuce ardenti, A. 68, (quod erat *hominis effeminati.*)

Crux. quoniam, suffixurum se cruci, ante iuraverat, iugulari prius iussit, deinde suffigi, C. 74. cruci figere al. Dom. 10, 11. tutorem — cruce affecit, Galb. 9. multo praeter ceteras altiorem et dealbatam statui crucem iussit, ibid.

Cruciatus. quoties audisset, cito ac nullo cruciatu defunctum quempiam, A. 99.

cruciatus genera excogitare, T. 62.

Crypta i. q. *porticus* v. *cryptoporticus*, Cal. 58.

Cubare, *dormiendi* v. *quiescendi* causa, ut — ipse humi ac sub divo cubuerit, C. 72. quum — cubitum se eo contulisset, A. 6. supinum — cubuisse, A. 16. saepe in peristylio — cubabat, A. 82. quasi ibi cubans remansisset, A. 91. ne toro qu. cubuisse aiunt, nisi humili et modice instrato, A. 73.

max. *de aegrotis.* aeger in domo Maecenatis cubabat, A. 72. ex

los ex utroque ferro in usum fieri siue mora iussit, Cl. 34.

Cultrarius i. q. *victimarius*, minister sacerdotis in sacrificio, Gr. μοσχοθύτης, μοσχοτόμος, Cal. 32.

Cultor, *Cultus*, *Cultura*, v. sub v. *Colere*.

Cum coniunctio, v. *Quum*.

Cum praepositio. Scheid. a χύω, κέχυκα deducit, (p. 234 et 981,) ut sit ablat. a *cumis* i. q. *cumulus*.

Significat autem *coniunctionem*, *societatem* hominis vel rei.

et cum collega et separatim, C. 10. cum Iulia — vixit, T. 7. qui cum Varrone — conspiraverat, T. 8 etc. essetne quis intus *cum* Caesare i. q. apud Caesarem, Dom. 3.

quindecim mens. cum intercalario, C. 40. cum ingenti gaza, T. 49.

cum dolone — praestolantes, Cl. 13. quodam cum ferro deprehenso, Cl. 36. introisse se cum pugione, Gal. 12. cum cornibus exstitisse, Rh. 6. —

nemine cum imperio aut magistratu tendante quoquam, T. 12. legionem cum ignominia totam dimisit, A. 24, cf. C. 69, Cal. 44, (ubi male a nonnullis omissum est *cum*.) cum plurimorum clade, T. 55. cum gaudio nuntiantem, Ner. 34. legata cum fide persolvit, Cal. 16. (Ita Tac. H. 2, 98, «cum fide invit.» Diverso sensu dicitur, A. 4, 59, «cum fide audiebatur,») v. Sanct. p. 831 sequ. et Perizon. ad h. l.

pariter cum, *simul cum* etc. v. sub singulis his vocabulis. aequatu honore cum Graecis, Ter. 5.

cum prima luce Burm. coniacit, Cl. 34, v. Oudend. ad h. l. et Vesp. 5, ubi proponit: *cum initio*.

Cumulus. cui gloriae amplior adhuc — cumulus accessit, T. 17.

Cumulare. ex immensis, quibus cumulabatur, honoribus, Ner.8.

Cunae. repositus vespere in cunas, A. 94.

Cunctari, dubitare et per dubitationem morari.

cunctanti ostentum tale factum est, C. 32. cunctari enim se, A. 56. cunctante senatu, A. 26.

cunctandi causa erat, T. 25. cunctantem se. respondere, Cal. 33. cunctantes se. mori, Ner. 37.

nihilque cunctatus, Vit. 10. sequ. *an*. diu cunctatus an, C. 81, A. 8, Cal. 58, Cl. 21, Dom. 2. primum cunctati, utrumne — an, C. 80.

cunctantibus conspiratis, quando et quomodo, lavantemne an coenantem aggrederentur, Dom. 17.

c. *infin.* neque adire cunctatus est neque dimittere, C. 70. ne honores quidem venditare cunctatus est, Vesp. 16, cf. Cal. 33, Ner. 37.

cunctantior ad dimicandum, C. 60. Codd. bonae notae *cunctatior*, v. Oudend. Eadem varietas apud Plin. ep. 2, 16, 4, «*cunctatior* (al. *cunctantior*) fortasse et cautior esse deberem», v. Schaefer. 9, 13, 6, «erat enim *cunctatior* (v. *cunctantior*) cautiorque.»

Cunctanter. vix et cunctanter, A. 94. cunct. et necessario, T. 37. haud cunctanter, Tit. 6. quod — cunctantius confirmarentur acta sua, C. 19. Al. *cunctatius*, v. Burm. ad h. l. quae cunctantius sibi accesserant, Galb. 12.

Cunctatio, callida cunctatione, T. 24, sine cunctatione, A. 12.

Cuncti. singuli in suo quisque regno — et cuncti simul, A. 60. cuncta simul vitia, T. 42.

Cuneus, ordo sedilium in theatro. praetextatis cuneum suum (assignavit,) A. 44. in singulos cuneos

i. q. *studium*, *diligentia*, *observatio*. Gr. ἐπιμέλεια, σπουδή.

cura et industria educatoris sui, Gr. 21. infirmitatem magna cura tuebatur, A. 82. in primis pacis tuendae curam habuit, T. 37.

curam solito exactiorem praestitit, T. 18. equum — magna cura aluit, C. 61. curam verrendis viis non adhibitam, Vesp. 5. magistratibus — coërcendis tantum curae adhibuit, Dom. 8. praecipuam curam duxit — exprimere, A. 86. primam curam habuit deligendi vehicula, Ner. 44. universum denique genus — etiam cura sua dignatus est, A. 45. nec aliter universos, quam membra partesque imperii, curae habuit, A. 48. rem — antiquis iam tunc curae fuisse, A. 89. nec minore cura Graeca studia sequutus est, Cl. 42. magis ac magis et gratia et cura artis increvit, Gr. 3, unde *abstr. pro concreto*: doctorum maxima cura liber, Gr. 11.

i. q. μέριμνα περί τι, *sollicitudo*.

dimitteret omnem curam suorum, T. 11. in testificanda sollicitudine et cura de incolumitate eius, Cal. 14. nulla nec religionum quidem cura, Oth. 8. nec magna cura redarguit, A. 55. (quamquam hoc magis ad superiora exempla pertinet; est enim non tam animi, quam facti.)

Curare, curam al. rei adhibere, ἐπιμέλεσθαί τινος.

c. acc. maxime curavit notitiam historiae fab. T. 70 [illegible]. e. operam dedit historiae.

curare eum — triclinium sacerdotum, Cl. 4. — cur. cadaver (κηδεύειν), Ner. 49; cf. *cura funeris* supra.

simpl. *de medela morbi*. frigidis curari coactus, A. 81. qui cunctantes continuo curarent, Ner. 37. obligari curarique se passus, Vit. 2.

Sed T. 11 legendum: secundum locum facile *tutantibus*, non *curantibus*.

c. acc. et part. fut. pass. i. q. *iubere*, Gall. *faire* c. inf.

testamentum — aperiendum recitandumque pro concione curavit, A. 17. pluribus triumph. ornamenta decernenda curavit, A. 38. quosdam — inter proscriptos curasse referendos, A. 70. sacrificanti — cultrum subiiciendum curavit, T. 25. quae illi — exsequenda curarent, T. 63. Liviae div. honores et currum decernenda curavit, Cl. 11. quod — statuas segnius locandas ponendasque curasset, Cl. 9. libros — vulgandos curasse, Gr. 8.

neque aegrae adesse curavit, T. 51. neque voluisse vivere, neque curasse, C. 86. multa exemplaria contracta emendare — curavit, Gr. 24. quamquam bibl. incendio absumptas impensissime reparare curasset, Dom. 20. (Duker. ad h. l. legi vult *reparari*, ut est in indice Bernecc., recte quidem, si aliorum ministerio usus dicitur Domitianus. Sed, si *curare* est i. q. *curam habere*, σπουδάζειν, *reparare* est accusativus verbi, quasi τὸ *reparare*, et salva lectione sensus: reparandis bibliothecis curam adhibuisset.) nihil — geritur, quod te putem scire curare. Cic. ad Div. 9, 10 cit. Gr. 14.

sequ. ut v. ne. ut coalesceret (palma), magno opere curavit, A. 92. curasse, ne SCtum ad aerarium deferretur, A. 94. Praetor curaret, — ut Romae ne esseut, Rh. 1.

Curator, ἐπιμελητής, (v. ad A. 37.) cur. munerum ac venatio-

Curriculum. curriculo biiugi famosorum equorum, Cal. 19.

Curulis sella. die Kal. Ianuar., quum mane pro aede Capit. Iovis paululum curuli sella praesedisset (Aug. Consul), A. 26. laxatis sellae curulis compagibus, A. 43. in Senatu curulem perverse collocatam, Galb. 18, ubi repetendum voc. *sellam* e superioribus. Sed etiam simpl. *curulis* dicitur, (v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 59, 2, qui utriusque usus exempla Pliniana dedit.) *curuli* residens apud Rostra triumphantis habitu, Ner. 13.

curules triumphi oppon. *ovationi*, A. 22.

Cuspis. cusp. aquilae, στύραξ, σαυρωτήρ, Appian. οὐρίαχος, C. 62.

Custos. equi sine custode, C. 81. — dispositis circa macellum custodibus, C. 43. si qua custodes fefellissent, ibid. — custodes in Vrbe disposuit, A. 43. — hortorum custodes, Cal. 59. custos Priapus (hortulorum), Gr. 11. — non cessavit efflagitare aliquem — custodem factis atque dictis suis, T. 12. — Tribunus mil. custos appositus, T. 22. custodes (carceris), T. 75.

custodes corporis, Cal. 55, 57, 58. in cubiculum — unde iam et custodes diffugerant, Ner. 47. excitavit aedem in Capitolio Custodi Iovi, Dom. 5.

Custodia, φυλακή. certum numerum partim in Vrbis, partim in sui custodiam legit, A. 49. Germ. cohortem, a Caesaribus olim ad custodiam corporis institutam, Galb. 12. in custodiam fratri datus, Vit. 2. in eadem custodia morbo periit, ibid. custodiam portae commissi castelli retinuit, C. 68. militem positum ad custodiam aditus, Ner. 21.

i. q. *custodes*. saepsit custodia militum, A. 65. custodiae Hispanorum, C. 86. paucis de custodia Germanos, Cal. 45.

i. q. *carcer*. coniectum a se in custodiam, A. 27. quibusdam custodiae traditis, T. 61. (coll. Vit. 2, v. supra.) numerus puniendorum ex custodia, Cal. 29. quibuscumque e custodis, Cal. 32.

i. q. *carcere detenti* s. *custoditi*. in recognoscendis custodiis, T. 61. custodiarum seriem recognoscens, Cal. 29. quod ubique esset custodiae, Ner. 31, v. Burm. solus plerasque custodias — audiebat, Dom. 14.

Custodire. municipatim dividendos custodiendosque, C. 14. ut Glyco med. custoditus sit i. q. custodiae datus, A. 11. ut custodiretur interim vel in carcere, Vit 17.

i. q. *servare*. (codicillos) tamdiu custoditos, T. 51.

i. q. *observare*. ortographiam — non adeo custodit, A. 88. — ut custoditum sit, *ne* sequ. i. q. per custodes s. appositis custodibus cautum, observatum, T. 7, (cf. Plin. ep. 4, 9, 11: « faces ignem — custodiunt i. e. servant, retinent. » id. 4, 10, 3: « custodire defunctorum voluntatem. » Paneg. 65, 1: « nemini religiosius, quod iuraverit, custodiendum seq. »

Cyathus. ad cyathum et vinum Nicomedi stetisse, C. 49, v. not.

Cycladatus, cyclade h. e. muliebri veste indutus, Cal. 52.

D

D. per notas scripsit — quae si quis investigare et persequi velit, quartam elementorum literam i. e. *d* pro *a* et perinde reliquas commutet, C. 56.

Damnum i. q. detrimentum. metu

data ad al., T. 12. praecepta per libellos dare, T. 18.

negotium Aedilibus dedit, *ne*, A. 40. dato Aedilibus negotio — inhibendi, T. 34. dato negotio, *ut*, Cal. 22. dato negotio trierarchis, *qui*, Ner. 34. — datorum officiorum codicilli, Cl. 29; v. Oudend.

vertendum alii dabat, A. 89. — *operam dare* al. rei, v. *Opera*.

dare alicui locum in theatro, A. 44. ne mortuo sedem ullam, nisi inter impios, darent, T. 75. — principatum fato dari, Tit. 9.

qui testamento alterum nepotem suum — coheredem ei dederat, Cal. 16. legato eum consulari successorem dedisse, A. 88. donec successores — praesentibus daret, T. 63; v. Oudend. ad C. 41. ubi multi: *quos ipse dedisset*.

dare signum. ne Caesarem quidem signum, quod ab eo dari convenerat, dedisse, C. 9. ad dandum signum, A. 16. signum excubanti Tribuno dedit Optimam matrem, Ner. 9. Sabinum — *signum* more militiae *petisse*, et, Caio Iovem *dante* sequ., Cal. 58, v. *Signum*.

servos ad remum dare i. q. remigio destinare, A. 16. poenae *ad supplicium* datorum, Cal. 11; v. Liv. 7, 4.

aquila duos corvos afflixit et *ad terram dedit*, A. 96 (Liv. 31, 37: « ruente saucio equo *praeceps ad terram datus* »).

filias *in sortem dare*, A. 31. — datus fratri *in custodiam*, Vit. 2.

quercus — singulos ramos a frutice *dedit*, Vesp. 5; i. q. emisit, egit.

sortem dare i. q. *oraculum*, Dom. 15.

dare sensu obscoeno. quid illa tibi et quid illi tute dederis, C. 49.

se dare convivio, C. 31. alicui se in adoptionem, T. 2. Vid. Oud. ad C. 64, ubi coni. *quum dedisset se in mare*.

dare secundum aliquem, i. q. *iudicare secundum*. al. secundum praesentes facillime dabat, Cl. 15, vid. not. (Ita *vindicias dare secundum libertatem* Liv. 3, 44 alibi).

poenas dare i. q. *luere*, *solvere*, *pendere*, Ner. 46.

i. q. *edere*. dare ludos, T. 7. primum daturus (munus), Cl. 21. daturum se (Palumbum) i. q. *producturum*, ibid. (praec. Palumbum *postulantibus*.) dedit et navale proelium — ibidem et gladiatores — omne genus ferarum, Tit. 7. venationes — dedit, munus etiam gladiatorium, Ner. 4; cf. c. 12. initium fec. fabularum dandarum, Ter. 4.

dare documentum al. rei, Cl. 15, Galb. 14. experimentum, Cal. 57; Ner. 22, Dom. 9, Lucan. indicium, Oth. 7. signa quaedam poenitentis dederat, Cl. 43. quoniam auspicionem retinentis dabat, Cal. 12; cf. T. 72, Dom. 9. nullam unquam occasionem dedit, Cal. 10.

i. q. *concedere*, *permittere*. ut absenti sibi — petitio secundi consulatus daretur, C. 26. ne laudatione qu. iudiciali data, A. 56. nec defensione ulla data, Cl. 29. dare vos aliquam senectuti meae requiem, T. 24. secretum petenti — dedit, T. 25. ita nullum spatium perterritis dabat, C. 60. mori iussis non amplius quam horarum spatium dabat, Ner. 37.

veniam dare alicui, T. 10, 36; Cl. 38, vid. *Venia*.

De pr. habet notionem *sumendi* ex aliqua copia, (non *acopiam rerum*, unde quid sumitur ad aliquid explendum », ut Perizon. ad Sanct. pag. 839, edit. Scheid., sed *sumere*

deambulanti in litore, A. 96, solus secreto deambulabat., Dom. 21. (de ibi signif. de uno loco in alium).

Debellare, καταπολεμεῖν, *bello superare*. nisi debellatum prius Illyricum esset, T. 17. non posse Gallias debellari nisi a Consule, Ner. 43.

Debere. debere homines consideratius iam loqui secum, C. 77. Principem Senatui servire, T. 29. sufficere illi debere ux. ornamenta, Ner. 35.

per causam exigendae pecuniae, quae deberetur cuidam liberto, C. 2. spolia — Capitolio Palatioque debita, Cal. 46.

saepe de *fato*, a quo promissa, destinata, implenda sunt. debita sibi fato dominatione, A. 19, i. q. *destinata*. (vid. Mitscherlich. ad Horat. Od. 1, 3, 5: « navis, quae *tibi creditum debes* Virgilium. ») triumphum, quasi aut debitum maioribus suis, aut speratum unquam sibi, Vesp. 12.

Debitum. τὸ ὀφειλόμενον, ὀφείλημα. recipere debitum, T. 57. acerbius debitum reposcenti, Vit. 7. qui se debitum — flagitassent, Vit. 14.

Debitor. tabulas veterum aerarii debitorum — exussit, A. 32. ut debitores duas partes aeris alieni statim solverent, T. 48.

Debilis. alius debili crure, Vesp. 7. Opp. *confirmare crus*.

Debilitas. insignes debilitate aliqua corporis, Cal. 26. Gell. 4, 2, *pedis debilitas*.

Debilitare. lapsu debilitatum, A. 43, vid. not. Adde Liv. 21, 40, *contusi ac debilitati.*» Et: «*claudi ac debiles equi.*» Plin. epist. 8, 17, 5: « multi eiusmodi casibus *debilitati*, *obruti*, *obtriti*. »

Decantare, ἄδειν ἔπη — decantavit, Ner. 38.

Decedere provincia dicuntur magistratus peracto tempore imperii, vid. Clav. Cicer.

decedens ante tempus, C. 8. ad triumphum simul consulatumque decessit, C. 18. ne ea causa maturius — decederet, C. 26. decedens Macedonia, A. 4. decedentem provincia, Tit. 5.

de Imperatore bellum gerente. priusquam provincia decederet, Cal. 48.

decedens omnino i. q. proficiscens, a peregrinatione rediens, Ner. 24.

decedere via, honoris habendi causa magistratui, max. Consulibus.

assurgere et decedere via (Consulibus) T. 31. Censorem — via sibi decedere Aedilis coëgit, Ner. 4.

i. q. *aberrare via*. quum luminibus exstinctis decessisset via, C. 31.

Sed Ner. 9 legendum, *discessit*, non *decessit*. De permutatione duorum verb. v. int. ad Tac. Ann. 2, 44.

decedere i. q. *mori*, A. 101, Ner. 5, Vit. 3, Gr. 17 et 20, Horat. Pers.

prospere decedentibus rebus i. q. *cedentibus*, *succedentibus*, C. 24.

Decemiugis. aurigavit — Olympiis etiam decemiugem, quamvis id ipsum in rege Mithridate carminum quodam suo reprehendisset, Ner. 24.

Decempeda, pertica decem pedum. stare ante Praetorium cum decempedis (poena militaris) A. 24.

Decemvir legibus scribendis, T. 2.

Decemviri litibus iudicandis, iudices causarum privatarum, vid. not. ad A. 36, et Clav. Cic. ut centumviralem hastam, quam quaestura functi consuerant cogere, Decemviri cogerent, A. 36.

quam primum — decertare statuit, Oth. 9.

Decidere (a *Cadere*) tunica — ad pedes decidit, A. 94. quoties — decideret lumen, T. 19.

capita omnibus simul statuis deciderunt, Galb. 1. titulus — excussus vi procellae — decidit, Dom. 15.

in Cant. lacum fulmen decidit, Galb. 8. — quia pars maior (missilium) intra popularia deciderat, Dom. 4.

ad eas rei fam. angustias decidit, Cl. 9. — postquam spe decidit, Oth. 5.

Ner. 46, leg. *desisse*, non *decidisse* vel *dedisse*.

Decidere (a *Caedere*) i. q. *dirimere, transigere*. post decisa, quaecumque obvenissent, negotia, Vesp. 21; cf. de hoc verbo Graev. ad Cic. ad Att. I, 8.

Decimae, liberalitatis genus. decimas maturius dabat, Cal. 26. Emendationes vir. doct. v. apud Oudend. et Burm. De eodem beneficio intelligo locum Galb. 15. liberalitates Neronis, *non plus decimis concessis* — revocandas curavit, Al. ex Tac. H. 1, 20. *decimam partem* liberalitatum Neronis intelligunt, v. not. ad utrumque locum; cf. Facciolat. et Hensing. ad Cic. de Off. 2, 17, 3.

Decimare, decimum quemque ad poenam legere, poena militaris. cohortes, si quae cessissent loco, decimatas hordeo pavit, A. 24. inhiberi nullo potuit modo, quin decimare velle perseveraret, Cal. 48. recusantes non — modo immisso equite disiecit, sed decimavit etiam Galb. 12.

Decipere. ianitoribus deceptis, A. 19. fraude deceptum, T. 25. iovitu atque decepto, Vesp. 15. spe affinitatis ac tribun. potestatis deceptum, T. 65.

Declamare, de eloquentiae exercitatione, vel ab adulescentulis moderantibus magistris, vel ab adultis, excolendae artis causa, vel coram auditorio ad ostentationem instituta; v. Rh. 1, 6. Gr. 4, 7, 10. A. 84, Cl. 4, Ner. 10.

Declamationes, orationes ad exercitandam eloquentiam scriptae.

plerique oratorum etiam declamationes ediderunt, Rh. 1.

Declarare, ἀποφαίνειν, i. q. *eligere*. reperta sunt proximis comitiis complura suffragia, Consules eos declarantium, C. 80. Saepissime ita Livius, vid. Glossar. Liv.

i. q. *ostendere*. Gentem Octav. Velitris praecipuam olim fuisse, multa declarant, A. 1.

Declinare, i. q. *avertere*. omnia se a terris tunc numina declinarunt, A. 70.

ad declinandam invidiam, C. 4, h. e. ad avertendum s. vitandum odium.

Decocta scil. aqua, potio sec. Plin. 31, 3, 23. a Nerone inventa, Ner. 48; v. Rupert. ad Iuven. 5, 50, not. 28.

Decollare. miles decollandi artifex, Cal. 32; v. Wesseling. Observ. 1, 20. Gronov. ad Plaut. Capt. 3, 1, 37. *decolare* et *decollare* rectius distinguit.

Decolorare, alieno colore inficere. manibus collybo decoloratis, A. 4.

Decrepitus. anus ac paene decrepita, Oth. 2.

Decumani, milites decimae legionis, C. 70.

Decumbere, κατακλίνεσθαι, *ad epulas*. una decubuit, Cl. 33, v. Oudend. paulo post, quam in triclinio decubuit, Cl. 39.

ad libidinem. in aureo lecto

24. — Vbios et Syg. dedentes se, A. 21; cf. infra *Deditus*.

Dediticii (ita scribendum, non *deditit.*, ex optimis libris probat Oudend. ad T. 9) trecentos ex dediticiis electos, A. 15. quadrag. millia dediticiorum, T. 9.

Deditio. ultro ad deditionem hortatus, C. 63. deditione a ceteris facta, T. 4. L. Antonium — ad deditionem fame compulit, A. 14. edidit — et deditionem Britanniae regum (in spectaculo) Cl. 21.

Adminio — in deditionem recepto. Cal. 44. parte insulae in deditionem recepta, Cl. 17. nisi h. l. legendum: *in ditionem*, ut Vesp. 4. «insulam Vectem — *in ditionem* redegit», non *in deditionem*, ut vulgo. Eadem varietas est, C. 34: «L. Domitio — in deditionem reducto» et C. 74: «piratus — quum in deditionem redegisset.» Vtroque loco Ernest. probat, *in ditionem*. At iure monet Oudend. ad priorem locum, *dedidisse se illos, non in ditionem Caesaris vel populi Rom. venisse*. Quod ad praepos. *in* attinet, quae movit Ernestium, plurimis locis confirmatam probavi ad C. 34, et *in dedit. red.* conditionem coacti s. dediticii, sicut *ad dedit.* actionem cogentis notare, sententia, ruins nondum me poenitet, asserui. Ceterum cf. *Ditio*.

Deditus. i. q. *intentus*. Vtrumque iungitur, T. 61: «soli huic cognitioni adeo per totos dies *deditus et intentus* seq.» ubi *deditus* od animi voluntatem, *intentus* ad animi vires pertinere videtur. Gr. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. ludoque et epulis dedito, Cal. 32.

i. q. *studiosus*. prasinae factioni ita addictus et deditus, Cal. 55. (*addictus* est antecedens, *deditus* consequens; qui se addixit rei, deditus est; utrumque coniunctum auget vim orationis.) soli huic nec ulli praeterea grammatices parti deditus, Gr. 24. vel praecipue luxuriae saevitiaeque deditus, Vit. 13. Principi — pertinaciter liberalibus studiis dedito, Cl. 40.

Dedicare pr. *Diis consecrare* actu solemni, Gr. καθιεροῦν.

dedic. aedem, A. 91, T. 20. templum, Capitolium, T. 40. aedes — bellis votae dedicataeque, Ner. 38. eo ipso die, quo primum ara ibi Augusto dedicata est, Cl. 2. aedem Iovis Olymp. — perficere destinaverunt, Genioque eius dedicare, A. 60.

et quoniam omnino usum solemnis dedicatio inchoare et instituere solebat, saepe i. q. *usui iam destinare, uti incipere*.

eiusmodi domum quum absolutam dedicaret, Ner. 31. commissione ludorum, quibus theatrum Marcelli dedicabat, A. 43, cf. Vesp. 19. amphiteatro dedicato, Tit. 7. dedicatis thermis atque gymnasio, Ner. 12.

i. q. *suspendere* v. *constituere*, pro rei diversitate, ut Diis sacrum, Gr. ἀνατιθέναι.

ex quis aureas cortinas Apollini Palat. dedicavit, A. 52. monile — Capit. Veneri dedicavit, Galb. 18. pugionem — in Agripp. coloniam misit, Marti dedicandum, Vit. 10. cuius effigiem habitu Cupidinis in aede Capit. Veneris Livia dedicavit, Cal. 7. pretiosissima Deorum simulacra — vicatim dedicabat, A. 57. statuas omnium — in utraque Fori sui porticu dedicavit, A. 31; cf. T. 74. cuius (equi) etiam instar pro aede Ven. Genitr. postea dedicavit, C. 61.

distingu. *ponere* et *dedicare*. statuam ei auream in Palatio po-

valet. Substitui igitur virorum doct. auctoritate : *rationem duceret.*

Deductus. nasum et a summo *eminentiorem*, et ab imo *deductiorem*, A. 79. Oppositi ratio probabiliorem reddit interpretationem: *depressiorem*, *demissiorem*, *humiliorem*, quae est Graevii. Casaub. intelligit: λεπτὸν h. e. *tenuem*, quasi in acutum flexo deorsum acumine desinentem, ut cum Burm. Oudendorp. Exempla poëtarum, ut: *deducta fila*, *deducta vox*, quae afferunt, parum quadrant; nummi accuratam effigiem, quam in interpretando sequaris, vix praebent. Etiam res eodem fere redit.

Deesse i. q. *non adesse.* si pecudi cor defuisset, C. 77. tres uncias, quae ponderi deerant, Galb. 12.

si deessent candidati Senatores, A. 40.

unde *deesse alicui* i. q. *non adesse*, *non auxiliari.* qui Reip. defuissent, C. 75.

deesse reo in iudicio, A. 56. Opp. *superesse* h. e. *adesse.*

non deesse. studium et fides erga clientes ne inveni qu. defuerunt, C. 71. nunquam aut officium hom. aut reverentia publica (ei) defuit, Cl. 6. nec eventus defuit, Vesp. 7. auctoritas et quasi maiestas quaedam — deerat. ibid.

nihil contumeliarum defuit, quin subiret, Ner. 45. neque votum sibi, neque animum deesse confodiendi eum, A. 51. non defuit plerisque animus adoriri, Cal. 56.—

nec tamen desunt, qui — scribant, T. 5. (praeced. *quidam*, mox: *sed ut plures tradunt.*) adeo *ut non defuerint*, *qui* traderent, Cl. 9, h. e. *ut etiam nonnulli tradiderint.*

nec defuit vir praetorius, qui — iuraret, A. 100. non defuit, qui eum — convicio incesseret, T. 11. non defuerunt, qui — vererent, Cal. 14. et tamen non defuerunt, qui — ornarent, Ner. 57. facta — quibus modo delator non deesset, Ner. 32. nec defuerunt, qui coniectarent, Cal. 57. non deerant, qui secus interpretarentur, Tit. 5. nec defuerunt, qui interpretarentur, Galb. 8, Vesp. 5. nec defuit, qui ostentum sic interpretaretur, Dom. 23.

Defatigare. ut serios subsequentes defatigaret, C. 65. Gronov. formam antiquam: *defetigaret* intrudere voluit. Sed v. Burm. — *Defectio*, v. *Deficere.*

Defendere. optim. partibus, quas secum simul defendissent, C. 1. omnibus, per quos dignitatem suam defensurus esset, C. 33. in Senatu defendenti Nysae causam, C. 49. causam Caesaris defendenti, Rh. 1. apud — Proconsulem defendens reum, Rh. 6. Masintham — quum adversus Hiempsalem regem tam enixe defendisset, C. 71. regem Archel., Trallianos, et Thessalos, varia quosque de causa, Augusto cognoscente, defendit, T. 8.

quo difficilius defenderetur, Ner. 43. sc. populus ab immissis feris. Al. *defenderentur* sc. ferae pro *arcerentur*, *propulsarentur*, ut saepe *defendere periculum*, *ignem*, *frigus*, simil.

Defensio. quasi plene defensione ac patrocinio res egeret, C. 52. in defensione divitis rei, Vesp. 13. crimine incerto, nec defensione ulla data, Cl. 29.

Ciceronis defensionem adversus Asinii Galli libros (scripsit Claudius), Cl. 41.

Defensor. Aemil. Paulum C. que Curionem — ingenti mercede defensores paravit, C. 29.

A. 46. deficiente militum ac familiarum turba, Cl. 18. nunquam deficiente materia (crudelitatis), T. 61. deficiente belli materia, Cal. 45. — progenies Caesarum in Nerone defecit, Galb. 1. i. q. *exstincta est.* ut non solum vox, sed et spiritus deficeret, optavit, T. 23, ut deficientes libidines excitaret, T. 43. deficientibus viribus, T. 73.

deficere dicuntur ii, quos vires deficiunt. deficientibus lecticariis, Oth. 6.

et *de animi viribus s. fortitudine, constantia.* ne deficeret, hortante, Vit. 15.

de moribundo. in hac voce defecit, A. 99. extractum sibi deficienti anulum, T. 73. defecisse prope locem, Cl. 44. in ea voce defecit, Ner. 49. deficiens aestu, Plin.

Defici. quamvis non deficeretur — extemporali facultate, A. 84, vid. not. et Oudend. quum iam non gressu modo deficeretur, sed et visu, Gr. 3. (Ovid. Trist. 2, 407: *tempore deficiar.* Plin. Paneg. 26, 6: *defectum corpore caput*, ubi v. Schwarz.)

Defectio, sc. virium. intellecta defectione, T. 73. alvo usque ad defectionem soluta, Vesp. 24.— ut tamen nonnunquam subita defectione ingredi, stare, colligere semet ac sufferre vix posset, Cal. 50.

i. q. Gr. ἀπόστασις. nunciata Illyrici defectione, T. 16; cf. Ner. 47.

Defectores, ἀποστάται, οἱ ἀποστάντες, Ner. 43, Tac. A. 12, 50.

Definire i. q. *constituere.* definitis — at temporibus militiae, et commodis missionum, A. 49.

Deflagrare. insularum, quas in monte Coelio deflagraraot, T. 48.

Deflectere. deflexa omni acerbitate in Senatum, Cal. 48. donec virtutes quoque in vitia deflexit, Dom. 3.

intransit. paulo deflectere sc. a via, A. 93.

Deflere. hanc ut crudel. caedem deflevit edicto, Cal. 30. diplomata et vetera et obsoleta deflebat, Cal. 38. Interpretantur: *ut conclamata habebat*, v. *ut mortua ridebat.* Recepi emendat. *delebat.* Al. *deflabat*, v. *difflabat* et *abolebat.*

Defluere. de navigatione. quoties Ostiam Tiberi deflueret, Ner. 27.

i. q. *descendere.* a quibus duplex Octaviorum familia defluxit, A. 2.

Defodere. maximam virginem — defodi imperavit (ob stuprum, v. n.), Dom. 8.

in minore Codeta defosso lacu, C. 39.

Deformis, *indecorus*, *sordidus.* deformi et incondita turba, A. 35. multaque talia, etiam privatis deformia, nedum Principi, Cl. 40. deformia lucra, Vesp. 23.

de externa specie. deformis Vrbs veteribus incendiis ac ruinis erat, Vesp. 8.

calvitio quoque deformis seqq., Dom. 18.

Deformiter. vivo deformiter, οὐ πρέπει, Ner. 49.

Deformitas. aedificiorum, Ner. 38. calvitii, C. 45.

Deformare. multos honesti ordinis, deformatos prius stigmatum notis, Cal. 27. Gr. αἰκίζειν.

Defricare. fauces ceteraque membra ad numerum in sphaeristerio, Dom. 20, v. Cels. 2, 14.

Defringere, ἀποκλᾶν. Vulg. *axe defracto*, C. 37. et *gubernaculo defracto*, A. 17. Rectius legitur utroque loco: *diffracto*, *defringere*, *diffringere*, v. not. et Oudend. — defractis compluribus subselliis, Cl. 41.

item — *ad extremum*, A. 19.

Ceterum discrimen inter *dein* et *deinde* vix extricaveris. *Dein* brevior forma est pro *deinde*.

Deinceps h. e. *ubi ab hoc initium ceperis*, ad sequentem ordinem v. continuam seriem plerumque refertur, (v. Sanct. Min. p. 652, ed. Scheid.) Gr. ἐφεξῆς.

summa rerum, quas deinceps gessit, C. 34. Cn. et deinceps ab eo reliqui, A. 2. deinceps eadem ratione sequentes literas, A. 88. prius quam nasceretur, et ipso natali die, ac deinceps, A. 94. deinceps procedente tempore, T. 1. temporibus Appii et deinceps aliquamdiu, Cl. 24. certamina deinceps obiit omnia, Ner. 23. magisque ac magis deinceps per aetatis gradus, Tit. 3. deinceps stato die quotannis, Cl. 1. menstruis deinceps sopplicationibus coluit, Galb. 4.

nam deinceps neque in Sen., neque apud populum, neque apud mil. loquutus est unquam, A. 84.

deincepsque nemini non suorum — concessit, C. 75.

Denique, ubi plura narrata sunt, ultimum addit et claudit narrationem, i. q. *postremo*, v. *ad extremum*. Exempla sunt innumera.

denique una cohors, C. 68. denique tempore extremo, C. 75. denique occidit, Ner. 35. al. adeo denique consternatum ferunt, A. 23. Al. *namque*. Sed *denique* est: *ut paucis dicam*, Gall. *enfin*, v. Graev. ad l. c., Salmas. et Duker. ad Flor. 1, 16, 3, et Freinsh. ind. Flor. Ita etiam *postremo*, v. Schaef. ad Plin. ep. 2, 3, 3. — *et* — *quo denique*, A. 21, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 66, 5.

Dehonestare. remisse quid vel serio agentem multa dehonestabant, Cl. 30, i. q. *deturpabunt*. Ita Tac. H. 4, 13: « simili oris dehonestamento. »

Deierare. per numen Drus. deieravit, Cal. 24. quod nunquam per Genium suum deierassent, Cal. 27.

Deiicere. ut togam de humero deiiceret, C. 9, v. Oudend. deiecta ab humeris toga, A. 52. repentina tempestate deiecto funere, h. e. cadavere de rogo, Dom. 15, Al. corrigunt: *disiecto*, v. *derelicto*, v. *deserto*, v. not. utrumne illum — e ponte deiicerent, C. 80.

Delabi. complura et ingentia saxa fortuitu superne delapsa sunt, T. 39.

aquila leniter delapsa, A. 94.

Delectari. maxime delectatus est Raetico, A. 77. delectabatur etiam comoedia veteri, A. 89. praecipue delectatus insula, T. 40. quibus poëtis admodum delectatus, A. 70. bestiariis — adeo delectabatur, Cl. 34.

Delectus, v. *Deligere*.

Delegare. i. q. *demandare*, ἐπιτρέπειν. cui ordinandas biblioth. delegaverat, C. 56, cf. Gr. 21. quo delegante curam — suscepit. appellationes — Praef. delegavit Vrbis, A. 33. delegatus pacandae Germaniae status, T. 16. quum interim — etiam delegaret plurima assidue, T. 63. iurisdictionem — delegari magistratibus solitam, Cl. 23. nulli delegavit officium, Ner. 32. *simpl.* i. q. *mandare*, *iubere*. Cassium Long. — occidendum delegaverat, Cal. 57.

Delere. scripta sua spongia linguavo delere iussos, Cal. 20. ita multa et deleta, et indocta, et superscripta inerant, Ner. 52. — diplomata — delebat, Cal. 38. ex emend. pro *deflebat*.

residuam Spartaci et Catil. manum — in itinere delevit, A. 3.

Delitescere. in Campaniae secessu delitescens, Cl. 5.

Delubrum. D. Iulii gladium tenens, detractum delubro Martis, Vit. 8.

Demandare. trium legionum curam at imperium — Rufioni demandavit, C. 76.

quibus ea funeris sui curam moriens demandarat, T. 51. iurisdictionem — potestatibus demandavit, Cl. 23. demandatum bellum, A. 10. proximo collusori demandata vice sua, Cal. 41.

mergendum mari — servis ipsius demandavit, Ner. 35.

ablegari eum ob seditionis periculum et in proximam civitatem demandari, Cal. 9, h. e. servandum tradi. amicam eius, abductam marito, demandatamque interim sibi, Oth. 3. Lacedaemoniis publice — demandatus, T. 6. testamentum, quod — demandaverat virgini Vestali maximae, C. 83.

Dementia. imposuε mentis an simulata dementia, A. 19.

Demere. barbam, capillum, C. 67. statuae quidam Aug. caput dempserat, T. 68. simulacra — quibus capita demptu suum imponeret, Cal. 22. Sed Cal. 33 leg. *demetetur* pro *demetur.* quum dempsisset cuidam appositam notam, Cl. 16. ignominiosis notas, reis sordes, damnatis supplicia dempsit, Vit. 8.

fabulis fidem firmare aut historiis demere, Rh. 1.

ne quid ex consuetudine immutaret aut demeret, T. 42.

Demerere. avunculum — subsequutus, magno opere demeruit, A. 8, h. e. *sibi devinxit, conciliavit.*

Demereri. Claudium ne qua non arte demereretur, Vit. 2. Caium ne quo non genere demereretur, Vesp. 2. alium alia via militem demerebatur, Oth. 4. nihil habere se, quare eos demereatur, Cl. 40. Gr. χαρίζεσθαι v. Lex. Xenoph. sub h. v.

Demergere. pullis per contemptum religionis mari demersis, T. 2. quibus (venenis) mox a Claudio demersis, Cal. 49. repugnantes vulnerare cloacisque demergere assuerat, Ner. 26. parte Liburnicarum demersa, A. 17. vehementi Circiu bis paene demersus est, Cl. 17.

Demetere. tam bona cervix — demetetur, Cal. 33. vulg. *demetur.*

Demigrare. sub Kal. Iul. demigrasse in hortos, T. 35.

Deminuere. « *Deminuitur* id quod decrescit s. minus fit quam fuerat, ideo quod eius pars pereat s. adimatur (scrib. erat: *perit s. adimitur*), sed tamen unum manet. *Diminuitur* vero id, quod contunditur, confringitur et attenuatur, aut dissipatur in minutiores partes, sicut bona, opes, vectigalia possunt *deminui* iis quid detrahendo, at *diminui* dilapidando, dissipando vel herciscundo. » Ita Oudend. ad C. 5, ubi, ut plerisque aliis locis, haec verba temere confunduntur.

tribun. potest., cuius vim Sulla deminuerat, C. 5. quorum auctoritatem ut — invicem deminueret, C. 11. fenore deminuto, A. 41. militum numerum deminuere, Dom. 12.

Deminutio mentis i. q. *Alienatio*, A. 99.

Demittere. puerum — demissum caelo catena aurea, A. 94. sorticula in urnam cum ceteris demissa, Ner. 21. ilicis demissos iam ad terram languentesque ramos, A. 92.

Liviae — aquila gallinam albam — demisit in gremium, Galb. 1.

in comparationem se demittere, Rh. 6.

Demonstrare. quod spectatorem — demonstrasset digito, A. 45.

minaret, T. 27. quum ipse — ne quid de honoribus suis ageretur, etiam sub mortis poena denunciasset, Cal. 48.

Denunciatio i. q. *Delatio*. accusatorum denunciationes, A. 66.

Denuo. urbes — subversas denuo condidit i. q. restituit, πάλιν ἔκτισε, A. 47.

Deparcus. sordidos ac deparcos esse, Ner. 30. Opp. πολυδάπανος, πολυτελής.

Depellere. ostenta a semet in capita procerum depellere, Ner. 36.

infantes firmiores necdum tamen lacte depulsos, T. 44.

Dependere. dependente brachio, C. 82.

Deperire. qua conditione quarta pars fere crediti deperibat, C. 42. ne quid scilicet oculorum consuetudini deperiret, Vesp. 2.

de amoris impotentia. quasi amore sui deperiret, Vesp. 22. Ita etiam

Deperditus. Paridis histrionis amore deperditam, Dom. 3.

Depingere. depictum orbem terrae in membrana, Dom. 10. Al. *in membranas* v. *membranis*; v. Duker. et Oudend. — maculam, velut depicti draconis, A. 94.

depictas gemmatasque indutus paenulas, Cal. 52, h. e., pictas sc. acu; v. Oudend.

depictas minio assulas, Gr. 11.

Deplorare. Cicerone — deplorante temporum statum, C. 20. deploravit temporum statum, Galb. 10. deplorato Italiae statu, Rh. 6.

Deponere. Galli bracas deposuerunt, C. 80. deposito patrio habitu, T. 13. gladiis depositis, Cal. 48. assurgere et lacernas deponere, Cl. 6. veste deposita, Cl. 16. deposita lectica, A. 76. nummos — ad signa deponi, Dom. 7. depositorum summa, ibid.

i. q. *abiicere*, *relinquere*, *renunciare alicui rei.*

qui dictaturam deposuerit, C. 77. deposito honore, A. 36. depositurum se quandoque (imperium), T. 24. ut deponere imperium tentaverit, Cl. 36. deposito adoptivo (nomine), Ner. 41. *deposita* legati, *suscepit* Caesaris appellationem, Galb. 18. hanc qu. actionem deposuit, C. 15. deponere simultates, C. 73 (ubi oppon. *recipere*); conf. Vesp. 6. deposita provinciae spe, C. 13.

deponere apud aliquem aliquid i. q. *tradere*, *committere*, ut nostr. *niederlegen.*

testamentum — depositum ap. se, virgines Vest. protulerunt, A. 101. depositum reposcere, Oth. 3.

Deportare. qui opsonia — retinerent deportarentque ad se, C. 43.

dum per vicos deportaretur, A. 78. corpus Decuriones — deportarunt, A. 100. deportandum Romam corpus Augusti, Cl. 6. corpus Romam per milites deportatum est. T. 75.

quod ubique esset custodiae, in Italiam deportari — praeceperat, Ner. 31.

ne qua deportarentur, nisi concessa aut necessaria (scil. vehiculis v. navigiis), T. 18. Al. *deponerentur.*

comprehensis ad deportandum meritoriis quoque vehiculis, Cal. 39.

Deposcere. populo Rom. deposcente supplicium Haloti sequ., Galb. 15. quod suam quoque caedem depoposcisse cognoverat, Cl. 11. poenam in se ultro depoposcerunt, C. 68. ad poenam dep. aliquem, Tit. 6. impar militum ardori pugnam deposcentium, Oth. 9. ludos extraord. pro victoria eius Germ. depoposcit,

h. e. saevam libidinem exhausisset, Ner. 29.

Desaltare. desaltato cantico abiit, Cal. 54.

Descendere. quum manu ad comitia descenderet, C. 13. quum — descendisset ad litus, A. 16.

descendenti in aciem (sc. ad litus et classem), A. 96. Ostiam descendit, T. 10.

descendit e curru, T. 20. descendentem e tribunali, Cl. 15. descendentem (de essedo), Galb. 18.

descensurum eum ad Olympia inter athletas (sc. in arenam), Ner. 53.

ut qui — ad mangonicos quaestus sustinendae dignitatis causa descenderit, Vesp. 4. sc. de loco, quem obtinebat, h. e. se demiserit.

Desciscere. i. q. *deficere.* neque — quisquam omnino descivit, C. 68. ut malum iis, qui descissent, minaretur, Ner. 40. postquam — Galbam et Hispanias descivisse cognovit, Ner. 42. nu desciscentibus aggregarentur, Ner. 43. desciscere a patre, Tit. 5.

aliquanto celerius ad saevitiam descivit, quam ad cupiditatem, Dom. 10. i. q. animum flexit.

Describere. descr. legem, Cal. 41. qui describerent (exemplaria), Dom. 20. librariis, qui eam (historiam) descripserant, cruci fixis, Dom. 10.

nostr. *beschreiben.* qualis a se ipso et in Satiris describitur, Horat.

Descriptio i. q. *distributio.* descr. legionum et auxiliorum, T. 30.

Deserere. i. q. *relinquere.* deserto convivio, Cal. 45. deserto tribunali, Cl. 33. statione deserta, A. 24. deserto funere, Dom. 15. ex emend. Ern. pro *deiecto;* v. not.

unde *deserere aliquem* i. q. *destituere, solum relinquere.*

ut sedentem una proximi deseruerint, C. 14. desertum a suis contrucidarunt, Galb. 19. pro mortuo deseri iussit, Dom. 2. vitrico, deseri se etiam in Senatu conquerenti, T. 10. deserta desolataque reliquis subsidiis aula, Cal. 12. proculcatam desertamque Remp. Vesp. 5 (ubi post Oudendorp., nihil mutandum esse, ostendi). causam optimatium — deseruit, A. 12.

Desertor, in re militari, qui stationem vel signa iniussu ducis relinquit.

desertorum ac seditiosorum et inquisitor et punitor acerrimus, C. 68. ut eos, qui discedere et abire coeptabant, corripi quasi desertores detinerique sensit, Oth. 11.

Desiderare, optare, ut aliquid adsit, quod abest, Gall. *desirer.*

desideranti consuetudinem veterem, A. 40. quam (domum) fulmine ictam desiderari a Deo haruspices pronuntiarant, A. 29. — unde *desiderari* nostr. *vermisst werden.* qui desiderabatur, repente comparuit, A. 14.

desideravit nonnunquam M. Agrippae patientiam et Maecenatis taciturnitatem, A. 66, h. e., deesse sensit, expertus est.

inde i. q. *postulare.*

ne quid a quoquam candidato desiderarent, A. 40. quocumque tempore — stomachus desiderasset, A. 76. cibum desideranti negatum, T. 73. quasi secretum eo desiderante, Cl. 10. aliquid secretioris latebrae — desideravit, Ner. 48. qui velut desiderantem oblectarent, Cl. 43. — quorum spatium maxime desiderabat sc. Nero, Ner. 38, v. not.

Desiderabilis. ut tali successo-

re desiderabilior ipse quandoque fieret, T. 21 (Liv. 24, 5).

Desiderium. quod optamus, ideoque precando vel postulando expetimus.

donec desideriu militum ordinarentur A. 17; v. Tac. A. 1, 19 et 26.

i. q. *preces.* tanta comitate adeuntium desideria excipiens, A. 53.

ad quem omnia desideria sua referrent, A. 94. in ceteris desideriis hominum, Tit. 8; v. Plin. Paneg. 79, 6.

nostr. *Sehnsucht*, sensus animi, quo amissum requirimus.

auxit — desiderium defuncti etiam atrocitas insequentium temporum, Cal. 6. permitteretur revisere necessitudines, quarum desiderio tenaretur, T. 11. desiderio amicae, Ner. 3.

Desidere, diutius commorari. desedit apud Nicomedem, C. 2. ibi homines adolescentulos totos dies desidere, Rh. 1.

unde i. q. *otiosum esse.* ne desidere in discrimine sociorum videretur, C. 4.

Desidia i. q. *otium*, *vacatio a negotiis.* insulam ἀπραγόπολιν appellabat, a desidia secedentium illuc e comitatu suo, A. 98.

unde i. q. *negligentia.* si qua in publicis moribus desidia aut mala consuetudine labarent, T. 33. desidia quorundam et infantia, Gr. 4.

i. q. *inertia.* ex consuetudine luxus atque desidiae, Ner. 42. paulatim in desidiam seguitiemque conversus est, Galb. 9.

Desidiosus i. q. *negligens.* desidiosior in professione Grammaticae habebatur, Gr. 8.

Designare. Consules, Cl. 46. designatus Consul etc.; v. *Consul.* — designati Principis omen, Cal. 8.

Senatori — codicillos (misit), quibus Praetorem eum extra ordinem designabat, Cal. 18.

i. q. *significare*, *dicere.* ideo ipsum non iuvenes designasse — sed viros, Ter. 4.

Designatio. post designationem consulatus, C. 9.

Desilire. quum desiluisset in mare, C. 64. furtim desiluisse de muro, Ner. 23. mulionem — ad calciandas mulas desiluisse, Vesp. 23. Vulg. *desiluisset* et *desiluisse* his locis omnibus, ut *transiliit* C. 68. pro *transiluit;* vid. Oudend. ad C. 64, et Schwarz. ad Plin. Paneg. 66, 1.

Desinere. c. inf. nec prius — frequentare desiit, A. 53. designant — quaerere ultra aut opinari, C. 66. morari cum inter homines desisse, Ner. 33 (uti codd. pro *desiisse;* v. Oudend.) ne ream qu. interpellare desiit, T. 45.

c. accus. se artem desituros, promittentibus, T. 36 (Gell. 2, 12: « *ad desinendam seditionem* »).

pass. Censores creari desitos, A. 37 (Gell. 1, 10: « *sermone* abhinc multis annis iam *desito* »).

simpl. atque in hoc desisse versu, Ner. 46. ubi al. *decidisse*, cod. Salm. *dedisse* corrupte pro *desisse.* Idem vitium ap. Plin. Paneg. 38, 3.

Desistere. i. q. *abstinere aliqua re iam decreta* v. *coepta.*

fuerat animus — sed metu — destiterunt, C. 82. conatus est, sed — territus destitit, T. 63. non prius destiterunt, quam sequ., Cal. 9. perruperunt in tricliuium usque, nec nisi viso destiterunt, Oth. 8. cogitavit, nec nisi verecundia — destitit, Ner. 18. peregrinationes — suscepit, sed Alexandriam ipso profectionis die destitit, Ner. 19. aut agat, aut desistat, T. 24.

c. infin. i. q. *cessare.* hostem — non prius destitit insequi, quam sequ., Cl. 1. ut — diris exsecrationibus incessere non ante destiterit, quam sequ., Cl. 12. ne sic quidem impedire rem destitit, C. 14. rogare non destitit, Vit. 17. neque ex eo destitit, participem — agere, Tit. 6.

Desolare. deserta desolataque reliquis subsidiis aula, Cal. 12 (Tac. A. 1, 30: «desolatus aliorum discessione»; 12, 26: «desolatus paulatim etiam servilibus ministeriis»; et 16, 30: «viduata desolataque». Ita Gr. μονωθείς i. q. ἐρημωθείς).

Desperare. desperans tam praecipitis consilii eventum, C. 20. desperatis rebus, C. 36.

Desperatio. ad desperationem redactus, A. 81. in eam coëgit desperationem, ut sequ., C. 20. in desperatione rerum, Ner. 2. magis pudore — quam desperatione ulla, aut diffidentia copiarum, Oth. 9. perficiendi desperatione, Ner. 43. (Ita Gr.: ἀνελπίζω, ἀνέλπιστος et ἀνελπιστία, et ἀπελπίζω et ἀπελπισμός. Diodor. 2, 25: ἀπελπίσαντες περὶ τῆς νίκης; mox ἀπηλπικόσι τὰ πράγματα; 11, 38: τοῦ ζῆν ἀπελπίσας; et 17, 106: ἀπελπίσαι τὸ ζῆν; coll. 19, 36: ἀπήλπισαν τὰ κατ' Ολυμπιάδα πράγματα et cap. 50: ἀπελπισεῖν αὐτῆς τὰ πράγματα; cf. Schweighaeuser. Lex. Polybian. sub v. Ἀπελπίζειν).

Despicere. despiciens etiam maternam Aug. originem, A. 4. ad despiciendam vitam, Oth. 10. ad tam insignem despecti Senatus contumeliam, C. 79. despectissimum quendam ex Corneliorum genere, C. 59. avia Aug. pro despectissimo semper habuit, Cl. 4. neque in hac despectus parte iaceres, Ter. 5. — Ner. 19 legend. *dispicere*, non *despicere*, v. not.

Despectus subst. despectui esse non tum senectam suam, quam orbitatem ratus, Galb. 17.

Despondere. alicui filiam, A. 63. Cl. 27, Oth. 1. *Desponsare.* desponsata, C. 1, Cl. 27.

Destillationes, A. 81. καταῤῥοῦς. Prorsus improbanda scriptura: *distillat.*

Destinare i. q. *decernere*, *constituere.* aliquanto paucioribus, quam destinaverat, paribus, C. 10. ut destinarat, A. 79. ut destinasse emptererat Augustum, Vesp. 9.

destin. aliquid. plura ac maiora in dies destinabat, C. 44. multa et immania — creditur destinasse, Ner. 43. destinata negotia, C. 80 (ubi non opus addito: *negotia*, neque tamen sine libris delendum). Caesare expeditionem — destinante, A. 8. a D. Iulio saepius destinatum (portum), Cl. 20. legationem — destinaverunt, Galb. 16.

destinatus locus, A. 98. dies caedi destinatus, C. 9. destinata summa, A. 42. donum destinatum, Galb. 18. ager destinatus, C. 70. destinata per edictum die, Ner. 13. destinata die, Oth. 6. destinati (sc. gladiatores), Cl. 34. —

destinato (ablat.), C. 60. Oppon. *ex occasione.* — *ex destinato*, Cal. 43.

c. infin. quem quum pars — cremare destinaret, C. 84. ipsum et Senatum aggredi destinarant, A. 19. tesseras dare destinavit, A. 40. quamvis dare destinarat, A. 42. quum illam — praecipitare in mare destinasset, T. 14. repetere Capreas destinavit, T. 73. destin. — nuncupare, Ner. 55. destinaverat — imitari et Herculis facta, Ner. 53. sedem — transferre eo destinasse, Cal. 8. destin. — regiam restituere, Cal. 21. aedem — perficere desti-

e. frustra opperiri sineret, solos in Curia exspectare eum vellet.

Destitutio. quod post destitutionem Nero in adipisc. morte manu eius adiutus existimabatur, Domit. 14, h. e. *quum destitutus esset, quum omnes ab eo defecissent.*

Destringere. destricto gladio, Cal. 56.

Destruere. templum — prope funditus destructum, Vesp. 9.

Destructio. civitates murorum destructione punire, Galb. 12.

Desultorii equi h. e. iuncti equi ad exercitationem equitum, qui ex uno in alterum in velocissimo cursu transiliebant, C. 39.

Desumere. desumpta sibi Flam. via — munienda, A. 31.

Desuper, i. q. *de loco superiore.* aprum iaculis desuper petiit, T. 72. ut unguenta desuper spargerentur, Ner. 31.

Detegere, quod celatum, absconditum, involutum erat, nudare et in lucem protrahere.

capite detecto, C. 57, i. q. *nudato*, dempta galea. Male Ernest. suasit, *retecto*, v. Oudend.

detecta facie agnitus est, Ner. 48. (praec. *adoperto capite et ante faciem obtento sudario*). modo celans, modo detegens plagam, Oth. 11.

detectis armis, T. 37, Vit. 11, h. e. detractis involucris s. tegumentis, quae in itinere induci armis solebant. — quandoque ossa Capyis detecta essent, C. 81, h. e. eruta sepulcro.

unde i. q. *prodere, manifestare.*

neque quis esset, ante detexit, C. 56. ut occulti adversarii — detegerentur, A. 15.

detecta Equitis Rom. fraude, quem, prodentibus servis, — comperarat, Oth. 1.

quod primus consilia coniuratorum detexerat, C. 17. detecta coniuratio vel conspiratio, C. 14, 75, A. 19, Cl. 9, Ner. 36, 56, Lucan. Cal. 56.

trepidatione detectus, T. 19. sensu med. i. q. qui se prodiderat.

errore detecto, T. 62. odium — in Druso primum detexit, T. 50.

Detergere. ut — sudorem quoque frontis brachio detergeret, Ner. 23.

fossas omnes oblimatas longa vetustate, militari opere detersit, A. 18.

Deterior. quum se in Vrbe non solum Antonio Gniph., sed ceteris etiam deterioribus postponi videret, Gr. 8. neque enim deteriores esse aut Hisp. exercitu — aut praetoriano, Vesp. 6. nec servum meliorem ullum, nec deteriorem dominum fuisse, Cal. 10.

Determinare. senatoria et equestria officia bienni spatio determinaturus, Galb. 15.

Deterrere. sanos quidam homines a scribendo deterruit, C. 56. plerosque modestia et pudore deterruit, T. 47. quamquam deterrentibus amicis, C. 70. tunc plane deterritus, C. 14. appetisse et ab obtrectatoribus eius — deterritum, Ner. 28. deterritum putant, ne prius discerperetur, Ner. 47. (ubi Ern. recte monet, *ne* pendere a verbo timoris, quod lateat in verbo *deterritum.*)

Detestari. sortem populi Rom. palam at clare detestata est, Cl. 3. detestatum civilia arma, Oth. 10. incolumem gravissime detestata mortuum laudibus tulit, Oth. 12. quum — detestatus esset severissime talem equestris ordinis maculam, Vit. 12.

Detestabilis. invisus ac detestabilis, T. 63. omni parte vitae detestabilis, Ner. 5. detestabili vo-

ce, Vit. 10. negantis, quidquam ex se — nisi detestabile et malo publico, nasci potuisse, Ner. 6.

Detinere. quum interpellatores aliis atque aliis causis in iure dicundo detinerent, A. 97. Tiberium diu secreto sermone detinuit, A. 98. non ausus a se dimittere, usque eo detinuit, T. 63. ut — subinde decedentem provinciis detinuerint, Tit. 5. quas (copias) secum ad secundos casus detinuerat, Oth. 9. (ubi tamen malim, *retin.*) creditorum detinentium turbam, Vit. 7. ut descendentem e tribunali non solum voce revocarent, sed et lacinia togae retenta, interdum pede apprehenso, detinerent, Cl. 15. (sc. *ab abeundo*, ne quis h. l. probet, *retin.* v. Oudend.

detentus quondam medio Foro a turba, Cl. 68. ne quid circa haec occupatum avocaret detineretve, Ner. 23. eos, qui discedere et abire coeptabant, corripi quasi desertores detinerique sensit, Oth. 11. ut — alius in manu detinentis reliquerit signum, C. 62.

quo diutius in admiratione sui detineret (sc. ad veteres oratores abiturum), Ner. 52.

Detrahere, ex loco superiore in inferiorem, v. omnino *de aliquo loco trahere*, unde saepe i. q. *demere*. qui feros tauros ad terram cornibus detrahunt, Cl. 21.

neque detrahi quemquam in transvehendo ab accusatore passus est (de equo) A. 38.

quem quum detrahi iussisset (de gremio Dei), A. 94. pedibus e tribunali detractus est, Rh. 6.

detrahere aliquem de spectaculis v. e spect. Cal. 35, 55, Ner. 32, Dom. 10. (Al. omittunt praepositionem; v. Oudend. ad Cal. 35, et Dom. 10.)

alicuius clipeos et imagines (suspensas), Dom. 23.

de aliquo loco trahere, nostr. *wegziehen*, *abziehen*, *wegnehmen*.

spiranti adhuc detrahi anulum iussit, Cal. 12. anulum quoque aequo animo detracturum sibi, C. 33. detr. coronae fasciam, C. 79. detractum socculum, Vit. 2. ex aure matris detractum unionem, Vit. 7. templis compluribus dona detraxit, Ner. 32. gladium detractum delubro Martis, Vit. 8. ob detractam lectis argenteam laminam, Cal. 32. vestem detractam sibi, C. 84. veste detracta, C. 26. unde: omni ornatu tanquam veste detracta, C. 56. (de qua structura verborum v. sub finem huius ind. sub v. *Enallage*.) — collegia *detraxit*, C. 42. inepte est lectio pro *distraxit*, v. *Distrahere*.

unde i. q. *demere*, *adimere*.

fisco detrahi aliquid, A. 40. detracta provincia (Quaestoribus), Cl. 24. multis rebus ac locis vetere appellatione detracta, Ner. 55.

adeoque *omittere*, quod addendum erat v. addi solet.

quasi pompae simulacrum Dei detraxerit, A. 17. detractae coniunctiones, A. 86.

Detrectare (v. *Detractare*, quae forma promiscue occurrit; v. Oudend. ad C. 54, et A. 24). i. q. *spernere*, *respuere*, *recusare* v. omnino *nolle*.

quamquam nec imperata detrectarent, C. 54. populo etiam palamque detrectante dominationem, C. 80. Germ. etiam Principem detrectabant, T. 25. partim tergiversantibus, partim aperte detrectantibus h. e. obsequium negantibus, Ner. 47.

causa detrectandi sacramenti,

A. 24. plerisque indicandi munus detrectantibus, A. 32.

i. q. *detrahere de al. laude.*

e. *dat.* sibi primo, mox omnibus detrectaturus, Pers.

Detrimentum. clades maioris infamiae quam detrimenti, A. 23.

ex magnis detrimentis praeter spem paulatim retractus est (in aleae lusu) A. 71.

Detrudere. quosdam gubernacula apprehendentes contis remisque detrusit in mare, Cal. 32.

detr. aliquem de v. ab al. re, i. q. *deiicere, removere.* difficilius se principem civitatis a primo ordine in secundum, quam ex secundo in novissimum detrudi, C. 29.

ut detrudendi Domitii causa (sc. de consulatu) consulatum alterum peterent, C. 24.

Deturbare. i. q. *deiicere.* a quo deturbari expellique se viderat, Oth. 7.

Deturpare. pulcros et comatos — occipitio raso detorpabat, Cal. 35.

Deurere. deustis utrinque lateribus, Dom. 5. Al. *decisis.*

Deus. simolacrum Dei, A. 16. (h. e. Neptuni antea nominati.) a Deo (Apollius), A. 29. propitiato multum Deo (Serapide), Vesp. 7. is Deus (Apollo), A. 70. fratres Dei (*Dioscuri*), Cal. 22. Deorum Dearumque habitu, A. 70. sexque Deos vidit Mallia sexque Deas, ibid. (h. e. τοὺς δώδεκα θεούς, quos *maiores Deos* dicunt). omne frumentum Deos comedisse, ibid. heroum Deorumque, item heroidum ac Dearum personae, Ner. 21.

Aesar Etrusca lingua Deus, A. 97.

vae, puto, Deus fio, Vesp. 23, h. e. *iam, puto,* ἀποθέωσις *instat,* iocose de morte.

quasi proprio suo ac peculiari Deo, A. 5. in Deorum numerum v. inter Deos referri, C. 88, A. 97, Cl. 45. Dominus et Deus noster (de Domitiano), Dom. 13. — simulacra iuxta Deos, C. 76.

cerimonia Deorum, C. 6. Deorum aedes, v. *Aedes.* Deorum insignia, Cal. 52. fana templaque Deûm, C. 54. dono Deûm oblatum, Vit. 7. ne qua religio Deûm impune contaminaretur, Domit. 8.

Dii immortales, C. 6, A. 31, 58. Dii Manes, T. 75. circa Deos atque religiones, T. 69.

si Dii volent, Cal. 8. faventibus Diis, Galb. 10.

Dii me perdunt, T. 21. Dii me Deaeque peius perdant, T. 67.

(De forma *Dei* pro *Dii* rariore quidem, sed ab optimis libris saepissime comprobata, v. Schaefer. ad Plin. ep. 8, 8, 5, et Schwarz. ad Paneg. 52, 1, observ. 46, et not. ad 68, 1.)

Divus Iulius, Augustus al. v. ind. prim. suis locis. Divum appellare, Dom. 23.

dum nova Divorum coenat adulteria, A. 70. — *Divae,* Musae, Gr. 6.

sub divo i. q. *sub Iove,* C. 72. (ubi Oudend. hanc formam praeferendam docet alteri: *sub dio*) et, A. 82.

Dea Syria, Astarte, Ner. 56. simulacrum aeneum Deae (Fortunae), Galb. 4.

infantem — per omnium Dearum templa circumferens, Cal. 25. — *Dii Deaeque* v. *Deus.*

Divinus. SCtum, quo omnia ei divina simul atque humana decreverat, C. 84.

rem divinam facere i. q. sacrificare, T. 44.

Divinitas post mortem, A. 97, ἀποθέωσις.

Divinitus. sive divinitus, sive

Diadema, fascia caput cingens, insigne regum, vid. Lips. ad Tac. A. 6, 37.

admotum capiti suo diadema, C. 79. (i. q. *candida fascia*, de qua ante). statua sibi cum diademate ad Appii Forum posita, T. 2. nec multum afuit, quin statim *diadema sumeret*. speciemque principatus in *regni formam* converteret, Cal. 22. in consecrando apud Memphim bove Api diadema gestavit, Tit. 5.

regnum Arm. Tigrani restituit, ac pro tribunali diadema imposuit, T. 9.

praecauti, tiara deducta, diadema imposuit, Ner. 13.

Diaeta, *conclave*, *cubiculum*, *saepe pars domus*, *pluribus cubiculis constans*. in diaetam, cui nomen est Hermaeum, recesserat, Cl. 10; v. Plin. ep. 2, 17, 15. 5, 6, 31, et Gesner. ad §. 38. 7, 5, 1.

Dialectos. dial. Doris, T. 56, v. not.

Dialogus. recitantes et benigne et patienter audivit, nec tantum carmina et historias, sed et orationes et dialogos, A. 89. pro dialogo, in quo boleti et ficedulae et ostreae et turdi certamen induxerat, T. 42.

Dicare. pars carminum — Iovi Capit. dicata, Ner. 10.

Dicax et *Dicacitas* v. post *Dicere*.

Dicere. haec eum ad verbum dixisse, C. 30. breviter vis omnia dicam, T. 59.

populum Rom., vel dicam hominum genus, Cal. 13, v. Oudend. ut ita dicam, Cl. 4. pro dicto accepit, quod visu suspicabatur, C. 33.

suum Caesarisque munificentiam unius Caesaris dici, C. 10.

dicens et *docens* confusa, Tit. 9; cf. Rh. 4, de quo loco v. infra. C. Oppius adeo indiff. *docet*, ut — *dicat*, C. 53, ubi al. *scribat*; sed *dicere* frequentissimum de scriptoribus. Ita *dicunt* passim et *dicitur*, ut A. 13. ut — respondisse dicatur, Ner. 32. demonstrasse — dicitur, ubi al. *creditur*, Tit. 9. dicitur etiam — affirmasse, al.

dicitur seq. acc. c. inf. *dicitur* — pavefactus gemitus maximos edidisse — postridie quoque graviter *prolapsum* identidem obmurmurasse, Oth. 7. quo loco simul est anacoluthon, duabus sententiis uni verbo *dicitur* diverso modo subiunctis, v. not. et Oudend. —

dici. quod patronum suum — celasse olim diceretur, A. 27. ut optimi status auctor dicar, A. 28.

dicere i. q. *nuncupare*, *creare*. ipse ab eo Magister Equ. diceretur, C. 9. quum Dictatorem dicere a Senatu iuberetur, T. 2.

dicere sententiam, C. 79, Cl. 9; v. *Sententia*. dicere testimonium, Gr. 9.

dicere alicui diem, C. 12; v. *Dies*. — dicere causam i. q. *se defendere*, de reis; v. *Causa*.

ius dicere, C. 16, 43; A. 33, 72; Cl. 14; Dom. 8; Rh. 9; cf. *Iurisdictio*.

dicere de *eloquentia*, unde: dicendi ratio, C. 55. Gr. 10. dicendi genus, A. 86. modicae in dicendo facultatis, Galb. 3. ludus dicendi, Rh. 4. ubi male al. *docendi*; nam statim sequitur *docuit*. *dicendi magister* i. q. rhetor, magister artis oratoriae, C. 4. A. 89. Plin. Pan. 47, 1. — qui possit, quum declamat, σαφῶς dicere, quae dicenda sunt, Cl. 4. dicere aut scribere, Gr. 4.

de *carmine* v. *cantu*. ut aliquid et de Domitio diceret h. e. *cantaret*, Vit. 11.

dicere aliquid in aliquem, pro *de aliquo*. versum illum in te posse dici, T. 21; cf. quasi de ipso dictum, A. 53. in hunc dixit seq.,

instruerent, *artem edocerent.*

Dictitare i. q. *saepius dicere*, *dicere solere.*

Cn. Pompeius ita dictitabat, C. 30. Al. vitiose *dictabat.* Capricneum dictitabant (insulam), T. 43. mater Aut. portentum eum hom. dictitabat, Cl. 3. quod antiqui etiam puellas pueras — dictitarent, Cal. 8. identidem dictitans, Ner. 49, (sequente recta oratione.)

Dictator. dicere Dictatorem, T. 2.

Dictatura. Sullam nescisse literas, qui dictaturam deposuerit, C. 77, v. not.

perpetua dictatura Caesaris, C. 76. contentus dictaturae potestate, decretae eum consulatibus simul, ibid. dictaturam magna vi offerente populo — deprecatus est Augustus, A. 52.

Livia familia dictatura honorata, T. 3.

Diducere. mori inedia destinanti, per vim ore diducto, infulciri eibum iussit, T. 53.

i. q. *disiungere*, *distrahere*, *separare* id, quod *coniunctum*, *contractum* est.

diducto matrimonio, Oth. 3. i. q. *soluto*, vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 66, 1.

Dies. annum ad cursum solis accommodavit (Caesar), ut trecentorum sexaginta quinque dierum esset, et, intercalario mense sublato, unus dies quarto quoque anno intercalaretur, C. 40. —

quaedam It. civitates diem, quo primum ad se venisset (Aug.) initium anni fecerunt, A. 59. —

nec diei modo, sed et noctis, quibus datae (epistolae) significarentur, (momenta) addebat, A. 50.

quia suffecturos dies non videbatur, C. 84.

diebus ac noctibus, Ner. 31. medio ac frequenti die, Cal. 15. vergente iam die, Oth. 7.

in disponendo die, T. 11. per totum diem, A. 24, T. 21. toto die, Tit. 8. totos dies, A. 45.

ad totius diei cursum, Ner. 22. — nec amplius quam uno die — vidit, T. 51. — *bis die*, vid. *Bis.*

eodem die, C. 20. uno atque eodem die, Cal. 25. eo die, Ner. 22. eo ipso die, quo seq., Cl. 2. ipso die, qui seq., Cl. 26. die, quo seq., Oth. 8. ipso, quo dimicatum erat, die, Dom. 6. ipso profectionis die, Ner. 19. quibus diebus, A. 43. — centum solos dies postbac victurum, A. 97. — die Kalendarum Ian., A. 26.

insequenti die, A. 53, Vesp. 5. sequenti die, Vesp. 5. in sequentis diei mutat. tempus, A. 44, v. *Insequi.*

die proximo, A. 94, Cal. 25, Dom. 4. postero die, C. 20. in posterum diem, Cl. 32.

interiectis diebus, C. 37. vix uno interposito die, Cl. 26. per continuos dies, C. 78, Cal. 28. per septem continuos dies, C. 88. per octo cont. dies, Ner. 40. diebus continuis, Ner. 20. ceteros continuos dies, A. 98. — *in die*, *in diebus*, *in dies*, v. *In.* — *de die*, v. *De.* — *post diem*, T. 35.

intra paucos dies, Cal. 25. paucissimis his diebus, C. 66. ante paucissimos, quam — dies, Cal. 44.

ante paucos, quam obiret, dies, T. 74. in paucis diebus, A. 94.

usque ad supremum *vitae* diem, A. 61. et simpl. supremo die, A. 99. ut me supremus dies — eripiat, T. 67. supremum diem obire v. simpl. diem obire, T. 4, Cl. 1, Vesp. 1, Gr. 5. Neronem diebus ultimis seq., Vesp. 5.

apud Sen. proposuerat, egere differret, C. 81. (vel, diversa iuterpunctione: quae — propos. egere, differret, ut etiem Burm. edidit).

esse, qui magnum nescio quid afferret, nec differendum, Dom. 16. cogitatione in posterum diem dilata, Ner. 47.

ut stipendia quoque mil. — *protrahi ac differri* necesse esset, Ner. 32. — *non distulit, quin*, C. 4. Al. mele: *non destitit*; v. Oudend.

differre aliquem tanquam *spectaculum*. quem Armen. regem — quum destinato prr edictum die ostensurus populo propter nubilum distulisset, Ner. 13. — hunc lenistae vendidit, diletumque ad finem muneris sequ., Vit. 12. ut pugilum par postulatum distulerit iu sequentis diei matutinum tempus, A. 44.

differre aliquem i. q. *in aliud tempus reiicere*.

venientem — non admiserat ec per servulum suum iu septimum diem distuleret, T. 32. petentem quum distulisset, Vesp. 23. Ita etiam intellig. gestu in aliud tempus differenti, C. 82. sc. Cimbrum rogentem; vid. Oudend. ed h. l., Ernest. ad Vesp. 23, et Schwarz. ad Plin. Paneg. 26, 3.

differre intrans., Gr. διαφέρειν, pr. in diversam partem se ferre. utrumque ordinem non tam libertate inter se quam dignitate differre, Vesp. 9.

Differentia. de differentia eorum, qui manumitterentur, A. 40.

Dilatio, ἀναβολή, in re forensi, prorogatio iudicii in alinm diem.

quoed Cassius Sev., interpellatis iudicibus, diletionem petiit, Gr. 22. —

de honore ad tempus [illegible]*gato*, in solatium dilatiunis ac morae, Ner. 15.

Difficile adverb. difficile expedire nomen, Gr. 11. difficiliue se — detrudi, C. 29. quo difficilius defenderetur, Ner. 43. paulo difficilius (recepta rst rhetorica), Rh. 1.

Difficulter. non difficulter obtinuit, Cl. 41. impetrasse, haud sane difficulter, Vit. 14.

Difficultas. servos, non contentus, multis difficultatibus a libertate, et multo pluribus e libertate iusta removisse, A. 40.

iu magnis omnium rerum difficultatibus, T. 16. inter tot rerum difficultates, T. 21.

in ennonae difficultatibus, A. 41. magna difficultate nummarie, T. 48.

difficultes organi hydraulici, Ner. 41, i. q. difficilis et artificiosa etructura.

Diffidere. c. ablat. quum ingenio eius diffisus, tum occasione, C. 3; vid. Burm. et Oudend.

diffidens, absol. qui eibi rebusque parum fidit.

nihil eeque quam timidus ac diffidens fuit, Cl. 35. Ita Iustiu. 38, 7: « multo se timidius ac diffidentius bella Pontica ingressum ».

sic quoque diffidens, T. 65, h. e. conditioui rerum parum credene.

Diffidentia copiarum, Oth. 9.

Diffringere. axe diffrecto, C. 37. gubernaculo diffracto, A. 17. Ita leg. pro *defracto*, v. *Defringere*.

Diffugere. diffugientibus cuuctie, C. 82. ut — opifices diffugerint, Cal. 57. unde iam rt custodes diffugerant, Ner. 47. quia sui diffugerant, Cl. 10.

Diffusus. ex immensa diffusaque legum copia, C. 44. super immenses aureorum acervos, patentissimo diffusos loco, Cel. 42.

Digerere i. q. *ordinare*, διατάττειν. dig. bibliothecam, C. 44.

Digitus. saepius digitum laevae manus ostentans, C. 33. quod spectatorem — demonstrasset digito, A. 45. viden', ut cinaedus orbem digito temperat, A. 68. dextrae — manus digitum salutarem — imbecillum interdum sentiebat, A. 80. ut recens et integrum malum digito terebraret, T. 68. non sine molli quadam digitorum gesticulatione, ibid. rursus aptasse digito (anulum), T. 73. ut infestis digitis ora et oculos simul ludentium infantium incesseret, Cal. 25. ut oblatos victoribus aureos — voce digitisque numeraret, Cl. 21. quamquam laniatis digitis, Dom. 17. per intervalla digitorum, Dom. 19.

exceptis *pedibus*, quorum *digitos* restrictiores habebat, Dom. 18. *pedibus* prope *humanis*, at in modum *digitorum* ungulis fissis, C. 61.

Dignus. absol. interrogatus, an essent alii digniores, A. 54.

c. ablat. si quando quid invisitatum dignumque cognitu advectum esset, A. 43. haec partim nulla reprehensione, partim etiam non mediocri laude digna, Ner. 19. solos scire audire Graecos, solosque se et studiis suis dignos, Ner. 22. ut Nerone dignus reverter, Ner. 23.

solum successione imperii dignum, Oth. 4. ubi al. *successionis*, quod recepit Burm., Oudend. hoc uno loco intrudendum iure negat.

Digne. non tantum virtutes ac merita cuiusque digne prosequutus, A. 66.

Dignitas, Gr. ἀξίωμα, (v. not. ad Plutarch. Agesil. 4, 3). status, quem quis in Republica obtinet honoribus vel aliis meritis.

in asserenda dignitate, C. 16; v. Casaub. per quos dignitatem suam defensurus esset, C. 33. in tuenda sua dignitate, C. 72. assertores unicos dignitatis ac potentiae patriciorum semper fuisse, T. 2. competitores, multum et aetate et dignitate antecedentes, C. 13. plebeia (gens), nec potentia minor, nec dignitate, T. 1. sustinendae dignitatis causa, Vesp. 4. ut vestro suffragio suam dignitatem teneant, C. 41. T. Vinium — equestri dignitate honoravit, A. 27. senatoriam dignitatem recusantibus equestrem quoque ademit, Cl. 24. ne sic quidem quidquam dignitatis assequi — potuit, Cl. 3. abiecta spe dignitatis, Cl. 5. clarior studiis, quam dignitate, Galb. 3. quaestoriae dignitatis, Ner. 15 (ubi repetendum *nonnullis* a sequentibus). fratrem Senatorem praetoriae dignitatis, Vesp. 1. quatuor filios amplissimae dignitatis — reliquit, Vit. 2. sacerdotum et numerum et dignitatem — auxit, A. 31.

ut — iure ac dignitate matronali exsolverentur, T. 35.

un' :: auctoritas dignitasque formae, Cl. 30. pro loci dignitate, Cal. 41.

Dignari, dignum aliquem censere, Gr. ἀξιοῦν.

c. *ablat.* al. cura sua, A. 45. sermone, T. 53. responso, Dom. 13. uxorio nomine, Cal. 25. honore, Dom. 2. honore coenae, Vesp. 2. partibus de coena, Dom. 11.

c. *infin.* si dignaretur calce contingere, Vesp. 7. neque assurgere, neque salutare se dignantem, Vesp. 13. ne dominis quidem iam factionum dignantibus, nisi ad totius diei cursum, greges ducere, Ner. 22. (ut Gr. ἀξιοῦν saepe i. q. *velle*, pr. opera dignum iudicare).

Dignatio i. q. *dignitas*, Gr. ἀξίωσις (Ita Thucyd. 2, 61: τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζειν).

mansitque apud eos, non sine

summa dignatione, C. 4. Male al. *indignatione;* v. not.

reliquas sorores nec cupiditate tanta, nec dignatione dilexit, Cal. 24. tantae dignationis est habitus, Galb. 7. ut fratri se et operibus et dignatione adaequaret, Dom. 2. ad famam dignationemque docendo pervenit, Gr. 5. Africam integerrime nec sine magna dignatione administravit, Vesp. 4. iure se dignatione Vrbi quodammodo pro parte aliqua adaequavit (Italiam eiusque colonias), A. 46.

Conf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 47, 1; et 77, 5.

Dignoscere v., ut optimi libri, *Dinoscere*. ut nemo dinosceret, Oth. 12.

Digredi. digrediens inde itinere nocturno, T. 6. quum — permanerent, digresso eo (e triclinio), A. 74. quum post epulas triclinio digrederetur, Ner. 43.

de desertione matrimonii. qui digressam a marito post biduum statim duxerat, C. 43.

Digressus. paucos admodum in digressu exosculatus, T. 10. in digressu papillas quoque exosculatus, Ner. 34.

Diiudicare. qui iudicia centumviralia — extra ordinem diiudicarent, Vesp. 10. Al. *iudicarent.*

Dilabi. plerosque dilabi ad resumenda, si qua vis fieret, arma, Cal. 48. dilabentibus etiam, qui simul erant, Vit. 16.

Dilargiri. cetera item, quae cuique libuissent, dilargitus est, C. 20.

Dilatio v. *Differre.*

Diligere, pr. dilectu facto h. e. virtutum v. meritorum habita ratione aliquem amare. *Diligere* igitur est iudicii, *amare* sensus atque affectus, quamquam usus loquendi parum observavit discrimen, quod in propria verborum significatione obtinet.

diligebat usque adeo (milites), ut sequ., C. 67. pro quibus meritis quanto opere dilectus sit, A. 57. sic probatus et dilectus a suis, Cal. 4. ante alias dilexit M. Bruti matrem, Serviliam, C. 50. dilexit et reginas sequ., C. 52. Liviam — dilexitque et probavit unice ac perseveranter, A. 62. reliquas sorores nec cupiditate tanta, nec dignatione dilexit, Cal. 24. ipse etiam — summe dilectus a Paeto Thr. est, Pers. libertinam — quo efficacius celaret, etiam diligere simulavit, Oth. 2. aviae memoriam tanto opere dilexit, ut sequ., Vesp. 2.

Dilectus partic., ἐρώμενος. ex dilectis unum, A. 98.

Dilectus substant., v. *Delectus.*

Diligens. ex re familiari, cuius diligentissimus erat, Gr. 23.

Diligenter. domesticam disciplinam — diligenter severeque rexit, C. 48, Gr. ἀκριβῶς.

aliquid diligenter et acute scienterque — dicere aut scribere, Gr. 4; v. *Acute.*

Diligentia. dixit ius non diligentia modo summa, sed et lenitate, A. 33.

Diluculum. prima diluculo, Vit. 15.

Diluere. Gr. διαλύειν, solvendo v. temperando auferre, minuere.

ut invidiam aliqua cavillatione dilueret, Vesp. 23.

Dimetiri. miserat iam ad dimetiendum opus primipilarem, Cal. 21. scrobem coram fieri imperavit, dimensus ad corporis sui modulum, Ner. 49.

Dimicare. ipse prosperrime semper — dimicavit, C. 36. quanta fortitudine dimicarint (milites Caesaris), C. 68. nec nisi tempore extremo ad di-

micandum cnuctantior factus est, C. 60. ipso, quo dimicatum crat, dia, Dom. 6.

de pugna gladiatorum. qua laxius dimicaretur, sublatae metae, C. 39. spectavit ferro dimicantem, Cal. 27. retiarii tunicati — gregatim dimicantes, Cal. 30. gladiatores — sicubi infestis spectatoribus dimicarent, C. 26. neque post banc vocem, quasi venia data, quisquam dimicare vellet, Cl. 21.

Sed A. 13, non leg. alios — sortiri vel *dimicare* iussisse, sed *micare*, quod vide.

Dimicatio. in media dimicatione, A. 10. in serum dimicatione protracta, A. 17. ipsa dimicationis hora, Dom. 6.

Dimidius. reliquos dimidia parte multavit, C. 42. ex parte dimidia heres, A. 101. coll. T. 23.

Dimidiatus. dimidiatum aprum (apposuit), T. 34. cf. Capitolin. Pertin. 12: « ut dimidiatas lactucas et carduos — apponeret ». v. Gell. 3, 14 — o dimidiate Menander. Terent. 4.

Diminuere v. *Deminuere*.

Dimittere. Gr. ἀφιέναι.

dim. aliquem. Tiberium in Illyricum dimissurus, A. 97. unum et alterum — non ausus a se dimittere, T. 63. — ut a se per speciem honoris dimitteret, T. 65. ab amplexu et osculo suo dimisit omnes, Oth. 10. ne quem sine spe dimitteret, Tit. 8. securum hilaremque dimisit, Dom. 11. dimissus e cohorte amicorum, Ner. 5.

i. q. *repudiare*. dimissa Cossutia, quae — praetextato desponsata fuerat, C. 1. dim. uxorem, A. 62, 63, 69; T. 7, 10, 35; Ner. 35; Dom. 8. dim. e matrimonio, T. 49. dim. matrimonio, Cal. 25. Opp. *contrahere*. — Berenicen statim ab Vrbe dimisit, T. 7. —

dim. captivum, coniectum a se in custodiam, deinde Vrbe interdicta dimissum, A. 27. captus est; unde dimissus, Ner. 2.

dimittere numerum, multitudinem aliquam.

dimissis lictoribus, C. 16. post dimissum convivium, A. 76. omnibus deinde dimissis, A. 99. dimissa schola, Gr. 6, 18. — dimissis octo legionibus, C. 29. dim. exercitum, C. 28, 30. decimam legionem — cum ignominia totam dimisit, A. 24. cf. C. 70.

munere dim. aliquem.

legatus — cum ignominia dimisit, Cal. 44. ut cupidum iudicandi dimisit, Cl. 15.

i. q. *in varios locos mittere*, ut ἀφιέναι saepe pro διαπέμπειν.

reliquas (cohortes) in biberna et aestiva circa finitima oppida dimittere assuerat, A. 49. v. *Circa*. Consules designatos circum pruvincias exercitusque dimisit, A. 64. comites servosque ceteros initio statim ad expediendas pecunias — dimiserat, C. 4. per provincias edicta dimisit, Galb. 10.

equorum greges — quos vagos et sine custode dimiserat, C. 81.

dim. aliquid i. q. *omittere*. coactus est, triumphum dim., C. 18. dimitteret omnem curam suorum, T. 11.

Dimovere. dimota paganorum turba, Galb. 19. dimotis plagulis (lecticae), Tit. 10.

Diploma, literae publicae, quibus a magistratu vel Principe beneficium vel tale quid concedebatur, sic dictae a forma duplici, in quam complicari solebant, ut δίπτυχα.

in diplomatibus, libellisque et epistulis signandis, A. 50. etiam

diplomatibus primisque epistolis suis ad quosdam proviuciarum praesides Neronis cognomen adiecit, Oth. 7.

prolata Div. Iulii et Augusti diplomata ut vetera et obsoleta delebat, Cal. 38. v. n. quibus post editam operam diplomata civitatis Rom. singulis obtulit, Ner. 12, b. a. civitatem Rom. per diplomata concessit.

Diribitorium, aedificium publicum urbis Romae, a *diribendo* h. e. *distribuendo* dictum, Cl. 18; v. not.

Dirigere. sagittas tanta arte direxit, Dom. 19. ut ad nocturnos ignes cursum navigia dirigerent, Cl. 20. aggere — directo in Appiae viae formam, Cal. 19. directa acie in litora Oceani, Cal. 46.

Dirimere. diremit nuptias praetorii viri sequ.¶ C. 43.

Diripere. Lusitanorum quaedam oppida — diripuit hostiliter, C. 54. clades Brit., qua duo praecipua oppida — direpta sunt, Ner. 39. Gallias exercitibus diripiendas permittere, Ner. 43. custodes diffugerant, direptis etiam stragulis, Ner. 47.

licentia diripiendi pomorum et opsoniorum rerumque missilium, A. 98. (de qua constructione v. not. et infra sub finem huius indicis).

ut scenici ardentis domus supellectilem diriperent ac sibi haberent, Ner. 11.

Vettium, pignoribus captis et direpta supellectile, male mulcatum — coniecit in carcerem, C. 17. Al. vitiose *dirupta*. Sed vera sententia Torrentii, qui in pignorum captione illa vel a lictoribus vel a plebe dilacerata et spoliata interpretatur; cf. Oudend. Casaub. *direpta* putat i. q. *divendita*, eoque sensu vit. Pers. fin.: «editum librum continuo *mirari* homines et *diripere* coeperunt.» Sed hoc minus convenit seditiosae turbae, de qua priore loco sermo est.

Direptio. edidit et in Martio campo expugnationem direptionemque oppidi ad imaginem bellicam, Cl. 21.

Diruere. urbes, C. 54. villam, C. 46. praetoris — etiam diruit ad solum, A. 72. abolendam Caesarum memoriam, ac diruenda templa, Cal. 60. diruto Circi max. areu, Ner. 25. monomentum — diruit per milites, Dom. 8.

Dirus. ut dirum observare al., A. 92. Oppon. *ut laetum*. dira avis, Cl. 22, i. q. *tristis*.

diris exsecrationibus incessere al., Cl. 12. Druidarum religio, dirae immanitatis, Cl. 25.

Diritas morum, T. 21. i. q. *tristitia*, *crudelitas*. — *diritas* diei, Ner. 8. *de tristi omine*.

Discalciatus. ut — prodierit in publicum, sine cinctu et discalciatus, Ner. 51.

Discedere. disc. e medio, C. 1. discedens, A. 53. discessitque iam vesperi, Ner. 8. ut ceteri quoque imperatores ab exercitibus discederent, C. 29. ita ut ab eo nunquam discederet. Pers. — eos, qui discedere et abire coeptabant, Oth. 11. (Berneccer. in ind. de discrimine quaerit; id manifestum videtur; *discedere* est: *ordines relinquere*, sed *abire* i. q. *a loco proficisci*.

Discessio. quum SCtum per discessionem forte fieret, T. 31.

Disceptare i. q. *disputare*, *contendere*. ob immodicas altercationes disceptantium (in Senatu), A. 54. solus audiit disceptantes (pro tribunali cognoscens), A. 93.

Discere. maiores nostri, quae liberos suos discere — vellent, instituerunt, Rh. 1.

Tit. 6. reos — discrimine liberavit, Dom. 9.

Discerpere. avem regaliolum — volucres varii generis discrepserunt, C. 81.

pro Rostris in concione paene discerptum, C. 17. paene discerptus a populo, Cal. 2. quum discerpi Senatorem concupisset, Cal. 28. ne prius, quam in Forum perveniret, discerperetur, Ner. 47. evenit, ut — semiustum cadaver discerperent canes, Dom. 15.

Discinctus. ut stare per totum diem iuberet ante Praetorium, interdum tunicatos discinctosque (ignominiae militaris genus), A. 24.

reliquias (Augusti) legerunt primores equestris ordinis, tunicati et discincti, A. 100.

Discindere. cunctantem flagellis discidit, Cal. 33. maxillam ictu discidisse, Cal. 58. vestem — detractam sibi atque discissam, C. 84. veste discissa, capite converberato, Ner. 42. veste discissa seminudus in Forum tractus est, Vit. 17. Al., ut saepe, *descissa.*

Discidium i. q. *Divortium*, Dom. 3; vid. Tac. A. 2, 86; 12, 40; cf. Oudend. ad T. 7; et Gronov. ad Liv. 25, 18.

Disciplina, *Discipulus* v. post verb. *Discere.*

Discordia. ex consulatu, quem summa discordia simul gesserant, C. 19. civili discordia, C. 5. reconciliatus post primam discordiam Antonio, A. 62. futuram quandoque inter collegas discordiam, A. 96. Galliam — principum discordia inquietam, T. 9. quum — discordia inter Triumviros exorta esset, T. 4. ob discordiam parentum expositus, Gr. 21.

caede in theatro per discordiam admissa, T. 37.

discordiae. inter plebem et equitem causam discordiarum serens, Cal. 26.

ob exitiabiles inter se discordias, Cl. 25.

Discrepare. discrepat impers. Cl. 44. Oppon. *convenit.* sed quod discrepat, sit in medio, Vit. 2.

Discrimen v. pop. *Discernere.*

Discruciare. quasi eundem mox et discruciatum necasset, A. 14.

Discumbere. in convivio, C. 48, A. 70, 74; Cal. 37, 45; Cl. 32, Ter. 3. Sed Cl. 33 non mutandum *decubuit*, quod boni codd. exhibent; v. ibi Oudend.; cf. *Decumbere.*

Discurrere. more victorum cum palma discucurrit, Cal. 32. discurrans forte gregarius miles, Cl. 10. per ambitum laeus — discurrens, Cl. 21. ad primum nuncium discurrentes, T. 75. coll. Ner. 57. ut plebs pileata tota Vrbe discurreret.

per Baianum sinum equis discursurum, Cal. 19.

Discutere. neque ex eo infamiam — discutere valuit, C. 79. quia discussa res est, Dom. 2.

cf. Freinsh. ind. Flor. et Glossar. Liv. sub h. v.

Disiicere. tropaea, Cl. 11. statuas, C. 75, Cal. 34. sepulcra, C. 81. disiecta parte muri, Ner. 25. disiectae terrae motu civitates, T. 48. vicina Vrbi oracula etiam disiicere conatus est, T. 63. — disiecta novarum tabularum exspectatione, C. 42. — classiarios — immisso equite disiecit, Galb. 12.

Dispansa dextrae manus palma, Dom. 19.

Dispar. et voluntate dispari, et existimatione, Vit. 5.

Dispensator, servus rei familiari, maxime pecuniariae, praefectus, Gr. οἰκονόμος, ἐπίτροπος, διοικητής, διανομεύς, A. 67, Galb. 20, Vesp.

provinciam intestina dissensione — inquietam, Galb. 7.

per dissensionem diversa censentium, Cl. 10.

Disserere. assidue disseruit, Gr. 2. mane disserere, Gr. 4, ubi *declamore et disputare* distinguuntur. Nempe *disputare* est, in utramque partem, adversariorum maxime habita ratione, rem exponere et defendere; *disserere*, docte et ad formam artis tractare, saepe per colloquium; *declamare*, aliquod argumentum orationi subiicere et eloquentiae arte enarrare.

i. q. *colloqui*, *sermonem facere*. de ratione ac difficultate cuiusque disserens, Ner. 41.

Dissidere. cum Iulia primo concorditer et amore mutuo vixit, mox dissedit h. e. animo ab ea alienatus est, T. 7, v. Oudend.

histriones, propter quos dissidebatur, T. 37, h. e. discordia et caedes orta erat.

Dissimulare, studiose *celare*, *occultare*.

vitia male diu dissimulata, T. 42. nulla dissimulandi (sc. vitia) cura, Ner. 27. plerosque dissimulare vitia et *callide obtegere*, Ner. 29. dissimulata itineris causa, T. 37.

dissimulata diu causa, Cl. 15, h. e. *non prodita*, *celata*. dissimulata vacatione, Cl. 15.

dissimulata origine, Dom. 12.

dissimulata Senatus mentione, Ner. 37, h. e. *oppressa*, *praetermissa*.

non dissimulare, i. q. *prae se ferre*.

neque dolore dissimulato, A. 66. qua (voluptate) teneri se, *neque dissimulavit unquam*, et saepe *ingenue professus est*, A. 45, h. e. tantum aberat, ut occultare studeret, ut potius ingenue profiteretur. mediocritatem pristinam *neque dissimulavit unquam*, ac frequenter *etiam proe se tulit*, Vesp. 12. — sed nec ipse ignorasse, aut dissimulasse ultima vitae suae tempora videtur, Cl. 46, h. e. neque celare homines voluisse, instare sibi mortem seque hoc scire.

non dissimulare sequ. acc. c. inf. i. q. *libere profiteri*, *prae se ferre*, C. 10, 73, Cal. 2, Cl. 1, Ner. 22, Oth. 5. quamquam haud dissimulans, Galb. 19.

Dissimulanter. palam nec dissimulanter, T. 21. neque dissimulanter, Ner. 33.

Dissimulatio, studium v. ars celandi alios, quae vere sentimus v. cogitamus.

spectaculo publico per dissimulationem interfuit, C. 31. quae ipse pateretur, incredibili dissimulatione transmittens, Cal. 10. partim intemperantia, partim dissimulatione h. e. ne cui aegrum se proderet, T. 72.

Dissipare. extractus rumoribus falsis, quos conspirati — de industria dissiparant, Galb. 19. simul rumor dissipatus, destinasse victorem Vitellium sequi., Vesp. 6.

Dissolvere. simulacrum Iovis, quod dissolvi (sc. a basi, loco moveri) transferrique Romam placuerat, Cal. 57.

i. q. *dimittere*, Gr. διαλύειν.

collegia, praeter antiqua et legitima, dissolvit, A. 32. Germanorum cohortem — dissolvit, Galb. 12.

Dissuadere. vitrico — multum dissuadente, A. 8. dissuadentibus paternis amicis, Dom. 2.

c. infin. societatem cum rege Pyrrho, ut parum salubrem, iniri dissuasit, T. 2.

Distendere. distento sago impositum in sublime iactare, Oth. 2, v. Casaub.

nec temere unquam triclinio abscessit, nisi distentus ac madens, Cl. 33, h. e. *cibis refertus.*

ut larga meri potione per fallaciam oneratos, repente, veretris deligatis, fidicularum simul urinaeque tormento distenderent, T. 62. (genus cruciatus. Est autem h. l. *distenderet* praegnanti sensu dictum pro distentos urina fidicularum simul tormento cruciaret.)

Distichon. vel hoc disticho apparet, iactato a militibus, C. 51. qui tamen (mimus) sic quoque hoc disticho enotuit, Oth. 3.

Distillationes, v. *Destillationes.* Est enim Graecnm κατάῤῥους.

Distinguere pro *Disstigere* (a Gr. στίζειν, pungere) i. q. *dispungere*, punctis describere, definire, itaque *notis quibusdam discernere.* quum praenominibus cognominibusque variis distingueretur (gens Claudia), T. 1. cognomines et tantum praenominibus distinctos, Vit. 2. distinxitque sc. iram atque iracundiam, Cl. 38. sunt, qui literatum a literatore distinguant, Gr. 4. multa exemplaria — emendare, ac *distinguere*, et annotare curavit (de Grammatico), Gr. 24, ubi est i. q. *interpungere*, commata v. stigmata addere.

inde i. q. *variare*, *ornare*, ornamentorum varietate dispungere.

coronae distinctae solis ac lunae siderumque specie, Cal. 45. distincta stellis aureis chlamys, Ner. 25. cuncta — distincta gemmis unionumque conchis erant, Ner. 31. parietes phengite lapide distinxit, Dom. 14. — distinctis — compluribus cellis, Cal. 41, (cf. cubicula plurifariam disposita, T. 43.)

quo *distinctius* demonstrari cognoscique possint, A. 9, h. e. *accuratius*, argumento per species s. capita rerum exposito.

Distorquere. plerosque — novo quaestionis genere distorsit, Dom. 10.

manibus pedibusque articulari morbo distortissimis, Galb. 21. — *distorti* i. q. monstrosi, quibus membra sunt distorta, A. 83.

Distrahere i. q. *dissolvere.* cuncta collegia — distraxit, C. 42. (A. 32. collegia — *dissolvit.*) distrahere controversias, C. 85, i. q. *dirimere.*

i. q. *divendere.* cui instrumento distrahendo, Cal. 39. ut pluris postea distraherct, Vesp. 16.

Distribuere, Gr. διαδιδόναι, de rebus et hominibus.

de rebus. togas insuper ac pallia distribuit, A. 98. forensia insuper viris, feminis ac pueris fascias — distribuit, Cal. 17. plebei sportellis cum opsonio distributis, Dom. 4. primae (classi) sexcenta sestertia — distribuit sequ. T. 46. congiaria populo saepius distribuit, Cl. 20.

distr. negotia. reliquat (vias) triumphal. viris — sternendas distribuit, A. 30.

de hominibus. octog. civium millibus in transmar. colonias distributis, C. 42. ex milit. copiis legiones et auxilia provinciatim distribuit, A. 49. Iudaeorum iuventutem — in provincias gravioris caeli distribuit, T. 36.

Distringere, Cal. 26. leg. *destricto gladio*, non *distr.* De confusione utriusque verbi v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 37, 2, et 94, 2, qui recte monet, *distringere* esse in diversas partes distrahere.

Ditio, potestas, dominium alicuius rei vel hominis.

liberos esse sanxit, nec redire in ditionem domini (servos), Cl. 25.

toto Illyrico — perdomito et in ditionem redacto, T. 16. Ita

etiam Cl. 17. legendum videtur: «parte insulae *in ditionem* recepta,» et Vesp. 4: «insulam Vectem — *in ditionem* redegit,» ubi vulg. *in deditionem*, alterum locum cum aliis etiam emendavi, cf. *Deditio*.

Commageuen, ditionis regiae usque ad id tempus, in provinc. formam redegit, Vesp. 8.

Diu pr. i. q. *Die*, ut *noctu*, inde i. q. *multo die*, v. *longo tempore*, nisi est a Graeco διὰ, quod *durationem* significat. Exempla afferre, non attinet.

iam diu. cinis — exstinctus et iam diu frigidus, T. 74.

tam diu, Cal. 29.

diutissime. firmiter ac diutissime imperaturum, Vit. 14. diutissime vixit, Rh. 2.

Diutinus. diutino morbo, Cal. 1.

Diuturnus. diuturni rei, A. 32. in diuturna valetudine, Galb. 3. in tam diuturno spatio, C. 68.

Diurnus. v. post voc. *Dies*.

Divellere. divulsa sentibus paenula, Ner. 48. Sed Dom. 22. leg. *devellere* concubinas.

Divertere. ut a schola et magistris diverterat, h. e. *discesserat*. Pers. v. Oudend. Alia res est loco, T. 12, et in voc. *Deversorium*, *Deverticulum*, quae v. sub *Devertere*.

Diversus, h. e. in contrariam vel in varias partes versus.

diversae partes i. q. *contrariae*, C. 1, A. 51. e parte diversa, C. 29. diversae partis advocatus, Gr. 9. diversa factio, C. 20, T. 3. diversissima in eodem vitia, Cal. 51. diverso genere vitiosi, A. 86. etiam de subsequentibus diversa fama est, Cl. 44. quae diversissimorum temporum sunt, cogi in unum annum iussit, Ner. 23. — ut diversa omnia comperit, Ner. 34. — congiaria diversae fere summae, modo — modo — nonnunquam, A. 41. — munus — dedit, diversis temporibus ac locis, T. 7.

per dissensionem diversa censentium, Cl. 10.

e diverso i. q. *contra*, *aliter*. alii e diverso (putant), C. 86. hunc e diverso professum, A. 27. immo e diverso, Dom. 9.

Diverse. legionarii, qui multifariam diverseque tendebant h. e. castra v. stationes multis diversisque Vrbis regionibus habebant, Galb. 19.

quibus diversissime afficiebatur h. e. contrario prorsus modo, T. 66.

Diversitas. incertum diversitas tradentium facit, Cal. 8.

Divortium. cum qua deinde divortium fecit, C. 6; cf. A. 62, Cl. 26, Tit. 4. divortium suum eum uxore, Dom. 10. post divortium Octaviae, Ner. 35. post divortium, T. 7.

divortiis modum imposuit, A. 34.

Dives. admodum dives, C. 1. ditem admodum et pulcram, Galb. 3. libertos divites et senes, Ner. 35. in defensione divitis rei, Vesp. 13.

ditissimus. additis — ditissimis primipilarium, Ner. 9.

Divitiae. divitiarum et pecuniae fructum non aliam putabat, quam profusionem, Ner. 30.

Ditare. vitrici hereditate ditatus est, Ner. 6. mortuae testamento paene ditatus est, Galb. 5.

Divexare. neque in divexanda quidquam pensi habuit, Ner. 34. Inde cum aliis emendavi Cal. 3. clientelas *divexanti* pro *diu vexanti*.

Dividere alicui aliquid. campum — agrumque — divisit extra sortem ad vig. millibus civium, C. 20. agrum Camp. plebi divisit, A.

Doctrina. de *scientia*, quae docetur: multique ac varii et in doctrina et in Rep. usus, Gr. 1. in utroque eloquentiae doctrinaeque genere praecellens, Cal. 3, h. e. Graeca et Latina eloquentia et *sermone s. grammatica scientia*, (Cal. 53. eloqu. et *eruditio*.)

i. q. *eruditio*. ob ingenium et doctrinam, Gr. 18. in studiis atque doctrina, Gr. 20. multiplici variaque doctrina censebatur, Gr. 10. ut nullius ingenii minimaeque doctrinae, Cal. 34.

Docilis ad cetera, Cal. 57. *Docilitas* ad omnes fere tum belli, tum pacis artes, Cal. 3.

Documentum, id quod aliquid docet, ostendit, probat.

sero tandem documentis apparuit, ostentum illud Augusti potentiam portendisse, A. 94, h. e. eventus postea docuerunt sequ.

. clementiae civilitatisque eius multa et magna documenta sunt, A. 51. quamquam multa documenta egregii Principis daret, Galb. 14. proprio negotio documentum daturum, quam aequus iudex in alieno negotio futurus esset, Cl. 15, (h. e. clementiam, civilitatem, egregium se Principem, saepe probavit, ostendit; proprio negotio ostensurum etc.)

Dodrans, novem unciae assis, inde i. q. tres quadrantes cuiusvis summae v. numeri.

quinque pedum et dodrantis fuisse tradit (staturam Aug.), A. 79.

ter instituit heredes—C. Octavium ex dodrante, et L. Pinarium et Q. Pedium ex quadrante reliquo, C. 83.—Ceterum, Ner. 32. *dextans* restitutus pro *dodrante*.

Dolere c. accus. quis liberias doluisset nimiam potentiam pellicis, A. 69, i. q. *conquesta esset*.

se quoque vicem eorum dolere, T. 52.

aegre ferre aliquid, *graviter offectum esse ol. re*, Gr. λυπεῖσθαί τι. — dolebam, mihi idem non licere, Rh. 2.

dolens proscriptum olim ab eo patrem Paulum, A, 16. Agrippinam abegisse post divortium doluit, T. 7. nihil autem seque doluit, quam ut malum se citharoedum increpitum, Ner. 41. unum hoc maceror et doleo, Ter. 5.

Dolor. corporis. vesicae, A. 80. stomachi, Cl. 31. excruciatum doloribus nocte tota, Cl. 44.

animi. dolore non dissimolato, A. 66. super animi dolorem, Oth. 5.

ignominiae dolore, Vesp. 8. fatendo dolorem, Ner. 39.

velut impar dolori, T. 23. quasi obliterata iam doloris memoria, T. 52. dolore ac taedio amissarum sarcinarum, Ter. 5.

Dolium. ut — bene dolia picarentur, Cl. 16.

Dolo, pugio virga ligneu absconditus. Hesych. δόλωνες, ξιφίδια ἐν ξύλοις ἀποκεκρυμμένα.

cum dolone ac venatorio cultro praestolantes, Cl. 13. dolonem interiecit, Dom. 17. Vulg. *dolum*.

Dolus. astu magis ac dolo, T. 65. inimicorum dolo, Gr. 9.

Domare. domuit, Cantabriam, Aquitaniam etc. A. 21. quasi domiti Oceani insigne, Cl. 17.

Domesticus, *Domicilium*, v. post voc. *Domus*.

Dominus i. q. *possessor*, ut dominus equi, C. 61. domini insularum. C. 41, T. 48.

Opponitur fere dominos *servis*, ut Gr. δεσπότης, quoniam servi apud Romanos ad *res*, non ad *personas* referebantur, adeoque ius

vitae et necis in servos illis competebat, v. Heinecc. Ant. Rom. 1, 8, 2. Confer loca Plinii infra excitanda.

libertos servulosque cuiusque, prout *domino patronove* gratus quis esset, C. 27. (*liberti* ad *patronum*, *servuli* ad *dominum* pertinent). *patronus dominusque* non minus severus, quam facilis et clemens, A. 67. (Sequuntur exempla de *libertis* et *servis*.)

domini ergastulorum (quibus *servi* detinebantur), T. 8. domini factionum (gladiatores enim *servi*), Ner. 5, 22. periculum a *custodibus domino* portendi, Cal. 57. *servus* Agrippae — manum in ultionem *domini* compararat, T. 25. omnes (*servos*), qui exponerentur, liberos esse sanxit, nec redire in ditionem *domini*, si convaluissent, Cl. 25.

petitur *puer*, quod *domini* voluntate fuerit liber, in libertatem, Rh. 1. quo referret obitum *domini servulus*, Ter. 1, 5. nec *servum* meliorem ullum, nec deteriorem *dominum* fuisse, Cl. 10.

Unde mimus in comoedia: o *dominum equum et bonum* (sub persona servi), A. 53.

servili etiam adulatione Tiberius in Curia: bonum et salutarem Principem — Senatui *servire* debere, mox: et bonos et aequos et faventes vos habui *dominos* et adhuc habeo, T. 29. Claudius etiam *dominos* identidem appellavit populum, Cl. 21.—Eadem vis vocabulo est, ubi de *regio imperio* usurpatur; reges animo Romanis erant *tyranni*, tanquam *domini servis*; itaque totus quidem populus, *regnum s. dominationem rerum* sibi tribui (ut a Virg. Aen. 1, 282 versu: *Romanos, rerum dominos* etc. repetito ab Augusto, v. A. 40, coll. Cal. 35: «*Dominus gentium populus*»), lubenter audiit, sed uni idem arrogari, ut *servitium* aversatus est.

Hinc die natali Augusti affirmatum a P. Nigidio: *dominum* terrarum orbi natum, A. 94. et prodigio denunciabatur, *regem* populo Rom. naturam parturire, ibid. et carmine de Galba: oriturum quandoque ex Hispania *Principem dominumque rerum*, Galb. 9.

Prudenter igitur *Principes* h. e. primos viros populi Rom. civili, ut *Imperatores* militari nomine appellari se maluerunt, quam *dominos*, Augustus (Domini appellationem, ut maledictum et opprobrium semper exhorruit, A. 53, ubi v. not.) et Tiberius. (Dominus appellatus a quodam, denuntiavit, ne se amplius contumeliae causa nominaret, T. 27.) Contra Caligula μοναρχικώτατος (ut Dio 59, 3.) non civilem modo, sed etiam humanum modum transgressus est, v. Cal. 22, et not. coll. c. 52. Maxima arrogantia fuit Domitiano, qui epistolam sic coepit; Dominus et Deus noster hoc fieri iubet, Dom. 13. et libenter audiit acclamari: Domino et Dominae feliciter, ibid. cf. Martial. 8, 2, id quod Traianus, ut reliquam impotentiam, immutavit. (Huc faciunt loca Plinii Paneg. 2, 4: «non enim de *tyranno*, sed de *cive*, non de *domino*, sed de *parente* loquimur.» 7, 6: «non enim *servulis tuis dominum*, — sed *Principem civibus* daturus est Imperator.» 55, 7: «sedem obtinet *Principis*, ne sit *Domino* locus.» 45, 3: «scis, ut sunt diversa natura *dominatio et principatus*, ita non aliis esse *Principem* gratiorem, quam qui maxime *Dominum* graventur.» 85, 2: a qui poterat esse inter eos

amicitia, quorum sibi alii *Domini*, alii *servi* videbantur?» et 88, 1: «plerique Principes, quum essent *civium domini*, libertorum erant *servi*.») Martial. 10, 72, v. Schwarz. ad 2, 4, et 55, 7. ex cit. Plinii locis.

Ceterum patres etiam saepe a liberis dicti *domini*, sine dubio ex vetere instituto, ubi patresfam. vere habebant dominium liberorum, v. Heinecc. Ant. Rom. 1, 9. Hoc tamen nomen Augustus domi etiam recusavit (dominum se posthac appellari, ne a liberis quidem aut nepotibus suis, vel serio vel ioco, passus est, A. 53.) Vxores etiam *dominae* appellatae a maritis, indigna blanditia erga sexum sequiorem, quae inde omnem aetatem ad nostra usque tempora invasit. Eo more Claudius, occisa dudum Messalina, requisivit, *cur domina non veniret*, Cl. 39. (De hoc et simili usu voc. *dominus* v. Lips. excurs. ad Tac. A. 2, 87).

Domina, Cl. 39, et Dom. 13. sensu diverso, v. quae proxime de voc. *Dominus* dicta sunt.

Dominari, Gr. τυραννεῖν s. τυραννεύειν. si non dominaris sequ. T. 53.

Dominatio, δεσποτεία, τυραννίς. De discrimine *principatus* et *dominationis*, v. supra.

usum occasione rapiendae dominationis, quam aetate prima concupisset, C. 30. ut et abusus dominatione existimetur, C. 76. populo — clam palamque detrectante dominationem, C. 80. quasi debita sibi fato dominatione, A. 19. statione militum, hoc est vi et specie dominationis, assumpta, T. 24. dominationis suae fautores atque rectores, Ner. 35. ne — dominationem sibi asserere perseveraret, Oth. 9. omnem vim dominationis tam licenter exercuit sequ. Dom. 1. — post dominationem, Vesp. 13. interpretantur: *post susceptum imperium*. Sed enim optimis libris scrib. *post damnationem*.

Domus i. q. *aedes*. Incitato equo — domum etiam et familiam et supellectilem dedit, Cal. 55. non ausus extorquere possessoribus proximas domos, A. 56.

milites *domos senatorias* salutandi causa ingredi — prohibuit, Cl. 25.

paterna domus, Vit. 16. suburbano, Cl. 5. Al. *suburbana domo*.

post pontificatum max. in Sacra via *domo publica* habitavit, C. 46 (ἐν κοινῷ, ἐν δημοσίῳ).

domum ablocare, Vit. 7. domus conducticia, Terent. 1.

fastigium domus, C. 81. vestibulum domus, A. 100. culmen domus, T. 14. docuit in atrio Catilinae domus, Gr. 17. — mei domus Catonis, Gr. 11. — *domus aurea* Neronis, Ner. 31, 38.

domus Horatii ostenditur circa Tiburni luculum. Horat.

tunc *domus priscorum ducum* arserunt, hostilibus adhuc spoliis adornatae, Ner. 38.

ardens domus (in spectaculo), Ner. 11. — *Palatina domus*; v. ind. prim. sub voc. *Palatium*. —

domum clam refugit, C. 16. domum retulerunt, C. 82. domum se abripuit, T. 45. domum se contulit (ex acie), Vesp. 1. magistr. ac Senatu domum accitis, A. 28.

plebs statim a funere ad domum Bruti et Cassii cum facibus tetendit, C. 85.

in domum Vespasiani, Vesp. 5.

in Antonii domo, C. 83. in ea domo, in qua occubuerit, Cal. 59. habitavit — in domo, quae Calvi oratoris fuerat, A. 72. in domo Mae-

se (Fortunam) dono destinato, Galb. 18.

Donare. nihil non prr comites atque libertos pretio addici aut donari gratia passus est, Galb. 15. nequo donavit, neque manumisit (h. e. nihil pro patrefam. egit post adoptionem), T. 15.

donare negotium i. q. litem prorsus deponere, Cal. 40. ubi distingu. *componere* h. e. pactionem facere de negotio.

quum — peteret *donari* quasi proprio suo ac peculiari *Deo*, h. e. veniam pet. in gratiam Dei, A. 5. Ita Gr. εἰς χάριν τινός λαβεῖν τι et χαρίζεσθαι. v. Freinsh. ind. in Flor. et Duker. ad Flor. 3, 5, 10.

donare aliquam al. re. al. aureo torque, A. 43. caeruleo vexillo, A. 25. al. aureis anulis i. q. equestri dignitate, Vit. 12. donatus quing. Sest. et anulo aureo, C. 39. comitea don. novo genere coronarum, Cal. 45. al. hasta pura, Cl. 28. corona civica, C. 2. militaribus donis, A. 8. al. aliorum patrimoniis aedibusque, Ner. 30. ingentibus donatum praemiis, T. 20. munera, quibus a Pompeia — donatus est, T. 6. artifices don. insigni congiario magnaque mercede, Vesp. 18. provinciam libertate, iudices civitate Rom. et pecunia grandi, Ner. 24.

legionem — civitate donavit, C. 24. urbes Latinitate aut civitate, A. 47. civitate don., C. 42, 76, T. 51.

venia donare aliquem, Dom. 9, 10.

Donatio. super alias donationes, C. 50. — una donatione, A. 40.

Donativum, liberalitas Principis erga *milites*, initio imperii vel per alias occasiones solemnes; vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 25, 2; cf. *Congiarium.*

pronuntiato militi donativo, centenis viritim denariis, Cal. 46. militi donativum proposuit, Ner. 7. quum in verba eius absentis iurantibus donativum grandius solito praepositi pronuntiassent, Galb. 16. ne tunc qu. donativi alla mentione facta, Galb. 17. donativum etiam pollicitum, Galb. 20. diu cunctatus, an duplum donativum militi offerret, Dom. 2.

Donec, ubi *terminum* significat, *quo vere factum est aliquid*, *c. indic.*, ut C. 1, 28, 82, A. 16, T. 45, Rh. 1, al.

ubi *consilium animumque agentis*, *c. coniunct.*, ut C. 16, A. 17, 48, 78, C. 45.

Dormire. non amplius, quam plurimum, quam septem horas dormiebat, A. 78. dum ceterae matronae dormirent, A. 94. lacunaria, quae noctu super dormientem — deciderent, Ner. 34. quod pro salute sua etiam dormiens excubaret, Cl. 37.

Dormitare, Cal. 38.

Dorsum. per Apennini dorsum, C. 44.

Dos. uxoris dote multatus, C. 1. collationes in alimoniam atque dotem puellae recepit, Cal. 42. eum dote et flammeo per solemne nuptiarum celeberrimo officio deductum ad se pro uxore habuit, Ner. 28. dote inter Auspices consignata, Cl. 26. tabellas dotis consignare, Cl. 30.

dotes. in puero statim corporis animique dotes explenduerunt, Tit. 3. (corporis animique virtutes, Cal. 3).

Dotare. Vitellii hostis sui filiam — dotavitque etiam et instruxit, Vesp. 14. (*dotavit* pecunia, *instruxit* supellectili).

Draco. serpens draco, T. 72. draconem repente irrepsisse ad eam, A. 94. maculam velut depicti draconis,

v. Heinrich. Similiter Plaut. Menaechm. prolog. 65: « Rapidus (fluvius) raptori pueri *subduxit pedes*, abstraxitque hominem in maximum malam crucem ».

Ductus. partim ductu, partim auspiciis suis, A. 21. Claudii ipsius ductu, Vesp. 4.

Ductor turmae puerorum maiorum (in lusu Troiano), T. 6.

Dux, ἡγεμών. non modo ducis, sed etiam militis functum munere, A. 10. neque apud ducem, neque apud milites, Dom. 10. ire se ad exercitum sine duce et inde reversurum ad ducem sine exercitu, C. 34.

in perfecto duce, A. 25. ut se acrem et severum ducem ostenderet, Cal. 44. cladem temeritate et negligentia ducis accidisse, T. 18. non tam indulgentia ducis quam auctoritate, C. 69. quum exercitu ampliore et non instrenuo duce opus esset, Vesp. 4. *duces et exercitus*, A. 12. *ducibus et copiis* appropinquantibus, Oth. 8. *ducibus copiisque* in Italiam praemissis, Vesp. 7. tribus legionibus cum duce legatisque et auxiliis omnibus caesis, A. 23. tribus eorum ducibus cum magna copia caesis, A. 21.

dux Romanus, Terent. 1. primus Romanorum ducum, Cl. 1. duces Germanorum ibid. Consules et duces, C. 56. domus priscorum ducum, Ner. 38. proximum a Dis immort. honorem memoriae ducum praestitit, qui imperium populi Rom. ex minimo maximum reddidissent, A. 31. super triginta ducibus iustos triumphos etc. — decernenda curavit, A. 38. coniectus regum ac ducum, Dom. 10.

adversarum partium dux, Vit. 18. defectionis duces, Ner. 42. nullo certo duce (in tumultu), Oth. 8. duces puerorum, Ner. 20.

i. q. ὁδηγός. tandem ad lucem duce reperto, C. 31.

Ducatus, ἡγεμονία. in omni ducatu, T. 19. ducatus et imperia, Ner. 35. (Illud est minus, hoc maius; nam imperator multis ducibus praeest).

Dudum. iam dudum, C. 81.

Dulcis. quidquid come loquens, atque omnia dulcia dicens, Ter. 5.

Dum i. q. *eo ipso tempore*, *quo* sequ. inservit περιφράσει participii praesentis vel aoristi, quod est Gr. ἐν τῷ c. infinitivo. Plerumque iungitur *indicat. praesentis*, ut a Graecis in vivа narratione.

dum traiicit — captus est, C. 4. eo ipso momento, dum spatiatur nos, T. 14. dum adventus sui spem facit, T. 51. dum vincula minatur, affirmavit, T. 57. dum redeo — comedi, A. 76. dum interrogat, repente defecit, A. 99. ea demum extudit, dum — appellat, Vesp. 2.

dumque consurgit ac nititur — exstinctus est, Vesp. 24. dum de navigatione consulit, etiam de imperii spe confirmatus est, Tit. 5. dum — scalpit, inquit, Dom. 16. colluctatum diu, dum — conatur, Dom. 17. (post accus. c. inf.) egit et causas, verum rarius, dum amplissimam quamque sectatur, Rh. 6. plerosque — dum etiam latentes conscios investigat, novo quaestionis genere distorsit, Dom. 10. auditus est — dum ex eo quaerit, Dom. 4.

(Ita Plin. ep. 5, 6, 1: « *amavi*, quod — *suasisti*, *dum putas* insalubres ». Virg. Georg. 4, 559: « haec — *canebam*, Caesar dum magnus — *fulminat* — *dat* iura — viamque *affectat* Olympo ». ubi v. Voss. ad vers. German. egregie disputantem

tesseras nummarias duplicavit, A. 41. post duplicata ex Augusti testamento legata, T. 48.

auxisse tributa provinciis, nonnullis et duplicasse, Vesp. 16.

Duplum donativum, Dom. 2.

Dureta. insidens ligneo solio, quod ipse Hispanico verbo *duretam* vocabat, A. 82.

Durus. durius cadentibus rebus, T. 14, i. q. *gravius*, *tristius*.

Duritia. duritiam lenitatemve multarum (legum) — moderatus est, Cl. 14.

duritia alvi, Ner. 34; Plin. 28, 19: « *duritia ventris* » al.

Duracina uva, A. 76, v. Plin. 14, 1, Martial. 13, 22.

Durare. quidquid visendum atque memorabile ex antiquitate duraverat, Ner. 38. munera, quibus — donatus est, durant, T. 6, h. e. *adsunt adhuc*, *exstant*. durante adhuc ibi antiquorum memoria, necdum omnino abolita, Gr. 24. quae in perniciem publicam ant ex consuetudine licentiaque bellorum civ. duraverant, aut per pacem etiam exstiterant, A. 32. luctus publ. duravit etiam per festos Decembris mensis dies, Cal. 6.

durarent secundisque se rebus servarent, Cal. 45. ex Virgil. Aen. 1, 207.

nec durare valuit, quin de conditionibus continuo tractaret, Cl. 26.

Dynastae, reguli populorum barbarorum. epistolae ad reges ac dynastas, T. 26.

E

E s. *Ex* respondet fere partic. *de*, parvo discrimine, quod *de* summam partem, unde aliquid desumitur vel procedit, e mediam significat, adeo nullo plerumque ad sensum momento, ut saepe promiscue adhibeantur. Dicitur autem

de loco, *unde* initium v. progressus alicuius rei.

ex equestri ordine, A. 63. e ludo mirmillo, Cal. 32. ex praeda aldara, C. 26. frum. accipere e publico, C. 41. e litora invitare al. Cal. 32. audiit ex proximis castris, Ner. 48; v. *Audire*, *Cognoscere* al.

ante nomen urbis: orta est ex Regillis, T. 1. vel regionis: Sext. Clodius a Sicilia, Rh. 5. manibus — e collo pendentibus, Cal. 32, ubi accuratius esset *de*. — transire e loco in alium; v. *Transire*. detrahere e spectaculis; vid. Oudend. ad Cal. 35, et Dom. 10. e strato prosilire, Dom. 16.

ex al. matrem esse, A. 62. ex qua iam pater erat, A. 63. ex qua illi nata est, C. 1. filia ex al., A. 62.

de materia. monilia e gemmis, Cal. 55. ex ebore statua, Tit. 2. donum ex auro, T. 53. panis ex herba, C. 68. ex auro panes et opsonia, Ner. 37.

Similia: ex manubiali praeda, A. 30. ex qua summa, A. 57.

de numero, ubi est partitivum. e duobus competitoribus, C. 19. ex omni provinc. copia, C. 22.

ex omnibus — honoribus, C. 45. ex plurimis maximisque honoribus, T. 26. ex omni numero, A. 17, 66. mariti e plebe, A. 44. qui e plebe, A. 46. e plebe homines, A. 51. e plebe homo, Cl. 13. ex utroque genere plerasque, A. 47. e cetero genere hominum, A. 57. ex aliquo ordinum genere, C. 27. ex omnium mag. genere, Cl. 46. ex militaribus copiis, A. 49. ex secessibus, A. 72. ex Parthorum obsidibus, Cal. 19. ex noxiis, Cal. 27. ex disciplinis, Cal. 53. ex quibus sive

quae obtinet in: e *fide* simil., atque ita: ut ei e *Rep. fideque sua* videretur, Rh. 1. Praeter exempla, quae citavi ad C. 19. cf. Cic. Leg. 2, 26, 66. ibique Gnërenz. Orat. 2, 29: « multas etiam e *Republica* seditiones saepe esse factas » h. e. non contra Remp., utiles adeo et salubres. Plin. ep. 5, 14, 5; v. Horat. Turs. ed. Schwarz. p. 250.

Ebrietas, Cl. 5.

Ebur. ex ebore statua, Tit. 2.

Eburneus. lectus eburn., C. 84. praesepe eburn., Cal. 55. eburn. quadrigae, Ner. 22. tabulae eb., Ner. 31.

Ecce. ecce Caesar nunc triumphat, C. 49.

En. indignabundus et clamitans: *en*, Romanos, rerum dominos seqn. A. 40. en cor Zenodoti, en iecur Cratetis, Gr. 11.

Ecloga. expressit eclogam. Horat. Plerique: *elogium.*

Ecquid i. q. *num*, Gr. μήτι, v. Schaef. ad Plin. ep. 3, 20, 11.

ecquid iis videretur — transegisse, A. 99. ecquid poeniteret, T. 45. ecquid sciret, Dom. 4. ecquid in Vrbe novi de Nerone, Ner. 48.

Edere i. q. producere, proferre, exhibere, aliorum oculis vel auribus subiicere.

edere spectacula, C. 44, 49, T. 47, Cal. 20, 21, Cl. 21, 28, Ner. 11. quoties quid spectaculi usquam publice ederetur, A. 44. ed. ludos, C. 10, 89, A. 10, 43, Vit. 2. Circenses, Cal. 18, Ner. 7. munera, A. 48, Cal. 18, Cl. 2, Tit. 7, 8. venationes, C. 10, 38, 39, A. 43, Ner. 7, Dom. 4, ubi vulg. *redderent*, v. not. agones, Ner. 22. gladiatores, A. 45. navales pugnas, Dom. 4. novum spectaculi genus, elephantos funambulos, edidit, Galb. 6. edidit et — expugnationem direptionemque oppidi, Cl. 21. —

edere vocem etc. voces propalam edebat, C. 77. merito laudatam vocem edidit, Tit. 8. uno modo gemitu sine voce edito, C. 82. gemitus maximos ed. Oth. 7. ed. cachinnum, Cal. 57. hinnitus edere (de equo), Ner. 46.

unde i. q. *dicere, profiteri.* reticere ipse genituram suam nec velle edere perseverabat, A. 94. perperam editos census, Cal. 34. nunquam non utriusque se libertum edidit, Gr. 12, h. e. *dixit*, *professus est.* Otiose enim Bernecc. in ind. quaerit, an sit, profiteri se lib., an libris editis praescribere. Respondendum, esse omnino: profiteri se libertum, voce s. sermone, et librorum titulis, et quavis alia occasione.

i. q. *renunciare, nuncupare magistratum.*

candid., quos ipse edidisset; et edebat per libellos, C. 41. Vulg. *dedisset*, v. interpr.

quos editos Consules vidit, Vit. 3, h. e. *renunciatos.* (Ineptissime ind. Bernecc. editi filii, *nati*, Vit. 3.)

edere scripta i. q. *vulgare*, *in publicum emittere.*

plerique eruditorum certatim *ad eum* multa *de his* ediderunt, T. 70. libello, quem *de* cura capillorum *ad* amicum edidit, Dom. 18. ed. orationem, C. 55. declamationes, Rh. 1. historiam, Galb. 3. librum, Cl. 38, Gr. 3. librum edidit: non esse sequ. C. 52. sic certe collectae editaeque (controversiae) se habent, Rh. 1. qui libellos aut carmina ad infamiam cuiuspiam sub alieno nomine edant, A. 55. nec — aliena pro suis edidit, Ner. 52. perperam edere aliquid i. q. falso perscribere, C. 56. quum ille Agr. iav.

utrumque excusavit edicto, Cl. 38. viatores ne — transirent, monuit edicto, Cl. 25. praetor. cohort. uno exauctoravit edicto, Vit. 10. praeterita omnia (beneficia) uno confirmavit edicto, Tit. 8. dicitur etiam meditatus edictum, quo veniam daret sequ. Cl. 32. edictum de exscindendis vineis propositum, Dom. 14. edicta quasi viventis proferre, Ner. 54. carpsit (defunctum fratrem) obliquis orationibus et edictis, Dom. 2. *epistolas orationesque et edicta* alieno formabat ingenio, Dom. 28.

ed. magistratuum sub Principibus. ut — venalis pependerit sub edicto Praefectorum h. e. ut bona eius, ut mali nominis, proscripta fuerint a Praefectis aerario i. a. Praetoribus, Cl. 9, v. not.

qui se *in praetura* omnibus edictis sine honore ac mentione ulla transmiserat, Vesp. 15.

ed. ducum bellicorum.

edictis tandem Vindicis contumeliosis et frequentibus permotus, Ner. 41. per provincias edicta dimisit, auctor singulis universisque conspirandi simul sequ. Galb. 10.

Ediscere. ne periculum memoriae adiret, aut in ediscendo tempus absumeret, A. 84.

Edocere. (pr. ad finem usque docere, inde i. q. simplex *docere.* Gr. ἐκδιδάσκειν. Xen. Oecon. 12, 16), Gr. 3, 18. Plin. Paneg. 26, 1.

Educare. plurimorum liberos et *educavit* simul cum suis et *instituit* (illud ad morum disciplinam, hoc ad literas pertinet), A. 48. quia manipulatio habito inter milites educabatur, Cal. 9. apud quem simul educabantur, Cal. 24.

aufziehen. ne quis illo anno genitus educaretur, A. 94. tanquam is ad tutelam Reip. educaretur, ibid.

se nutricem populo Rom., Phaethontem orbi terrarum educare, Cal. 11. Al. *educere*, v. Oudend.

Educator. cura et industria educatoris sui, Gr. 21.

Educere. in cubiculum reg. eductum (sc. e triclinio), C. 49. quum gregem ven. e navi educerent, Rh. 1.

quem — Apolloniam quoque secum ab Vrbe iuvenis adhuc eduxerat, A. 89.

educere militem (sc. e castris), C. 65, Oth. 9.

Edulia. pro edulibus, Cal. 40. vulg. *eduliis*, v. Oudend.

Effari. trepidanter effatus sequ. Ner. 49.

Effeminatus, μαλακός, qui muliebria patitur, A. 68, Cal. 56.

Efferare. vultum — ex industria efferabat, Cal. 50, Al. *efferebat* frequenti confusione, de qua v. Oudend.

Efferre. thesauros, quos Dido reg. fugiens Tyro secum extulisset, Ner. 31. ut secum vehiculo proximo decies HS. in auro efferret, Galb. 8. humum effodit et corbulae congestam humeris extulit, Ner. 19. suo collo quaedam (rudera) extulit, Vesp. 8. duos pugiones, quos secum extulerat, Ner. 49.

biennio continuo — pedem porta non extulit, T. 38.

efferre mortuum, Gr. ἐκφέρειν, v. Lex. Xenoph. sub h. v. num. 2.

totidem milites praetor. extulerunt eum in publicum, A. 99. apparatissimo funere elatum, Ner. 9. prope regio extulit funere, Ner. 30. translatitio extulit funere, Ner. 33. multi — morte simulata funere elati, Ner. 23. elato mortuo mandarat, T. 57. (melius: *clare*, v. not.)

Sed *effregerat* crus A. 43. et crura *effregit*, A.67. corrig. in *fregerat* et *fregit*, v. Oudend.

Ita: utrique mox crura *fregissa*, T. 44. quum prolapsus — crus *fregisset*, Gr. 2.

Effugere (*de eo*, qui fuga vere evadit periculum.) navigio aegerrime effugit, A. 16. Ita Gr. ἐκφεύγειν.

Effundere. Daeos, qui se in Pontum et Thraciam effuderant, C. 44. pr. de fluminum exundatione, Gr. ἐκχύεσθαι. Polyb. 1, 19, 3. ἐξεχέοντο. de equitibus.

populi Rom. sexum, aetatem, ordinem omnem — effudisse se, Cal. 4.

effundi. in iocos effusus est, A. 98. effusus subito in cachinnos, Cal. 32, et inde

Effusus i. q. *immodicus*. effusissimo studio, Ner. 40.

effuse liberalis, A. 71. exceptus effusius, Ner. 22. (de plausu.)

cf. Tac. A. 1, 54: « Maecenati *effuso in amorem* Bathylli.» Plin.ep. 7, 24, 4: « favere *effusius* al. » 7, 30, 1: « quum omnes, quos probas, *effusissime* diligas.» Paneg. 84, 4, Polyb. 32, 11, 4: οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους τῶν νέων, οἱ δ' εἰς ἑταίρας ἐξεκέχυντο sequ.

Effutuere, futuendo profundere. aurum in Gallis effutuisti, C. 51.

Egelidus. egelida aqua vel sole multo calefacta, A. 82.

Egere. quasi plane defensione ac patrocinio res egeret, C. 52. praesentiae eius urbicas res egere, Ner. 23. inops atque egens, Gr. 8. (non sunt eadem, sed *egens* est, qui caret rebus necessariis, *inops*, qui auxilio aliorum.)

Egestas. tanta egestate rei familiaris, Vit. 7. egestatem obiicere alieni, Cl. 16.

Egerere. specus egestae arenae, Ner. 48.

Egestio. pollicitus cadaverum et ruderum gratuitam egestionem, Ner. 38.

ut quasi abundantia laboranti etiam hoc genere egestionis (clystere) subveniretur, Cl. 44.

Ego, h. e. *quod ad me attinet*. ego perdidi sequ. A. 71. quotiens ego vidi sequ. Horat. Cn. Lentulus — Plinius Sec. — ego, Cal. 8. —

oppos. aliis. ne Iudaeus quidem — quam ego, A. 76. et ego et mater tua exspiremus, T. 21.

ego — sed tu, Ner. 45. *ego* tibi Theog. videor? Cl. 40, (ubi vis est in pronomine.

ego vero, T. 21, ergo ego, Ner. 47. ego tamen vir sum, Vesp. 13.

nos — gustavimus, A. 76. nos, mi Tiberi sequ. A. 71.

Equidem, A. 3, Cl. 1, Gr. 7, v. *Quidem*.

Egredi. draconem repente irrepsisse ad eam, pauloque post egressum, A. 94.

c. ablat. quemvis statuisset non egredi tabernaculo — egressus est tamen, A. 91. egressus triclinio, Cal. 36. vixdum triclinio egressum, Tit. 6. spectaculo egr. Cal. 56. egr. theatro, Cl. 13. domo egredi, T. 50. non egressus est villa, T. 65. egredi *ab* Vrbe, Cl. 23, ubi singularis vis est in addita praepositione, cf. *a*. Id minus valet altero loco, T. 40, ubi aeque alii: *ab Vrbe* egrediens, melius eum optimis libris simpliciter scribitur: *Vrbe*, quod *egrediens* ibi nihil aliud, quam *proficiscens*. Ceterum in ea constantia scriptoris servandum etiam puto ablativum locis, A. 91. egredi *tabernaculo*, et Tar. 4. egressus *Vrbe* est, quamvis

gentium se ad querelas h. e. elic. querelas et cog. sequ. Cal. 10.

Elidere. prae turba elisi exanimatique, C. 39. elisi per sum tumultum sequ. Cal. 26.

multis convivarum et ministrorum elisis, T. 39. (saxorum lapsu.) contis atque remis elid. cadavera, T. 62. elidere leonem vel clava, vel brachiorum nexibus, Ner. 53.

Eligere. eligerent ipsi (Imperatorem), Galb. 16, cf. Vit. 7. trecentos ex dedititiis electos, A. 15. nonnisi ab ipso electum (regem) comprobaverunt, A. 21. magistri e plebe cuiusque viciniae electi, A. 30. Praestantiores libri: *lecti.* Tiber. privignum suum elegit sc. generum, A. 63. Al. *legit*, quod typoth. errore in editione locum tenuit. eqn. ordo bis patronum eum — elegit, Cl. 6. amicos elegit, Tit. 7. ab Aug. nepotibus eius praeceptor electus, Gr. 17. ne cui dubium foret, quod exemplar regendae Reip. eligeret, Vit. 11.

electissimi pugiles, Cal. 18. interempto prius utriusque ordinis electissimo quoque, Cal. 49.

Elinguis. titubantia oris prope mutum et elinguem, Vit. 6.

Elleborum. cui tam diu non prodesset elleborum, Cal. 29.

Elogium, titulus, inscriptio alicuius rei.

tres gladios—Marti Vltori, addito elogio, consecravit, Cal. 24, h. e. cum tabula, cui causa consecrationis inscripta.

custodiarum seriem recognoscens, nullius inspecto elogio — a calvo ad calvum duci imperavit, Cal. 27, h. e. titulo culpae, ob quam custodiae datus erat.

i. q. *laus* s. inscriptio ad alicuius laudem.

nec contentus, elogium tumulo eius versibus a se compositis exsculpsisse, Cl. 1. imagines et elogia universi generis, Galb. 3.

tali ab Augustum elogio Horat. h. e. commendatione cum laude. In eadem vita mox a multis scrib. *expressitque elogium.* Melius leges: *eclogam*, v. Oudend.

Eloqui. cornix in Capitolio eloquuta est, Dom. 23. — genus eloquendi, A. 86.

Eloquens. temporum suorum et eloquentissimus, Galb. 3.

Eloquentia, C. 55, A. 84. in utroque eloquentiae doctrinaeque genere, Cal. 3. coll. minimum eruditioni, eloquentiae plurimum attendit, Cal. 53. Latinae simul Graecaeque eloquentiae professor, Rh. 5. ad eloquentiam praeparandam, Gr. 4. praecepta eloquentiae tradere, Gr. 7.

Elucere. saeva natura — aliquanto magis in Principe eluxit, T. 57. (praec. non *latuit.*)

Eludere i. q. *fallere*, callide aliquem v. aliquid a se deflectere.

ad eludendas vaticinationes, C. 59. quum—vim legis eludi sentiret, A. 34.

sciscitantes — mendacio elusit, Vit. 17.

Emanare i. q. *vulgari.*

emanasse Sullae dictum, C. 45. ut emanaret in vulgus, sequ. acc. e. inf. Ner. 6.

Emancipare i. q. ex propria possessione alteri tradere.

tutum agrum redemit emancipavitque, Oth. 4. Tac. H. 1, 24: « ut — agrum sua pecunia emptum dono dederit. »

Emendare. qui describerent emendarentque (exemplaria), Dom. 20. exemplaria emendare, ac distinguere et annotare, Gr. 24.

ea corporis quasi premortua vixerit, Gr. 3.

Enimvero pro *sed*, *at*, T. 12, Ner. 36, v. Plin. Paneg. 81, 4, et ibi Schw. coll. c. 2, 8, et 25, 3.

Eniti. precibus enitens — ut sequ. C. 26.

i. q. *parere.* simpl. enixse quaedam in spectaculis dicuntur, Ner. 23. quam enixam, Cal. 25. e. *accus.* T. 4, Cal. 8.

Enixe, σπουδαίως, φιλοτίμως. enixe defendere al. C. 71. a qua — appetitus ultro existimatur, et aliquanto enixius sequ. Galb. 3. auctores restituendae tribuniciae potestatis — enixissime iuvit, C. 5. quo enixius opem ferret, T. 50.

Enormis. statura fuit eminenti — corpore enormi, Cal. 50. erat in eo enormis proceritas, Vit. 17.

Enotescere. qui tamen sic quoque hoc disticho enotuit, Oth. 3. Al. *innotuit*, v. not. et Schwarz. Observ. 5, p. 493. ad Plin. Paneg. c. 5, 2.

Enumerare. oratores enumerans, C. 55. ne singillatim minora quoque enumerem, Cl. 29. ne enumerem sequ. A. 51.

Enuntiare. pluribus et per ambitum verborum rem enuntiandam, T. 71.

Eo et *Eodem* v. *Is* et *Idem.*

Ephebi. spectavit assidue et exercentes ephebos, A. 98, cf. Cal. 58, ubi *pueri nobiles* ex Asia ad edendas in scena operas evocati dicuntur. — exhibuit — pyrrhichas quasdam e numero epheborum, Ner. 12, h. e. exhibuit e numero epheborum ad saltandas pyrrhichas, v. not. et quos ibi citavi.

Epigramma. famosa epigrammata C. Calvi, C. 73. epigramma in Augustum, A. 70. liber epigrammatum Augusti, A. 85. epigr. Asinii Galli in Pomponium Marcellum, Gr. 22. Maecenatis in Horatium, Horat.

Epinicia cantare, Ner. 43.

Epistola. epistolae Caesaris, C. 26. ep. Caesaris ad Senatum, ad Ciceronem, ad familiares, C. 56. epistolas ad Senatum Caesar primus ad paginas et formam memorialis libri convertit, C. 56. Ciceronis ep. v. Cicero in ind. primo. epistola Augusti ad Pomp. Macrum, C. 56. autographa ep. Augusti, A. 71, cf. A. 76, Cal. 8, T. 21, Cl. 3, 4. Antonii ad Aug. A. 7, 69. Augusti ad Horatium, Horat. Atteii Philol. ad Hermann. Gr. 10. Iunii Novati asperrima ep. de Augusto, A. 51. Tiberii ad Aug. ibid. Tiberii ad Senatum, T. 26, 67. Caligulae ad Sen. Cal. 23. Senatum epistola in ultionem sui Reique publ. adhortatus est, Ner. 41. ep. Othonis, Oth. 7. exemplar epistolae verae sive falsae def. Othonis ad Vespasianum, Vesp. 6. epistola communis legionum nomine, Cl. 24. recitata vetere epistola Graeca Senatus populique Rom. Cl. 25. epistola Horatii, Horat. Camilli epist. contumeliosa et minax et contumax ad Claudium, Cl. 35.

formalis epistola h. e. forma solemni conscripta, Dom. 13.

epistolis libellisque legendis ac rescribendis, A. 45. in *diplomatibus libellisque et epistolis* signandis, A. 50. quum patris nomine et *epistolas* ipse dictaret et *edicta* conscriberet, *orationesque* in Senatu recitaret, Tit. 6. *epistolas orationesque* et *edicta* alieno formabat ingenio, Dom. 20. perlectis epistolis officiorumque omnium breviariis, Vesp. 21.

quidquid epistolarum erat — concremavit, Oth. 10.

epistolarum officium, Horat. nos in scribendis epistolis adiuvabit, ibid. cf. *a manu*, *a libellis*, *ab*

in Senatum faceret, functi in equestri ordine illi substiterant.)

non es Eques. quare? non sunt tibi millia centum b. e. ne pars quidem quarta census equestris, T. 59, v. not. et infra: *equester census*.

Equitem Rom. — ipsum bonaque subiecit hastae, A. 24. quum praetereuntes duos Equites Rom. locupletes sine mora corripi confiscarique iussisset, Cal. 41.

latum clavum — etiam libertini filio tribuit, sed sub conditione, si prius ab Equite Rom. adoptatus esset, Cl. 24. libertinos, qui se pro Equitibus Rom. agerent, publicavit, Cl. 25. Equitem Rom. — erasit indicum olbo, Dom. 8.

comitiis tribuniciis, si deessent candidati Senatores, ex Equitibus Rom. creavit, A. 40.

monus Equitum Rom., quae armata praesidii causa circumstabat, C. 14.

quum plerique Equitum attrito patrimonio bellis civ., spectare ludos e *quatuordecim* non auderent metu poenae theatralis sequ. A. 40, v. not. unde: *in Equite spectare*, Dom. 8, b. e. inter Equites e quatuordecim, et *equestria*, Cal. 26.

Equites Rom. natalem Augusti biduo semper celebrarunt, A. 57.

ad scenicas quoque et gladiatorias operas etiam Equitibus Rom. aliquando usus est, A. 43, v. not. collatis locis: ludis Dec. Laberius Eques Rom. mimum suum egit, C. 39. tirones—in domibus per Equites Rom. atque etiam per Senatores armorum peritos erudiebat, C. 26. praeturae consulatusque honore Equites Rom. matronasque ad agendum mimum produxit in scenam, Ner. 4. notissimus Eques Rom. elephanto supersedens per catadromum decucurrit, Ner. 11. exhibuit ad ferrum etiam quadringentos Senatores, sexcentosque Equites Rom. Ner. 12, v. not. unde Caligula equestrem ordinem ut *scenae arenaeque devotum* assidue proscidit, Cal. 30.

Equitum turmas frequenter recognovit, post longam intercapedinem reducto more transvectionis, A. 38, v. not. unumquemque Equitem rationem vitae reddere coëgit, A. 39. triumviratus recognoscendi turmas Equitum, A. 37. Equites Rom. severe curioseque, nec sine moderatione recognovit, Cal. 16. recognitione Equitum, Cl. 16.

elisi per eum tumultum viginti amplius Equites Rom. Cal. 26.

in quinque et triginta Senatores trecentosque amplius Equites Rom. — animadvertit, Cl. 29.

Eques Rom. necem Claudio parat, Oth. 1.

Eques Rom. Neroni reconditos Didonis thesauros promittit, Ner. 31.

iurgium Senatoris Equitisque Rom. Vesp. 9.

decretum, ut, quoties gereret consulatum, Equites Rom., quibus sors obtigisset, trabeati et cum hastis militaribus praecederent eum, inter lictores apparitoresque, Dom. 14.

Commemorantur odhoc singuli Equites Rom. C. 48, T. 35, 57, Cal. 18, 27, 55, Cl. 15, Ner. 5, Vit. 14. al.

Eques pro *ordine equestri*. abolitionem eius (legis) pertin. postulante Equite, A. 34.

inter plebem et Equitem causam discordiarum serens, Cal. 26.

Senatui quoque et Equiti oleum praebuit, Ner. 12. provincias et exercitus Equiti Rom. ac libertis

tatem vestrae de me opinioni eripiat, T. 67.

ut quam primum se impendentibus contumeliis eriperet, Ner. 49.

provincias Caesari et privilegium eripere, C. 28. iudicibus concessum a Claudio beneficium — eripuit, Galb. 14. erepturam et ipsam, quae dedisset, Galb. 18. auxilio fugae erepto, C. 60. ereptam sibi gloriam recusandi, C. 79. eripi sibi vitam immerenti, Tit. 10.

Erogare. in Tiridaten — octingena nummûm millia diurna erogavit, Ner. 30.

Error. per errorem nominis, C. 85, Cal. 30. errore detecto, T. 62. fraude vel errore inductos, A. 33. corrigere errorem, C. 28. (praec. *per oblivionem.*)

nostr. *Verirrung, Fehler.* quod — praeterit, communis hominum error est, A. 88.

petulantiam — sensim quidem primo et occulte, et velut iuvenili errore, exercuit, Ner. 26.

Errobundus. quum luminibus exstinctis decessisset via, diu errabundus sequ. C. 31.

Erudire. tirones neque in ludo, neque per lanistas, sed in domibus per Equites Rom. atque etiam per Senatores — erudiebat, C. 26.

Eruditi. plerique eruditorum certatim ad eum multa de his ediderunt, T. 70.

Eruditio. eruditione varia repletus est, A. 89. composuit variae eruditionis aliquot volumina, Gr. 6.

distingu. *eruditio* ab *eloquentia* Cal. 53, ubi est *philologia*, *literae Graecae et Latinae*, v. Ern. ad h. l.

Eruere. per sorores — erutum (cadaver levi cespite *obrutum*), Cal. 59. posse erui (thesauros) parvula molientium opera, Ner. 31. eadem illa carmina sacerdos Iovis Cluniae ex penetrali — eruerat, Galb. 9.

Equiti Rom. liberius iurganti oculum eruit, Ner. 5.

Erumpere. manus gladiatorum, quae oppido eruperat, A. 14. Cod. Torrent. *oppidum*, v. Oudend. repressam Tiberii saevitiam, quae mox eruperit, Cal. 6.

mox in omne genus crudelitatis erupit, T. 61. paulatim — iocularia et *latebras* omisit, nullaque dissimulandi cura ad maiora *palam erupit*, Ner. 27.

Eruptio hostium, C. 64, A. 96.

Esculus, v. *Aesculus*.

Esse. non minora illa — indicia *fuerint* (εἶεν ἄν, γένοιτ' ἄν), C. 63. Al. male: *fuerunt*.

constans fama erat, C. 6. constans opinio est, C. 50. fuitque suspicio, Cal. 60.

seu sol, seu imber esset, C. 57. fuerat animus, sequ. infin. v. *Animus*.

erat illi — cupido, Ner. 55. erat in eo enormis proceritas sequ. Vit. 17. est ergo in genere et sanctitas regum sequ. C. 6.

c. genit. cibi minimi erat atque vulgaris fere, A. 76, cf. Galb. 22. cibi plurimi traditur sc. fuisse. Drusus animi fluxioris remissiorisque vitae erat, T. 52. erat non solum magnae, sed etiam callidae inopinataeque saevitiae, Dom. 11. fuit naturae acerbae, Gr. 9.

fuisse traditur et modicae staturae, et male pedatus — munditiarum vero paene muliebrium, Oth. 12. qui luxuriae immoderatissimae esset, Ner. 51. ullius momenti esse apud aliquem, Dom. 10.

alicuius esse i. q. *od al. pertinere*.

ut eius esset sequ. Galb. 7. ca-

nentur, Vesp. 16. sunt, qui tradant, Ner. 54, Galb. 20, Gr. 13. sunt, qui putent—alii—nonnull. T. 73. (Sed A. 15. non, ut Burm. ad C. 86, vitiose citavit, est: *sunt, qui traderent*, sed: *exstiterunt, qui traderent.*) sunt, qui — distinguant, Gr. 4. Contra servandus indicativus locis Cl. 40: «*quidam sunt* adhuc in domo mea, qui me patronum non *putant*,» et Rh. 1: «renuntiatum est nobis, *esse homines*, qui novum genus disciplinae *instituerunt.*» (Nihil impedit, quod sequitur: «ad quos iuventus — *conveniat.*» Rhetores homines erant certi satisque noti, iuvenes auditores multi et incerti.)

fuerunt, qui interpretarentur, A. 94. fuit et, qui suaderet, A. 100, v. *non deesse* sub v. *Deesse*. miror fuisse, qui traderent, Cl. 27.

ut esset, cuius ministerio — circumveniret, T. 55. nuntiuns esse, qui magnum nescio quid afferret, Dom. 16.

est i. q. *licet*. facile est aestimare, A. 57.

Esse i. q. *edere*, ut biberent, quando esse nollent, T. 2.

Essedum, vehiculi genus a Gallis Britannisque repetitum, quo in itineribus et expeditionibus Romani etiam uti solebant.

nos in essedo panem et palmulas gustavimus, A. 76. quum—iter essedo faceret, Cal. 51. comitante — in essedis cohorte amicorum, Cal. 19. solitus etiam *in gestatione* ludere, ita essedo alveoque adaptatis, ne lusus confunderetur, Cl. 33. taurus — essedum eius invasit, Galb. 18. essedum argenteum sumptuose fabricatum, Cl. 16.

ad essedum currere alieni, Cal. 26, v. not. Galb. 6.

Essedarius, gladiator ex essedo pugnans, Cal. 35, Cl. 21, v. Lips. Saturn. 2, 12.

Et saepe addit verba ἐπεξηγητικῶς. pedibus prope humanis *et* in modum digitorum ungulis fissis, C. 61. tristia et sine corde exta, C. 77. Plura exempla (namque hic pauceis defungemur) vide in corollario huius indicis sub v. *Pleonasmus*.

Ceterum cf. Goerenz. ad Cic. Acad. 1, 5, 21, et Hermann. ad Viger. p. 838, not. 323.

et — et — que. et literas, et notare, aliaque rudimenta, A. 64.

nam *et* — iocabatur; multa*que* decreta sequ. Ner. 33.

que et Gr. τε, καί, v. τε; τε. chlamyde peltaque et galea, Cal. 25. prudentiaque et aetate, Galb. 10. dotavitque etiam et instruxit, Vesp. 14, v. Burm. ad C. 11 et 13.

que et Gr. δὲ καί. habuitque et ipse concionem, C. 5. interque eos et aeneatores, C. 32. Est in his *et* pro *etiam*, de quo proxime.

et autem, v. Burm. ad A. 73, Oudend. ad Vesp. 22, cf. *Autem*. docuit autem et Rhetoricam, Gr. 7.

et tamen. et tamen fieri solet, Cl. 15. et tamen repti, T. 61.

et quidem, C. 39, A. 16, 53, 62, T. 45. salutatoribus scrutatores semper apposuit, *et quidem* omnibus, *et* acerbissimos, Cl. 35, v. *Quidem*.

et pro *etiam*. dilexit et regionas, C. 52. edidit et peregre spectacula, Cal. 20. num et proscriptionis tempore, A. 70. nam et, si quid res exig. sequ. A. 89. et deposita lectica, A. 78, v. Oudend. uno ex his — et in antliam condemnato, T. 51. nonnunquam et testibus, T. 61. veteres Gr. et Rhetoricam docebant, Gr. 4. unde iam *et* custodes diffugerant, direptis etiam stragulis, amota *et* pyxide veneni, Ner.

24. interdum — nonnunquam — vel etiam, A. 24. lectica pro tribunali collocata, vel etiam domi cobans, A. 33.

etiam saepissime valet ad augeodam vim orationis.

necem comminata est, etiam strictos gladios — intentans, C. 14. existim. enim Servilia etiam filiam suam Tertiam Caesari conciliare, C. 50. solum etiam largios appetisse, C. 53. C. Memmii—etiam suffragator fuit, C. 73. etiam, quibus nondum ignoverat, cunctis, C. 75. quosdam etiam infimi generis, C. 72. principem etiam in civitate locum, A. 51. etiam Proconsulibus decerni, A. 52. univ. denique genus — etiam cura sua dignatus est, A. 45. quae sibi undique, etiam ab uxore, conquir. A. 71. Muesterem —etiam inter spectacula usculabatur, Cal. 55. etiam invito Neptuno victor. se adepturum, A. 16. omne crimen — etiam paucorum verborum, T. 61. etiam Augusto audiente, ibid. etiam quibus — demandarat, T. 51, al.

et etiam. sed et ampliora etiam, C. 76, (ubi iung. *sed etiam*, quod transitum facit, ut C. 49: « *sed* C. Memmius *etiam*, » atque *et ampliora* h. e. adhuc ampliora.) ascriptum et columnis etiam. Oudend. dedit Ner. 45.

que etiam. duravitque etiam, Cal. 6. recitavitque etiam publice, Dom. 2. maritavit, dotavitque etiam et instruxit, Vesp. 14, v. Burm. et Oudend. ad C. 76, et Vesp. 14, Goerenz. ad Cic. de Leg. 3, 2, 4.

atque etiam, v. *Atque.* — non enim — atque etiam, C. 69. *et* commutavit *etiam*, *et* iostituit, *atque etiam* sequ. A. 24. — *aut etiam*, Cl. 22.

et in tertiis heredibus nuncupatum, legato *etiam* — prosecutus commendavit *insuper*, Cl. 6. adiecit *insuper etiam*, C. 10. in quibus — etiam, C. 50.

quum etiam, A. 28. etiam quum, Gr. 7.

etiam nunc. instrumenti eius—parsimonia apparet etiam nunc, A 73. locus etiam nunc sequ. Vesp. 1. residuis integrisque etiam nunc (copiis), Oth. 9, ubi, ut saepe apud historicos et more Graeco, praeseos *nunc* pro profecto *tunc*. Alii tamen, fortasse ex correctione, *etiam tunc*, v. Burm. — *etiam tunc* (initio sermonis), C. 31. —

etiam tum i. q. *tum adhuc.* in castris tiro etiam tum, T. 42. praetextatus etiam tum, Cal. 10. parvulum etiam tum, Cl. 27. filios etiam tum parvulos, Dom. 15, v. Oudend. quamquam etiam tum — morbo variante, A. 98. dubia etiam tum causa, Dom. 8. Al. *etiamnum*.

sed etiam post *non modo*, *non tantum* etc.

non tantum ut pistoris, sed etiam ut nummularii nepotem, A. 4. non modo ducis, sed etiam militis functum munere, A. 10. non tantum novo, sed etiam ampliore cognomine, A. 7. non privatum modo, sed etiam obnoxium, T. 12. non modo studendi solatium, sed etiam sermonis — usus, T. 61. non modo — erasit, sed etiam — redegit, Cl. 16. non modo negavit, sed etiam sequ. Galb. 14. Oudend. *sed et.*

Saepe *etiam* omittitur post *non modo*, ut in plerisque libris locis his:

non modo cessit, sed — abstinuit, C. 14, ubi v. Burm., qui tamen in textu reliquit *etiam.* non literas modo, sed syllabas, A. 88. non Romae modo, sed provincias

si vel officii, vel sacri causa maturius evigilandum esset, A. 78. Vulg. male: *vigilandum*, v. not. et Burm. somni brevissimi erat; nam ante mediam noctem plerumque evigilabat, Cl. 33. utque evigilavit, Galb. 4. maturius semper ac de nocte evigilabat, Vesp. 21.

Evilescere. propter quae usque eo eviluit, ut passim ac propalam contemptui esset, Cl. 15.

Evincere. nec, ut revocaret, unquam ullis populi precibus potuit evinci, T. 37, v. n. ad C. 1. *vincerent* sequ. et Casaub. ad h. l.

Evocare. quum Rhodiorum magistratus — evocasset sc. Rhodo Romam, T. 32. quem famil. literis Romam evocarat, T. 62. iucund. literis Butas evocavit, Ner. 34. Loll. Paulinam — subito ex provincia evocavit, Cal. 25. pueri nobiles ex Asia ad edendas in scena operas evocati, Cal. 58. plures Alexandria evocavit, Ner. 20. quosdam e primoribus viris domum evocavit, Ner. 41. evocare manes et exorare tentavit, Ner. 35. quem ex Africa in auxilium evocarat, A. 16. ne hieme initioque anni ad iudicandum evocarentur, Galb. 14.

Evocati dicebantur milites veterani, qui emeritis stipendiis ad arma redibant. (Dio 45, 12: Ἀνακλήτους vertit, ὅτι πεπαυμένοι τῆς στρατείας ἐπ' αὐτὴν αὖθις ἀνεκλήθησαν, cf. 55, 24). Scutario cuidam, evocato quondam suo, A. 56. bello civili Pompeian. partium Centurio an Evocatus, Vesp. 1.

delegit et equ. ordinis iuvenes, qui, manente anulorum aur. usu, Evocati appellarentur, excubiasque circa cubiculum suum vice militum agerent, Galb. 10, v. not.

Evolare. auspicanti pullos evolasse, Galb. 18. ex vulg. lect. Sed leg. *avolasse.* Contra A. 94 leg. quum altissime *evolasset* (aquila), pro vulg. *volasset.* Dio 45, 2: ἀετὸς ἐμετεωρίσθη.

Evolvere libellos, Galb. 21. in evolvendis utr. linguae auctoribus i. q. legendis, A. 89.

Evomere. cibo affluente evomuisse omnia, Cl. 44. ut haustum venenum — evomuerit, Ner. 2.

Exacerbare. atque eo quidem nomine omnes, qui ubique erant, exacerbavit, Galb. 16.

exacerbatus indicio, T. 62. exacerbati — recenti atrocitate, T. 75. exacerbatus, quod, Vit. 14.

Exactor, *Exactio*, v. *Exigere.*

Exaestuare i. q. aestu exundare. fossas, in quas Nilus exaestuat, A. 18.

i. q. nimis incalescere, Gall. *s'echauffer.* ut exaestuarat, efflatus aura, T. 72.

Exagitare i. q. persequi, vexare. exagitari se materna specie, verberibusque Furiarum, Ner. 34.

i. q. reprehendere, cavillari. pari fastidio sprevit, exagitabatque nonnunquam, A. 86. (Sequitur: Maecenatem — usquequaque *persequitur* et imitando per iocum *irridet.*)

Examen. stateram — examine aequo, Vesp. 25.

Exanimis. exanimis — aliquamdiu iacuit, C. 82.

Exanimare. quum — lecticam eius fulgur praestrinxisset, servumque — exanimasset, A. 29. ut — saepe prae turba elisi exanimatique sint plurimi, C. 39. quo (porcello) statim exanimato, Ner. 33. exanimatus est i. q. obiit, Oth. 11.

Exarare sc. stilo i. q. scribere. quasi a cogitante atque generante exaratos (versus), Ner. 52. binos codicillos exaravit, Oth. 10. Lucan.

Exardescere. cinis — exstinctus et

adeuntes se Patres Conscr. — pro aede Ven. Gen. excepit, C. 78. advenientem exercitus libens ac supinis manibus excepit, Vit. 7. exceptum honorifice, Cal. 35. tanta comitate adeuntium desideria excipiens, A. 53. osculo excipere al. Oth. 6, Galb. 22. Vrbem ingressum excepit terrae tremor, Galb. 18. simul hanc (barbam) excepero, Ner. 34.

vulnera excepit, A. 20. ut lapidis ictum genu, scutoque sagittas aliquot exceperit, Vesp. 4. — piro hiatu oris excepto, Cl. 27.

utrumue illum — e ponte deiicerent atque exceptum trucidarent, C. 80. praecipitari in mare iubebat, excipiente classiariorum manu, T. 62.

i. q. *intercipere.* paene exceptus est, A. 16. quasi exceptos supprimerent — viatores, T. 8.

i. q. *suscipere.* simultates nullas tam graves excepit unquam, ut non — libens deponeret, C. 73, v. Oudend. et not.

exc. aliquid auribus, quasi vox Aug. per cubicularios excepta sit, T. 21.

et *animo*, unde i. q. *intelligere.* velut gravius, atque ipse sensisset, exceptam (sententiam), C. 14. id a proximis aliter exceptum, T. 11, h. e. falso intellectum.

unde: *cum approbatione audire.* nota — assensu maximo excepta, T. 45. exceptus effusius, Ner. 22.

verba dictata v. recitata perscribere.

orationem ab actuariis exceptam, C. 55. dictante aliquo exceptos (versus), Ner. 52. notis excipere velocissime solitum, Tit. 3.

excipere i. q. *ex aliquo numero eximere.*

ut — ne Caesarem qu. exciperet, C. 28. quamquam exceptos Corneliis legibus, C. 11. exceptis consul. competitoribus, C. 41. exceptis dumtaxat sequ. C. 75.

Exceptio. sub exceptione — si tamen sequ. C. 78.

Excire. legionibus et auxiliis undique excitis, Cal. 43. excitus a M. Bruto, Horat. exciente buccina Tritone, Cl. 21.

Excitare (a forma *Exciere*), Gr. ἐγείρειν, ἀνεγείρειν, ἐξεγείρειν.

ut aspectu deficientes libidines excitaret, T. 43.

quidam tumultum excitaverunt, Oth. 8. iam Gallos eum cantando excitasse, Ner. 45.

aliquem surgere iubere.

mos erat, prius aliquem, qui ante diceret, excitare, Rh. 6. quum spectaculo ludorum gregarium militem — excitari per apparitorem iussisset, A. 14.

max. *e somno.* tam arte repente somno devinctus, ut ad dandum signum ab amicis excitaretur, A. 16. interdum ferula flagrove — excitabatur a copreis, Cl. 8. ut—obdormisceret, vixque ab advocatis — excitaretur, Cl. 33.

unde *excitari* i. q. *surgere.* excitabatur, Cal. 38. excitatus, ἐγερθείς, Ner. 47.

facere, ut aliquid exsurgat, unde i. q. *exstruere*, *aedificare.*

excit. templum, A. 29. turrem, Cal. 46. tumulum, Cl. 1. aedem, Dom. 5.

Exclamare. qui ob atrocitatem facinoris exclamaverat, Cal. 12.

sequ. oratione recta, T. 61, Cal. 22, 58, Dom. 15.

sequ. acc. c. infin. A. 16, 97.

sequ. coniunct. significatione iubendi, Vesp. 19.

Excludere duplicis est significatio-

becillitatem eius, Cl. 6, h. e. deprecanta ob imb. eius.

c. *accus. et inf. v. partic.* excusanti, minus datum ad occultandam facinoris invidiam, Ner. 33. excusantes, non libidine, sed ratione commissa (adulteria), A. 69. (Tac. A. 3, 11 *diversa excusare* i. q. diversa ad excusandum praetendere.)

unde *excusare* i. q. *munus, dignitatem deprecari.* quosdam ad excusandi se verecundiam compulit, servavitque etiam excusantibus insigne vestis, A. 35. (Tac. A. 11, 25 *excusatos* dicit, et mox *sponte cedentes*).

Excusatio. eamque excusationem proximis mandasse, Oth. 6.

Excutere. convicianti oculum per Centurionem verberibus excussit, T. 53. excusso oculo, C. 68. curru excussus est, C. 37, Ner. 24. Augusti sceptrum e manibus excussum est, Galb. 1. e basi statuae tr. titulus excussus vi procellae, Dom. 15.

culcitisque et stragulis praetentatis et excussis, Cl. 35.

Executor v. *Exsecutor* post *Exsequi.*

Exemplum a voc. *Amplus* pr. res ex ampla materia desumpta et speciminis loco proposita, unde παράδειγμα. pleraque pessimi exempli, A. 32, ut pessimi exempli, Vit. 10, novo exemplo, Cl. 14, 23. quasi omne exemplum liberalitatis supergressus, Cal. 46. quoque magis nullius non boni exempli fautor videretur, Cal. 16, ut domest. persuaderet, ne bono qu. exemplo audendam esse patroni necem, Dom. 14. praecepta et exempla publice vel privatim salubria, A. 89. exstant et feminarum exempla aeque diversa, T. 2. imitari exemplum, C. 68, A. 34. ut parcim. publ. exemplo quoque iuvaret, T. 34. ut se aliquis ad mortem capessendam exemplo iuvaret, Ner. 49. ad despiciendam vitam exemplo manip. militis concitatum, Oth. 10. non repertis, qui sequerentur exemplum, Cl. 26.

ut Gr. παράδειγμα. nostris exemplo fuit ad imitandum, Gr. 2. pietatis—exemplo sufficientis, Pers. superposuit alt. turrem in exemplum Alex. Phari, Cl. 20, i. q. alias *ad formam, ad simulacrum.*

unde omnino res, quae aliquando accidit, ad imitandum vel probandum proposita. improbans exemplum vetus Caninii Rebili, Ner. 15. quorum opinionem Orbilius etiam exemplis confirmat, Gr. 4.

exempli caussa, T. 67, Cl. 11, Rh. 1. ex quibus in exemplum pauca hinc inde subieci, T. 21.

adeoque, ubi de libris sermo, ἀντίγραφον, quod eadem verba, eandem formulam πρωτοτύπου exhibet, ad huius quasi simulacrum effictum, v. Ernest. Cl. Cic. sub b. v.

testamentum duplex—sed eodem exemplo, T. 76. quorum (codicillorum) exemplum erat, Cal. 55, h. e. argumentum, nec summa qindem argumenti, sed eadem verba.

Exemplar est Gr. ἀπόγραφον, unum v. singulum aliquod, ad primam normam descriptum.

iactatum exemplar epistolae verae sive falsae, Vesp. 6. in quibusdam exemplaribus invenio, C. 55. undique investigatis (tabularum), Vesp. 8.

unde i. q. *liber.* exemplaribus undique petitis, Dom. 20. multa exemplaria contracta, Gr. 24.

Deinde, quum *exemplar* quasi

tem Rom.—exhibere testamenti tabulas coegit, Vit. 14.

neque liberalitatis, neque clementiae, nec comitatis qu. exhibendae ullam occasionem omisit, Ner. 10. moderationem elementiamque — admirabilem exibuit, C. 75. parem moderationem minoribus quoque — exhibuit, T. 32. liberalitatem omnibus ordinibus—exhibuit, A. 41. publice munificentiam bis omnino exhibuit, T. 48.

exh. comoediam publicis spectaculis, A. 89. gladiatoria munera, pyrrhichas, quadrigarum certamina, Troiae lusum, Africanas etc. Cl. 21. naumachiam, Ner. 12. nihil sane praeterquam adolescentulum Lucium—exhibuit, A. 43. Senatores ad ferrum, Ner. 12.

quum auriganti Caio ministratorem exhiberet, Vit. 17, i. q. ageret. Al. addunt se. v. Oudend.

se adorandum adeuntibus exhibebat, Cal. 22. v. Oudend.

Exhilarare. qua re admodum exhilaratus, A. 98.

Exhinc, v. *Exin.*

Exhorrescere. Domini appellationem, ut maledictum et opprobrium, semper exhorruit, A. 53. genituram eius — ita parentes exhorruerunt sequ. Vit. 3.

Exhortari. in alloquendo exhortandoque, C. 33.

Exigere i. q. *expellere.* post reges exactos, T. 1. exigere uxorem, C 50, Cl. 26.

nec potuisse unquam exigi (maculam), A. 94. Al. *eximi*, v. Oudend.

i. q. *ad finem agere*, *defungi.* exacto consulatu, Cal. 8.

i. q. *examinare, probare.* quarum (margaritarum) amplitudinem conferentem, interdum sua manu exegisse pondus, C. 47, v. Serv. ad Aen. 4, 476. Oudend. ad h. l. et A. 31. ut illorum velut ad exemplar—principes exigerentur a civibus, A. 31. cf. infra *Exactus.*

i. q. *ad normae v. legis severitatem exercere.* disciplinam acerrime exegit, T. 19. cf. *Exactor.*

xysticorum certationes aut gladiatorum pugnas severissime semper exegit, A. 45, h. e. ordini, disciplinae subiecit, coërcuit, v. not. unde: exigere poenam de sontibus, C. 69. quoniam satis poenarum exactum esset, A. 27. exigebat coram (poenas), Cl. 34.

i. q. *cogere*, *ut aliquid praestetur* v. *fiat.* Opp. *remittere*, *indulgere.*

de pecunia. per causam exigendae pecuniae, quae deberetur cuidam sequ. C. 2. exactaque poenam, Vesp. 23. exig. creditum, Vesp. 11. si, quas manus *remisi* cuique, *exegissem* (in lusu aleae), A. 71. pro edulibus—certum statutumque exigebat, Cal. 40. tres uncias, quae ponderi deerant, iussit exigi, Galb. 12. liberalitates Neronis — revocandas curavit exigendasque, Galb. 15. exegit ingenti fastidio et acerbitate nummum asperum sequ. Ner. 44.

unde omnino i. q. *postulare.* obsides, A. 21. exegit et ipse ab amicis benevolentiam mutuam, A. 66. exig. iusiurandum atque syngrapham, C. 23. iusiur. et cautionem exegit a singulis, A. 98. permissa, immo exacta iocandi licentia, ibid. a quibus ratio exigi posset, A. 101. votum exegit ab eo, qui sequ. Cal. 27.

si quid res exigant, A. 49. (De variet. lect. v. Burm. et Oudend. cf. not.) si quid res exigeret, A. 89, v. Oudend. ad A. 49.

sequ. *ut.* exegit etiam, ut sequ.

Variat lectio inter *exitium* et *exitum*, ut saepe, locis:

quasi certissimum exitium caveret, T. 53. quo maxime facto maturavit sibi exitium, Dom. 15, v. Oudend. et Duker. ad h. l., Drak. ad Liv. 5, 27.

Exitialis. criminosum et exitiale habebatur, Cal. 50.— *Exitiabilis* clades, A. 23. exit. discordiae, Cl. 25.

Existere, v. *Exsistere.*

Existimare. id vero Caesar nullo modo tolerandum existimans, C. 17. ambitiosius id existimans, quam sequ. A. 25. magni existimans sequ. inf. A. 40. prisci decorique moris existimans sequ. acc. c. inf. A. 43.

i. q. *iudicare*, *colligere* ex al. re facile est existimare, A. 57. Vulg. *aestimare.* conditionem temporum illorum etiam per haec existimare quivis possit, Cal. 60, ubi eadem varietas. v. *Aestimare* et Oudend. ad Cal. 60.

i. q. *credere* et *opinionem prae se ferre*, *dicere*. cf. *opinari.*

quod sane etiam vulgo existimabatur, T. 7. Vnde

existimari i. q. *dici.* existimatur—pollicitus, C. 33. existimabatur Servilia — conciliare, C. 50. ut et abusus dominatione et iure caesus existimetur, C. 76. quo tempore existimatur — cinctus praesedisse, A. 35, ubi inepta prorsus lectio: *aestimatur.* ne — destituere amicum existimaretur, A. 56. quum existimaretur quosdam—inter proscriptos curasse referendos, A. 70. quibus etiam existimari volebat inesse quiddam divini vigoris, A. 79. Augustum — ob hoc Apollinis filium existimatum, A. 94. qui — surripuisse existimabatur, Cl. 32. ut nec — scire aut cogitare existimaretur, Cl. 40. existimabatur etiam — determinaturus, Galb. 15. manu eius adiutus existimabatur, Dom. 14. quem (consulatum) adversus auspicia legesque gessisse existimabatur, Ner. 2.

cuius ea natura existimatur se. esse, Cal. 1. existimatus — initium et causa incrementorum patri fuisse, Vit. 3.

Existimatio act. *iudicium nostrum de aliis.* dictum ullum factumve eius existimatione aliqua laesisse, T. 58. (Tac. A. 1, 74: «*sinistros de Tiberio sermones habuisse* »), v. Oudend. ad h. l. et not. nostr. (Plin. Paneg. 62, 9. *clandestinas existimationes* dicit) pass. *iudicium aliorum de nobis*, Gall. *la renommée.*

laceratam existimationem suam, C. 75. et re et existimatione magna fuit, A. 3. Inepta est lectio: *aestimatione*, v. Burm. et Oudend. ad h. l., Schwarz. ad Plin. Paneg. 80, 2. sub Caio — *secundam existimationem* circa initia imperii omnibus lenociniis colligente, Cl. 7. quosdam fortunae atque *existimationis integrae*, Ner. 12. (adiect. *integrae* ad utrumque nomen pertinet). et voluntate dispari, et existimatione, Vit. 5.

Exodium, brevis fabula iocosa, quales agi solebant finita tragoedia, unde nomen, v. Scholiast. ad Iuvenal. 3, 175. Rupert. de satira Roman. p. 89.

Atellanicum exodium, T. 45. scenicum exodium, Dom. 10.

Exolescere. ferreis ac paene iam exolescentibus literis, A. 7. donec sensim haec exoleverunt, Rh. 1.— exoletae et reconditae voces, A. 86. veterem civitatis exoletumque morem, ac tantum in domo sua haerentem, Galb. 4. exoleta (h. e. exo-

difficile expedire nomen, Gr. 11. (cf. Martial. 1, 100, 11, « ut convivia sumptuosiora—nigrae sordibus *explicet* monetae »).

expedit i. q. *conducit*. qualem esse eum, aut expediret illis, aut liberet, Cl. 25.

Expeditus i. q. *succinctus*, neque vestibus, neque sarcinis impeditus. longissimas vias incredibile celeritate confecit, expeditus sequ. C. 57, v. not. Romam inde contendit expeditissimus, T. 5, h. e. itinere velocissimo.

Expedite loqui, A. 89, h. e. facile, sine difficultate.

Expeditio, C. 46, 58, A. 8, 25, 29, T. 9, 37, 46, Cal. 10, 42, 53, Cl. 1, 17, Ner. 43, 44, Galb. 7, Oth. 8, Vit. 2, Dom. 2, 6, Gr. 15. (Verbum *expedire* pro *ire in exped.* ita occurrit apud Tac. H. 1, 10, et 88, et 2, 99).

Expellere. collegam armis Foro expulit, C. 20. quod Alexandrini regem suum—expulerant, C. 11. praefecto regis provincia expulso, C. 4. quod Dec. Brutum—provincia expellere armis niteretur, A. 10. Poenos Sicilia expulit, T. 2.

expellere al. Vrbe i. q. in exsilium mittere, Vrbe interdicere, Gr. ἐξελαύνειν.

ob expellendum Vrbe Ciceronem, T. 2. peregrinos omnes — Vrbe expul. A. 42. expulit et mathematicos, T. 36 (praeced. reliquos — *Vrbe summovit*). Iudaeos Roma expulit, Cl. 25. —

matrem—contubernio quoque ac Palatio expulit, Ner. 34. a quo deturbari expellique se viderat, Oth. 7. ne quis possessorum expelleretur (agris), C. 38.

expellere i. q. *arcere, non admittere*. quidam ex officio admissionis simul expellens, Vesp. 14. i. q. *ablegare*, et invitum quidem atque coactum. ad componendum Orientis statum expulsus, Cal. 1.

Expendere. profert duobus versiculis expensum Niciae Cic. apud Nostr. Gr. 14, h. e. pecuniam se Niciae dedisse probat, atque in expensis in tabulas retulisse, v. Clav. Cic. sub v. *Expensus*.

Expergisci. sed ut in illo temporis spatio ter aut quater expergisceretur, A. 78.

Expergefieri. illamque expergefactam, A. 94. repente expergefactus, Cl. 8, Oth. 11.

expergefactus *e somno* Tiberius est gratulantium vocibus, Cal. 6. expergefactae *somno* Caesoniae, Cal. 38. nisi leg. *expergefactae e somno Caes.* v. *expergefacta a somno Caesonia*. Ceterum promiscuum est, addas praepositionem an demas, v. Oudend.

Experiri a v. *perire* s. *periri*, πειρᾶν, πειρᾶσθαι, unde etiam *peritus*, *periculum*, v. Becman. de originibus Lat. lingu. p. 925. sequ.

i. q. *tentare*. hoc minus experiendos casus opinans, C. 60. grammaticos — eiusmodi fere quaestionibus experiebatur, T. 70. in haedo expertus (venenum), Ner. 33. quum vix fides esset, rem ullo modo successuram, ideoque ne experiri quidem auderet, Vesp. 7. ne quod non manubiarum genus experiretur, Cal. 41. Al. *expediretur*.

unde: *periculo facto cognoscere*. experturum se illa die, quam carus Senatui esset, Dom. 11. animum fidemque praetor. erga se paene internecione amplissimi ordinis expertus est, Oth. 8. Thrasyllum quoque mathematicum — tum maxime expertus est, T. 14,

h. e. verum cognovit, peritiam eius probavit.

omnino i. q. *sentire, cognoscere.* saepe obtrectatorum iocis obnoxiam expertus, C. 45. quamvis parum salubrem valetudini suae Vrbem hieme experiretur, A. 72. viros, quorum operam — populus sit expertus, Ter. 4.

unde etiam de *casibus* v. *calamitatibus* i. q. *sentire, pati*, prorsus, quod ab eadem radice deducendum.

per tot successus ter nec amplius adversum casum expertus, C. 25. graves et periculosas valetudines per omnem vitam aliquot expertus est, A. 81.

expertus pass. nec nisi ante expertos aggredi proelio, C. 44, h. e. viribus eorum prudenter exploratis et tentata arte bellica. expertis et aetate provectis, T. 54. industriae expertae, Vesp. 4.

ostento sibi ac maioribus suis in omni ducatu expertissimo, T. 19.

Experimentum i. q. *specimen*, quo aliquid probamus explorandum damus. quum plures secund. certatim experimentum artis darent, Cal. 57. nec contentus, harum artium experimenta Romae dedisse, Ner. 22. saepe experimenta cuiusque (disciplinae) etiam publicavit, Cl. 3. prima ingenii experimenta dedit. Lucan. magna saepe non abstinentiae modo, sed etiam liberalitatis experimenta dedit, Dom. 9. prodita immanitate naturae, quibus primum potuit experimentis, Ner. 7. quam — persuasionem Vit. recentibus etiam experimentis auxerat, Vit. 7. cohortem multis experimentis fidelissimam, Galb. 12, h. e. quae saepe se fidelissimam probaverat.

Expers. belli, A. 8. castrorum, A. 38. militiae, Vesp. 1. publicorum munerum, T. 15. insidiarum, Cl. 13. culpae, Dom. 10. marium expers, Cl. 33. Oppon. *libidinis in feminas profusissimae.*

Expiare. ostenta caede aliqua illustri expiare, Ner. 36. ad expiandum somnium, Galb. 18.

Expilare. tabernas effringere et expilare, Ner. 26.

Explere. posse provinc. copiis profundam eius expleri gulam, Vit. 7. explevit censum Senatorum, Vesp. 17 (cf. Spartian. Adrian. 7) quandoque imperii tempus expleri coepisset, C. 26. populi exspectationem privatis opibus explere, C. 70. spem mercantium vel frustrari vel explere, A. 75.

Explicare i. q. *extendere.* intestina sua ferri ad sidera, explicarique per omnem terrarum et caeli ambitum, A. 94.

in explicandis oneribus, Dom. 1x, i. q. *expediendis sumptibus.*

narrationes tum breviter et presse, tum latius et uberius explicare, Rh. 1.

spectaculum, quo argumenta inferorum per Aegyptios et Aethiopas explicarentur, Cal. 57, v. Clav. Cic. sub h. v.

Explorare. ad explorandum statum Galliarum, C. 24. nisi ante per se portus et navigationem et accessum ad insulam explorasset, C. 58. non ante transm., quam consistens apud ripam explorasset vehiculorum onera, T. 18. explorato prius cubiculo, Cl. 35. explorata utriusque (pugionis) acie, Oth. 11. ad explorandas propius causas, Plin.

Explorator. explor. viae primarum cohortium Centurio, T. 60, h. e. ad explorandam viam praemissus Centurio. — nuntiatum est per exploratorem, hostem appropinquare, Vit. 16.

Exploratorius. comites et participes victoriae novo genere ac nomine coronarum donavit, quas —exploratorias appellavit, Cal. 45 (ob exploratum hostem).

Exponere. expositus in litore, C. 4. exp. mancipia in insulam, Cl. 25 (de quo accusat. v. Oudend.) infantem ad matris ianuam, Cl. 27. exp. partus coniugum, Cal. 5. expositus (a parentibus), Gr. 7, 21.

expositus in prima fronte spectac. conspicietur, Cl. 4. opprobrio ad omnium convicia exposito, C. 49. porticus, in quibus apparatus exponeretur, C. 10, h. e. ad spectandum proponeretur.

i. q. *narrare*, Gr. διηγεῖσθαι, ἐξηγεῖσθαι.

quidam prius somnium Catuli aliter exponunt, A. 94. summatim exponere al. C. 44. Punicum bellum, uno volumine et continenti scriptura expositum, Gr. 2. vitam tredecim libris exposuit, A. 85. patris eius res gestas — compluribus libris exposuit, Rh. 3.

i. q. *explicare.* dicta praeclare per omnes figuras—aliter atque aliter exponere, Rh. 1.

Exportare. cadaver eius, populari sandapila per vespillones exportatum, Dom. 17.

Exposcere. ne quid exposceretur, T. 47. quum deportandum Romam corpus Augusti—a Consulibus exposcerent, Cl. 6. multitudinem unum rectorem iam et nominatim exposcente, Cl. 10. exposcentium praemia ob editam in caede Galbae operam, Vit. 10.

Expostulare, i. q. *efflagitare*, vehementer postulare, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 75, 4.

expostulantibus utriusque militibus, ut sequ. A. 62. coactus est, tam suis, quam matris impensissimis precibus reditum expostulare, T. 13. expostulatis ad poenam pertinacissime caedis auctoribus, Dom. 23.

Exprimere. sculptura gemmae — Victoriam exprimente, Galb. 10.

unde: *verbis* v. *scriptis aliquid reddere.* sensum animi quam apertissime exprimere, A. 86. mores, quos perinde exprimeret in scriptis, Ter. 4. conversum expressumque Latina voce Menandrum, Ter. 5. —

quibus—pro spongiis diceb.tur uti, quod quasi et siccos madefaceret, et exprimeret humentes, Vesp. 16. convictus dicitur, ducenta sestertia expressisse iuveni, Vesp. 4. servo Caesaris pro impetrata dispensatione decies sestert. expresserat, Oth. 5.

unde i. q. *extorquere*, *elicere.*

nihil exprimi quaestione potuit, A. 19. SCta vel necessitate expressa, vel verecundia, A. 57. cui —tormentis expressa confessio est, T. 19. nisi—expressa cruciatu confessio esset, Galb. 10. expressit (Horatio) eclogam, Horat.

Exprobrare, probri causa obiicere. ut quidam exprobraverunt, C. 45. *alicui aliquid.* obscoenitate oris —seni clare exprobrata, T. 45. vobis exprobrabit temeritatem sequ. T. 67. turpitudinem et impudentiam edicto exprobravit (populo), A. 42. idque exprobratum ei a sene bubulco, Vesp. 16. M. Antonius libertinum ei proavum exprobrat, A. 2. nomen gentile, quod sibi per contumeliam exprobraretur, Ner. 41.

et *omisso dativo.* quod mutuo flagitium exprobrarant, T. 44. ut nonnulli versiculis quoque praesentia exprobrarent mala, T. 59. parte vulgi etiam corporis vitia

exprobrante, Vit. 17. hos codicillos — exprobratos tam infeste, T. 51.

sequ. *oratione recta.* quum illi quidam in altercatione exprobrasset: quotiens ego vidi sequ. Horat.

sequ. *acc. c. inf.* A. 16, 70.

sequ. *quod.* Pompeio et a Curionibus—et a moltis exprobratom est, quod sequ. C. 50.

Exprobratio. cum magna stultitiae et saevitiae exprobratione, Cl. 15.

Expugnare. expognatos preeibos uxoris, T. 21. expuguatus simpl. i. q. *exoratus*, C. 1, Vesp. 2x, v. Casaub. ad C. 1, et not. nostr.

Expugnatio oppidi, Cl. x1. Mytilenarum, C. 2. Hierosolymorum, Tit. 5 (secundum iud. Bern., qui etiam dat locum, Tib. 5. Sed illo loco libri habent, *oppugnatione*).

Expungere, i. q. *recensere*, expunctis s. eiectis, quibus locus amplius oon competeret. quum decurias rerom actu expungeret, Cl. 15, v. not.

Exquirere. quo facilius consilia adversariorum per cuiusque mulieres exquireret, A. 69. matrem dicta factaque sua exquirentem acerbius et corrigentem, Ner. 34. exquisitorum se vel fidiculis de Caesonia sua, cur sequ. Cal. 33. exquirens per se pretia, Cal. 39.

i. q. *quaerere*, *interrogare.* exquirens ao. A. 99.

Exquisitus. post longa et exquisita tormenta, T. 62. novo et exquisitissimo calumoiarum—genere, Cal. 38. coena exquisitissimae comitatis, Oth. 3.

exquisitius sermocinantem h. e. cum molesta affectatione, T. 56.

Exscreare. nunquam exscreare ausus, Ner. 24.

Exsculpere. nec contentus, elogium tumolo eius versibus a se compositis exsculpsisse, Cl. 1, h. e. insculpto monumeoto expressisse. Al *insculpsisse*, v. Oudend.

Exsecare. exsectis testibus, Ner. 28.

Exsecrari eos, qui spectare sustinuisseut, exsecratus est, Cal. 30.

Exsecratio. diris exsecrationibus incessere al. Cl. 12.

Exsequi, i. q. *perficere* aliquid, pr. aliquam rem usque ad finem sequi.

quae illi per legatos et adintores suos exsequenda curareot, T. 63. segnior in exseqoendis conatibus, Cl. 10. nec exsequi rem perseveravit, Dom. 7. quo coustantius cetera quoque exsequeretur, A. 10.

i. q. *punire*, *vindicare*, Gr. ἐπεξέρχεσθαι. delicta neqoe observabat omnia, neque pro modo exsequebatur, Cal. 67. (Opp. *et inquisitor et punitor acerrimus*). nec illum—aot inquirere quidquam, aut exsequi ausum, Cal. 12.

verbis s. narratione aliquid exsequi i. q. *recensere*, ut Gr. ἐπεξέρχεσθαι et διεξέρχεσθαι (Thuc. 3, 67: ταῦτα τούτου ἕνεκα ἐπεξήλθομεν; cf. Lex. Xenophont. sub voc. διεξέρχεσθαι, διεξηγεῖσθαι et διεξιέναι). partes singillatim exseqoar, A. 9. siogillatim crudeliter facta eius exsequi, longum est, T. 61. imagines et elogia uuiversi generis exsequi longum est, Galb. 3. ne exsequar singula, Dom. 1.

Exsecutor i. q. *punitor*, *ultor.* offeosarum inimicitiarumque minime memor exsecutorve, Vesp. 14

Exsequiae. exsequiarum die, A. 100. quorundam illustrium ex-

sequias usque ad rogum frequentavit, T. 32.

Exserere. paulatim Principem exseruit, T. 33, h. e. absconditum antea et dissimulatum ostendit. Vulg. *exercuit*, v. not. Oppositum est apud Pliu. Paneg. 76, 5: *statim se recipiebat in Principem*, v. Schw. ad h. l.

Exsibilare. spectatorem, a quo exsibilabatur, A. 45.

Exsilire. exsiluit Theogenes, A. 94. piscis e muri exsiluit, A. 96. exsiluit gaudio, Ner. 41.

De perfecto *exsiliit*, quod exhibent vulg., v. Oudend. ad A. 94; cf. *Desilire.*

Exsilium. ad regnum quisquis venit ab exsilio, T. 59. revocatum quendam a vetere exsilio, Cal. 28. per sorores ab exsilio reversas, Cal. 59.

alterum levi exsilio punire satis habuit, A. 51. eos — exsilio affecit, T. 35. de semet professo exsilium indulsit, Dom. 8. ut accusatori — exsilium poena esset, Dom. 9.

Exsul. caput exsulis (sic enim appellabatur (Tiberius) relaturum, T. 13. opinans, sibi quoque exsules suos (h. e. a se in exsilium missos) mortem imprecari, misit circum insulas, qui universos contrucidarent, Cal. 28. quidquid ubique exsulum esset, Ner. 43. neminem exsulum—restituit, Cl. 12.

cur Otho mentito sit, quaeritis, exsul honore, Oth. 3.

Exsulare. quod integris patrimoniis exsulabant, C. 42. tunc exsulantem, A. 54. quem exsulantem — acciverat, Galb. 10.

Exsistere. i. q. *oriri*, *fieri*. Vsus huius vocis pro *esse* non est Latinus.

ne quis tumultus exsisteret, A. 23. quae—duraverant, aut per pacem etiam exstiterant, A. 32. statim in corpore eius exstitisse maculam, A. 94.

quum exstitisset, qui se Neronem iactaret, Ner. 57. (Ita Act. Apost. 5, 36 et 37: ἀνέστη Θευδᾶς, ἀνέστη Ἰούδας. c. 7, 18: ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος).

exstiterunt, qui traderent, A. 15. ut exstiterit, qui Caio polliceretur, T. 13. vel uno exsistente, qui diceret, Dom. 12.

paulo post cum cornibus exstitisse, Rh. 4.

i. q. *fieri*. post cuius interitum vel saevissimus exstitit, T. 61. causa exstitit mortis (aviae), Cal. 23. ut etiam causa mortis exstiterit, Dom. 22. fore, ut factum aliquod exsistoret sequ. Dom. 16.

Exsolvere. ut iure ac dignitate matron. exsolverentur, T. 35. vinculis exsolutus, Ner. 49.

Exspectare. exsp. lucem, Cal. 50. idque in dies exspectabat, Oth. 5. diu exspectaverunt, dum retia extraherentur, Rh. 1. non exspectato successore, C. 18.

Exspectatio. quorum ut quam maxima exspectatio esset, C. 26. quod — neque populi exspectationem, quam de adventu suo fecerat, privatis opibus explere posset, C. 30. disiecta novarum tabularum exspectatione, C. 42. quum exspectatio adventus lubae terribilis esset, C. 66.

Exspirare. ne et ego et mater tua exspiremos, T. 21. ut exspirantium facies videret, Cl. 34.

Exsplendescere. in puero statim corporis animique dotes exsplenduerunt, Tit. 3.

Exstare. decretum etiam publicum exstabat, A. 1. ut epistolae M. Tull. Cic. exstent, quibus sequ. A. 3.

ad mediam noctem ita est exterritus, ut ex strato prosiliret, Dom. 16.

Senatum exterritum, A 94. rumore caedis exterritus, Cl. 10.

Extorquere. non ausus extorquere possessoribus proximas domos, A. 56. aurum extortum Senonibus a Camillo, T. 3. extorta pecunia per vim heredibus ad gladiatorium munus, T. 37. extortum id sibi a matre, T. 51. extortis quinquaginta sestertiis, Vit. 7.

navem sibi regenti extortum gubernaculum, Ner. 46. dum ferrum extorquere conatur, Dom. 16.

Extorris. Nursinos — extorres egit oppido, A. 12.

Extra. extra consulatum, A.53. Opp. *in consulatu.* et Consul et extra honorem, Cl. 14.

capum Stell. — divisit extra sortem ad vig. millibus civium, C. 20. extra sortem electus ad ordinandam provinciam, Galb. 7.

extra ordinem, C. 9, A. 3, 43, T. 32, Cl. 6, 23, Vesp. 8, 10, Dom. 8.

Extraordinarius. nactus extraordinarii imperii occasionem, C. 11, h. e. quod praetura et consulatu nondum functus peculiari Senatus vel populi decreto acciperet; v. Cl. Cic. urbanos honores, proconsulatum Afr. et extraordinaria imperia — administravit, Oth. 1. quibus imperium prorogari aut extraordinaria bella mandari placeret, T. 30.

extraord. munus, Cl. 21. oppon. *iusto et legitimo.* Praetor — ludos extraordinarios pro victoria eius (Caii) Germanica depoposcit, Vesp. 2.

Extraneus. extranei opponuntur *domesticis*, et sunt, qui ad eandem familiam non pertinent; cf. Pliu. Paneg. 37, 2: «tributum tolerabile et *facile heredibus, dumtaxat extraneis, domesticis grave*», et fin. cap. «vectigal. quod *liberos ac parentes faceret extraneos*»; v. Schw. ad utrumque locum.

extraneorum coetu adeo prohibuit (filiam), A. 64. ne heredem quidem, nisi inter tertios ac paene extraneos—nuncupavit, Cl. 4. extraneo vel etiam domesticorum aliquo, Cl. 9.

Extrarius canis e trivio, Vesp. 5.

Extrinsecus. nihil ornamentorum extrinsecus cupide appetivit, Vesp. 12.

Extremus. extremis Esquiliis, Horat. h. e. ultimo fine Esquiliarum. extremis spatiis, A. 83, h. e. sub finem spatiorum h. e. ambulationis.

vixit ad extremam senectam, Gr. 11. tempore extremo, C. 6u, 75. extrema obtestatione, Vesp. 6. extremo, Vesp. 7. ad extremum, C. 55, A. 19, T. 38, Lucan.

extremis suis rebus, Ner. 6. extremis, Horat. Vulg. addunt *iudiciis*, quod glossam redolet. *Extremis* est i. q. sub finem vitae. Quod Wolf. dicit, non *extrema iudicia* dici, sed *suprema*, id usu scriptoris nostri refutatur, qui Vesp. 6. scribit, *extrema obtestatione.* periculo mortis extremo, Vesp. 23.

extrema i. q. mors, supplicium, per εὐφημισμόν, ut Gr. τὰ ἔσχατα.

multaque et extrema metuentes, Cal. 54. latenti etiamque extrema metuenti, Vesp. 4.

Extrahere. dum retia extraherentur; aliquando extractis, Rh. 1. navem obluctantem Tiberino vado

facere ludos i. q. instituere, edere, A. 10, 43, Cal. 18, Cl. 21, Dom. 4. saepe facias, Vit. 2.

prandium *fecit* pro *praebuit* est in aliquot libris, C. 37, v. Burm.

quum forte Marti rem divinam faceret, A. 1.

facere poemata, T. 70, Gr. 23. acroases, Gr. 2.

qui solus legit ac facit poëtas, Gr. 11, h. e. fingit docendo, repetito usu verbi ab artificibus, ut Gr. ποιεῖν, v. Oudend. ad Ner. 21.

provinciam facere regionem, C. 35.

diem — initium anni fecerunt, A. 59. commestus—beneficii sui fecit, T. 24, h. e. *instituit, ut a se tribuerentur*, v. Burm.

Consul primus factus est—rex postremo factus est, C. 80. quoad Consul fieret, C. 29. quod—Consulem iterum Censoremque (se) fecissent, T. 3.

pactionem facere de al. re, C. 30. testamentum, C. 83. pace facta, A. 16.

quum SCtum per discessionem forte fieret, T. 31; cf. Burm. ad c. 75.

verba facere in Senatu, A. 54. nec quis, nec inter quos, quove tempore ac loco verba faceret, Cl. 40. verba fac. apud al. pro al. Ner. 7.

stipendia facere, C. 2, A. 2, T. 9, v. *Stipendium*.

iter facere, A. 64, 82, Cal. 51, Ner. 30.

missiones veter. rarissimas fecit, T. 48. legionem — missam fecit, C. 69. missam fecit (uxorem), Cal. 25.

vetuit vim cuiquam fieri, Oth. 11. ne qua fieret proscriptio, A. 27. ut separatim publica iudicia et sortitiones iud. fierent, A. 29.

cum omnibus sororibus suis stupri consuetudinem fecit, Cal. 24.

nuptias facere cum al. Cl. 29. divortium fac. cum al. C. 6, A. 62, Cl. 26, Tit. 4. apparituram magistratibus fecit, Gr. 9. quae meretricium et qui lenocinium fecissent, Cal. 40. qui pecuariam facerent, C. 42. quod pater eius praeconium fecerat, Gr. 3. quid nepoti tuo Tib. faciendum esset, Cl. 4.

in eam rem adiutorium ei fecit Atteius, Gr. 10.

finem facere. mox finem fecit talia edendi, A. 43. initium vescendi primus fecit, Dom. 4. et qui consul. ludis initium fecerit fabularum dandarum, Ter. 4. nec licendi finem factum, Cal. 39. initium facientibus Gallis, Ner. 40. copiam facere al. rei. quod principalium rerum privatis copiam faceret, Cal. 39. se copiam volentibus facturum, Ner. 21, v. *Copia*. facta abeundi potestate, T. 10, v. *Potestas*.

exspectationem, quam de adventu suo fecerat, C. 30. quum spem clementiae in posterum fecisset, A. 27. ut, depositurum se quandoque, spem faceret, T. 24. dum adventus sui spem facit, T. 51. ne sic quidem spem de se commodiorem in posterum facere potuit, Cl. 3.

fidem facere, dein, vera plane certaque esse, fecit fidem, T. 59. fidem somnio Nero brevi fecit, Ner. 7. quum — nuntiaret neo cuiquam fidem faceret, Oth. 10. gratiam facere alicui al. rei, v. *Gratia*.

brevi dignum exitum facturos, Ner. 48, v. Casaub. Mox tu *Janes*,

faciem manu allevans, Cal. 36. ante faciem obtento sudario, Ner. 48. detecta facie, ibid. ut visendam praeberet faciem neque summitteret, Vit. 17. ut exspirantium *facies* videret, Cl. 34. de quo plur. v. Oudend.

ut — faciem sibi confricaret, Cl. 8. faciem quotidie rasitare ac pane madido linare consuetum, Oth. 12.

Facilis, vel de *ingenio*, si quis difficultatibus non impeditur.

sermone Graeco, quamquam alias promptus et facilis sequ. T. 71 (ubi voc. *promptus* significat, ei copiam linguae s. materiam nunquam defuisse, *facilis*, eum in usu huius copiae sine haesitatione esse versatum). Latine Graeceque vel in orando, vel in fingendis poëmatibus, promptus et facilis, Tit. 3.

vel *de animo* et *moribus*, si quis difficultates non obiicit adeuntibus, petentibus etc., unde i. q. *benignus, mitis, mansuetus, indulgens* al.

patronus dominusque non minus severus, quam facilis et clemens, A. 67. facilis exhorabilisque in vitricum fuit, T. 13. nec ullo tempore facilior aut indulgentior traditur, Vesp. 21. facili ac prodigo animo, Vit. 7. comi facilique natura, Gr. 7.

passive. negante quodam, facile hoc ulli feminae fore, C. 22.

Facile, sine magna difficultate intra vel externa, v. Duk. ad Flor. 3, 14.

facile tempus et locum praetulerunt, C. 80. honores adeptus est facile, A. 3. Arm. vindicanti facile cesserunt, A. 21. secundum locum facile tutantibus, T. 11. facile id sane Tiberio patiente, Cal. 11.

aliquanto facilius phaleras et torques — dabat, A. 25. infamiam impudic. facillime refutavit, A. 71. — facile est existimare, A. 57. non est facile discernere. Cal. 25. cui facilius erat videre aequ. C. 33.

facillime agitare, Ter. 1, h. e. *sine molestia*, unde *iucunde* vivere. Gr. ῥᾳδίως, v. Wolf.

Facilitas. capiebat homines quum memoria rerum, tum facilitate sermonis, Gr. 23.

de moribus. amicos tanta semper facilitate indulgentiaque tractavit, C. 72.

de *vitio*, quo quis non curat neque moratur, quae curare debet. in quinque et triginta Senatores — tanta facilitate animadvertit, Cl. 29.

Facultas i. q. *copia*, *occasio*. facultate L. Antonii ducis praebita, A. 15.

i. q. *opes*, *divitiae*. pro facultate quisque, A. 29. Gr. ἐκ τῶν παρόντων, ἐκ τῶν ἐνδιχομένων. coll. A. 57. — quatenus suppeteret facultas, Tit. 8. plur. attritis facultatibus, Galb. 3.

ut sibi quisque pro facultate consuleret, Oth. 10.

facultas dicendi i. q. *eloquentia*, v. Schaef. ad Plin. ep. 1, 20, 18, coll. 2, 3, 1. modicae in dicendo facultatis, Galb. 3. quamvis non deficeretur ad subita extemporali facultate, A. 84.

Factio. adversante optimatium factione, C. 11. in universos diversae factionis, C. 20. quem — diversa factio per fraudem interemit, T. 3.

successor ei par factionem nominatus, Ner. 2.

reversus, Vesp. 8. summa industriae nec minore modestiae fama, Tit. 4. (Al. *summa industria*, *nec minore modestia et fama*, v. not.) docuit maiore fama quam emolumento, Gr. 9. at illi ea fama non bono cessit, conversaque est in maximas laudes, Tit. 7. erat illi aeternitatis perpetuaeque famae cupido, Ner. 55.

Famosus, in utramque partem a Suetonio dicitur, ut

curriculo biiugi famosorum equorum, Cal. 19, h. e. *celebrium*, v. not.

plerumque tamen in *malam* de rebus, non secunda fama notis.

famosa epigrammata, C. 73. famosa de se ac suis carmina, T. 28. sparsos de se — famosos libellos, A. 55. scripta famosa, Dom 8. famosum carmen, Lucan.

feminae famosae, T. 35. famosi iudicii nota, ibid. h. e. *ignominiosi*.

corruptelis adulteriisque famosus, Cl. 16. fam. coenarum magnificentia, Vit. 2. famosissima coena, Vit. 13.

Fames. famem tolerare, C. 68. ad deditionem fame compulit, A. 14. ob interclusos commeatus famemque ingravescentem, A. 16. summa tunc in civitate penuria ac fames, A. 70. propter immensam et repentinam famem, T. 52. populo famem indixit, Cal. 26. famem, pestilentiam, incendia—optabat, Cal. 31. in publica fame, Ner. 45. quando et fame et angustiis locorum urgeretur hostis, Oth. 9.

indicatos hostes fame necavit, T. 54. enecti veneno aut fame, Ner. 36. fame interim et siti interpellante, Ner. 48. is fame extabuit, Galb. 7.

Familia i. q. *stirps* v. *pars alicuius gentis*, Gall. *Branche*.

cuius *gentis familia* est nostra, C. 6. familia equestri, C. 1. a quibus duplex Octaviorum familia defluxit; A. 2. nihil amplius quam equestri familia ortum se scribit, ibid. incertus est et Liviorum familiae — quae familia, quamquam plebeia, tamen et ipsa admodum floruit, T. 3. consulari familia iuvenis, Cal. 36. C. Octavium etiam in familiam nomenque adoptavit, C. 83. asciturus in nomen familiae suae Neronem, Cl. 39. neminem unquam per adoptionem familiae Claudiae insertum, ibid. ex *gente* Domitia duae *familiae* claruerunt, Calvinorum et Aënobarborum, Ner. 1. eo nomine, quo essent ullae familiae, quas ipse contingeret, Ner. 32. universum *genus* — *familia*, Galb. 3. familia vetere et honorata, Oth. 1. de familiae conditione variatum, Vit. 1. magnum indicium splendoris familiae et vetustatis, Vesp. 1. —

filii familiarum, Vesp. 11. nonnulli patrum familiarum, A. 59.

i. q. *coetus servorum* unius domus, v. Lips. ad Tac. A. 3, 53. domum etiam et familiam et supellectilem dedit, Cal. 55. certum dominis servorum numerum indixit, nec nisi ex tota cuiusque familia probatissimos — recepit, Ner. 44. emptor familiae pecuniaeque, Ner. 4, v. not. nulli familiae aut militis disciplina, Vit. 10. quum familia alicuius venalis produceretur, Gr. 4. deficiente militum ac familiarum turba, Cl. 18. Male al. *familiarium*.

imposuisset, C. 79. detrahere fasciam, ibid.

Fasti. fastos correxit (Caesar), iam pridem vitio Pontificum per intercalandi licentiam—turbatos, C. 40, v. not. coll. A. 31.

i. q. *acta diurna s. urbana*, de quibus v. Lips. exc. ad Tac. A. 5, 4.

ut omne tempus — seculum Augustum appellaretur, et ita in fastos referretur, A. 100. sic enim in fastos actaque publica relatum est, T. 5 (ubi *que* est ἐξηγητικόν, nam fasti sunt pars actorum publicorum).

fasti Praenestini a Verrio Flacco ordinati, et marmoreo parieti incisi, Gr. 17.

Fastidium. vitato assiduitatis fastidio, T. 10. ad fastidium vitae ab eo actum, T. 49.

i. q. *contemptus* rei, ut insulsae et insipidae.

cacozelos et antiquarios—pari fastidio sprevit, A. 86. quae quidem omitti iam video, desidia quorundam et infantia; non enim fastidio putem, Gr. 4.

i. q. *morositas* in accipienda vel spernenda re, Gall. *caprice*.

exegit ingenti fastidio et acerbitate nummum asperum sequ. Ner. 44.

Fastidire. fastidit vinum, T. 59.

Fastigium. ampliora etiam humano fastigio decerni sibi passus est, C. 76. et principum et regum se excessisse fastigium, Cal. 22.

fastigia Gr. ἀετοί pr, tantum erant templorum; sed Caesari decretum fastigium in domo, unde Calpurnia imaginata est, collabi fastigium domus, C. 81, v. not. tintinnabulis fastigium aedis redimiit, A. 91. fastigium templi, A. 94. fast. basilicae Iuliae, Cal. 37. fast. Palatinae domus, Cl. 17. hos ludos spectavit e proscenii fastigio, Ner. 12, h. e. *ex superiori parte prosc.* v. omnino de fastigiis aedium Salmas. ad Spartian. Pesc. Nigr. c. 12.

Fateri. fatentem nihil, A. 27. fatendo dolorem, Ner. 39.

i. q. *testari*. qui dolo stupratam a se fateretur, Ner. 35.

Fatigare. fatigatus, A. 85. fatigatus tarditate et taedio pompae, Vesp. 12.

Fatum. tantam fiduciam fati habuit, A. 94. cuncta fato agi, T. 69. principatum fato dari, Tit. 9. haud dubia signa futuri cuiusque fati, Vesp. 5. eadem ne maneant capillorum fata, Dom. 18. sibi quoque in fatis esse — matrimonia, Cl. 43. esse in fatis, ut, Vesp. 4. quasi fato debita sibi dominatione, A. 19. fato fungi i. q. *mori*, Cal. 6.

Fatalis. libri fatales h. e. qui fata Deorum significant, Sibyllini, C. 79. mala fatalia h. e. fato destinata, Ner. 40. quasi fatale esset sequ. h. e. fato ita constitutum, Ner. 43. nondum adesse fatalem horam, Ner. 49. (Plin. ep. 1, 12, 1: «est enim luctuosissimum genus mortis, quae *non ex natura nec fatalis* videtur», ubi v. Gesner.).

Fataliter h. e. decreto fati. vaticinationes, quibus felix et invictum in ea provincia fataliter Scipionum nomen ferebatur, C. 59.

Fatidicus. quidquid fatidicorum librorum Graeci Latinique generis—vulgo ferebatur, A. 31. fatidica puella, Galb. 9.

Faustus. quod bonum faustumque sit tibi, A. 58. faustis ominibus —

nae feliciter, Dom. 13, v. Brisson. de formulis, p. 719.

Felicitas. crebro commemorans Pompeii felicitatem, C. 35. sic enim nos perpetuam felicitatem Reip. et laeta huic precari existimamus, A. 58. (verbis ex acclamationis formula petitis). futura magnitudo eius et perpetua felicitas, A. 94. qui magnam felicitatem portenderet, Vesp. 5. perpetuam singularemque concepit felicitatem, Ner. 40. initium sibi suisque felicitatis futurum, Vesp. 5. felicitate mira, Dom. 6. — *Felicitatis* simulacrum, v. ind. prim.

Femen. ut natanti sibi inter femina versarentur, T. 44. equo quadam acie sub feminibus amisso, Tit. 4. Al. *femoribus*, v. Oudend.

Feminalia h. e. fasciae, quibus femina involvebantur, A. 82.

Femina. illustres feminae, C. 50. non temere ulla illustriore femina abstinuit, Cal. 36. feminarum quoque, et quidem illustrium, capitibus quanto opere solitus sit illudere, T. 45. generosissima femina, T. 49. splendida femina, Oth. 1. probatissima nec ignobili femina, Vit. 3. femina consularis, A. 69.

feminam, non agnoscentem filium suum; Cl. 15. sero — vix remisit, ne feminae — contrectarentur, Cl. 35.

maioribus nec feminae convenientibus negotiis abstineret, T. 50. exstant et feminarum exempla, T. 2.

feminae famosae—lenocinium profiteri coeperant, T. 35. probrosae fem. Dom. 8.

viginti uno die (abiecti tractique sunt), inter eos feminae et pueri, T. 61.

virorum ac feminarum ad stipitem diligatorum inguina, Ner. 29.

viris feminisque pecuniosioribus, A. 25.

feminis ne gladiatores quidem — nisi ex superiore loco spectare concessit solis, A. 44.

feminis ius quatuor liberorum (constituit), Cl. 19.

novum genus obsidum, feminae, A. 21. Oppon. *marium pignora*.

nec *virorum* modo pugnas, sed et *feminarum* (commisit), Dom. 4.

femina Caesar probrose dictus ut homo pathicus, C. 22.

Femur. transfixus femore et humero, C. 68. coxendice et femore et crure sinistro non perinde valebat, A. 80. alterum femur subdebile, Vit. 17.

Fenestra. si hanc fenestram aperueritis, T. 28; cf. Terent. Heautont. 3, 1, 72.

Fenus. omnibus—aut gratuito aut levi fenore obstrictis, C. 27. notavit aliquos, quod pecunias levioribus usuris mutuati, graviore fenore collocassent, A. 39. fenore deminuto, A. 41. fenus apud Helvetios exercuit, Vesp. 1.

Fenebris. praebita advenientibus pecunia fenebri, Cal. 41.

Fenerator. quum per SCtum sanxisset, ut feneratores duas patrimonii partes in solo collocarent, T. 48. feneratores et stipulatores et publicani iunguntur, Vit. 14. auctor Senatui fuit — ne filiorum familiarum feneratoribus exigendi crediti ius unquam esset, Vesp. 11.

Cercopitheceum—feneratorem, Ner. 30. Lege: *Cercop. feneratione*, et *Pancrotem*, *urbanis rusticisque*

n:a ferrent », v. Oudend. et not. nostr.

Sed aliis locis *ferre suffragium* est i. q. *edere*. ferebat et ipse suffragium in tribubus, ut unus e populo, A. 56.

i. q. *circumferre*, *per manus* v. *per ora tradere*. feruntur quaedam eius orationes, C. 55. quae oratio duplex fertur, ibid. feruntur et a puero — quaedam scripta, C. 56. cuius etiam de augur. disc. volumina feruntur, Gr. 1. ac multorum de utraque arte commentarii feruntur, Gr. 4. quidquid fatidicorum librorum vulgo ferebatur, A. 31. utque vulgo mox ferrentur hi versus, C. 20.

ferebaturque vox eius, Dom. 9.

unde i. q. *dicere*. quod saepe ex eo auditum ferunt, C. 29. etiam cultu notabilem ferunt, C. 45. adeo denique consternatum ferunt, A. 23. ita fertur interrogasse, A. 33. commutasse quaedam ferebatur, Vit. 5. ut ferunt, A. 71, Gr. 23. alii ferunt, C. 86. vaticinia, quibus felix et invictum — Scipionum nomen ferebatur, C. 59. ut ferebat, C. 79, h. e. *ut prae se ferebat*, quod iam vide.

prae se ferre aliquid i. q. *ostendere*, *significare*, sive verum sit, sive fictum. quam voluntatem quum prae se identidem ferret, A. 28. odium contemptumque Tib. prae se ferens, Cal. 14. nisi quod Galba prae se tulit, Vit. 7. mediocritatem pristinam — frequenter etiam prae se tulit, Vesp. 12. studium armaturae Threcum prae se ferens, Tit. 8. Inde:

se ferre aliquem i. q. *dicere*, *praetendere* per fraudem et mendacium.

qui ingenuum se et Lachetem mutato nomine coeperat ferre, Vesp. 23.

ferre aliquid i. q. *pati*, *tolerare*.

ferenda esse praesentia, A. 87. neque tamen conscientiam sceleris — ferre potuit, Ner. 34. ultra non tulit, T. 34. Al. *non reddidit*, v. interpr.

Ita iungitur adverbiis, ut Gr. φέρειν βαρέως, χαλεπῶς al.

aegre ferre al. Lucan. graviter, T. 51. gravissime, Dom. 23. moleste, Cal. 39. indigne, T. 4, Dom. 12, Rh. 6. perindigne, T. 50. iniquissime, C. 45. lente ac secure, Ner. 40. lenissime, Vesp. 13. indifferenter, Dom. 23. civili animo, C. 75. aequo animo, Oth. 3. aliquanto patientius mortem quam dedecora suorum tulit, A. 65. nihil eum patientius quam maledicta — tulisse, Ner. 39.

Ferax. Aegyptum — ut feraciorem redderet, A. 18. (Non est i. q. *fertiliorem*. Terra natura est *fertilis*, sed arte ita potest succurri, ut largiorem proventum dare queat; hoc est *feraciorem reddere*).

Ferculum. cineres matris fratrisque — duobus ferculis Mausoleo intulit, Cal. 15. inter pompae (triumphalis) fercula, C. 37.

i. q. pulpitum, cui incubantes Dii in tensis per Circum vehebantur, unde inter divinos Caesaris honores *tensa et ferculum* Circ. pompa, C. 76.

ferculum *in mensa* est vas, cui cibi uno tempore consumendi imponuntur, inde pro *cibis* ipsis, ut Gr. παράθεσις apud Polyb. 31, 4, 5. coenam ternis ferculis, aut, quum abundantissime, senis praebebat, A. 74.

Ferrum. i. q. *gladius*, *pugio*. ferro cinctus, A. 35. ferro se transegit,

Fibula. chlamys et fibula, T. 6.

Ficedula, T. 42. — *Fictilis*, v. *Fingo.*

Ficus. ficos virides biferas maxime appetebat, A. 76, v. Plin. 16, 27. Al. *ficus.*

Fides, sec. Cic. Off. 1, 7, 6. *dictorum conventorumque constantia et veritas.*

dictorum veritas, Gr. πίστις, ἀξιοπιστία. quamvis — omnia ex fide retulissent, C. 74.

dubia utrinque argumentorum fide, Cl. 15. versiculorum lidem eadem haec elevant, Cal. 8. quasi plane repraesentaretur somnii fides, Cl. 37.

laboris ultra fidem patiens erat, C. 57. nam illud omnem fidem excesserit, Cl. 29. quum vix *fides esset*, rem ullo modo successuram, Vesp. 7, h. e. *vix veri simile*, *vix credi posset.* fabulis fidem firmare, aut historiis demere, Rh. 1.

fidem facere i. q. *homines ad credendum movere*, *rem veram ostendere.*

qui — quum cladem exerc. nuntiaret, nec cuiquam fidem faceret, Oth. 10, h. e. *quum nemo ei crederet.* et fidem somnio Nero brevi fecit, Ner. 7, h. e. *verum probavit.* sequ. acc. c. inf. dein, vera plane certaque esse, ipse fecit fidem, T. 59.

in fidem maiestatis, Ner. 1, h. e. ut fidem facerent s. probarent, se divinae maiestatis esse.

nemini delatorum fides abrogata, T. 61, h. e. nemini delat. non creditum est.

conventorum constantia, nostr. *Treue*, *Ehrlichkeit*, *Zuverlassigkeit.*

nutantes ac dubias civitates retinuit in fide, C. 4. mansuros se in fide ac pace, A. 21. primus Caesarum fidem militis etiam praemio pigneratus, C. 10. animum fidemque praetorianorum erga se — expertus est, Oth. 8. pro concione fidem militum invocavit, C. 33. haec est fides, Ner. 49. (His locis omnibus, ubi de subditis sermo, *fides* est i. q. *fidele obsequium*). Ita: uti ei e Rep. fideque sua videretur, Rh. 1, h. e. Reip. salutare, officio suo consentaneum.

ubi de superioribus dicitur, est i. q. *auxilium.* studium et fides erga clientes ne iuveni quidem defuerunt, C. 71. qui pulsus a suis quasi in fidem pop. Rom. — Antiochiam se receperat, T. 49. implorare hominum fidem, T. 75. (nam qui confugit ad aliquem, se credit illi, et fidei est, credita sine detrimento reddere et salva praestare).

de re pecuniaria. nummulario non ex fide versanti pecunias, Galb. 9.

max. in servandis promissis, reddendis creditis cernitur fides.

bonae se fidei esse, A. 42, h. e. *servare da promissa.* professus — fidem praestitit, Tit. 9. legata — cum fide ac sine calumnia repraesentata persolvit, Cal. 16. quum obligatam aerario fidem liberare non posset, Cl. 9, h. e. quum solvere non posset die, quo promiserat. Inde: labefacta iam fide, Vesp. 4.

Fidei commissa sunt hereditates alicui in praesens traditae, commissae, sed certo tempore vero heredi ex fide reddendae. iurisdictio de fideicommissis, Cl. 23, vid. not.

Fidelis. Germanorum cohortem — multis experimentis fidelissimam, Galb. 12.

Fidere. laetum eum atque fi-

dentem et sobole et disciplina domus, A. 65.

Fidenter. summam imperii — neque suscipere, neque recusare fideoter ausns, Ner. 3.

Fidus. praemissis libertorum fidissimis, Ner. 47.

Fiducia. qua fidocia, C. 24, A. 94. fid. consulatns, A. 14. viginti legionum, A. 16. frumentationūm, A. 42. meritorum, Vesp. 13. super fiduciam imperii, Ner. 31. taotam mox fiduciam fati Aug. habuit, A. 94.

aliqoanto minore spe qnam fiducia, Cl. 10, v. not. fiduciam capere ex al. re, Dom. 7. haud dobia fiducia. sequ. acc. c. inf. Oth. 5.

simplicitate eorum et fiducia motus, Cl. 25. victoriae fidocia, Vesp. 8.

prodiit tanta fidocia, Galb. 19.

Fidiculae, tormenti genus, T. 62, Cal. 33.

Figere. capita ferarum sagittis, Dom. 19.

nav. coronam fastigio Palat. domns iuxta civicam fixit, Cl. 17.

cruci figere al. Dom. 10. Defendit Oudend., sed separandas doeuit voces.

Figura. tabellae ac sigilla lascivissimarum picturarum et figurarnm, T. 43. — apnd rhetores figura, Gr. σχῆμα, est, nt Quintil. 9, 1, 4. dicit: « conformatio quoedam orationis, remota a communi et primum se offerente ratione».

antiqua eum verba et figuras solitum esse colligere Sallostio, Gr. 10.

dicta praeclare per omnes figuras exponere, Rh. 1. qunm in lite quadam centumvir. adversario — quasi per figuram sic obtulisset, Rh. 6. causidicorum figurae, Vesp. 13. (scommata, obliqua dicta, v. Quintil. 9, 2, 65). propter quasdam in historia figuras, Dom. 10.

Figurate. quasi tempora figurate notasset, Iuven. h. e. *per figuram* eodem sensu.

Filius. filii familiarum, Vesp. 11. Reliqua loco, ubi *filius* v. *filia* occurrit, recensere nihil attinet, quum passim repetantur.

Filiola, εἰρωνικῶς, ut Gr. τεκνίον, T. 53.

Fimbriatus. lato clavo ad manus fimbriato, C. 45. Gr. κροσσωτός, v. not.

Findere. ungulis fissis, C. 61. (nempe *natura*, a manu esset *scissis*, vide Oudend.)

Fingere. hanc (maternam farinam) finxit manibus collybo decoloratis Nerul. mensarios, A. 4. Al. *pinsit*, v. *pinsuit*.

de arte plastica. habuit et pingendi fingendique maxime, non mediocre studium, Ner. 53. —

de poesi. in fingendis poëmatibus, Tit. 3.

i. q. *simulare.* stultitiam neminem fingere, Cl. 38.

Fictilis. calix, Cl. 32, Galb. 18.

Finis. ad finem muneris, Vit. 12. ad finem vitae suae, A. 66. quisnam esset finis vitae commodissimus, C. 87. ad ultimum vitae finem, A. 58. accessisse se ad finem mortalitatis, Cl. 46.

finem facere al. rei, vide *Facere.*

qui provinciae eius finis erat, C. 31. in finibus Germanorum, C. 25. cuidam de parte finium cum vicino litiganti, Oth. 4.

Finire. suspendio vitam, A. 65. quasi finitus esset (liber), Pers.

i. q. *definire, constituere.* qui-

bus solvendis annuum diem finiit, A. 101.

Firmus. vixdum firmus a gravi valetudine, A. 8. arbor — viridior ac firmior resurrexit, Vesp. 5.

infantes firmiures, T. 44.—firmiora de eo iudicia, Cal. 5.

de *animo*. adversus convicia— firmus ac patiens, T. 28.

Firmiter. ita demum firmiter ac diutissime imperaturum, Vit. 14.

Firme insistere, Cal. 26.

Firmitas. imperii, Vesp. 7.

Firmare. incertum diu et quasi vagum imperium suscepit firmavitque tandem gens Flavia, Vesp. 1. firmare se praesidiis, Galb. 19.

fabulis fidem firmare, Rh. 1.

Fiscus. De discrimine *fisci* ab *aeraris*, v. *Aerarium*.

fisco detrahi aliquid, A. 40. querente eo quondam de fisci exiguitate, Cl. 28. ut ingratorum in Principem testamenta ad fiscum pertinerent, Ner. 32.

pensionem annuam repraesentare fisco, Ner. 44. summa aerarii fiscique inopia, Vesp. 16. primus e fisco Lat. Graecisque rhetoribus annua centena constituit, Vesp. 18. ob subterfugiendum quandoque ius fisci, Vesp. 23.

fiscus Iudaicus, Dom. 12, h. e. *vectigal ad fiscum pertinens* a Iudaeis exactum.

fisci. quantum pecuniae in aerario et fiscis et vectigaliorum residuis, A. 101. positis ante se cum pecunia fiscis, Cl. 18, h. e. *sacculis.*

Fiscales calumniae, Dom. 9, h. e. delationes de commodo fisci defraudato.

Fistula. coenationes laqueatae tabulis — fistulatis, ut unguenta desuper spargerentur, Ner. 31. Al. *fistulis*. Sed leg. *fistulatis tabulis*, ut antea *eburneis versatilibus*, v. Oudend. *fistulatae tabulae* sunt fistulis instructae.

Flagellum, *Flagellare* v. *Flagrum.*

Flagitare. missionem et praemia flagitantes, C. 70. populo — assertores flagitante, C. 80. flagitante populo, A. 16. populo, promissum quidem congiarium reposcenti — non promissum autem flagitanti, A. 42. flagitabant ambo exercitus multa extra ordinem, ante omnia, ut sequ. T. 25. Senatu cognitionem — flagitanta, T. 28. populo auxilium flagitante, T. 48. flagitantibus cunctis caelestem vocem, Ner. 21. aquilam et signa pertinacius flagitantes, Galb. 12. caedem Senatus flagitantes, Oth. 8.

e. *dupl. accusat.* qui unquam se aut Romae debitum, aut in via portorium flagitassent, Vit. 14.

sequ. accus. e. infin. consensu flagitantes, a delatoribus potius revocanda praemia, Ner. 44. carnificem statim acciri — flagitavit, Cl. 15, v. Oudend.

Flagitium de *stupro* fere dicitur. quod mutuo flagitium exprobrarant, T. 44. super cetera flagitia atque dedecora, Cal. 26. dedecorato flagitiis omnibus, Ner. 36.

Flagrare. flagrante triclinio, Vit. 8. flagrante Vesevo, Plin.

de animi cupiditate. equorum studio vel praecipue — flagravit, Ner. 22. maxime flagrabat libidinibus in mulieres, Gr. 23.

i. q. *laborare, vexari al. re.* et impudicitiae eum, et adulteriorum flagrasse infamia, C. 52. maiore adhuc et turpiore infamia flagravit, T. 44. multiplici fla-

Drusus animi fluxioris (h. e. *non astricti disciplinae morum*) remissiorisqua vitae erat, T. 52.

Focillare (ex *foculare* h. e. *fovere*, a voc. *focus*, *foculus*. v. not. ad A. 17, Becmaun. de origin. linguae Lat. p. 487).

M. Antonii societatem semper dubiam et incertam, reconciliationibusque variis male focillatam; A. 17. (Plin. ep. 3, 14, 4: « ipse paucis diebus aegre *refocillatus*. » et 3, 16, 12, *refocillata*).

Foedus. hunc foedissimo convicio coram prosciderunt, A. 13. non sine foeda vacillatione, Cl. 21. foedum in modum trepidus, Cl. 36.

Foedus. cum regibus foedus in Foro icit, Cl. 25.

Foederatus. foederatae urbes, A. 47. gentes, C. 24.

Foemina, *Foenus*. v. *Femina*, *Fenus* seq.

Foetor. reconditorum verborum foetores, A. 86.

Foetidus. corpore maculoso et foetido, Ner. 51.

Folliculus, minoris pilae genus. ad pilam primo folliculumque transiit, A. 83.

Fomentum. v. *Fovere*.

Fons. fons Aponi, T. 14. Claudiae aquae gelidi et uberes fontes, Cl. 20.

praecipitatum in fontem fluminis Sarni, Rh. 4.

Foramen. parvis primum foraminibus, deinde toto podio adaperto, Ner. 12. prolapsus in cloacae foramen, Gr. 2.

Forceps. A. 75, ubi al. *forfices* et *forpices*. v. Oudend.

Forensis. forensia sc. vestimenta, A. 73, Cal. 17. Oppon. *domesticis*.

Fores. subito cubiculi fores sponte patuerunt, C. 81. apertis cubiculi foribus, A. 82. sponte foribus patefactis, Ner. 46. clausis omnium foribus, Ner. 47. foribus adopertis, Oth. 11. obseratis adhuc foribus; deinde apertis, Tit. 11.

ut — cum strato simul ante fores inveniretur, A. 6. salutandi sui causa pro foribus adstantem, T. 32. exclusisse quondam pro foribus adstantem, Oth. 3.

ut — caput interdum foribus illideret, A. 23.

ad fores Capitolii, A. 94. paene revulsae templi fores, Cal. 6.

Foris. foris ille, ipsa Romae, C. 9. domi forisque, Cal. 3, Cl. 22, Gr. 1.

nec minore saevitia foris et in exteros grassatus est, Ner. 36.

i. q. *ante fores*. exquirens, an iam de se tumultus foris esset, A. 99.

Forma. de corpore hum. C. 32, 44 (ubi *forma*, *habitus* et *cultus* distinguuntur; *forma* a natura datur, *habitus* s. modus habendi corpus consuetudine acquiritur, *cultus* s. vestitus tegit et ornat corpus), 52, A. 79, Galb. 20, Cal. 3, Tit. 3, Ner. 1, Dom. 10. auctoritas dignitasque formae, Cl. 30, formae pulcrae, Pers.

formam, qua ludum gladiat. erat aedificaturus, C. 31. formam aedificiorum Vrbis novam excogitavit, Ner. 16. lanceae novae formae, Dom. 10.

quid et qua forma regum literis rescribi placeret, T. 30. epistolae — quas primus videtur ad paginas et formam memor. libelli convertisse, C. 56. —

in provinciae formam redigere regionem, A. 18, C. 25. speciem principatus in regni formam convertere, Cal. 22.

ad impetiginis formam, A. 80.

Formosus, Dom. 20, Rh. 1.

Formalis epistola, Dom. 13,

T. 23. ipse prosperrime semper ac ne ancipite quidem unquam fortuna — dimicavit, C. 36. tantum illi ad promerendam omnium voluntatem vel *ingenii*, vel *artis*, vel *fortunae* superfuit, Tit. 1. seu *fortuna*, seu *voluntate* in equestri ordine constitere, A. 2. quibus *moribus* atque *fortuna* domi et inter suos egerit, A. 61.

unde i. q. *eventus*, quem quis expertus est. veterem partium fortunam (incessens), Tib. 57. militem neque a moribus, neque a fortuna probabat, C. 65, h. e. *ab eventu virtutis*. v. not. Alii *fortunas*, h. e. censum s. patrimonium intelligunt. Al. legunt *a forma*, de qua vocabulorum permutatione v. etiam Schaefer. ad Plin. ep. 3, 3, 4.

i. q. *conditio*, in qua quis est forte, non sua culpa vel opera. ex infima utrumque fortuna provexerat, A. 66. omnis pristinae fortunae restitutionem, Ner. 40. ut nonnulli ex infima fortuna in ordinem senat. atque ad summos honores processerint, Rh. 1.

maxime *de re familiari* dicitur. quosdam fortunae atque existimationis integrae, Ner. 12.

plur. *fortunae*. libertate atque fortunis per illum frui, A. 98.

Fortis, C. 67.

Fortitudo. C. 68, A. 3, Cal. 3.

Forum. v. ind. prim.

Forus aleatorius, A. 71.

Forulus. condidit duobus forulis auratis, A. 31.

Fossa. fossas omnes, in quas Nilus exaestuat, oblimatas longa vetustate, militari opera detersit, A. 18. trans Rhenum fossas novi et immensi operis effecit, quae nunc adhuc Drusinae vocantur, Cl. 1. inchoabat fossam ab Averno Ostiam usque, Ner. 31.

Fossura. complanata fossuris montium iuga, Cal. 37.

Fovere. ovum incubanti gallinae subductum nunc sua, nunc ministrarum manu — fovit, T. 14. cuius etiam salivis melle commixtis — arterias et fauces pro remedio fovebat, Vit. 2.

unde i. q. *curare*. Gr. θεραπεύειν. quod se aegros et invalidos magno opere fovisset, Galb. 20. reliquos Antonii — liberos mox pro conditione cuiusque sustinuit ac fovit, A. 17. ingenia seculi sui omnibus modis fovit, A. 89. ingenia et artes vel maxime fovit, Vesp. 18. quosdam e gratissimis delicatorum — fovere prolixius supersedit, Tit. 7.

Fomentum. quio calida fomenta non proderant, frigidis curari coactus, A. 81.

Fragrare. adolescentulum fragrantem unguento, Vesp. 8.

Frangere. utrique mox — crura fregisse, T. 44. Thallo — crura fregit, A. 67. — qui et ipse crus fregerat, A. 43. Ita enim legendum pro *effregerat*, ut Gr. 1. quorum regione Palatii — crus fregisset. v. Oudend. ad A. 43.

statuae equestres — fractis repente cruribus pariter corruerunt, Vit. 9.

de animo. ne animi suorum frangerentur, C. 68. Caii Luciique casu non adeo fractus, A. 65. animo male fracto, Ner. 42.

Fragmen. fragminibus panis infestatus, Cl. 18. subselliorum fragmina, Ner. 26.

Frater patruelis, C. 29. gemini fratres, C. 10 (Castor et Pollux).

Fraus. i. q. *insidiae*. fraude deprehensa, A. 10. quem — diversa fa-

Frequentare i. q. *frequentem facere*, h. e. *numero implere*. Italiam duodetriginta coloniarum numero — frequentavit, A. 46.

i. q. *frequenter adire*. spectaculum, A. 31. nec prius dies cuiusque solemnes frequentare desiit, A. 53. ex secessibus praecipue frequentavit maritima, A. 72. quam sedem — assidue frequentaret, A. 91. ut frequentaretur (arbor) columbarum nidis, A. 94. tumulum — magna turba multisque luminibus frequentari, A. 98. quibus frequentabatur assidue, T. 12. qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt, C. 84. lucum — assidue frequentavit, Vesp. 2. scholam eius claros quoque viros frequentasse aiunt, Gr. 7.

i. q. *cum reliqua frequentia adire*. quorundam illustrium exsequias usque ad rogum frequentavit, T. 32.

Fretum. freto classe traiecto, T. 2. fretum Hispanicum, Vit. 13.

Frigus. torpentem (digitum) contractumque frigore, A. 80. neque frigora neque aestus facile tolerabat, A. 81. — ex levi frigoris suspicione, A. 66. ex correctione Lipsii pro vulg. *rigoris*, quod servare satius duxi. v. not.

Frigidus. frigidam ae. aquam aegro dare, Cl. 40. frigidis (fomentis) curari coactus, A. 81.

frigidi et arcessiti ioci, Cl. 21, h. e. *inepti*, *insulsi*.

leve se frigidum sit, his addere, Cal. 26 (Plin. ep. 4, 17, 4: « omnia ista *frigida et inania* videntur. » Ita etiam Gr. ψυχρός. v. quae Erfurdt de hoc voc. notavit ad Sophocl. Antig. 88).

Frivolus. nescio quid frivoli, Cal. 39. frivolo auspicio mente recreata, Ner. 41. frivolus amentique similis, Cl. 15.

Frons. duram et asperam frondem, A. 94. id genus frondis, T. 69.

Frons. frons lata et torva, Cal. 50. sudorem frontis brachio detergere, Ner. 24. in prima fronte spectaculorum, Cl. 4.

Frui. libertate atque fortunis, A. 98. commercio hominum, T. 50. cupide fruaris aetate tua, Galb. 20.

Fructus. eius rei fructum percipere, A. 28. quarum virtutum fructum uberrimum tulit, Cal. 4. adiecit et fructum omnem vectigaliorum, Cal. 16. divitiarum et pecuniae fructum non alium putabat quam profusionem, Ner. 30. gloriae et fructui esse, Gr. 24.

Fruges. summa frugum inopia, T. 16. *Frugifera* quercus, Galb. 4, v. Graev. et Oudend.

Frugi. aut frugi hominem esse oportere, Cal. 37. fuit frugi et pudicus, Pers.

Frumentum. frumentum, quoties copia esset, etiam sine modo mensuraque praebuit, C. 26. frumenti denos modios (populo divisit), C. 38. ex viginti trecentisque millibus accipientium frumentum e publico ad centum quinquaginta retraxit, C. 41. v. not. universi milites gratuitam et sine frumento stipendioque operam (obtulerunt), C. 68.

officium frumenti populo dividundi (ab Aug. institutum), A. 37.

frumentum in annonae difficultatibus saepe levissimo, interdum nullo pretio, viritim admensus est, A. 41. v. not. et ad C. 41.

praetorianis cohortibus frumentum menstruum gratuitum (constituit), Ner. 10. vid. Lips. ad Tac. A. 15, 72.

Frumentariae rei penuria, C.

Funambuli elephanti, Galb. 6, coll. Ner. 11.

Fundare. quam (molem) quo stabilius fundaret, Cl. 20.

Fundamentum. villam a fundamentis inchoatam, C. 46. novae domus fundamenta iecit, Cal. 22. — mansura in vestigio suo fundamenta reipublicae, quae iecero, A. 28.

Funditus. templum — a Nerone prope funditus destructum, Vesp. 9.

Fundere. stipes, quas plenis ante eum manibus ac sinu omnis generis turba fundebat, Cal. 42. — fund. hostem, C. 60. legione fusa, C. 25. Bessis — magno proelio fusis, A. 3. fusas — Vitellii copias, Vespas. 7.

fusis armamentis, A. 17 (non est *in mare proiectis*, ut Bernecc. visum, sed *tempestate confusis* et in navem deturbatis).

togis usus est neque restrictis, neque fusis, A. 73, h. e. non *fluxiore cinctura*, ut C. 45.

Fungi i. q. *administrare*, *obire*, *agere*.

functus consulatu, C. 23, Galb. 3. functi consulatibus septem, triumpho, censuraque duplici, Ner. 1. honoribus functi, C. 84, h. e. qui honores gesserant. functi sunt honoribus summis, A. 2. functus honore, A. 4. Aufidium Romae honoribus functum, Cal. 23. quosdam summis honoribus functos, Cal. 28. quaestura functi, A. 36. praetura functus, T. 4. praetura functi, Cl. 24. praetura functum Senatorem, Cl. 38. etiam quum praetura fungeretur, Gr. 7. quum aedilitate in patria fungeretur, Rh. 6. ex quo sorte ducti magisterio fungerentur, Dom. 4.

functus militia, Gr. 9. equestribus militiis industria functus, Plin. — satis constat, non modo ducis, sed etiam militis functum munere, A. 10. nec eo minus muneribus imperatoriis ex consuet. fungeretur, Vesp. 24. milites vice ministrorum fungerentur, Cl. 35. officio milites functos, Cl. 29. —

c. accus. quo religiosius — senatoria munera fungerentur, A. 35. Al. *senatorio munere....* qui suam vicem praesidendo fungerentur, A. 45. Al. *sua vice.* Cod. Salm. etiam: *quaesturam* functi, A. 36. v. Oudend. ad h. l.

fato fungi i. q. *mori*, *mortem obire*, ut rem fato necessariam, Cal. 6.

Fungus. super coenam quondam fungis abstinentem, Dom. 14.

Funus. Cyrum — mandasse quaedam de funere suo, C. 87. quibus ea funeris sui curam moriens demandarat, T. 51. mandata de funere suo, A. 101. funere indicto, C. 84. v. Kirchmann, de fun. Rom. p. 19.

in funere ornando, A. 100. funus triumphali porta ducendum, ibid. corpus — Romam per milites deportatum est crematumque *publico funere*, T. 75. vid. Kirchmann. p. 20 et 21. defunctum Senatus publico funere honoravit, Vit. 3. Claudium, apparatissimo funere elatum, laudavit consecravitque, Ner. 9. Cercopithecum — prope regio extulit funere, Ner. 30. raptim inter maximos imbres translaticio extulit funere, Ner. 33, h. e. *communi*, *vulgari*. vid. *Translaticius.*

statim a funere, C. 85. multi — morte simulata funere elati, Ner. 23. quum Pollent. plebs funus cuiusdam primip. non prius ex

G.

provenit, ut hodie quoque ea villa *ad Gallinas* vocetur, Galb. 1. novissimo Neronis anno — quidquid ibi gallinarum erat, interiit, ibid.

Gallinaceus. Viennae pro tribunali iura reddenti gallinacens supra humerum ac deinde in capite adstitit, Vit. 9. *Beccus* lingua Gallica valet gallinacei rostrum (*bec*), Vit. 18.

Ganea. datum Aedilibus negotium, popinas ganeasque inhibendi, T. 34. v. not.

quin — ganeas atque adulteria, capillamento celatus et veste longa, noctibus obiret, Cal. 11. insignes ganeae et matronarum, Ner. 27, nisi leg. *ganea* h. e. libidine *et* (pro *etiam*) matronarum.

Garrulitas. cum pueris minutis, quos facie et garrulitate amabiles undique conquirebat, A. 83.

Gaudere. ut gaudentis etiam suspicionem praeberet, Ner. 40.

Gaudium. quo gaudio elatus, C. 22. neque dolore dissimulato — neque gaudio, A. 66. salvam et incolumem cum gaudio nuntiantem, Ner. 34. ad eam speciem exsiluit gaudio, Ner. 41. tantum gaudium publice praebuit, Ner. 57. nave provisa gaudium afferri, T. 14.

Gaza. invecta Vrbi Alexandrino triumpho regia gaza, A. 41. qui cum ingenti gaza Antiochiam se receperat, T. 49. thesauri antiquissimae gazae, Ner. 31. monile — ex omni gaza secreverat, Galb. 18.

Gemere. invitis et gementibus adversariis, C. 22. quem gemens Aegisthum appellare consuesset, C. 50.

Gemitus. uno modo ad primum ictum gemitu sine voce edito, C. 82. collaudans subinde vocem deprecantis, quasi etiam in gemitu praedulcem, Cal. 33. dicitur ea nocte—gemitus maximos edidisse, Oth. 7. irrumpentibus ad primum gemitum, Oth. 11.

Gemini fratres, Castor et Pollux, C. 10.

Geminare. geminari legionum castra prohibuit, Dom. 7, h. e. duas legiones in eadem castra coire.

Gemma. gemmae, toreumata, signa, tabulae operis antiqui, C. 47. ut qui — gemmas ac margaritas quingenties HS. una donatione (in cellam Capit. Iovis) contulerit, A. 30. monilia e gemmis, Cal. 55. monile, margaritis gemmisque consertum, Galb. 18. gemmae (inter missilia), Ner. 11. anulus, cuius gemmae sculptura erat Proserpinae raptus, Ner. 46. repertus est anulus opere antiquo, sculptura gemmae Victoriam cum tropaeo exprimente, Galb. 10. cuncta auro lita, distincta gemmis, Ner. 31.

Gemmatus h. e. gemmis ornatus. depictas gemmatasque indutus paenulas, Cal. 52. deceres Liburnicae, gemmatis puppibus, Cal. 37.

Gemoniae. v. ind. prim.

Gena. ut genam non leviter perstrinxerit, Cl. 15.

Gener, C. 22, A. 63, Dom. 12.

Generatim, *Generosus*, v. *Genus*.

Genitivus, *Genitura*, *Genetrix*, v. *Gignere*. Eodem, quamquam graecae originis, pertinet *Genesis*. Est enim i. q. Lat. *Genitura*.

Genius. v. ind. prim.

Gens pr. i. q. *Genus*, magna pars hominum, eadem lingua, legibus, moribusque iisdem coniuncta. Vnius *gentis* plures sunt *populi* s. *nationes*, quamquam hae quoque saepius latiori sensu gentes dicuntur.

gens togata, A. 40. gentes

Inalpinae, A. 21. gentes Alpinae, T. 9. tam foederatis, quam infestis ac feris gentibus, C. 24. exterarum gentium, C. 84. legati liberarum sociarumque gentium, A. 44. duas validissimas gentes, Vesp. 4. ex gente Parthina, A. 19. impia gens, Dom. 9, i. q. impium *genus*.

in una civitate *gens* est magna pars civium, eodem nomine iisdemque sacris coniunctorum. Unius *gentis* plures sunt *familiae* v. *stirpes*.

cuius gentis familia est nostra, C. 6. ea gens a Tarqu. Pr. rege inter romanas gentes allecta sequ., A. 2. patricia gens Claudia, T. 1. gentis eiusdem utraque Claudia fuit, T. 2. ex gente Domitia duae familiae claruerunt, Ner. 1. gens Flavia, Vesp. 1.

Gentilis. nomen gentile, Ner. 41. in vetere gentili stemmate, Ner. 37. gentile Domitiorum monumentum, Ner. 50. gentili copia, Vit. 1. quod gentile in illo videbatur, T. 68, h. e. toti genti proprium. subst. a duobus gentilibus T. 1, h. e. viris eiusdem gentis.

Gentilicius. gentiliciae hereditates, C. 1. gentil. nomina, Cl. 25.

Genu. dextrum genu lapide ictus, A. 20. genu nixus, A. 52. ut — lapidis ictum genu exceperit, Vespas. 4. ad genua accidere alicui, C. 20, Cl. 10. seque praesidenti patri ad genua summisit, T. 20. precantem Senatum et procumbentem sibi ad genua, T. 24. per genua orare conantem, T. 27. subeuntem admisit ad genua, N. 13.

Genus. Gr. γένος, τρόπος.

quendam ex Corneliorum genere, C. 59. originem Flavii generis, Vesp. 12. amitae meae Iuliae maternum genus, C. 6. materno genere praeclaro, Oth. 1. paternam (genus) cum Diis immort. coniunctum est, C. 6. ex hac stirpe Tib. Caes. genus trahit, et quidem utrumque, paternum — maternum, T. 3. regio genere ortam, Ner. 28. adolescens patricii generis, A. 5. Marciam Furniam splendidi generis, Tit. 4. imagines et elogia universi generis — familiae, Galb. 3. nobilitas generis, Cal. 22. humilitas generis, Vesp. 4. honesto genere orta, Vesp. 1. duos patricii generis, Tit. 9. quosdam infimi generis, C. 72. quosdam libertini generis, A. 44. polyphago cuidam Aegyptii generis, Ner. 37. genere Tarentinus, Gr. 18. —

humanum genus, Calb. 9 (sensu Rom. de *orbe terrarum*, Gr. *ἡ οἰκουμένη*). — e cetero genere hominum, A. 57. omnes generis eiusdem, A. 83. de tam imbelli genere hostium, C. 35. novum genus obsidum, A. 21. duo genera iudicum, C. 41. ex reliquo ordinum genere, C. 27. omnis generis turba, Cal. 42.

omnis aevi hominum genus, Cal. 34. in omne hominum genus, Vesp. 17.

quod genus hominum, T. 70.

id avium genus, A. 94. volucres varii generis, C. 81.

Sunt etiam *genera* rerum vita carentium, Gr. τρόποι.

genus eloquentiae, C. 55. docendi genere, Gr. 17. genus eloquendi, A. 86. novum genus disciplinae, Rh. 1. quaedam genera institutionum, Gr. 4. libri fatidici Graeci Latinique generis, A. 31. artes liberales utriusque generis, T. 70. aliorum generum artes, Cal. 54. in utroque eloquentiae doctrinaeque genere, Cal. 3. Hy-

len, quam omnis generis coëgimus, Gr. 10. organa hydr. novi et ignoti generis, Ner. 41. viso genere panis, C. 68. variarum coronarum genera, Vit. 10. nullum largitionis vel officiorum in quemquam genus omisit, C. 26. excog. genere suffragiorum, A. 46. spectacula varii generis, C. 39. ullo libertatis genere, A. 40. omne probri genus, T. 66. inter genera cruciatus, T. 62. diverso vitiorum genere, Galb. 14. omni rapinarum genere, Vesp. 6. hoc genus calumniae, T. 58. novo genere honoris, T. 9. nullo genere hilaritatis abstinuit, A. 98. lentum mortis genus, C. 87. genus mortis, Dom. 14. genus vitae civile admodum instituit, T. 11. (Gr. τρόπος τοῦ βίου. v. Schneider. praef. ad Xenoph. Agesil.).

animadversionum et ignominiarum genera, T. 19. valetudinum genera, T. 11. — genera saevitiae enumerare, T. 61, Oppon. *singillatim* crudeliter facta eius exsequi.

Saepe accusat. *genus* absolute aliis nominibus additur.

alia *id genus*, A. 75 (ἄλλα τοιουτότροπα). quinque millia *omne genus* ferarum, Tit. 7. *omne genus* rerum missilia, Domit. 4. alia *hoc genus*, Gr. 4. de fabrorum qu. ac ministrorum atque *id genus* numero, Cl. 34. (Ita saepissime Lat. dicunt *alia*, *cetera*, ut Gr. τὰ ἄλλα, τὰ λοιπά. v. *Vechner*. Hellenolex. p. 300 seq. Minime autem opus est assumta ellipsi praepositionis *ad*, quam statuit Sanctius et Perizonius Minerv. p. 841 ed. Scheid.)

Generatim. hostiae erant phoenicopteri, pavones seq., quae generatim per singulos dies immolarentur, Cal. 22, h. e. *secundum genera*, ut singulis diebus aliud avium genus immolaretur.

Generosus. generosissima femina, T. 49, h. e. illustri genere orta.

magnifica ac generosa ratio dicendi, C. 55 (desumto usu a nobilitate generis; ita paulo ante *splendida* dicitur. G. γεννα̃ιος).

Generare. quasi a cogitante atque generante, Ner. 52 (scilic. *ingenio*).

Gerere. v. quae supra dixi de verbo *Agere*. Est autem discrimen; nam *gerere* continet notionem *tenendi*, *sustinendi* (v. Varron. de L. L. 5, 8), atque statum significat immanentem, durantem, *agere* vim procedentem et alia moventem. Cognatio verborum inde venit, quod ex gerendo actio fluit.

coronam capite gerens Olympiacam, Ner. 25. ornamenta, quae gerebant, C. 84.

inde *gerere honorem*, *officium*, quasi sustinere onus officii, vel gerere ornamenta honoris.

gerere consulatum, C. 19, 76, A. 26, T. 26, Cal. 1, 17, Cl. 7, 14, Ner. 2, 14, Vit. 2, Vesp. 4, Dom. 2, 13, 14. quaesturam, Cal. 1. censuram, Cl. 16, Tit. 6. honorem, A. 37, Cl. 4.

ger. imperium, Galb. 14, Oth. 7. bellum, C. 35, T. 9, A. 9, 20 al. quae per alios erant gesta — quae per se, C. 56.

adversus fugitivos rem prospere gesserat, A. 7. cum magnis clamoribus rem gessit, A. 71. feliciter rem gere, T. 21. non potuisse quemquam prudentius gerere se, quam tu gesseris, ibid.

deposita simultate, quam in id tempus — non obscure *gerebat*, Vesp. 6 (ubi metaphora ex ipsis

iidem *mathematici, astrologi, Chaldaei, Babylonii* appellati.

reticere ipsa genituram suam — perseverabat, A. 94. consulenti de genitura sua, Cal. 57. de genitura eius statim multa et formidolosa multis coniectantibus, N. 6.

genituram eius praedictam a mathematicis, Vit. 3, h. e. fatum praedictum a genitura. tam certum eum de sua suorumque genitura semper fuisse, Vesp. 25. cognita utriusque genitura, Tit. 9.

Genesis i. q. *Genitura.* quod vulgo crederetur genesin habere imperatoriam, Vesp. 14. quod habere imperatoriam genesin vulgo ferebatur, Dom. 10.

Genitivus. dispersis per pectus atque alvum genitivis notis, A. 80.

genitivo casu singulari, A. 87 (sensu grammaticorum).

Gladius. strictos gladios intentans, C. 14. inter — strictos gladios, Oth. 6. destricto gladio, Cal. 56. gladiis succincti, C. 84. gladiis depositis, Cal. 48. custodias Hispanorum, cum gladiis sectantium se, C. 86. insignis — et castra et gladio, Cal. 19. non solum insulas habere se, sed etiam gladios, Cal. 29. ostendens gladii capulum, A. 26. capulum gladii crebro verberans, Cal. 49. gladio a Centurion. confossa, Cal. 59. qui —gladio ante pedes eius incubuerit, Oth. 11. suspicatus gladium occulere, A. 27. strictam D. Iulii gladium tenens, Vit. 9. gladios in necem suam praeparatos Marti Vltori — consecravit, Cal. 24. — in secretis eius reperti sunt duo libelli, diverso titulo; alteri *gladius*, alteri *pugio* index erat, Cal. 49.

Gladiator. cautum est de numero gladiatorum, quo ne maiorem cuiquam habere Romae liceret, C. 10. gladiatores notos, sicubi infestis spectatoribus dimicarent, vi rapiendos reservandosque mandabat, C. 26. munerum impensas corripuit, paribus gladiatorum ad certum numerum redactis, T. 34.

feminis ne gladiatores quidem, quos promiscue spectari solemne olim erat, nisi ex superiore loco spectare concessit (Augustus) solis, A. 44. gladiatores sine missione edi prohibuit, A. 45, i. q. *munus gladiatorium.* venationes gladiatoresque (edidit), Dom. 4. ibidem et gladiatures (dedit), Tit. 7. per omne gladiatorum spectaculum, Dom. 4. gladiatorum spectaculo, Tit. 9.

gladiatores pegmares, Cal. 26, v. not. et *Pegmares.*

tredecim gladiatores sestertio nonagies in auctione addicti, Calig. 39.

In bello etiam haud infrequens Romanis gladiatorum erat usus. Ita Aug. paene interceptus est a manu gladiatorum, quae oppido eruperat, A. 14. fratrem cum classe ac tironibus et gladiatorum manu opposuit, Vit. 15.

Gladiatorium munus, C. 10, 39, T. 7, 37, 40, Cal. 18, 26, Cl. 2, 21, 24, Ner. 4, 11, Tit. 8. gladiatoriae operae, A. 43, ubi v. not. ludus gladiatorius, Dom. 17. (Ceterum notandum, saepissime in libris confundi *gladiatorum* et *gladiatorium*, nullo ad rem discrimine. v. Burm. ad C. 31, T. 7 et 37, Oudend. ad Cl. 24). cf. *Ludus* et *Munus.*

Gloria. aut aequavit praestantissimorum gloriam, aut excessit, C. 55. ereptam sibi gloriam recusandi, C. 79. se iam pridem potentiae gloriaeque abunde adeptum, C. 86. cupid. bellicam gloriam augen-

Graeci *grammaticum a grammatista*, et illum quidem absolute, hunc mediocriter doctum existiment, Gr. 4. legerat in provincia quosdam veteres libellos apud grammatistam, Gr. 24.

Grandis. gr. pecunia, A. 12, Ner. 24. grande pretium tulit, T. 16. donativum grandius solito, Galb. 16.

grandis natu, Ner. 34, A. 89. grandior iam natu, A. 53. (Plin. ep. 8, 23, 7: « erat illi grandis natu parens »). v. Oudend. ad A. 53.

Graphium i. q. *stilus*. Cascae brachium arreptum graphio traiecit, C. 82. v. Casaub. graphiis confossus, Cal. 28 (Senec. de clement. 1, 14). graphium et libellos — iecisse in faciem eius, Cl. 15. — *Graphiarius*. calamariae aut graphiariae thecae, Cl. 35.

Grassari pr. i. q. *Gradi* h. e. procedere, inde in malam partem, vehementius saeviusque agere, *saevire*. (Ceterum cf. de usu verbi Gell. 11, 2).

superbe avareque in provincia grassatos, A. 67. ita bacchantem atque grassantem, Cal. 56. diverso vitiorum genere grassantibus, Galb. 14. omni rapinarum genere grassati, Vesp. 6.

grassari adversus al. Cal. 34. in al. Ner. 36.

Grassatores h. e. qui per vias grassabantur, i. q. *latrones*.

grassatorum plurimi palam se ferebant succincti ferro, A. 32. grassatores, dispositis per opportuna loca stationibus, inhibuit, ibid. ne raritate remanentium grassatoribus obnoxia esset (Vrbs), A. 43. grassatores et sicarii, C. 72.

Grassatura. tuendae pacis a grassaturis ac latrociniis seditionumque licentia, T. 37.

Gratus. prout domino patronove gratus quis esset, C. 27. cui quum se gratum et acceptum in modum amici videret, Gr. 21. Antonio gratus, Rh. 5. filioque eius Fausto gratissimus fuit, Gr. 12.

quam (classem) non *amicorum*, sed *gratorum* appellabat, T. 46. Inepta lectio: *Graecorum* vel *Graiorum*.

scyphi gratissimi usus, Ner. 47. cithar. artem, Principi sibi gratam, Ner. 40.

gratum facere alicui, C. 56. — sine grata mentione, Cl. 11.

Grate. eas (coronas) adeo grate recipiebat, Ner. 22.

si grate pieque quis se prosecutus fuisset, A. 66.

Gratis. h. e. *Gratiis*, pro solis gratiis. ut proscriptorum liberos gratis et sine mercede ullo in disciplinam receperit, Gr. 13.

Gratuitus. gratuitum fenus, C. 27, h. e. pecunia sine usuris data. v. not. gratuitum usum pecuniae alicui indulgere, A. 41. proposito millies HS. gratuito, T. 48. milites gratuitam et sine frumento stipendioque operam (obtulerunt), C. 68. gratuita in Circo loca, Cal. 26. subsellia gratuita, Ner. 17. pollicitus cadaverum et roderum gratuitam egestionem, Ner. 38.

De lectione *gratuitu*, C. 27, v. Burm. ad h. l.

Gratia omnino est *conditio*, *qua alicui sum gratus*, (non enim cum Gesnero in Thesauro sub h. v. *gratiam* dixerim *rem iucundam*, quamvis abstractum *gratia* saepe dicatur pro re grata s. eo, quod gratum est), i. q. *suavitas*, *iucunditas*, h. e. conditio, qua aliquid aliis placet, Gr. χάρις.

gratia formae, Tit. 3. cor-

poris Vit. 3, Terent. orationis, A. 86.

unde: *ipse status placendi*, ut ita dicam, τὸ *placere*, τὸ *gratum esse*, *favor*, *non quem tribuimus*, *sed quem experimur*, *quo floremus*, (nunquam enim *gratia* Latinis est i. q. *favor*, qui usus ex versione Gr. voc. χάρις in N. T. in recentiorem Latinitatem venit, sed passiva significatione est conditio, qua aliorum favore fruor, ut homo iis gratus).

quoniam inferior gratia esset, C. 19. cuius et vivae gratia plurimum valuit, Galb. 5. per gratiam Liviae, Oth. 1. gratia Narcissi, Vesp. 4. ne ferox — mulier et hoc genere gratiae praevaleret, Ner. 28. gratia et potentia matris usque eo floruit, Ner. 6. apud quos quantum amore et gratia valuerit, Cal. 9. ne quandoque apud hominum gratiam paterna memoria praevaleret, Ner. 33. gratia artis increvit, Gr. 3.

conciliare hominum gratiam, Cal. 3. (non i. q. *favorem*, qui esset in parte faventium, sed efficere, ut sibi faveatur). sicut gloriam auxit, ita gratiam minuit, Oth. 1. Arret. Clementem — in eadem vel etiam in maiore gratia habuit, Dom. 11. non tamen permansit in gratia, Lucan. in gratiam redire cum al. T. 61 (h. e. in eam conditionem, ubi grati nobis mutuo sumus). ut cuivis evidens sit, contemtu magis, quam gratia electum, Vit. 7. nihil non pretio addici, aut donari gratia, Galb. 15, h. e. ob gratiam, qua quis apud eos, qui donabant, valeret.

illis in multorum saepe personam per gratiam et preces exorabilibus, A. 27. post necem Caesaris per gratiam et praemium allecti, A. 35. si quem reorum elabi gratia, rumor esset, T. 33. in gratiam Quirini, T. 49.

Inde saepe est *venia*, sed mihi data in gratiam meam, non quam quis concedit. quos videret et gladiatori praesidio gratiaeque esse, Cl. 21. cf. locus Cal. 15 mox excitandus.

gratiam facere alicui alic. rei est i. q. *id alicui gratum facere*, *ut* faciat v. *ne* faciat aliquid, unde esse potest *concedere* et *remittere* alicui aliquid. v. not. ad A. 38.

Bononiensibus gratiam fecit coniurandi, A. 17, h. e. *concessit*, *ut ne coniurarent*, s. *coniurare remisit*. Equiti Rom. iurisiurandi gratiam fecit, T. 35. (Plaut. Rud. 5, 3, 59: « iurisiur. volo gratiam facias »). criminum omnium gratiam fecit, Cal. 15. ut edicti gratiam faceret, Dom. 14. (Gell. 1, 12: « gratia Papiae legis per Senatum fit ». v. interpr.) Sed: reddendi equi gratiam fecit eis, qui sequ. A. 38, h. e. *potestatem fecit reddendi equi*. Cave audias, qui corrigere locum voluerunt.

ablat. *gratia* i. q. *in gratiam* alic. rei s. ut aliquid fieri liceat, Gr. χάριν. testandi gratia, C. 20. libidinis gratia, T. 2.

Denique, ubi id, quod mihi gratum, gratum fuisse significo et alii reddo, *gratia* est nostr. *Dank*, *Erkenntlichkeit*, quae verba, derivata ab *erkennen*, *denken*, significant, aliquem agnoscere rem ut sibi gratam et meminisse. — talibus quoque se parem gratiam relaturum, C. 72. nec aut sibi, aut veteranis par gratia referretur, A. 12, h. e. non ita gratum fieret, ut ipse aliis fecisset. gratiam referens, quod sequ. T. 20. neque vetera-

norum, neque possessorum gratiam tenuit, A. 13. factum est, ut communium quoque impensarum solus gratiam caperet, C. 10. pro meritorum gratia, Cal. 26, h. e. pro gratia meritis eorum debita.

Gratiae h. e. *significatio sensus grati.* gratias agere alicui. simpl. C. 16, T. 53, Ner. 7, 10, Oth. 2, Tit. 11. *pro* al. re, Vesp. 8.

sequ. quod, Cl. 15, 37, Vesp. 2.

Gratiosus, liberta aulica gratiosa, Oth. 2.

Gratificari, Gr. χαρίζεσθαι. gratificans matri, Ner. 7.

Gratulari, h. e. sibi gratum quid esse, sive nobis, sive aliis acciderit, testari, unde

i. q. *gaudium prae se ferre* de re felici cum solemni gratiarum actione. gratulantium vocibus, Cal. 6. super ceteras gratulantium — blanditias, Oth. 7.

gratul. alicui aliquid. quum oppressum Seianum apud eosdem gratularentur, Cl. 6. missus — ad gratulandum, Cl. 9, Tit. 5.

gratulanti inter poenam, qood non sequ. T. 60, h. e. felicem se praedicanti, gaudium testanti Diisque gratias agenti.

gratulabundus. advenire frequentes ceteros gratulabundos, Galb. 19.

Gratulatio. in prima gratulatione, Vit. 8. in gratulatione, Tit. 5.

inter gratulationes amicorum, Ner. 6. militum et Senatus populique gratulationes, Ner. 34.

Gravis, Gr. βαρὺς, δεινὸς, pr. de pondere dicitur. Opp. *levis.*

graves ignominiae, A. 23. gravissimorum umquam externorum bellorum, T. 16. gravissima turmenta, Cal. 16. gravissima merces, A. 10. graviore fenore, A. 39. (oppon. *leviores usuras*) graviora vectigalia, Ner. 10. in graviore annona, A. 25. in provincias gravioris caeli, T. 36. subita valetudo, neque adeo gravis, Galb. 7. gravi morbo, Tit. 2. in graviorem recidit morbum, T. 72.

si quid de Trib. pl. — gravius a Senatu constitutum esset, C. 30. gravior poena, A. 5, 21. sermones graviores, A. 84. gravis adversarius, Ner. 54. voce gravissima increpuit, Vesp. 8.

unde *gravis*, qui a proposito, a lege, flecti non potest.

exactor gravissimus disciplinae, C. 65.

Graviter. graviter saucius, A. 10.

Trib. graviter increpitos, C. 79. graviter pridie concionatum, C. 85. graviter questus, A. 43. gravissime questus est, A. 56. si qua — cogitarentur gravius adversus se aut dicerentur, C. 75. gravissime de se opinantem, A. 67. velut gravius, atque ipse sensisset, exceptum, C. 14. non gravius, quam simplici morte, puniit, C. 74.

graviter ferre aliquid, Gr. βαρέως φέρειν, T. 51, Dom. 23.

Gravitas, ad leniendam gravitatem odoris, Vit. 10.

nec minore gravitate atque constantia, A. 42. specie gravitatis ac morum corrigendorum, T. 59.

Gravari i. q. *graviter ferre*, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 45, 3.

ampla — praetoria gravabatur, A. 72, h. e. iis offendebatur, ἐβαρύνετο.

matrem Liviam gravatus, velut — vindicantem, T. 50. matrem — hactenus primo gravabatur, ut sequ. Ner. 34. hunc — ob nimiam contumaciam et ferocitatem gravatus, Vit. 12.

H.

rogassent). sibi habere aliquid, Ner. 11.

binos pro singulis collegas haberet, A. 37. — hab. vocationem, Cl. 15.

hab. sponsam, A. 34, 62, Cl. 26. Agr. alteram Marcellarum habebat, et ex ea liberos, A. 63. in matrimonio hab. al. Cal. 7. qui gravidas uxores haberent, A. 94.

secum habere aliquem, C. 59, Gr. 14.— non tam discipulos, quam sectatores aliquot habuit, Gr. 24.—

infantiam — habuit laboriosam, T. 6. h. e. infantia ei fuit laboriosa.

habebat tam cultos (milites), C. 67. eosque — sub priore vexillo habuit, neque aut commixtos cum ingenuis, aut eodem modo armatos, A. 25. quum incognitum alias haberet, A. 94, h. e. quum incognitus alias ei esset.

neque me liberosque meos cariores habebo, quam Caium habeo et sorores eius, Cal. 15. quum et Caium suspectum haberet, T. 62. fiduciam fati hab. A. 94. compertum habeo, C. 66. — ordo et summa rerum—sic se habent, C. 34.—

si ita me haberem, ut sequ. Gr. 14, h. e. si res meae ita ferrent.

ut — diem cladis quotannis moestum habuerit ac lugubrem, A. 23.

multos in honore et usu maximo habuit, A. 67. al. in minore honore hab. Tit. 9. hab. aliquem in deliciis, Vit. 12. in gratia, Dom. 11.

c. dat. ceteras (cerim.) contemtui habuit, A. 93.

hostium numero hab. al. C. 75, Ner. 2. pro contempto se habitum, T. 73. hab. al. pro despectissimo, Cl. 3. testamentum eius pro irrito habuit, T. 51. multa decreta et constituta, ut insipientis — pro irritis habuit, Ner. 33.

puerum Sporum — pro uxore habuit, Ner. 28.

partem rei fam. in pecunia hab. T. 49. — habes nostras sententias (in fin. epist.), Cl. 4.

ut — Hispaniam et Syr.—sine consul. legatis habuerit, T. 41.

in modum iustae uxoris propalam habuit, Cal. 24. habuit — paene iustae uxoris loco, Vesp. 3. eos — sicariorum numero habuit, C. 11. debere homines — pro legibus habere, quae dicat, C. 77. in numero Deorum habitum, Rh. 4. —

consuetudinem hab. cum al. Tit. 11. curam alic. rei, T. 37. honorem habere alicui, Cal. 23, Ner. 9.

diversarum partium habebatur, C. 1, h. e. *existimabatur.* quae omnium parens haberetur, C. 7. pro certo hab. Dom. 23.

hab. concionem, C. 5. comitia, C. 76. Senatum, A. 29. ludus, Rh. 1. sermones — nonnisi scriptos et e libello habebat, A. 84.

seriae quaestiones per tormenta habebantur, Cal. 32. ut — obsecratio haberetur, Cl. 22. dilectu habito, A. 31. consilia dispersim antea habita, C. 80. —

satis habuit — denuntiare, C. 75. satis habuit canem appellare, Vesp. 13.

c. infin. ut Gr. ἔχειν. quid habeo aliud Deos immort. precari, A. 58. —

nihil habere se, quare eos demereatur, Cl. 40. ut consolandos eos magis, quam puniendos habuerit, C. 68.

si hoc habemus, ne quis nobis male facere possit, A. 51. (Pli-

captus, in qua sola pertinacissime haesit, Ner. 56.

circa libidines haesit, A. 71, h. e. libid. *non abstinuit*, ut impudicitia.

neque eo secius in explicandis oneribus haereret, Dom. 12, h. e quum res ei non procederet in expl oner.

i. q. *adhaerere*, *se adiungere*. haesit Cn. Pompeio et C. Memmio, Gr. 14.

Haesitare i. q. *dubitare*, *incertum esse*. Thrasyllum — interrogavit, quo haesitante, A. 98.

biduum, quo de mutando Reip. statu haesitatum erat, Cl. 11.

Haeres, *Haereditas* v. *Heres*, *Hereditas*.

Hamus. aureo hamo piscantibus, cuius abrupti sequ. A. 25. piscabatur hamo, A. 83.

Harena. v. *Arena*.

Haruspex. haruspice tristia et sine corde exta sacro quodam nuntiantè, C. 77. haruspex Spurinna, C. 81. constitit inter haruspices, A. 96. quum haruspices. — pronuntiassent, C. 61. sacrificantem mane haruspex identidem monuit, caveret periculum, Galb. 19. audivit praedicta haruspicis, Oth. 6. haruspicem ex Germania missum, qui consultus de fulgure mutationem rerum praedixerat, audiit condemnavitque, Dom. 16.

haruspices secreto ac sine testibus consuli vetuit, T. 63.

Haruspicium. haruspicio insuper confirmatum, Vesp. 5.

Hasta. caput eius praefixum hastae circumtulit, C. 85. caput hasta suffixum non sine ludibrio circum Rostra portarunt, Galb. 20.

ut Equites Rom. — trabeati et cum hastis militaribus praecederent eum, Dom. 14.

hasta pura, ἀσίδηρος, *sine ferro*, uti Serv. ad Virg. Aen. 6, 760, donum militare victorum. Posiden spadonem — inter militares viros hasta pura donavit, Cl. 28.

hasta praefigi solebat locis, ubi auctiones habebantur, more a bello praedaque bellica desumpto, unde pro *auctione* ipsa.

ex auctionibus hastae, C. 50. ipsum bonaque subiecit hastae, A. 24.

hasta centumviralis, A. 36, i. q. *iudicium centumvir.* ab hasta loco praefixa.

Hastici ludi, Cal. 20. Leg. *astici*, ἀστικοὶ ἀγῶνες, v. potius *iselastici*.

Haurire. venenum, T. 61, Vit. 6. hausto veneno, Cl. 44. ut haustum venenum — evomuerit, Ner. 2. de potione, qua Britannicus hausta periit, Tit. 2.

plurimum meri propalam hausit, Vit. 10.

Hebes. oculis caesiis et hebetioribus, Ner. 51. grandibus oculis, verum acie hebetiore, Dom. 18.

Hebescere. deinde rursum hebescebant (oculi), T. 68.

Hebetare. animo simul et corpore hebetato, Cl. 2.

Hemicyclium, locus publicus vel aedificium ita dictum a figura semicirculari vel a subselliis huius formae. — in inferiore Fori parte, contra hemicyclium, Gr. 17. (Hos locos confabulationibus vulgi plerumque inserviisse docet Plutarch. Alcibiad. 17: ὥστε πολλοὺς ἐν ταῖς παλαίστραις καὶ τοῖς ἡμικυκλίοις καθέζεσθαι. Nic. 12: ὥστε καὶ νέους ἐν παλαίστραις, καὶ γέροντας ἐν ἐργαστηρίοις καὶ ἡμικυκλίοις συγκαθιζομένους. Id. de garrul. 2, ἐν ἡμικυκλίῳ τινὶ καθεζόμενοι, conf. Gronov. ad Gr. 17. et quae Oudend. de scriptura voc. *hemicy-*

warz. ad Plin. Paneg. 39, 2, 58, 1. —

hoc — *quo*. quo saepius, hoc minus, C. 60. (Plin. ep. 6, 12, 4: «*hoc* mihi iucundiores eas fuisse, *quod* sequ. Id. Paneg. 84, 7: *hoc magis*. et ep. 4, 21, 4: «hoc *magis* anxius, *quod* sequ.)

plur. *haec* more Graecorum, qui neutrum plur. frequentant pro singulari.

nam ne *haec* qu. omiseritis, A. 76. quoniam ad *haec* ventum est, A. 94.

in quibus et *haec*, Vesp. 22. Al. *et hoc*, v. Oudend.

paucissimis his diebus, C. 96, h. e. *proxians*, v. Schaefer. ad Pl. ep. 4, 8, 3, Drakeob. ad Liv. 5, 51, 5.

Hactenus. v. suo loco.

Hic. adverb. loci, Vesp. 24. al.

hic — hinc — hinc, A. 29.

Hinc. de loco. *hinc*—opposuit, *hinc*, Vit. 15.

hinc, inde, Gr. ἔνθεν καὶ ἔνθεν. tric. equitibus hinc et inde commissis, C. 39. hinc inde hortantiom, Ner. 27. unoquoque hinc inde instante, Ner. 49. pauca hincinde subieci, T. 21, h. e. diversis locis. duos corvos hinc et inde infestantes, A. 96.

i. q. *ex hac re*. bellorum causam hinc sumpsit, A. 10. invidiam hinc maxime movit, C. 78. hinc maxime motus, Ner. 22. ne non hinc quoque —invaderet, Ner. 38.

de tempore. hinc Vrbe repetita, C. 35. conversus hinc, C. 40. orsus hinc, Ner. 9.

Hiems. hieme tota, A. 16. hieme — aestate, A. 72, 82. hieme anni, C. 35. hieme initioque anni, Galb. 14.

Hibernus. hiberois mensibus, C. 4, A. 24. in hibernos aestivosque menses, Cl. 23. hiberna, A. 17. hiberna legionum, Vesp. 6. duarum legionum hiberna, Dom. 7. apud hibernas legiones, Cal. 8, i. q. in hibernis legionum. hiberna et aestiva, A. 49.

Hiemare in Vrbe, A. 72.

Hieronicae. ne cuius alterius hieronicarum memoria aut vestigium exstaret usquam, Ner. 24. albis equis introiit, disiecta parte muri, ut mos hieronicarum est, Ner. 25.

Hilaris. securum hilaremque dimisit, Dom. 11.

hilare prosecutus, Ner. 34, pro *hilariter*, Graeco usu.

hilarius avidiusque vescenti, Cal. 18.

Hilaritas. nullo genere hilaritatis abstinuit, A. 98. omni comitate ad hilaritatem et iocos provocavit, Cal. 27. ut —ad hilaritatem homines provocaret, Cl. 21.

Hinc. v. *Hic*.

Hinnitus. Asturconem — hinnitus edere canoros, Ner. 46.

Hinnulus. hinnulo videas strigosiorem, Horat. v. Oudend.

Hircus vetulus, T. 45. (de Tiberio).

Hirsutus. hirsuto atque olido seni, T. 45. hirsutus cetera, Cal. 50.

Historia. scribere historiam, C. 56, Cl. 41, Rh. 3. multiplicem nec incuriosam historiam edidit, Galb. 3. historiam componere, Gr. 10. historiae operam dare, Dom. 20.— historia naturalis, Plin. — fabularis, T. 70. (mythologia.)

historiae, A. 89. quamvis ipse in historiis suis prodat, Cl. 21. et Graecas scripsit historias, Cl. 42.

historiae opponuntur *fabulis*, Rh. 1.

quem propter antiquitatis notitiam — quidam *Historiam* vocabant, Gr. 20.

Historicus, T. 61.

Histrio. Cal. 54, Vit. 12, Iuven. Da-

ad officia non hominum tantum, sed cultorum maxime, eorumque consuetudinem pertinet.

quod ipse in appellandis venerandisque — prope excesserat humanitatis modum, T. 29. Iuliae — tantum afuit, ut officii aut humanitatis aliquid impertiret, T. 50.

i. q. *eruditio*, Gr. *παιδεία*, institutio homine ingenuo digna, v. Gell. 13, 16. — si ita me haberem, ut eius humanitate frui possem, Gr. 14. (ex Cic. ad Att. 12, 26).

Honestus etc. v. infra post voc. *Honor*.

Honor. coronas, quae honore praecellerent, A. 25. quasi solatio et honore aliquo poenam levaturus, Galb. 9. Senatus honore rarissimo — prosecutus est eum, Oth. 1. mutato — exsul honore, Oth. 3. grammatica Romae ne in usu qu. olim, nedum in honore ullo erat, Gr. 1.

certamen gymn. honori suo institutum, A. 98. qui honorem — decerni sibi passus esset, T. 58.

novo — genere honoris, T. 9. ut a se per speciem honoris dimitteret, A. 65. nihil honoris adiiciet mihi Patr. P. appellatio, T. 67. iterare honorem, Cl. 17. civitatis Rom. vulgari honorem, A. 40. tam magno aestimare honorem coenae suae, Cal. 39. quod se honore coenae dignatus esset, Vesp. 2. ambobus communem sepulturae honorem tribuit, A. 17. defunctum nullo, praeterquam consecrationis, honore dignatus, Dom. 2. proximum a Diis immort. honorem memoriae ducum praestitit, A. 31. memoriae Dom. patris honores maximos habuit, Ner. 9.

matrem — honore omni et potestate privavit, Ner. 34.

citra honorem verborum, A. 66.

honores. ex omnibus decretis sibi a Senatu populoque honoribus, C. 45. maximis honoribus praemiisque auctam remisit, C. 52. honores nimios recepit, C. 76. quem honorem a Nerone destitutum abolitumque recepit mox per Vespasianum, Cl. 45. insignem honorem recipere publice, T. 50. adhibito honoribus modo, A. 100. honorum satietatem praetendens, T. 10. ex plurimis maximisque honoribus praeter paucos et modicos non recepit, T. 26. ne mox — impar tantis honoribus inveniretur, T. 67. ne quid de honoribus suis ageretur, Cal. 48. nimios honores recusavit, Cl. 12. oblatum a Senatu novum et excogitatum honorem — recusavit, Dom. 14. ex immensis, quibus cumulabatur, honoribus, Ner. 8. triumphus ei decretus est, multique et magni honores, T. 17. divinos honores decernere alicui, Cl. 11. in Vrbe — abstinuit hoc honore, A. 52.

honor i. q. *magistratus*.

siue censurae honore, A. 27. negante eo, destinatos magistratus abesse oportere, ut praesentes honori acquiescerent, T. 31. inito honore, C. 20, T. 32. honore abiit, A. 26. deposito honore, A. 36. repentina Consulis morte cessantem honorem, C. 76. paene honore summotus est, Cl. 9. Consules ante tempus privavit honore, Ner. 43. ad honorem pati pervenire al. C. 23. honorem gerere, A. 37, Cl. 4. honorem praeturae urbanae suscepit, Dom. 1. tribunatu mil., qui primus Romam reverso — honor obtigit, C. 5. in honore ipso, Ner. 35, h. e. quum adhuc Consul esset. — amplissimi honores, C. 72, Ner. 3. v. *Amplus*. summi honores, A. 2, Cal. 26, Rh. 1. urbani honores, Oth. 1. (Opp.

T. 51. septem horas dormiebat, ac ne eas quidem continuas, A. 78. neque enim plus quam tribus nocturnis horis quiescebat, Cal. 50. alea se oblectabat — etiam matutinis horis, Dom. 21. postmeridianis horis admittere solebat (discipulos), Gr. 24. — post horam primam noctis, A. 76. quacumque vel noctis hora, T. 18.

eodem die horaque nona, C. 20. hora diei nona, A. 100. horas requirenti pro quinta — sexta nuntiata est, Dom. 16.

hora partus, A. 94. mortis, Dom. 14. sub horam pugnae, A. 16. ad praedictam coenae horam, Cl. 8. ad ipsam horam, Dom. 17. ad horam somni, Dom. 21. — illud horae, Ner. 26. — nondum adesse fatalem horam, Ner. 49.

ad epistolas omnes horarum quoque momenta — addebat, A. 50, v. not.

mori iussis non amplius quam horarum spatium dabat, Ner. 37. quotidie secretum sibi horarum sumere solebat, Dom. 3. Vtroque loco al. *hororium*, quod esset *unius horae*, quom illud sit: *aliquot hororum*. Sed vox est valde dubia, quamquam instae analogiae, ut monet Wolf. ad Dom. l. c. v. Oudend.

omnium horarum amicos professus, T. 42. illa eius quotidiana et plane omnium horarum et momentorum erant, Cl. 40.

Horarium spatium, secretum, Ner. 37, Dom. 3, v. *Hora*.

Hordeum. cohortes, si quae cessissent loco, decimatas hordeo pavit, A. 24.

Hordearius. hunc eundem M. Coelius *hordearium rhetorem* appellat, Rh. 2.

Horreum. horreis praeclusis populo famem indixit, Cal. 26. quaedam horrea circa domum Auream, Ner. 38.

Horror. quasi temere adeuntibus horror quidam et metus obiiciatur, A. 6. exstantibus rigentibusque oculis ad horrorem formidinemque visentium, Ner. 49.

Horridus. vultum natura horridum ac tetrum, Cal. 50.

Hortori al. *ad aliquid*. ultro ad deditionem hortatus, C. 63. hortanti se ad alterum matrimonium, Dom. 10. — *simplic.* hortantibus amicis, A. 10, Vesp. 7. ut eos — hortaretur, Cal. 58.

sequ. *ut*. ceteros principes viros saepe hortatus est, ut — Vrbem adornarent, A. 29. hortatus est, ut cresceret, Cl. 43. ut Reip. subveniret, hortantis, Vesp. 6. Oudend. defendit *optantis*, quem v. de utriusque voc. permutatione.

sequ. *ne*. ne deficeret, hortante, Vit. 15.

omisso *ut*. hortatur et monet, imitetur, A. 3.

c. infin. Chariclem — remanere ac recumbere hortatus est, T. 72.

Hortus. populo hortos circa Tiberim publice — legavit, C. 83. quum cognovisset, sub Kal. Iul. demigrasse in hortos, T. 35. ad proximos naumachiae hortos subvectus est, T. 72. in privatis eius hortis Aureliae viae, Galb. 20. horti Maecenatiani, T. 50. Lamiani, Cal. 59. Serviliani, Ner. 47. modo in hortis et suburbano, modo in Camp. secessu delitescens, Cl. 5. hortorum custodes, Cal. 59. monumentum — impositum colli hortorum, Ner. 50. al. *colle hortulorum*.

Hortulus. illos custodis videt hortulos Priapi, Gr. 11, h. e. hortulos, quibus Priapus custos. — hortulorum, Ner. 50, sec. nonnullos.

libus exposcerent, Cl. 6. humum — humeris extulit, Ner. 19.

innixus homeris familiarium, Ner. 43.

Humus. primus rastello humum effodit, et corbulae congestam humeris extulit, Ner. 19.

Humi cubare, C. 72. stratum homi, T. 60. in stadio humi assidens, Ner. 53.

Humilis. humili leviquc maceria, Ner. 33, matre humili, Oth. 1. humillimi, T. 76. humillimae preces, Lucan.

Humilitas generis ac nominis, Vesp. 4.

Hybrida, a parentibus diversarum gentium ortus, A. 19. Al. scrib. *Ibrid*. v. Gesner. in thes.

Hydraula, qui *hydraulo* s. *organo hydraulico* canit, Ner. 54.

Hydraulica organa, Ner. 41.

Hypocrita, histrio, qui saltabat vel gesticulabatur ad alius declamationem, Ner. 24. v. Gronov. ad Liv. 7, 2, ibi excit.

I.

a) *I vocalis.*

Ibidem statim, A. 39. detrahi et ibidem solo affligi, Dom. 23.

Icere. cum regibus foedus in foro icit, Cl. 25.

ictus partic. dextrum genu lapide, A. 20. domus fulmine icta, A. 29. Iuliae monomentum fulmine ictum est, A. 95.

ictus nidore prandii, Cl. 33. Al. *victus*, malc. v. Oudend.

Ictus subst. ictu fulminis, A. 97. lapidis ictum genu excipere, Vesp. 4. ipsam quoque ictu calcis, occidit, Ner. 35. taurus securis ictu consternatus, Galb. 18.

duod. propugnatores totidem sagittarum confecit ictibus, Tit. 5.

non temere in quemquam nisi crebris et minutis ictibus animadverti passus est, Cal. 30. minutissimis ictibus excarnificatus atque confectos est, Vit. 17. centum et viginti ictibus scuto perforato, C. 68. ad primum ictum, C. 82. quom par quoddam mutuis ictibus concidisset, Cl. 34. uno se traiecit ictu, Oth. 11. ita quarundam (ferarum) capita ligentem, ut duobus ictibus (sagittarum) quasi cornua efficeret, Dom. 19.

Iconicum simolacrum, quo figura vivi exprimitur, Cal. 22. v. not. et Harduin. ad Plin. H. N. 34, 4, 35, 8.

Icuncula puellaris, Ner. 56.

Id, *Idcirco*, *Idem*, *Ideo*, *Identidem*. v. sub voc. *Is*.

Idoneus. idonea materia triumphorum, C. 22. nullo idoneo (ad militiam) respondente, Ner. 44. quidquid fatid. librorum — nullis vel parum idoneis auctoribus, vulgo ferebatur, A, 31.

Idus. Idibus Martiis, C. 80. non ultra Martias Idus, C. 81. quod — Idus Martiae adessent, ibid. Idus Martias parricidium nominari placuit, C. 88. trecentos — ad aram D. Iulio exstructam Id. Martiis hostiarum more mactatos, A. 15. Capitolium Capuae Id. Martiis de caelo tactum est, Cal. 57.

Idibus Septembribus proximis, C. 83. quinto Idus Iulias, Vesp. 6.

ne plus quam bis in mense legitimus Senatus ageretur, Kalendis et Idibus, A. 35, v. not.

Igitur (Scheid. ad Sanct. p. 655, explicat εἶγε τὸ ἄρ pro ἄρα) initio, C. 19, A. 32. al. interrogatus, cur igitur sequ. C. 74.

Ignarus. ignarum rei, A. 98. Latini sermonis ignarum, Cl. 16. ignar. sortis suae, Dom. 14.

ignarus sequ. acc. c. inf. Cl. 24.

C. 75. qua ignosceretor ils, A. 33. ignoscas, rogo, si sequ. T. 29.

Ignotus. Britannos, ignotus antea, C. 25. ignota tunc adhuc Caesarom potestate, T. 14. ignotus adhuc, Gr. 9. quem ignotum adhuc plerisque, A. 94. ex ignoti testamento, A. 66. ignotissimum quaesturae candidatum nobilissimis anteposoit, T. 42. quorumdam et ignotorum favore, Vesp. 6.

ignotus act. i. q. *ignarus*, sec. oliquot edd. Galb. 3. ne quasi ignotam fallere videretur. v. Oudend. ad h. l., Drakenb. od Liv. 36, 43, 7.

Ilex. veterrimae ilicis ramos, A. 92.

Illacrimare. ceterum et illacrimavit, et vicem suam conquestus est, A. 66.

c. dat. iustis soppliciis illacrimavit etiam et ingemuit, Vesp. 15.

Illaesus. illaesa voletudo, T. 68. illaesum corpus, Cl. 16.

Illatus, v. *Inferre.*

Ille. illo ipso die, Cal. 57. — illod plane qu. salubriter, Cl. 21. Sequ. narratio: *quum* seqn. M. Favon., *ille* Catonis oemulus, A. 13, h. e. notus ille, ut Gr. ἐκεῖνος.

ille et ille, ὁ δεῖνα, C. 41. v. Gesner. et Heusinger. ad Plin. ep. 6, 20, 15. —

illud horae h. e. illa hora, Ner. 26. *illud aetatis* h. e. illa aetate, Galb. 14. v. Gronov. et Burm. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 10, 24, 6. cf. qoae sob voc. *Genus* dixi de accusat. absoluto: *id genus*, et similibus.

illas et *alias* in libris permutantur. v. Burm. et Oudend. ad Galb. 1.

Illico. pr. *illo loco*, unde i. q. *statim*, C. 82, Cal. 51, Ner. 32.

Illecebrae. illecebris Agrippinae — pellectus in amorem, Cl. 26.

Illidere. ut — caput interdum foribus illideret, A. 23. filia parieti illisa, Cal. 59. scyphos — solo illisit, Ner. 47.

Illinere. illitis galbano facibus, Galb. 3..

Illucescere. nocte, cui illoxit dies, C. 81. Gr. ἐπιλάμπειν.

Illudere, Gr. ἐμπαίζειν. velut interim illudens discrimini publico, T. 2.

feminarum quoque, et quidem illustrium, capitibus quanto opere solitus sit illudere, T. 45. (admucta obscoenitatis significatione, v. Drakenb. ad Sil. 8, 473.)

Illustris, Gr. ἐπιφανής, *de generis vel muneris nobilitate* dicitur.

cum illustrioribus provinciarum, C. 48. quorundam illustrium exsequias, T. 32.

feminae illustres, T. 45. non temere ulla illustriore femina obstinuit, Cal. 36. —

de fama uominis et rerum gestarum. statuas virorum illustrium, Cal. 34.

Illustrare, illustrem facere. familiam illustravit Serv. Galba consularis, Galb. 3.

Imago. M. Alexandri, C. 7. (in Herculis templo Gaditano.) in sigillo Augosti, A. 50. assimilis Vespasiano imago, Vesp. 7. illorum coronis inerat et ipsius imago, Dom. 4. vetuit posthac viventium cuiquam usquam statuam aut imaginem, nisi se consulto et auctore, poni, Cal. 34. sicut apparet et statuorum et imaginum eius moltitudine, Tit. 4.

quod solae nullam Seiani imagineoı inter signa coluissent, T. 48. Sei. imagines aureae, T. 65. Narcissi et Pallautis imagines aureae, Vit. 2.

statuas otque imagines, nisi permittenti se, poni sibi prohibuit, T. 26. manebant imagines a civi-

imitari, C. 75. imitetur in promerendis sociis vicinum suum Octavium, A. 3.

per iocum et ludibrium. imitans, ut est mos, facta ac dicta vivi, Vesp. 19. imitando per iocum irridet, A. 86.

Immanis. i. q. *ingens.* immanes belluae, A. 72.

ferus, atrox ultra humanitatem. immanissima facta, Cal. 29. initio statim tumultus multa et immania, verum non abhorrentia a sua natura, creditur destinasse, Ner. 43.

Immanitas. prodita immanitate naturae, Ner. 7.

religio dirae immanitatis, Cl. 25. (ob victimas humanas).

Immaturus. infans, qui conceptus erat, immaturus est editus, A. 63. consilium immaturum, A. 8.

immaturae puellae, T. 61. — immaturus obitus, Cal. 8. ἄωρος θάνατος, πρόωρος μοῖρα. v. Schaefer. ad Plin. ep. 5, 5, 4.

Immaturitas sponsarum, A. 34.

Immemor sequ. acc. c. inf. Cal. 57.

Immensus. ex immensa diffusaque legum copia, Cal. 44. immensis pretiis vendere al. Cal. 39. immenso emere, Cal. 39. (38 ed. vulg.)

vocis immensae, A. 43. — cui maritoque eius plurima et immensa tribuit, C. 52.

Immerens. eripi sibi vitam immerenti, Tit. 10.

Immerito. non immerito, C. 55; Cal. 10, 51; Ner. 13.

Imminere i. q. *instare*, *impendere.*

metus undique imminentium discriminum, T. 25. periculum, quod imminere ipsi — portenderetur, Cl. 29. imminere ambobus periculum, Tit. 9. imminentes undique insidiae, C. 86. unde simpl. *immanentia.* taedio praesentium, et imminentium metu, Vit. 15.

suo (principatui) oblivionem imminere, Cal. 31.

Germaniam et Britanniam, quibus imminebat, Cal. 19, h. e. bellum meditabatur.

unde omnino *de cupiditate*, qua aliquid quaeritur. quod imminere emptioni publicanos videbat, A. 24.

Imminuere. satis maiestatem eius imminui, A. 37.

Immiscere. immixtis interdum frigidis et arcessitis iocis, Cl. 21.

Immitis. asper et immitis, T. 59. arrogans, profusus, immitis, Ner. 4.

Immittere. immissu Tribuno mil. Cal. 23. cohortem per diversas portas in oppidum immisit, T. 37. immisso equite, Galb. 12. feris in populum immissis, Ner. 43. —

de rebus. immisso in Lucrin. et Avern. lacum mari, A. 16. immisso per obscoena igne, Dom. 10. toxico immisso per clysterem, Cl 44.

Immo. non minora — immo maiora etiam indicia fuerint, C. 63. nihilo tractabiliorem, immo in dies amentiorem, A. 65. permissa, immo exacta iocandi licentia, A. 98. haud negatura, immo etiam gloriatura, Tit. 10. nec eo minus, immo vel magis, Rh. 5. (Plutarch. Ages. 29. οὐχ ἧττον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον.) immo, inquit, Ner. 38. immo e diverso, Dom. 9.

Immobilis. censisse diu immobilem, T. 73. — pietatis immobilis erga Principem, Vit. 3.

Immoderatus. tam immoderatae linguae fuit, Lucan. luxuriae immoderatissimae, Ner. 51.

Immoderate. immoderatius perseveranti, C. 14. ne in locatione

operum ac munerum impensis, Dom. 12. quibus impensarum ratio constaret, Ner. 30.

impensa matris ac vitrici, T. 7. publica impensa, Cl. 6. exigua impensa, Vesp. 18.

Impensus. tam suis, quam matris impensissimis precibus, T. 13, i. e. *maximis*, pr. *maxime impensis*, *adhibitis* ad rem efficiendam et impetrandam.

Impense. quamquam bibliothecas — impensissime reparare curasset, Dom. 20, h. e. *maximis impensis*, *sumptuosissime*.

tanto impensius petere sc. Cl. 11, h. e. *enixius*.

Impendium i. q. *impensa*, *sumptus*. triumphorum ac munerum impendia, C. 54. furor impendiorum, Ner. 31.

Imperare. i. q. *praescribere*. exemplar imperatae schemae, T. 43.

imperata, i. q. *iussa*. quamquam nec imperata detrectarent, C. 54.

factum esse, quod imperasset, T. 22, Cl. 29.

imper. c. *accus.* c. *inf.* i. q. *iubere*. scurram — attractum ad se recipere debitum, ducique ad supplicium imperavit, T. 57. gratulanti — lacerari os imperavit, T. 60. Liviam — ad se deduci imperavit, Cal. 25. Pinarium — coram confodi imperavit, A. 27. scrobem coram fieri imperavit, Ner. 49. conquiri et supplicio affici imperavit, Vit. 10. iugulari—imperavit, Vit. 14. hos partim subiici et venire imperavit, partim — avelli, Tit. 8. interfici sine mora, sed — sepeliri quoque accuratissime imperavit, Dom. 15. (Videtur crebrior huius verbi usus apud scriptores aetatis Augustae ex ipso Imperatoris nomine et arbitraria Caesarum potestate, quae ex militia in civitatem transierat, venisse).

sequ. ut. ut conchas legerent — imperavit, Cal. 46.

c. coniunct. omisso *ut.* imperasse traduntur, nuntiaret, Ner. 1.

imper. alicui aliquid, i. q. *dare iubere*, *imponere*.

imperatia pecunias et obsides imperavit, C. 25.

i. q. *imperium gerere*, *imperatorem esse*.

ipsum quandoque imperaturum, Cl. 3. ex praescripto Augusti imperaturum se, Ner. 10. imperaturo contrariam esse (philosophiam), Ner. 52. imperaturum eum, verum in senecta, Galb. 4. imperaturum quoque brevi, Oth. 4. illum quidem nullo modo, ceterum Titum — utique imperaturum, Tit. 2. ita demum firmiter ac diutissime imperaturum, Vit. 14. Vitellios — toto Latio imperasse, Vit. 1, h. e. *in toto Latio*.

Imperium i. q. *summa potestas militaris* (*Commando*) Gr. *στρατηγία*, *ἡγεμονία*.

nactus extraordinarii imperii occasionem, C. 11. provincias cum imperio petitari, A. 29. novem annis, quibus in imperio fuit, C. 25. praesidibus provinc. propagavit imperium, A. 23.

quibus imperium prorogari, aut extraordinaria bella mandari — placeret, T. 30. quia imperii tempus expleri coepisset, C. 26. captum imperii consuetudine, C. 30.

trium legionum curam et imperium Rufioni — demandavit, C. 76. curam imperii sustinuit expeditione Brit. Vit. 2. delatam sibi summam imperii, Ner. 3. quia ferebatur *ducatus et imperio* Indere Ner. 35. —

tus post insignem victoriam ducem salutare solebat.

ut ceteri quoque Imperatores ab exercitibus discederent, C. 29. Imperatorem ab exercitibus Gallicis retrahere tentavit, Ner. 2.

Imperatore Antonio honorifice salutato, A. 13. ut in gratulatione Imperatorem eum consalutaverint, Tit. 5, v. not.

praenomen Imperatoris novo honore Caesari impositum, C. 76. atque inde a Principibus usurpatum, ut summum rei militaris imperium significarent, v. not. ad C. l. c. praenomen Imperatoris Tib. recusavit, Cl. 26. praenomine Imper. Claudius abstinuit, Cl. 12. Imperator consalutatus, Ner. 8, 13, Galb. 10, Oth. 6, Vit. 8. ab eodem, verum iam Imperatore, Vesp. 5. consilium inierunt eligendi creandique Imperatoris, Vesp. 6. Imperatorem stantem mori oportere, Vesp. 24. id de Imperatore Romano praedictum, Vesp. 4. medius inter utriosque filios exstitit Imperator, Galb. 6. displicere Imperatorem in Hispania factum, Galb. 16. appellatum Imperatorem, Vit. 3. quod — Imperatorem pronuntiasset, Dom. 10. denuntiato ad novum Imperatorem itinere, Cl. 13. unicum Imperatorem praedicantes, Oth. 12.—unde passim pro *Principe*, ut Cl. 29, Galb. 3, 6, 20, Vit. 3, Oth. 8, Dom. 10, al.

Imperatorius, nec iam imparatoria modo, sed et patria conquerens onera, Cal. 42. muneribus imperatoriis fungi, Vesp. 24. quod habere imperatoriam genesin vulgo ferebatur, Dom. 10.

Imperfectus. imperfecto adhuc bello, C. 26. Gall. belli novissimum imperfectumque librum, C. 56. librum, quem Sulla imperfectum reliquerat, Gr. 12. quae sola susceperat (opera) imperfecta reliquit, T. 47.

Imperitus. plane poëmatum quoque non imperitus, A. 89.

Impertire. *alicui aliquid*. ne publicum qu. ius sibi impertiente, A. 10. ut relegatae officii aut humanitatis aliquid impertiret, T. 50.

aliquem aliqua re. neque — quemquam osculo impertiit, ac ne resultatione quidem, Ner. 37. solos —nunquam donis impertiendos putavit, A. 25. nullo honore impertitum, Cl. 4.

Impetigo, scabiei genus. ad impetiginis formam, A. 80.

Impetrare. donec per virgines Vest. — veniam impetravit, C. 1. post impetratam veniam, C. 75. venia et missione impetrata, Vesp. 1. venia impetrata, Horat. impetrato mortis libero arbitrio, Lucan.

plurium, quam quisquam unquam, dierum supplicationes impetravit, C. 24.

Praetor des. liberam legationem impetravit, T. 31. pro impetrata dispensatione, Oth. 5. tanquam pax impetrata esset, Vit. 16. impetravitque (reditum), T. 13.

aliquid ab aliquo. ipsam—venenum a filio impetrasse, Vit. 14. impetratis a Senatu decem adiutoribus, A. 39.

alicui aliquid. quorum maiores sibi posterisque eam (civitatem Rom.) impetrassent, Cal. 38.

quibus triumph. ornamenta impetrarat, T. 20. prius quam plane restitutionem ei impetrasset, Oth. 2. cui latum clavum impetrarat, Vesp. 4.

sequ. ut. permittite, a pietate vestra impetrari, quod scio me difficulter impetraturum, ut — indulgeatis, Dom. 11.

C. 77. Sequ. *eoque arrogontioe progressus est.*

Imprecari. populo Rom. — tales filias talesque coniuges pro concione imprecatus, A. 65. sibi quoque exsules suos mortem imprecari, Cal. 28.

Imprimere. nummo vel anulo effigiem impressam, T. 58.

Improbare. improbans exemplum vetus, Ner. 15. quum — Iuliae mores improbaret, T. 7.

Augustum — morum eius diritatem adeo improbasse, T. 21. res vulgo improbabatur, C. 11. improbante divortium populo, Ner. 35.

quum ceteros, alium alia de causa, improbarent, Vesp. 6, i. q. *reiicerent.* Gr. ἀποδοκιμάζειν.

ex improbatis alios poena, alios ignominia notavit, A. 39, h. e. ex iis, quorum mores non probaverat.

Improbus. oris improbi, Gr. 15, h. e. *inverecundi, dicacis.*

Improbe. improbius natus, Vesp. 23, h. e. cui natura magna, sensu obscoeno.

Improfessus. qui—improfessi Iudaicam viverent vitam, Dom. 12, v. Burm. et Oudend.

Improvisus. ex improviso, A. 16, 94, Oth. 9.

Impuber. impuberem amisit, Cl. 27. impuberem adhuc, Ner. 35, Dom. 10.

Impubis. impubi teneroque adhuc, Cl. 43.

Impudens. impudentissimo mimo, T. 24. tam impodens calumniarum genos, T. 49, h. e. *ubi mendocii et fraudis manifestae eum non pudebat.* crimen impudens falsumque, Ner. 35.

Impudentia. populo impudentiam edicto exprobravit, A. 42. (Gr. ἀναίδεια, ἀναισχυντία.

Impudicus. impudica matrimonia, Cl. 43, h. e. *adulteriis violata.*

impudici i. q. muliebria passi, pathici, Dom. 10.

Impudicitia de flagitiis contra naturam commissis, s. stupro marium, atque ita opponitur *libidinibus* et *adulteriis*, v. not. ad C. 49.

et impudicitiae eum et adulteriorum flagrasse infamia, C. 52. infamiam impudicitiae facillime refutavit, A. 71. (c. 68: « variurum *dedecorum* infamiam subiit. » c. 71. mox: « circa *libidines* haesit. ») Licin. Mucianum, notae impudicitiae, Vesp. 13.

Impugnare. cuius vel praecipua opera — Bibulum impugnaverat, C. 21. non priusquam veneficiis quoque et devotionibus impugnari se compe- risset, Cal. 3.

Impulsus. v. *Impellere.*

Impune. ne qua religio Deûm impune contaminaretur, Dom. 8.

ne impune esset studiosis iuris, Ner. 32, h. e. *impunitum*, ab adiect. *impunis.*

Impunitas. Locustae impunitatem dedit, Ner. 33. ne quod maleficium impunitate elaberetur, A. 32. (Haec enim iungenda, ut *negotium mora elab.*)

impunitates largiri, Cl. 29. impunitates noxiorum, Galb. 15.

Impunitus. omnia impudica, sed non impunita matrimonia, Cl. 43.

Imputare, h. e. *pro merito vel beneficio iactare*, Gr. ἐλλογεῖν.

quum — nonnulli etiam imputarent, Ner. 36. imputavit etiam, quod non laqueo strangulatam in Gemonias abiecerit, T. 53. (Plin. ep. 8, 21, 4: « imputantque, quod transeant. » cf. Paneg. 20, 2. c. 24, 8, c. 39, 3, Schwarz. ad 20, 2, Iuvenal. 5, 13: «*imputat hunc* rex,

statem (sec. nonn.) A. 13, ut Gr. εἰς pro ἐν.

nec prius in conspectum fuisse, A. 16, ubi *fuisse* i. q. *venisse*, ut Gr. γενέσθαι, v. not. et *Esse.*

in i. q. *erga.* nullum officiorum in quemquam genus, C. 26. al.

i. q. *contra* sorte index in reum ductus, C. 12.

in omissum ante nomen regionis, v. Oudend. ad T. 72. *rediens Campaniam.*

in saepius repetitum, v. Burm. ad C. 35.

b) *in cum ablativo* Gr. ἐν. — in imperio esse, C. 25.

in armis esse, C. 69. v. Oudend. ad C. 6, ubi probat: *in* muliebri veste, v. infra.

in initio, C. 4. sec. nonn. libros. (Sed *initio*, C. 22. initio veris, A. 81. imperii initio, Dom. 20, al.)

in brevi spatio, Cl. 12, Ner. 30, Vesp. 4. in illo temporis spatio, A. 78. in tam diuturno spatio, C. 68. in multo breviore temporis spatio, A. 22. in duodeviginti mensium spatio, A. 65. in omni tempore et loco, A. 45, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 6, 3.

in tempore hiberno, Cl. 18. Al. omittunt *in.*

in adolescentia, Cl. 41, Ner. 4, i. q. *adolescens adhuc.* in senecta, A. 79, Galb. 4.

in principatu, Cl. 41, Vesp. 21. i. q. *iam Princeps.* in aetate, C. 7. Al. *ea aetate.*

in consulatu, A. 53. Opp. *extra* consulatum. in aedilitate, Cl. 38. in censura, T. 3. in primo consulatu, C. 54, A. 61. in secundo consulatu, Cl. 27. in eadem hac potestate, A. 27. in ceteris partibus vitae, A. 71. in morte ac post mortem, Cal. 5.

in itinere, C. 34, A. 3. in quodam itinere, T. 60.

in graviore nuona, A, 25.

in hoc ludicro, A. 43. praemisso in ordine equo, A. 38.

in secessu Apolloniae, A. 94. in *Philippis*, A. 96. ubi regio intelligenda, v. Lexic. Xenophont. sub voc. ἐν n. 8.

in tempore, Cl. 21. Gr. ἐν καιρῷ. — in praesentia, Cl. 4.

in manibus esse, Cal. 16. in manu tene al. Cl. 15, v. Burm. et Oudend.

receptia in manu catenis, Dom. 14, ut Oudend. edidit ex libris.

in pecunia habere partem rei fam. T. 49. ut — decies HS. in auro suum efferret, Galb. 8. in usu promesse, Cl. 41. v. *Vsus.* —

in veste domestica, Vit. 8. in veste palmata, Cl. 17. in veste purpurea, Ner. 25.

in lintea veste, Oth. 12, cf. Oudend. ad C. 6.

in cum ablat. saepius repetitum, v. Oudend. ad C. 80, cf. A. 43.

in omissum, ubi alias additur, cf. Sanct. Minerv. p. 831 ed. Scheid.

Vrbe tota, C. 39. celeberrima parte oppidi, A. 1. regione Palatii, A. 5, Gr. 2, v. Oudend.

regione campi Martii, C. 39, (v. Burm. et Oudend.), Ner. 12. regione Tiburti, Cal. 21.

regione Thurina, A. 7, (v. Oudend. Plerique addunt praepositionem.) tota Italia, T. 8. —

ludis, C. 39. munere, ibid. A. 43, Ner. 12. pontif. ludis, A. 44. ludis et scena, A. 45, v. interpr. publico spectaculo, A. 34. Circensium die, Dom. 4. Circensibus, C. 39. Circ. ludis, Ner. 7. Circensi pompa, C. 76. Lupercalibus, C. 79, A. 31, sacru quo-

Inaequalis. res inaequalissimae, A. 75.

Inaequabiliter. gessit et censuram — sed hanc quoque inaequabiliter, varioque et animo et eventu, Cl. 16. (Vulg. *inaequaliter*, v. Oudend. ad h. l. et voc. *Aequabilis*). per octo annos varie et inaequabiliter provinciam rexit, Galb. 9.

Inanis. inanibus sententiis, A. 86. Gronov. emend. *inanis sententiis*, v. not.

Inauditus. inauditos et innoxios relegavit, Cl. 38. inauditos condemnavit, Galb. 14. inauditum capite puniebat, Vit. 14.

i. q. *nunquam antea auditus*, *novus*. novum atque inauditum genus spectaculi, Cal. 19. vectigalia nova atque inaudita, Cal. 40. se vero praeter ceteros inaudita atque incognita pati, Ner. 42.

Inaugurare. Augur — destinatus, priusquam inaugurarетur sequ. Cal. 12.

Inauratus. aes inauratum, C. 54.

Incanus, Gr. ἐπιπολιός. caput, varietate capilli subrutilum et incanum, Dom. 20.

Incedere. incedebat cervice rigida et obstipa, T. 68.

pedibus fere — per publicum incessit, A. 53. incedenti passim victimae caesae, Ner. 25.

Incessus. similem Caesari et forma et incessu, C. 52. cuius motum et habitum et incessum imitaretur, Cl. 4.

Incendere. incendit Vrbem, Ner. 38. Vrbem incendere, Ner. 43.

contrectandae pecuniae cupidine incensus, Cal. 42.

incendebat et ipse studia hominum omni genere popularitatis, Cal. 15.

Incendium. Vrbem — inundationibus incendiisque obnoxiam, A. 29. adversus incendia excubias nocturnas vigilesque commentus est, A. 30. libertino milite incendiorum causa usus est, A. 25. multis incendiorum damna supplevit, Cal. 16. cohortes ad arcendos incendiorum casus, Cl. 25. porticus, de quarum solariis incendia arcerentur, Ner. 16. deformis Vrbs veteribus incendiis ac ruinis erat, Vesp. 8. incendium Romae per triduum totidemque noctes, Tit. 8. Vrbis incendia, ibid. incendia optabat, Cal. 31.

incendio absumptae domus, aedes etc. A. 30, 57, Ner. 31, Dom. 5, 20, v. *Absumere.*

incendio iuxta aedem Vestae et ipsam intervenisse, T. 50. domus, quam incendio amiserat, Cl. 6. hoc incendium e turre Maecen. prospectans, Ner. 38. — Afranii togata, quae *Incendium* inscribitur, Ner. 11.

Incendiarius. aliis incendiarium et patinarium vociferantibus, Vit. 17.

Incertus. i. q. *dubius*, Gr. ἄπορος. diu, quid ageret, incertus, T. 11.

passive. ubi natus sit, incertum diversitas tradentium facit, Cal. 8. Alexandrini — incertus auctor est, C. 56.

exturbatus inde subita vi et incerta, A. 6, h. e. cuius auctorem ignorabat.

victoriam, de qua incertum adhuc erat, Ner. 1. levi rumore et incerto, Vit. 16. incerto casu, A. 75, h. e. quem nemo praescire poterat. crimine incerto, Cl. 29, h. e. de quo nihil erat exploratum.

incertum diu et quasi vagum imperium, Vesp. 1. Opp. *firmavit.*

incertum, an, C. 18, A. 19, Cal. 1, Cl. 44, Oth. 1, Vesp. 1, v. *An.*

Inclarescere. docendi genere maxime inclaruit, Gr. 17. commentario adeo inclaruit, Gr. 18.

Inclinare. inclinatam aciem solus saepe restituit, C. 62.

Inclitus. venenariorum inclita, Ner. 33. Lectio est valde dubia, v. not. et Oudend.

Includere. quas aureae armillae inclusas, Ner. 6.

Incoenare. incoenante eo, T. 39. Interpretantur: *intus coenante.* Sed lectio est dubia, v. not. et Oudend. Drakenb. ad Liv. 7, 23, 6.

Incognitus. quum incognitum alias haberet, A. 94. inaudita atque incognita, Ner. 42.

Incolere. quo libentius et ipsi Vrbem incolerent, C. 42.

qui traos Rhenum incoluut, C. 25, v. Gronov. et Drakenb. ad Liv. 21, 31.

Incolumis. quem incolumem tanto opere cuperent, C. 1. comparuit incolumis et sine iniuria, A. 14. horum omnium vix duos aut tres incolumes praestitit, T. 55.

incolumem detestata, *mortuum* laudibus tulit, Oth. 12. salvam et incolumem cum gaudio nuntiantem, Ner. 34.

si sibi incolumis status permansisset, Ner. 54.

Incolumitas. venia et incolumitate donatos, A. 51. in testific. sollicitudine et cura de incolumitate eius, Cal. 14.

Incomtus. incomtiore capillo, A. 69.

Inconcinnitas. vitatis sentent. ineptiis atque inconcinnitate, A. 86. Al. *concinn.* Sed v. not.

Inconditus i. q. *insepultus.* cineres, qui inconditi iaceut, Rh. 6.

i. q. *non ordinatus*, Gr. ἄτακτος, ἄκοσμος. deformi et incondita turba, A. 35.

Inconsiderantia i. q. *temeritas*, qua quis in dicendo non considerat, quae tempori et loco conveniant, Suetou. ipse interpretatur Graecis μετεωρία et ἀβλεψία, Cl. 39. ubi eius exempla sunt inde a verbis: *ducturus contra fas* ad fin. cap.

Inconstantia contrarii de me iudicii, T. 67.

Inconsultus. inconsulto se, T. 52, h. e. se antea non consulto.

adiective. modo *circumspectus* et sagax, modo *inconsultus* ac praeceps, Cl. 15.

perpetuae famae cupido inconsulta, Ner. 55.

Incorruptus. cor incorruptum repertum est, Cal. 1. sincerum atque ab omni colluvione — incorruptum servare populum, A. 40.

Increbrescere. rumor increbruit, A. 11. increbrescente rumore, quasi, T. 11.

De scriptura *increbrescere* et *increbruit* rectiore quam *increbescere* et *increbuit*, v. Burm. ad A. 11, et Virgil. Georg. 1, 359, Drak. ad Liv. 7, 12, 7, et 45, 1.

Incredibilis. magna et paene incredibilia, A. 94.

incredibili dissimulatione, Cal. 10.

Incrementum, v. *Increscere.*

Increpare. aliquem, i. q. *reprehendere*, *obiurgare*, Gr. ἐπιτιμᾶν.

c. voc. *ut.* M. Antonium ut insanum increpat, quasi ea scribentem, A. 86. amicos increpans, ut ignaros, T. 24. ut malum citharoedum se increpitum, Ner. 41. ut somniculosos per nuntium increpuit, Cl. 39.

aliquem alic. rei. modo avaritiae singulos increpans, Cal. 39. pro Tigellino saevitiam populum increpuit edicto, Galb. 15.

increpare aliquem simpl. graviter increpitos, C. 79. a se ante

Locusta, venenariorum index, Ner. 33. sec. noun. v. *Inclitus.*

i. q. *titulus*, *inscriptio.*

reperti sunt duo libelli, diverso titulo; alteri gladius, alteri pugio index erat, Cal. 49.

liber, cui index erat sequ., Cl. 38. in plerisque indicibus et titulis, Gr. 6., ubi *indices* videntur esse catalogi librorum ab eo scriptorum, *tituli* inscriptiones, quas dedit singulis libris.

indicem rerum a se gestarum, A. 101.

Indicium i. q. *delatio*, *accusatio.* coniurationes indicio detectas, A. 19. professus conspirationis indicium, Dom. 17. exacerbatus indicio de morte filii sui Drusi, T. 62.

ex indicio Equitis Rom., Ner. 31..

i. q. *signum*, *argumentum*, ex quo aliquid intelligi, perspici potest.

quam — vixerit, multa indicia sunt, T. 63. ad indicium maximi luctus, Cal. 5. in indicium victoriae, Cal. 46. i. q. *monumentum.* indicia stirpis mansisse diu, viam Vitell. — coloniam sequ., Vit. 1. ubi Vespasiorum complura monumenta exstant, magnum indicium splendoris familiae et vetustatis, Vesp. 1. non minora illa constantiae eius, immo maiora etiam, indicia fuerint, C. 63. nec ullo firmiore indicio sui seminis esse credebat, quam feritatis, Cal. 25. nullum indicium recusantis dedit, Oth. 7.

Indicere, denuntiare, vel factum aliquid iri, vel faciendum esse.

funere indicto, C. 84. (His *funeribus indictivis* nobilium opponuntur *tacita* hominum inferioris conditionis. v. Kirchmann de funer. p. 19.)

ind. iustitium, Cal. 24. Galb. 10. pervigilium, Cal. 54. ferias, Cl. 22.

indicto Senatu. Lucan.

indicta decursione praetorianis, Ner. 7.

indicebat et familiaribus coenas, Ner. 27. (h. e. familiares coenas sibi exhibere iussit.) indicebat aliud alii eodem die, Vit. 13.

excubias per Vrbem indixit, A. 23. servos viris feminisque pecuniosioribus indictos, A. 25. i. q. *imperatos.* certum dominis servorum numerum indixit, Ner. 44. eiusmodi vectigalibus indictis (sc. *per praeconem*), neque propositis (*scripto.*), Cal. 41.

borreis praeclusis, populo famem indixit, Cal. 26.

viciniae silentium per milites indicere solebat, Cal. 55.

indicto matrimonio iuvenis, Cl. 15. h. e. iuveni nubere iussam.

ut — multis vel amicitiam suam obtulerit, vel simultatem indixerit, Ner. 25.

Indies. Scrib. *in dies.* v. *In* et *Dies.*

Indifferens. h. e. *non morosus vel difficilis.* circa victum C. Oppius adeo indifferentem docet, C. 53. Gr. εὔκολος. v. Casaub. ad h. l.

Indifferenter. occisum eum populus *indifferenter*, miles *gravissime* tulit, Dom. 23.

Indigere. c. *ablat.* quae videbatur — etiam tertio (Foro) indigere, A. 29.

prout quique monitione indigerent, A. 89. simul atque indigere cibo coepisset, Galb. 7.

c. *genit.* si quando indiguisset sui Respublica, T. 10.

partic. *indigens.* indigens somni, A. 78.

Indignus. quidam indignissimi, A. 35.

duxit ex suo nomine, Ner. 55. i. q. rebus locisque *indidit*, vel obsol. *instituit*, *introduxit*, ut in exemplo supra citato ex T. 30. cf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 11, r.

in animum inducere aliquid, c. infin. Cal. 3.

inducere saepe est: *verso inductoque stilo lineas expungere*. ita multa deleta et inducto et superscripta inerant, Ner. 52. (*deleta* ad singula verba, leto stilo expuncta, *inducta* od totas lineas refero).

unde saepe i. q. *abolere*, *abrogare*.

inducto priore decreto, C. 16.

Induciae. (Facillima etymologia vocis esse videtur; ubi *in* negativam vim habere dicitur, ut sit tempus, quo exercitus in hostem *non ducitur*, quidquid harioletur Gellius I, 25. Varro apud eund. *belli ferias* eadem ratione explicuisse videtur). barbaros ferunt — consensisse ad inducias, Cal. 5.

Induere. vestem, quam—indoerant, C. 84. nullam vestem bis induit, Ner. 30.

virilem togam, latum clavum induere, A. 38.

depictas gemmatasque indutus paenulas, Cal. 52. synthesinam indutus, Ner. 51.

Indulgere, *inservire*, *cedere*. c. *dat.* aetati tuae noli in hac re indulgere, A. 51. ut aut parcius aetatulae indulgeret, Cl. 16. luxuriae ita indulsit, ut sequ. Gr. 23. aleae Indulgens, A. 70.

alicui aliquid i. q. *concedere*, *permittere*.

usum eius (pecuniae) gratuitum iis, qui — possent, ad certum tempus indulsit, A. 41. quum essedario — indulsisset rudem, Cl. 21. ornamenta cousul. etiam procuratoribus ducen. indulsit, Cl. 24. participibus victoriae adeo nihil extra ordinem indulsit, ut sequ. Vesp. 8. de semet professo exsilium indulsit, Dom. 8. ut damnatis liberum mortis arbitrium indulgentia, Dom. 11.

nec ullo tempore *facilior* aut *indulgentior* traditur, Vesp. 21.

Indulgentia cernitur et in condonandis poenis, et in concedendis beneficiis. ut celeriter ad officium redierint, nec tam *indulgentia* ducis, quam *auctoritate*, C. 69. amicos tanta semper *facilitate indulgentiaque* tractavit, C. 72. tractabat militem pari *severitate* atque *indulgentia*, C. 65.

trium Principum indulgentia non solum honoribus, verum et sacerdotiis ampl. auctus, Vit. 5. una modo liberalitate, ex indulgentia vitrici, prosecutus, T. 46.

Industria, Gr. φιλοπονία, προθυμία. industriae expertae, Vesp. 4.

summa industria, Tit. 4, v. not.

itineris industria, A. 8. (σπουδῇ).

ex industria, Cal. 50, Cl. 2, 38, Vesp. 16, Tit. 9, Dom. 16.

de industria, Cl. 29, 33, Galb. 19.

Industrius. vir innocens et industrius, Vit. 2.

Industrie. ius diligenter et industrie dixit, Dom. 8. (*diligenter* ostendit, cum magna cura et circumspectione, *industrie*, saepe et assidue ius eum dixisse).

equestribus militiis industrie functus, Plin.

genus scripturae industrie excoluit, Iuvenal. Al. *industriose*.

Inedia, abstinentia cibi: inedia mori destinantem, A. 53. mori inedia destinanti, per vim ore diducto, infulciri cibum iussit, T. 53.

cognoverant, Cal. 13. qui Aquileiae natus infans exstinctus est, T. 7. infans relictus a patre, Cl. 2. filiam tulit, amisitque admodum infantem, Ner. 35.

substant. infans, qui conceptus erat, immaturus est editus, A. 63. ex nepte Iulia editum infantem, A. 65. infantem — circumferens, Cal. 25. quisquam iam alius infans, Cal. 8. ut infanti, quod vellet, nomen daret, Ner. 6.

ora et oculos simul ludentium infantium, Cal. 25. infantes firmiores, necdum tamen lacte depulsos, T. 44.

Infantia. infantiam pueritiamque habuit laboriosam et exercitam, T. 6, h. e. annos, aetatem infantiae.

i. q. *imperitia*, qua quis recte loqui nescit. desidia quorundam et infantia, Gr. 4.

Infaustus. quod antiquitus infaustum habetur, Oth. 8.

Infelicitas. eiusdem futurae infelicitatis, Ner. 6, h. e. non sortis infelicis, sed vitae cum calamitate et infortunio aliorum coniunctae. Al. *felicitatis*, v. not.

Infensus. inf. Iulio Caesari, Galb. 3. inf. turbae, Cal. 30. nullis infensior, quam vernaculis et mathematicis, Vit. 14. infensum Senatui Caium, Vesp. 2, v. not. alterius vitiis infensus, T. 52.

Infercire. ut ea quoque — infarciret novis scriptis, Iuvenal.

Inferum mare h. e. *Tyrrhenum*, A. 49. v. *Mare*.

Inferi. argumenta inferorum, Cal. 57.

Inferiae, sacra Diis inferis vel Manibus facta, v. Kirchmann. de funer. 4, 2. inferias Manibus dabat, Cal. 3. inferiasque his annua religione publice instituit, Cal. 15. parentibus inferias publicas (decern. curavit), Cl. 11. inferias Neroni dedit, Vit. 11.

Inferior gratia, C. 19, h. e. gratia minus apud populum florens. — inferiora tempora, Cl. 41, h. e. *recentiora.* Opp. *superiora.*

Infimus. quosdam infimi generis, C. 72. ea infima fortuna, A. 66, Rh. 1. infimus quisque, Cal. 26. ab infima plebe, Oth. 7.

Inferre, aliquid c. *dat. loci.* equ. ordo suscepit (corpus) Vrbique intulit, A. 100. cineres Mausoleo intulit, Cal. 15. effigiem latrinae aut lupanari intulisse, T. 58. reliquias templo Flav. gentis clam intulit, Dom. 17. Iulias — vetuit sepulcro suo inferri, A. 101. spectaculis theatri clam illatus, Ner. 42. (ubi tamen *spectaculis* ablativus esse videtur).

ut huc insignia triumphorum inferrent, A. 29. illatum Aug. testamentum, T. 23. — scalas inferri, Dom. 23. e favilla et carbonibus, ad calfaciendum triclinium illatis, T. 74.

se inferre loco. avem — Pompei. Curiae se inferentem, C. 81.

studium grammat. *in Vrbem* intulit Crates, Gr. 2.

inferre sibi manus, Cal. 51. qui sibimet vim ferro intulisse arguebatur (h. e. *se evirasse*), Cl. 16. de inferenda Pompeio nece, C. 20. vim ei ab Appio illatam, Cl. 37. (de *nece*). Vestali virgini vim intulit, Ner. 28. (de *stupro*). visus erat matri stuprum intulisse, C. 7.

bellum inferre genti, C. 44, A. 21.

inferre aliquid rationibus, C. 47, Vesp. 22. ubi al. *referri*, v. Oudend. (Goerenz. ad Cic. Fin. 5, 30 fin. corrigendum censet:

magni, memoriae singularis, Gr. 7. sed non ut caperetur eius ingenio, Pers. nullius ingenii, minimaeque doctrinae, Cal. 34.

prima ingenii experimenta in Neronis laudibus dedit, Lucan.

epistolas orationesque et edicta alieno formabat ingenio, Dom. 20.

ad exercitanda discentium ingenia, Gr. 17. Graecis exercitationibus ali melius ingenia posse, Rh. 2.

miri in adulando ingenii, Vit. 2. omnia prodigurum ingenia superavit, Cal. 37.

ingenia i. q. *homines ingenio conspicui.*

ingenia seculi sui omnibus modis fovit, A. 89. ingenia et artes vel maxime fovit, Vesp. 18.

ne fatendo dolorem irritaret ingenia, Ner. 39.

Ingens. ingenti mercede, C. 29. ingenti consensu, Dom. 13. ingentis meriti loco, Ner. 3.

Ingenuus, h. e. libera stirpe natus, Gr. ἐλευθέριος, εὐγενής.

minus tertia parte puberum ingenuorum, C. 42. virginem ingenuam in servitutem asserere conatus, T. 2. ingenuam et civem Rom. recuperatorio iudicio pronuntiatam, Vesp. 3. qui — ingenuum se coeperat ferre, Vesp. 23. ingenuus, Gr. 7. ingenuum se natum ait, Gr. 11. Opp. *libertus.* neque commixtos cum ingenuis (servas nempe manumissos), A. 25. libertinos dictos non ipsos, qui manumitterentur, sed ingenuos ex his procreatos, Cl. 24, v. not. matronae ingenuique, Cal. 41. ingenuorum paedagogia, Ner. 28, v. not. et voc. *Paedagogium.*

Ingenue i. q. *libere.* ingenue professus est, A. 45.

Ingenuitas. asserto in ingenuitatem (libertino), A. 74, v. not.

Ingerere i. q. *offerre.* osculum sibi ingerentem, Gr. 23. ne recusanti quidem — amicitiam suam ingerere desiit, Horat.

celeberrimis patronis — postulationes certatim ingerentibus, Ner. 7.

unde etiam *de dictis.* e Curia se proripienti quidam ingesserunt, A. 54. nullo non damnatorum omne probri genus coram vel per libellos ingerente, T. 66. — ingestae aves ac lemnisci et bellaria, Ner. 25, h. e. in eum proiectae, v. not.

Ingratus. ingratos, et de quibus patroni quererentur, Cl. 25. ut ingratorum in Principem testamenta ad fiscum pertinerent, Ner. 32, v. not. testamenta — ut ingrata rescidit, Cal. 38.

Ingravescere. ob famem ingravescentem, A. 16. ingravescente vi morbi, T. 73. propter assiduam et ingravescentem tussim, Cal. 23.

Ingredi simpl. i. q. incedere. ut tamen nonnunquam subita defectione ingredi, stare, colligere semet ac sufferre vix posset, Cal. 50. quem iam pridem propter nervorum valetudinem vix ingredi, Vesp. 7.

ingredi al. locum. quoquam ingressus est, A. 53. (Opp. *Urbe oppidove ullo egressus*). ingr. Urbem, A. 22, 95, T. 9, Cal. 14, 49, Cl. 24, Galb. 18. domos senat. Cl. 25. Curiam, Cal. 28, Dom. 9. Senatum, Oth. 7. Forum, Cl. 7. spectacula, Cal. 35. Palatium, Galb. 18. provinciam, Galb. 8. castra, Vit. 8. litus, Rh. 1. ingressum se turbatius mare, Cal. 23.

ingr. iter, C. 31, Cal. 43, Galb. 8, 11, Vesp. 6. expeditionem, T. 14. profectionem, A. 92. ingressos viam, Vit. 9.

tu non-inieris Tertullam sequ. ibid. taurus Pasiphaen iniit, Ner. 12.

intransit. ut *incipere.*

ineunte anno, T. 54, Cal. 42. ineunte anno novo, T. 61, v. Oudend.

ab ineunte aetate, Ner. 22.

Initium. anni, A. 59. initio aetatis, T. 14. adolescentiae, Lucan. initio veris, A. 81. usque ad initium civilis belli, C. 83. omnium bellorum initium et causam hinc sumpsit, A. 10. initio civilis tumultus, C. 38. imperii initio, Dom. 20. — initium sibi suisque felicitatis futurum, Vesp. 5. initium facere, Ner. 40, Dom. 4, Ter. 4.

initium quoque eius mediocre exstitit, Gr. 1. initium sumpsit historiae post caedem Caesaris, Cl. 41. eclogam, cuius initium est sequ. Horat.

rerum novarum initis, A. 19. usque ad principatus initia, T. 7. inter initia principatus, Dom. 3. circa initia imperii, Cl. 7. inter initis, Dom. 9. v. *Inter.*

initio statim, C. 4. (Al. *in initio*, v. Burm. et Oudend.) Ner. 43. statim ab initio principatus, Vesp. 12, et initio quidem —mox, C. 22. initio — mox — novissime, A. 50.

Initiatus (Eleusiniis sacris), A. 93.

Initiatio. Eleusiniis sacris, quorum initiatione sequ. Ner. 34.

Iniicere. vestem — iniicere flammae, C. 84.

pulvinum iniectum, T. 73. spiranti adhuc — pulvinum iussit iniici, Cal. 12.

iniecta in puppem hostium dextra, C. 68. — iniecto cervicibus laqueo, Vit. 17. —

iniicere metum alieni, C. 14, 20. quo metu iniecto, Cal. 38.

mediocri scrupulo iniecto, Cl. 37. magno studio hominibus iniecto, Rh. 1.

Iniungere. si quid subiti muneris iniungendum esset, T. 18. iniung. alicui munus praesidendi, Cal. 18. alicui munus gladiatorium, Cl. 24. onerosam iniungi sibi servitutem, T. 24.

ut non modo secul. carmen componendum iniunxerit, Horat.

Iniuria. qua maxime iniuria instinctus, C. 19. iniuriam accipere, T. 53. ne divulgaret iniuriam, T. 62. querelas de iniuriis, quas professores — acciperent, Gr. 9.

motus iniuria Senatoris, A. 44, h. e. illata Senatori.

incolumis ac sine iniuria, A. 14, h. e. nulla iniuria affectus, sine damno, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 30, 2; c. 37, 1; 38, 5.

iniuriarum postulari, A. 56. iniuriarum formulam intendere alicui, Vit. 7.

Iniussu populi, T. 2.

Iniustus. non iniustam fore (iracundiam), Cl. 38.

Innare. marina aqua innantibus belluis, Ner. 12.

Inniti. nando traiiciens, vel innisus inflatis utribus, C. 57. innixus humeris familiarium, Ner. 43.

Innocens. quum se Innocentem proclamasset, Cal. 27. poenae innocentium, Galb. 15. vir innocens et industrius, Vit. 2, (h. e. *ab avaritia et rapinis alienus*). Eodem sensu

Innocentia i. q. *abstinentia.* in provincia singularem innocentiam praestitit, Vit. 5, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 28, 3.

Innocuus. ut omnes (sagittae) per intervalla digitorum innocuae evaderent, Dom. 19, h. e. *sine noxa.* Corrupta est lectio: *innocue.*

Innoxius. i. q. *innocens*, ma-

6, 18: «is moribus *inquies.*» l. 1, 68: «haud minus *inquies* Germanus sequ.» et c. [74, simpliciter *inquies.* De simili verbo *incommodare* v. Goerenz. ad Cic. Fin. 5, 19, 50).

Inquilinus. inquilinos praediorum suorum, Cl. 38. inquilinos privatarum aedium atque insularum, Ner. 44.

Inquirere. nec quidquam statim, ne aliud inveniretur, ausus inquirere, A. 27. nec quidquam ultra — inquisivit, A. 51.

ipse ne vestigium qu. de hoc, quamvis satis curiose inquirerem, inveni, Vesp. 1.

inquisito omni sacrificiorum remediorumque genere, Tit. 8.

Inquisitores, homines ad quaerendum aliquem et ex fuga retrahendum emissi. se ab inquisitoribus pecunia redimere, C. 1, v. not. et Casaub.

de cognitione delictorum. desertorum ac seditiosorum et inquisitor et punitor acerrimus, C. 67. magna inquisitorum negligentia, Cl. 16.

Inquit saepius repetitum, v. Oudend. ad C. 32. Mihi suspectum est alterum, v. not.

Insanus. M. Antonium ut insanum increpat, A. 86.

Insania. omnibus ad insaniam favit, Cal. 55.

Inscendere. equum inscendit, Ner. 48, v. Oudend. equo — amisso, alteroque inscenso, Tit. 4.

Insciens et ignarus, Cl. 29. (*Insciens* est, qui nihil comperit de aliqua re, *ignarus*, qui non cognovit h. e. non indagavit rem, non *certior* de ea factus est. Ceterum v. corollarium sub voc. *Pleonasmus*).

Inscitus. non inscitus iocus, Ner. 28.

Inscitia. inscitia tanto opere elaboratas perfectaeque a se artis, Ner. 41.

Inscribere alicui rei aliquid. nomen eius vexillis omnibus sine mora inscriptum est, Vesp. 6.

aliquid aliquo nomine vel titulo. imagunculam — hoc nomine inscriptam, A. 7. togatam, quae incendium inscribitur, Ner. 11. ne inscriptam qu. (orationem): *pro Metello*, C. 55.

aras ibi ostendi, inscriptas: *ob Agr. puerperium*, Cal. 8. lapidem: *memoriae Othonis*, inscriptum, Vit. 10. multifariam inscriptum est: *redde Germanicum*, T. 52.

non temere *quem literatum* in titulo, sed *literatorem inscribi* solitum esse, Gr. 4.

Inscriptio statuae, A. 97, Vit. 3. arae, Cal. 8. cum inscriptione Graeca, Ner. 45.

Insculpere. quum annotasset insculptum monumento militem Gallum, Ner. 41. nec contentus, elogium tumulo eius — *exsculpsisse*, Cl. 1, ubi plerique: *insculpsisse*, v. tamen Oudend.

Insequi. de hoc verbo Schwarz. ad Plin. Paneg. 53, 2.

i. q. *proxime sequi*, *succedere.* insequenti die, A. 53. at insequenti (nocte), ut restitui pro vulg. *in sequenti*, A. 94, v. not. insequenti statim nocte, ibid. Ita: *insequenti die*, Ner. 43. scribendum optimorum codd. auctoritate cum Oudendorpio. Idem A. 44. dedit: «*in insequentis* diei matutinum tempus,» ubi praefero *sequentis* ob particulam *in*. Nam post voculas *ut*, *ne* et similes omisisse videntur Latini praepositionem eodem usu, quo *si quis*, *ne quis* scribunt, non *si aliquis* etc.

Insignis, prae aliis distinctus in utramque partem, unde i. q. *conspicuus, eximius, memorabilis* etc.

facie insigni, Cal. 25. insignis aquila, Dom. 6. insigni festivitate, Cal. 7.

ipse maxime insignis, quod seqn., Galb. 6.

familia clara insignibus viris, T. 3. (gloria et laudibus).

insigni anno Caiana nece, Tit. 1. insignes ganeae matronarum, Ner. 27, v. not. caedes insignis, Cal. 57.

insignis contumelia, C. 79. insignis honor, T. 50. insigni testimonio pietatis atque indolis, Cal. 12. propter insignem reginae Beren. amorem, Tit. 7.

insignes pinguissima coma et excellentissimo cultu pueri, Ner. 20. insignis quernea corona, et caetra, et gladio, aureaque chlamyde, Cal. 19.

senio vel aliqua corporis *labe* insignibus, A. 38. insignes *debilitate* aliqua corporis, Cal. 26. v. Gronov. ad Plant. Mil. glor. 3, 1, 127.

Insigniter. pullus insigniter cristatus, T. 14.

Insigne. insigne vestis, A. 35. insignia triumphorum, A. 29, Dom. 13.

sine regio insigni, A. 60, T. 14. retentis ultra iustum tempus insignibus, T. 4.

is ordo, cuius insigne id esset, A. 94. vetera familiarum insignia, Cal. 35.

Deorum insignia, Cal. 52.

quod insigne mansit et in posteris eius (rutila barba), Ner. 1.

navalem cor., traiecti et quasi domiti Oceani insigne, Cl. 17.

Insignire. quod nullis calamitatibus publicis insignerentur (tempora sua), Cal. 31.

Insilire defessos tauros, Cl. 21.

Insimulare. i. q. ficto crimine accusare.

insimulatam parricidii, et quasi — venenum ex conscientia hausisset, Vit. 6.

Insinuare. Augusto etiam insinuatus est, Gr. 21, h. e. in Aug. gratiam se insinuavit. insinuatus Macroni, Cal. 12. Neroni, Oth. 2. ac primo Maecenati, deinde Augusto insinuatus, Horat.

Insipiens. decreta et constituta, ut insipientis atque deliri, pro irritis habuit, Ner. 33.

Insistere. quo firme verberaturi insisterent, Cal. 26.

Insolens i. q. *immodicus, arrogans.*

altercationibus insolentissimis paene in ordinem redactus, Vesp. 15.

Insolentia i. q. *arrogantia.* pari vanitate atque insolentia, Vit. 10.

Insomnia. incitabatur insomnia maxima, Cal. 50. Al. *insomnio.* v. Oudend.

Insons. quasi ad poenam raperetur insons, Cl. 10. inter conscios Caes. necis, quamquam insons, damnatus, Ner. 3. non temere quis punitus insons reperietur, Vesp. 15.

Inspicere. quasi venalem domum inspecturus, Oth. 6. ferramenta pugnantium inspicienda porrexit, Tit. 9. quum a procuratore inspiceretur nonagenarius senex, *an* circumsectus esset, Dom. 12. ut eos inspiceret hortareturque, Cal. 58.

nam et Ptolemaeum (conditoris) inspicere vellet, A. 18.

nullius inspecto elogio, Cal. 27.

metoposcopum — adhibitum, ut Britannicum inspiceret, Tit. 2.

sibi; neque crebrius, instituit, quam per Augustum, Cl. 11, h. e. *uti coepit* iureiurando.

unde omnino i. q. *initium facere*, *incipere*.

idque instituisse a prima lanugine, Oth. 12. instituisse et ipsos quaedam genera institutionum, Gr. 4. qui novum genus disciplinae instituerunt, Rh. 1. genus vitae civile admodum instituit, T. 11. quem ordinem interrogandi sent. Consul Kal. Ian. instituisset, eum toto anno conservaret, C. 21. opera consummara, quae instituerat, C. 30.

c. *infin.* sibique instituit consilis sortiri semestria, A. 35. instituit recitare omnia, A. 84. primus C. Caesarem adorare ut Deum instituit, Vit. 2. v. Oudend.

instituerant civitates — coronas ad ipsum mittere, Ner. 22. libellos — componere instituit, Gr. 21.

instituere arborem i. q. *plantare*.

arborem ab ipso institutam, Galb. 1. vitem manu eius institutam, Gr. 23.

instituere heredem i. q. *velle heredem aliquem esse*, *scribere*, *nuncupare her.*, C. 83, A. 101, Cal. 24, Vit. 6. ut coheredem semper filiis institueret, Cl. 1. —

i. q. *docere*, *instruere*, quasi statuere in elementis doctrinae, artis etc.

legio disciplina Rom. instituta, C. 24. (Haec enim iungenda, ut *cultu Romano ornata*). quasi pueros institueret, ut seqq., T. 44. filiam et neptes ita instituit, ut — assuefaceret, A. 64, h. e. *a primis annis ita educavit*.

paribus disciplinis et apud eosdem magistros institutus, Tit. 2.

Institutio. Gr. παιδεία. nemini minus institutionem puerorum vel iuvenum committendam, Gr. 23.

institutiones. instituisse et ipsos quaedam genera institutionum ad eloquentiam praeparandam, Gr. 4.

Instratus. v. *Insternere*.

Instrenuus. non instrenuo duce, Vesp. 4. v. *Strenuus*.

Instruere, ornare al. rebus necessariis, unde i. q. *ornare*, *armare*, *excolere* al. de ornanda instruendaque Vrbe, C. 44. (*Ornare* ad splendorem, *instruere* ad utilitatem et necessitatem pertinet). Italiam operibus ac vectigalibus publicis plurifariam instruxit, A. 46. distinctis et instructis pro loci dignitate compluribus cellis, Cal. 41. (nempe *supellectili* aliisque rebus necessariis).

cubicula — libris Elephantidis instruxit, T. 43. super lectum — vetere pallio strato instructum, Ner. 48. (si lectio sana. Leg. *strutum* v. *instratum*, v. not.)

primam curam habuit — concubinas securibus peltisque Amaz. instruendi, Ner. 44. unde: instructa acies, A. 16, i. q. armata et ad pugnandum parata.

Princ., quem vos tanta et tam libera potestate instruxistis, T. 29.

alterum breviario rerum omnium Rom. instruxit, alterum praeceptis de ratione scribendi, Gr. 10.

Vitellii filiam splend. maritavit, *dotavit*que etiam et *instruxit*, Vesp. 14, h. e. praeter dotem *instrumentum domesticum* s. *supellectilem* ei dedit.

instruxerunt auxeruntque ab omni parte grammaticam, Gr. 2, h. e. *ornaverunt*, *excoluerunt*, quasi aedificium apparatu necessario.

legato etiam prosequutus, commendavit insuper exercitibus, Cl. 6. hortatus est — Graeca insuper voce prosequutus, Cl. 43. ut et — M. insuper Brutum invocaret, Rh. 6.

signo mil. — reddiderunt, obsidesque insuper obtulerunt, A. 21.

non negando minuendove, *sed insuper* amplificando ementiendoque, C. 66.

Insusurrare. cum Capit. Iove secreto fabulabatur, modo insusurrans ac praebens invicem aurem, modo clarius, Cal. 22.

Intactus. dimisit intactam adhuc et virginem, A. 62.

Integer i. q. *intactus*, *illaesus.*

integra aetate ac valetudine, T. 10. aetate integra, Cal. 25, Vit. 7. neque aetate, neque corpore integer, A. 19. malum recens et integrum, T. 68, h. e. *nondum putredine corruptum.* fortunae et existimationis integrae, Ner. 12.

quod integris patrimoniis exsulabant, C. 42. (Oppon. *bonis omnibus* parricidas, reliquos *dimidia parte multavit*). cuius ex parte tertia heres, ne hanc quidem integram cepit, correptis per Caium universis bonis, Ner. 6.

residuis integrisque etiamnunc (copiis), quas secum — detinuerat, Oth. 9, h. e. *pugna nondum fatigatis vel afflictis.*

posteriore corporis parte in simiae speciem transfigurato, ac tantum capite integro, Ner. 46, h. e. *non mutato.*

integra veritate, C. 56, h. e. salva veritate, sine errore vel fraude.

in integrum restituere aliquem, C. 16, h. e. *in pristinum statum*, dempta omni honoris, dignitatis vel conditionis imminutione.

ex integro. navibus ex integro fabricatis, A. 16. leges ex integro sanxit, A. 34. (Opponuntur, quas modo *retractavit.*

Integre. Africam integerrime nec sine magna dignatione administravit, Vesp. 4, h. e. *salva nominis fama castisque moribus.*

Integritas. procurationes — summa integritate administravit, Plin. h. e. *abstinentia.*

Intelligere. non intellexi, A. 54, h. e. haud satis sententiam tuam percepi.

i. q. *animadvertere.* ut nonnisi ex comparatione adstantis alicuius procerioris intelligi posset (staturae eius brevitas. Opp. *occuleretur*,) A. 79. intelligent me omnes Senatui interfuisse, Dom. 11.

intellecta defectione, T. 73.—

Intemperans, ἀκρατής, *qui modum excedit*, *sibi temperare non potest.*

in hoc quoque mimo praeter modum intemperans, Cal. 45.

ad res Venereas intemperantior traditur, Horat.

plenus minorum, usque eo intemperans sequ. Lucan.

Intemperanter. quod ille adversus privatum se intemperantius affuisset, Cl. 38, h. e. *immodestius, vehementius.*

Intemperantia, ἀκράτεια, ἀκρασία. quem quum morbo et intemperantia perisse existimaret, T. 62. (Erat enim *animi fluxioris remissiorisque vitae*, c. 52).

ne convivia qu. ac ceteras voluptates (praetermis.) partim intemperantia sequ. T. 72.

Intempestiva gula, Vit. 13. (quam praeter tempus, in sacrificiis quoque et itineribus expleret). Sed Cal. 45 leg. *intempestiva convivia*, v. not.

Intendere. ut — quisque animum intenderet, A. 35.

c. dat. calumniis rapinisque

intendit animum, Ner. 32. (v. quae de substant. *intentio* Schwarz. ad Plin. Paneg. 71, 5, et 78, 3, Schaefer. ad Plin. ep. 1, 8, 13).

auxit intenditque saevitiam, T. 62. (*auxit* ad numerum eorum referendum, quos afflixit, *intendit* ad saevitiae vim).

intendere alicui adulterii *crimen*, Dom. 8. iniuriarum formulam, Vit. 7. (Proprie de sagittis, quae intento arcu in aliquem diriguntur).

Intentus. miles paratus et intentus, C. 65, (h. e. *animo etiam paratus*, v. not.)

huic cognitioni adeo per totos dies deditus et intentus, T. 62. v. *Deditus*.

paratus intentusque iam morti, Oth. 11.

Intentare. etiam strictos gladios intentans (perseveranti), C. 14. (Liv. 9, 6, *gladii plerisque intentati*, v. Drakenb. ad 38, 5.)

Inter significat, *medium* aliquem vel aliquid esse *in pluribus*, vel *numero*, vel *loco*, vel *tempore* eodem coniunctis.

de numero, Gr. ἐν.

qui plurimum inter homines pollent, C. 6. inter socios Catilinae nominatus, C. 17. inter pastores habere al. C. 42. statua inter reges, C. 76. gens allecta inter Romanas, A. 2. hunc quoque inter divisores operasque campestres proditum, A. 3. inter Vigintiviros agrum Camp. divisit, A. 4. inter cubiculares colitur, A. 7. quod sulae nullam Seiani imaginem inter signa coluissent, T. 48. scripta eorum et imagines — inter veteres et praec. auctores dedicavit, T. 70. inter heredes nuncupare al. A. 17. German. manus, quam inter armigeros circa se habuerat, A. 49. inter ceteras necessitudines, Cl. 6.

inter cetera carmina — *etiam* illud, C. 49. *inter cetera* crimina *vel maxime*, A. 51. *inter* varia munuscula togas *insuper* ac pallia distribuit, A. 98.

inter cognomina — *et* Neronis assumpsit, T. 1. *inter cetera* stud. monumenta reliquit *et* comoedias Gr. Cal. 3. excogitaverat *inter* genera cruciatuum *etiam*, ut sequ. T. 62.

interque eos *et* aeneatores, C. 32. inter alios, A. 17. excluans inter ceteros, Cl. 10. inter cetera, Cl. 39, Cal. 48. inter quas, C. 52, 55. inter quos, T. 76. inter alia complura, A. 100.

de loco. mixta plerumque numeri et loci notione, ubi plures eodem sunt loco, in quorum medio aliquid est positum.

socculum — inter togam tunicamque gestavit, Vit. 2.

inter oppositas classes transmisit, C. 58. inter officia prosequentium — avexit, C. 71. revertente eo, inter immodicas—populi acclamationes quidam sequ. C. 79. introiit — inter signa atque vexilla, Vit. 11. inter profusissimos opson. apparatus, Vit. 10. inter magna rerum verborumque ludibria, Vit. 17. —

unde saepe i. q. *apud.* dote *inter Auspices* consignata, Cl. 26. professus ante *inter suos*, C. 34. ut quidam — confessus sit *inter suos*, A. 79. domi et *inter suos*, A. 61.—

huiusmodi blanditias etiam *inter ipsos* prohibuit, A. 53. si vellent *inter se* ludere, A. 71. armis inter se — concurrerunt, Oth. 12.—

inter manus sublevantium — exstinctus, Vesp. 24.

inter angustias viarum pu-

gnantes, A. 45. *inter* vicos et *inter* vias manere, C. 39. (de qua repetitione praepos. *inter* v. Burm. ad A. 71.) toto Illyrico, quod *inter* Italiam regnumque Noricum — *interque* Danubium fl. — patet, T. 16. Al. male: *intra.*

color inter aquilum candidumque, A. 79, h. e. cui medium locum tribuas inter aquilum candidumque, mixtus ex utroque.

de tempore significat medium aliquod temporis momentum, post initium et ante finem, itaque quod adhuc durat. Gr. μεταξύ, v. Goërenz. ad Cic. Acad. 1, 7, 29.

inter publicas cerimonias, C. 6. inter ludos, C. 84. inter coenam, A. 71, T. 53, Galb. 22. inter poenam, T. 60. inter res agendas, C. 45. inter canendum, Ner. 32. inter initia, T. 26, 57, Cl. 44, Dom. 9. inter initia imperii, Ner. 22. inter initia principatus, Dom. 3. (Gell. 4, 7: « inter suam aetatem. »)

inter moras, Ner. 49. inter aliquas moras, A. 78.

inter maximos imbres, Dom. 4, (h. e. dum maximi imbres cadunt.)

inter spectacula muneris largissimum epulum dedit, Dom. 4.

Sed Galb. 5. leg. *in conventu matronarum*, non *inter conventum*, quoniam *locus* ibi significatur, *ubi* facta est res, non *duratio temporis*, v. Ern. et Oudend.

inter iocum, C. 4, h. e. *in iocando, dum iocabatur.* Al. *per iocum*, v. Oudend. et Duker. ad Flor. 2, 6, 41, Drakenb. ad Liv. 4, 18.

inter quae, C. 26. (ubi male Burm. *interimque*, v. Oudend.)

inter haec, T. 8, 63, Cal. 45, Ner. 39, Vesp. 3, Tit. 10.

De confusione praepos. *inter* et *intra* v. Oudend. ad T. 16, et Cl. 17, Drakenb. ad Liv. 1, 10, et 5, 27, Schwarz. ad Plin. Paneg. 30, 4.

Intercalare. fastos, iam pridem vitio Pontificum per intercalandi licentiam turbatos, C. 40. ut — unus dies quarto quoque anno intercalaretur, ibid.

Intercalarius mensis, C. 40.

Intercapedo. post longam intercapedinem, A. 38. intercapedine iurisdictionis, Vesp. 10.

Intercedere, Gr. ἐνίστασθαι, ἐντυγχάνειν, omnino *impedire verbis vel factis, quo minus aliquid fiat*, maxime *de Tribunis pl.* qui *vetando* prohibebant, v. de usu huius verbi Schwarz. ad Plin. Paneg. 25, 5.

interc. *pro aliquo.* de Tribunis pl. intercedentibus pro se, C. 30.

sequ. *ne* v. *quo minus.* ne quidquam constitueretur, intercessit, A. 55. (vi tribun. potestatis). intercessit et, *quo minus* — iurarentur, *et ne* — vocarentur, T. 26.

de al. re. de cognomine intercessit Augustus, T. 17.

simpl. ne vetare aut intercedere fas cuiquam Tribunorum esset, T. 2.

ad leniendam invidiam intercessit, Dom. 11, h. e. *deprecatus est.*

Intercessio. adversus collegarum intercessionem, C. 16. quae primo consulatu adversus auspicia legesque et intercessiones gessisset, C. 30. sublatam Tribunorum intercessionem, C. 31.

Intercessores Tribuni, C. 29.

Intercipere, per fraudem et clam aliquid capere vel amovere.

quum librum soceri nondum editum fraude intercepisset, Gr. 3.

commentarios, quorum tamen

referam nunc interiorem ac familiarem eius vitam, T. 61, h. e. *domesticam*. interiores aulici, Cal. 19.

Interiicere. i. q. *interponere*, *inserere*. brachio dolonem interiecit, Dom. 17.

inter Nov. ac Dec. mensem interiecit duos alios, C. 40, i. q. *intercalavit*.

interiectis diebus, C. 37. Oppon. *continuis diebus*. tertium consul. anno interiecto gessit, A. 26. Oppon. sequentes *continuavit*.

interiecto tempore, Rh. 1, i. q. *post aliquod temporis intervallum*.

edidit et Circenses — interiecta modo Afric. venatione, modo Troiae decursione, Cal. 18, h. e. *exhibita per dici intervalla*.

Intermittere. bellum — diu traxit, intermissum saepius, A. 16. rationes imperii, ab Aug. proponi solitas, sed a Tiberio intermissas, Cal. 16. gessit et censuram, intermissam diu, Cl. 16. ludi intermissi, Cl. 21, h. e. *per errorem non habiti*.

Intermissio. triginta hom. millibus sine intermissione operantibus, Cl. 20.

Intermortuus, qui est inter vitam et mortem, v. Duker. ad Liv. 37, 53. diu sine voce et paene intermortuus iacuit, Ner. 42.

Internecio, paene internecione ampliss. ordinis, Oth. 8. armis inter se ad internecionem concurrerunt, Oth. 12.

Internuntius. per internuntios ac literas, Oth. 8. non monere, nisi acerbo et brevi scripto, aut per internuntios, solita, Cl. 3.

Interpellare, versantem in aliquo sermone vel negotio appellare, adeoque *interrumpere*.

M. Catonem interpellantem, C. 20, h. e. *obloquentem*, *resistentem*.

si quid — blandius de se diceretur, non dubit. interpellare ac reprehendere et commutare continuo, T. 27. ne ream qu. interpellare desiit, T. 45.

alicuius labores interrumpere. petiisse ab eo, ne interpellaretur, Ter. 3.

unde i. q. *precibus aliquem adire*, adiuncta importunitatis notione.

interpellari se toto mense ab iis, qui potestatem sui die festo non habuissent, T. 34. Vrbe egrediens, ne quis se interpellaret, edixerat, T. 40. nemo exstabat, qui adiri interpellarique posset, T. 75, (h. e. *rogari*.) interpellanti mox ministro, Vesp. 23, (h. e. *cum precibus se adeunti*.) coenae tempore interpellatus tumultuosioribus literis, Ner. 40.

omnino: *appellare*.

alium (iudicem) interpellatum ab adversariis de propria lite, Cl. 15.

quoad Cass. Severus, interpellatis iudicibus, dilationem petiit, Gr. 22, h. e. *appellatis*.

rursus interpellante milite ac populo, et, ne deficeret, hortante, Vit. 15. —

fameque interim et siti interpellante, Ner. 48, h. e. *interveniente*, importunius ad cibum capiendum admonente.

Interpellatio. si quando quid secreto aut sine interpellatione agere proposuisset, A. 72.

Interpellatores, qui negotiis preeibusque aliquem adeunt et appellant.

quum interpellatores aliis at-

per intervalla digitorum, Dom. 19.

de tempore. longo intervallo, A. 37, T. 65. longo post intervallo, Vit. 1. dehinc longo intervallo, Dom. 8. procedente tempore — ac rursus magno intervallo, A. 2. ex longo intervallo, Horat. ex intervallo subinde, Cl. 41.

duos primos *iunctim*, sequentes *per intervallum*, Cl. 14. duodecimum magno, id est septemdecim annorum intervallo—petiit, A. 26.

Intervenire, ad mediam rem v. inter duos pluresve venire, ad rem adiuvandam vel dirimendam vel impediendam.

ut tamen quibusdam (bellis) aut intervenirct, aut non longe abesset, A. 20. incendio et ipsam intervenisse, T. 50. secretum — denegavit, nisi ut interveniret Macro, Cal. 23. —

quamquam et offensia interveniantibus, A. 66. ne quid morae interveniret, Ner. 37. —

neque Senatu interveniente, C. 30, h. e. rem auctoritate sua dirimente.

eum intervenientem et quasi studiosiorem partis alterius, T. 11.

villicum intervenientem, Cl. 38.

sequ. ne. eatenus interveniebat, ne quid perperam fieret, T. 33.

Interventus. creditores interventu sponsorum removit, C. 18.

Intervertere. quorum publica vectigalia interverterat, Vit. 7.

Intervisere, h. e. per intervallum visere. uxorem interv. A. 24.

Intestinus. quibus intestinum, quibusque adversus nos bellum erat, Cal. 5. intestina dissensione, Galb. 7.

intestina, A. 94. infirmis intestinis morbo variante, A. 98.

quum creberrimo frigidae aquae usu etiam intestina vitiasset, Vesp. 24.

Intexere. stragulis albis auro intextis, Ner. 50.

Intimus. amicorum intimi, Ner. 21. amicorum libertorumque intimorum conspiratione, Dom. 14.

intima cui soli nota sua exstiterint, Gr. 18.

Intolerabilis. idque factum eius tanto intolerabilius est visum, C. 78. arrogantia socordiaque intolerabilis, Galb. 14.

Intolerantia. pass. de acerbitata et intolerantia morum eius, T. 51. (Contra Gell. 17, 19, active utitur hoc nomine).

Intra finem notat *loci* vel *temporis*, quo quis vel quid continetur, v. Gronov. ad Liv. 1, 10.

de loco. quarum centum ac triginta millia intra vallum reperta sunt, C. 68. intra moenia hostis, C. 35. deprehensos intra castra Iulianos, C. 75.

quos una et intra Palatium habitantes, Galb. 14. quum sacrificaret intra aedem publicam, Galb. 8, ubi v. Oudend.

pro adverbio. intraque, C. 84.

de tempore. intra quintum, quam afluerat, diem, C. 35, h. e. *nondum exactis quinque diebus.* intra sextum adoptionis diem, Galb. 17. intra tricesimum annum, A. 21. intra annum, Dom. 9. intra triennium, T. 15. intra quartum mensem periit, Cal. 49. intra mensem tertium peperit, Cl. 1. intra paucissimos dies parte insulae in dedit. recepta, Cl. 17, ubi v. Burm. intra paucos dies, C. 2. intra breve tempus, T. 51, Cl. 38. intra Kal. Oct. Vit. 14.

Intrare. Vrbem, T. 17. Curiam, T. 30, 70.

Invicem. v. *Vicem* et *Vices.*

Invictus. felix et invictum in ea provincia — Scipionum nomen, C. 59. censuerunt quidam, ut *Invictus* cognominaretur, T. 17.

Invidia, pass. *odium aliorum*, quo secus de nobis factisque nostris sentiunt et indicant, *fama sinistra*, *iniquum iudicium.*

ad declinandam invidiam, C. 4. quanta eos in posterum a plebe Rom. maneret invidia, C. 14. praecipuam et inexpiabilem sibi invidiam hinc maxime movit, C. 78. ad miserationem et invidiam caedis eius, C. 84. multiplici flagravit invidia, A. 27. vel praecipua flagrabat invidia apud milites, Galb. 16. lautitiarum invidiam (refutavit), A. 71. quorum domini in invidiam venerant, *quasi* sequ. T. 8. invidiam in praesentia vitans, T. 22. crevit invidia, T. 7[?]. invidiam, quae sibi fieret, deprecati sunt, Cal. 9. seductis magnam fecit invidiam, Cal. 56, (h. e. *ut suspectos et ipse habuit et aliis prodidit*, *adeoque in aliorum odium eos induxit*). graviter correptis, eaque cum invidia, ut sequ. Cl. 38, (h. e. *tam acerbo et ad odium in eos excitandum comparato de facto eorum iudicio.* ad occultandam facinoris invidiam, Ner. 33. ad leniendam invidiam, Dom. 11. ut invidia identidem oneraret, Ner. 34. ne oneraretur invidia, Oth. 6. ex annonae quoque caritate accrevit invidia, Ner. 45. non sine magna sui invidia, Rh. 6.

Invidiosus h. e. *cum invidia s. odio coniunctus.* inci invidiosi, A. 55.

Invidiose. Asinio Poll. graviter invidioseque in Curia questo, A. 43, h. e. ita, ut magnam ei invidiam faceret.

Invisus. in dies invisior, T. 13. invisus ac detestabilis, T. 63. quibus eum invisum sentiebat, A. 10. nihil sibi admissum, cur cuiquam invisus esset, Cal. 15. suspectos se et invisos sentiebant, Cal. 56. per haec terribilis cunctis et invisus, Dom. 14. sed nequaquam tam *grata* erant, quam *invisa*, quae secus fierent, Galb. 14.

Invisitatus h. e. *antea non visus.* si quando quid invisitatum — advectum esset, A. 43. Vulg. *inusitatum*, v. Oudend. ad h. l. Drakenb. ad Liv. 5, 17, et c. 35, §. 4, Gell. 5, 14: «omniumque *invisitata* aut forma erat aut ferocia.» lib. 6, 3: «serp. *invisitatae* immanitatis.»

Invitare. aliquem ad aliquid. Tiberium quotidie invitabo ad coenam, Cl. 4. quum multos e litore invitasset ad se, Cal. 32. ad athlet. spectaculum invitavit, et virg. Vestales, Ner. 12. equ. ordine ad audiendum invitato, Cal. 53.

aliquem in aliquem locum. lunam invit. in amplexus atque concubitum, Cal. 22. in contubernium invitatus, ibid. Sed Cal. 41 leg. «ad invitandos *ad* libidinem iuvenes senesque,» quoniam *factum* est, non *locus*, nisi *amplexus libidinosi* notio subiicitur, vel scriptor vitare duplex *ad* voluit. Optimi libri habent *ad*.

invitare simpl. vel invitatos, vel sponte ad se commeantes, C. 27. nomine eius invitati, Cal. 55.

sequ. *ut.* invitatus, ut accumberet, Ter. 2. invitasse se quendam, in cuius villa maneret, A. 74.

se invitare i. q. *indulgere cibo vel potui*, *se curare.* quoties largissime se invitaret, A. 77. (Plaut. Amphitr. 1, 1, 127: «nisi *invitavit sese in coena pluseulum*»).

invitari i. q. *excitari*, *moveri.*

ceterorum, ut irrita et vana, Cal. 38. legatum—irritum fecit, Dom. 9.

Irrogare. quum se — multa irrogata condemnassent, T. 3.

Irruere. M. Bruto irruenti dixisse, C. 82.

Irrumpere. irrumpentis in Curiam turbae, Cal. 14. patroni cubiculum irrupit, Cl. 37. irrumpere Oppius nuntiatus, ibid. irrumpenti Centurioni, Ner. 49. Vulg. *interrump.*

irrumpentibus ad primum gemitum, Oth. 11.

de impetu hostili. irrumpentibus adversariis, Dom. 1. irruperant iam agminis antecessores, Vit. 17.

bos arator, decusso iugo, triclinium irrupit, Vesp. 5.

Irruptio. sub irruptionem hostis, T. 6.

Is. *quem* ordinem — *eum*, C. 21. *cuius* causa — *et quem* — *eius* postea filiam, C. 50.

omitt. ante *qui.* non audentibus facere, quibus obtigerat id munus, A. 10.

is pro *aliquis*, vel potius de homine satis noto alias ob rem vel factum aliquod, cuius tamen nomen addere vel nolumus vel non possumus.

periit denique *et is*, *qui* sequ. T. 58. *eo* quidem, *qui* sibimet vim ferro intulisse arguebatur sequ. Cl. 16. (Ita Graeci articulo definito utuntur, e. g. Plutarch. Agesil. 21: παρακαλούμενος ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδόνα μιμουμένου, ubi cave audias, qui scribere volunt ἀκοῦσαί του, v. omnino Matthiae Gr. Gr. p. 373, §. 266).

eos easque omnes, T. 35. *easque* (h. e. proxime memoratas) et *ceteras*, A. 30.

cui maritoque *eius*, C. 52.

eum et *ei* saepe praeter necessitatem additur, ubi alias omitti solet, participiis, v. Oudend. ad C. 7, Burm. ad A. 67, et ab hoc laudatos.

confusum *eum*, C. 7. prospicientem haec *eum* ad verbum dixisse, C. 30. nihil non ausurum *eum*, C. 19. Ita: defendenti *ei* restituendum videtur, C. 49. laetum *eum* atque fidentem, A. 65. venientem *eum* — non admiserat, T. 32. transeuntem *eum*, Ner. 39. occisum *eum*, Dom. 23. Nonnulli etiam: destituto *ei*, Ner. 40. prandenti — aquila panem *ei* manu rapuit, A. 94. *ei* augurium capienti, A. 95 al. Sed his locis omnibus *eum* vel singularem vim habet, ut in: «nihil non ausurum *eum*» h. e. *hunc talem hominem*, vel additur, ut de *hoc*, neque *aliquo quodam* sermonem esse, facilius patent. Contra nullo modo ferendum *ei* loco A. 67: «*Thallo* — crura (*ei*) fregit,» ubi Oudend. illud reposuit cum Gronov. v. not. ad h. l.

illa *eius* quotidiana — erant, Cl. 40. —

eum pro *se*, ubi scriptores a sententia alius, quam referunt, ad suam in ipsa narratione transeunt, v. not. ad Cal. 34, Oudend. ad Ner. 32.

ne qui respondere possint praeter *eum*, Cal. 34. ut — pro semisse dextans *ei* cogeratur, Ner. 32, v. not. (Adde exemplis in not. ad Cal. 34. excitatis Gell. 7, 3: «quod ipse ante consilium de nece *eius* cepisset,» et nescio an *ei* stare debeat apud Cic. Off. 3, 22, 2: «si praemium ei posuisset» (non ex *pollicentis*, sed ex *Ciceronis narrantis* persona), et apud Liv. 31, 11: «si quid *ei* ad firmandum augendumque regnum opus esse indicasset,» ubi ad *populum Rom.* referenda sententia. Dubitat tamen

Itaque. initio, C. 66, 75, A. 29, 31 al.

post plura vocabula, A. 10, 25 al.

Itare. v. *Ire.*

Item, C. 9, 20, 39, 43, 44, 80, 84, A. 4, 17, 19, 21, 24, 29, 31, 43, 49, 57, 68, 70, Rh. 1 al. — *rursus* alteris literis — *item* tertiis literis, Cl. 4.

et ad Ciceronem, item ad familiares, C. 56. in cuius epistula ad Dolab. — *item* ad Atticum, Gr. 14.

Itidem. itidem ut, A. 24, h. e. *eodem modo, ut, aeque ac.*

Iter. de via, qua itur. per silvestre iter, C. 72. itinere avio, A. 96. itinere devio, Galb. 20. per insidiosa itinera, C. 58. quibus quisque vellet itineribus Urbis, C. 84. itinere terrestri, Cal. 47. per omne iter, Galb. 18. toto itinere, T. 7, 40.

i. q. *itio s. expeditio ipsa.*

in itinere, A. 3, C. 34. ab itinere statim, C. 60. ingredi iter, C. 31, Cal. 43, Galb. 8, 11, Vesp. 6. Romam iter convertit, C. 34. iter facere, A. 64, 82, Cal. 51, Ner. 30. itinere inchoato, Vit. 10. ut neque itineris neque proelii tempus denuntiaret, C. 65. denuntiato ad novum Imper. itinere, Cl. 13. pedestri itinere confecto, Cl. 17. augebat iter, C. 65. super itineris industriam, A. 8. dissimulata itineris causa, T. 37. itinera lectica et noctibus fere, eaque lenta ac minuta faciebat, A. 82. per nocturnum iter, A. 29, 90. itinere nocturno, T. 6. occultissimum iter ingressus est, C. 31. rediit ex itinere, Tit. 5. ad itineris impensas, Vit. 7.

iter, poëma Caesaris, C. 56.

Iterum. semel — iterum post voc. *Bis.* v. *Bis.*

iterum. iterum, quum — iret, A. 16. iterum censente, T. 31.

verba ipsius ex epistolis sunt — *et iterum — et rursus*, A. 76.

Iterare, bis facere, agere aliquid.

certamina cogi in unum annum, quibusdam etiam iteratis, iussit, Ner. 23. quod eum honorem iteraverat, Cl. 17. De lect. *reiteraverat* v. Burm. et Oudend. coniunctiones saepius iterare, A. 86. (*bis addere*, ante singula commata).

Itidem. v. post *Item.* — *Itus.* v. post *Ire.*

Ixi pro *ipsi* scriptum, A. 88.

b) *I consonans.*

Iacēre. aliquamdiu iacuit, C. 82. iacentem — confecerunt, Cal. 58. manus ac pedes iacentis exosculati, Oth. 12. repertus humi ante lectum iacens, Oth. 7.

in altissima turri repertus est, iacens contra solis exortum, A. 94.

piscis e mari exsiluit, et ad pedes iacuit, A. 96.

neque in hac despectus parte iaceres, Ter. 5.

Iacĕre. ut — in Aponi fontem talos aureos iaceret, T. 14. iacti ab eo (tali), ibid. qui Venerem iaceret, A. 71. —

rapa *in eum* iacta sunt, Vesp. 4. graphium et libellos — iecisse *in faciem eius*, Cl. 15.

in lacum Curtii — pro salute eius stipem iaciebant, A. 57. (fulgura *facta* sunt, non *iacta*, Dom. 15, v. Oudend.)

novae domus fundamenta iecit, Cal. 22. fundamenta Reip. quae iecero, A. 28.

iactae moles infesto ac profundo *mari*, Cal. 37.

multasque nec dubias signifi-

Ientaculum. ientacula, et prandia, et coenas, commissationesque, Vit. 13.

Iocus. inter iocum, C. 4. per iocum, C. 20. ioci causa, Rh. 5. vel serio vel ioco, A. 53. serio iocove, Ner. 25. ioco vel iurgio, Dom. 18.

rem in iocum vertit, A. 67. rapinas ac petulantiam omnium in iocum vertens, Vit. 10. inter varios iocos, Cal. 33. inter alios iocos, Horat.

castrensi ioco, Cal. 9. ob ambigui ioci versiculum, Cal. 27. exstat cuiusdam non inscitus iocus, Ner. 28. multa ioco transigebat, Vesp. 22. ut quendam ioco corripuerit, A. 53.

in iocos effusus est, A. 98. omni comitate ad hilaritatem et iocos provocavit, Cal. 27. immixtis interdum frigidis et arcessitis iocis, Cl. 21. ne in metu qu. — mortis abstinuit iocis, Vesp. 23.

iocis quorundam invidiosis aut petulantibus lacessitus, A. 55. ob suspiciosos quidem, veterum et veteres et innoxios iocos, Dom. 10. irritati ad talem iocorum petulantiam, Galb. 20.

libellos Ineptiarum, qui nunc Iocorum inscribuntur, comp. Gr. 21.

Iocari. iocandi licentia, A. 98. iocari sequ. acc. c. inf. i. q. *per iocum dicere*, Ner. 33.

Iocularis. iocularia carmina, Ner. 42. iocularia et latebras omisit, Ner. 27.

Ilocaliter. inter cetera carmina, qualia — ioculariter canunt, C. 49. festos — profusissime, nonnunquam tantum ioculariter, celebrabat, A. 75.

Iubar. iub. solis, A. 94.

Iubere. sequ. *acc. c. inf.* Catonem extrahi Curia, ducique in carcerem iussit, C. 20. nave impositos — iubebo avehi, C 66. fatentem nihil iussit occidi, A. 27. quendam — coram interfici iussit, Vit. 14. tumulum — perfici iussit, A. 17. quum — hominem duci in vincula gessissent, C. 79.

ut stare — iuberet, A. 24. ranas silere iussit, A. 94.

sequ. ut. quibus, *ut id faceret*, *iubebatur*, T. 22. Al. omittunt *ut*, sicut locis: edictum, quo *iubebat*, intra Kal. Oct. Vrbe Italiaque mathematici *excederent*, Vit. 14. legatos — *iussit*, vel continuo *ponerent*, Vesp. 23. Al. *ut* pro *vel*. v. not. nostr. Oudend. ad h. l. et T. 22, Duker. ad Liv. 23, 21, et Drakenb. ad l. 32, 16.

iuberi. iussus exercitui praeesse, A. 10. iussum se somnio, Cal. 57. iussus Tribunis tradere arma, Vit. 10. iussos subscribere, T. 32. mori iussi, Ner. 37.

et c. *infin. pass.* iussi sunt omnes aegri — deferri, T. 11. interfici iussum, Vesp. 15. arcessi statim ac mori iussus est, Cl. 37.

Iucundus. quum mihi ille iucundus esse non possit, Gr. 14. (ex Cic. ad Att. 12, 26).

aemulatione vocis, quae illi iucundior suppetebat, Ner. 33.

iucundissimos et omnium horarum amicos professus, T. 42.

iucundissime Tiberi, T. 21.

Iudex, *Iudicium*, *Iudicare*. v. post voc. *Ius*.

Iugum. bos arator, decusso iugo, Vesp. 5.

legionibus in Armenia sub iugum missis, Ner. 39.

in iugo Alpium, Cal. 21. Alpium iuga, Cal. 51. in Apennini iugis, Vit. 10.

complanata fossuris montium iuga, Cal. 37.

dinarius. negantem, *cognitionis* rem, *sed ordinarii iuris* esse, Cl. 15. v. *Cognitio*, cf. Sewarz. ad Plin. Paneg. 77, 1, et 80, 1.

per speciem *publici iuris*, T. 50. publicum et translaticium ius, A. 10.

omni *divina humanoque* iure neglecto, Vit. 11. violare ius, C. 30.

iure civitatem Rom. usurpare, Cal. 38, v. infra.

ius pristinum comitiorum, A. 40.

studiosi iuris, Ner. 32. inter liberales disciplinas attendit et iuri, Galb. 5. (ubi *ius* est *scientia iuris*). iurisconsulti, Cal. 34. controversia de iure, Gr. 22.

de iis, quae per leges instituta, data, concessa sunt.

ius Quiritium, Cl. 19. ius quatuor liberorum, ibid. trium liberorum, Galb. 14.

ius fisci, Vesp. 23. legem de iure magistratuum ferens, C. 28.

ut ad evitandas legum poenas iure ac dignitate matronali exsolverentur, T. 35. pro necessitudinis iure, Cal. 26. *ius* patrisfam. quod (adoptione) amiserat, T. 15. loca in Vrbe publica iuris ambigui, A. 32.

c. *genit.* i. q. *potestas* aliquid faciendi v. habendi, *beneficium*, *privilegium*.

ius anulorum, C. 30. ius asylorum (mol. *vim*), T. 37. ius metallorum ac vectigalium, T. 49. ius nundinarum, Cl. 12. per ius osculi, Cl. 26.

iure tribuniciae potestatis, T. 11, 23. quo iure, A. 27. ut tamen pari iure essent, quo ceteri, A. 56. neque more, neque iure, C. 18.

ius laureae coronae perpetuo gestandae, Cal. 45. dicendae inter Consulares sententias, Cl. 6. quod ipsi quoque ius habuissent tribuendi ea, A. 25. quasi non omnium tribuendorum ipsi ius haberent, T. 32. spectandi in orchestra epulandique publice ius, A. 35. ovandi ius, Cl. 1. cui lectica per Vrbem vehendi spectaculaque publice edendi ius tribuit, Cl. 28. exigendi crediti ius, Vesp. 11.

ius capiendi legata hereditatesque, Dom. 8. intra domum quidem exercendi artem iure concesso, Dom. 7.

ius arbitriumque omnium rerum illi permissum est, Cal. 14.

iure. iure caesus, C. 76. ut iure sit gloriatus, A. 29.

omnino *de eo, quod licet*, etiam contra leges.

belli iure, A. 48, Ner. 40. ius habere in omnium bona, Cal. 47.

quibus — fallere ac furari per iocum ius erat, Ner. 16. (ubi *fallere ac furari* est nominativus subiecti, quasi τὸ *fallere ac furari*).

sume tibi aliquid iuris apud me, Horat. h. e. *permitte tibi aliquid*.

ius dicere erat magistratuum ordinariorum, quibus etiam Imperatores id reliquerunt, sed ita, ut summum arbitrium, maxime in provocationibus, sibi servarent, quamobrem interesse iurisdictioni plerumque solebant, v. Ernest. exc. ad C. 43. et in Clav. Cicer. sub voc. *Iurisdictio*. — quum forte ius diceret (Aedilis in patria), Rh. 6.

quum mandatu Praetoris iure dicundo conventus circumiret, (Caesar Quaestor Hispaniae), C. 7. permanere in magistratu et ius dicere ausus (Caes. Praetor.) C. 16. —

ius laboriosissime ac severissime dixit, C. 43. (Caesar Dictator,

interpellatis iudicibus, Gr. 22. nec iudicibus aspernantibus, Rh. 6.

iudicis acerbitas, C. 12. quam acquus iudex in alieno negotio futurus esset, Cl. 15. me inter Niciam nostrum et Vidium iudicem esse, Gr. 14. (ex Cic. ep. 9, 10.)

iudices etiam sunt in aliis negotiis, maxime *in certaminibus artis* alicuius, qui *de corona* decernunt, ἀγωνοθέται, βραβευταί.

comoediam — docuit, ac de sententia iudicum coronavit, Cl. 11. citharae (coronam) a iudicibus ad se delatam, Ner. 12. iudices, priusquam inciperet, reverentissime alloquebatur, Ner. 23. iudices civitate Rom. donavit et pecunia grandi, Ner. 24.

fore quandoque omnium poëtarum ac poëmatum Palaemonem iudicem, Gr. 23.

Iudicare. plerisque iudicandi munus detrectantibus, A. 32. ut levior labor iudicantibus foret, Cal. 16. ut cupidum iudicandi, Cl. 15. ad iudicandum evocari, Galb. 14.

iudic. de levioribus summis, A. 32.

i. q. *censere.* iudic. aliquem hostem, A. 17, T. 54, Cal. 7, Ner. 49.

iudico, C. 74, Gr. ἀξιόω.

Iudicium, de *collegio iudicantium*, C. 41. v. supra sub voc. *Iudex.*

quum iudicium frequenti testimonium diceret, Gr. 9.

an iudicia maiestatis cogi iuberet, T. 58. (Verb. *cogi* ostendit, *iudicia* pr. esse *iudices.*) v. *Cogere.*

ut Germanicum *Gericht* et *iudices*, et *ipsam iurisdictionem*, et *locum*, *ubi ius dicitur*, comprehendit, ita ut diapescere singulas notiones nequeas. — in iudicio quodam, C. 20. ut separatim in eo publica iudicia fierent, A. 29. testem se in iudiciis et interrogari, et refelli, A. 56. relicto iudicio, T. 45. iudicium maiest. apud populum subiit, T. 2. metu iudicii, quod privato parabatur, C. 18.

sententia in iudicio lata.

iudicia rescissa, Cl. 29. pro litibus atque iudiciis, Cal. 40. ingenuam et civem Rom. recuperatorio iudicio pronuntiatam, Vesp. 3. qui iudicia centumviralia (h. e. sententias Centumvirorum) extra ordinem diiudicarent, Vesp. 10. famosi iudicii notam sponte subibant, T. 35.

omnino *sententia* de aliquo.

adeo probantur omnium iudicio, C. 56. inconstantia contrarii de me iudicii, T. 67. longe maiora et firmiora de eo iudicia, Cal. 5. unde i. q. *consilium liberum*, quod nititur iudicio de al. necessitate magis, quam iudicio, T. 23.

suprema iudicia, A. 66.

i. q. *potestas iudicandi* de al. re. suum quemque iudicium habere, A. 54.

Iudicialis laudatio, A. 56, v. not.

Iudiciariae leges pr. sunt de ordine moduque iudiciorum, vid. Clav. Cicer. ind. leg. Sed A. 56 *legibus iudiciariis teneri* est legibus iu iudiciis subiectum esse.

Iustus pr. *exactus ad legem*, *solitae normae congruens*, unde i. q. *legitimus*, qualis quis ex iura esse debet vel ex recepta consuetudine esse solet.

sine iustis et necessariis causis, A. 21.

ultra iustum tempus, T. 4.

in modum *iustae uxoris*, Cal. 24. habuit paene iustae uxoris loco, Vesp. 3. paulum afuit, quin

ex iuventute utriusque ordinis, T. 35. Iudaeorum iuventutem, T. 36. ad quos iuventus in ludum convenist, Rh. 1.

fratrem Tiberium — appellavit *principem iuventutis*, Cal. 15.

Iuxta. iuxta Patavium, T. 14. iuxta Tiberim, Dom. 4. subsellio iuxta lectulum residens, Ter. 2.

qui iuxta erant, Cal. 10. (h. e. *circa eum*). qui iuxta cubabant, Cal. 32. iuxta cubans, Tit. 2. iuxta se collocavit, Ner. 13. stratum iuxta senem, Galb. 18. abiecto clam iuxta pugione, Ner. 34. thermis iuxta celeriter exstructis, Tit. 7.

Iuxtim assidebat, T. 33. Al. *mixtim* v. *mistim.* Oppon. *ex adverso*, v. Oudend.

K

Kalendae. bis in mense legitimus Senatus, Kalendis et Idibus, A. 35.

Kal. Ianuariae. quem ordinem interrogandi sententias Consul Kal. Ianuar. instituisset, C. 21. novorum Consulum officium (h. e. salutatio Kal. Ian.) C. 15. pridie Kal. Ian. repentina Consulis morte cessantem honorem, C. 76.

die Kalendarum Ianuarii, A. 26. — Kalendis Ian. exornati Lares — conciderunt, Ner. 46.

Kal. Ianuar. strenam in Capitolio (Augusto dederunt) A. 57.

quo magis in posterum ex Kal. Ianuar. novis temporum ratio congrueret, C. 40.

sub Kalendarum diem, Cal. 17. ex Kal. Ianuar. ibid.

ex Kalendis Iuliis, ibid. Kal. Augustis natus Claudius, Cl. 2.

ad *Kalendas Graecas* solvere (i. e. *nunquam.*), A. 87.

L

Labare. si qua in publicis moribus — labarent, T. 33.

nisi *labantem* ordinem *confirmasset* M. Catonis oratio, C. 14.

Labefacere et *Labefactare* (nam fere in libris permiscentur, v. Oudend. ad Ner. 38.) machinis labefactis, Cal. 57. labefacta fide, Vesp. 4.

Contra Ner. 38, ut bellicis machinis *labefactata* atque inflammata sint. Nam ibi opera hominum aderat et institutus labor.

Labi. malas labentes corrigi praecepit, A. 99. Male al. *labantes*, vid. Casaub. et Oudend.

lapsus memoria, C. 56. mente lapsi, A. 48.

Labes. aliqua corporis labe insignibus, A. 38.

Labor. laboris ultra fidem patiens erat, C. 57. laboris impatiens, Dom. 19.

ut levior labor iudicantibus foret, Cal. 16. requiem laborum praetendens, T. 10.

attenuatum te esse continuatione laborum, T. 21.

carmina libenter ac sine labore composuit, Ner. 52.

Laboriosus. infant. pueritiamque habuit laboriosam et exercitam, T. 6, h. e. multis laboribus s. aerumnis vexatam, v. not. Schwarz. ad Plin. Paneg. 86, 3, Ern. Clav. Cicer. Adde exemplis Plin. ep. 4, 9, 1: «homo *laboriosus* et adversis suis clarus.» Est Homericum πολύτλας. — laboriosae occupationes, T. 27.

laboriosissime h. e. cum maximo labore, C. 43, A. 84, Cl. 14.

Laborare. nihil aeque laboravit, quam ut sequ., A. 64, Mel. libri: *elaboravit*, quod vide.

quodam laticlavio prope ad decem caeeus, Ner. 26. — ne quis expers castrorum esset, binoe plerumque laeticlavios praeposuit singulis alis, A. 38. Tribunus laticlavius, Dom. 10, v. not. ad utr. loc. et *Angusticlavius*.

Late. narrationes tum breviter et presse, tum latius et uberius explicare, Rh. 1.

Lavare. ut calidis frigidisque unguentis lavaretur, Cal. 37.

et act. quod balineis in adventum suum exstructis lavisset, Ner. 35. nonnunquam in thermis suis, admissa plebe, lavit, Tit. 8. in quo risisse, lavisse — capital fuit, Cal. 24. ut saepius in die lavaret, Gr. 23, ubi vulg. *lavaretur*. lavabat de die, Dom. 21. lavandi raritate, A. 82. lavantemne an coenantem aggrederentur, Dom. 17.

Latrina pro *Lavatrina*, locus lavationi destinatus, T. 58.

latrinae i. q. *cloacae*, colluvio sordium. abiici in latrinas omnium statuas et imagines imperavit, Ner. 24.

Lautus i. q. *splendidus*, *sumptuosus*, Gr. πολυτελής.

lautiore convivio, Cal. 32. apposita lautiore coena, Galb. 12.

Lautitiae, splendidior apparatus. munditiarum lautitiarumque studiosissimus, C. 46. (Ad *lautit*. pertinent *tessellata et sectilia pavimenta*).

lautitiarum invidiam (refutavit), A. 71. Mox de *calice murrhino vasisque aureis* sermo.

Laudare etc. v. *Laus*.

Laurus. ramulum lauri, Galb. 1. — *Lauretum*, ibid. — *Laureus* ramulus, C. 81.

Laurea sc. *corona*, quae vox modo additur, modo omittitur, v. Oudend. ad C. 45. et voc. *Corona*.

add. *corona*, C. 45. (ubi tamen alii omittunt), 79, T. 69. (ubi: « *turbatiore caelo nunquam non coronam lauream capite gestavit, quod fulmine afflari negetur id genus frondis*, » cf. Plin. 15, 30).

omiss. voc. *corona*. laurea in Capitolium lata, Ner. 13. de Sarmatis lauream modo Capitol. Iovi retulit, Dom. 6.

praetextatus et *laurea coronatus* intravit, T. 17.

tale lauretum, ut triumphaturi Caesares inde laureas decerperent, Galb. 1.

laurea, quam religiosissime circumdederat, in profluentem excidit, Vit. 9.

Laureatus h. e. *laureis ornatus*. plebs laureata, A. 58.

laureatus currus, ἅρμα ἐστεμμένον, A. 94, v. not.

Laureolus mimus, v. ind. prim.

Laus. fausta omina et eximias laudes congesserant, A. 98. mortuo gratias egit laudesque congessit, Tit. 11. (De lectione v. not.)

nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum eius canentibus, Cal. 16. eorumdem et laudes componere coactos, Cal. 20.

dum fucosas laudes petit, Terent. 1.

laudes Herculis (scripsit Caesar adolescentulus), C. 56. prima ingenii experimenta Luc. in Neronis laudibus dedit quinqn. certamine, Lucan.

non mediocri laude digna in unum contuli, Ner. 19.

laus i. q. *gloria*, *fama*, Gr. δόξα. praecipua militiae laus, C. 35.

eam laudem hic ducit maximam, Ter. 2.

Laudare. laudavit pietatem — pro se indignantium, A. 66. taedio

regia domum redeo, A. 76. deposita lectica, A. 78.

lectica eius, quasi ibi cubans remansisset, concursu hostium confossa atque lacerata est, A. 91. posita in templo lectica, A. 94. ut neminem Senat. — ad lecticam suam admiserit, T. 27, v. not. lectica quondam introlatus aeger, T. 30. lectica, qua vehebatur, vepribus impedita, T. 60. norum — obsuta lectica loco movit, T. 64. valetodinem excusanti lecticam misit, Cal. 27. togae vir. die circa mediam noctem sine solemni officio lectica in Capitolium latus est, Cl. 2. lecticae impositus — in castra delatus est, Cl. 10. lectica in castra, et inde — in Curiam delatus est, Ner. 8. lectica per publicum simul (cum matre) vectus est, Ner. 9. quoties lectica cum matre veheretur, Ner. 28. lectica vectum, ibid. quum inde lectica transferretur, Tit. 10. sellam patris ac fratris, quoties prodirent, lectica sequebatur, Dom. 2.

viatores ne per Ital. oppida, nisi aut pedibus, aut sella, aut lectica transirent, monuit edicto, Cl. 25, v. not.

Arpocran, cui *lectica per Urbem vehendi — ius* tribuit, Cl. 28.

probrosis feminis *lecticae usum* ademit, Dom. 8.

spondam interiorem regiae lecticae (Dolabella Caesarem dixit), C. 49.

Lecticula. a coena lucubratoriam se in lecticulam recipiebat, A. 78. (Ov. Trist. I, 10, 38: «nec, *consuete*, meum, *lectule*, corpus habes»).

Lecticarii, Cal. 58, Oth. 6.

Lectio, *Lector*, *Lectitare*, vid. *Legere*.

Legare. ut ad velandam ignominiam, quasi legatus ab Augusto, abesset, T. 12. Al. omittunt *ab*, ut *legatus* substantive dicatur, et *Augusto* dativus sit, ut Ner. 3: «*eidem Antonia* legatus». Vit. 5: «*succedenti fratri legatus*» idque probat Wolfius. Sed discrimen aliquod est inter utrumque, ut monuit Ernest. vid. *Legatus*.

legare alicui aliquid testamento. popolo hortos circa Tiberim publice, et viritim trecenos sestertios legavit, C. 83. legavit populo Romano — tribubus — Praetorianis militibus — cohortibus urbanis — legionariis seqq. A. 101. legatam in opus novi theatri pecuniam, T. 31, vid. infra *Legatum*, *Legator*, *Legatarius*.

Legatus, cum mandatis aliquo publice missus, (Gr. πρέσβυς, πρεσβεύς, πρεσβευτής) sive ad perferenda ad aliquem mandata, sive ad administranda aliquo loco, quae publice mandata sunt.

legati. legatos ad explorandum statum Galliarum mittendos, C. 24.

Parthorum legati, T. 16, coll. A. 21. legati ex Africa, T. 31. Iliensium legati, T. 51. legati (Graeci), Cl. 42. Vologesus — missis ad Senatum legatis, Ner. 57.

legati civitatum (Graec.) Ner. 22. nunciantes legatos seq. Vesp. 23.

legati amplissimi ordinis (h. e. ex Senatu), Cal. 49. coll. missus in Germaniam inter legatos ad gratulandum, Cl. 9.

Romae legatos liberarum sociarumque gentium vetuit in orchestra considere, quum, quosdam etiam libertini generis mitti, deprehendisset, A. 44.

suasit Senatui, ut *legatos cum virginibus Vestalibus* mitterent, pacem — petituros, Vit. 16.

in provinciis, qui sub duce bel-

legationes. ut etiam legationes audiret cubans, Vesp. 24.

sepositus est per causam legationis in Lusitaniam, Oth. 3, h. e. sub specie officii legati Caesaris ei demandati, Oth. 3.

libera legatio erat venia Senatori data, privati negotii causa extra Italiam abeundi cum nomine et iure legati populi Rom., vel sub Imperatoribus legati Caesaris; vid. Ern. in Clav. Cic. ind. leg. *Iulia de legationibus liberis.*

Praetor designatus liberam legationem impetravit, T. 31.

Legatum i. q. *donatio testamento alicui facta*; vid. Heinecc. Ant. Rom. l. 2, tit. 20 seq.

legata vel partes hereditatum, a quibuscumque parentibus relicta sibi seq. A. 66. reliqua legata varie dedit, A. 101. ne hereditatem qu. aut legata percepit ulla aliter, quam ut peculio referret accepta, T. 15, v. not. legata prosequi al. Cl. 4.

militi post duplicata ex Aug. testamento legata nihil unquam largitus est, T. 48. nondum reddi legata, quae plebi Augustus reliquisset, T. 57. dedit et legata plerisque seq. T. 76. herede Tiberio legatum (Liviae Aug.) ad quingenta revocante, Galb. 5. legatum ex testamento Rusci Caep. — irritum fecit, Dom. 9. —

cautum, ne quis alieni testamenti scriptor legatum sibi ascriberet, Ner. 17, vid. Ernest. excurs. ad h. l.

probrosis feminis ius capiendi legata hereditatesque ademit, Domit. 8.

Legator. obtinere non potuit, quin rata valuntas legatoris esset, T. 31.

Legatarius, cui legato aliquid donatur. sestertium quingenties quum praecipuum inter legatarios habuisset, Galb. 5.

Legere, aliquid sensibus vel mente cognoscere, atque inde exquisita dignoscere.

in Asclepiadis — libris lego seq. A. 94. hanc epistolam quum leges, A. 69. qui solus legit ac facit poëtas, Gr. 11. (quamquam h. l. potius esse videtur: *eligit* o discipulorum numero, quos poëtas fore perspicit).

legerat in provincia quosdam veteres libellos, Gr. 24. legentibus, ibid. mox lecturus, C. 81, et legisse et scripsisse, A. 84.

trad. pug. quos taciti et ibidem statim legerent, A. 39.

i. q. *colligere.* (nostr. *auflesen, sammeln.*)

legenda ossa per sacerdotes, A. 100. reliquias legerunt primores equ. ordinis, ibid. ut conchas legerent — imperavit, Cal. 46.

i. q. *eligere* e numero, quem vel quod quis probatum cognovit.

lectio Senatus, qua vir virum legit, A. 35. Sen. lectione, quum Triumvirum legeret M. Lepidum, A. 54, vid. not. triumviratus legendi Senatus, A. 37.

lecti probatique, A. 35. non lecturum se Senatorem seq. Cl. 24.

legere militem, Galb. 16. de legendo vel exauctorando milite, T. 30.

i. q. *praeterire* de navigatione, pr. praetervehendo cognoscere. Ita etiam *lustrare* al.

prospectis biremibus Pompeianis terram legentibus, A. 16. oram Campaniae legens, T. 11. —

duo millia lectissimorum piscium, Vit. 13.

Lectitare, Cal. 16, Dom. 20.

hortibus urbanis — legionariis, A. 101.

Legitimus, v. *Lex*.

Legumina. ne quid in popinis cocti praeter legumina aut olera veniret, Ner. 16. — Sing. *legumen*. parapsidem leguminis, Galb. 12.

Lemnisci, fasciolae de coronis dependentes, Ner. 25. (Liv. 33, 33: « ruenta turba in unum, adire, contingere dextram cupientium, *coronas lemniscosque iacientium* »). v. quos in not. excitavi.

Lenis. et in ulciscendo natura lenissimus, C. 74. obtrectatoribus — lenis et innoxios, Cal. 3.

fuit morum lenissimorum, Pers. nihilo lenior in convictores Graeculos, T. 56. nihilo reverentior leniorve erga Senatum, Cal. 26.

lenissimum genus admonitionis, A. 39. Al. *levissimum*. Eadem permutatione, de qua v. Drakenb. ad Liv. 36, 30, locis: post quinq. demum ex insula in contionem *lenioribus*que paulo conditionibus. transtulit eam, A. 65. el. *levioribus*, v. Oud. amicorum libertatem — *lenissime* tulit, Vesp. 13. al. *levissime*, v. Wolf. ef. *Levis*. — capillos *leniter* inflexus, A. 79, al. *leviter*.

neque in ullos leniorem, quem qui se — lacessissent, exstitisse, Ner. 39.

lenibus atque utinam *scriptis* adiuncta foret *vis*, Ter. 5.

Lenitas. dixit ius summa lenitate, A. 33. (Opp. *acerbitas*). Principis lenitas, Dom. 11. (h. e. *comitas*).

duritiam lenitatemve multarum ex bono et aequo — moderatus est, Cl. 14.

Lenire. lenire sententiam interpretatione, C. 14. ad leniendam invidiam, Dom. 11. adempta demum lenitave parte poenarum, A. 34.

medendee valetudini leniendisque morbis, Tit. 8.

ad leniendam gravitatem odorie, Vit. 10.

Lenocinium. lenoc. profiteri, T. 35, h. e. quaestum meretricium apud Aediles, vid. not.

quae meretricium, et qui lenocinium fecissent, Cal. 40. (Apud *lenones* erant *meretrices*.)

i. q. *elegantia*, qua placere cupimus. omnis lenocinii negligens, A. 79, sc. in habitu corporis.

verborum illecebrae. nihil non fraudis ac lenocinii adhibuit, Cal. 38.

sub Caio, secundum existimationem — omnibus lenociniis colligente, Cl. 7.

Lentus. lentum mortis genus, C. 87. Opp. *mors subita celerisque*.

lenta itinera, A. 82. lentum venenum, T. 73. Add. *tabificum*.

saeva ac lenta natura, T. 57. h. e. quae saevitiam cum lento cruciatu coniungit, tarde affligit, quod maximae est crudelitatis, unde:

sub tam lentis maxillis, T. 21.

Lente. quas diligenter ac lente, mercantium more, considerabat, Cal. 36.

adeoque lente ac secure tulit, Ner. 40. h. e. tam parum turbatus et excitatus est.

Leo. preparatum leonem aiunt, quem vel clava, vel brachiorum nexibus — nudus eliderat, Ner. 53.

Letalis. nec in tot vulneribus letale ullum repertum est, nisi quod seq. C. 82.

Levis. Opp. *gravis*. levi fenore, C. 27. laviores usurae, A. 39. levissimo pretio, A. 41.

cadaver — levi caepite obru-

gis Pap. Popp. Cl. 19, v. not. — capiti Pap. Popp. legis. — obrogavit, Cl. 23. praemia delatorum Papiae legis, Ner. 10.

coërcitio in histriones, magistratibus in omni tempore et loco lege vetere permissa, A. 45.

lex Clodia (de indecoro Patrum quaestu, cuius capite scribae quaestorii negotiari in provinciis vetiti fuisse videntur), Dom. 9, v. not.

lex praediatoria, de vendendis praediis publico obligatis eorum, qui solvendo non essent, Cl. 9, v. not.

lex Scatinia vel *Scantinia* (de nefanda Venere), Dom. 8.

leges iudiciariae, A. 56, vid. not. et *Iudiciarius.* — leges de maiestate, v. not. ad T. 58.

De legibus singulorum Imperatorum v. ind. prim. suis locis. — de *lege Cincia* v. not. ad Ner. 17, de *lege Laetoria* ad Vesp. 11.

ex immensa diffusaque legum copia optima quaeque et necessaria in paucissimos conferre libros Caesar destinavit, C. 44.

morum legumque regimen (ἐπιμέλεια τῶν τρόπων) A. 27.

adoptis in Foro *lege curiata*, A. 65.

lege iam in aes incisa et in aerarium condita, C. 28.

ambienti, ut legibus solveretur, C. 18. quae — adversus leges gessisset, C. 30, coll. Ner. 2.

lex per Consules lata, ut seq. T. 21. leg. ferre, vid. *Ferre.*

proposuit legem, Cal. 41. i. q. *affixit, promulgavit.*

addidit ad caput legis, Cal. 40.

legibus aggredi aliquem, A. 10. exercere leges, T. 58. eripere legibus reum, A. 56. quum vim legis eludi sentiret, A. 34. ad evitandas legum poenas, T. 35.

imploranti leges, Galb. 9.

praescripta legum, Cl. 14.

vetuit de eadem re pluribus legibus agi, Tit. 8.

debere homines pro legibus habere, quae dicat, C. 77.

i. q. *praecepta alic. artis.* in certando ita legi obediebat, Ner. 24.

i. q. *conditio.* lege proposita, *ut* seq. A. 98. sub lege, *ne* seq. A 21.

Legitimus h. e. legi conveniens.

legitima poena, Cl. 14. h. e. *legibus praescripta.* legitima praemia, Vesp. 8.

honoribus ante legitimum tempus initis, Galb. 6. fecit et seculares, quasi anticipatos ab Augusto, nec legitimo tempori reservatos, Cl. 21.

collegia legitima, A. 32, h. e. *legibus permissa.*

legitimus Senatus, A. 35, h. e. *ordinarius.* Opp. *indictus.*

legitimi honores, Cl. 5. h. e. *ordinarii.* Oppon. *ornamenta consularia.*

pugiles legitimi atque ordinarii, A. 45. h. e. qui certis temporibus et certo ordine pugnabant.

iustum atque legitimum munus, Cl. 21. Oppon. *extraordinarium et breve.*

Libare. candidati coronatique et thura libantes, A. 98.

Liber. edere librum, Gr. 9. librum edidit, *non esse* Caesaris filium seq. C. 52.

quum librum soceri nondum editum fraude intercepisset, Gr. 3.

de cuius arte librum quoque emisit, Cl. 33. Asin. Pollio in libro, quo seq. Gr. 10.

duos libros — ab eodem Ennio

bellisque legendis ac rescribendis vacare, A. 45.

Epaphroditum a libellis, Dom. 14.

de scriptis, Principi oblatis, vel petendi, vel indicandi aliquid causa.

quod sic sibi libellum porrigere dubitaret, A. 53. quorum libellos Othoni datos invenerat, exposcentium praemia, Vit. 10. libellum tradentem, Cl. 38.

libellum de salute sua ablatum non recepit, Cal. 15. coll. C. 81. supra excit. et Cal. 30.

de scriptis contumeliosis (ut Gall. *libelle*).

libellus propositus est, C. 80, Vit. 14. sparsos de se in Curia famosos libellos, A. 55. nullo non damnatorum omne probri genus coram vel per libellos in orchestra positos ingerente, T. 66. censuit, cognoscendum posthac de iis qui libellos aut carmina ad infamiam cuiusdam sub alieno nomine edant, A. 55.

Librarius. ne cuius comiti aut librario calamariae aut graphiariae thecae adimerentur, Cl. 35. librariis, qui eam (historiam) descripserant, cruci fixis, Dom. 10.

Liber adiect. (producta penultima). ut relegatum in agros pro libero esse sineret, A. 24.

si quem alium, et se liberum esse, Cl. 40. adiri a quopiam libero servove, A. 65.

in civitate libera linguam mentemque liberas esse debere, T. 28.

legati liberarum sociarumque gentium, A. 44 (quae αὐτονομίαν habebant).

ut omnia sibi reliquerit libera, A. 27, h. e. arbitrium decernendi de singulis sibi servarit.

libera iurisdictio, Cal. 16.

provinciae civitatesque liberae, Vesp. 8. libera ac foederata oppida, Cal. 3.

Libere. neque libere, neque vere sibi de superioribus tradendi potestatem relictam, Cl. 41.

L. Lucullo liberius resistenti, C. 20.

si quid adversus te liberius dixero, T. 29. liberius questum, T. 53. liberius iurganti, Ner. 5. quia liberius doluisset, A. 69.

Liberi, filiae filiique hominis liberi, quo nomine domi distingu. a *servis* et *vernis*. uxores liberorum quaerendorum causa ducere, C. 52.

ex Livia nihil liberorum tulit, A. 63. liberos habere ex uxore. ibid. procreare ex ux. Galb. 3. ab iis, quibus liberi erant, Dom. 9.

tollere liberos. v. *Tollere*. coll. *Ferre* et *Suscipere*.

mortem obiit rep., superstitibus liberis Octavia mai. Octavia min. item Augusto, A. 4.

diem obiit, utroque liberorum superstite, T. 4.

de Cleopatra liberi, A. 17, v. not. Antonii reginaeque communes liberos, ibid.

Germanici liberos, A. 34. German. liberosque eius, A. 101. plurimorum liberos et educavit simul cum suis et instituit, A. 48. adultis iam Augusti liberis (nepotibus, sed adoptatis), T. 10. destitutus morte liberorum, T. 54. multum ad concordiam liberos suos cohortatus, Cl. 46. quae liberos suos discere — vellent, Rh. 1.

neque me liberosque meos cariores habebo, quam Caium habeo sequ. (formula sacramenti), Cal. 15.

Pyrrhicham saltaverunt Asiae Bithyniaeque principum liberi, C. 39.

qu. ulla liberalitate sublevavit, T. 48. qussi omne exemplum liberalitatis supergressus, C. 46 al.

uuaque et altera liberalitate locupletavit, Horat.

et plur. *liberalitates.*

revocatus liberalitatea eius, Cl. 29. liberalitates Neronis — revocandas curavit, Galb. 15.

Liberare. liberatus periculo, A. 29. liberatus metu, T. 26. universos discrimina liberavit, Dom. 9.

liberare servum. ut captivos sub lege venundaret, ne in vicina regione servirent, neve intra tricesimum annum liberarentur, A. 21.

liberare obligatam aerario *fidem*, Cl. 9, i. q. oes alienum *solvere*, *expedire.*

Libertinus. quo vocab. *conditio* hominis, qua non est *ingenuus*, designatur, v. Oudend. ad A. 72. Appium Caecum — libertinorum filios in Senatum allegisse docuit, ignarus, temporibus Appii et deinceps aliquamdiu *libertinos* dictos, non ipsos, qui manumitterentur, sed ingenuos ex his procreatos, Cl. 24, v. not. libertinos, qui se pro Equitibus Rom. agerent, publicavit sequ. Cl. 25.

latum clavum — etiam libertini filio tribuit, Cl. 24. in Curiam libertinorum filios diu non admisit sequ. Ner. 15.

quaedam ex maximis officiis inter libertinos Equitesque Rom. communicavit, Dom. 7, v. Oudend.

neminem unquam libertinorum adhibitum ab eo coenae, A. 74.

libertino milite — bis usus est, A. 25.

quosdam etiam libertini generis mitti (inter legatos), A. 44.

ordinis libertini, Gr. 18.

M. Anton. libertinum ei proavum exprobrat, A. 2. patre libertino, Horat.

Verrius Flaccus, libertinus, Gr. 17. libertinum se indicat, Gr. 5.

cuidam libertino, clienti suo, C. 2, v. not. excepto libertino quodam, Cl. 26.

primus omnium libertinorum — scribere historiam orsus, Rh. 3.

Libertina. mulieri libertinae, Cal. 16. libertina aulica, Oth. 2. amore libertinoe perinfamis, Vit. 2.

Libertus dicitur aliquis *respectu patroni s. manumissoris.*

patronus dominusque (ubi *patronus* oppon. *libertis*, et *dominus servis*) — multos libertorum in honore et usu maximo habuit, A. 67. Proculum ex acceptissimis libertis, ibid. libertum gratissimum, C. 48. libertis servisque eius enectis, C. 75. liberto suo, A. 24. adversus libertos ipsorum, Cl. 25. in alicuius *libertorum* (sc. suorum) suburbanum, A. 72. libertorum Polybii et Hilarionis manuscriptum, A. 101. adiecit et libertorum servorumque nomina, ibid. Aug. testamentum recitavit per libertum, T. 23. liberto — confestim in crucem acto, Cal. 12. non sine conscientia potentissimorum libertorum, Cal. 56. assumptis compluribus libertis ipsius atque servis, Cl. 13. oppressus est amicorum libertorumque intimorum conspiratione, Dom. 14. ex liberto suo enceaptam, Cl. 27. libertorum praecipue suspexit Posiden sequ. Cl. 28. libertorum arbitrio, Cl. 25. libertus Icelus, Galb. 14. uxoribus libertisque addictum, Vit. 2. libertos divites et senes, Ner. 35. praemissis libertorum fidissimis, Ner. 47. procuratores atque libertos (Neronis), Oth. 7. coheredem sibi libertum eius ascriptum, Vit. 14. Basilides libertus,

cor enim sibi non licere, quod Platoni licuisset, Cal. 34. cautum est de numero gladiat. quo ne maiorem cuiquam habere Romae liceret, C. 10.

licet per al. si tamen per Pontium licuerit, C. 78, h. e. Pontius permiserit.

si per Vindicem liceat, Ner. 41. ante quam per leges liceret, Cal. 1.

ut primum *licitum fuit*, Galb. 23.

Licenter. omnem vim dominationis tam licenter exercuit, Dom. 1.

Licentia, agendi ratio, qua quis omnia sibi licere putat, sine legibus et vinculis. per intercalandi licentiam, C. 40. eadem licentia, C. 76.

omnino: *legum inobservantia.*

licentia bellorum civilium, A. 32. ad exitium licentia praecipites, A. 47. milites ad omnem licentiam audaciamque processerant, Vesp. 8. seditionum licentia, T. 37. licentia Sullani temporis, Gr. 11. ut initium in scenam prodeundi licentia temporis auspicaretur, Cal. 54. per occasionem atque licentiam (h. e. *nemine impediente*) omni rapinarum genere grassati, Vesp. 6. quibus inveterata licentia passim vagantibus, Ner. 16. ex licentia veteri, Tit. 8. histrionum licentiam compescuit, A. 45. licentiam theatralem promiscue in Equite spectandi inhibuit, Dom. 8. de inhibenda testamentorum licentia, A. 55. — Eiusdem generis sunt loca, ubi est

potestas libere aliquid faciendi, sine metu et verecundia.

licentiam omnem passim lasciviendi permittebat (militibus), C. 67. permissa, immo exacta iocandi licentia, A. 98.

secreti licentiam nactus, T. 42.

Liceri, in auctionibus vel locationibus pretio oblato certare, *bieten.*

publicanos, ne in locatione novorum vectigalium immoderatius licerentur, propalam monuit, C. 20. nec licendi finem factum, Cal. 38.

Licitatio. ut per singulos lectos licitatio fieret, A. 75. partae et ad licitationem divendendae praedae pretium, Ner. 26, v. not.

magisteria sacerd. ditissimus quisque et ambitione et licitatione maxima vicibus comparabant, Cal. 22.

Lictor. antiquum retulit morem, ut, quo mense fasces non haberet, accensus ante eum iret, lictores pone sequerentur, C. 20.

dimissis lictoribus — domum clam refugit (Caesar Praetor), C. 16. inter officia prosequentium fascesque lictorum, C. 71.

Consule theatrum introeunte, quum lictor animadverti ex more iussisset, C. 80.

summissis nonnunquam lictoribus atque militibus, C. 43.

cohibente lictore nimias laudantium voces (in iudicio), Rh. 6.

adstante lictore, T. 72. ut Equites Rom. — praecederent eum, inter lictores apparitoresque, Dom. 14.

genus vitae civile admodum instituit, *sine lictore* aut viatore gymnasia interdum obambulans, T. 11. libera ac foederata oppida *sine lictore* adibat, Cal. 3.

Ligare. ligato circum collum sudario, Ner. 51.

Lignum. ligna conferri imperavit, curando mox cadaveri, Ner. 49.

Ligneus. quae utraque et tophina ac lignea antea fuerant, Cl. 21.

Ligurire s. *Ligurrire*, i. q. lambere, T. 45.

prima nominis litèra, A. 97. C litera, ibid. huius cognomen — per unam literam scriptum animadverto, Gr. 6. quod saepe non literas modo, sed syllabas, aut permutat aut praeterit, A. 88. libros de literis syllabisque, Gr. 1.

nepotes et literas, et notare, aliaque rudimenta per se plerumque docuit, A. 64.

ferreis ac paene iam exolescentibus literis, A. 7. aureis literis, Ner. 10.

proposuit legem, sed minutissimis literis, Cal. 41.

Claud. novas commentus est literas tres, Cl. 41; v. int. ad Tac. A. 11, 14, et l. c.

literae, i. q. *epistola*, A. 49, T. 11, 62, 66, Cal. 44, Ner. 23, 34, 40, 47, Gr. 14.

literae ipsius autographae, A. 87. rursus alteris literis — item tertiis literis, Cl. 4.

quod *literas publicas* sine subscriptione ad se dederant, T. 32.

accusavit per literas, T. 54. per internuncios ac literas, Oth. 8.

statim advenere literae — nunciantes, Vesp. 7.

literas revocavit, Vesp. 8, h. e. *dati officii codicillos*.

i. q. *scientiae*, *disciplinae liberales*, Gr. γράμματα, max. de *linguarum scientia*, unde *grammatices* nomen.

non perfunctum literis, sed imbutum, Gr. 4. literas didicit, Gr. 23. secum et natas, et morituras literas, ibid. se in Graecis literis magnum processum habere, et in Latinis nonnullum, Gr. 10. literarum oblivio, Gr. 9. —

quam vellem nescire literas, Ner. 10, h. e. *artem scribendi*.

Sullam nescisse literas, C. 77, h. e. *hominem rudem, ineptum fuisse*. Alludit ad hoc dictum Iuvenal. 1, 16.

Literatus et *Literator*. Nepos distinguit *literatum* ab *erudito*, *literatos* quidem vulgo appellari ait eos, qui aliquid diligenter et acute scienterque possint aut dicere aut scribere: ceterum proprie sic appellandos poëtarum interpretes, qui a Graecis γραμματικοὶ nominentur. Eosdem *literatores* vocitatos, Messala Corv. in quadam epistola ostendit, non esse sibi, dicens, rem — cum *literatore Catone*, Gr. 4. non temere quem *literatum* in titulo, sed *literatorem* inscribi solitum esse, ibid.

appellatio *grammaticorum* Graeca consuetudine invaluit; sed initio *literati* vocabantur, ibid.

Literarius ludus, Cal. 45.

Litus. delectatus insula, quod uno parvoque litore adiretur, T. 40.

expositus in litore, C. 4. quum descendisset ad litus, A. 16. litus ingressi, Rh. 1. deambulanti in litore, A. 96. directa acie in litore Oceani, Cal. 46. quibus — litora Campaniae peragraret, Cal. 37. quos (pisces) enectos aestus in proxima litora eiecit, Cal. 49. dispositae per litora et ripas deversoriae tabernae, Ner. 27.

Livor. livores, qui toto corpore erant, Cal. 1.

i. q. *invidia*. livor ac malignitas, Cal. 34.

Lixa, σκευοφόρος, A. 19. lixis calonibusque, Galb. 20.

Locus. neque loco, neque tempore aequo, C. 35. iniquitate loci circumclusum, T. 20.

perspeculatus locorum situs, C. 58. nec more, nec loco solito, C. 41. solitis locis, Cl. 21.

diversis temporibus ac locis, T. 7. ex diversis locis, Cal. 44. pa-

domestico luctu moerentibus publice cunctis, Tit. 11.

Lugubris. ut — diem cladis quotannis moestum habuerit ac lugubrem, A. 23.

Lumen. quoties lucubraute se, subito ac nullo propellente, decideret lumen et exstingueretur, T. 19. luminibus exstinctis, C. 31, v. Casaub. accensis tota Vrbe luminibus, Cal. 18. (v. Caes. b. Afric. 56 et 89.)

passim cum luminibus et victimis in Capit. concursum est, Cal. 6.

huius Masgabae tumulum — magna turba multisque luminibus frequentari, A. 98.

ascendit Capitolium ad lumina, C. 37. ad lumina reversus, Cal. 45.

lumina de *oculis*. luminibus orbatus, Ner. 37, Vesp. 7.

Luna. noctibus plenam fulgentemque lunam invitabat assidue in amplexus atque concubitum, Cal. 22. coronas, distinctas solis ac lunae siderumque specie, Cal. 45. fore, ut sequenti die Luna se in Aquario cruentaret, Dom. 16.

Lupanar, T. 58, Cal. 41.

Lupus. lupum se auribus tenere, T. 25 (de re discriminis plena, v. not.)

Lurco, capacis gulae homo, ut Festus, Gr. 15.

Lustrum. quum lustrum in campo Mart. conderet, A. 97. condito lustro, T. 21.

vota, quae in proximum lustrum suscipi mos est, A. 97. proximo lustro, Ner. 53.

semel atque iterum per singula lustra collegam sibi cooptavit, A. 27.

Lustricus dies, nonus a partu infantis, Ner. 6, v. Macrob. Saturn. 1, 16.

Lustrare. lustratis signis b. c. *circuitis* (de aquila) Vit. 9, vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 29, 2.

Lutum. quum Aedilem eum C. Caesar — luto iussisset oppleri, Vesp. 5.

Lux. ad lucem, C. 31, h. e. *sub ortum solis.* ultra primam lucem, A. 78. ante lucem, Cl. 38, Galb. 22. prope lucem, Cl. 44. circa lucem, Oth. 11. luce prima, Galb. 18.

convivia in primam lucem saepe protraxit, Cl. 52. invocare identidem atque exspectare lucem consuerat, Cal. 50.

postera luce, A. 94.

Lucere. cinis exarsit, atque in multam noctem pertinaciter luxit, T. 74.

Luxus. nec eo secius quidquam ex consuetudine luxus atque desidiae omisit, Ner. 42. Sed Ner. 29 leg. *genus lusus*, non *luxus.*

Luxuria, Gr. ἀσωτία. Oppon. *frugalitas* Pliu. Paueg. 3, 4. C. 27. T. 66. Cal. 25. Ner. 26, 51. Vit. 13. Vesp. 11. Tit. 7. Gr. 23.

Luxuriosus. pueritiam habuit luxuriosam, T. 6. Leg. *laboriosam.*

Lychnuchi, candelabra, λαμπάδες. quadrag. elephantis — lychnuchos gestantibus, C. 37. Al. *lychnos.* v. not. *ad lychnuchos*, Dom. 4. Vulg. *ad lychnos*, quod in ipsa edit. per errorem stetit.

M

Macellum. dispositis circa macellum custodibus, qui opsonia contra vetitum retinerent, C. 43. annonam macelli quotannis temperandam censuit, T. 34.

Macellarii. quae ad epulum pertinerent, quamvis macellariis oblocata, C. 26. ut macellarios adiuvaret, Vesp. 19.

Maceria, Ner. 33, vulg. *materia.*

ribus nempe et in provinciis Caesareis. v. ad voc. *Imperium.*

magistratus de *honore ipso*, cui quis praeest.

in summo magistratu, C. 19 (*consulatu*). amplissimo praeditus magistratu, A. 26. Consulibus abrogavit magistratum, Cal. 26. magistratus urbici, A. 46. magistratum populi suffragio cepit, A. 2. magistratuum comitia, A. 56.

magistratus atque honores et ante tempus, et quosdam novi generis perpetuosque cepit, A. 26, cf. *Honor.* magistratus et maturius inchoavit, et paene iunctim percucurrit quaesturam, praeturam, consulatum, T. 9.

minores magistratus, C. 41, v. not.

de iis, qui praesunt magistratui, Gr. ἀρχαί i. q. οἱ ἄρχοντες.

obligare semper annuos magistratus, C. 23. magistratibus urbicis provinciarumque praesidibus, Dom. 8. lex Pomp. de iure magistratuum, C. 28.

contubernalis aut comes magistratus, C. 42.

magistratus in plures annos ordinavit, C. 75.

magistratibus ao Senatu domum accitis, A. 28. annui magistratus, A. 30. ne magistratus, deposito honore, statim in provincias mitterentur, A. 36. pro aliis magistratibus, A. 43. ad exercituum provinciarumque rectores, aut ad *urbis magistratus*, A. 89. conservatis Senatui ac magistratibus et maiestate pristina et potestate, T. 30. negante eo, destinatos magistratus abesse oportere seq. T. 31. Rhodiorum magistratus, T. 32. magistratibus pro tribunali cognoscentibus, T. 33. cetera quoque nonnisi per magistratus et iure ordinario agebantur, T. 31. magistratibus liberam iurisdictionem — concessit, Cal. 16. cognitionibus magistratuum — frequenter interfuit, Cl. 12. a magistratibus in Rostra producti, ibid. interdum aut magistratibus aut amicis praesidendi (spectaculis) munus iniunxit, Cal. 18. magistr. spectacula edentes, Cl. 12. unde magistri solent (mappam mittere) Ner. 32.

iurisdict. de fideic., quotannis et tantum in Vrbe delegari magistratibus solitam seq. Cl. 23.

ex omnium magistratuum genere plerique, Cl. 46.

Magnus. magnae conditiones, C. 3. magna re et existimatione, A. 3. multarumque et magnarum propinquitatum, Oth. 1.

magna et vetere prosapia, Galb. 2. magnae rei, Cal. 53.

Bessis — magno proelio fusis, A. 3. — spem imp. cepit, magnam quidem — sed aliquanto maiorem seq. Oth. 4.

in magno negotio habuit, C. 23. neque tam parvum quidquam, neque tam magnum fuit, de quo non seq. T. 30. magnis minimisque apparuit rebus, Cl. 34. ad minima tonitrua — ad vero maiora, Cal. 51.

maiorum rerum occasiones, C. 7. in parvis ac maioribus rebus, C. 48. de maiore re, Galb. 10. maiora negotia, T. 50.

magna et paene incredibilia, A. 84. laeta et magna, A. 95.

magni existimans, A. 40.

maiora, res, conatus maiores, insigniores.

maiora mox in Vrbe molitus est, C. 8. plura ac maiora in dies destinabat, C. 44. ad maiora palam erupit, Ner. 27. ingentia *facinora* ausus, et aliquanto maiora moliens, Cal. 49.

pro *maiestata imperii* ornatam, A. 29.

Maiestas autem libera Republica erat *universi populi*, eamque laesisse dicebatur, qui dictis factisve domi vel foris eius dignitatem violasset, proditione, seditione, male gesta re publica, perduellione etc. v. Tac. Ann. 1, 72, cf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 42, 1. Itaque Claudia novo more *iudicium maiestatis apud populum mulier subiit*, T. 2, ob dictum, quod contemptum populi Rom. prodiderat. maiorum temporibus Rabirio Post., *Ptolemaeum Alexandriam, crediti servandi causa, sequuto*, maiestatis crimen apud iudices motum, Cl. 16. Tiberius Fannium Caepionem, qui — in Augustum conspiraverat, reum maiestatis apud iudices fecit, T. 8 (*perduellionis crimina*).

Sed sub Principibus, qui suam dignitatem substituerant dignitati populi Rom., et se pro toto populo esse existimabant, *maiestatis* atque etiam *impietatis* argui coepti sunt, qui dicto factove Principem vel eius amicos violassent, v. Tac. l. c., *Senec.* de benef. 3, 26. Initium fecit Tiberius. consulente Praetore, an iudicia maiestatis cogi iuberet, exercendas esse leges respondit, et atrocissime exercuit, T. 58. Sequuntur exempla eod. cap. Paconius maiestatis reus, T. 61, Domitius, Ner. 5. (coll. Tac. A. 6, 47.)

Nero instituit, *ut lege maiestatis facta dictaque omnia, quibus modo delator non deesset, tenerentur*, Ner. 32. sub Domitiano *satis erat, obiici qualecumque factum dictumve adversus maiestatem Principis*, Dom. 12. coll. quosdam maiest. reos in Curiam induxerat sequ., Dom. 11.

Mala. malas labentes corrigere, A. 99. adeo permulsisse malas, Ner. 1.

Mālum. recens et integrum malum, T. 68. malum Matianum, Dom. 21, v. not.

ad Malum Punicum, Dom. 1, v. not.

Malus. malum ingenium, A. 87. malus citharoedus, Ner. 41.

nuncio malae pugnae perterritum, Cal. 51.

Malum. malo publico, Ner. 6. magno inimicorum malo, Ner. 57. ei, quem istuc misi, neque boni quicquam, neque mali feceris, Cal. 55. ut malum iis, qui descisent, minaretur, Ner. 40.

ut nonnulli versiculis quoque et praesentia exprobrarent, et futura denunciarent mala, T. 59. defunctum se fatalibus malis. Ner. 40.

quod *Nauplii mala* bene cantitaret, *sua bona* male disponeret, Ner. 39. (lusu verborum, quo *mala* sunt *calamitates*, *aerumnae*, *bona* vero *opes*.)

Male. male mulcatum, C. 17, v. Horat. Tursell. p. 400, ad. Schwarz.

male praecinctus puer, C. 45. male pedatus, Oth. 12. male oculatus, Rh. 5.

animo male fracto, Ner. 42.

male subsequi verba dicentis, C. 55.

societatem — reconciliationibus variis male focillatam, A. 17. vitia male diu dissimulata, T. 42.

nationes male quietas, A. 21.

male loqui de al., A. 51. male opinari de Caesare, ibid. ne quis nobis male facere possit, ibid.

Maledicere alicui, Vit. 14, Vesp. 9.

Maledictum, A. 53, 71; Ner. 23, 39. quod illi maledictum vehemens existimant, Ter. 2.

mansit, A. 72. mansit apud eos — prope quadraginta dies, C. 4.

et plerumque i. q. *pernoctare*, Gall. *rester*.

ut plerique advenae aut inter vicos aut inter vias tabernaculis positis manerent, C. 39. in cuius villa maneret, A. 74. in proximo cuiuscumque domesticorum coenaculo manebat, A. 78. in diribitorio duabus noctibus mansit, Cl. 18. ut coenaret in stabulo assidua et maneret, Cal. 55.

c. accusat. i. q. *alicui imminere*.

quanta eos a plebe Rom. maneret invidia, C. 14. quanta se acerbitas et infamis maneret, T. 67. quis ipsum maneret exitus, Dom. 15. eadem me manent capillorum fata, Dom. 18.

Mansio, statio nocturna (Gr. σταθμός), unde Gall. *maison* pr. *mansion*.

ad primam statim mansionem, Tit. 10.

Manes, v. ind. prim.

Mango, iumentorum, servorum aliarumque mercium venditor.

tanquam Toranio mangone vendente, A. 69. spadonum, qui residui apud mangones erant, Dom. 7.

Mangonicus. ut qui — necessario ad *mangonicos quaestus* sustinendae dignitatis causa descenderit, propter quod vulgo *Mulio* vocabatur, Vesp. 4.

Manifestus. manifesti parricidii reus, A. 33. manifestiora portenta, Galb. 18.

Manipulares milites i. q. *gregarii*, A. 24, Oth. 10.

Manipularius habitus, Cal. 9.

Mansuetus, pr. *manui suetus*. mansuetae ferae, Ner. 11.

Mansuefieri. si per has mansuefieri posset ferum eius ingenium, Cal. 11.

Manubiae. Favorinus apud Gell. 13, 24, *manubias* docet esse *pecuniam a Quaestore ex venditione praedae redactam*. Plerumque tamen intelligenda *pars praedae*, *quae Imperatori obtigit*, ut C. 26. Forum *de manubiis* inchoavit. dedicavit Concordiae aedem etc. *de manubiis*, T. 20. cf. *Manubialis*.

Saepe *manubiae* i. q. rapinae, praeda hostili more ab Imperatore civibus erepta, atque auget additum hoc vocabulum vim orationis. v. corollar. sub voc. *Pleonasmus*.

ne quod non manubiarum genus experiretur, Cal. 41. ne non hinc quoque, quantum posset *praedae et manubiarum* invaderet, Ner. 38. ad *manubias et rapinas* necessitate compulsum, Vesp. 16.

Manubialis. ex manubiali pecunia, A. 30.

Manuleatus, tunica manicata indutus, Cal. 52. v. ad C. 45.

Manumittere etc. v. post voc. *Manus*.

Manus. man. sinistra, laeva etc. v. suis locis.

interdum sua manu exegisse pondus, C. 47. quem ex consuetudine manu sua cibaturus, T. 72. manu sua flagellabat, Cal. 55. mulierem sua manu verberavit, Ner. 33. ut etiam manu pulsata sit a matre Lepidae, Galb. 5. denarios, prolatos manu sua e peculiaribus loculis suis, Galb. 12. paria in medium manibus suis protrahens, Ner. 35. quosdam — manu sua repulit, Cl. 38. ut — manu consanguineorum necaretur, C. 81. cuius manu periret, Ner. 47.

sinistra manu sinum ad ima crura deduxit, C. 82. aquam — poturus manu hausit, Ner. 48. cuius

Gr. 7. propter literarum studium manumissus, Gr. 13. ob ingenium et doctrinam gratis manumissus, Gr. 15. Orbilii servus atque discipulus, mox a Scribonia redemptus et manumissus, Gr. 19. cito manumissus, Gr. 21. postea manumissus, Gr. 23. mature manumissus est, Ter. 1.

Manumissio. quum quasi manumissioni vacatoros consecendisset Tribunal (Galba Praetor. sermo est de manumissione per vindictam), Galb. 10.

Mappa, pannos, quo signum incipiendi certaminis dabat, qui spectaculo praesidebat. aliquo liberto mittente mappam, unde magistratus soleot; Ner. 22.

Marcere. marcente adhuc stomacho, Cal. 58.

Mare superum i. q. *Adriaticum*, *inferum* i. q. *Etruscum*, *Tyrrhenum*, C. 34, 44, A. 49. sinus maris Adriatici, T. 16. immisso in Lucrinum et Avernum lacum mari, A. 16. fossa mare veteri Vrbi inducere, Ner. 16. iactae moles infesto ac profundo mari, Cal. 37.

quum desiluisset in mare, C. 64. ingressum ac turbatius mare, Cal. 23. terra marique praetervehentes, Ner. 34. si quo pervenire mari posset, A. 82. ut navibus, nec tamen mari iretur, Ner. 31.

profundo maris, T. 40. Al. *mari*, v. not.

redeuntem e Graecia perisse in mari, Ter. 5. Ceterum cf. *Mergere* et *Praecipitare*.

quibus venenis — infecta maria tradootur, Cal. 49.

Maritimus, ex secessibus praecipue frequentavit maritima (τὰ ἐπιθαλάσσια), A. 72.

Marina aqua, Ner. 12.

Margarita. Britanniam petisse spe margaritarum, C. 47, v. not. Serviliae sexagies sestertio margaritam mercatus est, C. 50. ut qui—gemmas ac margaritas quingenties HS. una donatione contulerit, A. 30. monile, margaritis gemmisque consertum, Galb. 18. gemmae, margaritae (inter missilis), Ner. 11. in auream pyxidem et pretiosissimis margaritis adornatam, Ner. 12.

margaritarum usum, nisi certis personis et aetatibus, ademit, C. 43.

ut pretiosissimas margaritas aceto liquefactas sorberet, Cal. 37.

Maritus, *Maritare*, v. sub voc. *Mas*.

Marmor. sine marmore ullo aut insigni pavimento conclavia, A. 72.

frusta marmoris, Ner. 49. solium Porphyretici marmoris, Ner. 50.

Marmoreus. lanus, A. 31. arcus, Cl. 1, 11. marmoreum equile, Cal. 55. Circo max. marmoreis carceribus auratisque metis — exculto, Cl. 21.

marmoream se relinquere Vrbem, quam latericiam accepisset, gloriatus est Augustus, A. 29.

Mas. tres sexus feminini—totidem mares, Cal. 7. de hac quoque liberos utriusque sexus tulit; sed marem — prope mutum et elinguem, Vit. 6.

marium expers, Cl. 33 (*abstinens ab impudicitia*; opp. *libido in feminas*).

libidinis in mares pronioris, et eos nonnisi praeduros exoletosque, Galb. 22.

marium pigoora, A. 21, ubi v. Oudend. de genit. *marum*.

Maritus. digressam a marito, C. 43. cui maritoque eius, C. 52. quasi a concubitu mariti, A. 94. sub priore marito, T. 7. sicut sub marito solita esset, T. 50. perdu-

quam matrimonio destinarat, Oth. 10.

dimissam esm a matrimonio, T. 49. diducto matrimonio, Oth. 3.

infestum matrimonium, Lucan.

matrimonia contraxerit turpius, an dimiserit, an tenuerit, non est facile discernere, Cal. 25. matrimoniorum crebra mutatione, A. 34.

quatenus sibi matrimonia male cederent, Cl. 26. sibi quoque iu fatis esse omnia impudica, sed non impunita matrimonia, Cl. 43.

matrimonia obnoxia vectigalibus, Cal. 40.

matrimonia de *ipsis matronis* (abstract. pro concr.) ne provincialibus qu. matrimoniis abstinuisse, C. 52. v. Duker. ad Flor. 1, 1, Ernest. ad Tac. A. 2, 13, Lips. ad l. 12, 65.

Matrix de arbore ipsa, ex qua surcoli quasi *progenies* sc. *soboles*, A. 94.

Materia est *id*, *ex quo componitur*, *efficitur*, *fingitur aliquid*.

bostum eios consapiri, nisi bumili levique materia, neglexit, Ner. 33. Melius leg: *maceria*, v. not.

de *argumento* libri. prioris materiae duo volumina, posterioris unom et quadraginta reliquit, Cl. 41. proposita materia, quam scriberent, Gr. 17.

uude i. q. *occasio opportunitas*, ex qua aliquid fingi vel conflari potest.

materia triumphorum, C. 22. novarum rerum, C. 35. tumultus, T. 22.

nunquam deficiente materia, T. 61. deficieuta belli materia, Cal. 45.

praebitam materiam exprobrandi, A. 16. praecipuam calumniandi materiam, A. 32.

praebeoda materia deridandi et illum at nos non est hominibus, Cl. 4.

ne *quid materiae* praeberet Neroni, Galb. 9.

materia facilis, iu te et in tuos dicere, Rh. 5, (ubi *dicere* est nominat. subiecti.)

Mathematici dicti, qui ex astris eorumque positu horae nataliciae tempore fata hominum coniiciabant, (v. *Genitura* sub verb. *Gignere*) Gell. 1, 9: «vulgus, quos gentilicio vocabulo Chaldaeos dicere oportet, *mathematicos* dicit».

Theogenes mathematicus, A. 94. Thrasyllus mathem., T. 14, v. ind. prim.

Sulla mathem., Cal. 57. Seleucus mathem., Oth. 4. Ascletarion mathem., Dom. 15.

praedictum a mathematicis Neroni olim erat seq. Ner. 40. genituram eius, praedictam a mathematicis, Vit. 3.

Tiber. expulit mathematicos, T. 36, v. not. — edicto Vitelli iussum, intra Kal. Octobr. Vrbe Italiaque mathematici excederent, Vit. 14. nullis infensior, quam vernaculis et mathematicis, ibid.

Mathematice. addictus mathematicae, T. 69.

Maturus. Centuriones maturi, Cal. 44. i. q. *emeriti*. (loug. anonuullis ante paucissimos, *quam consummaturi essent*, dies»).

tener adhue, necdum matura poeritia, Ner. 7.

Mature. i. q. *mox*, *celeriter*, *cito*. mature barbaris coërcitis, Galb. 6. quam (gratiam) mature recuperavit, Oth. 1. mature manumissus est, Ter. 1.

maturius. quo maturius sociis implorantibus subveniret, C. 18. ne ea causa maturius decederet, C. 26. quinquennio maturius, quam solebant, A. 32.

rei, *operam dare*, atque *componere*, *exercere*.

liber epigrammatum, quae fere tempore balnei meditabatur, A. 85. solebat magnorum in Senatu reorum accusationes defensionesque meditari, Cal. 53.

paulatim et ipse meditari exercerique coepit, Ner. 20. quo maiore vania meditaretur citharoedicam artem, Ner. 40.

meditatus pass. meditata et composita oratione, A. 84. Oppon. *extemporalis facultas ad subita*. (*meditatum carmen*, Plin. Paneg. 3, 5, v. Schwarz.)

Mediterranei agri, T. 12.

Medius. medius inter duos Consules sedit, T. 17. consistens saepe inter fratres Deos medius, Cal. 22. vid. Burm. et Oudend., qui tamen servavit: «*medium* se adorandum — exhibebat.» medium inter Consolum sellas — sedebat, Cl. 23. medius inter utriusque filios exstitit Imperator, Galb. 6.

Baiarum medium intervallum Puteolanas ad moles, Cal. 19.

per mediam arenam, A. 43. media in orchestra, Ner. 20. medio Foro, Ner. 5. e medio stadio, Ner. 24. medio Martio campo, Vit. 11. per medias civitates, Vit. 10.

in medio populi, Ter. 5.

onde: *in medium conferre* in aleae lusu, A. 71.

discedere e *medio*, C. 1. se e *medio* amovere, T. 10. *in medium* protrahens (paria) Ner. 53. —

qood discrepat, sit *in medio*, Vit. 2, h. e. de eo, in quo discrepant auctores, *in neutram partem decernemue*, veritate in medio relieta. Ita sunt

medii, qoi neutram partem in bello aeqountur, Gr. οἱ ἐν μέσῳ καθήμενοι, v. ad C. 75.

medios et neotrius partis, C. 75. (*et*, ut saepe, explicat prius vocabulum) de mediis et neotram partem sequentibos, Ner. 2.

de temporis intervallo. medium tempus ad proconsulatum usque in otio secessuque egit, Vesp. 4. medium tempus religio et Seleoens exemit, Oth. 6. medio tempore, C. 76, i. q. *interea*. tempore medio, Cal. 25, Cl. 24. medio temporis spatio, T. 25. reditum medii temporis, Cal. 16. quinque medios consulatus, A. 26.

in media dimicatione, A. 10. — media nocte, A. 94, T. 13. ad mediam noctem, Ner. 47, Dom. 16, vid. *Nox*.

Mediocris. fuisse dicitur mediocri statura, Ter. 5.

mediocri scrupulo iniecto, Cl. 37. tribus quidem, verum mediocribus proeliis, Oth. 9.

non mediocris. non medioer. operam dedit, Cl. 3. non mediocre stodium, Ner. 52. non mediocri laude digna, Ner. 19. praemium non mediocre, Vesp. 18. non mediocris summae statua, Vesp. 23. non mediocrem locum in amborum amicitia tenoit, Horat. non mediocrem silvam observationom, Gr. 24. non medioer. fore consternationem, Cal. 51.

Mediocriter doctus, Gr. 4. Opp. *absolute* doctus.

Mediocritas rei familiaris, A. 101.

simplic. mediocritatem pristinam neque dissimulavit unquam seq., Vesp. 12, h. e. *conditionem mediocrem s. tenuem*.

Medius fidius, iurandi formula, T. 21. Scheid. append. ad Sanet. Min. 1, 18, p. 266, explicat: μέδοι s. μέδη Ζεὺς πίστιος, h. e. *curet s. respiciat Iup. fidius*.

professores, et quorum memoria aliqua exstet, Rh. 1. abolendam Caesarum memoriam, Cal. 60, coll. Dom. 23. proximum a Dis immort. honorem memoriae ducum praestitit, A. 31. ut Neronis memoria coleretur, Ner. 57. in memoriam filiae, C. 26. ad fratris memoriam, Cl. 11. in memoriam patris, T. 7. aviae memoriam tanto opere dilexit, Vesp. 2. tanto amore erga patroni memoriam exstitit, Gr. 15. tui qualem habeam memoriam, Hor. ne quandoque apud hominum gratiam paterna memoria praevaleret, Ner. 33, h. e. *memoria patris, quae esset in animis hominum.* Sed: tandio maternae memoriae, Ner. 6, h. e. *recordationis matris suae.*

in memoriam maiorum originis, A. 7. lapis: memoriae Othonis, inscriptus, Vit. 10. commendans reliquias suas et memoriam, Oth. 10.

i. q. *tempus, quod quis memoria complectitur*, h. e. *quo vivit et agit.*

memoriam ante suam, A. 22. memoria patrum, Gr. 4.

biduum memoriae eximere, Cl. 11, h.e. quasi delere ex historia temporis per omnium dictorum factorumque oblivionem. Contra: res alic. memoriae mandare, Cal. 8.

i. q. *liber, in alicuius memoriam scriptus.*

vitae memoriam prosa oratione composuit, Cl. 1. Ita legendum videtur, A. 79. Iulius Marathus *in memoria eius*, v. not.

i. q. *mentio, commemoratio.* titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria, Dom. 5.

Memorare. consuetudinem, de maioribus suis pro concione memorandi, T. 32. memorante quodam —de Cassii Brutique exitu, Oth. 10.

Memorabilis, memoria dignus. memorabilem illam meritoque laudatam vocem edidit, T. 8.

memorabile illud apud Graecos Cynaegiri exemplum, C. 68.

quod nihildum a se memorabile actum esset, C. 7. quidquid visendum atque memorabile ex antiquitate duraverat, Ner. 38.

principatum — *memorabilem factum; suo oblivionem imminere*, Cal. 31.

Memorialis libellus, C. 56, h. e. *diarium usus privati.*

Memoriter. omnes ordine subinde ac memoriter salutavit, Ner. 10.

Menda. ne quis mendam magis, quam consuetudinem putet, A. 87.

Mendacium. abusum audentius mendacio, Cal. 8. plus mendacio atque etiam periurio locrabatur, Cal. 41. quum nunc mendacii, nunc timoris argueretur, Oth. 10.

sciscitantes mendacio elusit, Vit. 17.

impia dum Phoebi Caesar mendacia ludit, A. 70, h. e. dum simulat Phoebum impio mendacio.

Mens. mente lapsis, A. 48. unum signum alienatae mentis ostendit, A. 99.

quamdiu sanae mentis fuisset, T. 67. urebant anxiam mentem, T. 66. leviter mente recreata, Ner. 41. impios mentis, A. 19. adhuc se mentis compote, Vesp. 5. mentis deminutio, A. 99. valetudo mentis, C. 49, Cal. 50, 51.

linguam mentemque liberas esse debere, T. 28.

hominum erga se mentes, Cal. 60, i. q. *animi.*

Mensa, tabula, circa quam accumbunt cibum capientes, Ner. 47, Vesp. 5.

a quodam nano adstante men-

mercedibus scenicorum recisis, T. 34. ut in praetura *mercede palmarum aurigarios* fraudaverit, Ner. 5.

praestantes *poëtas* nec non et *artifices* — insigni congiario magnaque mercede donavit, Vesp. 18. nec unquam de mercedibus pactus (Gnipho *grammaticus*), Gr. 7. quanta merces *rhetori* est data, Rh. 5. ut tanta mercede nihil sapere diceres, ibid.

publicanos, remissionem petentes, tertia *mercedum* parte relevavit, C. 20. (Polyb. 6, 17, 5: ἀπολῦσαι τῆς ἐργωνίας. Dio 38, 7: ἐκδικίας τινὸς τυγχάνειν).

Merere et *Mereri*. quum meruero, Ner. 10. si merebuntur, A. 56. ipsum quoque paria meruisse, Cal. 30. sed tu culeum meruisti, Ner. 45. Cyzicenis — libertatem ademit, quam Mithrid. bello meruerant, T. 37. quantum quaeque uno concubitu mereret, Cal. 40. adoptionem avunculi stupro meritum, A. 68.

merere sc. stipendia. meruit sub Serv. Isaurico, C. 3. Tribunus mil. in Thracia meruit, Vesp. 2, coll. Tit. 4. in Macedonia corniculo, mox equo meruit, Gr. 9.

quorum duces quadragenamillia HS. merebant, Ner. 20. verbis a militia desumptis.

sociae ac bene meritae civitates, C. 25. vel utcumque meritae, T. 11. tales tamque bene meritos, Oth. 10.

Meritum. ingentis meriti loco, Ner. 3. ob recens meritum, Galb. 20. peculiari merito, Vit. 4.

merita erga populum Rom. allegantes, A. 47. nou pro spe meritorum tractari, A. 13. pro meritorum gratia, Cal. 26. meritorum fiducia, Vesp. 13.

virtutes ac merita cuiusque digne prosequutus, A. 66. pro quibus meritis, A. 57.

multa multorum Claudiorum egregia merita, T. 2.

Merito, Vesp.

Meritorius. meritoria rheda, C. 57. meritoria vehicula, Cal. 39.

meritorio coenaculo abditus, Vit. 7, i. q. *conducticio*.

meritoria scorta, Cl. 15, conf. Vopisc. Tac. 10.

Meretrix, Ner. 28, Dom. 22.

Meretricium facere, Cal. 40.

Mergere. ne profundo mergeret, Cal. 16. flumine proximo mergi, Cal. 20. mergendum mari servis ipsius demandavit, Ner. 35. ossa et reliquias — mari mersit, Dom. 8.

Meridie, Cal. 56, Cl. 34.

Meridiare, somnum meridianum capere, Cal. 38, Ner. 6.

Meridiani, gladiatores meridie pugnantes, Cl. 34, v. not.

Merum, T. 59. thure ac mero supplicare, A. 35. infuso super altaria mero, A. 94.

larga meri potione uncratos, T. 62. plurimum meri propalam hausit, Vit. 10.

Messis. messium feriae, C. 40.

Meta. quo laxius dimicaretur, sublatae metae, C. 39. Circo max. marmoreis carceribus auratisque metis, quae utraque et tophina ac lignea antea fuerant, exculto, Cl. 21.

Metallum. ius metallorum, T. 49. condemnare al. ad metalla, Cal. 27.

Metoposcopus, Tit. 2.

Metrum, Gr. 1, 23.

Metus. c. *genit*. metu iudicii, C. 18. quo metu iudicum, Ner. 23. metu M. Antonii, C. 82. metu damni, C. 67. maior emolumenti *spes*, quam damni *metus*, A. 25. metu poenae theatr. A. 40. turbarum metu, T. 4. periculi metu, Cl. 36.

milite — his usus est, A. 25.

militem secrevit a populo (in spectaculis), A. 44, v. not.

de legendo vel exauctorando milite, T. 30. militi — nihil unquam largitus est, T. 48. primus Caesarum fidem militis etiam praemio pigneratus, Cl. 10.

tumulus, circa quem deinceps stato die quotannis miles decurreret, Cl. 1.

disce, miles, militare, Galb. 6. militem — probabat, C. 65.

prohibitis per militem obviis, T. 64. interpellante milite se populo, Vit. 15.

militem quasi proditorem, et Senatum quasi parricidam incessere, Cl. 12. et militi, et plebi, Cl. 27.

nulla familiae aut militis disciplina, Vit. 10.

populus indifferenter, miles gravissime tulit, Dom. 23.

Reliquos locos, quibus voc. *milites* occurrit, vid. sub singulis vocibus.

Militare. disce, miles, militare, Galb. 6. si militare adversus eum vellent, C. 68.

Militaris. in re militari et commutavit multa et instituit, A. 24.

militari arte, C. 55. (locus dubiae lectionis, v. not.) ratio militaris, A. 25.

fossas — militari opere detersit, A. 18, i. q. *per milites.*

dona militaria, A. 8, 25, T. 32.

viae militares, A. 49. — *aerarium militare*, ibid. v. not.

Militia. militiam resque bellicas semel attigit, Cal. 43. militiam auspicantibus, A. 38. functus militia, Gr. 9. praecipua militiae laus, C. 35. per honorem militiae, Iuven.

reliqua militia, C. 2, h. e. *reliquo militiae tempore.* pro temporibus militiae, A. 49.

commoda *emeritae militiae*, Cal. 44. *iustae militiae* commoda, Vit. 15.

more militiae, Cal. 58. Germ. legiones transferre in Orientem ad securiorem molliorem que militiam, Vesp. 6.

equestrem militiam petentes, A. 46. *imaginariae militiae* genus, Cl. 25.

equestres militias ita ordinavit ut seq. Cl. 25. equestribus militiis industrie functus, Plin.

Militiola. semestribus militiolis tumentem, Iuven.

Mille. aliis captivorum millia dono offerens, C. 28, h. e. singula millia, vid. Gronov. ad Liv. 29, 15, Drakenb. ad 30, 17. — per centum sex. millia, Ner. 31. sc. *passuum.* Al. *milliaria*, vid. Oudend.

Milliare s. *Milliarium.* circa quartum milliarium, Ner. 48. ad sextum milliarium, Vesp. 1. — *Milliarium aureum*, Oth. 6, v. not.

Milliarius, adiect. ut porticus triplices milliarias haberet, Ner. 31.

Mimus, histrio, qui recitata vel cantata ab alio gestu effingit, vid. Bulenger. de theatro 1, 48.

quum — pronuntiatum esset a mimo, A. 53. Vulgo *in* mimo, vid. not. — mimus Latinus, Dom. 15.

fabula ipsa, in qua actio mimorum. in Laureolo mimo, Cal. 57 (Iuvenal. 8, 187). ludis Dec. Laberius Equ. Rom. mimum suum egit, C. 39, v. not. Equites Rom. matronasque ad agendum mimum produxit in scenam, Ner. 4.

inde: ecquid iis videretur *mimum vitae* commode transegisse, A. 99.

de quavis re ficta, simulata, ut Gall. *farce.*

in hoc quoque mimo praeter modum intemperans, Cal. 45. ne

nor turba Romae foret, T. 2.

nec potentia minor, nec dignitate, T. 1. ne minor inveniretur, A. 94.

non minora illa — immo maiora etiam indicia fuerint, C. 63. nec minoris impotentiae voces seq. C. 77. nec minore studio, C. 28. ne — minora quoque enumerem, Cl. 29. Al. *minora quaeque* et *minima quaeque*.

nemine ante se munificentia minor, Tit. 7. (Gr. οὐδενὸς ἥττων).

bipedali minor, A. 43.

ne quis civis *maior* annis viginti, *minorve* quadraginta seqq., C. 42.

turma *maiorum minorumque puerorum*, C. 39. maiorum minorumve puerorum dilectu, A. 43. ne minores quidem pueros praeteriit, A. 41, h. e. qui *infra undecimum aetatis annum* essent, ut patet e sequentibus.

plebeio homini, atque etiam *natu minori*, T. 2.

Minus. minus sibi familiarem, A. 53.

in senecta sinistro (oculo) minus vidit, A. 79.

septuagesimo et sexto aetatis anno, diebus quinque et triginta *minus*, A. 100. (Gr. δεόντων). Accusativus est absolutus, ut in: *id genus*, *illud horae* etc.

nunquam *minus* mille carrucis fecisse iter traditur, Ner. 30, cf. *Amplius*.

nec cuiquam minus — quadring. millibus nummûm constiterunt, Vit. 13. Inutilis correctio: *minoris*.

nullos minus metuendos, quam qui sequ. Vit. 7.

nec minus. quae ad formam et habitum et cultum et mores, *nec minus*, quae ad civilia et bellica eius studia pertineant, C. 44.

Cassius Severus, nec minus alii, Vit. 2. luxuria — nec minus libido, Tit. 7.

nec tamen eo minus, A. 45. nec eo minus, Cl. 8, Oth. 4, Vesp. 24. (Gr. οὐχ ἧττον δέ).

nihil minus, *quam*, A. 25.

paulo minus. i. q. *fere*, *paene*. (Gr. ὀλίγου δεῖν v. ὀλίγου.

civilem admodum — ac paulo minus quam privatum egit, T. 26.

quod paulo minus utrumque evenit, T. 39.

talem Principem paulo minus quatuordecim annos perpessus terrarum orbis, Ner. 40.

Minimus. qui imperium —*ex minimo maximum* reddidissent, A. 31.

non minimo discrimine, A. 25, i. q. *non exiguo* h. e. *maximo*. res non minimi periculi, A. 67.

magnis minimisque apparuit rebus, Cl. 34. — minima tonitrua et fulgura, Cal. 51.

quod minimum est, T. 50.

quibus minimum, Vesp. 19. nummo addixit, C. 50. Al. *minimo*.

Minuere. non negando *minuendove*, sed insuper *amplificando* ementiendoque, C. 66.

vectigalia aut abolevit, aut minuit, Ner. 10.

sicut gloriam *auxit*, ita gratiam *minuit*, Oth. 1.

Minutus. itinera minuta, A. 82. pueri minuti, A. 83.

crebris et minutis ictibus, Cal. 30. minutissimis ictibus, Vit. 17.

minutissimis literis, Cal. 41.

Mirari. quo magis miror, Cl. 27 seq. acc. c. inf. mirari se, sibi obiici, A. 7.

non esse mirandum, *quod*, Ner. 2. mirantem, *quod*, Vesp. 5. mirari se, *quod*, Dom. 1.

mittere de iactu aleae. mitt. canem, senionem, A. 71.

mittere mappam, Ner. 22, h. e. signum pugnandi s. certandi dare, v. *Mappa*.

Missilis. res missiles, A. 98, h. e. *munera*, *quae a Principibus spargi solebant*, Gr. ἀποφόρητα. *missilia*. sparsit missilia variarum rerum, Cal. 18. sparsa populo missilia omnium rerum, Ner. 11. omne genus rerum missilia sparsit, Dom. 4.

Missio i. q. *dimissio militum*. De variis missionibus v. Lips. de milit. Rom. 5, 19. decumanos — missionem et praemia flagitantes, C. 70. de seditione militum, praemia et missionem poscentium, A. 17. alias (legiones) immodeste missionem postulantes, citra commoda emeritorum exauctoravit, A. 24. ut voluntariis non modo missionem post victoriam, sed etiam veteranorum iustaeque militiae commoda polliceretur, Vit. 15. missione impetrata, Vesp. 1.

definitis pro gradu cuiusque et temporibus militiae et commodis missionum, ne aut aetate aut inopia post missionem sollicitari ad res novas possent, A. 49. missiones veteranorum rarissimas fecit, T. 48.

i. q. *dimissio ex officio* v. *magistratu*. missionem continuo efflagitavit (Caesar Quaestor a Praetore ad petendam in Vrbe praeturam), C. 7; cf. Sallust. Iug. 64.

missio gladiatorum i. q. venia iis data, non ad necem depugnandi.

gladiatores *sine missione* edi prohibuit, A. 45. (Flor. 3, 20, 14: «quod sub gladiatorio duce oportuit, sine missione pugnatum est.» v. Freinsh.)

missio sanguinis, Cal. 29.

Missicius praetorianus, Ner. 48, i. q. *exauctoratus*. Al. nomen militis habuerunt. Id sine dubio Suetonius nobiscum ignorat.

Missus in spectaculis *de vehiculis* v. *gladiatorum paribus*, *quae uno tempore ad certamen in arenam emittuntur*. Gall. *une course*.

nonnunquam interiecta per quinos missus venatione, Cl. 21. spectaculum multiplicatis missibus in serum protrahebatur, Ner. 22. Circens. die, quo facilius centum missus peragerentur, singulos a septenis spatiis ad quina corripuit, Dom. 4. (Inde ad *fercula* transfertur, quae eodem tempore apponuntur, v. Capitol. Pertin. 12, Lampr. Heliog. 30).

Moderari, *Moderatio*, *Modestus*, *Modestia*, *Modicus*, *Modius*, *Modo* etc. v. sub v. *Modus*.

Modus est *mensura*, *norma*, ad quam exigitur aliquid, quod ad *magnitudinem* vel *numerum* vel *rationem* attinet, ultra quam augeri, citra quam subsistere non debet, quidquid *iustis finibus*, qui sunt *in modio*, circumscriptum est.

frumentum — sine modo mensuraque praebuit, C. 26, ubi additum *mensuraque*, ut saepe apud Nostrum, explicat: *sine modo*.

de modo aedificiorum, A. 89.

taxato prius modo summae, Cal. 38.

ita modum se proscribendi statuisse, A. 27. ius civ. ad certum modum redigere, C. 44. Senatorum affluentem *numerum* — ad *modum* pristinum redegit, A. 35.

divortiis modum imposuit, A. 34.

excesserat humanitatis modum, T. 29. praeter modum comis, Vit. 7. praeter modum intemperans, Cal. 45. praeter modum commovebatur, Dom. 14.

adhibito honoribus modo, A.

cursionem acuto moderatus, Galb. 6.

Moderatio. Valer. M. 4, 1, virtutem dicit, «quae mentes nostras *impotentiae* et *temeritatis incursu* transversas ferri non patitur.» Gr. σωφροσύνη, ἐγκράτεια, Appian. Civ. 2, 63: μετριοπάθεια.

moderationem clementiamque — admirabilem exhibuit, C. 75. qua virtutis moderationisque fama, A. 21. perenni moderationem minoribus quoque et personis et rebus exhibuit, T. 32. quum adhuc favorem hom. moderationis simulatione captaret, T. 57. provinciam administravit — moderatione atque abstinentia singulari, Oth. 3. abstinentia et moderatione insequentium Principum, Dom. 23. Equites Rom. severe curioseque, nec sine moderatione, recognovit, Cal. 16.

Modestia. plerosque modestia et pudore deterruit, T. 47, i. q. *verecundia*, Gr. αἰδώς. simulavit et ipse mire modestiam, Dom. 2.

i. q. *abstinentia*, quae *avaritiae* opponitur, Gr. ἐγκράτεια. summa industriae, nec minore modestiae fama, Tit. 4, v. not.

Modestus, Gr. ἐγκρατής. ut neque modestiores unquam, neque iustiores exstiterint (magistratus), Dom. 8.

Modeste. parum modeste fecisse eum, A. 64.

nihilo modestius vixit, Ner. 5. Opp. *arrogantiae*, *insolentiae*.

Modulatus pass. modulate carmine, A. 57, Cal. 16. carmina lascive modulata, Ner. 42. modulatae laudationes, Ner. 20.

Moechus. moechum calvum adducimus, C. 51. uxoris moechus coeperat esse suae, Oth. 3.

Moenia. intra moenia hostis, C. 35. — Syracusis collapsa vetustate moenia, Cal. 21.

prospectis modo necaditis Urbis moenibus, T. 72. destinarat Ostia tenus moenia promovere, Ner. 16.

nec populo aut moenibus patriae pepercit, Ner. 38.

Moeror. velut in domestico communique moerore, Cal. 5. moeroris impatiens, Cal. 24.

Moestus. moesta civitate clade Variana, T. 17.

ut diem cladis quotannis moestum habuerit ac lugubrem, A. 23.

Moles, agger, in portu ad arcendos maris fluctus obiectus. Ital. *molo.*

moles Puteolanae, Cal. 19. iactae moles infesto ac profundo mari, Cal. 37.

portum Ostiae exstruxit — ad introitum profundo iam solo mole obiecta, Cl. 20.

de gravi et molesta multitudine laborum. in tanta mole rerum, A. 84.

Molestus i. q. *importunus*, *difficilis.* sermonis Lat. exactor molestissimus, Gr. 22. cur ergo illi *molestus* esse velim, quum mihi ille *iucundus* esse non possit (Cic. ad Att. 12, 26), Gr. 14.

molesta dialectos, T. 56, i. q. *iniucunda.*

Moleste scribere aut loqui, A. 86, h. e. ita ut obscuritate iniucundam legentibus vel audientibus difficultatem obiicias.

moleste ferre aliquid, Cal. 39, Gr. δυσχεραίνειν i. q. χαλεπῶς φέρειν.

Molestia. quo minore molestia senat. munera fungerentur, A. 35.

quum Sil. impatientiam nauseae vitasset et molestiam navigandi, Cal. 23.

Moliri, suscipere, aggredi rem gravem atque difficilem.

reputans, quantum moliretur, C. 31. multa varie molientem, T. 3.

hos *per omnes moras* exito prohibere conatus, C. 34.

pro mora, C. 38, h. e. *dilatione solutionis*. in solatium dilationis ac morae (quam ferrent candidati usque ad honorum primordia), Ner. 15.

Morari aliquem i. q. *detinere, moram obiicere*.

morantı se (h. e. *Caesari retinenti se, aquiliferum*), C. 62. si flumina morarentur, C. 57. si omnia morarentur, A. 97, h. e. *omnia se Romae detinere vellent*.

revolsae templi fores, ne quid gestientes vota reddere morarentur, Cal. 6, (h. e. ne *fores* morarentur *se* gest. vota reddere. Al. leg. *moraretur*, qui falso voc. *quid*, h. e. aliquid temporis v. ullo modo, subiectum habuerunt, v. not. et Oudend.)

necubi lectorem vel auditorem obturbaret ac moraretur, A. 86. ne nuncii morarentur, T. 65, h. e. *se exspectantem destituerent, seriusque certiorem facerent*.

Morari a gr. μωρός i. q. *insanire*. morari eum inter homines desisse, producta prima syllaba, iocabatur, Ner. 33 (per ἀμφιβολίαν, quum *morari* correpta prima syllaba sit i. q. *versari*, hoc *insanire*). De hac *annominatione*, quae vario modo, ut *productione* n. l. efficitur, v. suct. ad Herenn. 4, 21.

Morbus. morbo quartanae aggravante, C. 1. decessit morbo aquae intercutis, Ner. 3. in podagrae morbum incidit, Gr. 3. prima morbi accessione, Vesp. 23.

morbos comitialis, C. 45, Cal. 50, Ner. 33. articularis, Galb. 21.

cuius opera ex aneipiti morbo convaluerit, A. 59. leniendis morbis nullam div. hum.que opem non adhibuit, Tit. 8.

morbo variante, A. 98. gravis morbus, T. 72, Tit. 2. ingravescente vi morbi, T. 73. variis et tenacibus morbis conflictatos est, Cl. 2.

morbo implicitum acri, Ter. 5.

supr. diem morbo obiit, Cl. 1. diutino morbo obiit, Cal. 1.

Mordicus. paludamentum mordicus trahens, C. 64, h. e. *dentibus*.

Mori. inedia, A. 53, T. 53. mori volentibus vis adhibita vivendi, T. 61. mori iussis, Ner. 37. moriendi impetum cepit, Oth. 9.

spectasse utrumque morientem, A. 13. moriens ut feram mecum spem sequ. A. 28. quibus ea funeris sui curam moriens demandarat, T. 51.

una voce occurrens: moriendum esse, A. 15.

Antonium — ad mortem adegit, viditque mortuum, A. 17, v. not. regem se voluisse videre, non mortuos, A. 18, (h. e. *mera cadavera, quamvis regum, quum in vivis essent*). ne mortuo qu. perinde affectus est, T. 52, h. e. *eius morte*.

pro mortuo deseri iussit, Dom. 2. —

contumeliis mortuum insectatus est, Ner. 33, h. e. *cum post mortem*.

incolumem detestata, *mortuum* laudibus tulit, Oth. 12. mortuum contumel. acclam. lacerare, Dom. 23.

mortuus. clare mortuo mandarat, T. 57. ne mortuo sedem ullam, nisi inter impios, darent, T. 75. bona vivorum ac mortuorum, Dom. 12. —

Mors. talia agentem — mors praevenit, C. 44. inter haec morte praeventus est, Tit. 10.

aspernatus tam lentam mortis genus, subitam sibi celeremque optaverat, C. 87. talem ei mortem

tis exoletumque morem — retinuit, ut, Galb. 4.

degenerasse eum a civili more, A. 17. quaedam circa civilem et militarem morem, Cl. 21.

exterarum gentium multitudo, suo quaeque more, C. 84. more Graeco, Ner. 12.

more i. q. *tanquam*, *quasi*. more clientium, A. 60. more concionantis, Rh. 6. hostiarum more mactatos, A. 15. bestiarum more quadrupedes cavea coërcuit, Cal. 27.

mos est c. infin. fuitque mos triomphantibus, illas — pangere, Galb. 1.

cui mos erat, prius aliquem — excitare, Rh. 6. (His loc. infinitivus est subiectum, quasi: τὸ *pangere* — *mos fuit*).

prisci decorique moris existimans, sequ. infin. A. 43.

c. acc. et infin. vota, quae in proximum lustrum suscipi mos est, A. 97.

De dict. *mos est* et *moris est*, v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 13, 3, et 82, 5.

mores Gr. ἦθη, singulorum vel societatis adeoque civitatis.

quae ad mores, nec minus, quae ad civ. et bell. eius studia pertineant, C. 44.

quibus moribus atque fortuna domi et inter suos egerit, A. 61.

approbata cito etiam morum indole, A. 8. quum Iuliae mores improbaret, T. 7. Aug. palam morum eius diritatem improbassa, T. 21. de acerbitate et intolerantia morum eius, T. 51. fuit morum lenissimorum, Pers. non sine insectatione studiorum morumque eius, Gr. 19. congroentia morum, Oth. 2.

publici mores. si qua in publicis moribus desidia aut mala consuetudine labafent, corrigenda suscepit, T. 33. specie morum corrigendorum, T. 59.

praefectura morum, C. 76. ἐπιμέλεια τῶν τρόπων. *Praefectus morum*, ἐπιστάτης τῶν τρόπων τῶν ἑκάστου (Dio 43, 14), primus Caesar appellatus est pro *Censore*, v. not. et Schwarz. ad Plin. 45, 4.

recepit et *morum legumque regimen*, A. 27. Fuit ἐπιμελητὴς καὶ ἐπανορθωτὴς τῶν τρόπων, Dio 54, 10 et 30.

in ipsa publicorum morum correctione, T. 42. Coll. C. 33. susceptu morum correctione, Dom. 8.

Morigerari alicui ore (de impudica libidine), T. 44.

Movere, id quod *quietum* vel *tranquillum* est, *ad procedendum v. agendum excitare et impellere*. Dicitur de rebus et hominibus, et pro diversitate naturae, conditionis, loci variam significationem obtinet, in singulis exemplis facilius indagandam.

nurum ac nepotes — loco movit, T. 64, h. e. *transportavit* ab uno loco ad alium.

corpus ut moveri o Miseno coepit, T. 75.

motis necdum conditis ancilibus, Oth. 8, (Liv. 27, 33), v. not. et Oudend. ad h. l.

movere, ut Gr. αἴρειν, per ellipsin nominis. ipso movente, Vit. 9. quum minime quis moturum speraret, C. 60. ut a Miseno movit, Cal. 13, v. Drakenb. ad Liv. 10, 4, 9.

mov. aliquem ordine senatorio, C. 43, i. q. *eiicere*. Senatu, Dom. 8, v. de hac nota senat. Duker. et Drakenb. ad Liv. 39, 42.

ventre modo Britannici moto, Ner. 33. Ita etiam *ciere alvum* dicitur.

moveri dicuntur, quae agitari

Mulo. soleis mularum argenteis, Ner. 30. ad calciandas mulas, Vesp. 23.

mulae partus, obscoenum prodigium, Galb. 4, (cf. Plin. H. N. 8, 44.) quum mula pepererit, ibid. — *Mulus.* mulis e prox. pistrino ad vehiculum iunctis, C. 31. ut Proconsulibus ad mulos et tabernacula, quae publice locari solebant, certa pecunia constitueretur, A. 36.

Mulio. canusinati muliones, Ner. 30.

mulionibus ac viatoribus praeter modum comis, Vit. 7. mulionem in itinere quondam suspicatus ad calciandas mulas desiluisse, Vesp. 23.

propter quod vulgo *mulio* vocabatur, Vesp. 4.

Mulcare. male mulcatum, C. 17, h. e. *verberibus afflictum*. Alii male, *multatum*, v. Oudend.

Mulier. quae novo more iud. mai. apud populum mulier subiit, T. 2.

omnium mulierum virum et omnium virorum mulierem Curio Caesarem appellat, C. 52.

mulier vulgaris, Vit. 51. Catta mulier, Vit. 14. species barbarae mulieris, Cl. 1.

mulieris servus nomenculator, A. 19, v. not. mulieris verna, Gr. 23.

mulier libertina, Cal. 16.

voc. *mulier* respectu ad nomen propr. ante memoratum, Ner. 28, 33.

mulieres ante horam quintam venire in theatrum, non placere, A. 44 (h. e. *muliebre secus omnes.*) circumduci ac mulieribus ostendi, Cal. 35.

mulieres i. q. *uxores*. quo facilius consilia adversariorum per cuiusque mulieres exquireret, A. 69.

Mulierculae i. q. *ancillae*, T. 6.

Muliebris. muliebre secus omnes, A. 44, v. *Secus*. in muliebrem naturam, Ner. 28.

muliebri veste, C. 6. munditiae muliebres, Oth. 12.

Mullus, piscium genus. Gr. τρίγλη. (v. Plin. 9, 17), T. 60. tres mullos triginta millibus nummûm venisse, graviter conquestus — annonam macelli quotannis temperandam censuit, T. 34. (Haec enim iungenda, ut *odhib. supellectili modum* respicit *Corinth. vasorum pretia*, ne quis de emendatione cogitet, v. not.)

Mulsum, vinum melle conditum, Dom. 20.

Multa. quum ae multa irrogata condemnassent, T. 3. inepte Pitisch. citat locum Cl. 14, ubi *multarum* sc. *legum* est a v. *multus*

Multare. grandi pecunia multatos, A. 12. sacerdotio et uxoris dote et gentilicii hereditatibus multatus, C. 1. parricidas bonis omnibus, reliquos dimidia parte multavit, C. 42. sedit. quemque et praedae et agri destinati tertia parte multavit, C. 70.

quod hic in aedilitate inquilinos praediorum suorum — multasset (simplic. h. e. *pecunia* multasset), Cl. 38.

multatus est deponens multi defenderunt, A. 21, in his Burm. et Ernestius. Cum Oudend. praetuli incerto vocabulo: *ultus est*.

Multa. multa a multis exstructa sunt, A. 29. *multa multorum* Claud. egregia merita, *multa etiam* secus admissa, T. 2. *multa et formidolosa multis* coniectantibus, Ner. 6. multa et immania — creditur destinasse, Ner. 43. *multaque et extrema* metuentes, Cal. 54. (πολλὰ καὶ ἔσχατα).

qualia multa saepe — decreta

viarum aut ad bestias condemnavit, Cal. 27.

Dyrrhachina munitione, C. 68. in munitione oppidi, Galb. 10.

Munus i. q. *officium*, quod singulis vel pluribus adeoque civitati praestamus, unde venit, ut modo de officiis publicis, modo de privatis et donis, in alicuius gratiam exhibitis, adhibeatur. Gr. γέρας.

i. q. *officium*.

non modo ducis, sed etiam militis functum munere, A. 10. M. Marcello ad munera publica admoto, T. 10. nulli publico privatove muneri habilis, Cl. 2. *privata* modo *officia* obiens, ac *publicorum munerum* expers, T. 15. senatoria munera fungi, A. 35, vid. *Fungi*.

muneribus imperatoriis fungi, Vesp. 24. si quid subiti muneris iniungendum esset, T. 18. remisso *officiorum munere*, C. 67. indicandi munus, A. 32. quibus obtigerat id munus, A. 10.

i. q. *donum*. praeferentibus munera, C. 84. (γέρατα, δῶρα ἐντάφια, vid. Kirchmann. de fun. Rom. 3, 5.)

Saturnalibus — modo munera dividebat — modo nummos, A. 75. munera, quibus — donatus est, T. 6. munera Syriacis legionibus largitus est, T. 48.

muneri offerre aliquid, Ner. 46. muneri accipere al. Ner. 56, Galb. 10. Maecenati pro grammatico muneri datus est, Gr. 21.

Saepissime de *ludis gladiatoriis*, qui in defunctorum honorem in populi gratiam edi solebant, ex barbaro more, Manes victimis humanis expiandi, repetiti, v. Kirchmann. l. c. 4, 8. Inde omnino *gladiatorii ludi* dicti sunt *munera gladiatoria* v. simpl. *munera*, et distinguuntur *ludi* sc. *scenici*.

gladiatorium munus, C. 10, 39, T. 7, 37, 40, Cal. 18, 26, Cl. 2, 21, 24, 34, Ner. 4, 11, Tit. 8.

munus simpl. A. 43, 45, Ner. 12, Vit. 12, Tit. 7.

ad munus populi, h. e. *populo exhibendum*, C. 75. munus populo — pronuntiavit *in filiae memoriam*, quod ante eum nemo, C. 26, v. not.

munerum impendia, C. 54. ludorum ac munerum impensae, T. 34, Dom. 12.

quodam muneris die, A. 43, Cal. 35. curator munerum ac venationum, Cal. 27.

quaestoria munera, Dom. 4, coll. Cl. 24.

Munusculum. inter varia munuscula, A. 98, h. e. dona

Munerarius, is qui edit munus gladiat. Dom. 10.

Municipium et *Municeps*, vid. Gell. 16, 13, Heinecc. Ant. Rom. append. l. 1, §. 120 sqq. commeatibus per municipia et colonias dispositis, T. 38. Decuriones municipiorum et coloniarum, A. 100. municipiorum coloniarumque primores, Cl. 1.

Municeps Reatinus, Vesp. 1, Gell. l. c.: « *Municipes* sunt cives Romani ex municipiis, legibus suis et suo iure utentes, muneris tantum cum populo Rom. honorarii participes, a quo munere capessendo appellati videntur, nullis aliis necessitatibus neque ulla populi Rom. lege astricti, nisi in quam populus eorum fundus factus est.» v. Otbon. ad h. l.

Municipatim. municipatim dividendos custodiendosque coniuratos Catilinae Caesar censuit, C. 14, h. e. *per municipia*.

Municipales agri, A. 13.

Munificentia, C. 10, T. 48, Tit. 7.

N

rarum orbi natum, A. 94. — filium natum, C. 52.

nascens (partic. pass.) A. 5.

adolescent. honeste natum, A. 43, i. q. *honesto genere.*

quem (equum) natum apud se, C. 61.

sermone nato super coenam, C. 67. percussoribus eius consilium natum, Cal. 51. tanquam occasione nata, Ner. 40.

secum et natas et morituras literas, Gr. 23.

de quodam — improbrius nato, Vesp. 23, h. e. *cui natura magna*, sensu obscoeno.

Natalis sc. *dies*, A. 57. sub natalem suum, A. 81, coll. T. 26, 65, Cal. 26, 49, Tit. 5.

addita voc. *diss.* ipso natali die, A. 94. a primo die natali ad exitum eius, A. 100. diem nat. eius, T. 53. quod Othonis — diem nat. celebraverat, Dom. 10.

De voc. *natalis* absoluta dicto vid. Burm. ad T. 53, et Cal. 49. (Plin. ep. 6, 30, 1, *natales tuos*).

De *natalibus Principum* vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 92, 4.

natale solum, Cal. 8.

natales de *origine generisque nobilitate*, A. 5. (Plin. ep. 3, 20, 6, *natales competitoris*. Id. 8, 18, 8, *mulier natalibus clara*.)

Natu a subst. *natus*. grandis natu, A. 89, Ner. 34. grandior iam natu, A. 53. utroque maiorem natu fuisse, Ter. 1. maiores natu, Cl. 15, 24. maximos natu de Germ. filiis, T. 54. natu minori, T. 2.

Natura de *summa omnium rerum causa s. vi, qua omnia nascuntur.*

regem populo Rom. naturam parturire, A. 94. non absolutum a natura, sed tantum inchoatum, Cl. 3. ludibria naturae, A. 83.

de *corporis animique ratione ingenita*, singulari cuique, qua distinguitur ab aliis rebus creatis.

cordis ea natura existimatur, ut tinctum veneno igne confici nequeat, Cal. 1. puerum exsectis testibus etiam in muliebrem naturam transfigurare conatus, Ner. 28. unde simpl. *de pudendis*. hircum vet. capreis naturam ligurire, T. 45.

max. *de animi indole.*

natura lenissimus, C. 74. natura benevolentissimus, Tit. 8. comi facilique natura, Gr. 7. immanitas naturae, Ner. 7. fuit naturae acerbae, Gr. 9.

vini natura parcissimus erat, A. 77. pronior ad id genus libidinis et natura et aetate, T. 44. saevum et sanguinarium natura fuisse, Cl. 34.

saeva ac lenta natura ne in puero qu. latuit, T. 57. naturam saevam atque probrosam ne tunc qu. inhibere poterat, Cal. 11. quidam natura cupidissimum tradunt, Vesp. 16. super ingenii naturam, Dom. 3, h. e. *cupiditatem natura ingenitam*. magis ex natura et priore vita sua, Vit. 10.

magis naturae obtemperans, T. 59. *naturae* vitia esse, non *animi*, T. 68, (ubi *animus* ad mores voluntate et consuetudine acquisitos pertinet, *natura* ad ingenitam conditionem). naturae illa vitia, non aetatis esse, Ner. 26. non abhorrentia a sua natura, Ner. 43.

Naturalis filius. Distingu. *adoptivus*, T. 52. nepos naturalis, T. 55.

historia naturalis h. e. rerum naturae, Plin.

Natio, γένος, ἔθνος. natione Hispanus, Gr. 20.

nationes male quietae, A. 21.

Natrix, serpentis genus, Cal. 11,

στος ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ὠρύξατο, coll. 61, 20).

Domit. excitavit Naumachiam, Dom. 5.

Naumachiarii, Cl. 21.

Nausea. nauseae impatientia, Cal. 23.

Nauta. nautae de navi Alexandrina, A. 98.

navis — sine gubernatore, sine nauta ac vectore ullo, Galb. 10.

Ne. ne enumerem, A. 51. ne singillatim minora quoque enumerem, Cl. 29. ne exsequar singula, Dom. 1.

ne post voc. de numero glad. quo ne maiorem — habere Romae liceret, C. 10.

ne quis et *ne qui*, vid. *Aliquis*. — *necubi*, A. 46, 86, vid. *Alicubi*.

ne — *neve*, A. 21, 35. — *ut* — *neve*, Vesp. 11.

ne non. ne quod non manub. genus experiretur, Cal. 41. ne non hinc quoque — invaderet, Ner. 38.

ne qua non arte demer. Vit. 2. Caium ne quo non genere demer., Vesp. 2. ne qua non religio sequ., Dom. 8.

ne quidem. prosperrime semper, ac ne ane. quidem unquam fortuna, praeterquam bis, C. 36. *neque* donavit, *neque* manumisit, *ne* heredit. *quidem aut* legata percepit, T. 15. Al. *neo*. ne stultit. qu. suam, Cl. 38.

ne illud quidem ignoro, T. 21, al. cf. *Neque*. ne conatum *quidem* omnino, *sed etiam*, C. 78.

.. per legatos, nec per eos quidem, T. 37. nec tunc quidem, Cal. 11. Al. *ne*, v. Oud. nec clam qu. aut raro, sed quotidie ac palam, Vit. 2.

ne enclit. pro *utrum*, vid. *An*.

Nec et *Neque*. ut — solus gratiam caperet, nec dissimularet collega eius, C. 10.

nec tamen persuasit, Cl. 38.

neque tamen unquam, A. 49. neque tamen — aut statim aut unquam, Ner. 34.

nec non et i. q. *atque etiam*. suppliciter, *nec non et* minaciter, Tit. 5.

horam etiam, *nec non et* genua mortis, Dom. 14. provinciae civitatesque, *nec non et* regna quaedam, Vesp. 8.

neque — *neque*. *neque* patrio, *neque* civili, *ac ne* virili *quidem*, *ac denique* humano, Cal. 52. *neque* liberalitatis, *neque* clementiae, *nec* comitatis *quidem*, Ner. 10, coll. T. 15. — *neque* — *neque* — *imo etiam*, Cl. 40.

neque — *et*. *neque* refugit, *et* cominus tendens seq. C. 63. *neque* ratam rem habuit, *et* subinde iactavit, Galb. 16. *neque* dissimulavit unquam, *et* saepe ingenue professus est, A. 44. *neque* dissim. unquam, *ac* frequenter *etiam* seq., Vesp. 12. *neque* impetravit, *ultro-que etiam*, T. 11. (v. Goerenz. ad Cic. Fin. 1, 14, 48).

nec quis, *nec* inter quos, quove tempore ac loco verba faceret, Cl. 40.

et nec — *nisi* i. q. *neque etiam*, *nisi*. et nec destiterit — quidquam cuiquam, nisi sub exceptione polliceri, C. 78.

nec aut — *aut*, A. 12, 21, 25, T. 10. *nec* populo *aut* moenibus patriae, Ner. 38, vid. *Aut*.

Nedum et *Needum*, quae saepissime confunduntur, ut *Ne* et *Nec*.

vix ut referri audirive, *nedum* credi fas sit, T. 44.

etiam privatis deformia, *nedum* Principi, Cl. 40.

ne odio *quidem*, *nedum* vituperatione, Tit. 1. *ne* in usu *quidem nedum* iu honore ullo, Gr. 1.

revisere necessitudines, T. 11. odium adversus necessitudines in Druso primum fratre detexit, T. 50. ut Augustus (omitto enim necessitudines reliquas) sequ. Cal. 4. inter ceteras necessitudines, Cl. 6.

Nectere. purpura coccoque funibus nexis, Ner. 30.

Nexus. brachiorum nexibus, Ner. 53.

Nefas est c. acc. et inf. quia more tradito nefas esset virgines strangulari, T. 61.

Nefandus. concilium iniit nefandae atrocitatis, Cal. 48.

Nefastus dies, quo iudicia haberi prohibitum, v. tamen Gell. 4, 9.

diem inter nefastos referre, T. 53, (ut tristem, ad ignominiam defunctae.)

Negare sequ. *acc. c. inf.* i. q. *dicere, aliquid non esse, non factum v. fore.*

C. 22, 30, 36, 55, 74, A. 25, 42, 97, T. 51, Cal. 15, Cl. 15, 25, Ner. 6, 37, 48, 51, Dom. 15 al.

negante eo, T. 31, h. e. quamquam negabat, partic. imperf. v. aoristi.

negantur ibi ranae coaxare, A. 94, h. e. dicuntur non coaxare.

non negaverim, Vesp. 1. vini parcissimum (sc. fuisse) ne inimici quidem negaverunt, C. 53. — *simpl.* negando minuendove, C. 66.

negare alicui aliquid. Gr. ἀπειπεῖν, ἀπολέγειν, ἀποφάναι.

ne, si ipsi negassent, populus et hanc daret, C. 21. civitatem negavit, immunitatem obtulit, A. 40. cibum desideranti negatum, T. 73. precantibus assidue Marsis negatum, Cl. 20. nihil cuiquam poscenti negavit, Vit. 8. neque negavit quidquam petentibus, Tit. 8. negata sibi gratuita libertate, Vesp. 16. nisi si cuius parenti hoc officium negare non posset, Gr. 16.

Negligere, non curare aliquid, Gr. ἀμελεῖν, παρορᾷν.

c. acc. et inf. ut Gallias a Germanis vastari neglexerit, T. 41. bustum eius consepiri, nisi humili levique maceria, neglexit, Ner. 33. —

negligere marium pignora, A. 21. somnia neque sua, neque aliena de se, negligebat, A. 91.

liberalia studia — neglexit, Dom. 20. omni div. humanoque iure neglecto, Vit. 11.

negligens c. gen. omnis lenocinii, A. 79. circa Deos ac religiones negligentior, T. 69. remissior ac negligentior, Galb. 14. Opp. *parcior.*

Negligentia. ne hospitem aut negligentiae, aut rusticitatis videretur arguere, C. 53.

annum a D. Iul. ordinatum, sed postea negligentia conturbatum, A. 31.

Var. cladem temeritate et negligentia ducis accidisse, T. 18.

tertium consul. iniit solus, non — superbia negligentiave, Cal. 17. (*legum* sc. atque *morum*, quos negligere superbiae est.) ampl. ordines, contaminatos veteri negligentia, Vesp. 9.

magna inquisitorum negligentia, Cl. 16. negligentia et ambitione parentum, Gr. 9.

c. gen. sermonis rerumque tantam saepe negligentiam ostendit, Cl. 40.

Negotium. officii aut negotii causa, T. 27. neque tam parvum quicquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit, T. 30. de maiore negotio, A. 35, Cl. 23. maioribus nec feminae convenientibus negotiis abstineret, T. 50. neque post ulli maiori negotio animum accommodavit, A. 98. cum tot su-

stineas et tanta negotia solus, Horat. in tanto negotio, T. 21.

ut implicare nos pluribus negotiis debeamus, T. 28. ad negotiorum consuetudinem rediit, T. 52. consiliarios in negotiis publicis, T. 55. —

provinciae minimi negotii, C. 19. quos singulos cuiusque provinciae negotiis praeposuisset, A. 33. — ne plebs frequentius a negotiis avocaretur, A. 40.

omnino *de quavis re, quae agitur armis vel in iudicio.*

transactum negotium, oppressos, qui tumultuarentur, Galb. 19. in ipso negotio plures affuturos, Oth. 5. (*ἐν αὐτῷ τῷ πράγματι*).

ne quod negotium impunitate elaberetur, A. 32 (de indiciis). si quis composuisse vel donasse negotium convinceretur, Cal. 40. (h. e. *causam, de qua litigabatur*). proprio negotio documentum daturum, quam aequus iudex in alieno negotio futurus esset, Cl. 15. de quodam negotio — Ita pronunciasse dicitur, ibid. negotium afflixit, Rh. 6, i. q. *causam perdidit.* post decisa, quaecumque obvenissent, negotia, Vesp. 21.

causa maturandi destinata negotia, C. 80. (Al. omittunt *negotia.* Sed magna cautione opus est in expungendis, quae omitti possunt, sed non minus saepe adduntur, v. Oudend.)

in magno negotio habuit c. infin., C. 23. Gr. *ἐν μεγάλῳ τίθεσθαι, ποιεῖσθαι.* Sine codd. nihil mutandum. Casaub. deletum voluit *negotio.*

negotium dare alicui i. q. *mandare.*

sequ. ut v. *ne*, v. *genit. gerund.* negotium Aedilibus dedit, *ne* sequ., A. 49.

dato Aedilibus negotio — *inhibendi*, T. 34. dato negotio trierarchis, *qui* Liburnicam — confringerent, Ner. 34.

sine dat. personae. dato negotio, ut simulacra numinum — apportarentur, Cal. 22.

sine addito obiecto. negotio sibi in Senatu extra ordinem dato, A. 3.

Negotiari, quaestum facere *foeneratione* v. *re frumentaria.* Differunt *negotiatores*, qui erant omnium ordinum, a *publicanis*, et multo magis a *mercatoribus*, viliore hominum genere, v. egregiam Ernestii disputationem de negotiatoribus, eiusque compendium in Clave Ciceron. sub h. v.

ut non minorem aratorum ac negotiantium, quam populi, rationem duceret, A. 42. h. e. *omnium, qui ex agris et re frumentaria quaestum facerent in Italia et provinciis*, v. not. (Cic. pro leg. Man. 7. « deinde *ceteris ex ordinibus homines gnavi et industrii partim ipsi in Asia negotiantur — partim suas et suorum in ea provincia pecunias magnas collocatas habent*) ». Casaubonum ad h. l. cave audias. Contra v. Ernest. in Cl. Cic. scribas quaestorios, negotiantes ex consuetudine, sed contra Clodiam legem, Dom. 9, h. e. *fenus exercentes*, v. not.

Negotiatores, accubantibus nonnullis urbicis negotiatoribus, C. 49.

negotiatoribus certa lucra proposuit (*artiore annona*), Cl. 18.

de aliis mercatoribus. praeclusit cunctos negotiatores, Ner. 32, v. not.

Negotiatio de *viliore mercatura.* negotiationes, vel privato pudendas, propalam exercuit, coëmendo *quaedam* tantum, *ut pluris*

postea distraherit, Vesp. 16.

Nemo non, C. 75. nemo punitorum non, T. 61.

nemo ante eum, Cl. 21.

Nemus, C. 81, A. 94. Caesarum nemus, A. 43. nemus flumenque Clitumni, Cal. 43.

praetoria — nemoribus excoluit, A. 72. in silvis ac nemoribus, T. 43.

Nepos, C. 73, A. 4, 29, 43, 64, 94, T. 61, 62, 64, Cal. 14, Cl. 12, Vesp. 5, Gr. 17.

* nepotem suum ex Druso filio naturalem, T. 55. Eundem *verum nepotem* dicit, Cal. 19. Oppon. *adoptivo*.

Neptis, C. 6, A. 31, 64.

Nepotatus, profusa luxuria. Gr. ἀσωτία. nepotatus sumptibus, Cal. 37. Vulg. *nepotinis*.

Nequissimus servus, Dom. 11.

Nervus. quoties nervorum causa marinis — utendum esset, A. 82. propter nervorum valetudinem vix ingredi, Vesp. 7.

Nescire literas, C. 77, Ner. 10, v. *Literae*.

nescio quid frivoli, Cal. 39. oblatrantem nescio quid, Vesp. 13. esse, qui magnum nescio quid afferret, Dom. 16.

Neuter. neutrius partis esse, neutram partem sequi, C. 75, Ner. 2, v. *Medius*.

Nex, mors violenta, caedes, C. 14, 20, 36, 74, A. 10, 35, 95, Cal. 12, 57, Vit. 10, Dom. 14.

nex voluntaria, A. 13. unde: consciscere necem, Cal. 36. ut necem sibi maturaret, Plin.

de *morte naturali ex morbo*, C. 5.

Necare, A. 65, T. 62, Ner. 36.

Nexus, v. *Nectere*.

Nidor. ictus nidore prandil, Cl. 33.

Nidus. ut — frequentaretur columbarum nidis, A. 94.

Nihil. nihil liberorum tulit, A. 63. nihil contumeliarum defuit, quin subiret, Ner. 44.

nihil ornamentorum, Vesp. 12. cui nihil tuti usquam esset, Cl. 36.

nihil esse Rempublicam, C. 77. (οὐδὲν εἶναι).

ut — nihil sapere disceres, Rh. 5. — qui nihil aliud egerunt C. 55.

nihil non, C. 19, Cal. 39, T. 18, Galb. 15.

nihil aliud et *nihil amplius* quam, v. *Aliud* et *Amplius*. — *nihil aeque*, v. *Aeque*.

nihil prius aut magis a comitibus exegerat, quam ne seq., Ner. 49.

nihil minus quam, A. 25. — nihil convenientius ducens, *quam* — vindicare, A. 10.

nihildum, C. 7.

nihilo. nihilo securior. aut constantior, T. 65. nihilo tractabilior, A. 65. nihilo reverentior, Cal. 26. nihilo opulentior, Vesp. 4. nihilo modestius vixit, Ner. 5.

nihilo minus, C. 16, Gr. 24.

Nimis. nimis pauca et exigua — edidit, Gr. 24.

Nimius. affectatione et morositate nimia, T. 70.

Nisi. nonnisi, C. 52, 56; A. 21, 33, 34, al. non — nisi, C. 18.

nec nisi, C. 44, 60, 69.

nisi — non. domum se *nisi* Pontificem *non* reversurum, C. 13. Parthos *nisi* e rege *non* posse vinci, C. 79. (De voc. *non* in hac constructione subinde omissa v. Oudend. ad C. 13, Duker. ad Flor. 1, 12, Drakenb. ad Liv. 34, 16).

neque, nisi — neque, nisi, C. 58.

scriptam, A. 7. pro opprobrio sibi prius nomen obiiei, ibid. abolito priore nomine, Dom. 15. Patris Patr. nomen, Ner. 8. quam uxorio nomine dignatus est, Cal. 25. qui se privato nomine Vespasianum salutaverat, Vesp. 15. qui se Laebetem mutato nomine coeperat ferre, Vesp. 23. bis eundem praeponentes, nomine atque cognomine, C. 20.

infamia affectati regii nominis, C. 79.

eos sibi nomen imposuisse Latinos rhetoras, Rh. 1.

per errorem nominis, C. 85, Cal. 30. — *nomine (mit namen)* addito nominat. A. 65, 98, T. 61. nomine eum cieos, Ner. 47.

in familiam nomenque adoptate al., C. 83. quos et ferre nomen suum iussit, A. 101.

adoptatus, hereditate adita, mox nomine abstinuit, T. 6. ascitarus in nomen familiae suae Neronem, Cl. 39. qui — eo nomine fuissent, quo essent nllse familiae, quas ipse contingeret, Ner. 32. testamento semper in bona et nomen ascitum, Galb. 17. filium — appellare nomine suo passus est, C. 52. —

adiecit et libertorum servorumque nomina seq., A. 101. propositis nominibus Legatorum consul, Vesp. 6. nominibus in recitatione praeteritis, Cal. 16.

usurpare Romana nomina, Cl. 25. nomina barbarica ferre, Cal. 47.

blandiore nomine commilitones appellabat, C. 67. nomine insulae abutentes, T. 43. multis rebus ac locis vetere appellatione detracta, novam induxit ex suo nomine, Ner. 55. davitans — *δυσφημίαν* nominis, A. 92. per cavillationem nominis, Gr. 3. fausta nomina, v. *Omen.*

ob homilitatem generis ac nominis, Vesp. 4. propter nominis celebritatem, Gr. 23.

in alic. nomen iurare, Cl. 10.

deferre alic. nomen, C. 30, i. q. *accusare*. diuturnorum reorum — nomina abolevit, A. 32, i. q. *catalogo reorum expunxit*, coll. Dom. 9.

nomine h. e. auctore eo, cuius nomen praetenditur.

communi nomine, C. 19. sub nomine alieno, nepotum scilicet et uxoris sororisque, A. 29. suo nomine, A. 43. Opp. *pro aliis.*

suo Pompeiique nomine, C. 54. Agrippae iov. nomine, A. 51. communi suo Romaeque nomine, A. 52. nomine exercitus, A. 26. legionum nomine, Cl. 24. qui libellos aut carmina — sub alieno nomine edant, A. 55.

ego perdidi — meo nomine, A. 71. repudium ei suo nomine — remissum, T. 11. quibusdam absentium maritorum nomine repudium ipse misit, Cal. 36.

nomine h. e. praetexto aliquo nomine pro causa,

unde saepe i. q. *pro*, *ob* etc. praedae nomine, C. 38. stipendii nomine, C. 25. usurae nomine, C. 42. calciarii nomine, Vesp. 8.

univ. tribus in censura notavit levitatis nomine, quod seq., T. 3. laudabat Caium nullo magis nomine, quam quod seq., Ner. 30. eo nomine omnes exacerbavit, Galb. 16. eo nomine graviter increpitus, Vesp. 4.

Nominare. tutorem, C. 83. sacerdotem, Cl. 22. successor ei nominatus, C. 34, Ner. 2.

i. q. *alicuius nomen deferre.*

quod seq., A. 39. Sestio Gallo — olim ab Aug. ignominia notato, T. 42. nummar. indices cum suo quemque consilio notavit, Dom. 8.

unde omnino *probrum*, *ignominiam alicui aspergere*.

notatus est et ut pretiosae supellectilis — praecupidus et aleae indulgens, A. 70. scripta famosa, quibus primores viri ac feminae notabantur, Dom. 8. notatus et sororis ioco, Ner. 5. calumnia notatus, Rh. 4. dicto non infaceto notatum ferunt cuiusdam seq., Gr. 23. epintriae cognomine notatus, Vit. 3.

i. q. *denotare*, *indigitare aliquem*.

ut — Senatum gestu notaret, Ner. 39.

i. q. *observare aliquid*, *animadvertere ut memorabile*.

notavi et illa, A. 87. neque ego notarem, A. 88. quem cursitare — proverbio Graeco notatum est, T. 38. unum hoc — notatum est, T. 11. observatum autem notatumque est in primis, Cal. 60. unde vulgo notatum est, Ner. 4.

notante omni exercitu, A. 96.

i. q. *per notas scribere*, A. 64, ubi al. *natare*.

notata, non perscripta erat summa, Galb. 6, h. e. *numeri signo indicata*, *non literis exscripta*, vid. not.

Notabilis pr. notatu dignus, *memorabilis*, adeoque i. q. *singularis*, *insignis*.

notabilis cultu, C. 45. res vetustate ac raritate notabiles, A. 72. notabilis externorum favor, Cal. 14. notabili varietate, Ner. 1. dictorum notabilium, Dom. 20.

fuerunt et illa — notabilia, Cl. 16. atque haec eo notabiliora erant, T. 29. mirum et vel praecipue notabile inter haec fuerit, Ner. 39.

Notabiliter usurpare aliquid quotidiano sermone, A. 87. (II. l. exempla *notabilium dictorum* eius incipiunt a verbis, *ponit assidue*. Praecedentia ostendunt, quae *frequentius* dixerit Augustus).

Notus, i. q. *nobilis*, *celeber*. Gr. ἐπίσημος. Opp. *obscurus*.

gladiatores notos, C. 26. patresfamil. notos, Cal. 26 (*honesti generis*). — notus iurisconsultus, Gr. 10.

notissimus Eques Rom., Ner. 11. nonnulli de notissimis doctoribus, Gr. 3. poëtam simul grammaticumque notissimum, Gr. 4. duos solos e notioribus venia donatos, Dom. 10, h. e. *nobilioribus*. Nihil mutandum.

noti distinguuntur a *familiaribus*, T. 61.

nota res est seq. acc. c. inf. Cal. 38. notissimum est, T. 2. uti notum esset, Vesp. 9.

notum facere aliquid i. q. *vulgare*.

libros totos — populo notos per edictum saepe fecit, A. 89. ut carmina — legendo commentandoque etiam ceteris nota fecerent, Gr. 2.

de al. re alicui. de filia absens ac libello — notum Senatui fecit, A. 65; cf. Plin. epist. 2, 11.

Notescere, A. 43, Ner. 42. Al. *innotescere*, *enotescere*, *enitescere*, vid. Oudend. ad A. 43.

Notitia historiae fabularis, T. 70. antiquitatis, Gr. 23.

Novacula, Cal. 23.

media nocte, A. 94, T. 13. nocte media, Cl. 13. Al. *noctu* vid. Oudend.

de media nocte, Cal. 26. de nocte, A. 97, Vesp. 21, vid. *Da.* sub noctem, Oth. 8.

ad mediam noctem, Ner. 47, Dom. 16. ante mediam noctem, Cl. 33.

ad multam noctem, A. 78. in multam noctem, T. 74, Ner. 20.

in noctem, A. 33. Al. *in nocte*; vid. Oudend. qui *seram vesperam* intelligendam docet.

per singulas noctes, C. 1. per. noctes, T. 52. per continuas noctes, Ner. 36. per sex dies septemque noctes, Ner. 38.

noctibus continuis, C. 84. duabus continuis noctibus, A. 94. duabus noctibus, Cl. 18. noctibus, A. 100, Oth. 2, Dom. 4. diebus ac noctibus, Ner. 31.

noctem polliceri alicui, h. e. *concubitum unius noctis*, Dom. 1.

Noctu, A. 19, Cal. 24, 54. Sed Vesp. 21, ubi multi *noctu* et vitiose *de noctu*, legendum *de nocte*.

vespera aut noctu, A. 53. noctu etiam et in tenebris, T. 68.

Nocturnae horae, Cal. 50.

Noxa i. q. *damnum*. quod sine ulla sua noxa Idus Mart. adessent, C. 81; vid. not. et Oudend.

ne cui periculo aut noxae apud victorem forent, Oth. 10.

i. q. *voluntas nocendi*. maluit timiditatis arguere, quam noxae, A. 67.

i. q. *crimen* (*noxae sc. illatae*), *culpa*. indices — legum et religionis, et noxae, de qua cognoscerent, admonebat, T. 33.

Noxii i. q. *condemnati*, Cal. 27, Cl. 34, Ner. 12, Vit. 17.

Nubere. Liviam Orest. C. Pisoni nubentem, Cal. 25. quae C. Marcello nupta erat, C. 27. nuptam ante duobus consularibus, A. 62.

Equiti Rom. antea nuptam, Ner. 35. nuptam M. Agrippae, Gr. 16. C. Memmio nuptam, Cal. 25.

quae C. Caesari nupta fuerat, Cl. 26.

nuptae simplic. nuptarum concubinatus, Ner. 28.

nuptum dare alicui filiam, A. 63.

Nuptiae. confecit nuptias, Cl. 26. Antoniam recusantem *nuptias suas*, Ner. 35. super festinatas *Liviae nuptias*, A. 69, h. e. *cum Livia*. post *Augusti* statim nuptias, Galb. 2, h. e. *Liviae cum Augusto*.

cui etiam nuptias pollicitus ferebatur, Tit. 7. nuptiarum specie, Oth. 3.

die nuptiarum, A. 66. die ipso Claudii et Agrippinae nuptiarum, Cl. 29. die, qui erat nuptiis destinatus, Cl. 26.

cuius *officium nuptiarum* et ipse cum Agr. celebravit, Cl. 26; vid. *Officium*.

per *solemne nuptiarum* celeberrimo officio deductum ad se, Ner. 28.

Nubilis. Claudiam — duxit uxorem, vixdum nubilem, A. 62, h. e. *vix maturam* viro.

quam vixdum nubilem Druso — despondit, Oth. 1.

Nubes. supra nubes volitare, C. 81.

Nubilum, caelum nubilum. propter nubilum, Ner. 13.

Nudus. deiecta ab humeris toga, nudo pectore, A. 52.

nudis puellis ministrantibus, T. 42. ut — amicis etiam nudam (ostenderit), Cal. 25.

nudam iussit abiici, Cl. 27.

tum numerum deminuere, Dom. 12.

imaginariae militiae genus, quod vocatur *supra numerum*, Cl. 25. (unde: *candidatos*, qui *supra numerum* essent, Ner. 15).

unde *numeri* i. q. *milites*, qui sub uno Tribuno sunt. Gr. ἀριθμοί. revocatis ad officium numeris, Vesp. 6, vid. not. ad h. l. (cf. Plin. ep. 3, 8, 4: « neque enim adhuc *nomen in numeros relatum est.* » l. 10, 38: « quod sacramento militari nondum *distributi in numeros erant.* » et ep. seq.: « quod nondum *per numeros distributi sunt*). »

qui iudicia centumv. — redigerent ad brevissimum numerum, Vesp. 10.

evenit, ut summum numerum iacti ab eo (tali) ostenderent, T. 14.

ad numerum. fauces ceteraque membra sibi ad numerum defricare, Vesp. 20, h. e. *certo finitoque numero*; vid. Cels. 2, 14.

Numerare, *praesentem pecuniam solvere*, pr. numeratis singulis nummis.

numeratis quinqu. talentia, C. 4. bina sestertia, quae — numeraverat, C. 38.

si quid usurae nomine numeratum aut perscriptum fuisset, C. 42.

ut oblatos victoribus aureos — voce digitisque numeraret, Cl. 21.

Nummus omnino de *moneta excusa*, Gr. νόμισμα.

nummum argenteum nota sideris Capric. percutere, A. 94; coll. Ner. 25. nummi veteres regii, peregrini, A. 75. nummus asper, Ner. 44, h. e. *nondum usu detritus.*

nummo vel anulo effigiem impressam, T. 58.

plerumque *i. q. sestertius*, ut C. 38, 54, A. 40, 41, 46, 71, 101, T. 20, 48, Ner. 10, 30, Vit. 13, Dom. 7, Gr. 8.

et quoniam *sestertiis* numerare solebant Romani, *nummi* i. q. *pecunia.*

nummos pronuntiare, C. 19. nummos non mediocris summae — sparsit in plebem, Cal. 37. nummos solverunt, Rh. 1.

nummo addicere aliquid, C. 50, i. q. *minimo pretio*, vid. not.

Nummularius i. q. *argentarius*, *mensarius*, A. 4, Galb. 9.

Nummarius. copia nummariae rei, A. 41.

tesserae nummariae, A. 41, vid. *Tessera.*

nummarii iudices, Dom. 8, h. e. qui nummos s. pecuniam pro iudiciis accipere solebant, vid. not. et Ernest. exc. ad h. l.

Nunc — *nunc*, T. 14, 24.

Nuncius. pr. *homo ipse*, qui certiorem facit alium de aliqua re.

ne nuncii morarentur, T. 65. ut persaepe nuncios de se praevenerit, C. 57. quum — civitas sequentes nuncios opperiretur, Cal. 6. urgentibus de Pharnace nunciis, C. 35. urgentibus aliis super alios nunciis, Ner. 41. supervenientibus ab Vrbe nunciis, Galb. 11. turbatus nunciis de seditione mil., A. 17. sprevisse nuncium, Galb. 20.

de *servis s. ministris Principum.* ut somniculosos per nuncium increpuit, Cl. 39. cuidam scenico placenti nuncium misit, Ner. 42.

de *ipsa re nunciata*, quae

Nutare. crebro capitis motu nutantem sibi, Cal. 39.

i. q. *vacillare*, *ruinam minari.* prope afflictam nutantemque Rempub. stabilira, Vesp. 8; vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 5, 6.

i. q. *incertae fidei esse*, *ad defectionem declinare.*

nutantes ac dubiae civitates, C. 4.

Nux. crura suburere nuce ardenti, C. 68.

modo talis aut ocellatis nucibusque ludebat cum pueris minutis, A. 83.

O

Ob. ob id, A. 53. ob id ipsum, C. 8. ob hoc, A. 94, Dom. 17, Gr. 3, 16. ob haec, Ner. 5. ob quae, Ner. 13. ob eundem coetum, C. 16. ob libidines atque adult. damnatum, T. 11.

ob repetitum. *ob haec* simul *et ob* seq., C. 84.

Obaeratus, C. 27. quamquam tenuem adhuc at obaeratum, C. 46.

Obambulare. dextram ohambulantis — continuit, T. 25. gymnasia obambulans, T. 11. Libri: *gymnasio*, quod b. saltem l. vix dafendas. Nam *obambulare* hic non est i. q. *deambulare*, ut T. 25, sed *circumire.*

Obdormire et *Obdormiscere.* Atiam — obdormisse, A. 94. Al. *obdormivisse.*

ut interdiu nonnunquam in iure dic. obdormisceret, Cl. 33. quum cantante eo obdormisceret, Vesp. 4. Nonnulli etiam Cl. 8, *quoties obdormisceret* pro *addormisceret.*

Obedire. in certando ita legi obediebat, ut seq., Ner. 24.

tanquam parum esset non obedire, Cal. 29.

Obeliscus magnus ex Aegypto advectus, Cl. 20; vid. Plin. 36, 9.

Obesus. cervice obesa, Ner. 51. venter obesus, Vit. 17. brevis fuit atque obesus, Horat.

Obesitas. obesitate cuiusdam, Cl. 41. deformis obesitate ventris et crurum gracilitate, Dom. 18.

Obfirmate. quemquam obfirmate resistentem, T. 25, i. q. *pertinaciter*, *enixe.*

Obhaerere. navis obhaerens vado, T. 2.

consurgenti ei lacinia obhaesit, Ner. 19.

Obire. Crassum diem caedi destinatum non obisse, C. 9, h. e. *destinato die non affuisse.* Al. male *adiisse*, vid. not. privata modo officia obiens, T. 15.

obire expeditiones, C. 58. certamina, Ner. 23. ganeas atque adulteria, Cal. 11.

diem obire i. q. *mori*, T. 4. supremum diem, Cl. i. mortem, Cl. 46. mortem obiit repentinam, A. 4. (Al. *morte* contra usum nostri). mortem etiam obiturus, T. 39. simpl. ut is obiit, A. 63.

Obitus immaturus, Cal. 8.

Obiicere. vivos homines laniandos absumendosque obiicere (polyphago), Ner. 37. obiectum feris, Cal. 27.

detractum spectaculis canibus obiecit, Dom. 10. porcello obiecit (venenum), Ner. 33.

i. q. *opponere.* ad introitum male objecta, Cl. 20. lectoque et culcita obiectis, Vit. 16.

ut — vix pauci complexu togaque obiecta protexerint, C. 14.

scidii *obliterentur* (coniugia); vid. Drakenb. ad Liv. 3, 71, §. 7). »

Oblitus a verbo *Oblinere*. scripta, nimia priscorum verborum affectatione oblita, Gr. 10; vid. Clav. Cicer. sub h. v.

Oblivisci. oblitis ministris, Galb. 18, Consulibus, oblitis de natali suo edicere, Cal. 26.

Oblivio. per oblivionem, C. 28.

suo (principatu) oblivionem imminere, Cal. 31.

omnium factorum dictorumque veniam et oblivionem in perpetuum sanxit, Cl. 11. Gr. ἀμνηστίαν, ἄδειαν; vid. not.

oblivio, Gr. μετωρία, Cl. 39. literarum oblivio, Gr. 9. abstract. pro concr. l. q. *literarum* oblitus; cf. *Memoria*.

Oblocare. ea, quae ad epulum pertinerent, macellariis oblocata, C. 26. Male al. *ablocata*.

Obmurmurare, Oth. 7.

Obmutescere, Cl. 44.

Obnoxius pr. *noxae expositus*, *damno subiectus*, unde i. q. *anxius*, *timidus*.

Vrbem inundationibus incendiisque obnoxium, A. 29. ne grassatoribus obnoxia esset (Vrbs), A. 43.

saepe obtrectatorum iocis obnoxiam expertus (calvitii deformitatem), C. 45.

contumeliis obnoxius, T. 63. (Male eiicere voluerunt *contumeliis*, de quibus auctor c. 66, vid. not.), Cl. 8.

omnium criminationibus obnoxios reddidit, T. 54.

ut et matrimonia obnoxia essent, Cal. 40, sc. *vectigalibus*.

quum et obnoxium se barbaris per hoc animadverteret, Dom. 12.

absol. i. q. *timidus*. obnoxium et trepidum egit, T. 12.

Obnunciare, impedire legem nunciato tristi augurio vel malo omine, C. 20, vid. not.; cf. Clav. Cicer. et Glossar. Liv. sub h. v., Brisson. de form. p. 121.

Obolere. quod antidotum oboluisset, Cal. 23. maluissem, allium oboluisses, Vesp. 8.

Oboriri. tanta oborta caligo est, Ner. 19. Al. *coorta*. Illud nulce rectum, vid. Oudend.

siti interim oborta, Ner. 34.

Obrogare. quando et plebiscito Pompeius postea obrogasset, C. 28. ex emendatione vulg.: quando *nec* plebisc. Pomp. postea *abrogasset*, vid. not.

capiti Pap. Popp. legis — obrogavit, Cl. 23, ubi eodem vitio vulg. *abrogavit*. (Ita recte ad Herennium 2, 10 post Lambin. Schutz. *obrogatio* pro vulg. *abrogatio*. Sequ. enim: cui legi *obrogatum* vel *derogatum* sit).

Obruere. paene obrutus fluctibus, C. 58. cadaver — levi cespite obrutum est, Cal. 59.

Obrussa. aurum ad obrussam, Ner. 44, h. e. ad ignem probatum, vid. not.

Obscoenus. obscoenum in modum formata commutaque manus, Cal. 56, h. e. in formam partis obscoenae. — *obscoena*, τὰ αἰδοῖα, Cal. 58, Dom. 10.

obscoenum ostentum, Galb. 4. Opp. *laetissimum*.

Obscoenitas. obsc. oris, T. 45 (de ore *turpi libidine* foedato).

obscoenitas in feminas, Cl. 15. profiteri apud al. obscoenitatem, Ner. 29, h. e. *impudicitiam*.

C. 35. Dec. Brutum obsessum Mutinae, A. 10. obsessa Alexandria — brevi potitus est, A. 17.

Obsidio Massiliae, C. 34. in obsidione Capitolii, T. 3.

Obsessio. obsessione castrorum in Germania nunciata, C. 58.

Obsignare. suffrag., quae sub diem comitiorum obsignata Romam mitterent, A. 46. quum obsignatas devectasque Romam (sortes) non reperisset, T. 63.

testamentum obsignaverat etiam humillimorum signis, T. 76. testamentum conscripsit, ac signis omnium magistratuum obsignavit, Cl. 44.

ne tabulae, nisi pertusae ac ter lino per foramina traiecto, obsignarentur, Ner. 17. quum, urgente vi valetudinis, non sufficeret ad obsignandas testamenti tabulas, Horat.

Obsistere. obsistens fugientibus, C. 62.

Obsitus. pannis obsitum vicatim circumduci, Cal. 35.

Obsolefieri. ne pateretur nomen suum commissionibus obsolefieri, A. 89, h. e. *vilescere.*

Obsoletus. paenula obsoleti coloris, Ner. 47, h. e. *vetustate detriti.*

Augusti diplomata, ut vetera et obsoleta, delebat, Cal. 38, h. e. *vetustate irrita.*

Obsonium, vid. *Opsonium.*

Obstare, T. 10.

obstitit respectus cohortis, Oth. 6, h. e. *prohibuit, impedimento fuit.* nisi ea secreta obstarent, T. 52, vid. not. et voc. *Secretus.*

Obstinatus. obstinatos ad resistendum, C. 15, h. e. *certos resistere, quidquid contra ageretur.*

Obstinate. quum obstinatius omnia agi videret, C. 29.

Patris patr. appellationem — obstinatissime recusasse, T. 67.

morem obstinatissime retinuit, Galb. 4. obstinatissime tenuit, ne seq., Tit. 8.

Obstipus. obstipa cervice, T. 68. Oudend. « *obstipum caput*, quod stipitis instar firmum stat et elatum, ac paulum reclin. » conf. Ernest. ad h. l. Falsa prorsus versio interpr. Gall. « il marchait *la tête baissée*, le visage refrogné. »

Obstrepere. obstrepentes ranas, A. 94. si quis saltante eo vel leviter obstreperet, Cal. 55.

Obstringere. fenere obstrictus, C. 27.

Obstruere. Corium — obstrui placuit, C. 88.

Obsuere. obsuta lectica, T. 64. sporta auri obsuta, R. 1.

Obtegere. soboles adeo adolevit, ut non acquipararet modo matricem, verum et obtegeret, A. 94. capillo — summissiore, ut cervicem etiam obtegeret, T. 68.

plerosque dissimulare vitium et callide obtegere, Ner. 29.

Obtemperare. naturae obtemperans, T. 59. nisi obtemperassent, T. 36.

Obtentus a voc. *Obtendere.* ante faciem obtento sudario, Ner. 48.

Obterere. puerum citatis iumentis haud ignarus obtrivit, Ner. 5.

Obtestari. clare obtestatus Deos seq. acc. c. inf., Cal. 15.

Obtestatio. revocante assidua obtestatione populo, T. 40. suorum obtestatione, Vit. 2. epist. Othonis, extrema obtestatione ultionem mandantis, Vesp. 6.

Obtinere. i. q. *tenere*, *sub imperio habere.* qui tum eam provinciam Propraet. obtinebat, Ner. 40. Hispaniam ex praetura obtinentem, Galb. 3. Africam Proconsule bien-

nio obtinuit, Galb. 7. ut claustra Aegypti obtineret, Vesp. 7.

i. q. *assequi*, *impetrare*. nec obtinuit, C. 11, A. 37. non difficulter obtinuit, *ut*, Cl. 41.

obtinere non potuit, *quin*, T. 31. i. q. *impedire*, *prohibere*.

obtinuissetque adeo — nisi seq., C. 14, h. e. *vicisset sententia*. obtinuit, reus ne fieret, C. 23.

Obtingere. quis hoc mense sibi et primus consulatus et insignes victoriae obtigissent, A. 31.

qui primus Romam reverso — honor obtigit, C. 5.

quibus obtigerat id munus, A. 10. quibus sors obtigisset, Dom. 14.

talem si mortem paene ex sententia obtigisse, C. 87.

Obtrectare. ne aut obstare aut obtrectare praesens videretur, T. 10, h. e. *eius dignitatem minuere*, Int. Gall. « *afin que sa présence ne lui fît point d'ombrage*. »

i. q. *per invidiam detrahere aliquid de alic. laude*. Germanico usque adeo obtrectavit, T. 52.

ne obtrectare parentis gloriae videretur, Ner. 18. Al. *gloriam*, vid. Oudend.

omnino *per invidiam laedere aliquem*, *eiusque commoda minuere*.

nullus — fuit, cuius non commodis obtrectaret, Cal. 35. Sermo est de Calig. *livore ac malignitate*.

Obtrectatores, C. 45, 55, A. 14, Cal. 3, Ner. 28, Vit. 1, ubi *adulatores* opponuntur.

Obturbare. necubi lectorem — obturbaret, A. 86.

Obvenire. Quaestori ulterior Hispania obvenit, C. 7. quaecumque obvenissent, negotia, Vesp. 21.

Obversari. ipsum esse, cuius imago secundum quietem sibi obversata sit, A. 94. sibi quoque eandem speciem aliquot iam noctibus obversari, Cl. 37. Al. *observata* et *observari*; vid. Oudend. ad l. c. et Drakenb. ad Liv. 3, 5, et 35, 11.

Obviam. non cessit tumultuantibus, atque etiam obviam semper iit, C. 69. ingresso Vrbem obviam progressus, Cl. 24.

Obvius. C. Cassium, cum decem rostr. navibus obviam sibi, C. 63. umbone obvios agens, C. 68. (hostes resistentes). obvium sibi Helv. Cinnam, C. 85.

libellum ab obvio quodam porrectum, C. 81. densissimo — obviorum agmine, Cal. 13.

obvii viatores, T. 64. obvia turba, Cl. 10. obvii viatores, Ner. 48. caligatorum militum obvios, Vit. 7. obvio quoque — adhaerente, Oth. 6. cuicumque obvio, Galb. 4.

nemine obvio, Vit. 17. invalidum quemque obviorum, Oth. 2.

Obvolvere. obvoluto capite, C. 58. toga caput obvolvit, C. 82. ad tonitrua et fulgura caput obvolvere, Cal. 51. brachio lanis fasciisque per aliquot dies — obvoluto, Dom. 17.

Occasio, *opportunitas rei gerendae*, *quae casu venit*, *non consilio*. Gr. ἀφορμή, καιρός.

diffisus occasione, quam minorem opinione offenderat, C. 3. ad captandas maiorum rerum occasiones, C. 7. quasi ad occasionem maioris spei commoraretur, T. 11. multis ad occasionem stimulantibus, Galb. 7, h. e. *ad captandam et utendam occasionem*.

cohortantibus invicem, ne

occasionem omitterent, interrogatisque, de qua occasione loquerentur, Galb. 10. quo faciliorem occasionem Othoni praebuit perficiendi conata, Galb. 17.

quaerenti occasiones subministrasse, T. 61 (sc. *affligendi homines sibi invisos*).

nullam unquam occasionem dedit, Cal. 10. (Gr. λαβὴν, *praetextum, quo uti posset Tiberius ad se affligendum*).

ne minimam qu. occasionem quoquam omittente *in* testificanda sollicitudine, Cal. 14. neque liberalitatis — exhibendae ullam occasionem omisit, Ner. 10.

nec deinde ulla belli occasione — abstinuit, C. 24. usum occasiune rapiendae dominationis, C. 30. occasione oblata, C. 73. occ. ultionis oblata, A. 16. ut tandem ultionis occasio data est, Oth. 4.

tanquam occasione nata spoliandarum — provinciarum, Ner. 40.

tunc occasione temporum bellantem, C. 35.

ut saepius canendi occasio esset, Ner. 21. nec mox occasio aut causa traiiciendi fuit, A. 47.

proelia non tantum *destinato*, sed *ex occasione* sumebat, C. 60. Al. omittunt *ex*.

ad occasionem aurae, A. 97.

per occasionem valetudinis mortisque eius, A. 67. per occasiones, A. 41. per omnem occasionem, Cl. 11. per omnes occasiones, Tit. 8. per blanditiarum occasiones, Cl. 26. per inopiam occasionis, Cal. 56.

occasione omni, Cl. 42. cuius criminis occasione, Dom. 10.

Occasus. post solis occasum, C. 31. non ultra solis occasum, Dom. 21.

Occidere e Caedere, C. 84, 85, 87, A. 11, 33, Galb. 19, Oth. 1, Plin.

veneno occisum convenit, Cl. 44.

propositis ante se damnatorum occisorumque a Nerone — imaginibus, Galb. 10.

quibus de coniuratione compertum non crederetur, nisi occisis, Dom. 21.

Occipitium. capillo pane occip. summissiore, T. 68. occipitio raso, Cal. 35.

Occulere. gladium, A. 27. paucos — occuli trans Rhenum iussit, Cal. 45.

staturam brevem, sed quae commoditate et aequitate membrorum occuleretur, A. 79.

Occultus. occultissimum iter, C. 31.

Occulte. si qua occultius perferenda erant, C. 56.

Occultare. Masintham occultavit apud se diu, C. 71.

ad occultandam facinoris invidiam, Ner. 33.

Occumbere. voluntariam necem, A. 13. Al. *voluntaria nece.* Vtraque constructio in usu; vid. Drakenb. ad Liv. 2, 7, et ad 31, 18; Sanct. ed. Scheid. p. 472, et 758. Noster accusativum frequentat, conf. *Obire.*

simpl. in ea domo, in qua occubuerit, Cal. 59.

pro libertate eos occubuisse, A. 12. occumbere acie, Ner. 2. circa se dimicans occubuerat, T. 4.

Occupare. Picenum, Vmbr., Etr. occupavit, C. 34. Italiam per clientelas occupare, T. 2.

Consules — Forum Capitoliumque occuparant, Cl. 10. si

alicui, Cal. 2, Cl. 26, Gr. 14. Gr. ἀνιᾶν.

offendi i. q. *aegre ferre aliquid*, Gr. ἀνιᾶσθαι.

matutina vigilia offendebatur, A. 78, h. e. *haud facile ferebat vigiliam matut.*

si argumento offenderetur, T. 44. (Gr. σκανδαλίζεσθαι).

offendi odore, Cal. 27, Vespas. 23. calvitio ita offendebatur, Dom. 18. offensus deformitate veterum aedificiorum, Ner. 38.

sequ. acc. c. inf. componi aliquid de se — offendebatur, A. 89. offensus, interpellari se toto mense, T. 34

unde *offensus* c. dat. i. q. *iratus*, *infensus*.

offensus Patribus, C. 19. is forte tunc M. Lollio offensior, T. 13. pontificibus offensior, Ner. 2. Etiam Galb. 3. nonnulli: *offensus Iul. Caesari* pro vulg. *infensus*.

Sed Galb. 16 legendum: per haec prope universis ordinibus *offensis*, non *offensus*, quod passiva signific. interpretantur: *invisus*; vid. Oudend. et not. nostr.

Offensa, nostr. *Beleidigung*, *Krankung*.

quamquam et offensis intervenientibus, A. 66. ex levibus offensis, Cl. 26.

offensarum inimicitiarumque minime memor, Vesp. 14.

offensa oppon. *gratiae*. gravissimam contraxit offensam, Vespas. 4; vid. Gesner. Thesaur. sub h. v.

Offerre. corollaria et praemia, A. 45. praemium Vesp. 18. oblatos victoribus aureos, Cl. 21. oblatam a Tarracon. — coronam aur. Galb. 12. verbenas coronasque — obtulisse ei, Vesp. 7. qui sibi grandem nullum inopin. obtulerat, T. 60.

quae boletum medicatum — obtulerat, Cl. 44. oblatos tuberes, Dom. 16. —

dictaturam magna vi offerente populo, A. 52. oblatum a Senatu honorem, Dom. 14.

quibus diplomata civitatis Rom. singulis obtulit, Ner. 12. civitatem negavit, immunitatem obtulit, A. 40. oblatis provinciis, T. 63. Aug. ei epist. officium obtulit, Horat. —

signa mil. — obsidesque insuper obtulerunt, A. 21.

singulos equites a viatico suo obtulerunt, C. 68.

osculandam manum offerre alicui, Cal. 56. osculum offerenti manum praebuit, Dom. 12.

obtulisse ultro iugulum, Galb. 20.

dono offerre alicui aliquid, C. 28. muneri, Ner. 46.

oblaturum se fuisse eam (in sortem), A. 31. oblatam in matrimonium sibi, Dom. 22.

offerre alicui amicitiam suam, Ner. 25. consilium operamque, Dom. 17.

in lite adversario iusiurandum offerre, Rh. 6.

se offerre. magistratibus — se offerebat consiliarium, T. 33. consortem imp. generumque se Vitellio obtulit, Oth. 8. qui se obtulerat (ad mortem), A. 13.

occasione oblata, C. 73, A. 16.

Officere i. q. *nocere*. abstinere cibis pomisque officientibus, Ner. 20.

Officina. quum et officinas promercalium vestium exerceret, Gr. 23.

Officium pr. *quidquid aliis praesta-*

mesticas amicorum suo interventu et praesentia celebrat, ut tirocinii, nuptiarum, funeris solemnitates, et quae alia ad urbanitatem pertinent. (Plin. Paneg. 85, 5: *omnia familiaritatis officia* dicit. Eutrop. 8, 2: « Gloriam tamen milit. civilitate et moderatione superavit, Romae et per provincias aequalem se omnibus exhibens: *amicos salutandi causa frequentans, vel aegrotantes; vel cum festos dies habuissent, convivia cum iisdem indiscreta vicissim habens* sequ. »)

officia cum multis mutuo exercuit, A. 53. mutua cum Graecculis officia usurpans, T. 11. si vel officii vel sacri causa maturius evigilandum esset, A. 78. —

togae virilis die — sine solemni officio, lectica in Capit. latus est, Cl. 2, h. e. *sine solemni pompa* s. *comitatu amicorum*; coll. Cal. 10. Plin. ep. 1, 9, 2: « *officio togae virilis interfui.* » 4, 17, 6: « illa in inchoandis honoribus *deductor et comes — ille denique in omnibus officiis nostris* seq. »

cuius *officium nuptiarum* et ipse cum Agripp. celebravit, Cl. 26. per solemne nuptiarum celeberrimo officio deductum ad se, Ner. 28, h. e. *celeb. pompa.*

quum ad officium (nuptiarum) et ipse venisset, Cal. 25.

Offula. quis potest sine offula vivere, Cl. 40.

Olea. olearum ac palmularum ossibus incessebatur, Cl. 8.

Oleum conditum, C. 53, vid. *Condire.*

Senatui quoque et Equiti oleum praebuit, Ner. 12.

Olera. praeter leguminia aut olera, Ner. 16.

Olere. optime olere occisum hostem, Vit. 10.

Olidus. hirsutus atque olidus senex, T. 45.

Olim h. e. *priore tempore*, Gr. πάλαι, A. 16, 44, al.

olim etiam, quoties sequ., Ner. 28.

Drusum, *olim* Decimum, *mox* Neronem praenomine, Cl. 1.

Cornel. virginem absolutam *olim*, *dehine* longo intervallo repetitam sequ., Dom. 8. —

hostem *olim* eius, *et tunc* exsulantem, A. 54. quidam histr., producti *olim*, *tunc* quoque prod., Cl. 21. pulsum *olim* Senatu, *ac tunc* de orat. coronatum, Dom. 13.

De *olim* pro *iam diu*, *iam pridem* vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 24, 1; cf. Iuvenal. 4, 96; 6, 346; 9, 17.

quae olim omissa, Dom. 4. alveum Tib. completum olim ruderibus, A. 30.

Omen. Cic. de divin. 2, 40 interpretatur: « si quis aliquid ex sua re atque ex suo sermone dixerit, et eius verbum aliquod apte ceciderit ad id, quod ages aut cogitabis. »

revertentem ex provincia non solum *faustis ominibus*, sed et modul. carminibus prosequebantur, A. 57. super *fausta omina*, Cal. 13. Utroque loco alii: *nominibus* et *nomina*, de qua confusione vid. Drakenb. ad Liv. 5, 34, et Burm. ad Ovid. Metam. 6, 448.

fausta omina et eximias laudes congesserant, A. 98. *faustisque ominibus* cum acclamantium turba prosequebatur, Cl. 27.

verso ad melius omine, C. 59.

pumilos atque distortos —

dere cervicibus, A. 67. larga meri potione oneratos, T. 62.

onerandas tributo provincias, T. 32.

onerare aliqu. invidia; Ner. 34. ne oneraretur invidia, Oth. 6.

onerare sententia sua quemque, vel *sublevare*, Cal. 53.

Oneraria navis, Tit. 5. πλοῖον φορτικόν seu φορτηγικόν.

Onustus. navis armis onusta, Galb. 10.

Opem ferre alicui, T. 47, 50, Galb. 7. implorare, T. 8. orantes opem valetudini, Vesp. 7. opis ferendae gratia, Ner. 21.

nullam divinam humanamque opem non adhibuit, Tit. 8.

summa ope restitit, C. 29 (ὡς δυνατόν, ὡς ἐδύνατο). omni ope contendit, Dom. 2.

Opes, χρήματα.

privatis opibus, C. 30. amplis innotritus opibus, A. 3. immensas opes absumsit, Cal. 37. paternas opes recuperavit, Ner. 6. quod ingentes a Tib. relictas opes — prodegisset, Ner. 30. spe — immensarum et reconditarum opum, Ner. 31.

de copiis et reliquis facultatibus, quibus instructa civitas valet.

translatis opibus imperii, C. 79.

de potentia, qua quis in civitate valet. Hic usus vocis ex prima civitatis Rom. institutione venit, qua plurimum valebant ditissimi, censu primis classibus ascripti.

potentia atque opibus floruerunt, A. 66. (Ita Cic. Offic. 1, 25, 4: « neque *opes aut potentiam* consectabitur. » lib. 2, 7, 1: « ad *opes* tuendas ac tenendas, » et mox: « multorum odiis nullas *opes* posse obsistere. » al.)

Opulentus. rediit certe nihilo opulentior, Vesp. 4.

opulentissimae provinciae, N. 40.

ceteras (aedes) opulentissimis donis adornavit, A. 30.

Opitulari. nunc consolando, nunc opitulando, Tit. 8.

Opera, *labor alicui rei adhibitus*, sive nostri, sive alieni usus gratia.

multitudinem — operam sibi in asserenda dignitate tumult. pollicentem, C. 16. ob eximiam adversus Gracchos operam, T. 3. ambos opera eius occisos, A. 11. cuius opera — convaluerat, A. 59. cuius vel praecipua opera — Bibulum impugnaverat, C. 21. eorum opera, Ter. 5. quorum opera in bello, in otio, in negotio suo quisque tempore usus est, Ter. 2; coll. c. 4. milites gratuitam operam obtulerunt, C. 68. consilium operamque obtulit, Domit. 17.

operam dare vel *edere* vel *navare* de *omni genere laboris* seu *studii* dicitur.

opera optimatibus data est, ut sequ., C. 19. dare te operam, ne sequ., A. 86. dabo operam, ut sequ., T. 28. dabis operam, ut valens pervenias ad German. Cal. 8, h. e. *videbis*, *cavebis*, *curabis*.

operam dare *dicendi magistro*, C. 4, i. q. *magistrum audire eiusque praecepta exercere*.

dabat assidue *phonasco* operam, A. 84, i. q. *instituendum se dedit phonasco*, *et studiose eo usus est*. — operam ullam dare *historiae*, *carminibus*, *stilo*, Domit. 20.

ut raptim compluribus simul *tonsoribus* operam daret, A. 79, i. q. *vacaret*, *tonderi se patere-*

minus experiendos casus opinans, C. 60. adulteratam opinatus, C. 6.

nemine gnaro aut opinante, quiduam coepturus esset, Cal. 46, h. e. *suspicante*, Gall. *s'imaginer*.

quantum opinamur, Gr. 2. quo et ipso aucta suspicio est opinantium seq., T. 23.

opinor mediae orationi insertum, Gr. 14.

i. q. *opinionem captam proferre et cum aliis communicare*.

desinant quidam, quaerere ultra aut opinari, C. 66.

unde *opinari de aliquo* i. q. *indicare*; conf. *Existimare*, *Cogitare*.

gravissime de se opinantem, A. 67, h. e. *loquentem*. quod male opinari de Caesare soleret, A. 51; vid. Casaub. male de suo munere opinatos, Cal. 27.

quid de eo in utramque partem opinatus sit, Cl. 3.

nec opinantes aggredi, A. 10.

Opitulari, vid. *Opem*.

Oportet, χρὴ, C. 74, A. 7, 54, T. 31, Cl. 15. non oportere, Vesp. 9, Tit. 8. quae iam nunc sibi componi oportere, Ner. 43.

Opperiri i. q. *exspectare*.

iam dudum opperientes, C. 81. successionem opper., T. 25. nuncios, Cal. 6. carnificem, Cl. 34. responsa, Vit. 16. ut se — opperirentur, Oth. 6.

Oppidum, A. 1, 14, 46, 94, 101, T. 38, 50, Cl. 21. ex Regillis, oppido Sabinorum, T. 1. oppido Ferentino, Oth. 1. Vrbe oppidove ullo, A. 53. ubi non *urbi cuivis*, sed *Vrbi Romae* opponitur, contra quam etiam *oppida* provinciarum urbes.

oppida, A. 49, 72, T. 38, Ner. 23. duo praecipua oppida, Ner. 39. super viginti oppida, Vesp. 4. Lusitanorum quaedam oppida, C. 54. libera ac foederata oppida, Cal. 3.

Oppidatim, A. 59, Galb. 18.

Oppidani pugiles catervarii, A. 45. distinguuntur a *legitimis atque ordinariis*.

Opplere. formicarum multitudino oppleri, Ner. 46. quum Aedilem eum C. Caesar — luto iussisset oppleri, Vesp. 5.

Opponere. urgenti — hosti hinc fratrem cum classe — opposuit, Vit. 15. inter oppositas classes, C. 58.

opposita ad oculos manu, A. 78.

Opportunus. dispositis per opportuna loca stationibus, A. 32.

quo oportunissime potuit (die), Ner. 13.

Opportunitas. cuius (provinciae) emolumento et opportunitate, C. 22.

ex opportunitate, T. 17.

Opprimere. fauces manu sua oppressit, Cal. 12.

bona oppressorum in Vesevo, Tit. 8. vi pulveris ac favillae oppressus est, Plin. —

post oppressum statim Antonium, A. 28. Seiano hoste tunc suspecto, mox et oppresso, Cal. 12. oppressum Seianum, Cl. 6. oppressa coniuratione Seiani, T. 65. oppressis, qui novas res moliebantur, Galb. 11. oppressos, qui tumultuarentur, Galb. 19. bellum civ. movit Fur. Camillus — verum intra quintum diem oppressus est, Cl. 13.

unde omnino i. q. *perdere*, *affligere*. pari modo oppressum ferunt App. Silanum, Cl. 37. suspectissimum quemque — oppressit, Tit. 6.

max. *de vi hostili*. Sabinum — in Capit. compulit, succenso-

obiiceret — patres se probantibus, Cl. 16.

despectui esse non tam senectam suam, quam orbitatem ratus, Galb. 17.

Orchestra, *locus in theatro*, *ubi sedes Senatorum*, C. 39. suggestus in orchestra, C. 76, vid. not.

spectandi in orchestra ius, A. 35. in orch. considere, A. 44. sedere in orch., Cl. 25 (ubi resp. *sedere in Senatu*). e tribunali posito in orchestra, Cl. 21.

deinde in orchestram Senatumque descendit, Ner. 12. media in orchestra — epulatus, Ner. 20.

libelli in orchestra positi, T. 66.

Orcini Senatores, vid. ind. prim.

Ordinare, *Ordinatio*, *Ordinarius*, vid. *Ordo*.

Ordiri. orsus e pietatis ostentatione, Ner. 9. primus scribere historiam orsus, Rh. 3.

Ordo, certa *series*, qua *locus* rebus vel hominibus tribuitur, vel *tempus* agendis designatur. sic structo literarum ordine, C. 56.

ut, quem ordinem interrogandi sententias Consul Kal. Ian. instituisset, eum toto anno conservaret, C. 21. intravit ordine suo, Ner. 21, h. e. *quum locus et tempus cantandi ad ipsum pervenisset*. praemisso in ordine equo, A. 38.

omisso ordine, quibus quisque vellet itineribus Vrbis, C. 84. omnes ordine — salutavit, Ner. 10. Al. *ordines*. — *ex ordine*, Ner. 1. ἑξῆς. Opp. *vicissim*.

ordo et summa rerum, quas deinceps gessit, sic se habent, C. 34. ordinem rei gestae perferre ad Sen., Cl. 37.

eum vitae ordinem tenuit, T. 18; coll. Vesp. 21. quamvis — nihil ex ordine quotidiano praetermitteret, T. 72.

ordinem aestivorum duorum, T. 21. (Gr. τάξις).

extra ordinem h. e. *praeter normam vel tempus legibus v. more constitutum* (conf. *Extraordinarius*), C. 9, A. 3, 43, T. 25, 32, Cal. 18, Cl. 6, 23, Vesp. 8, Dom. 8.

non more atque ordine, sed prout libuisset, A. 35.

cogere, *redigere al. in ordinem pr. i. q. compescere*, *coërcere verbis vel factis iustos fines excedentem*, Cl. 23, 38, Vesp. 15; vid. *Cogere* et *Redigere*.

ordo i. q. *locus*, *cuique in theatro certa serie designatus*.

ut — primus subselliorum ordo vacaret Senatoribus, A. 44. maritis e plebe proprios ordines assignavit, ibid.

quatuordecim ordines, subsellia Equitum.

in quatuord. ordinibus sedentem, A. 14. Plerumque voc. *ordines* omittitur in hac dictione, ut C. 39. sessum in quatuordecim.

ordo i. q. *gradus*, *quem quis in Rep. obtinet*.

difficilius se principem civitatis e primo ordine in secundum, quam ex secundo in novissimum detrudi, C. 29.

aliquem cuiuslibet ordinis, T. 12. ordinis libertini, Gr. 18.

unde *ordines* tria illa genera, classes civium Romanorum, τάξεις, *Senatorum*, *Equitum* et *plebis*.

omnes ordines, A. 41, 57, Ner. 44. (Sed Ner. 10 leg. *omnes ordine — salutavit*; vid. not. et Oudend.)

multu *inquietam*, Galb. 7. De loco C. 18; vid. *Ornare.*

spectandi *confusissimum ac solutissimum morem correxit ordinavitque*, A. 44.

ordinare bibliothecas, C. 56, Gr. 21, i. q. *digerere*, C. 44.

annum a D. Iulio *ordinatum*, sed postea negligentia *conturbatum atque confusum*, A. 31. fastos a se ordinatos, Gr. 17.

donec desideria militum ordinarentur, A. 17. donec circa successorem omnia ordinarentur, Cl. 45.

i. q. *constituere.* comitia in decem annos ordinavit, seque perpetuum Consulem, Vit. 11. equestres militias ita ordinavit, ut post cohortem alam, post alam tribunatum leg., Cl. 25. Hisque locis affinia sunt, ubi

ordinare aliquem i. q. *instituere.*

magistratus in plures annos ordinavit, C. 76. equestrem militiam petentes etiam ex commendatione cuiusque oppidi ordinabat, A. 46. (dispensatorem) sine mora ordinavit, Vesp. 23; vid. post Ernest. ad h. l. Oud. et Wolf.

Ordinatio. anni, A. 31. Sed Ner. 40 leg. *Orientis dominationem*, non *ordinationem.*

ordinatione proxima, Dom. 4, h. e. *constitutione praesidum*; vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 72, 1.

Organa hydraulica, Ner. 41. scenica, Ner. 44.

Origo. de eius ac patris sui utraque origine, C. 6. paternam originem — maternam, Galb. 2. despiciens maternam Aug. originem, A. 4. in memoriam maiorum originis, A. 7. Vitelliorum originem alii aliam — tradunt sequ., Vit. 1. originem Flavii generis, Vesp. 12. dissimulata origine, Dom. 12. praesentem conditionem veram origini anteposuit, Gr. 21.

Origines Catonis, A. 86.

Oriri. mat. genus ab regibus ortum, C. 6. equestri familia ortum se, A. 2.

maiores Oth. orti sunt oppido Ferentino, Oth. 1. regio genera ortam, Ner. 28.

ortum se ab Epidiu Nunc., Rh. 4.

mentiona eius orta, T. 13.

Ortus solis, Vesp. 5.

Ornare. Lares floribus, A. 31. floribus tumulum, Ner. 57.

legio cultu Romano ornata, C. 24. militas habebat tam cultos, ut argento et auro politis armis ornaret, C. 67. ad ornandam Fortunam suam Tusc. Galb. 18.

praemiis — quaestoriis praetoriisque ornamentis ornari, Cl. 28, ubi tamen praeferendum *honorari*, quod vide. — ornari catenis, Ner. 21 (*de Nerone tragoedo*).

in funera ornando et in memoria honoranda, A. 100.

de ornanda instruendaque Vrbe, C. 44. Remp. stabilire primo, deinde et ornare, Vesp. 8. (Al. *exornare*, ut C. 28: « urbes praec. operibus *exornans* »; at Ner. 46: « *exornati Lares* » sc. *floribus.* Sed, omisso ablativo nominis, praeferendum simplex *ornare*, ut C. 44, vid. Oudend.)

neque *aquila ornari*, neque signa convelli moverique potuerunt, Cl. 13. (quod vel de sordibus detersis, vel de adaptata aquila cuspidi intelligendum, vid. not.)

ornandum tollendumque se,

unde : in ore habere aliquid, C. 30. ore decernentium, C. 88.

de toto vultu. ore paulo planiore, C. 45. commendari se verecundia oris, Dom. 18. ad similitudinem oris sui, Ner. 21.

Osculum. quod tamen vulgaris modo usus est.

quasi Iupiter — eius osculum delibutum digitis ad os suum retulisset, A. 94, sc. *digitis a pueri ore ad suum admotis.* Obscure et falso interpr. Gall. « *que ce Dieu — les avait instruit à son sujet du baiser des adorateurs.* »

repente in osculis Liviae defecit, A. 99.

ut consuerat, osculo exceptus (ab Imperatore), Oth. 6. neque advenientes, neque proficiscens, quemquam osculo impertiit, Ner. 37. osculum, ut assuerat, offerenti manum praebuit, Dom. 12. (Magnae comitatis Principum erat, osculo impertire adeuntes, superbiae, pro osculo manum osculandam praebere; conf. *Osculari*, T. 10, et Cal. 56; vid. de hac re Schvvarz. ad Plin. Paneg. 24, 2: « *non tu civium amplexus ad pedes tuos deprimis, nec osculum manu reddis.* ») ab amplexu et osculo suo dimisit omnes, Oth. 10.

ius osculi (inter cognates utriusque sexus), Cl. 26.

in turba osculum sibi ingerentem, Gr. 23. (de *homine impudico*). artissimis osculis palam exceptum, Galb. 22.

Tiber. quotidiana oscula prohibuit edicto, T. 34. (Si ad morem *Principes osculandi* refers, superbia Tiberii peperit hoc edictum; vid. supra. Si quotidiana oscula omnium, amicorum maxime, intelligis, veri simile est, impudicitiam famosam, cui sedes in obscoenis osculis, prohibere voluisse Principem oris ipsum impuri).

Osculari. matri osculanti, C. 13 (in discessu ad comitia), vid. Casaub. et Burm. ad h. l.

est nunc mater mea, et successorem meum osculetur, Ner. 35.

ne verbo qu. cuiquam prosequentium reddito, paucosque admodum in digressu exosculatus, T. 10. Al. *osculatus*; vid. Oud.

agenti gratias osculandam manum offerre, Cal. 56. quod — a convivio egrediens manum sibi osculandi causa apprehendisset, T. 72.

Mnesterem pantom. etiam inter spectacula osculabatur, Cal. 55 (*impudico more*).

Osculabundus. detractum socculum dextrum (Messalinae) inter togam tunicasque gestavit assidue, nonnunquam osculabundus, Vit. 2.

Ossa. quandoque ossa Capyis detecta essent, C. 81.

legenda ossa (Augusti) per sacerdotes summorum collegiorum, A. 100.

ossaque et reliquias, quae inerant, mari mersit, Dom. 8.

beluarum ferarumque membra praegrandia, quae dicuntur *Gigantum ossa*, A. 72.

ossa olearum ac palmularum, Cl. 8, i. q. *nuces.*

Ostendere. ut — medicus dentem ei ostenderet, tantum quod exemtum, Vesp. 5.

amoveri ocius nec cuiquam ostendi, C. 69. mulieribus ostendi, Cal. 35.

i. q. *manu demonstrare aliquid.*

Ovum. ovum incubanti gallinae subductum nunc sua, nunc ministrarum manu — fovit, T. 14.

P

Pabulum. equorum greges — comperit pertinacissime pabulo abstinere, C. 81.

Pacare, vid. *Pax.*

Pacisci. ingens praemium pactus, Oth. 2. pactus est lucri partem, Vesp. 23.

exacta pecunia, quantam ie cum suffragatore suo pepigerat, Vesp. 23.

nec unquam de mercedibus pactue, Gr. 7. pepigerunt, bolum quanti emerent, Rh. 1.

salutem sibi et millies HS. a Flavio Sabino pepigit, Vit. 15. cum adversariis pepigit, ut seq., C. 29. (Vtroque loco est *pactionem obtulit*). (Retuli ad formam *pacisci* perfectum *pepigi*, quod est a *pago*, *pango*, ob significationem; vid. Gesner. Thes. sub v. *Pacisci*).

qui sibi pepigissent seq. acc. c. inf., C. 23. Melius leg. *recepissent*, vid. *Recipere.*

pactus, ut *is* — pronuntiaret, C. 19.

pactum pass. pactumque, ut — consurgerent, C. 9. Ita Cic. ad Attic. 2, 9: « *quae da me pacta sunt.* » Off. 1, 33: *pactae sunt induciae.* »

quo pacto h. a. *quo modo*, Cal. 26. eo pacto, Cal. 60.

Pactio. adversariis negantibus, ullam se de Rep. facturus pactionem, C. 30.

sine pactione gravissimas mercedis; A. 10.

Pactum subst. cuius pacti non dubit. a quibusdam iusiur. — exigere, C. 23.

Paedagogus. paedagogum ministrosque Caii filii, A. 67.

sub paedagogo fuit, Cl. 2. apud amitam Lep. nutritus est, sub duobus paedagogis, saltatore atque tonsore, Ner. 6.

tristior et paedagogi vultus, Ner. 37. obiurgante magistro, Ner. 22. Al. *paedagogo*, vid. Oud.

praetextatis cuneum suum (assignavit) et proximum paedagogis, A. 44.

quosdam cum paedagogis et capsariis uno prandio pariter necatos, Ner. 36.

regebatur trium arbitrio, quos — paedagogos vulgo vocabant, Galb. 14.

Paedagogium. ingenuorum paedagogia, Ner. 28. sunt *loca*, *ubi pueri ingenui ad stuprum instituebantur*; vid. not. ad h. l.; cf. Spartian. Adrian. 2: « fuit in amore Traiani, *nec tamen ei per paedagogos puerorum*, quos Traianus impensius diligebat, Gallo favente *defuit.* » Ex h. l. *paedagogia puerorum* possis etiam interpretari *deductionem puerorum ad stuprum*, ad sensum eadem, ad vim verbi diversa paulo significatione. Interpr. Gall. « *libertinage de Neron avec de jeunes gens de distinction.* »

Paedicator Caesaris, Nicomedes, C. 49.

Paene, ut rectius scribi quam *pene* ob distinctionem ab ablat. nom. *penis*, iure contendit Reizius in dictatis.

C. 35, 37, 52, 58, 68, A. 6, 14, 16, 94, Gr. 11.

quos — *paene bis* prodidit, T. 6. *paene vixdum* re div. perfecta, T. 44.

tempore quidam principatus *paene toto* prope illaesa, T. 68, ubi *prope*, quod deest in nonnullis libris, male supervacuum videtur Burmanno. *Paene* pertinet ad *tempore toto*, et *prope* ad *illaesa*, et suam quodque vim obtinet.

paene ut — contingeretur, Ner. 6.

Paenula, pallii genus, quod tunicae superinduebatur; vid. Turneb. Advers. 28, 12, et Salmas. ad Spartian. Adrian. 3.

saepe depictas gemmatasque indutus paenulas, Cal. 52.

ut erat nudo pede atque tunicatus, paenulam obsoleti coloris superinduit, Ner. 48. divulsa sentibus paenula, ibid. paenula ad vulnus apposita, Ner. 49.

ut manus paenulis continerent, Galb. 6.

Pagani, vid. *Pagus*.

Pàgina. epistolae quoque eius ad Sen. exstant, quas primus videtur ad paginas et formam memor. libelli convertisse, C. 56.

Pàgus, ager plures vicos continens, Gall. *Canton*. pagus Thurinus, A. 2.

Pagani, qui non sunt milites, vid. not. ad A. 27, et Gesner. in Thes.

concionante se, admissa turba paganorum, apud milites, A. 27. dimota paganorum turba, Galb. 19.

Palam i. q. *manifeste*, *aperte*, opp. *clam*. Scheid. ad Sanct. Minerv. p. 234, deducit a Gr. πάλη, *excussio* atque adeo *expositio*, ut sit κατὰ πάλην.

his plane palam — dicebat, C. 27.

palam nec dissimulanter, T. 21. palamque iam et vulgo, T. 43.

palam minari, C. 24. palam profiteri, C. 72. palam queri, Cal. 31.

palam se ferebant, A. 32, h. e. *in conspectu hominum apparebant*, *grassabantur*.

palam facere aliquid, T. 22. ut demum, fato functum, palam factum est, Cal. 6. ut de Claudio palam factum est, Ner. 8.

quum palam esset, seq. acc. et inf., T. 31.

quum iam — palam heres nuncuparetur, Cal. 38.

nulla dissimulandi cura ad maiora palam erupit, Ner. 27.

Palla, pallium muliebre, Cal. 54.

Pallaca, Gr. παλλακὴ, *pellex*, *concubina*, Vesp. 21.

Pallium, vestimentum Graecum, ἱμάτιον, τριβώνιον.

redegit se, deposito patrio habitu, ad pallium et crepidas, T. 13; conf. Liv. 29, 19.

inter varia munuscula togas insuper ac pallia distribuit, A. 98.

decubuit super lectum — vetere pallio strato instructum, Ner. 48.

Palliatus. togatumne an palliatum dicere causam oporteret, Cl. 15.

palliati i. q. *Graeci*, C. 48. — habitu sedentis ac palliati, Gr. 9.

Palliolatus, *palliolo* h. e. *capitis tegmine*, quale aegroti at meretrices gestabant, contra tempestatis iniuriam munitus, Cl. 2, vid. not. Miror, Gesnerum in Thesauro *pallio indutum* interpretari.

Palma, cava manus. dispansam dextrae manus palmam, Dom. 19.

Palma arbor. arborem palmae repertam, A. 94. enatam inter iun-

11, h. e. *non offendetis oculos ingrato aspectu.*

parsisse. latrones quondam sibi — parsisse, Gr. 23.

Parcus i. q. *moderatus, sibi temperans in al. re.*

in semet augendo parcus, Cl. 12. nec parcior in bell. virtute honoranda, A. 38.

c. gen. pecuniae parcus, T. 46. parcissimus vini, C. 53, A. 77. (ἐγκρατής).

parcior et *negligentior* opponuntur Galb. 14.

Parce. parce neque pro liberalitate sua, C. 38. si parcius — quis se prosequutus fuisset, A. 66. prout quisque se *magis parciusve* laudasset, Ner. 25.

ut — parcius aetatulae indulgeret, Cl. 16.

* parcissime, A. 25, 40.

Parcimonia s. *Parsimonia.* instrumenti eius et supellectilis parcimonia, A. 73. ut parcimoniam publicam exemplo quoque iuvaret, T. 34.

Parere. Atia prius quam pareret, A. 94. quum mula pepererit, Galb. 4.

i. q. *acquirere, comparare.* male partis optime usus est, Vespas. 16.

terra marique pace parta, A. 22.

Partus. hora partus, A. 94. per tres Vespasiae partus, Vesp. 5. amissa Iunia ex partu, Cal. 12. mulae partus, Galb. 5. qualiscumque partus, Cal. 8.

i, q. *proles ipsa.* partus coniugum expositi, Cal. 5.

Parturire. regem populo Rom. naturam parturire, A. 94.

Parens. terra, quae omnium parens haberetur, C. 7.

non *parentem patriae* appellari passus est (Liviam), T. 50.

et *mascul.* columnam — statuit scripsitque, *parenti patriae* (de Caesare), C. 85.

parens pro *patre.* ne obtrectare parentis gloriae videretur (patris Claudii), Ner. 18.

pro *matre.* si superstes parenti exstitisset, Vit. 14.

parentes, T. 6, Cal. 27, Cl. 26, Vit. 2, Gr. 9, 16. De voc. *parens* ab absoleto *paro*, *parere* vid. Scheid. ad Sanct. p. 99.

Parere, i. q. *obedire.* decimam legionem contumacius parentem, A. 24.

i. q. *apparere*, φαίνεσθαι. omnium victimarum iocinora replicata — paruerunt, A. 95. Al. *patuerunt*, quod minime quadrat; vid. Oudend. abunde arbitror parere, Cal. 8. quantum postea eventu paruit, Vesp. 4. Ita *parebant* legendum puto pro *parabantur* Ner. 27, vid. not. ad h. l.

Paries Ner. 48, Cal. 59, Dom. 14, Gr. 17.

Parmularius pr. *Threx*, quoniam Threces *parmula* utebantur in pugna. De *fautore Threcis* dixit Domitianus, Dom. 10, vid. Gesner. in Thes. sub h. v.

Parricida. parricidas bonis omnibus — multavit, C. 42. Sine dubio h. l. *parricidae* ex vetere linguae usu sunt, *qui civem pacis tempore interfecerant*, ut in lege Numae: « *si quis hominem liberum dolo sciens morti duit, parricida esto.* » Loquitur enim auctor de poenis *facinorum.* Etiam interpr. Gall. vertit: *l'assassin d'un homme libre*, et bene hanc interpretationem subiuncta nota asseruit. —

parricidia, qui *Principem* interfecit, ut *Patrem patriae.* Se-

ter singulos conspiratos distributis, coll. Cl. 37. qui primas partes susceperat, C. 82. primas sibi partes Cassius depoposcit, Cal. 56.

pr. *de scena.* ludis — ex utroque ordine et sexu plerique ludicras partes sustinuerunt, Ner. 11.

de oratore. suscepit eas partes, Rh. 6, h. e. *negotium dicendi.*

de negotiis publicis et loco, quem dant in civitate.

summas sibi partes — vindicantem, A. 16. aequas potentiae partes sibi vind., T. 50.

partes sibi, quas Sen. liberet, tuendas in Rep. depoposcit, T. 25.

pars de numero, vel hominum, vel rerum. magna pars hominum, Oth. 12.

per partem Tribunorum, C. 11. parte magna Senatus, C. 27. quum partem reliquam copiarum continenti repeteret, A. 16. cum parte equitum praetor, Cal. 45.

partem servitiorum, A. 42. parte Liburn. demersa, A. 17. triremes magna ex parte, Cal. 47.

de cetero numero candidatorum, pro parte dimidia — pro parte altera, C. 41.

pars — pars, C. 84. milites, pars victoriae fiducia, pars ignom. dolore — processerant, Vesp. 8.

pars — pars — nonnulli, C. 89. pars — pars — alii, T. 75.

pars c. plurali verbi, T. 75. magna pars rutila barba fuerunt, Ner. 1. pars in absentis, pars in praesentis Vespasiani verba iurarunt, Vit. 15.

pars et partes de factione civili vel opposita hostibus.

pars adversa, C. 63, 75, Dom. 10. dux adversarum partium, Vit. 18.

diversarum partium habebatur, C. 1. optimatium partes, ibid. quot et quos diversarum partium seq., A. 51. adversarum Augusto partium fuerat, T. 6.

coniurandi pro partibus suis, A. 17. Pompeianarum partium Centurio, Vesp. 1.

medios et neutrius partis, C. 75. assiduo inter utrasque partes usu, C. 75.

etiam *de adversariis in contentione eruditorum v. lite.* quasi studiosiorem partis adversae, T. 11. diversae partis advocatus, Gr. 9.

partes simplic. *de partibus adversariis*; vid. not. ad A. 12.

reliquias partium in Africa refoventes, C. 35. ceteros — consentire pro partibus, A. 12, ubi qui vim verbi non ceperunt, correxerunt, *Patribus*, prorsus inepte.

solus permansit in partibus, T. 4. veterem partium fortunam, T. 57.

profligatis partibus, Ner. 3. victis partibus, Horat.

Partim — partim. partim ducta, partim auspiciis suis, A. 21.

i. q. *alii*, *alii.* nec tamen desunt, qui partim antecedente anno — partim insequente genitum eum scribant, T. 5. citati — partim se domi vulneraverunt — partim in media Curia venenum hauserunt, T. 61.

acclamante populo: feliciter, partim — partim, Cl. 7, h. e. *aliis — aliis.*

partim tergiversantibus, partim aperte detrectantibus, Ner. 47.

ut passim ac propalam contemtui esset, Cl. 15, h. e. *ubique*, *apud omnes sine discrimine*, et *propalam* h. e. *sine dissimulatione*, *aperte*.

Passus, mensura pedum quinque. *Stadium* est 125 passuum seu 625 pedum; vid. Plin. H. N. 2, 23, C. 25, 57, 64, Cal. 19, Cl. 20, Galb. 6.

Pastor. pastores, C. 32. neve hi, qui pecuariam facerent, minus tertia parte puberum ingenuorum inter pastores haberent, C. 42, vid. not.

boni pastoris esse, tondere pecus, non deglubere, T. 32.

Patefacere, vid. *Patere.*

Pater. ex qua iam pater erat, A. 63. maritos, *patres* — se probantibus, Cl. 16. Opp. *orbitas*.

nomini proprio add. *pater*, ut quis distingnatur a *iuvene* eiusdem nominis; conf. *Iuvenis*.

C. Curio pater, C. 9. a Curionibus patre et filio, C. 50. C. Octavius pater, A. 3, 94.

patrem Paulum, A. 16. Silius pater, A. 71. *pater Caesar* distingu. ab Augusto, A. 17, 45.

paterfamilias, Dom. 10. nec quidquam postea pro patrefam. egit, T. 15.

nonnulli patrum familiarum, A. 59. patresfamiliarum notos, Cal. 26.

pater exercituum, cognomen Caligulae, Cal. 22.

cognomen *Patris patriae*, C. 76, vid. not.; conf. *Parens.* Patris patriae cognomen Augusto a plebe et Senatu delatum; A. 58. a Tiberio recusatum, T. 26, 67. item a Nerone propter aetatem, Ner. 8.

Patres i. q. *Senatores*, C. 16, 19, 22, 34, A. 44, 53, T. 71, Cl. 25, 46 al.

a *Patribus* ad *plebem* transire, C. 20, h. e. *a patriciis in plebem*, antiquo adhuc sensu, ubi Senatores non erant nisi patricii. gens a Patribus in patricias cooptata, T. 2.

causa *plebi* fuit secedendi rursus a *Patribus*, T. 2, vid. *Patricius*.

Patres conscripti, C. 78, A. 5, 58, T. 30, 65, 67.

A. 12 non leg. *consentire pro Patribus*, sed *pro partibus*; vid. *Partes*.

Paternis. paternum genus, C. 6, C. 3. cognomine paterno, Tit. 1. paterna patrimonia, A. 101. ultio paterna h. e. patris, A. 29.

Patrius. patria onera, Cal. 42.

Patria. spreto patriae more, C. 76. salva Roma, salva patria, Cal. 6.

restitutus in patriam, Ner. 3. German. cohortem — remisit in patriam, Galb. 12.

traditur — refugisse in patriam, Gr. 15.

nec populo aut moenibus patriae pepercit, Ner. 38, h. e. *urbis patriae*.

Pater patriae, vid. *Pater*.

Patricii pr. *progenies primorum Patrum* seu *Senatorum*, (vid. Liv. 1, 8). *nobiles* genere, non dignitate. Non iidem *Senatores*, quum honores aditum ad Curiam darent etiam plebeiis, ex quo communicati ii fuerant cum plebe. ea gens (Octavia) a Tarquinio Pr. rege inter Rom. gentes allecta, mox a Serv. Tullio in *patricias transducta*, procedente tempore *ad plebem se contulit*,

patiens erat, C. 57. solis ac hiberni qu. patiens, A. 82. ne paululum qu. morae patiens, Cal. 38.

nec patientem sessoris alterius (equum), C. 61.

adversus convicia malosque rumores — firmus ac patiens, T. 28.

Patienter. nihil eum patientius quam maledicta et convicia hom. tulisse, Ner. 39.

Patientia, *constantia in tolerandis laboribus et aerumnis*, καρτερία, ὑπομονή.

ne patientia et pertinacia hostis animi suorum frangerentur, C. 68.

i. q. *tranquillitas animi in tolerandis, quae displicent*, ὑπομονή.

desideravit — M. Agrippae patientiam, A. 66. ut quidam patientiam rumperent, T. 24, h. e. *tacite tolerare rem amplius non possent.*

unde i. q. *indulgentia.*

adeo causidicos patientia eius solitos abuti, Cl. 15. quo contemtius abuteretur patientia hominum, Dom. 11.

Patina. dedicatio patinae, quam — clipeum Minervae Πολιούχου dictitabat, Vit. 13.

Patinarius. aliis incendiarium et patinarium vociferantibus, Vit. 17.

Patrius, *Patricius*, *Patrimonium*, vid. *Pater.*

Patronus, *qui defendit*, *tuetur dignitate et potentia inferiorem.*

oppon. *liberto*, ubi est i. q. *manumissor.* prout domino patronove gratus quis esset, C. 27. patronus dominusque non minus severus, quam facilis et clemens, A. 67 (ubi *patronus libertos*, *dominus servos* respicit). Add. A. 27, Cal. 16, Cl. 25, 37, 40, Dom. 14, Gr. 15, 16, 20.

qui causam alicuius agit in iudicio, *advocatus.*

haud dubie principibus patronis annumeratus est, C. 55. celeberrimi patroni, Ner. 7. sua voce — ac sine patrono, Cl. 16, cf. Gr. 4, Rh. 3.

i. q. *princeps legationis*, qui verba facit pro reliquis.

equ. ordo bis patronum eum perferendae pro se legationis elegit, Cl. 6.

patronus Senatus dictus est Drusus, T. 3. eodem modo, quo urbes, populi, provinciae nobiles Romanos patronos sibi legere solebant; conf. *Clientela* et *Tutela.*

Patrocinium, defensio alicuius hominis vel causae.

quasi plane defensione ac patrocinio res egeret, C. 52, vid. not.

cautum, ut litigatores pro patrociniis certam iustamque mercedem darent, Ner. 17, vid. *de lege Cincia* not. ad h. l.

Patruelis, *Patruus* vid. sub voc. *Pater.*

Pauci. in alteram partem, in qua pauciores erant, T. 31. multis partibus ipsi pauciores, C. 68. aliquanto paucioribus, quam destinaverat, paribus, C. 10.

paucissimis comitibus, A. 8. paucissimis horis, A. 27.

Pauculus. qui nund. die pauculas uncias venderet, Ner. 32.

Paulum. paulum constitit, C. 31 (de *tempore*). si paulum subbibisset, Ner. 20.

de loco. paulum infra ingulum, C. 82.

Paulo ablat. paulo deflectere, A. 93. Oudend. restituit *pau-*

Pecudes, Cal. 27. cum multitudine omnis generis pecudum ac ferarum, Ner. 31.

Peculium, quidquid possident, qui sub aliena potestate sunt, filii familiarum vel servi, patris dominive venia; vid. Heinecc. Ant. R. 1, 2, 9.

ne hereditatem qu. aut legata percepit ulla aliter, quam ut *peculio referret accepta*, T. 15. et *peculio concesso a patre* fraudavit (Iuliam), T. 50.

Peculiaris i. q. *proprius*, Gr. ἴδιος.

peculiares servi, C. 76, h. e. *privati*, oppos. *publicis*, vid. not

e peculiaribus loculis suis, Galb. 12, h. e. *fiscis privatis*.

quasi *proprio suo ac peculiari* Deo, A. 5, ubi augetur altero prius.

peculiari merito, Vit. 4, h. e. *singulari*.

Pecunia, C. 1, 2, 19, A. 14, 30, 36, 41, T. 31, 37, 46, Cal. 41, 42, Ner. 24, 30, Vesp. 16, 23.

quod partem rei fam. in pecunia haberent, T. 49.

emptorem familiae pecuniaeque in testamento Augusti fuisse, Ner. 4, vid. not.

pecuniam ex prima pensione admovit ad uares, Vesp. 23.

pecuniae, C. 4, 11, 19, 25, 42, 54, A. 39, 57, Galb. 9, Oth. 10, Dom. 17.

Pecuniosus. viris feminisque pecuniosioribus, A 25. Al. *peculiosioribus*, vid. not.

Pecus tondere, non deglubere, T. 32.

Pedatus, vid. *Pes*.

Pegma, πῆγμα a πήγω, πήγνυμι, machina artificiose constructa, de qua pugnabant gladiatores vel agebant histriones; vid. Senec. epist. 88, interpr. ad Phaedr. 5, 7, 7, Lips. de Amphith. c. 22, et quos citavit Rupert. ad Iuven. 4, 121.

si automatum vel pegma vel quid tale aliud parum cessisset, Cl. 34.

Pegmares gladiatores, qui de pegmate depugnant; vid. Lips. Saturn. 2, 14.

Cal. 26. Lectio admodum est incerta; vid. interpr. et not. nostr.

Peierare, Ner. 28.

Peius. Dii me peius perdant, T. 67.

Pelagi speciem colloquentem secum videre per somnium visus sibi Caligula, Cal. 50.

Pellere. Trib. pl., qui pulsi (sc. *Urbe*) supervenerant, C. 33. pulsus a suis sc. *regno*, T. 49. pulsus a patre (*regno*), Cal. 44.

damnatorum liberi Vrbe pulsi, Ner. 36. pulsum Senatu, Dom. 13.

alteris, pelli se — quercutibus sc. *agris*, A. 13.

pulsus i. q. *repulsus*, *fusus*, C. 36.

Pulsare i. q. *verberare*, T. 2, Galb. 5.

Pellex. nimiam potentiam pellicis (Liviae), A. 69.

pellicem reginae Dolabella Caesarem dixit, C. 49.

Pellicere. Indos etiam ac Scythas — pellexit ad amicitiam suam populique Rom. ultro per legatos petendam, A. 21. Artabanum summis artibus non modo ad colloquium suum, sed etiam ad veneranda legionum signa pellexit, Vit. 2. illecebris Agripp. per ius osculi et blandit. occasiones pellectus *in amorem*, Cl. 26.

Pellis. ferae pelle contectus, Ner. 29. ut semper et ubique pellem vituli marini circumferret pro re-

hostibus vias, A. 8. excubias per Vrbem iudixit, A. 23. vehicula per mil. vias disposuit, A. 49. per manus translatus est, Cal. 51 (ubi *per* non instrumentum notat, sed *ab una manu ad aliam*). per longas porticus vagus, Cal. 50. per diversas portus in oppidum immisit, T. 87. per hunc pontem ultro citro commeavit, Cal. 19.

et repetitum. *per* Siciliam quoque *et per* Achaiam circumductus, T. 6.

saepe *distributive*, ut Gr. κατά, ubi processio significatur ab uno ad alterum.

numos per centurias pronuntiare, C. 19. per provincias, C. 48, Cl. 23. per agros, A. 32. per singulos lectos, A. 75. per collegia, Cl. 22. Ita *per Vrbem* A. 23.

est i. q. *per singulas partes Vrbis*. per mil. vias, A. 49. i. q. *ab uno loco ad alium in viis mil.* per Italiam disposuit, T. 37. per terrarum orbem, C. 28, T. 61. cohortes per hospitia dispersae, T. 37. commeatibus per municipia et colonias dispositis, T. 38. disposita statione per ripas Tiberis, T. 72. prostantes per antra et cavas rupes, T. 43. per stabula ac deversoria, Vit. 7. per castra, Galb. 6.

Affinia haec, ubi item *per* Gr. κατά, distributive.

partes singillatim, neque per tempora, sed per species exsequar, A. 9.

per valetudinum genera disponi, T. 11.

b) *de tempore*, ubi *continuam temporis durationem* significat ab uno temporis momento ad aliud, in quo finis huius durationis.

per singulas noctes, C. 1. per singula lustra, A. 27. per singulos dies, Cal. 22. per continuos dies, C. 78. per singulos menses, Vesp. 20. per quatuor paene menses, C. 35. per dies quinque, C. 39. per triduum, ibid. per septem dies continuos, C. 88. per totum diem, A. 24. per omnes dies, A. 71. per aliquot horas, C. 68, A. 56. per decem annos, C. 69. per omnes aetatis gradus, A. 79. per omnem vitam, A. 81. per omne ver, A. 91. per novem proximos menses, T. 65. per Kal. Martias, Vesp. 19, h. e. *singulis Kalendis*. Praecedit ibi: *Saturnalibus*, de qua variatione casus vid. Oudend. ad h. l.

unde saepe est i. q. *in* vel *inter*, ut Gr. διά.

per tot successus, C. 25. per Gall. triumphum, C. 51. per nocturnum iter, A. 29, 90. per pacem, A. 32. per celeb. ludos, A. 44. per somnum, C. 45 (ubi al. male *per somnium*), Cl. 33. per noctes, T. 52. per quietem, C. 7, Cl. 38, Ner. 7, Oth. 7. per tumultum, C. 34. per expeditionem, Galb. 7. per spectacula, Cl. 27. per comitia, C. 80. per convivia, Ner. 43. per eum tumultum, Cal. 26. per bellum Philippense, T. 5. sec. nonnullos, vulg. *post*, vid. Burm.

triduo per irritas altercationes absumpto, C. 23.

per aestatem, A. 16. per idem tempus, A. 18, Galb. 10, Vesp. 7.

per haec, Cl. 27, h. e. *inter haec*, ἐν τούτοις. per quae, T. 52, h. e. *quo tempore*.

per tres Vespasiae partus, Vesp. 5. per quinos missus, Cl. 21.

per libellos dare, T. 18. accusavit per literas, T. 54. per blanditias atque promissa, T. 37. quum per SCtum sanxisset, T. 48. per ambitum verborum, T. 71. quaestiones per tormenta habebantur, Cal. 32. acerbo et brevi scripto aut per internuntios, Cl. 3. a singulis et per factionem, Cl. 13. testatus quondam per edictum, Cl. 11. per ius osculi et blandit. occasiones pellectus, Cl. 26. Caio per aurigandi, Claudio per aleae studium familiaris, Vit. 4. per hoc gratissimus Claudio, Galb. 7. obnoxium se barbaris per hoc, Dom. 12.

per haec terribilis cunctis, Dom. 14. saevitiam per haec maxime ostendit, Cal. 27.

laeta per haec portendi, A. 95. per quae factum putem, Oth. 12.

libertinum se — per hoc indicat, Gr. 5. condit. temporum — etiam per haec existimare quivis possit, Cal. 60.

per genua orare, T. 27 (in qua dictione *per* eandem vim habet, quam in his: *per arma*, *per libellos* etc., ut id notet, quo preces significantur).

per leges licet, Cal. 1, i. q. *legibus permittitur.*

cognomen per unam literam scriptum — ipse per duas effert, Gr. 6.

Denique *per* additur saepe nominibus ita, ut ablativus nominis vel adverbium substitui queat, sed peculiari tamen potestate sua, ut *causam*, quae est in alicuius animo, et ad rem efficiendam vel effectam transit, accuratius denotet, vel *continuam conditionem* seu *statum* exprimat. Ad hoc genus magna pars exemplorum supra excitatorum referri potest, quum lingua vivusque sermo non studiose discernat notiones, uti faciendum est in subtiliore de vocibus disputatione, sed multas misceat et coniungat. Damus loca.

per iocum, C. 4. (Al. *inter* iocum. *Per* magis animum iocantis, *inter* tempus significat. De confusione praepositionum, ex re ipsa orta, vid. Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 35, 11, cf. *Inter*), A. 86, C. 20, Ner. 6, 16. per ludum iocumque, Tit. 3. velut per ludum, Cl. 8. per lusum, Cl. 27. per contumeliam, C. 22. per insidias, C. 25. per oblivionem, C. 28. per errorem, C. 85, Cal. 30. per simulationem colloquii, A. 79. per simulationem, Cl. 45.

per dissimulationem, C. 31. per ambitionem, C. 28. per iram, A. 54. per metum, A. 67.

per contemptum religionis, T. 2. per fraudem, T. 3. per falaciam, T. 62, Cal. 39.

per adulationem, Cal. 8, 28. per blanditias, Ner. 34. per taedium seq., Cl. 10.

per causam h. c. *sub praetextu*, C. 7. per iustam causam, Ner. 36; conf. *Causa.*

per speciem sacramenti, T. 36. per speciem iuris, T. 50. per speciem honoris, T. 65.

per honorem militiae, Iuven. Plura exempla vid. sub singulis vocibus.

per discordiam, T. 37. per occasiones, A. 41. per occasionem valetudinis mortisque eius, A. 67. per occasionem atque licentiam, Vesp. 6. per inopiam occasionis, Cal. 56.

per otium atque requiem, C.

bruit, C. 79. percrebruerat Oriente tota vetus et constans opinio, Vesp. 4. nota — percrebruit, T. 45.

quum — convaluisse tandem percrebruisset, Cal. 6.

Scribendum *crebrui*, *increbrui*, *percrebrui*, non *crebui* etc., docet Oudend. ad C. 79 ex analogia vocabulorum *aeger*, *aegri*, *aegresco*; *niger*, *nigri*, *nigresco*; *piger*, *pigri*, *pigresco* al. cf. *Increbrescere*.

Percupidus, vid. Oudend. ad A. 70.

Percurrere. paene iunctim percucurrit quaesturam, praeturam, consulatum, T. 9. amplissimos honores percucurrit, Ner. 3.

i. q. *perlegere*, *recitare*, Gr. διέρχεσθαι. deinde cetera percurrisse, Ter. 2. Potius, *percucurrisse*.

Eadem tamen varietas perfecti etiam in reliquis compositis.

Percutere. quasi calce ab eo percussus, Vit. 7.

nummum nota percutere, A. 94, Ner. 25.

alloquenti — Chaeream cervicem gladio caesim graviter percussisse, Cal. 58.

securi percutere al. i. q. *capite plectere*, Cl. 25.

hostem cominus saepe percussit, Cal. 3. De reliquis vid. *Percellere*.

Percussor, C. 83, 89, A. 10, Cal. 51, 58, Cl. 37, Ner. 34, 37, 43, 47, Galb. 19, 23, Vesp. 15.

Perdere. men' servasse, ut essent, qui me perderent, C. 84. Sed T. 54 leg. *proderentur* pro *perderentur*.

Dii me Deaeque peius perdant, quam quotidie perire sentio, T. 67.

perdere pecuniam, Ner. 30. i. q. *profundere*.

i. q. *amittere*. ad summam perdidit non multum, A. 71 (in lusu aleae).

victus naves perdidit, A. 70. classibus tempestate perditis, A. 16.

diem perdidi, Tit. 8, h. e. *sine fructu praetermisi*, *abieci*.

perditus i. q. *profusus*, *abiectus*. luxuriae ac lasciviae perditae, Cal. 25.

Perdomare. toto Illyrico — perdomito, T. 16. ad perdomandam Iudaeam relictus, Tit. 5.

Perducere. perductum inde in theatrum, Ner. 13. ne perduceretur ad Sullam, C. 74. qui se — in conspectum eorum cum aliquo mil. praesidio perduceret, T. 65. quo prope bimulus demum perductus ab Vrbe sit, Cal. 8.

copias, quas — praemitteret, quasque ipse perduceret, Vit. 9. max. *de feminis ad stuprum ductis*; cf. *Deducere*.

perductam, T. 45, vid. not. quum perductae pro concubitu sest. quadr. donasset, Vesp. 22.

perductam a marito coniunxit sibi, Cal. 25, vid. not. et, quem ibi laudavi, Walch. ad Lactant. 6, 17.

perductis pluribus aquis, A. 42 (de *aquarum ductibus*). rivum Anienem lapid. opere in Vrbem perduxit, Cl. 20.

grandes columnas exigua impensa perductarum in Capitolium, Vesp. 18.

Perduellionis diem dicere alicui, C. 12.

Perdurare. quum perdurare non posset, destitit ante decursum, Ner. 24.

Peregre proficisci, C. 42. edidit et

perfundebatur aqua, A. 82. perfusus aqua frigida pacis, A. 77.

cuiusdam caput — perfusam nivem mulso dixit, Dom. 20.

Perfunctus literis, Gr. 4. Al. *perfectus*.

Perfusoriae assertiones, Dom. 8, h. e. vindicationes in libertatem *cum calumnia litis* coniunctae, ad *perfundendum* h. e. *obruendum fallendumque* dominum servi; vid. Ern. exc. ad h. l. Lectio admodum est incerta.

Pergere. Asturam perrexit, A. 97, h. e. *iter continuavit*. ut eodem quam primum pergeret, Galb. 19.

Pergrandis, vid. *Praegrandis*.

Pergula, ὑπερῷον, A. 94. in pergula docuit, Gr. 18. (conf. *pergulae magistrales* apud Vopisc. Saturn. 10; vid. int. ad Plaut. Pseud. 1, 2, 79).

Periculum, C. 70, A. 10, 16, 29, 32, T. 53, Cal. 9, Cl. 9, 29, Ner. 19, Galb. 19, Oth. 10, Tit. 9, Dom. 16.

ne ultimae qu. sortis hominum conspiratione et periculo caruit, A. 19.

rem *non* minimi periculi, A. 67. ne cui periculo aut noxae apud victorem forent, Oth. 10.

ne periculum memoriae adiret, A. 84. oculorum et vitae periculum adiit, Ner. 26.

ne in metu qu. ac periculo mortis extremo, Vesp. 23.

Periclitari de summa imperii, T. 21. Al. omittunt *de*; vid. Oudend. ad h. l., Gronov. et Drakenb. ad Liv. 38, 25, 7. periclitatum quendam prae pudore ex continentia, Cl. 32.

Peridoneus praeceptor, Gr. 11.

Perinde i. q. *aeque*, *eodem modo*, pr. *inde a principio aliquo v. causa continuo ad finem*, Gr. ἴσως, iode: ut *convenit rei v. causae*, ut Gr. ἴσως, adeoque *non perinde* i. q. *non admodum*.

coxendice — non perinde valebat, A. 80. ne mortuo qu. periode affectus est, T. 52. (quod plena sententia esset: *perinde* s. *aeque ac debebat v. exspectari poterat*). adventus eius non perinde gratus fuit, Galb. 13; (vid. Tacit. Agr. 10, Plin. ep. 2, 1, 1: « maximi et clarissimi civis, *perinde* felicis. » h. e. *aeque*, *pari modo*. Al. male *proinde*; vid. Horat. Turs. p. 570, ed. Schw.) —

mores, quos perinde exprimeret in scriptis, Ter. 4, h. e. *ad rei veritatem*.

periode reliquas, C. 56, h. e. *eodem modo reliquas usque ad ultimam*.

perinde — ac. perinde scribendum, ac loquamur, A. 88.

perinde — ac si, A. 35, Cal. 10.

perinde atque i. q. *perinde ac si* seu *quasi*, Ner. 15, (vid. Horat. Turs. p. 567, n. 4).

nulla tamen re *perinde* commotus est, *quam* seq., Dom. 15.

perinde ut afficeretur, Cl. 14, h. e. *prout*. (Horat. Turs. l. c. n. 3).

Perindigne ferre al., T. 50.

Perinfamis amore libertinae, Vit. 2.

Periphrases, Gr. 4. Leg. *paraphrases*.

Perire, C. 75, 88, 89, A. 11, 14, 17, 27, T. 62, Cal. 60, Vit. 2. De infin. *perisse* pro *periisse* vid. Oudend. ad A. 17, et T. 62, et Cal. 60.

periturum se potius quam perditurum, Tit. 9. periturum potius, quam nociturum ei, Ner. 35.

88. permut. hiberna legionum, Vesp. 6.

Pernegare, *omnino negare al.*, Gr. ἐξαρνεῖσθαι, T. 57, Ner. 35.

Pernicies. quae in perniciem publicam — duraverant, A. 32.

activo sensu, ut suspicione aliqua vel metu ad perniciem cuiusquam compelleretur, Vesp. 14.

circum vicos vagabatur Indibundus, nec sine pernicie tamen, Ner. 26.

Pernoctare, A. 17, T. 18, Cal. 14, Cl. 10, Dom. 1.

Perorare. consurgere ac perorare, Rh. 6. locum perorandi sectari ibid.

perorare in aliquem, Cal. 53, Ner. 46.

Perosum esse *i. q. odisse.* si non populum Rom. perosi sunt, T. 21. Agrippinam Narcissi amicos perosam, Vesp. 4.

Perparvum cubiculum, Tit. 1.

Perpauca verba, C. 84.

Perpendere. vitiis virtutibusque Tib. perpensis, T. 21.

Perperam. De Gr. πέρπερος et verbo περπερεύεσθαι h. e. περιφέρεσθαι, *leviter et sine constantia agere*, (Suid. προπετῶς μηδὲ λογισμῷ ποιεῖν) vid. Beemann. de origin. Lat. l. p. 843 seq.

perperam edere (res gestas) i. q. *falso*, *contra veritatem*, C. 56. quod eum — perperam praeco non Consulem, sed Imperatorem pronuntiasset, Dom. 10.

ne quid perperam fieret, T. 33, h. e. *contra leges et bonum ordinem*.

Perpeti i. q. *tolerare*, *diutius ferre.* vitia et delicta amicorum perpessus, A. 66, h. e. *non exigens.*

talem Principem paulo minus quat. annos perpessus terrarum orbis, Ner. 40.

ut neque calcium perpeti — valeret, Galb. 21.

Perpetrare bellum, Cal. 46, i. q. *perficere*, Gr. διαπράττειν.

Perpetuus. perpetua dictatura h. e. διὰ βίου, C. 76. distinguitur a *continuo* consulatu s. *per plures annos sine intervallo gesto.* tribun. potestas perpetua, A. 27. morum legumque regimen aeque perpetuum, ibid.

magistrat. atque honores — quosdam novi generis perpetuosque cepit, A. 26.

legatis perpetua oratione respondit, Cl. 42. poena perpetuae servitutis, T. 36. perpetuo praecepto, Cal. 30.

perpetua felicitas, A. 58.

in perpetuum, A. 16, 42, 65, Cal. 25.

Perprospera valetudo, Cl. 31. Al. *prospera.*

Perquirere. Seleucum a ministris suis perquirere, quos quoque tempore tractaret auctores, T. 56.

Perraro, T. 38, Ner. 12, Gr. 24.

Perrogare sententias, A. 35, h. e. *a primo ad ultimum Senatorem*; cf. Tac. H. 4, 9: « quum perrogarent sententias Consules. »

Inepta est coniectura Bernece. in ind. *prorogare*, quod libros etiam invasit.

Perrumpere. perruperunt in triclinium usque, Oth. 8.

Persaepe, C. 57, A. 72.

Persancte iurare, Ner. 35, Tit. 10.

Perscribere. quam facile atque celeriter eos perscripserit, C. 56.

si quid usurae nomine numeratum aut perscriptum fuisset, C. 42 (*per syngrapham promis-*

quibus omnibus pro necess. iure proque meritorum gratia cruenta mors persoluta est, Cal. 26.

Persona, Gr. πρόσωπον, pr. *larva*, quam induere solebant histriones ad effingendam speciem hominis, cuius partes in scena agebant.

tragoedias cantavit *personatus* (Xiphil. καὶ τὰ πρόσωπα — εἰκασμένα ἔφερε), heroum Deorumque, item heroidum ac Dearum personis effectis ad similitudinem oris sui, et feminae, prout quamque diligeret, Ner. 21.

archimimus personam eius ferens, Vesp. 19, h. e. *Vespasianum agens*.

quasi scenico exodio sub persona Paridis et Oenones divortium suum cum uxore taxasset, Dom. 10, h. e. *sub nominibus Paridis et Oen., quos in scenam produxerat.*

unde: P. Africanus, *qui a Terentio personam mutuatus* quae domi *luserat* ipse, *nomine illius in scenam detulit*, Ter. 3, h. e. *sub Terentii tanquam auctoris nomine sua poëmata scenae dedit.*

nunquam ita docuit, ut magistri personam sustineret, Gr. 24, h. e. *magistrum ageret.*

quum ex persona Caesaris sermo sit, C. 55, h. e. *quum tamen Caesar ipse in ea oratione verba faciat pro Metello, quasi loquens producatur.*

Inde est *species illa, quam quis in scena vitae gerit*, adeoque dicitur de *singulis hominibus*, sed *abstracte*, ut dicunt, *non concrete*, ita ut conditio, mores, omnino ea designentur, quae singularem speciem (εἶδος, χαρακτῆρα) alicui tribuunt, quo ab aliis distinguatur.

certis personis et aetatibus, C. 43, h. e. *hominibus certae conditionis et aetatis.*

minoribus quoque et personis et rebus, T. 32, h. e. *in minore conditione versantibus.*

illis in multorum saepe personam per gratiam et preces exorabilibus, A. 27, h. e. προσωποληπτούντων, ut est in N. T., *quum conditionem, mores, preces, gratiam, in singulis magis respicerent, quam legem de proscriptione universe latam.*

continuantes unumquodque (praenomen) per trinas personas, modo alternantes per singulas, Ner. 1. (*de hominibus alicuius generis absolute*).

Personatus i. q. *personam larvam gerens in scena*, Ner. 21.

Perspectare h. e. *usque ad finem spectare.* certamen — perspectavit, A. 98. inter maximos imbres perspectavit (nav. pugnas), Dom. 4. De confusione voc. *perspectare* et *prospectare* vid. Schw. ad Plin. Paneg. 63, 4.

Perspeculari. perspeculatus locorum situs, C. 58, h. e. *diligenter et ab omni parte speculatus*, ne quis cum Bernecc. malit *praespeculatus.*

Perspicere. qui virgines denudarent atque perspicerent, A. 69, h. e. *oculis lustrarent.* sagaciter persp. alicuius naturam, T. 57.

Perstringere. ut genam non leviter perstrinxerit, Cl. 15. Sed A. 29 leg. *praestrinxisset.*

Persuadere. ut domesticis persuaderet sequ. acc. c. inf. Dom. 14.

si praesens sibi persuasisset, quam seq., A. 40.

scio, vulgo persuasum, quasi seq., T. 21. persuasissimum habeo, Ner. 29.

Persuasio. plenus persuasio-

(Ita verbum ipsum *pervertere* i. q. *perdere*, ut Tac. A. 4, 12, et 71; lib. 12, 22; H. 2, 10).

Pervigilium, *sacrum nocturnum*. pervig. indicere, Cal. 54. menstruis supplicationibus et pervigilio anniversariu coluit (simulacrum Fortunae), Galb. 4.

in Apennini iugis etiam pervigilium egit (ad celebrandam victoriam), Vit. 10.

Pes. impulsum ab eo dextri pedis pollice, Cal. 57. digiti pedum, Dom. 18. usque ad imos pedes, T. 68. ut erat nudo pede, Ner. 48. pedibus nudis, A. 100, Cal. 42. retectis pedibus, A. 78, vid. not.

petiit, ut sibi pedes praeberet excalciandos, Vit. 2.

veste — subiecta militum pedibus, quo firme verberaturi insisterent, Cal. 26. animadversis pedibus, Cl. 10. pede apprehenso, Cl. 15. pedibus e tribunali detractus est, Rh. 6.

equus pedibus prope humanis, C. 61. manibus pedibusque articulari morbo distortissimis, Galb. 21. — taurus — elatis pedibus totum cruore perfudit, Galb. 18. —

coenanti ad pedes stare, Cal. 26 (*servorum more*). ad pedes stantibus, Galb. 22 (h. e. *ab iis, qui ad pedes stabant*, *servis*, *ministris*, vid. not.) vid. loca citata a Gesner. in Thes. sub voc. *Pes* n. 2.

praeter pedes suos transeuntes, Cal. 36. ante pedes ei stabat puerulus seq., Dom. 4.

biennio continuo — pedem porta non extulit, T. 38.

pedibus opp. *equo* v. *vehiculo*. per angust. tramites pedibus evasit, C. 31. in agmine nonnunquam *equo*, saepius pedibus anteibat, C. 57. *praemisso* in ordine *equo*, ad respondendum — *pedibus* venire, A. 38. in consulatu *pedibus* fere, extra consul. saepe adaperta *sella* per publicum incessit, A. 53. pedibus toto itinere praegrediens, T. 7. ceteri *pedibus* — Crassus Frugi *equo* phaler., Cl. 17. nisi *aut pedibus*, *aut sella*, *aut lectica* transirent, Cl. 25. qui — Romam pedibus per vicem commeant, Vesp. 8. pedibus per Vrbem non temere ambulavit, Dom. 19.

pedibus opp. *itineri maritimo*. quum praeter Locros Rhegium pedibus iret, A. 16. unde *pedestre iter*. a Massilia Gesoriacum usque pedestri itinere confecto, inde transmisit, Cl. 17.

pes, mensurae genus, A. 79, Ner. 19.

Pedatus. male pedatus scambusque, Oth. 12.

Pedites, C. 38, 39.

Pestilentia, Cal. 31. pestilentia unius autumni tempore Neronis, Ner. 39.

pestilentia sub Tito, quanta non temere alias, Tit. 8.

Petasatus, tegmen capitis, quod *petasus* dicitur, gerens, A. 82.

Petere, pr. *studiose ire ad aliquid*, *citatum ad aliquid cursum facere*, ut Perizon. ad Sanct. Min. pag. 740 sequ., ed. Scheid., qui deducit a Gr. πέτω, πέτομαι; cf. Scheid. ad Lennep. Etymol. sub voc. πέτω et πίπτω.

Inde vel *de re* dicitur, *quam consequi studemus*, vel *de loco*, *ad quem tendimus*, ut Gr. ἐφίεσθαι.

de re, i. q. *rogare*, *operam dare alicui rei consequendae*.

consulatum, C. 24, A. 26.

De forma *petisse*, *petissem* pro *petiisse*, *petiissem* vid. Oud. ad C. 30, et A. 63.

Petitio. a petitione honorum absentes summovere, C. 28. ut absenti sibi — petitio secundi consulatus daretur, C. 26. in petitione consulatus, C. 73.

prima statim petitione, Vespas. 2.

Petitor. e petitoribus non alios adiuvare, C. 23. Inepte al. *competit.*; vid. *Competitor*.

Petulans. iocis quorundam invidiosis aut petulantibus lacessitus, A. 55.

Petulantia linguae, 61. iocorum, Galb. 20. petulantiam — exercuit, Ner. 26 (vid. eius exempla eodem capite). rapinas ac petulantiam omnium in iocum vertens, Vit. 10. Gr. ἀταξία, ἀσέλγεια.

Phalanx. legio, quam M. Alexandri phalangem appellabat, Ner. 19.

Phalerae, equorum ornamenta, inter dona militaria, A. 25.

Phaleratus equus, Cal. 19, Cl. 17. phalerata Mazacum turba, Ner. 30, vid. not.

Phasianae inter hostias, Cal. 22. *Phasiani*. phasianorum cerebella, Vit. 13. Sed h. etiam l. al. femininum praeferunt, vid. Oud. Martial. 3, 58, 16: « impiorum *phasiana* Colchorum. »

Phengites lapis, Dom. 14, h. e. transluceus a Gr. φέγγος; vid. Plin. H. N. 36, 22.

Philologus i. q. *grammaticus* sensu antiquo. Philologi appellationem assumpsisse videtur, quia, sicut Eratosthenes, qui primus hoc cognomen sibi vindicavit, multiplici variaque doctrina censebatur, Gr. 10.

Philosophus. SCtum de philosophis et de rhetoribus, R. 1.

philosophum (Isidorum Cynicum) Nero Vrbe Italiaque summovit, Ner. 39. philosophorum contumaciam Vesp. leuissime tulit, Vesp. 13. (Sequ. de Demetrio Cynico). Domit. philosophos omnes Vrbe Italiaque summovit, Dom. 10, vid. not. Tac. Agric. 2 *sapientiae professores* dicit.

Philosophia. a philos. Neronem mater avertit, monens, imperaturo contrariam esse, Ner. 52. a quo inductus aliquatenus in philosophiam est, Pers.

Cornutus, sectae Stoicae, qui libros philosophiae reliquit, Pers.

Philosophari. virorum acriter tunc philosophantium, Pers.

Phoenicopterus, *avis Africae, a rubentibus pennis sic dicta*; vid. Plin. H. N. 10, 48; Martial. 3, 58, 14: « nomenque debet quae rubentibus pennis. » l. 13, 71; Iuvenal. 11, 139.

phoenicopteri inter hostias, Cal. 22. sacrificans respersus est phoenicopteri sanguine, Cal. 57.

linguae phoenicopterûm in patina Vitellii, Vit. 13; conf. Lamprid. Heliog. 19.

Phonascus, qui declamantis vocem instrumento musico moderatur, A. 84, Ner. 25.

Piaculum, *sacrum piaculare*. per omnia piaculorum genera manes Galbae — propitiare tentasse, Oth. 7.

Picare dolia, Cl. 16.

Pictura, vid. *Pingere*. — *Pie*, *Pietas*, vid. *Pius*.

Pigere. ut Silanum non piguerit, sententiam suam — interpretatione lenire, C. 14.

Pignus. marium pignora, A. 21.

Pius. censuerunt quidam, ut *Pius* cognominaretur, T. 17. *Pius* vocabatur Caligula, Cal. 22.

Pie. si grate pieque quis se prosequutus fuisset, A. 66.

Pietas. aliis rebus pietatem colas, C. 30 (*servato iure divino.* Euripid. νόσιβεῖν χριών).

erga parentes et consanguineos, T. 70, Cal. 1, 12, 15, Cl. 11, Ner. 9, Pers.

erga Principem ut *Patrem patriae vel etiam Deum*, A. 66, Vit. 3, Dom. 11; conf. *Impius.* Gronov. ad Tac. A. 3, 51.

Placere. Senecam tum maxime placentem, Cal. 53.

cuidam scenico placenti, Ner. 42. Cano choraulae mire placenti, Galb. 12.

citharoedum placentem, Vit. 11.

placitus h. e. *qui placuit*, *probatus.* quum maxime placitam sevocasset, Cal. 36.

in *Senatus decretis vel Principum edictis* solemne verbum est *placere.*

haec nova — neque placent, neque recta videntur, Rh. 1.

Curiam — *obstrui* placuit, *Idus*que Mart. parricidium *nominari*, ac *ne* unquam eo die Senatus ageretur, C. 88. quibus imperium prorogari — quid et qua forma regum literis rescribi placeret, T. 30. placuerat, per classiarios arma transferri seq., Oth. 8. quum auctore Tiberio secerni minus idoneos Senatores removerique placuisset, Vit. 2.

mulieres — venire in theatrum, *non placere*, A. 44 (*in edicto Augusti*).

spectare eum Circ. ex pulvinari, non placet nobis, Cl. 4 (*in epistola Augusti*).

simul. Iovis, quod dissolvi transferrique Romam placuerat (Caligulae), Cal. 57. —

quum placuisset — aggredi, Cal. 56, sc. *coniuratis*, h. e. *quum constituissent*, *decrevissent.*

trucidatis, quos *placitum esset*, C. 9.

Placidus. placida quies, Cal. 50. Opp. *pavida* h. e. *inquietata*, *turbata somniis.*

Plaga, i. q. *vulnus*, C. 82, Cal. 55, Oth. 11.

distingu. a *vulnere.* verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem repraesentantes adversariis, Vit. 10, ubi *plagae* incruentae, *vulnera* cruenta sunt.

Plagosus, qui plagas inferre seu verberare amat, Gr. 9.

Plagulae, *vela lecticae.* quum inde lectica transferretur, suspexisse dicitur dimotis plagulis caelum, Tit. 10. De lectione incerta vid. Oudend.

Plangere. Gr. κόπτεσθαι, ὀλοφύρεσθαι, Ner. 49, Oth. 8.

Planus. e *plano* aut *e quaesitoris tribunali*, T. 33.

Plane i. q. *prorsus*, *omnino.* plane deterritus, C. 14. needum plane inimicus, A. 70. plana palam, C. 27. *quasi plane* defensione — res egeret, C. 52. (vid. Schaefer. ad Plin. ep. 4, 1, 9. Schwarz. ad Paneg. 20, 1). illud plane inter omnes fere constitit, C. 87.

sed plane poëmatum quoquo non imperitus, A. 89.

planeque ita fecit, Ner. 38; vid. Oudend. et plane ita fecit, Tit. 8.

illa eius quotidiana, et plane omnium horarum et momentorum erant, Cl. 40, ubi legendum puto *paene.*

multi v. *plures*). Ita etiam matronae pleraeque, C. 84. pleraque pessimi exempli, A. 32, ubi Ern. manifestam interpretationem intrudere voluit, *pluraque*. pleraque et quae per alios erant gesta seq., C. 56; conf. loc. Taciti, quae ad C. 83 excitavi. Iuda

Plerumque i. q. *saepe*, C. 62, 65, T. 33, Tac. A. 4, 57; vid. Horat. Turs. p. 572, ed. Schwarz.

Plostrum, vid. *Ploustrum*. Illa vulgaris pronuntiatio.

Plumbeus. plumbeam chartam supinus pectore sustinere (coepit), Ner. 20.

os plumbeum, Ner. 2.

Plus. plus minusve loqui, A. 84; vid. Horat. Turs. p. 574, n. 7.

plus petendo, Cl. 14, h. e. *nimium*, *plus quam convenit*, vid. *Petere*.

neque ex quoquam *plus denario* auferente, A. 57. nec *plus quam mille* nummos — deponi, Dom. 7; vid. Drakenb. ad Liv. 29, 25; l. 31, 34, et l. 41, 12.

de tempore. ne quis — *plus triennio* continuo Italia abesset, C. 42. ne *plus quam bis* in mense legitimus Sen. ageretur, Kalendis et Idibus, A. 35. neque enim *plus quam tribus* nocturnis horis quiescebat, Cal. 50.

etiam absolute *plus* additur ablativis consequentiae. *non plus decimis* concessis, Galb. 15, h. e. *quum non plus quam decimas concederet*. Idem usus in dictionibus *nihil aliud*, *nihil amplius*, *minus*, de quibus suis locis vide. Omnino de usu voc. *plus* conf. Perizon. ad Sanct. p. 673 seq., ed. Scheid. Adde Sanct. ipsum p. 1030.

Plures. neque tamen unquam plures quam tres cohortes, A. 49., quasi plura polliceretur, quam seq., Tit. 8.

Plurimus. unum vel alterum, vel, *quum plurimos*, tres aut quatuor, Gr. 24.

relicta, *ubi plurimum*, dimidia parte, Dom. 7.

Plurifariam h. e. *pluribus locis*, A. 46, 80, T. 43, Cal. 54, Cl. 21, Ner. 24, Vit. 9; conf. *Multifariam*.

Pluteus tricliniaris, *pars exterior lectuli*, *a mensa oversa*. *Interior* erat *sponda*, mensae adversa; conf. *Sponda*. coenanti modo ad pluteum, modo ad pedes stare, Cal. 56.

Pocillum, Vesp. 2.

Podagro. in podagrae morbum incidit, Gr. 3.

Podion seu *Podium*, editior locus in theatro inter scenam atque orchestram, ubi suggestus Principum; vid. Vitruv. 5, 7.

accubans, parvis primum foraminibus, deinde toto podio adaperto, spectare consuerat, Ner. 12.

Poëma, C. 56, A. 89, T. 70, Tit. 3, Dom. 1, Gr. 11, 23, Luc., Pers.

Poëta, A. 99, T. 61, 70, Cal. 27, Dom. 4, Gr. 6, 11, 16, 23, Pers.

antiquissimi doctorum, qui iidem et poëtae et oratores semigraeci erant, Gr. 1.

praestantes poëtas, nec non et artifices — insigni congiario magnaque mercede donavit, Vesp. 18. (Damnata enim bonis avibus inepta lectio, quae *coëmptos poëtas* peperit, vid. not.)

poeta Ennius distinguitur a posteriore Ennio, Gr. 1.

Poëtica, A. 85, Ner. 52, Dom. 2, Gr. 11.

Iudicium. in cuius pertinaciae poenitentiam, A. 27. ob poenitentiam veterum delictorum, Cl. 25. poenitentia mutati sacramenti, Galb. 10.

nec tam mortis poenitentia, quam suorum obtestatione, Vit. 2, h. e. *consilio de morte sibi consciscenda mutato*; coll. Ner. 2 supra cit.

Poëta, *Poëtica* vid. post *Poëma*.

Pol. satis pol proterve, Ter. 3.

Polire. argento et auro politis armis, C. 67.

politiora servitia, C. 47, vid. Oudend.

Pollere. qui plurimum inter homines pollent, C. 6. pecunia pollere, C. 19.

Pollex. impulsum ab eo dextri pedis pollice, Cal. 57.

inserto per os pollice, Galb. 20. quod duobus filiis — pollices amputasset, A. 24.

Polliceri. Vettius etiam chirographum eius — pollicebatur, C. 17. multitudinem — operam sibi — pollicentem, C. 16. milite ac populo — hortante omnemque operam suam certatim pollicente, Vit. 15. alicui amicitiam et societatem, Cl. 25.

existimatur etiam equ. census pollicitus singulis, C. 33. trec. nummos, quos pollicitus olim erat, C. 38. donativum etiam pollicitum (tradunt), Galb. 20. ut voluntariis non modo missionem — sed etiam — commoda polliceretur, Vit. 15.

quidquam cuiquam — polliceri, C. 78. auctores Bibulo fuerunt, tantundem pollicendi, C. 19.

quasi plura polliceretur, quam praestare posset, Tit. 8.

poll. alicui matrimonium, Cal. 12. nuptias, Tit. 7. noctem, Dom. 1.

ceteros, quod polliciti sint, tarde praestare, sed ipsum, quod praestet, tarde polliceri, T. 24.

Pollicitationes, Ner. 13, Oth. 6, Dom. 2.

Polluere. quaestio de pollutis sacris, C. 6. pollutarum cerimoniarum reum, C. 74.

Polyhistor. quem propter antiquitatis notitiam polyhistorem multi — vocabant, Gr. 20.

Polyphagus quidem Aegyptii generis, Ner. 37.

Pompa. inter pompae (*triumphalis*) fercula, C. 37. nonnullos ex principibus legit, ac seposuit ad pompam, Cal. 47. triumphi die, fatigatus tarditate et taedio pompae, Vesp. 12.

pompa Circensis, C. 76, Tit. 2. matri Circenses instituit, carpentumque, quo in pompa traduceretur, Cal. 15. aviae Liviae — Circensi pompa currum elephantorum decem, Cl. 11.

quasi — die Circensium proximo solemni pompae simulacrum Dei detraxerit, A. 16.

praeeunte pompa ceterarum scil. *coronarum*, h. e. *coronas gestantium*, Ner. 25, vid. not.

pompa funebris. funeratus est solemni Principum pompa, Cl. 45. quanti funus et pompa constaret, Vesp. 19.

Pomum. recens acidumve pomum succi vinosioris, A. 77. poma, T. 53, Ner. 20. diripiendi pomorum et opsoniorum, A. 98, vid. not.

Pomiferae arbores, Cal. 37.

Pondus. oneratis gravi pondere cervicibus, A. 67.

tres uncias, quae ponderi

tur et venduntur, Ner. 16, 26, Vit. 13.

datum Aedilibus negotium, popinas ganeasque inhibendi, T. 34. Claudius coërcitionem popinarum Aedilibus ademit, Cl. 38.

Popino, *qui in popinis versatur*, *helluo*, Gr. 15.

Poples. ingredientem destituebant poplites minus firmi, Cl. 30.

Populus et de *tota civitate Romana omnibusque ordinibus* (vid. Gell. 10, 20), et de *plebe* seorsim dicitur; vid. Schvvarz. ad Plin. Paneg. 25, 2, Sigon. ad Liv. 25, 3.

de tota civitate Rom. ad amicitiam suam populique Rom. petendam, A. 21. imperium populi Rom., A. 31. unicum populi Rom. praesidium, T. 21. quasi in fidem populi Rom., T. 49. *ne* de summa imperii sui pop. Rom. periclitetur, T. 21. si non populum Rom. perosi sunt, ibid. dominum gentium populum, Cal. 35.

censum populi ter egit, A. 27; coll. A. 97.

populi Rom. sexum, aetatem, *ordinem omnem*, Cal. 4.

tam indignam sortem populi Rom., Cl. 3. ex aerario populi Rom., Cl. 25.

populum Rom. — voti compotem fecit, Cal. 13.

magni existimans, sincerum atque — incorruptum servare populum, A. 40.

populum universum tanta per omnes occas. comitate tractavit seq., Tit. 8.

primus — magistratum populi suffragio cepit, A. 2 (*comitiis centuriatis*).

tentavit et, comitiorum more revocato, suffragia populo reddere, Cal. 16.

populo hortos circa Tiberim publice — legavit, C. 83. τῷ πόλει. legavit populo Rom. quadringenties, A. 101, h. e. *aerario*. Sequ. *tribubus* h. a. *plebi viritim*, ut T. 76.

Saepius de *plebe Romana* seorsim, Gr. δῆμος vel πλῆθος.

per suffragia populi, C. 5, vid. not. beneficium populi, C. 29.

tam Senatus, quam populi diurna acta, C. 20. *lege Vatinia* — mox *per Senatum*, veritis *Patribus*, ne, si ipsi negassent, *populus* et hanc daret, C. 22.

citra Senatus populique auctoritatem, C. 28. Senatus consentiens cum populo Rom., A. 58. apud Senatum ac populum, T. 68. Senatui populoque Rom., Cl. 7.

neque in Senatu, neque apud populum, neque apud milites, A. 84. et militum et Senatus populique gratulationibus, Ner. 34.

epistola Senatus pop.que Rom. Cl. 25. nunciaret Senatui ac populo, Ner. 1. legatum Senatus ac populi Rom., Galb. 10.

populo consalutato, T. 17. Praec. *Senatu adstante*. equestri ordini et populo, Cal. 49. Opp. *Senatui*. aut Senatu aut populo, Ner. 41. absentem Senatum populumque, Cal. 45. populus — miles — Senatus, Dom. 23.

conciliato populi favore, Cl. 11. ad populum provocanti, C. 12. Q. Catulum ad disquisitionem populi vocavit, C. 15. egit cum Tribunis plebis — id potius ad populum ferrent, C. 26; vid. Drakenb. ad Liv. 7, 42.

recensum populi — egit, C. 41 (h. e. *plebis*, frumenti dividendi causa, ne quis de censu

statim contendit ad portam et inde Romam, Rh. 6.

custodiam portae commissi castelli retinuit, C. 68.

funus triumphali porta ducendum, A. 100.

portae Caspiae, Ner. 19, vid. not.

Portitores, Rh. 1. — *Portorium*. stipulatores, qui se in via portorium flagitassent, Vit. 14. peregrinarum mercium portoria instituit, C. 43.

Portare munera in campum, C. 84. aquilam humeris subisse dinque portasse, A. 10.

cespitem portare Aug. Centuriones iussit poenae loco, A. 24.

Portendere. apparuit, *ostentum* illud Aug. potentiam *portendisse*, A. 94. periculum, quod imminere ipsi *per quaedam ostenta portenderetur*, Cl. 29. altero *ostento* periculum a custodibus domino *portendi*, Cal. 57.

magna et assidua *monstra* — exitum ei, qualis evenit, *portenderant*, Galb. 18.

qui magnam felicitatem portenderet, Vesp. 5.

stella crinita, quae summis potestatibus exitium portendere vulgo putatur, Ner. 36.

arbitrium orbis terrarum portendi interpretantes, C. 7. laeta per haec et magna portendi, A. 95. responsum est, summum — imperium portendi familiae, Galb. 4. non aliud portendi, quam venturum sequ., Vit. 18. beatiorem post se laetioremque portendi Reip. statum, Dom. 23.

Portentum. terrebatur ad hoc evidentibus portentis somniorum et auspiciorum et ominum, quum veteribus, tum novis, Ner. 46.

portentum cum hominis dictitabat, nec absolutum a natura, sed tantum inchoatum, Cl. 3.

Portentosus, a natura suetoque ordine recedens.

parvo portentosoque capite, Dom. 4.

portentosissima genera ciborum atque coenarum, Cal. 37.

Porticus. Capitolium ornavit porticibus ad tempus exstructis, C. 10. addidit (templo Apoll. Palat.) porticus cum bibliotheca Latina Graecaque, A. 29. porticus et basilica Caii et Lucii, ibid. in porticibus Herculis templi, A. 72.

in utraque Fori sui porticu, A. 31. in publicam porticum, T. 11.

aedes, in quibus porticus breves essent Albanarum columnarum, A. 72. deceres Liburn., magna thermarum et porticuum et tricliniorum laxitate, Cal. 37. domus aureae tanta laxitas, ut porticus triplices milliarias haberet, Ner. 31. inchoabat piscinam — contectam porticibusque conclusam, ibid.

ut ante insulas ac domos porticus essent, Ner. 16.

stans tantummodo intra porticum mediam, Cal. 27. per longissimas porticus vagus, Cal. 50. porticuum, in quibus spatiari consuerat, parietes phengite lapide distinxit, Dom. 14.

Portitores, *Portorium* v. sub voc. *Porta*.

Portus. portus et navigationem et accessum ad insulam explor., C. 58.

portus Iulius, A. 16. portum Ostiae exstruxit (Claudius), Cl. 20. Antii portum operis sumptuosissimi fecit Nero, Ner. 9.

Posca, *vinum aceto mixtum*, quale plebs et milites bibere solebant,

qui potestatem sui die festo non habuissent, T. 34. —

potestatem semper omnibus fecit, quoties vellent, obsides recipiendi, A. 21. ut populo potestatem faceret, bina paria — postulandi, Dom. 4.

ne potestas cuiquam capitis sui fieret, Ner. 49, h. e. *ne caput cuiquam traderetur.*

inde *potestas* abstract. de *magistratu* vel *imperio*, *penes quod est potestas.*

quod compellari apud se maiorem potestatem passus esset, C. 17. quoad potestate abiret, C. 20. contentus dictaturae potestate, C. 76. Tribunos — potestate privavit, C. 79. potestate traosacta, A. 40. in eadem hac potestate, A. 27.

ignota tunc adhuc Caesarum potestate, T. 14. nec quidquam — pro potestate subscripsit, Oth. 7.

tribunicia potestas, A. 27, T. 9, 11, 16, 23, 65, Vesp. 12, Tit. 6. consularis, Dom. 1. summa potestas i. q. *consulatus*, Cal. 26.

quem vos tanta et tam libera potestate instruxistis, T. 29.

auctores restituendae tribuniciae potestatis, cuius vim Sulla deminuerat, C. 5.

honore omni et potestate privavit, Ner. 34.

potestates i. q. *provinciis praefecti*, Cl. 23. Opp. *magistratus in Vrbe.* — *summae potestates* i. q. *Principes*, ἀρχαί, Ner. 36.

Potiri. ne spolio potiretur hostis, C. 64. (De lectione soloeca *poteretur* vid. not.)

obsessa Alexandria — brevi potitus est, A. 17. regnorum, quibus belli iura potitus est, A. 48. si potitus imperio fuisset, Cal. 12. qua (femina) ut potiretur, Ner. 35.

i. q. *obtinere*. quod multos iam annos potiretur sacerdotio, Cal. 35.

c. genit. rerum potiri, A. 94, Vesp. 4; vid. Perizon. ad Sanct. p. 482, ed. Scheid.; coll. p. 739.

Possessio. ut debitores creditoribus satisfacerent per aestimationem possessionum, C. 42, h. e. *fundorum.*

loco et quasi possessione usurpati a se diu secundi gradus sponte cessisse, T. 10.

Possessor. se esse possessorem ac velut aedituum soli, A. 5. possessor villae novus, A. 6. ne quis possessorum expelleretur (agris), C. 38. neque veteranorum neque possessorum gratiam tenuit, A. 13. rapti per agros viatores — ergastulis possessorum (sc. agrorum) supprimebantur, A. 32. subsiciva — veteribus possessoribus concessit, Dom. 9. loca in Vrbe publica iuria ambigui possessoribus adiudicavit, A. 32, h. e. *iis*, *qui tunc possidebant.* non ausus extorquere possessoribus proximas domos, A. 56. aedificare, si possessores cessarent, cuicumque permisit, Vesp. 8.

Post. post paucissimas noctis horas, A. 6. paucos post dies, C. 22, Cal. 14, 26. post nonum mensem, quam Tib. excessit, Ner. 6.

post se, T. 22, h. e. *post aetatem suam* i. q. *post mortem suam.*

post remotos — Tribunos, C. 80.

statim post, vid. *Statim.*

de loco. religatis post terga manibus, Vit. 17. —

post hoc, Oth. 11. (Al. *post*

Potionare. creditur potinnatus a Caesonia, Cal. 50; vid. int.

Potens, *Potentia*, *Potestas*, *Potiri* vid. post *Posse.*

Potior. vitiis virtutibusque Tib. perpensis, potiores duxisse virtutes, T. 21.

quum tali sacrificio contraria exta potiora sint, Oth. 8.

potius. potius navigabat, A. 82, h. e. *navigationem praeferebat.*

Potissimum. Gallias potissimum elegit, C. 22.

Prae a Gr. παραὶ (vid. Scheid. ad Lennep. Etymol., p. 731, et ad Sanct. Min. p. 232). pr. *comparationi* inservit, quae ad *locum* pertinere potest, quo alius alio prior est, vel ad *vim* atque *momentum*, quo quis superior est altero.

Itaque *de loco* dictum non omnino esse potest i. q. *ante*, sed ostendit, aliquid iuxta positum, sed primo loco, magis eminere et conspici. Nostra lingua, cui maior particularum penuria, voc. *vor* et *über* eodem sensu utitur, praesertim quum usus nostri *ob*, praeterquam in paucis, ut *ob etwas halten*, *Obacht*, *Obsicht* etc. fere obsoleverit.

prae se ferre aliquid igitur est *in conspectum* vel *omnino ad sensus hominum aliquid prodere.*

quum voluntatem quum prae se identidem ferret, A. 28. odium semper contemptumque Tiberii prae se ferens, Cal. 14. mediocritatem pristinam *neque dissimulavit unquam* ac frequenter etiam prae se tulit, Vesp. 12.

sequ. acc. c. inf. Galba prae se tulit, nullos minus metuendos seq., Vit. 7, h. e. *aperte dixit*, *non dissimulavit.*

et proprio sensu *de loco.* prae se ferens Darium puerum, Cal. 19 (ubi manifestum est discrimen particulae *ante.* Nam *ante eum* alius quis ferre poterat puerum, non *ipse ante se.* Contra *prae* notat, loco priorem fuisse puerum).

Vbi *de comparatione virium* seu *momenti* dicitur, quo quid plus valet altero, *prae* explicari potest voc. *ob*, *propter*, quum id, quod prius est et superius, causa exsistat rei vel facti. Ita nos *vor über* pro *wegen.* *Ueber* est comparativus vocis *ob.*

prae turba, C. 39, Cal. 4. prae tumultu recusantium, A. 34.

prae pudore, A. 65, T. 66, Cl. 32. prae ardore, Cal. 57. prae metu, Cl. 10. prae dolore, Oth. 12.

Praeacutus stilus, Dom. 3.

Praebere pr. *praehabere*, unde i. q. *exhibere*, nisi quod hoc e *medio* datum, illud omnino oblatum quid significat, nostr. *vorhalten*, *hinhalten*, unde *geben*, *gewahren.*

cavam manum asses porrigentibus praebens, A. 91. osculum offerenti manum praebuit, Dom. 12. ut sibi pedes praeberet excalciandos, Vit. 2. praebentis pro scopo dispansam dextrae manus palmam, Dom. 19.

universorum se oculis in Circo max. praebuit, Ner. 22. ut visendam praeberet faciem neve summitteret, Vit. 17. praebens invicem aurem, Cal. 22.

unde omnino *dare*, *exhibere.*

praeb. coenam, A. 74. epulum, A. 98, Vit. 10. cibum, Vit. 14. prandium, C. 38. frumentum, C. 26. oleum, Ner. 12. pecuniam, Cal. 41. annua, T.

perpetuo notoque iam praecepto, Cal. 30.

praecepta sequentis diei — per libellos dare, T. 18. Gall. *ordres.*

Praeceptor, A. 42, T. 57, Ner. 52, Gr. 10, 11, 17.

Praecipuus, insignis, eximius prae reliquis.

gentem Octav. Velitris praecipuam fuisse, A. 1. praecipuum in aula locum tenuit, Vit. 4. praecipuam — sibi invidiam hinc maxime movit, C. 78. praecipua militiae laus, C. 35.

edidit — et quosdam praecipuos (ludos), Cal. 18, h. e. *prae reliquis insignes.*

inter causas vel praecipua, T. 51. cuius vel praecipua opera, C. 21.

quo praecipuo adiutore, C. 12. quem vel praecipuum adiutorem speraverat, A. 10, cf. *Vel.*

decreta accusatoribus praecipua praemia, T. 61.

praecipua coenationum rotunda, Ner. 31.

HS. quingenties quum praecipuum inter legatarios habuisset, Galb. 5, h. e. *quod prae reliquis legataris caperet*; conf. Turneb. Advers. 9, 2, Gesn. ad Plin. ep. 5, 7, 1.

Praecipue, C. 65. praecipueque, C. 84, Tit. 7. praecipue ut animadvertit, T. 50.

Praeclarus. materno genere praeclaro, Oth. 1. praeclara facta eius, T. 52. de infante — praeclara spopondit, T. 14.

Praecludere. horreis praeclusis, Cal. 26. Naumachia praeclusa, Ner. 27. ruina aedificiorum praeclusam viam offendit, Oth. 8.

praeclusit cunctos negotiatores, Ner. 32, h. e. *clausis portis Urbe coërcuit*, vid. not.

Praeco. laudationis loco Consul Anton. per praeconem pronuntiavit SCtum, C. 84. praeconis voce ad populum concionatus est, A. 84. citatum pro tribunali voce praeconis, T. 11. cunctos — tacere iussit voce praeconis, Dom. 13.

vox praeconis irrisa est, invitantis more solemni ad ludos seq., Cl. 21.

Senatum per praecones propere convocavit, Cl. 36.

praeco in comitiis consularibus pronunt. Consulem destinatum, Dom. 10.

praeco in auctione, Cal. 38. — sacr. Eleusin. initiatione impii et scelerati voce praeconis summoventur, Ner. 34.

Praeconium facere, Gr. 3, i. q. *praeconem esse.* praeconium contendere h. e. *vocis claritate*, Ner. 24, vid. not.

Praecognoscere. mors eius — evidentissimis ostentis praecognita est, A. 97.

Praecordia, περικάρδια. initio veris praecordiorum inflatione tentabatur, A. 81.

Praecupidus pretiosae supellectilis Corinthiorumque, A. 70.

Praeda. praedae nomine, C. 38. mancipia ex praeda viritim dedit, C. 26. Al. *et praedia, et praedia*, vid. not.

urbes diruit, saepius ob praedam quam ob delictum, C. 54.

partae et ad licitationem dividendae praedae pretium, Ner. 26. ne non hinc quoque quantum posset praedae et manubiarum invaderet, Ner. 38.

se cuicumque obvio praedae futuram, Galb. 4.

Praedari, Dom. 12. — *Praedones* i. q. *piratae*, C. 4, 74.

Proeferre, *ante ferre*, nostr. *vorau-stragen*, *vortrogen*.

trium verborum praetulit titulum, C. 37, h. e. *praeferri iusserat*. praefereutiboa munera, C. 84. praclato titulo, A. 59. ministri acerram praeferentis, T. 44. scutum sua manu praetulit, Ner. 7. statua, quae Circ. pompa hodieque praefertur, Tit. 2.

i. q. *anteponere*, *antehabere*, vid. quae supra dixi de vi comparativa partic. *Prae*.

omnibus gentis suae procol dubio praeferendum, Ner. 3. Pisone praelato, Oth. 5.

facile tempus et locom praetulerunt, C. 80. repentinum inopiuatumque (finem vitae) praetulerat, C. 87. quietem praetulit, Galb. 7. Antium, omnibus semper locis ac secessibus praelatum, Cal. 8.

Praeficere. cur enim non praeficitur Vrbi (Latinis), Cl. 4. Aegypto praeficere, Dom. 4.

praefectus, cui administratio vel imperium aliquod datum, ut *provinciae* v. *rei militaris*. praefecto regis provincia expulso, C. 4, Liv. 40, 52, *praefecti regis Antiochi*. »

Tiberius Alex. praefectus Aegypti, Vesp. 6; vid. quae de *praefecta Augustali Aegypti* diximus ad A. 18.

praefecti Pompeii, A. 16, i. q. *duces classium*.

praefectus alae, T. 30, vid. ad A. 38. Tribunos mil. praefectosque (alarum) motare, T. 41, vid. not.

praefectus castrorum, Vesp. 1; vid. Lips. exc. ed Tac. A. 1, 20.

praefectus Proetorii, Cl. 12, Galb. 11, 14. praefecti praetorii, Cal. 56, Ner. 21. praefectus praetorianarum cohortium, Tit. 4, Dom. 6.

praefectos pro Praetoribus Caesar constituit, qui absente se (vid. not.) *res urbanas* administrarent, C. 76 (ad quem loc. vid. de *proefectis Vrbi* sensu antiquo, et nova inde a Caesare potestate.) proef. Vrbi sacro Latinarum, Ner. 7; conf. etiam Salmas. ad Capitol. Anton. Phil. c. 4.

Praefecto Vrbis A. 33, legendum pro *Praetori urbano*, vid. not.

sub edicto *praefectarum*, Cl. 9. nempe *aerario*, qui erant illo tempora Praetores, unde inotilis correctio *Praetorum*, vid. not. ad h. l. et ad A. 36, et Cl. 24.

Praefectura Aegypti, A. 66, (vid. ad A. 18), Ner. 47.

praefecturae alarum, A. 38. Talis praefectura alae impetrata ab adolescentulo, Vesp. 8.

praefecturam Praetorii suscepit Titus, nunquam ad id tempus nisi ab Equite Rom. administratam, Tit. 6, vid. not.

proefectura Vrbis, A. 37, T. 42, Vesp. 1, vid. ad C. 76.

proefectura morum, C. 76. pro *censura* mutato nomine a Caesare suscepta, vid. not. et voc. *Censura*.

Praefigere. caput eius praefixum hastae, C. 85. praefixo in biremis puppe vexillo, Cal. 15.

Praefinire. ad certum praefinitumque tempus, Galb. 14.

Proegnans, A. 62, 63, T. 14.

Praegrandis. membra praegrandia, A. 72. locustam, quam praegrandem ceperat, T. 60. Al. *pergrandem*; vid. Oudend. cum praegrandibus oculis, T. 68.

men assumsit, mutato praenomine, Galb. 4.

observatum est, Caesares omnes, quibus Caii praenomen fuerit, ferro perisse, Cal. 60.

praenomen Imperatoris a Caesare primo assumtum, C. 76, vid. not.; conf. T. 26, Cl. 12.

Praenoscere futura, Ner. 56.

Praeparare expeditionem, Ner. 44. profectionem, T. 38. classem, Ner. 47.

gladios in necem suam praeparatos, Cal. 24. ferae muneri praeparatae, Cal. 27.

quum pueri nobiles — ad edendas in scena operas evocati praepararentur, Cal. 58.

praeparatum leonem aiunt, quem — eliderct, Ner. 53.

quos a liberto Neronis ad fraudem praeparatos, Galb. 10.

chirographum eius praeparatae apud milites concionis, Tit. 6.

ad eloquentiam praeparandam, Gr. 4. — praeparatum venire, T. 6.

Praependere. caro praependebat, Galb. 21. Al. *propend.*

Praepinguis, Galb. 3.

Praeponere. cohors praeposita castello, C. 68. Partheuius cubiculo praepositus, Dom. 16.

munetae publicisque vectigalibus peculiares servos praeposuit, C. 76. quos singulos cuiusque provinciae negotiis praeposuisset, A. 33. consulares exercitibus praepositos, T. 32. quem cohortibus et alis provinciaeque Iudaeae praeposuit, Cl. 28. ex consulatu Syriae praepositus, Vit. 2.

binos plerumque laticlavios praeposuit singulis alis, A. 38. candidatos — legionibus praeposuit, Ner. 15.

classi praepositus, T. 4. Caium Orienti praepositum, T. 12. legioni praepositus, Tit. 4.

novum officium instituit, praeposito Equite Romano, T. 42.

Threces — corporis custodibus praeposuit, Cal. 55.

magistros toti certamini praeposuit consulares, Ner. 12.

praepositus substantive. praepositos procuratoresque, Galb. 12. praepositi, Galb. 16, Oth. 1. i. q. *duces.* caeso praeposito, Vesp. 4, h. e. *praeside.*

Praepositiones verbis addere, A. 86, vid. not.

Praepropere. expeditionem impigra atque etiam praepropere inchoavit, Oth. 8.

Praeripere. perlatos a cursore Ph. codicillos praeripuit, Ner. 49.

ut praerepta, non praebita, facultas scriptoribus videatur, C. 56.

Praeruptus. praeruptis immensae altitudinis montibus, T. 40.

Praesagire. exercitu — exitum praesagiente, A. 96. praesagiente Virgilio seq. acc. c. inf., Gr. 23.

Praesagium. id quoque magis praesagium, quam mentis deminutio fuit, A. 99.

praesagium insequentis casus, Galb. 6. praesagia mortis eius praecipua fuerunt, Cl. 46. nunciabantur et ex Vrbe praesagia, Vesp. 5. de qua victoria praesagiis prius quam nunciis comperit, Dom. 6.

praesagio fuit etiam Domitii patris vox, Ner. 6.

Praescire. praescisse haec eum peritia futurorum, T. 67.

Praescriptum. ultra praescriptum, C. 28, vid. not. — praescripta legum, Cl. 14.

ex Augusti praescripto imperaturum se, Ner. 10.

parentis affectum unicum praestitit, Tit. 8. fidem praestitit, Tit. 9. veniam et oblivionem — sanxit ac praestitit, Cl. 11. nequaquam animi constantiam praestitit, Lucan.

curam solito exactiorem praestitit, T. 18. *praestare* et *polliceri* oppon., T. 24.

c. acc. personae i. q. *agere*, *ostendere*, *exhibere*.

paulatim Principem exseruit praestititque, T. 33. aliquamdiu se varium praestitit, Dom. 3.

Caec. Metello — auctorem propugnatoremque se pertinacissime praestitit, C. 16.

Vrbem totam — etiam in posterum praestitit, A. 29, h. e. *fecit*, *ut tuta esset*.

horum omnium vix duos aut tres incolumes praestitit, T. 55, h. e. *quasi creditos reddidit*, *incolumes esse passus est*. solos — incolumes praestitit, Galb. 15.

si consanguineos suos Ilienses ab omni onere immunes praestitisset, Cl. 25.

praest. alicui aliquid. alicui honorem, A. 31. officia, A. 60, 61. quod nihil cuiquam toto die praestitisset, Tit. 8. ut quotannis ingredientibus Cur. Senatoribus certam summam viritim praestaret heres suus, Dom. 9. — *Praestans*, vid. supra.

Praesto esse i. q. *adesse*, *advenire*, Cl. 15.

Praestituere. ante praestitutam diem, Ner. 21.

Praestolari. (Becmann. de orig. Lat. l. p. 1030, a *praestus* seu *praestulus*, Gr. ἑτοῖμος, pro quo *praesens* usitatum, deducendum putat, et corripiendam alteram syllabam, et ex ipsa hac etymologia, et ex analogia voc. *hasta* *hastula*, *pileus pileolus*, *ventus ventulus* etc. recte docere videtur).

duo in publico — praestolantes, Cl. 13. creditorum praestolantium ac detinentium turbam, Vit. 7.

Praestringere. quum lecticam eius folgur praestrinxisset, A. 29. Al. *perstrinx.*, vid. Oudend.

Praestruere. quum praestructum utrumque consulto esset, T. 53.

Praetentare. praetentato sinu, A. 35. culcitis et stragulis praetentatis, Cl. 35.

Praetendere. inter praetenta foribus vela, Cl. 10. In vita Plinii leg. *Liburnica pertendisset*, non *Liburnicas praetendisset*.

i. q. *praetexere*. honorum satietatem ac requiem laborum praetendens, T. 10. quam causam profectionis praetenderat, T. 40.

Praeter pr. comparativus particulae *prae* (Gr. παραί, contra, πραί, πραίτερος, πραίτερα, vid. Scheid. ad Sanct. p. 232), significationem illius, de qua supra dictum, auget addita *motus* notione. Itaque

de loco dictum, uti *prae* notabat, aliquid iuxta vel prope esse, sed priori loco, ita *praeter*, iuxta aliquid moveri, significat, Germ. *forder*, vel absol. forma *fürder*, *fürbass*, Angl. *further*. Discrimen enim inter particulas *für* et *vor*, ut inter Lat. *prae* et *pro*, exculta demum lingua, accuratius observari coepit. —

quum praeter Locros Rhegium pedibus iret, A. 16. praeter pedes suos transeuntes, Cal. 36; vid. Drakenb. ad Liv. 10, 29: *praeterque aciem ipsam Gall.* — *ferebantur*. »

(beneficia), Tit. 8. excusare praeterita, A. 27. veniam praeteritorum precari, Ner. 47.

in praeteritum, Dom. 9.

Praetermittere. quamvis — nihil ex ordine quotidiano praetermitteret, T. 72. ne quam occasionem corrigendi disciplinam praetermitteret, Vesp. 8. ne quid popularitatis praetermitteret, Tit. 8. nihil ex eo tempore praetermissum est ad maiestatem eius augendam, T. 15.

quod equidem magis, ne praetermitterem, retuli seq., Cl. 1.

Praeternavigare. simpl. vitans praeternavigantium officia, T. 12.

c. accus. quoties — Baianum sinum praeternavigaret, Ner. 27.

Praeterquam, vid. supra sub voc. *Praeter.*

Praetervehere. Frequens apud nostrum participium praesentis et imperfecti passivi *praetervehens*, ut: Velabrum praetervehens, C. 37, (quod, si accuratius scribere vis, non est i. q. *praetervectus*, sed *quum praeterveheretur*). praetervehenti sibi, C. 78. Iudaeam praetervehens, A. 93. Puteol. sinum praetervehenti, A. 98. terras marique praetervehentes, Ner. 34; conf. *Transvehere.* Etiam Cicero Phil. 3, 13: « ille in me absentem *invehens.* »

Praetervolare, Cl. 7, Galb. 1.

Praetexere. Neutrum *praetextum.* praetextum quidem illi civil. armorum *hoc* fuit, C. 30, vid. Oudend. et not. nostr. Ita etiam T. 28. optimi libri, *hoc praetexto.*

ad praetextum mutatae voluntatis, A. 12.

Praetexta. Praetoris, C. 18. Aedilis, Vesp. 5.

liberorum, C. 84. ubi a matronis liberorum bullae atque praetextae rogo Caesaris iniectae dicuntur. puero — bullam et praetextam togam imposuere (*ut ingenuum fingerent*), Rh. 1.

ceteri pedibus et *in praetexta* (currum triumph. sequuti), Crassus Frugi equo phalerato et in veste palmata, Cl. 17, vid. not. ad T. 17.

Praetextatus, *puer nondum virilis aetatis*, vid. ad C. 1, A. 44, 56, 94, Cal. 10, 14, 24. praetextati pueri, Cl. 25. quos discipulos et *grandes praetextatos* vocabat, Rhet. 1 (de viris puerorum more discentibus).

imagines praetextatae, Ner. 57.

Vrbem praetextatus et laurea coronatus intravit, T. 17, vid. not. et Oudend.

verba praetextata i. q. *impudica*, Vesp. 22, vid. not. Plin. ep. 4, 14, 4, *verba nuda* dicit; vid. Ernest. ad h. l. et in Lex. technolog. Lat. Rhet.

Praetor. Praetor creatus, C. 14. Praetor designatus, T. 31. extra ordinem per codicillos, Cal. 16. —

Consulem se effecturum, quod Praetor nequisset, C. 24. Praetor (Vespasianus) ludos extraordinarios — depoposcit, Vesp. 2, vid. not. Praetor — novum spectaculi genus edidit, Galb. 6. —

Praetorum numerum ampliavit Caesar, C. 41, vid. not., et Augustus, A. 37, vid. not.

Caesar praefectos pro Praetoribus constituit, qui absente se res urbanas administrarent, C. 76, vid. not. et supra *Praefectus Vrbis.*

Aug. instituit, ut cura aerarii a Quaestoribus urbanis ad praetorios Praetoresve transiret

Cal. 4, 12, 43, Cl. 10, Ner. 10, Vit. 10, Tit. 4, Dom. 6.

Centuriones Tribunique praetoriani, Cal. 40.

stipendium praetorianorum, vid. not. ad T. 25, et interpr. ad Tac. A. 1, 17.

Praetrepidus, T. 63, Ner. 41. Priore loco al. *pertrepidus*.

Praevalere. quum, quibusdam censentibus — praevaluisset, ut seq., A. 7, h. e. *ea sententia prae reliquis valuisset, obtinuisset.*

ne ferox atque impotens mulier et hoc genere gratiae praevaleret, Ner. 28. ne quandoque apud hominum gratiam paterna memoria praevaleret (Britannicus), Ner. 33. posse enim auctoritate et praesentia praevalere, Galb. 19.

viciuns et praevalens hostis, T. 16.

Praevalidus ramus, Vesp. 5. Iung. *prolixus*, oppon. *exilis*.

Praevehens in libris et edit. aliquot legitur C. 37, pro, *praetervehens*.

Praevenire. talia agentem atque meditantem mora praevenit, C. 44. nisi eum mors praevenisset, T. 62. ut persaepe nuncios de se praevenerit, C. 57.

praeventus est ab Agrippina, Cl. 44. morte praeventus est, Tit. 10.

Praevidere. praevisum periculum, A. 10. Vulg. *provisum*. Illud potius. Est enim *ante visum*. Eadem confusio est Plin. ep. 1, 5, 16, ubi *providere* praeferendum, quoniam *curandi et medendi* inest notio. Ita etiam T. 14 legendum *nave provisa* h. e. *e longinquo visa*, non *praevisa*; vid. *Providere* et *Prospicere*.

Prandere, A. 94, Cal. 32, Ner. 47, Vesp. 5, Dom. 21.

Prandium. ictus ni[illegible]ore prandii, Cl. 33, post prandium, Cal. 45. uno prandio pariter necatos, Ner. 36.

epulas — dispertiebat in ientacula, et prandia, et coenas, commissationesque, Vit. 13.

prandia populo data, C. 38, T. 20.

Prasinus, *viridis*. prasina factio aurigarum, Cal. 55, vid. not. prasinus agitator, Ner. 22, h. e. *de factione prasina*.

Preces. post multas et supplices preces, C. 69. post multas et irritas preces, A. 17. per gratiam et preces, A. 27. post multas preces, Cal. 27.

precibus enitens, ut seq., C. 26. ne eum qu., nisi precibus, eripuit, exorato — accusatore, A. 56. tam suis, quam matris impensissimis precibus reditum expostulare, T. 13. expugnatum precibus uxoris, T. 21. nec, ut revocaret, unquam ullis populi precibus potuit evinci, T. 37. adiuvante vulgi preces etiam statione militum, Ner. 21. nonnunquam secreto precibus et lacrimis orans, ut sequ., Tit. 9. ad humillimas devolutus preces, Lucan.

Precari. quid habeo aliud Deos immort. precari, quam ut seq., A. 58. ut Deos precatus sit — facerent, Cl. 1. precata propalam, ut seq., T. 2. cunctos ingenti consensu precantes, ut seq., Dom. 13.

sequ. acc. c. inf. iudicibus, sextam decuriam adiici precantibus, Galb. 14.

prec. aliquid. uni suppliciter sepulturam precanti, A. 13. an — veniam praeteritorum precaretur, Ner. 47.

alicui aliquid. sic enim nos perpetuam felicitatem Reip. et

Prius. nihil prius aut acrius monuit, quam seq., Dom. 9.

Primi pili, Cal. 44, vid. *Pili. Primipilaris*, Centurio primi ordinis, T. 37, Cal. 21, 35, 38, Cl. 26, Ner. 9, Vesp. 1.

Primores viri, C. 16, Ner. 41. primores viri ac feminae, Dom. 8. primores equestris ordinis, A. 100. primores municipiorum coloniarumque, Cl. 1. quidam e primoribus Galliarum, A. 79. at e primoribus — velut instar Senatus instituit, Galb. 10.

in parte primori, T. 33.

Princeps, omnino *qui primum locum capit* in aliquo ordine, unde

adiect. i. q. *primus.* principem in civitate locum tenere, A. 51. principem locum inter grammaticos tenuit, Gr. 23.

principes patroni, C. 55, i. q. *praecipui.* —

cateri principes viri oppon. *domui Augustae*, A. 29. principes viri, Cl. 35, Gr. 9.

principes civitatis, T. 55, Gr. οἱ ἄριστοι. principum liberi utriusque sexus, A. 100.

sui cuiusque ordinis principes, A. 66. familia vetere et honorata, atque ex principibus Etruriae, Oth. 1.

difficilius se principem civitatis a primo ordine in secundum — detrudi, C. 29.

principes Galliae, T. 9. Galliarum et Hispaniarum, Syriaeque et Graeciae principes, T. 49.

nonnullos ex principibus (Galliarum), Cal. 47. splendidum virum Graeciaeque provinciae principem, Cl. 16. Asiae Bithyniaeque principum liberi, C. 39. quorundam barbarorum principes. A. 21.

Atta Claudius, gentis (Claudiae) princeps, T. 1.

princeps iuventutis, Cal. 15. τῆς νεότητος προκριθείς, i. q. *equestris ordinis princeps*; vid. Lips. ad Tac. A. 1, 3.

princeps gregis (puerorum scenicorum), Cal. 58. — Centurio, princeps legationis, A. 26. principes conspirationis, C. 80. —

Sed eversa Republica, «*cuncta discordiis civilibus fessa, Augustus nomine Principis sub imperium accepit*» Tac. A. 1, 1; (coll. c. 9: «*non regno, neque dictatura, se Principis nomine constitutam rem publicam*»); v. Lips. ad h. l. Nempe, ut *Imperatoris* praenomen summam militarem potestatem, ita *Principis* nomen primum in Republica locum significabat, a *Principe Senatus* desumptum, cui, ut omnem civitatem continerent Caesares, addita *tribunicia potestas*, et propter sacra *pontificatus maximus.* Quo sensu quum Principis nomen in quavis fere pagina Suetonii legatur, loca memorasse sufficit. v. A. 31, 42, 50, T. 21, 25, 29, 33, 42, 47, 57, Cal. 8, 13, 22, 35, 49, Cl. 14, 29, 31, 40, 41, 45, Ner. 6, 15, 37, 39. 40, Galb. 9, 14, Oth. 1, 4, 8, Vit. 2, 5, 10, Vesp. 1, 2, 7, Tit. 8, Dom. 9, 11, 21, 23, Lucan. (Prorsus eiusdem potestatis est.)

dono a me Principi data, A. 7. *Hadriano.*

Insignis locus est Cal. 22 «nec multum afuit, quin statim *diodema sumeret*, *speciemque principatus in regni formam converteret.* Verum admonitus, *et principum et regum se excessisse fastigium*, divinam ex eo maiestatem asserere sibi coepit».

quidquam *publici privatique* negotii, T. 30. —

Privatim, C. 26, A. 89. v. *Publice.*

Privilegium pr. *lex ad unius hominis s. privi poenam lata.* Apud nostrum semper in bonam partem de *beneficio*, *uni homini*, v. *collegio*, *societati*, *dato* dicitur.

provincias Caesari et privilegium eripere, C. 28 (de petitione secundi consulatus, Caesari absenti per plebiscitum concessa, C. 29. *beneficium populi* dicitur).—

athletis et conservavit privilegia, et ampliavit, A. 45.

quum de privilegio sacerdotum Atticae Cereris cognosceret, A. 93.

SCta, plebiscita, de societate et foedere ac privilegio, cuicunque concessis, Vesp. 8. — v. de *privilegiis* excurs. Conradi ad Gell. 10, 20. subiunctum Gellii Tom. 1.

Privignus, A. 25, 63, Cl. 39. Ner. 35 — *Privigna*, A. 62.

Pro. pr. particola est *loci*, ut Gr. πρὸ (v. Thiersch. Gr. Gr. §. 158, 3, *Matthiae* Gr. Gr. §. 575 et Viger. p. 657. ed. Hermann.) Significat autem, modo *ante* aliquem locum esse aliquid, modo *loco* alicuius rei, modo *rationem habitam loci*, v. *temporis* in constituenda vel definienda aliqua re, ita ut complectatur nostra *vor* et *für*, quae et ipsa serius demum distinguere didicimus, vulgus etiamnum miscet, et *im Verhältniss nach*, quae comparationem loci pro vario gradu et momento notent. De revocandis ad eundem finem variis generibus usus praeposit. *pro* desperavit Gell. 11, 3, nescio an praecipiti iudicio. Videamus exempla.

de loco, ante quem aliquid est, sed *proxime*. v. de hoc usu particulae Duker. ad Flor. 4, 2, 91, Sch. ad Plin. ep. 1, 10, 9.

pro aede, C. 61, 78, A. 26, 100. pro Comitio, A. 43. pro gradibus Palatii, Ner. 8, Vit. 15. pro Rostris, C. 6, 27, 20, 79, 84, Cal. 10. Ner. 47, pro tribunali. A. 33, 93, T. 9, 11, 33, Cl. 12, 40, 42, 46, Galb. 18, Vit. 9, Vesp. 7, Dom. 8. pro foribus, T. 32, Oth. 3, Vit. 16. pro concione, C. 33, 67, 83, A. 8, 17, 40, 65, T. 21, 32, Cal. 15, Cl. 1, 26, Ner. 19, Oth. 6, Vesp. 7. pro concione populi aut apud milites, Cal. 24.

Et quoniam ante aliquem constitutus esse solet, qui aliquem defendit, tuetur, vel in eius locum se substituit (Gr. πρόμαχος), idem valet, quod nostr *für*.

iusiur. quo se cuncti pro salute unius astrinxerant, C. 84. consentire pro partibus, A, 12. pro libertate occubuisse, ibid. pro vita rogantes, A. 13. coniurare pro partibus alicuius, A. 17. bellum pro ultione paterna susceptum, A. 29, pro salute eius stipem iaciebant, A. 57. votum pro se solveretur, A. 59.

i. q. *loco.*

Quirites eos pro militibus appellarat, C. 70. praefectos pro praetoribus constit., C. 76.

Proconsule, pr. *pro Consule*, unde serius vox efficta *Proconsul.*, C. 54, Galb. 7. et *Propraetore*, A. 10, T. 3, Ner. 40. v. quos citavi ad C. 54.

unde est *tanquam*, ut.

pro Apolline ornatus, A. 70. pro ianitore appositus, A. 91, Maecenati pro grammatico muneri datus est, Gr. 21.

pro dicto accepit, C. 33. pro hostibus se habiturum, C. 75. pro legibus habere, quae dicat, C. 77.

tatis certa probatione tradiderim, A. 7.

Probabilis. quod probabilius facit, C. 30.

Problemata, quaestiones ad responsionem et interpretationem propositae, Gr. 4.

Probrum, *factum turpe*, *flagitium*, maxime *de libidinis infamia.*

quamvis sine probri suspicione, C. 43. h. e. *adulterii.* omnibus probris contaminatas, A. 65. omnibus probris contaminatus, Vit. 4.

quibus aut probri aliquid aut ignominiae inesset, Cal. 16. ob libidinum probra, Cl. 26. iuvenam probri plenum, Cl. 16. ut secerneret a probris ac sceleribus eius, Ner. 19. quod illi promtissimum erat in omnibus probris, Tit. 10.

unde *contumeliae*, *maledicta* ad alicuius infamiam.

amarissime congestis etiam probris, T. 54. nullo non damnatorum amuc probri geuus — ingerente, T. 66. quem — ut mollem et effeminatum denatare omni probro consuerat, Cal. 56.

Probrosus. natura probrosa, Cal. 11, h. e. *ad turpes libidines propensa.*

probrosae feminae, Dam. 8, i. q. *adulterii convictae.*

Procax. i. q. *protervus*, *petulans*, Oth. 2.

Procedere. ut Praeneste vel Tibur biduo procederet, A. 82. quum — Mevaniam processisset, Cal. 43. armillatus in publicum processit, Cal. 52. processit ad excubitores, Ner. 8. in Forum usque processit, Galb. 19.

Sabinus ad praefecturam Vrb., minor Vespasianus ad principatum usque processit, Vesp. 1. ut nonnulli ex infima fortuua in ordinem senat. atque ad summos honores processeriut, Rh. 1.

dehinc ad simultatem usque processit, T. 51. paulatim hoc genus calumniae eo processit, ut sequ., T. 58. ad omnem licentiam audaciamque processerant, Vesp. 8. — aegre procedente carpento, T. 2. procedente tempore, A. 2, T. 1, 49.

Processus. se in graecis literis magnum processum habere, et in latinis nonnullum, Gr. 10.

Procella. vi procellae, Dom. 15.

Proceres. a semet in capita procerum depellere (ostenta), Ner. 36. quod non dant proceres, Iuven.

Procerus. statura procera, Vesp. 23, Dom. 18. at pracerior, quam erat, videretur, A. 73. ex comparatione adstantis alicuius procerioris, A. 79. Galliarum procerissimum quemque — legit, Cal. 47.

Proceritas. erat in eo enormis proceritas, Vit. 17.

Processus v. *Procedere.*

Procidere. bos. — procidit ad ipsos accumbentis pedes, Vesp. 5.

Proclamare, i. q. *exclamare*, *vociferari*, Gall. *s'écrier.*

Sullam tandem proclamasse — vincerent ac sibi haberent, C. 1. ut proclamaverit : repete ergo a me, Aquila, Rempublicam, C. 78. proclamare etiam solebat : αἶθ' ὄφελον sequ., A. 65. ut onus — proclamaret, aut agat sequ., T. 24. uno etiam proclamante : usque adeone sequ., Ner. 47. proclamantibus naum. Ave Imper., Cl. 21. proclamasse eum : quid agitis? Galb. 20. Equitem proclamantem: heres meus es, Vit 14. proclamavit : οὐκ ἀγαθὸν sequ., Dam. 12.

sequ. acc. c. inf., A. 51, Cl. 15. Oth. 10.

consilium iudicum procuratori urbano in re fiscali).

ornamenta consularia etiam *procuratoribus ducenariis* indulsit, Cl. 24, h. e. procur. fisci, quibus salarium esset ducenorum sestertiorum; cf. *Dio*. 53, 15.

matronam — demonstrasse procuratoribus suis dicitur, detractamque illico non veste moda, sed et bonis exuit, Ner. 32. (*Int. procur. fisci urbanos*).

mandata Neronis de neca sua ad procuratores clam missa deprehenderat, Galb. 9. (*procur. fisci in Hispania, cui Galba pro Consule praeerat*). Ita *praepositi s. duces militum* distinguuntur a *procuratoribus*, Galb. 12.

procuratores atque libertos(Neronis) ad eadem officia revocavit, Oth. 7.

creditur etiam *procuratorem rapacissimum quemque* ad ampliora officia ex industria solitus promovere, Vesp. 16.

Procuratio i. q. *administratio*. procuratione Vrbis amicis permissa, C. 79.

i. q. *munus procuratoris*. in procuratione Aegypti, Ner. 35, h. e. *quum procurator Aeg. esset*.

Halotum procuratione amplissima ornavit, Galb. 15.

procurationes splendidissimas atque continuas summa integritate administravit, Plin.

Procurrere. procurritque, quasi praecipitaturus se in Tiberim, Ner. 47.

quod ad ultionem Imper. ultro procucurrissent, Cl. 29 (*de milit.*)

Prodere, aliquid *in conspectum aliorum vel potestatem dare, quod tectum, commissum, creditum est*.

i. q. *tectum celatumque aliquid patefacere*.

quos — vagitu suo paene bis prodidit, T. 6. maculis vestis proditum, Ner. 28. prodita immanitate naturae, Ner. 7. unde i. q. *ostendere*. proditurum se — etiam hydraulam, Ner. 54.

i. q. *commissum creditumque aliquid aliis tradere*.

quum — hic secretum — uxori Ter. prodidisset, A. 66. pro epistola prodita, A. 67.

prodita eius epistola, T. 50.

proditus ab ea, Gr. 14. ubique aut superatus aut proditus, Vit. 16.

ut et concitarentur ad convicia, et concitati proderentur, T. 54. Al. *perderentur*.

i. q. *in vulgus edere aliquid, narrare*.

multi prodiderunt, C. 46. caussam operis ab interioribus aulicis proditam, Cal. 19. quamvis ipse in historiis suis prodat sequ., Cl. 21. de quibus prodi possit aliquid duntaxat a nobis, Gr. 4. hunc quoque a nonnullis argentarium — proditum, A. 3. h. e. *scriptum, hunc quoque argent. fuisse*. — id quale fuerit, neque ipse tunc prodidit, Tit. 10. i. q. *patefecit*.

Prodesse. ut ad populum provocanti nihil aeque ac iudicis acerbitas profuerit, C. 12.

parum adversus tot mucrones profuturam (loricam), Galb. 19.

Prodigere opes, Ner. 30.

Prodigus, C. 27, Cal. 37, Oth. 2, Vit. 7.

Prodigium, C. 81, A. 94, Cal. 57, Galb. 18, Vesp. 5.

Prodire. repente cum apparitoribus prodiit (*domo in publicum*), T. 11.

prod. in publicum, Ner. 47, 51. inermem se in conspectum exercituum proditurum, Ner. 43. initium in scenam prodeundi, Cal. 54.

proferre artem i. q. *publice ostendere*, Ner. 25.

dracone et pulvino *se proferente*, Ner. 6, i. q. *prorepente*.

proferri de tempore i. q. *differri*. caveret periculum, quod non ultra Mart. Idus proferretur, C. 81, h. e. *intra Idus immineret*.

Profesti dies, Dom. 21.

Proficisci. in al. locum, C. 71, A. 8.

Iudaea profecti, Vesp. 4, h. e. *qui e Iudaea exiissent*.

Profectio. profectionem adversus Scipionem et Iubam non distulit, C. 59.

nec profectione dilata, Ner. 22. terra marive ingrediente se longinquam profectionem, A. 92. quamvis — prope quotannis profectionem praepararet, T. 38.

quam causam profectionis praetenderat, T. 40. ipso profectionis die, Ner. 19.

Profiteri i. q. *palam affirmare*, *sequ. acc. c. inf.*, C. 20, 34, A. 27, 101. *professus est palam*, C. 72. professus edicto, A. 31. qua teneri se neque dissimulavit unquam, at saepe ingenue professus est, A. 45. — i. q., *libere fateri*, tantum non summam malorum suorum *professus est*, T. 67. professis apud se obscoenitatem, Ner. 29.

de al. re. ipsum postea de parricidio professum, Cal. 12. *de semet* professo, Dom. 8.

i. q. *palam dicere*, *appellare aliquem*.

codicillis quoque iucundissimos et omnium horarum amicos professus, T. 62, uno atque eodem die professus et maritum *se eius*, et patrem infantis ex ea natae, Cal. 25. legatum se Senatus ac pop. R. professus est, Galb. 10.

profiteri se candidatum, A. 4. voc. de hac re proprio. v. not.

profiteri aliquam artem, *operam* etc. dicuntur, qui coram magistratu v. omnino publice declarant, se aliquam operam editures, artem exerciturus etc. Ita: feminae famosae — lenocinium profiteri coeperant, T. 35. *sc. coram Aedilibus*. v. not.; cf. *Ovid*. Fast. 4, 866.

omnes medicinam Romae professos, C. 42.

nomen suum in albo profitentium citharoedorum iussit ascribi, Ner. 21.

Sed Dom. 12. leg. qui vel *improfessi* Iudaicam viverent vitam h. e. *non coram magistratibus v. procuratoribus professi se Iudaeos*. De varietate lectionis, ut: *veluti professi*, *vel ut professi* etc. v. not. et interpr.

i. q. *promittere*. professus conspirationis indicium, Dom. 17.

i. q. *publice docere aliquam artem v. literas*.

rhetoricam professus, Rh. 3.

et simpl. professus diu in patria, Gr. 9. (Non opus est, ut cum Bernecc. suppleas: *grammaticam*. Ita etiam *Plin*. ep. 2, 18, 3 « *quum omnes, qui profitentur, audiero* » et 4, 11, 1 « audistine Valerium Licin. *in Sicilia profiteri?* »).

ex professo i. q. *palam*, *aperte*. paene ex professo sollicitantem exercitus, Tit. 9.

Professio i. q. *disciplina*. quamquam iam discretis professionibus, Gr. 4.

i. q. *publica institutio*. desidiosior in professione grammaticae, Gr. 8.

Professor i. q. *magister*, *praeceptor*. sapientiae professor, T. 14, Latinae simul Graeceque eloquentiae professor, Rh. 5.

53. quotid. osculs prohibuit edicto, T. 34. sequ. item strenarum commercium, ne sequ.

aliquem al. re. hos frustra per omnes moras esito prohibere conatus, C. 34. prohibitus non contubernio modo, sed etiam publics salutatione, Vesp. 4. estraneorum coetu sdeo prohibuit (filiam et neptes), A. 64.

fsscium usu (se) prohibitum, T. 4. *vel omisso ablat.* qui vi ac per arms prohiberent, C. 16. prohibitum monitu Dei, A. 94.

sequ. ac. c. inf. milites — ingredi, etiam Patrum decreto prohibuit, Cl. 25. templa — decerni sibi probibuit, etiam statuas—poni, T. 26; cf. Ner. 39, Vit. 14, Dom. 7.

prohib. aliquem sequ. inf. quam species harb. mulieris — victorem tendere ultra, sermone Lat. prohibuisset, Cl. 1. iuvenes prohibuit—frequentsre, A. 31.

unde *prohiberi c. inf.* prohibitis per militem obviis ac viatoribus respicere usquam vel consistere, T. 64. alios diurnum victum prohibitos quaerere, Ner. 36. prohibitus a Tiberio sortiri anno suo proconsulatum, Galb. 3. quippe qusm constet nonnunquam etiam prohibitam exerceri, Rh. 1.

Proinde, C. 22, 66.

Proiicere. ut insepulti proiicerentur, Vesp. 2.

se vel in Tiberim proiicerent, Vesp. 19.

Proiectus. ventre proiecto, 51. ventre psulo proiectiore, Tit. 3.

Prolabi. forte prolapsos (gladistores), Cl. 34. prolspsus in egressu navis, C. 59.

graviter prolspsum, Oth. 7. prolspsus in cloacas foramen, Gr. 2.

Prolapsio. alveum Tiberis — aedificiorum prolapsionibus coartatum, A. 30. Al. *prolationibus.*

Proles. oratio Q. Metelli de prole augenda, A. 89.

Prolixus. proliso nec esili corpore, Cl. 30. ramus praeaslidus ac prolixus, Vesp. 5.

Prolixe. fovere aliquem prolixius, Tit. 7.

Promercalis. aurum promercale, C. 54. promercales vestes, Gr. 23.

Promere. ea (arma) quum in castris sub noctem promerentur, Oth. 8.

Promtus. promtissimus affinitatis cuiusque atque amicitiae conciliator et fautor, A. 48.

promtissimis atque etiam instantibus suis, Vesp. 6.

ad vitiandas virgines promtior, A. 71.

de facilitate sermonis, i. q. *expeditus.*

promtus et facilis sermone Graeco, T. 71. quantumvis facundus et promtus, Cal. 53.

Latine Graeceque vel in orando, vel in fingendis poëmatibus, promtus et facilis, Tit. 3.

unde *de homine, cui facundia linguae suppetit.*

C. Carioni, promtissimo ingeni, Rh. 1. v. Gronov. ad *Tac.* A. 1, 13. *promtum ingenium. Tac.* A. 1, 23. Id. A. 4, 17. *nimis alterve maxime promti.* v. Gronov.

pass. i. q. *paratus*, *ad omnes casus et ad omne tempus expeditus.*

reorum — subsidium unicum ac promtissimum erat, C. 27.

quod illi promtissimum erat in omnibus probris, Tit. 10.

Promereri aliquid. promerendi amoris — studium, Cal. 3. ad promerendam omnium voluntatem, Tit. 1.

aliquem. in promerendis sociis, A. 3.

Promiscuus. in usu promiscuo esse,

ut — de cetero numero candid., pro parte dimidia, quos populus vellet, pronunciarentur, pro parte altera, quos ipse edidisset, C. 41 (puto *per praeconem*. Summus enim magistratus, qui praesidebat comitiis, *renunciabat* electos. v. not.); cf. locus Dom. 10. quod cum comitiorum consul. die destinatum perperam *praeco* non Consulem *ad populum*, sed Imperatorem *pronunciasset*. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 77, 1.

i. q. *edicere* aliquid, max. *per praeconem*.

ipse, medios — suorum sibi numero futuros, pronunciavit, C. 75.

quamvis pronunciatum esset, *ut* duae tantummodo exirent, Cal. 4.

adeoque i. q. *publice promittere*. ut is — nummos de suo, communi nomine, per centurias pronunciaret, C. 19. munus populo epulumque pronunciavit, C. 20. pronunciato militi donativo, Cal. 46. quum — donativum grandius solito praepositi pronunciassent, Galb. 16. quinquagenas tesseras in singulos cuneos — pronunciavit, Dom. 4; cf. *Cic.* ad Att. 1, 14; ad Qu. fr. 2, 15.

Nioben se cantaturum, per Cluvium Ruf. consularem pronunciavit, Ner. 21.

Pronunciatio. irato et verba et sententiae suppetebant, pronunciatio quoque et vox, Cal. 53.

Pronus. in libidines, C. 50. libidinis in mares pronioris, Galb. 22, Vulg. *libidinis pronior*. v. not. —

pronior ad id genus libidinis, T. 44. ad utilitates publicas proniorem (Principem praestitit), T. 33. exercitus pronus, ad res novas, Vit. 7. ad poëticam pronus, Ner. 52. pronus — ad cuiusque necem atque supplicium, Vit. 14. —

Tiberio in verum nepotem proniori, Cal. 19. quasi Cn. Dolabellae — proniorem, Galb. 12, h. e. *magis deditam*, *faventem*.

cui spei pronior, Ner. 40.

Propagare. augendi propagandique imperii, Ner. 18.

i. q. *prorogare*, *prolongare*. praesidibus provinc. propagavit imperium, A. 23, Al. *prorogavit*. v. not. et Oudend. propagari sibi commeatum saepius desiderantem, Cal. 29. Etiam C. 24 nonnulli *propagaretur*, ubi tamen optimi libri: *prorogaretur*.

Propalam, C. 20, 77, A. 64, T. 2, Cal. 24, Cl. 15, Ner. 15, 22, Oth. 12, Vit. 10, Vesp. 16, Tit 7.

Prope. qui tunc prope adstabat, Tit. 2. — prope per singulas noctes, C. 1. classe — prope absumta, C. 25. valetudo prope illaesa, T. 68. prope intermortuus iacuit, Ner. 42, pedibus prope humanis, C. 61. per haec prope univ. ordinibus offensis, Galb. 16. Al. *propere*. v. not.

prope sex millia talenta, C. 54. columnam prope viginti pedum, C. 85.

c. *acc.* prope Liguriam iuxtaque Stoechadas insulas, Cl. 17.

prope lucem, Cl. 44.

Propior. quo propior esset Cal. 22.

Propius. Cimber — propius accessit, C. 82.

Proximus. de *loco*. regiones proximae, C. 4. e proximo pistrino, C. 31. ex proximo nemore, C. 81.

c. *dat*. in proximis Rheno agris, A. 21. proxima Urbi oppida, A. 72, in proximas Campaniae insulas, Cal. 14. insulam Britanniae proximam, Vesp. 4. usque ad proximos Naumachiae hortos, T. 72.

proximus collusor, Cal. 41, h. e. *proxime assidens*.

i. q. *decernere*, *destinare*. quae apud Sen. proposuerat agere, C. 81. si quando quid secreto agere proposuisset, A. 72.

proposuerat — commigrare, Cal. 49.

Propraetore. v. *Praetor* et praepos. *Pro*.

Proprius. quasi proprio suo ac peculiari Deo, A. 5. templum numini suo proprium, Cal. 22.

pronunc. dulci et proprio quodam oris sono, A. 84.

Proprietas, *possessio rei ut proprioe*, quum de proprietate iumenti quaereretur, Galb. 7.

Propter pr. comparativus est voc. *pro*, *prope*, ut *praeter* a voc. *prae* descendit, et *viciniam loci*, et *causam transeuntem in effectum* indicat. v. Scheid. ad Sanct. p. 229.

Apud nostrum altero sensu tantum occurrit, ubi est i. q. *ob*.

quum propter eadem haec, tum peculiari merito, Vit. 4. propter quem, Ner. 41.

propter quae, Cl. 15. propter quod, Vesp. 4. propter hoc. Horat. propter — propterque, Tit. 7.

Propugnare. propugnaturos absentiam suam, C. 23.

Propugnator. duodecim propugnatores — confecit, Tit. 5.

Caec. Metello — auctorem propugnatoremque se pertinacissime praestitit, C. 16.

Prorepere. prorepsit ad solarium proximum, Cl. 10.

Proripere. se e Curia, A. 54. a spectaculis, Cal. 35. e strato, Cal. 51. proripuitque se postica parte Palatii ad constitutum, Oth. 6. proripuit se cum amicis — in proximam silvam, Cal. 45. actor proripiens se ruina, Cal. 57.

Prorogare. pr. *rogatione prolongare*. ut in quinquennium sibi imperium prorogaretur, C. 24 (Al. *propagaretur*, v. int.), quibus imperium prorogari — placeret, T. 30.

Prorumpere. barbaris qui iam in Galliam usque proruperant, coërcitis, Galb. 6.

Prosa oratio, i. q. *soluta*, *pedestris*, A. 85, Cl. 1, Dom. 4. Horat.

Prosapia. magna et vetere prosapia, Galb. 2.

Proscenium. hos ludos spectavit e proscenii fastigio, Ner. 12. ex parte proscenii superiori, Ner. 26.

Proscindere. hunc foedissimo convicio coram prosciderunt, A. 13. famoso carmine quum ipsum, tum potentissimos amicorum gravissime proscidit, Lucan.

equ. ordinem, ut scenae arenaeque devotum, assidue proscidit, Cal. 30.

Proscribere pr. *scriptum publice proponere*, *scripto publicare*, Gr. προγράφειν.

edicta Bibuli, quibus proscripsit collegam suum Bith. reginam, eique regem antea fuisse cordi sequ., C. 49. multa Graece Latineque proscripta aut vulgata sunt, Ner. 39, h. e. *scripto et affixo publice*, et *ore vulgata* sunt.

proscribere aliquem h. e. *bonis publicatis* a. *ut venalibus proscriptis damnare*.

proscriptum olim ab eo patrem Paulum, A. 16. proscripsit etiam C. Toran. tutorem suum, A. 27. ita modum se proscribendi statuisse sequ. ibid.

quosdam — inter proscriptos curasse referendos, A. 70.

proscriptorum liberi, C. 41; Gr. 13.

Proscriptio. proscriptionis tempore, A. 70. proscriptione, C. 11. ne qua fieret proscriptio, A. 27. peracta proscriptione, ibid.

se quandoque acerbitas—maneret, *prospexisse*, T. 67.

Prospectare. hoc incendium e turre Maecen. prospectans, Ner. 38.

Prostare sc. *ad stuprum*, T. 43.

Prosternere. arbor — evulsa radicitus atque prostrata, Vesp. 5.

mirmillonem — sponte prostratum, Cal. 32, i. q. *prolapsum.*

de stupro. ut quas saepe exoletis suis prostraverit, Cal. 24.

non sine rumore prostratae regi pudicitiae, C. 2. matronas prostratae pudicitiae, T. 35.

Prostituere. pudicitiam, Ner. 29.

Prostituta, femina venalis pudicitiae, Cal. 36, 40.

Protegere al. complexu togaque objecta, C. 14.

Protinus — et. Gr. ἅμα καί, A. 38. v. not.

Protrahere. convivia in primam lucem, C. 52. convivium, Ner. 34. coenam, T. 72.

epulas a medio die ad medium noctem, Ner. 27.

in serum dimicatione protracta, A. 17. spectaculum in serum protrahebatur, Ner. 22.

ut stipendia quoque mil. et commoda veteran. protrahi ac differri necesse esset, Ner. 32.

postquam is quinque horas protraxit, Ner. 33, de *vita morti propiore.*

Prout, C. 27, A. 35, 89, Ner. 21, 25, Cl. 15.

Provehere al. ad honores, C. 71. ad summam potentiam, T. 55. quem ad consulatum usque — quem ad praefecturam Aeg., ex infima utrumque fortuna provexerat, A. 66. aetate provecti, T. 54. calore provectus, Rh. 6.

Provenire. tanta pullorum soboles provenit, Galb. 1.

quod — nui omnino M. Alexandro — simile proveoisset ostentum, A. 94.

quidquid cogitaret volveretque animo, quamlibet magnum, id esse proventurum, Vesp. 5, h. e. *successurum*, Gr. προχωρεῖν. v. Oud. ad h. l. (Liv. 45, 41 « aliarum deinde *secundarum rerum velut proventus* secutus ». Metaphora desumpta a fructibus, qui novi semper succrescunt ex uno semine).

Proventus. uberi vinearum proventu, Cal. 16.

Proverbium Graecum, T. 38, Ner. 20, 33.

Providere, e *longinquo videre.* nave provisa, T. 14, h. e. *procul visa*, e cuius splendore per imagines, quidquid a tergo fieret, provideret, Dom. 14.

de tempore. quae providisset ex arte, Dom. 15.

unde *ante consulere, cavere.* quantum provideri humana ratione potuit, A 29.

satis provisum a genero suo, ne sequ., A. 42. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 75, 4. De loco, A. 10. v. *Praevidere.*

Provincia, sensu latiori, de *loco, quo quis cum imperio mittitur*, C. 11. v. not. 13.

sensu Rom. *regio, quae imperio Rom. subiecta legibus Rom. paret et a praeside Rom. administratur*, C. 18, 22, 28, 29, 31, 48, A. 3. 10, 23, 29, 47, 49, 60, 66, 67, 89, T. 16, 32, 36, 38, 63, Cal. 48, 51, Cl. 17, 23, Ner. 24, 40, 42 43, Galb. 7, 8, 9, Oth. 3, Vit. 3, 8, 12, Vesp. 4, 8, Tit. 5, Dom. 8.

in provinciae formam redigere regionem, C. 25, A. 18, T. 37, Cal. 1, Ner. 18, Rh. 6. provinciam facere, C. 35.

parentibus *inferias* publicas (decernendas curavit), Cl. 11.

publicum, τὸ δημόσιον, τὸ κοινὸν, i. q. *aerarium*. ex publico, C. 41.

unde *teneri publico*. Cal. 40, i. q. *obligatum esse aerario*, *vectigal aerario pendere*.

adeoque *publicum* de *vectigali ipso*, *aerario debito*. publicum quadragesimae in Asia egit, Vesp. 1. Iuepta est mutatio: *publicanum*; v. int. ad Tac. A. 13, 51.

publicum, quidquid loci civibus commune est, adeoque viae, Forum, templa, porticus etc. Oppon. *domus et habitatio cuiusque privata*.

prodire in publicum, Ner. 47, 51. in publicum procedere, Cal. 52. per publicum incedere, A. 53. per publicum vehi, Ner. 9.

publico abstinuit, Cl. 36. nunquam postea publico se illud horae sine Tribunis commisit, Ner. 26. raptus de publico, Oth. 7. Lares in publicum abiecti, Cal. 5.

ut eum in publicum elicerent, Galb. 19. quum per publicum — equos adegissent, ibid.

in publico, Cl. 13, 38; Ner. 27, 39.

Publice, h. e. *iussu v. auctoritate totius Reip.*, adeoque *sumptu* etiam *publico*.

cui — constituta erant publice praemia, C. 17. tumulo publice exstructo, A. 12. quoties quid spectaculi publice ederetur, A. 44. honorem recipere publice, T. 50. pro eorum salute publice vota suscepta, T. 54. natalem eius publice celebrari, T. 65.

quae publice locari solebant, A. 36, h. e. *ab aerario*, Dio 53, 15. ἐργολαβοῦντες τινες παρὰ τοῦ δημοσίου. — epulandi publice ius, A. 35, h. e. *in Capit. sumptu aerarii*.

agrum — clientibus, locumque sibi ad sepulturam sub Capit. publice accepit, T. 1, h. e. *a Republica*.

circa quem — Galliarum civitates publice supplicarent, Cl. 1, h. e. *non singuli privata cerimonia, sed publico nomine et publica cerimonia, quibus id a civitatibus mandatum esset*. — Ostiensibus quiddam publice orantibus, Cl. 40, h. e. *nomine civitatis suae*.

non contenti epulo ubique publice praebito, Vit. 10. decretam publice statuam, Vesp. 23, h. e. *publico civitatis cuiusque sumptu*.

Saepe etiam *publice* significat, quod pertinet *ad totam civitatem*, ut sit i. q. *civitati*, *Reipublicae universae*; v. Gesner. ad Plin. ep. 4, 7, 2. Wolf. ad T. 37.

nullum largitionis — genus publice privatimque omisit, C. 26, h. e. *in totam civitatem*, ut exstructo Foro, dato munere, epulo, *et in privatos*; cf. Vit. 15.

populo hortos circa Tib. *publice*, *et viritim* trec. sest. legavit, C. 83. ubi *publice* est *ad usum communem populi*, Gr. τῇ πόλει, τῷ δήμῳ.

Bononiensibus publice gratiam fecit coniurandi cum tota Italia pro partibus suis, A. 17, h. e. *toti civitati Bononiensium, non singulis tantum oppidi incolis*.

Ita: Lacedaemoniis publice demandatus, T. 6, i. q. *civitati Laced.*, *non singulis Lacedaemoniis*. Cyzicenis publice libertatem ademit, T. 37, h. e. *totam civitatem Cyzic. αὐτονομίᾳ privavit*.

publice munificentiam bis omnino exhibuit, T. 48, h. e. *universo populo*.

tantum gaudium publice prae-

pueri minuti, A. 83.

turma *maiorum minorumque puerorum* in Troiae lusu, C. 39, A. 43, T. 6.

ac minores qu. pueros praeteriit, A. 41.

nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum eius canentibus, Cal. 16.

insignes pinguissima coma et excellentissimo cultu pueri, Ner. 20.

adhibebat omni coenae et liberos suos cum pueris puellisque nobilibus, Cl. 32.

feminae et pueri in Gemonias abiecti, T. 61. vix remisit, ne feminae praetextatique pueri et puellae contrectarentur, Cl. 36.

pueri nobiles ex Asia ad edendas in scena operas evocati, Cal. 58.

puer e ministris sacrificii, Galb. 8. puer, arae Larium cubiculi assistens, Dom. 17.

Puera. quum — qualiscumque partus, sine ullo sexus discrimine, *puerperium* vocetur, quod antiqui etiam *puellas pueras*, sicut et *pueros puellos* dictitarent, Cal. 8.

Puerulus, Dom. 4.

Puerperium. arae inscriptae ob Agrippinae puerperium, Cal. 8. v. loc. modo cit. — quum Octav. ob uxoris puerperium serius affuisset, A. 94.

Puerascere. quorum duo infantes adhuc rapti, unus iam puerascens, Cal. 7.

Puerilis imaguncula, A. 7. in puerilem habitum circumtonsa matrona, A. 45.

Pueritia, *tempus ab infantia usque ad virilem togam* s. annum circiter septimum decimum. Nam certus non erat definitusque annus tirocinii, sed pro maturitate animi corporisque in singulis valde diversa constituebatur. v. not. ad A. 8.

Marcello tantum quod pueritiam egresso, A. 63. per omne fere pueritiae atque adolescentiae tempus, Cl. 2. pueritiae tempore, Ner. 20. in pueritia, Pers.

infantiam pueritiamque, T. 6. Sequ. *dehinc pubescens* et c. 8. *virili toga sumpta.*

tener adhuc necdum maturae pueritiae, Ner. 7. pueritiam primamque adolescentiam, Vit. 3. cf. *Adolescens.*

de cuius amabili pueritia sequ. Cal. 8.

Puellus apud veteres i. q. *puer*, Cal. 8. v. supra.

Puella, Cal. 42, Vesp. 5. pueri ac puellae. v. sub voc. *Puer.*

ut nudis puellis ministrantibus coenaretur, T. 42. undique conquisiti puellarum et exoletorum greges, T. 43. immaturae puellae — vitiatae prius a carnifice, dein strangulatae, T. 61.

Pugil. Gr. 22. pugilum par. A. 44. pugiles Latini, legitimi atque ordinarii, catervarii oppidani, A. 45. catervae Afrorum Campanorumque pugilum, Cal. 18.

Pugillares sc. *libri* v. *tabellae*, pr. *quae pugno comprehendi possunt*, A. 39, Ner. 52.

Pugio, C. 82, 89, Cal. 12, Cl. 13, Ner. 34, 49, Galb. 11, Oth. 11, Vit. 10, 15, Dom. 17.

duo libelli, diverso titulo; alteri gladius, alteri pugio index erat, Cal. 49.

Pugna, C. 67, A. 11, 16, 96, Cal. 35, 51, Oth. 9.

pugna divisa in duas acies (inter spectacula), C. 39. gladiatorum pugnae, A. 45. nec virorum modo pugnas (edidit), sed et feminarum, Dom. 4. edidit navales pugnas pae-

Punitor, desertorum ac seditiosorum et inquisitor et punitor acerrimus, C. 67.

Pupus s. *Puppus* i. q. *Puerulus*. pupum inter blanda nomina appellabant Caligulam, Cal. 13. v. Torrent. et Casaub. ad h. l.

Pupillus. ingenuum se natum et pupillum relictum, Gr. 11. pater eius pupillum reliquit, Pers.

sanxit, ut pupillis extra ordinem tutores a Consulibus darentur, Cl. 23. v. not.

tutorem, quod pupillum, cui substitutus heres erat, veneno necasset, cruce affecit, Galb. 9.

Pupillari aetate esse, A. 66.

Puppis, C. 68, Cal. 15, 37.

Purgare. ruderibus purgandis manus primus admovit, Vesp. 8.

purgare rationem, Cal. 29. ampliss. ordines — contaminatos veteri negligentia purgavit, Vesp. 9.

Metellum seque adversus enumunium obtrectatorum criminationes purgantis, C. 55, h. e. *excusantis*, *defendentis*.

de purgando cerebro cogitavit, Cal. 50. clystere vomituque purgari, Ner. 20. praecepit medicis, ut largius purgarent aegram, Ner. 34.

Purpura. fasciae purpurae ac conchylii, Cal. 17. matronam, vetita purpura cultam, Ner. 32. purpura coccoque funibus nexis, Ner. 30.

Purpureus. in veste purpurea, Ner. 25. purpurea amictus toga Graecanica, Dom. 4. purpurea tegumenta (equi), Cal. 55.

Purus. puras servare manus, Tit. 9. neminem hominem pudicum aut ulla corporis parte purum esse, Ner. 29.

Purificare. illam expergefactam, quasi a concubitu mariti, purificasse se, A. 94.

Pustulatum argentum i. q. *igne excoctum*, *purum*, Ner. 44. *arg. purum putum*, Gell. 6, 5.

Putare. puto, licuit, Cl. 15. (per ironiam; eodem modo *credo* ironiae inservit. v. Goerenz. ad Cic. Fin. 1, 3, 7) puto, Deus fio, Vesp. 23. v. not.

putem, A. 16, Gr. 4. sub terris tonuisse putes, Lucan.

stella, quae — exitium portendere vulgo putatur, Ner. 36. quod perisse morsu aspidis putabatur, A. 17.

Putrefactum cerebrum, Cal. 27.

Pyrrhicha, *saltatio armata*. v. ad C. 39. *pyrrhichas militares* dicit Spartian. Adrian. 19.

pyrrhicham saltare, C. 39.

exhibuit pyrrhichas quasdam e numero ephebornm, Ner. 12. Nisi mutilus est locus, supplendus verbis: *quas saltabant* vel simili (v. Oudend. et not. nostr.), voce *pyrrh.* comprehenduntur *ipsi saltatores*.

inter pyrrhicharum argumenta, ibid.

Pyrum, Cl. 27. Scrib. *Pirum*.

Pyxis. barbam primam posuit, conditamque in auream pyxidem et pretiosissimis margaritis adornatam, Capitolio consecravit, Ner. 12.

sumto a Locusta veneno et in auream pyxidem condito, Ner. 47.

amota et pyxide veneni, ibid.

Q.

Quadragesima. pro litibus atque iudiciis ubicumque conceptis, *quadragesima summae* (exigebatur), *de qua litigaretur*, Cal. 40.

publicum quadragesimae in Asia egit, Vesp. 1, h. e. *portorium quadrag.*, de quo v. Lips. et Ernest. ad Tac. A. 13, 51.

saepe in conspectu prandentis vel comissantis seriae quaestiones per tormenta habebantur, Cal. 32. tormenta quaestionum — repraesentabat, Cl. 34.

in quaestiona perneganlibus cunctis, Ner. 35.

incertis quaestionibus atque tormentis, Dom. 8, ubi additum *atque tormentis* more Suetonii ostendit, cuius generis *quaestiones* fuerint.

novo quaestionis genere distorsit, Dom. 10.

Quaestiunculae minutae, Gr. 24.

Quaesitor, is, qui quaestionem habet, T. 53.

Quaestor. Caesari Quaestori ulterior Hisp. obvenit, ubi quum mandatu Praetoris iure dicundo conventus circumiret sequ. C. 7. (De *quaestura* eius *urbana* v. c. 6.)

Quaestor Novius Niger, C. 16. *quaesitor* fuisse videtur *extra ordinem*. v. not.

Quaestor Caesaris (antea in consulatu, nunc in provincia), C. 23. pater Tiberii, Quaestor C. Caesaris, T. 4.

de Quaestore quodam candidato, Cl. 40, sc. *amplioris magistratus*. Al. *Quaesturae*.

Quaestorum numerum Caesar ampliavit, C. 41.

curam aerarii Augustus *a Quaestoribus urbanis* ad praetorios Praetores transtulit, A. 36. v. not. Claudius *collegio Quaestorum* pro stratura viarum gladiat. munus iniunxit, detractaque Ostiensi et Gallica provincia, *curam aerarii Saturni reddidit*, Cl. 24. v. not.

de filia absens ac *libello*, per Quaestorum recitato, notum Senatui fecit, A. 65.

de quibusdam rebus orationes ad Senatum missas, *praeterito Quaestoris officio*, per Consulem plerumque recitabat, Ner. 15. quum patris nomine — *orationes in Senatu recitaret* etiam *Quaestoris vice*, Tit. 6 (v. Spartian. Adrian. 3).

Vespas. Quaestor Cretam et Cyrenas provinciam (h. e. unam provinciam e duabus regionibus compositam. v. not.) sorte cepit, Vesp. 2.

Quaestor Caligulae, Cal. 26, h. e. *procurator fisci*, ut *Quaestor D. Augusti*, Vit. 1. v. *Procurator*.

Quaestorius, A. 2, Oth. 3, Ner. 35. vir quaestorius Senatu motus, Dom. 8.

quaestorius scriba, Vesp. 3. *scribas quaestorios*, negotiantes ex consuetudine, sed contra Clodiam legem, venia in praeteritum donavit, Dom. 9. v. not.

quaestoria munera, Dom. 4. sc. *gladiatoria*. cf. Cl. 24.

quaestoriis praetoriisque ornamentis honorari, Cl. 28.

scriptum quaestorium, Horat. h. e. *munus scribae quaestorii*. v. Pitisc.

Quaestura, A. 36, T. 5, 35, Cal. 1, Luc. quaesturae candidatus, T. 42. etiam Cl. 40 sec. nonnullos.

ex quaesturae honore legioni praepositus, Tit. 4.

Quaestus i. q. *lucrum*. gerulorum diurni quaestus, Cal. 40. mangonici quaestus, Vesp. 4.

Qualis. qualis artifex pereo, Ner. 49.

qualis est, ut quum sequ. Cl. 21. talis ubique plerumque, qualem esse eum sequ. Cl. 25.

Qualiscumque. praesentia, qualiacumque sint, A. 87. qualescumque et quantacumque de causa, Cal. 3. qualiscumque partus, Cal. 8.

Quam. intra quintum, quam affuerat, diem, quatuor, quibus in conspe-

10, §. 9, et l. 39, 24, §. 1. Ita etiam Arntzen. restituit Plin. Paneg. 17, 4. *quandoque* pro vulg. *quandocumque*, probante Gesnero in ep. ad Ernest.

Quantus. reputans, quantum moliretur, C. 31. quantum egisset, Cal. 38.

quantum in se esset, T. 11. quantum opinamur, Gr. 2. ut Gr. ὅσον.

quantum militum sub signis ubique *essent*, quantum pecuniae in aerario et fiscis, A. 101. Probaverunt numerum pluralem Burm. et Oudend. optimorum librorum auctoritate, et confirmatur sueto collectivorum usu.

quanta potuit largitione, A. 10, quantum posset praedae et manubiarum, Ner. 38.

quanta maxima posset miseratione, Ner. 47. unde Burm. etiam C. 44 coniicit: biblioth., *quantas maximas posset.* v. exempla ab eo ad utrumque locum collata, et ab Horat. Turs. p. 667, nr. 9, ed. Schwarz. Ita Graeci frequentissime ὅσον v. οἷον μέγιστον, πλεῖστον et similia.

Martis templum, quantum nusquam esset, C. 44. pestilentia, quanta non temere alias, Tit. 8.

quanti. quanti quasque ante civ. bellum comparassent, C. 42. quanti calciasset, Vesp. 23.

quanto opere, A. 57. v. *Opus.*

Quantuscumque. qualescumque et quantacumque de causa nactus esset, Cal. 3. quantiscumque de rebus, Cal. 24.

Quantuluscumque. quantuluscumque est, Horat. in quantulocumque actu, Cl. 30.

Quantumvis, i. q. *admodum*, *valde.* quantumvis facundos et promptus, Cal. 53. quantumvis mirabili casu, Cl. 10. illud plane quantumvis salubriter et in tempore, Cl. 21. v. not. (Cic. Verr. 3, 16. « *quantumvis* et te, et patronos tuos, *ingeniosos* esse dicito ».)

Quaqua. v. *Quisquis.*

Quare i. q. *quamobrem*, C. 1, A. 81, T. 3, 50, Cl. 12, 21, Ner. 30, Vesp. 2, al.

Quartae. praemia delatorum Papiae legis ad quartas redegit, Ner. 10.

Quartana, sc. febris. quamquam morbo quartanae aggravante, C. 1.

Quasi, Gr. ὡς, omnino *similitudinem* significat, vel *veram*, vel *cogitatam* tantum, vel *effictam*, adeoque *simulationem*, et modo singulis adiectivis et participiis praeponitur, modo *post verba dicendi*, *sentiendi* totum comma subiungit.

quasi alludens, C. 22. quasi mox tecturus, C. 81. quasi aliquid rogaturus, C. 82.

quae tamen duplex fertur, una, quasi priore habita proelio sequ. C. 55.

per errorem nominis, quasi Cornelius is esset, quem sequ. C. 85.

quasi et ipsum conditorem Vrbis, A. 7. quasi conditorem insulae, A. 98. quasi a concubitu mariti, A. 94.

quasi occasione ultionis oblata, A. 16. quasi debita sibi fato dominatione, A. 19. quasi tuendi sui causa, A. 32. quasi de ipso dictum, A. 53.

tandem quasi coactus, T. 24. quasi ex auctoritate Sen. missus, T. 54. quasi alicui traditurum, T. 73. quasi — saevitia permanente, T. 75.

quasi studiosiorem partis alterius, T. 11. quasi legatus ab Aug. T. 12. quasi civ. oculis, remotus, T. 42.

questo Aesernini nepotis sui casum, A. 43. liberius quiddam questam, T. 53.

c. praep. de. querentem de inopia et caritate vini populum, A. 42. queri etiam palam de conditione temporum suorum solebat, Cal. 31. ingratos, et de quibus patroni quererentur, Cl. 25.

questus est et de vesica, A. 80.

sequ. acc. c. inf. eisdem — assurrectum ab universis in theatro, et a stantibus plausum, gravissime questus est, A. 56. alteris, pelli se alteris, non pro spe meritorum tractari, querentibus, A. 13. queri Capit. Iovem, cultores sibi abduci, A. 91. quaedam — decerni, ne questus quidem est, T. 31. querens — miseram iniungi sibi servitutem, T. 24.

sequ. quod. quod Alexandriam — adisset, questus est in Senatu, T. 52.

Querela. librum — edidit, continentem querelas de iniuriis sequ. Gr. 9.

elicientium cogentiumque se ad querelas, Cal. 10. (per zeugma.)

reges — comminationibus magis et querelis, quam vi repressit, T. 37.

Qui. saepius repetitum. qua is aetate, *qua* statura, *quo* colore esset, etiam *quibus* corporis notis, A. 65 *cuius causa — et quem — eius* sequ. C. 50.

quibus intestinum, *quibusque* adversus nos bellum esset, Cal. 5. *quas* — praemitteret, *quasque* ipse perdoceret, Vit. 9.

per quos — quique, Vesp. 10.

qui i. q. *quum is.* Sullam nescisse literas, *qui* dictaturam deposuerit, C. 77.

nam qui Deos tanto opere contemneret sequ., Cal. 51. *nam qui* luxuriae immoderatissimae esset, Ner. 51.

miseratus est conditionem suam, *cui* nihil tuti usquam esset, Cl. 36, h. e. *quum sibi* sequ.

quorum i. q. *de quibus*, C. 36, 52, 75, A. 13 al.

qui pro *ut* cum pronomine.

vestibulum eius fuit, *in quo* Colossus — staret, Ner. 31, h. e. *tantum*, *ut in* eo. latitudinis, *qua* contrariae quinqueremes commearent, ibid.

dato negotio trierarchis, qui — confringerent, Ner. 34.

saepius *omisso antea nomine*, vel ut incerto, vel ex industria.

subornavit, qui — diem diceret, C. 12. subornavit — qui censerent, Cl. 26. paratos, qui — prohiberent, C. 16. missis, qui — deposcerent, A. 26. submissis qui deposcerent, Tit. 6.

omisso antea *aliquis.* ut exstiterit, qui — polliceretur, T. 13. non repertis, qui sequerentur, Cl. 26. ut esset, cuius ministerio — liberos Germanici circumveniret, T. 55. Plura exempla huius usus v. sub verbo *Esse.* —

quatuor, quibus in conspectum venit, horis, C. 35, cf. *Quam.* —

qui non post *nullus* v. *aliam negationem*, unde ortum *quin*, quod saepius in libris cum illo permutatur.

nullum unquam hostem fudit, *quem non* castris quoque exueret, C. 60. Plerique, *quin.*

nulli Gr. certamini interfuit, *quo non* — quemque honoraiit, A. 45.

nullus tam abiectae conditionis fuit, *cuius non* commodis obtrectaret, Cal. 35.

nullo rerum aut hominum ge-

Saepe opponitur *ceterum*, quo transit scriptor ad aliam rem, v. *Ceterum*. et Lepidi quidem societate abstinuit — ceterum, C. 3. hanc quidem actionem deposuit, ceterum, C. 15. id quidem consilium omisit, ceterum, A. 8. laudavit quidam pietatem — ceterum et illacrimavit, A. 66.

oppon. *autem*. et praetextum quidem — causas autem, C. 30. promissum quidem — non promissum autem, A. 42 al.

nihil quidem — laesit, *gravi tamen* opprobrio, C. 49.

et quidem, *accuratius rem describit ab oratione continua seiunctam*. et quidem per omnium linguistriones, C. 39. et quidem per aestatem, A. 16. et quidem sedentes, A. 53. et quidem praegnantem, A. 62. feminarum, et quidem illustrium, T. 45. semper — et quidem omnibus, et acerbissimos, Cl. 35. *ista quidem* vis est, C. 82. (ut alibi *vero*. Distinguit *quidem* vim facinoris ab aliis factis.) Eadem vis disiunctiva, adiuncta negatione, est in *ne quidem*.

desinant quidam — *aut quidem*, C. 66.

quidem *in subiuncto commate, quo quid accuratius describitur*.

quum quidem, plerisque — mirantibus, facetissime Cicero, C. 50. quum quidem, cunctante Senatu, Cornelius Centurio, A. 26. quum quidem, consternatis omnibus — inquit, Vit. 8. quem quidem nonnulli, C. 52. quos quidem, T. 6. quibus quidem, T. 66, Vesp. 16.

equidem pro *quidem* librariorum vitio comparet, A. 11, Cal. 6, v. Oudend.

Quies. temporum quies, A. 25. quies publica, Vit. 15. multis ad occasionem stimulantibus, quietem praetulit, Galb. 7. quietem et concordiam suaderet, Oth. 8.

vacatio a negotiis publicis. totum se ad quietem contulit, T. 15.

i. q. *somnus*. neque enim plus quam tribus noct. horis quiescebat, ac ne his quidem placida quiete, sed pavida, Cal. 50. inde quieti vacabat, Vesp. 21.

per quietem i. q. *per somnum*, C. 7, 81, T. 74, Cl. 37, Ner. 7, 46, Oth. 7, Vesp. 7, 25. secundum quietem, A. 94.

Quiescere de *somno*, Cal. 50, Ner. 34. artissimo somno quievit, Oth. 11.

vel stanti, vel sedenti, ac praecipue quiescenti, Cl. 30.

i. q. *quietum esse*, *nihil moliri*. pro conditione temporum quieturus, C. 16.

Quietus. nationes male quietas, A. 21.

Quilibet. aliquem cuiuslibet ordinis, T. 12.

Quin. *quin etiam*, C. 79, A. 19, T. 30, Ner. 32, 57, Galb. 15.

quin et, C. 14, T. 10, Cal. 5, 33, A. 96, T. 52, 66, Cl. 6, 12, Tit. 7.

quin immo, Ner. 42. v. *Immo*, Plin. ep. 3, 16, 4, l. 4, 9, 18.

post negationem. nullum unquam hostem fudit, *quin* sequ., C. 60. Al. *quem non*. v. *Qui*. nemine — tendente quoquam, quin deverteret Rhodum, T. 12. abduci nequeo, quin existimem, T. 21. nec abstinuit consuetudine, quin tunc quoque — appellaret, T. 72.

Reliqua vide sub verbis singulis, quae cum negatione coniuncta *quin* sequitur.

Quindecimviri libros Sibyllinos custodiebant, v. not. ad C. 79.

L. Cottam Quindecimvirum, C. 79. accepit sacerdotium triplex,

cisceretur, A. 92. nemine — tendente quoquam, T. 12.

Quisque. quos singulos cuiusque provinciae negotiis praeposuisset, A. 33. singuli in suo quisque regno, A. 60. sui quisque ordinis principes, A. 66. (Ita libri. Vulg. *cuiusque*, quod in editione stetisse nollem, v. Oudend.) in sua quisque colonia, A. 46. exterarum gentium multitudo, suo quaeque more, C. 84. ut sui cuiusque mensis acciperet, A. 40, v. Oudend. et not. nostr. —

per cuiusque mulieres, A. 69. commendatione publ. cuiusque oppidi, A. 46. de quo quisque dubitaret, T. 18. pro facultate quisque, A. 57.

quanti quasque comparassent, C. 43. quos quoque tempore tractaret auctores, T. 56. ut quidque factum foret, T. 65.

quarto quoque anno, C. 40. decimo quoque die, Cal. 29.

c. superlativo. seditiosissimus quisque, C. 70. tenuissimo cuique et ignoto, T. 11. profligatissimus quisque, T. 35. splendidissimus quisque, A. 13, Cal. 15. ditissimus quisque, Cal. 22. nobilissimus quisque, Cal. 35. procerissimus quisque, Cal. 47. electissimus quisque, Cal. 49. honestissimus quisque, Ner. 12. rapacissimus quisque, Vesp. 16. studiosissimus quisque, Rh. 2. vilissimus quisque histrionum et aurigarum, Vit. 12. infimus quisque, Cal. 26. optima quaeque, C. 44.

Quisquis. quidquid ubique militum esset, A. 49. quidquid aegrorum in civitate esset, T. 11. quidquid totis Baiis calidarum esset, Ner. 31. quidquid ubique exsulum, quidquid in Vrbe hominum Gallicanorum esset, Ner. 43.

quidquid auro argentoque constaret, A. 25.

quidquid fatid. librorum — vulgo ferebatur, A. 31. Seq. *supra duo millia contracta.*

quidquid ibi galliorum erat, Galb. 1. quidquid praetor. cohortium fuit, Vit. 10.

quidquid epistolarum erat, Oth. 10.

quidquid unquam Livia Aug. honorum cepisset, Cal. 15. quidquid unquam dono dedisset, T. 11.

quidquid come loquens, Ter. 5.

quoquo modo, A. 21, T. 75, Cl. 24, Ner. 49, Vesp. 15.

quaqua iret, Tit. 5.

Quivis. quidvis discriminis, Oth. 9.

Quo sequ. *hoc* pro *eo*, v. *Hic.*

quo pro *ut eo.* quo tenaciores eorum essent, C. 67. quoque Act. victoriae memoria celebratior in posterum esset, A. 18. quo mollior pilus surgeret, A. 68.

quoque plures partem admin. Reip. caperent, A. 37.

quo maturius — subveniret, C. 18. quo laxius dimicaretur, C. 39. quo libentius et ipsi Vrbem incolerent, C. 42. quo melius emtum sciatis, C. 50. quo honestius caderet, C. 82. quo distinctius demonstrari cognoscique possint, A. 9. quo constantius cetera quoque exsequeretur, A. 10. quo facilius undique Vrbs adiretur, A. 30. quo autem lecti probatique et religiosius et minore molestia senat. munera fungerentur, A. 35. quo celerius Reip. assuescerent, A. 38. quo celerius ac sub manum annunciari cognoscique posset, quid — gereretur, A. 49.

quo autem magis — congrueret, C. 40. et quo magis — approbaret, A. 17.

rum die, A. 68. quondam et nocturnos, Cal. 18. quod se quondam — passus esset evadere, T. 18, al.

Quoniam initio testamenti, T. 23. in transitu ad aliud argumentum, A. 61.

Quorsum. quorsum illa tenderent, repntantibus, C. 28.

Quot. propositis itaque nominibus legatorum consul., *quot ubique tunc erant*, Vesp. 6. Ita Lipsius etiam Ner. 31, emendare voluit: *quot ubique essent custodiae*. Sed bene se habet: *quod ubique esset custod.*, v. sub voc. *Qui*.

Quoties. quoties per notas scribit, A. 88.

saepius, ubi *de re variis iisque incertis temporibus facta*, *c. coniunct. imperf.*, ut Gr. ὁπότε cum optativo.

quo vellent et quoties vellent, C. 28, cf. C. 26, A. 21, 37, 38, 41, 45, 77, 99, T. 19, Galb. 10, C. 4, ubi: «*quoties aliquo* adveniret, vel *sicunde* discederet — *nonnunquam* eum discrimen vitae adisse.» Ita etiam

Quotiescumque c. imperf. coniunct. quotiescumque opus esset, A. 37. quotiescumque introiret, Cal. 7.

Quotannis, C. 41, A. 23, 33, T. 34, Cl. 1.

Quotidianus. quotidiana oscula, T. 34. illa eius quotidiana, et plane omnium horarum et moment. erant, Cl. 40.

Quum. *quum — tum*, de *rebus vel omnino*, *vel gradu atque incremento diversis*, v. Oudend. ad C. 75, et Ner. 46, in primis Drakenb. ad Liv. 6, 23, §. 3, qui in tanta particularum similitudine et perpetua, quae in libris regnat, confusione vix certas regulas de earum usu praescribi posse, caute iudicavit.

quum ingenio eius diffisus, tum occasione, C. 3. quum in administratione, tum in victoria belli civ., C. 75. quum veteribus, tum novis, Ner. 46. quum second. auspiciis et ominibus, tum virginis honestae vaticinatione, Galb. 9. quum propter eadem haec, tum peculiari merito, Vit. 4. quum verbis, tum rebus immodicus, Dom. 12. quum memoria rerum, tum facilitate sermonis, Gr. 23. quum ipsum, tum potentissimos amicorum, Lucan. — *quum semper*, *tum in qu. actu vel maxime*, Cl. 30. —

quum primum seq. *tunc*, A. 70. quum primum fari coepisset, A. 94.

quum c. *indicat*. i. q. *ubi*. quum nunciatum est, C. 3. navim quum semel conscendit, Ter. 4.

quum audio et lego, T. 21. quum — significare vult, A. 87.

Saepe *subiungit sententiam*. quum quidem, C. 50, A. 26, Vit. 8. v. *Quidem*.

quum etiam de conscisc. nece cogitavit, C. 36, h. e. *quo tempore*, *ubi*.

quum etiam — rationarium imperii tradidit, A. 28. quum etiam — contrariam et ancipitem rationem medendi necessario subiit, A. 81.

quum interim — nunquam aut officium hom. aut reverentia publica defuit, Cl. 6. v. interpr. ad Liv. 4, 51, §. 4.

quum repente ex inopinato prope cuncta turbata sunt, Galb. 10.

Aliis locis eodem modo subiungitur cum tempore historico.

quum quidem illum — praecipitare in mare destinasset, T. 14. quum diem quoque nat. eius inter nefastos referendum suasisset, T. 53. quum interim — etiam delega-

Rarus. nullo aut rarissimo etiam cum proximis sermone, T. 68.

capillo raro ac circa verticem nullo, Cal. 50.

Raritas. propter raritatem capillorum, Oth. 12.

lavandi raritate, A. 82.

raritate remanentium, A. 43, h. e. *quum pauci remanerent.*

Rastellum, Ner. 19.

Ratus a v. *reri.* suas ratus, A. 16. curiosum ac speculatorem ratus, A. 27.

pass. i. q. *certus*, *firmus*, Gr. κύριος, unde *ratum habere*, Gr. κυροῦν.

quin rata voluntas legatoris esset, T. 31. ut rata essent, quae procuratores sui in iudic. statuerent, Cl. 12. neque ratam rem habuit, Galb. 16. beneficia, a superioribus concessa Princ., rata habere, Tit. 8. — *accipe ratum*, de auguriis, Cal. 58. Plerique *iratum*, sc. *Iovem.*

Ratio, *modus*, *quo aliquid cogitamus*, *constituimus*, v. *quo constitutum aliquid est*, unde i. q. *modus* omnino, *mos*, *consuetudo*, *regula*, quam quis sequitur in al. re.

ratio docendi, Rh. 1. dicendi, C. 55. scribendi, Gr. 10, A. 88. medendi, A. 81.

ratio militaris, A. 25. belli, T. 18.

annum — rursus ad pristinam rationem redegit, A. 31.

max. *de computatione numerorum*, ad quam, ut certam regulam, exigi aliquid potest.

diligentissime annorum ratione subducta, Cl. 21. commutata ratione temporum ab anno sequ., Dom. 4, Plinium arguit ratio temporum, Cal. 8. quo magis in posterum temporum ratio congrueret, C. 40. quum temporum ratio vix congruat, Gr. 7.

summam v. pretium al. rei rationibus inferre, C. 47, Vesp. 22. purgare rationem, Cal. 29.

rationes imperii, Cal. 16, unde *rationarium* imperii, A. 28. ratio Libitinae, Ner. 39.

rationem exigere ab al., A. 101. rationem factorum ab al. accipere, Cl. 43. rationem vitae reddare, A. 39, Cl. 16. ne sibi reversis reddenda ratio ac subeunda poena esset, Vesp. 6. coll. T. 22, Galb. 9. posita brevi ratione, Oth. 7. v. not. et voc. *Ponere.*

quibus ratio impensarum constaret, Ner. 30. omni ratione posthabita, Cal. 37.

rationem habere alicuius hominis v. rei, i. q. *respicere*, animum in decernanda v. agenda aliqua re ad eum convertere.

quum, edictis iam comitiis, ratio eius haberi non posset, C. 18. ne absentis ratio in comitiis haberetur, C. 28. neque diei, neque temporis habita ratione, Vit. 8.

rationem ducere, i. q. habere, A. 42 v. not. et voc. *Ducere.*

denique de *ipsa vi animi humani*, *qua*, *comparata rerum conditione*, *iudicatur et consilium capitur*, adeoque saepe i. q. *consilium*, *prudentia.*

quantum provideri humana ratione potuit, A. 29. non libidine, sed ratione commissa, A. 69, h. e. *consilio*, *ex industria.*

Rationarium, libellus, continens rationes imperii, A. 28. coll. A. 101.

Rebellare, h. e. *bellum renovare.* Nunc enim falso de *seditione civili* saepius dicitur. — priores post impetratam veniam rebellaverant, C. 75. crebrius aut perfidiosius rebel-

supplicem ad se recepit, C. 63. Antonium post fugam a M. Lep. receptum, A. 12.

al. in matrimonium, C. 50. in Curiam, C. 76. Caesaris in coelum recepti, C. 88. quem — nemo receperat, A. 44, h. e. *in subsellia admiserat.*

noonisi aegre recipiebatur (in triclinium), Cl. 8.

ot proscriptorum liberos gratis — in disciplinam receperit, Gr. 13.

nec nisi — probatissimos recepit, Ner. 44 (*inter milites suos*) receptos in cohortem amicorum, Galb. 7. receptus in Planci oratoris contuberniom, Rh. 6. si a duobus lib. in consortium reciperetur, Cl. 28.

receptus iotra vallum, Cl. 10.

senes quoque cons. anusque matronas recepit ad lusum, Ner. 11.

quosdam — in numerum praestant. patronorom receptos, Gr. 4.

Germ. liberos, receptos partim ad se, partim in patris gremium, sc. *oblatos a nutricibus*, A. 34.

se recipere in al. locum. quum Samum in hiberna se recepisset, A. 17. a coena se in lecticolam recipiebat, A. 78. ut — in abditum et coecam. locom se reciperet, A. 90. in cubiculum se recepit, Dom. 16. qui — quasi in fidem pop. Rom. Antiochiam se receperat, T. 49.

ad quem sponte se a potu recepisset, Galb. 7.

recipere i. q. *spondere, promittere.*

qoi sibi recepissent, C. 23. Al. e glossemate, *pepigissent.* v. not.

Recitare, *ex scripto pronunciare, praelegere*, A. 17, 84, 85, 89, 101, C. 83, Cl. 42, Ner. 10, 46, Tit. 6. recitavitque etiam publice, Dom. 2. civ. bellum recitavit, Lucan. h. e. *carmen de b. c.* Augusti testamentom — recitavit *per* libertum, T. 23. etscripsit plurimum, et assidue recitavit *per* lectorem, Cl. 41.

Recitatio. initio recitationis (historiae), Cl. 41. recit. carminum, Ner. 10.

recit. nominom in Equitom recognitione, Cal. 16.

Reclamare. reclamantibus coactis, satis maiest. eius imminui sequ., A. 37. cunctis reclamantibus, rem distolit, Vit. 15, h. e. *clamore obstrepentibus*, ot Plin. ep. 3, 9, 25.

Recognoscere. decurias iudicum, A. 29. turmas Equitom, A. 37, 38. Gr. ἐξετάζειν. v. not. ad h. l. Equites Rom. Cal. 16. ergastula, A. 32. in recognoscendis custodiis, T. 61. custodiarum seriem recogooscens, Cal. 27.

Recognitio Equitum, Cl. 61. ἐξέτασις τῶν ἱππέων, Dio 55, 31.

Reconciliare. reconciliata inter omnes pace, T. 4.

Pompeio M. Crassum reconciliavit, C. 19. reconciliatos Antonio, A. 61.

Reconciliatio. Calvo — de reconciliatione per amicos agenti, C. 73. reconciliatione simulata, Ner. 34. reconciliationibus variis, A. 17.

Recondere. ope immensarom et reconditarum opom, Ner. 31.

verba, voces reconditae, A. 86.

Recoquere. venenum iterum ac saepius recoctum, Ner. 33.

Recordari. recordatos Virgilii versum, Dom. 9. consuetudioem recordatum, Tit. 10.

recordatus quondam soper coenam, quod sequ., Tit. 8.

Recreare. leviter modo — frivolo auspicio meote recreata, Ner. 41.

Rectus, Rector. v. *Regere.*

Recumbere, T. 72 (*ad convivium.*)

Recuperare pateroas opes, Ner. 6. gratiam, Oth. 1.

reddere exta Marti, A. 8, i. q. *offerre, dare*. v. not.

reddere vota, Cal. 6.

strenam de manu reddere, T. 34. nondum reddi legata, A. 57 (sc. *ut rem commissam ab Augusto*.)

redderent eximias venationes et scenicos ludos, Dom. 4. Leg. *ederent*, quod vocabulum proprium est de hac re. v. Duker. et Oud. et not. nostr.

c. dupl. accus. i. q. *facere*, quasi *alii tradere*, ut Gall. *rendre*.

qui imperium pop. R. ex minimo maximum reddidissent, A. 31.

quibus rebus et devotissimos sibi et fortissimos reddidit (milit.), C. 67.

omnium criminationibus obnoxios reddidit, T. 54.

Redigere pr. reducere ad aliquem locum, numerum, ordinem, intra quem quid consistat.

iudicia ad duo genera iudicum redegit, C. 41 (*a maiori numero ad minorem*).

ius civ. ad certum modum redigere, C. 44. paribus gladiat. ad certum numerum redactis, T. 34. qui iudicia centumv. redigerent ad brevissimum numerum, Vesp. 10. praemia delatorum Papiae legis ad quartas redegit, Ner. 10.

publicae coenae ad sportulas redactae, Ner. 16.

annum — ad pristinam rationem redegit, A. 31. ludos in ordinem redigere, Cl. 21. Senatorum numerum — ad modum pristinum et splendorem redegit, A. 35

splendidum virum — in peregrinitatem redegit, Cl. 16.

nationes male quietas ad obsequium redegit, A. 21. red. aliquem in deditionem, C. 34, 74. in ditionem regionem, T. 16, Vesp. 4. v. *Deditio*.

red. aliquem in potestatem, C. 4, T. 25. urbes in potestatem, Tit. 4.

ad desperationem redactus, A. 81. paene in ordinem redactus, Vesp. 15. v. *Ordo*.

in provinciae formam redigere regionem. v. *Provincia*.

redegit se ad pallium et crepidas, T. 13.

Redimere. se ab inquisitoribus pecunia redimere, C. 1. servus, mox a Scribonia redemptus et manumissus, Gr. 19.

ab his centum aureis redemptum (caput Galbae), Galb. 20.

totum agrum redemit emancipavitque, Oth. 4.

i. q. *emere*. essedum redimi concidique coram imperavit, Cl. 16. quos libros Orbil. suppressos redemisse se dixit, Gr. 8.

Redimire. tintinnabulis fastigium aedis redimiit, A. 91. navigiis variarum coronarum genere redimitis, Vit. 10.

Redintegrare. redintegrata dissensione civili, Ner. 3.

Redire. Romam, C. 3, T. 39. Novariam, Rh. 6. in Italiam, C. 75. Syrac. petiit, rursusque inde propere rediit, Cal. 24. rediens propere Campaniam, T. 72. dum lectica ex regia domum redeo, A. 76. confestim ut Apollonia rediit, A. 10. ab Armenia rediens, T. 11. quum ex cit. Gallia ad exercitum rediret, C. 56. qui victores redissent, A. 29. —

rursus — in patriciatum rediit, A. 2.

tantum non statim a funere ad negot. consuetudinem rediit, T. 52.

referre ad Senatum, ad Principem, ad iudices de al. re v. aliquid.

nec quoquam reperto, qui super tali consternatione referre aut censere aliquid auderet, C. 20. v. not. Praetoribus de superioris anni actis referentibus, C. 23. de negotiis ad frequentem Sen. referendis, A. 35. de praemiis tyrannicidarum referendum, T. 4. neque quidquam negotii fuit, de quo non ad P. C. referretur, T. 30. quod de tribuendis quibusdam mil. donis ad se referrent, T. 32.

Consul retulit ad Senatum, *ut ei succederetur ante tempus*, C. 28.

ad quos de maiore re, quoties opus esset, referretur, Galb. 10.

quamvis et mater Aur. et soror Iulia *apud* eosdem *iudices* omnia ex fide retulissent, C. 74.

unde: quasi Iup. tutorem a se poscentibus unum ex eis demonstrasset, ad quem omnia desideria sua referrent, A. 94, i. q. *cui desid. sua committerent.*

referre aliquid in libros, rationes, nomen v. rem libris inscribere.

ne hereditatem qu. aut legata percepit ulla aliter, quam ut peculio referret accepta, T. 15, h. e. *in tabulas ref. ut peculii loco accepta.*

quemadmodum summam rationibus vellet referri, Vesp. 22, Mel. *inferri*, quod vide. —

et ita in fastos referretur, A. 100. sic enim in fastos actaque publ. relatum est, T. 5.

. quod in diurnos commentarios referretur, A. 64.

inde: natalem al. inter nefastos referre, T. 53. diem inter festos referre, Cl. 11.

quod et ipsum mox inter omina relatum est, A. 97, h. e. *ominum numero in commentariis additum.* Possis etiam interpretari: *inter alia omina narratum.*

referre al. inter proscriptos, A. 70, h. e. *proscriptorum numero in tabulis addere.*

Ita etiam: in Deorum numerum referri, C. 88, Cl. 45. inter Deos, A. 97.

originem referre ad al. i. q. *in stemmate deducere ad al.* Galb. 2, Vesp. 12.

referre i. q. *reddere, restituere.*

pretium suum domino retulisse, Gr. 15.

referre gratiam, C. 72, A. 12, T. 20.

antiquum retulit morem, ut seqq. C. 20. quod consuetudinem antiquam retulisset — memorandi, T. 32.

ut tamen vitia cuiusque (suorum) quasi tradita et ingenita, retulerit, Ner. 1, h. e. *denuo exhibuerit*, quasi *in conspectum hom. restituerit.*

refert, h. e. *quasi gratiam refert.*

plures e familia cognosci referre arbitror, Ner. 1.

unde i. q. *interest.* nihil referre, ab hoste in acie, an in Foro — caderet, Oth. 5.

anne refert, ubi et in quam arrigas, A. 69.

Relationes Consulum, Cal. 15.

Refertus. fana templaque Deûm donis referta, C. 54.

Reficere. aedes, A. 30, Cal. 21. templum, Cl. 25. monumenta, A. 29. opera, T. 30. moenia, Cal. 21.

quum velut exhaustum refici cibo oporteret, Cl. 44. ad reficiendam vocem, Ner. 20.

Vesp. 8. exercituum provinciarumque rectores, A. 89.

omnino, *qui regit, moderatur aliquid.* libertos, olim adoptionis, mox dominationis suae fautores atque rectores, Ner. 35, ubi ex Suetonii more iunge *adoptionis fautores, dominationis rectores.*

Regimen. morum legumque Aug. perpetuum recepit, A. 27. ἐπιμελητὴς καὶ ἐπανορθωτὴς τῶν τρόπων dicitur Dioni 54, 10, et 30.

Rex. sanctitas regum, qui plurimum inter homines pollent, et cerimonia Deorum, quorum ipsi in potestate sunt reges, C. 6. principum et regum fastigium; Cal. 22.

praefectus regis, C. 4, *Mithridatis.*

quod Alexandrini regem suum, sociam atque amicum a Sen. appellatum, expulerant, C. 11. *Ptolemaeum Alexandrum.* v. not.

nec minore studio reges atque provincias per terrarum orbem alliciebat, C. 28.

ei regem antea fuisse cordi nunc esse regnum, C. 49. *Nicomedem.*

Brutus, quia reges eiecit sequ. C. 80, h. e. *familiam et dignitatem regiam.*

post reges exactos, T. 1. Deorum aedes, ab regibus — votae dedicataeque (Romanis), Ner. 38.—

quamquam et plebi regem se salutanti, Caesarem se, non regem esse, responderit, C. 79. ut, quoniam libris fatalibus contineretur, Parthos nisi a rege non posse vinci, Caesar rex appellaretur, ibid. — regem populo Rom. naturam parturire, A. 94. —

scitote, paucissimis his diebus regem affuturum, C. 66, *Iubam.*

regem se voluisse videre, non mortuos, A. 18, h. e. *Alexandrum vere regem, non Ptolemaeos, mortuorum turbae s. promiscuo vulgo iam accensendos.*

reges socii (populi Rom.), A. 48. reges amici atque socii, A. 60. reges infestos suspectosque — repressit, D. 37. Sequ. exempla Marobodui, Rhascupolis, Archelai.

quid et qua forma regum literis rescribi placeret, T. 30.

. Cotiso, Getarum rex, A. 63. Armeniae rex, Cal. 1. rex regum, Cal. 5. *rex Parthorum*, ὁ βασιλεὺς βασιλέων, qui multis regulis praeest.

Vologesus, Parthorum rex, Dom. 2. Orientis reges, ibid.

conciones regum ac ducum ex T. Livio, Dom. 10.

rex Nemorensis, Ca. 35, h. e. *sacerdos Dianae Aricinae s. Nemorensis.* v. Strabo 5, 3, 12, Ovid. Fast. 3, 271.

Reguli, Cal. 5.

Regina. Bithynicam reginam Bibulus dixit Caesarem ob stuprum Nicomedis, Dolabella *pellicem reginae* h. e. uxoris Nicomedis, C. 49. Octavius quidam, quum Pompeium regem appellasset, ipsum reginam salutavit, ibid.

regina, *Cleopatra*, A. 17, 69.

dilexit et reginas, inter quas Eunoën Mauram, sed maxime Cleopatram, C. 52.

Felix, trium reginarum maritus, Cl. 28; v. not.

Regius. infamia affectati regii nominis, C. 79. regia lectica, C. 49. insigne regium, T. 14.

Commagenem, ditionis regiae, Vesp. 8.

Regia i. q. *domus, aedes regis.* Post Augusti Palatinam domum *Palatium* dicere coeperunt, Latinius *praetorium*, quod vide. Polycratis regia, Cal. 21.

citur ita plerumqoe in deteriorem partem *de superstitionibus.*)

quae religiones monerent, C. 86. circa religiones talem accepimus, A. 90. (Sequ. *tonitrua et fulgura*, c. 91. *somnia*, c. 92. *auspicia et homina*).

circa Deos ac religiones negligentior, T. 69. religionum usquequaque contemptor, Ner. 56.

nulla ne religionum quidem cura, Oth. 8.

i. q. *cultus Deorum*, maxime *superstitiosus*, Gr. *θρησκεία*.

quasi pietati simul ac religioni satisfacturus, T. 70. Droidarum religio, Cl. 25.

ne qua religio Deûm impune contaminaretur, Dom. 8. de more ritoque priscae religionis, Tit. 5. inferias his annua religione publice instituit, Cal. 15, h. e. *sacris annuis*. sponsalia filiae — tantum domestica religione transegit, Cl. 12, h. e. *sacris dom.*

religio est c. infin. A. 6, h. e. *verentur homines metu Deorum.*

Religiosus h. e. *cum religione coniunctus*, *ad religionem pertinens.*

v. de hoc vocab. *Gell.* 4, 9.

loca religiosa, A. 7, h. e. *maiestatis div. et venerationis plena.*

dies religiosi, Cl. 14, h. e. *tristes*, *ominis religione infames*, T. 61. v. *Gell.* l. c.

vestes religiosae, T. 36, h. e. *sacrae*, *ad cultum div. pertinentes.* in lintea religiosaque veste, Oth. 12 (*sacerdotis Isidis*).

Religiose h. e. *cum cultu et cerimonia Deorum.*

quo lecti religiosius — senat. munera fungerentur sequ. A. 35. longe: sanxit, ut, priusquam consideret quisque, thure ac mero supplicaret sequ.

laurea, quam religiosissime circumdederat, Vit. 9, h. e. *observatis omnibus religionibus* s. *ceremoniis.*

Relinquere, convivia, A. 74. Opp. *inire*. relicto statim novorum Consulum officio, C. 15. dimitteret omnem curam suorum, quos tam cupide reliquisset, T. 11. regnis relictis, A. 60. relictis omnibus, A. 66.

trium legionum, quas Alex. relinquebat, C. 76. ut — in manu detineotis reliquerit signum, C. 62.

rel. filium; T. 3, Ner. 3. liberos, Cl. 1. infans relictus a patre, Cl. 2. ingenuum se natum et pupillum relictum, Gr. 11.

librum, quem Sulla novissimum — imperfectum reliquerat, Gr. 12. rel. orationes, commentarios etc. C. 55, 56, Gr. 7, 24. testamentum, A. 17. Codicillos, T. 22.

legata vel partes hereditatum — relicta sibi, A. 66. nondum reddi legata, quae plebi reliquisset, T. 57. relictas sibi hereditates, Dom. 9. ingentes a Tiberio relictas opes, Ner. 30.

heredes aequis partibus reliquit — nepotes, T. 76. coll. Cal. 38.

marmoream se relinquere (Vrbem), quam latericiam accepisset, A. 29.

opera, quae sola susceperat — imperfecta post tot annos reliquit, T. 47.

suspicionem Caesar quibusdam suorum reliquit sequ. C. 86.

i. q. *facere*, ut *reliquum aliquid sit*, h. e. *servare.*

quod superstitem Augustum reliquissent, A. 59.

ut omnia sibi reliquerit libera, A. 27.

nec ullo spectaculi genere communior aut remissior erat, Cl. 21.

vel *de acerbitate iudicii.* modo *acerbior* parciorque, modo *remissior* ac negligentior, Galb. 14. (v. Heusing. ad *Plin.* ep. 4, 3, 1. Vbi cod. Rom. « *ego tamen te vel magis in remissioribus miror* »).

remisse. remisse quid vel serio agentem, Cl. 30.

Remissio. publicanos, remissionem petentes, tertia mercedum parte relevavit, C. 20. —

in remissione fortuitae febris, T. 73.

Remollire. eo se inhibitum ac remollitum, quo minus sequ. A. 79.

Removere. retinentes creditores interventu sponsorum removit, C. 18.

comites a se removit, T. 30. etiam custodias Hisp. removisse, C. 86. —

alium et quaestura removit, T. 35. A. *a quaest.* Ita: Seleucum — *a contubernio* removit, T. 56. quasi civitatis oculis remotus, T. 42. Al. praem. *a.* v. Burm. — post remotos Caesetium et Marullum Tribunos, C. 80 (sc. *magistratu*). quum secerni minus idoneos Senatores removerique placuisset, Vit. 2. removens subinde plerosque (militia) ut suspectos sequ. Galb. 16.

ob hoc remotus, Gr. 16.

remoto pulpito, Gr. 4.

remove istaec, C. 49, h. e. *omitte, noli memorare.*

Remus. ad remum dare al. A. 16.

Remiges. classiarios, quos Nero ex remigibus iustos milites fecerat, Galb. 12.

Renuere h. e. *nutu recusare*, C. 82.

Renunciare. Gr. ἀπαγγέλλειν. patrem — renunciasse matri sequ. Vesp. 5. renunciatum nobis est, Rh. 1. quae renunciarent amici, C. 86.

max. *de militibus, qui mandata ad imperatorem referunt*, Gall. *rapporter.*

renunciant Tribuno, factum esse, quod imperasset, T. 22, coll. Cl. 29, Cal. 45, Vesp. 15.

i. q. *per nuncium respondere*, misit circum amicos; et quia nibil a quoquam renunciabatur seq. Ner. 47.

renunciare alicui amicitiam, Cal. 3. De re ipsa v. Lips. exc. ad *Tac.* A. 2, 70.

renunciare alicui rei, ut Gr. ἀπειπεῖν, i. q. *nolle amplius uti aliqua re.*

non multum afuit, quin vitae renunciaret, Galb. 11. postea renunciavit Foro, Rh. 6.

Reparare classes, A. 16. bibliothecas incendio absumptas, Dom. 20.

Repellere. aegre repulsa (plebs a domo Bruti), C. 85. quosdam in publico parum tempestive adeuntes manu sua repulit, Cl. 38.

quamquam — admotum saepius capiti suo diadema repulerit, C. 79.

Repulsa. ob repulsam consulatus, Galb. 3. aedilitatem non sine repulsa sextoque loco vix adeptus est, Vesp. 2.

Repente, C. 65, A. 1, 14, 16, 67, 94, 95, T. 6, 11, Cal. 32, Ner. 5, Cl. 38, Galb. 8.

Repentinus. repentina Consulis morte, C. 76. repentinus inopinatusque finis vitae, C. 87.

repentino maximoque consensu, A. 58.

Reperire. aliquantum vasculorum — scrutantes reperiebant, C. 81. quarum (sagitt.) centum ac trig. millia intra vallum reperta sunt, C. 68. vix repertae Capitolii cla-

repetere aliquid i. q. *saepius tractare*, *attingere* al., quod verbum nos mutato accentu, et modo praepositioni, modo verbo imposito, pro varia significatione distinguimus.

signum erat omnium, repete, Cal. 58, sc. *plagam*, v. *iterum feri*.

saepius versu repetito, Galb. 13, sc. *voce*.

repetere libellos, Gr. 24, i. q. *saepius tractare*, *retractare*.

repetere aliquem i. q. *denuo aggredi* s. *petere*.

repetitus toxico, Cl. 44.

maxime *in iudicio de iterata accusatione*. si quem quis repetere vellet, A. 32.

absolutam olim, dehinc longo intervallo repetitam, Dom. 8. reos — liberavit, nec repeti, nisi intra annum, permisit, Dom. 9.

Replere. ut conchas legerent, galeasque et sinus replerent, Cal. 46.

repleto et complanato lacu, C. 44.

repleta certatim Curia, Dom. 23.

gracilitas crurum, sed ea quoque paulatim repleta, Cal. 3.

eruditione varia repletus est per sequ., A. 9.

Replicare. victimarum iocinora replicata intrinsecus ab ima fibra, A. 95, h. e. *duplicata*, *duplicia*, Gr. διπτά, v. not.

Reponere. tria millia pondo auri furatus — tantundem inaurati aeris reposuit, C. 54.

statuas — a plebe disiectas reposuit, C. 75. imagines statuasque eius reponi passus est, Oth. 7.

excussus curru ac *rursus repositus*, Ner. 24. cf. *Rursus*.

repositus vespere in cunas a nutricula, A. 94. in eius sinum signum Reip. — reposuisse, ibid.

quum interdiu in basilica — vel in aedium sacrarum maxima reponeretur, A. 100.

confiscatam semper repositamque habuerat (summam), A. 101.

Reposcere aliquid *datum*, *creditum*, *commissum*.

signa militaria reposcenti reddiderunt, A. 21. depositum reposcentem, Oth. 3. acerbius debitum reposcenti, Vit. 7.

unde i. q. *exposcere promissum*, quasi *fidei eius creditum*.

populo promissum congiarium reposcenti, A. 42. votum reposcentes, Cal. 27.

Repraesentare; h. e. *aliquid praesens exhibere*, *praestare*, max. *de re pecuniaria*.

i. q. *numerare praesentem pecuniam*, *statim solvere*.

quam summam repraesentari iussit, A. 101. omnibus dena sest. repraesentata, et quinquagena promissa, Oth. 5. legata — repraesentata persolvit, Cal. 16. repraesentans pro opera dignam cuique mercedem, Cl. 18. repraesentanda praemia in posterum, Ner. 5. pensionem annuam repraesentare fisco, Ner. 44.

unde omnino *statim exhibere aliquid*, *statim et sine mora exsequi*.

redire ac repraesentare spectaculum voluit, Cal. 58. tormenta quaestionum poenasque parricid. repraesentabat exigebatque coram, Cl. 34. verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem repraesentantes adversantibus, Vit. 10.

quasi plane repraesentaretur somnii fides, Cl. 38, h. e. *eo ipso tempore praesenti eventu confirmaretur*.

mis suis rebus frustra requisivit, Ner. 6.

pro peregrina (voce) nostratem requirendam, aut, *si non reperiretur* sequ., T. 71.

neque auctores (scriptorum famosorum) requisiit, Ner. 39. ne requisitis quidem auctoribus, A. 55. chirographa omnium requisita frauda ac stupro, Cal. 24.

i. q. *quaerere ex aliquo*, *interrogare*.

nihil tota via, quam, essetne sibi salvum imperium, requirens, Cl. 36. cur domina non veniret, requisivit, Cl. 39. ubinam imperator esset, requirentes, Oth. 8.

horas requirenti — sexta ex industria nunciata est, Dom. 16.

Res oppon. *personae*. minoribus et personis et rebus, T. 32.

nullo rerum aut hominum genere omisso, Cal. 40. tanto rerum hominumque periculo, Oth. 9 (ubi tamen *res* sunt πράγματα s. *tota respublica*. v. infra.) —

res missiles, A. 98. missilia variarum rerum, Cal. 18, Ner. 11.

inaequalissimarum rerum sortes, A. 75. pretia rerum coëmptarum, Ner. 5. res vetustate aut raritate notabiles, A. 72. abundante rerum copia, C. 10. amissis naufragio pretiosissimis rebus, Ner. 40. —

inops rerum omnium (sc. ad bellum necessariarum), C. 35. in magnis omnium rerum difficultatibus, T. 16. inter tot rerum difficultates, T. 21.

miris rerum imaginibus, Cal. 50. ubi πλεονάζει vox *rerum*. Idem usus Gr. χρῆμα. v. Wesseling. ad Herodot. 1, 36, συὸς χρῆμα μέγα. 7, 188: τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἄφορητον al.

res i. q. *quidquid quis possidet*, Gr. οὐσία, χρήματα.

re magna fuit, A. 3. ad reliquias rerum suarum, Ner. 38. rerum Augusti procurator, Vit. 2.

res familiaris, A. 101, T. 47, 49, C. 9, Ner. 10, Vit. 7, Gr. 23.

res, *quidquid agitur*, *in quo sermo narrantis versatur*, Gr. πρᾶγμα.

resque vulgo improbabatur, C. 11. ne sic qu. impedire rem destitit, C. 14. re cognita, C. 19.

suspecta re, Cal. 48. quasi plane defensione res egeret, C. 52. cuius rei auctor est sequ. C. 81. qua re admodum exhilaratus, A. 98. silentio rem obliteravit, T. 22, Ner. 40. eius rei fructum percipere, A. 28. ita posthac rem temperavit, A. 42. utramque rem non a se primo animadversam, A 89. perculsus inopinata re, T. 11.

rem comprobare, Cl. 29. neque ratam rem habuit, Galb. 16. rem ullo modo successuram, Vesp. 7.

cessit res prospere, A. 91. ut sibi ac populo Rom. res bene verteret, Ner. 37.

tunc quoque compressa res est, Vesp. 6. quia discussa res est, Dom. 2.

nota ac vulgata res est, A. 94. nota res est, Cal. 39. nec res fefellit, Vesp. 25.

non *ab re* fuerit, h. e. *non alienum ab argumento*, *in qua versamur*, A. 94, Dom. 13, v. *A*.

unde i. q. *causa*, *argumentum*, *negotium*.

ex re levissima, Cal. 35. de maiore re, Galb. 10. in parvulis rebus, Galb. 7. minoribus et personis et rebus, T. 32. magnis minimisque apparuit rebus, Cl. 34.

si res posceret, T. 65. si quid res exigant, A. 49. si quid res exigeret, A. 89.

unius possessio, *sed communis omnium est*, *cuius commoda et mala ad omnes pariter cives pertinent*, *in qua adiuvanda summi et infimi versantur*. Optime re defuncturi nobis videmur, si loca distinguimus, quae de libera Rep. agunt, et quae ad principatus tempora pertinent.

eam largitionem e Rep. fieri, C. 19. uti ei e Rep. fideque sua videretur, Rh. 1, h. o. *ad commodum Reip.* v. ad C. 19, et supra sub praepos. *E*.

agrum Camp. ad subsidia Reip. vectigalem relictum, C. 20, h. e. *cuius vectigalia ad aerarium*, τὸ κοινὸν, τὸ δημόσιον, *redibant*.

administratione Reip. decreto Patrum summoveri, C. 16. in Rep. administranda, Rh. 4.

Reip. causa abesse, C. 23.

Consul, edicto praefatus, de summa se Rep. acturum, C. 28, v. Burm. appellatis de Rep. Patribus, C. 34. adversariis negantibus, ullam se de Rep. facturos pactionem, C. 30.

consternata P. Clodii caede Rep., C. 26, h. e. *tota civitate*. Rep. Consulibus orbata, A. 11. secus admissa in Remp., T. 2. Oppon. *egregia merita*.

pro hostibus se habiturum, qui Reip. defuissent, C. 75.

Caesar, quum summam potentiam affectaret, primo eum Pompeio et Crasso societatem iniit, *ne quid ageretur in Rep., quod displicuisset ulli e tribus*, C. 19.

mox Consul «*unus* ex eo tempore *omnia in Rep. et ad arbitrium* administravit,» C. 20.

Postea potens rerum ita omnia administravit, ut, specie quadam libertatis relictu, vere dominum ageret, erepta populo comitiorum, Senatui decretorum, Reip. aerarii et rerum communi sumtu gerendarum potestate. Idque imitati sunt, qui Augusti exemplo *Principes* se dixerunt, h. e. primos viros Reip., et, quum praeesse tantum rebus viderentur, eas soli tenuerunt. Loca auctoris nostri, quae quidem faciunt ad rem indicandam, deinceps recensemus.

conversus hinc ad ordinandum Reip. statum, C. 40.

nec minoris impotentiae voces propalam edebat: *nihil esse Remp.*, appellationem modo sine corpore ac specie, C. 77, v. not. repete ergo a me, Aquila, Remp. Tribunus, C. 78, h. e. *eripe mihi*, *quam teneo ut meam*.

Vere tamen pro temporum illorum ratione dicere solitus: non tam sua, quam Reip. interesse, uti salvus esset; — Remp., si quid sibi evenirct, neque quietam fore, et aliquanto deteriore conditione civilia bella subituram, C. 86.

Sequuntur loca, quae ad Principum tempora pertinent, quibus invisa initio nova Reip. forma, servata specie pristina et nomine, consuetudine invaluit. Verba sunt eadem, quae in libera civitate, longe alia vis et potestas.

tanquam is ad tutelam Reip. educaretur, A. 94.

primum cum M. Antonio M.que Lepido, dein tantum cum Antonio, novissime — solus Remp. *tenuit*, A. 8. Galba tenente Remp., Tit. 5.

de *reddenda* Rep. bis cogitavit — sed reputans, illam plurium arbitrio temere committi, in *retinenda* perseveravit, A. 28.

summam Reip. alicui deferre, Cal. 1. capessere Remp., T. 25.

quod inter spectandum epistolis libellisque legendis ac rescribendis vacarat, A. 45.

non rescribere cuiquam, non mandare quid aut praecipere conatus, Ner. 40.

Hic locis omnibus dicitur *de epistolis et codicillis Principum*, unde *rescriptorum Principum* nomen adhuc usitatum.

ipse nihil amplius quam mirari se rescribit seq. A. 7.

contra aliqu. scribere, Graec. ἀντιγράφειν. rescripta Bruto de Catone, A. 85, h. e. *scripta contra Brutum*, cuius asperrimis orationibus non minore acerbitate rescripserat, C. 73. solebat etiam prosperis oratorum actionibus rescribere, Cal. 53. cuius etiam libris de orthographia rescripsit, non sine insectatione studiorum morumque eius, Gr. 19.

Reservare. gladiatores — vi rapiendos reservandosque mandabat, C. 26. Claudium non nisi in ludibrium reservavit, Cal. 23.

fecit et seculares, quasi anticipatos ab Aug. nec legitimo tempori reservatos, Cl. 21.

Residere. toro residens, Cal. 50. curuli residens, Ner. 13. quum in aede Vestae resedisset, Ner. 19.

Residuus, i. q. *reliquus.* residuam Spart. et Catil. manum, A. 3. ne cui residui spiritus quidquam inesset, T. 62. criminum, si qua residua ex priore tempore manebant seq. Cal. 15. tanquam nullo residuo bello, Ner. 13, vid. not. residuis integrisque etiam nunc (copiis), Oth. 9. horum residuam stirpem, Vit. 1. spadonum, qui residui apud mangones erant seq. Dom. 7. —

residuum cibariorum tritici modium, Galb. 7. vectigaliorum residua, A. 101. residua diurni actus, A. 78.

Resipiscere de *mente lapsis*, A. 48.

de *aegroto.* quum extractum sibi *deficienti* anulum mox *resipiscens* requisisset, T. 73.

Ita etiam de eo, *qui terrore consternatus animo defecit.* collapsus animoque male fracto, diu et sine voce, et prope intermortuus iacuit; *utque resipuit* seq., Ner. 42. Al. *resipiit*, utrumque a forma *Resipio.* Sed *resipiit* non magis ferendum videtur, quam *desilüt* et *transilüt* etc., quae fere proscripta sunt.

Resistere. ut eos inspiceret hortareturque, restitit, Cal. 58. laxato calcio restitit, Oth. 6. viso procul eo, parumper restiterunt, Galb. 19. Sequ. *dein rursum incitati* sequ.; vid. Schwarz. ad Plin. Paneg. 10, 4.

i. q. *repugnare*, *adversari.* L. Lucullo, liberius resistenti, C. 20. quamquam obfirmate resistentem, T. 25. restitit quidem aliquamdiu collegis, ne qua fieret proscriptio, A. 27.

Resolvere. resolutus repente Rhenus, Dom. 6.

Respergere. ipsum cruore respersit, Ner. 12. respersus sanguine, Cal. 57.

Respicere, *oculos aliquo flectere.* quocumque respexisset, Horat. respicere usquam, T. 64.

sed etiam admonentem Trabatium — minus familiari vultu respexisse, C. 78.

de animo, *cogitationem ad al. dirigere.*

si quis singulorum facta respiciat, C. 68.

Respectus, *ratio*, *quam habemus al. rei.*

legionem — totam cum ignominia missam fecit, aegreque — restituit, C. 69.

restitutus in patriam, Ner. 3.
revocatae restitutaeque matris, Ner. 6.

restituere alicui aliquid i. q. *reddere*.

regnum Armeniae Tigrani restituit, T. 9. si quibus regna restituit, Cal. 16.

Sullae et Autronio consulatus restitueretur, C. 9.

legata — cum incrementis restituere consuerat (liberis eorum), A. 66.

per quos rapta bello restituerentur, Vesp. 10.

quibusdam dominis insularum — pretio restituto, T. 48.

iis, qui apud privatos iudices — formula excidissent, restituit actiones, Cl. 14, h. e. *potestatem fecit retractandae litis s. actionem repetendi*.

Restitutio Palatinae domus, A. 57. Pomp. theatri, T. 47. Capitolii, Vesp. 8. afflictarum civitatum, Tit. 8.

pristinae fortunae, Ner. 40. prius quam plane restitutionem ei (repetundis damnato) impetrasset, Oth. 2.

Restringere. togis neque restrictis, neque fusis, A. 73, C. 45.

digitos (pedum) restrictiores habebat, Dom. 18, h. e. *breviores*.

Resuere. tunica resuta ex utraque parte, A. 94.

Resumere. resumta fuscina, Cal. 30. ad resumenda arma, Cal. 48. quum elapsum baculum cito resumsisset, Ner. 24.

nomen gentile resumturum se, Ner. 41. Oppon. *deponere*.

resumere interruptum somnum, A. 78.

animum resumsit, Vit. 15.

Resurgere. arbor prostrata viridior ac firmior resurrexit, Vesp. 5.

Retardare. obsidione Massiliae summaque frumentariae rei penuria retardante, C. 34.

ne religione quidem ulla a quoquam incepto absterritus unquam vel retardatus est (sc. *in* incepto retardatus, per zeugma).

in auxilium advolaverant, sed serius, itinere devio per ignorantiam locorum retardati, Galb. 20. primo egressu inundationibus Tiberis retardatus, Oth. 8.

Retaxare, h. e. *vicissim reprehendere* eum, qui prius taxavit s. vituperavit, Vesp. 13.

Rete. rete aurato, Ner. 30; vid. de hoc ablat. Burmann. et Oud. Occurrit apud Ovid. Fast. 5, 371. Idem ablat. *mare* Trist. 5, 2, 20. Ep. ex Ponto 4, 6, 46. Ibid. vs. 198.

dum retia extraherentur, Rhetor. 1.

Retiarii, genus gladiatorum, qui retibus et fuscinis instructi cum *secutoribus* pugnabant, Cal. 30, Cl. 34; vid. Lips. Saturn. 2, 7 et 8. Iuven. 2, 143. et 8, 200 seq.

Retegere. retectis pedibus paulisper conquiescebat, A. 78, h. e. *stragula non tectis*. Interpretes mire vexarunt locum, vid. not. Plin. 3, 12, 3: « quum caput ebrii retexissent ». h. e. *detraxissent togam, quam obvolverat, nudassent*.

Reticere i. q. *nolle edere aliquid*, *reticere* ipse genituram suam *nec velle edere* perseverabat, A. 94. (More suo Suetonius prius interpretatur addito altero). —

Revellere. paene revulsae templi fores, Cal. 6.

Revereri. minus sui reverentem, Vesp. 13. nihilo reverentior leniorve erga Senatum, Cal. 26.

reverentissime colere al., A. 93. reverentissimae alloqui al., Ner. 23.

Reverentia. rever. eius ac metu, Cal. 6. interim, quamquam hoc modo agroti, nunquam aut officium hom. aut reverentia publica defuit, Cl. 6.

Reverti. revertente eo, C. 79. revertentem ex provincia, A. 57. e Germania revertenti, Cal. 4.

cui rure quondam revertenti, Ner. 1. Romam reversus, T. 15. Romam reverso, C. 5.

reverso ab Apollonia et ingrediente eo Vrbem, A. 95. reversum se ex Syria, Vesp. 15.

se ex aurigatione sero reversum, Ner. 35. domum se nisi Pontificem non reversurum, C. 13. ire se — et inde reversorum ad ducem sine exercitu, C. 34. in Capit. eunti et inde rursus revertenti, Cl. 24.

Revisere. regiones sibi revisenti, A. 46. provincias et exercitus revisurum se, T. 38.

Liviae Veientanum suum revisenti, Galb. 1. revisere necessitudines, T. 11.

Reviviscere, T. 2.

Revocare. regressum theatro revocaverat, Vit. 4. missis, qui percussores revocarent, Vesp. 15.

ut descendentem e tribunali non solum voce revocarent, sed et — detinerent, Cl. 15.

quendam supplicio traditum statimque revocatum, Vit. 14.

revocatum ex provincia, Cl. 1. quamquam saepius revocaretur, T. 16.

revocatum ex itinere Tiberium, A. 98. statim ex itinere revocatus, T. 21.

revocante assidua obtrectatione populo, T. 40.

revocare aliquem ab exsilio, A. 65, Cal. 28. revocatae restitutaeque matris, Ner. 6. revocatus est, T. 13. —

Carnidem — revocavit in contubernium, Vesp. 3. ingratos — revocavit in servitutem, Cl. 25.

rudiariis quibusdam revocatis, T. 7, sc. *in arenam ad operam gladiatoriam.*

convivae — revocato in diem posterum, Cl. 32, h. e. *denuo ad coenam invitato:* —

revocatis ad officium numeris paramper, Vesp. 6. revocatis ad poenitentiam defectoribus, Ner. 43. —

procuratores atque libertos ad eadem officia revocavit, Oth. 7, h. e. *remotis antea eadem officia demandavit.*

Gallum — inedia mori destinantem praesens consolando revocavit ad vitam, A. 53, h. e. *ad vitam servandam commovit.* vix a tam praecipiti cogitatione revocatus, Cal. 48.

unde omnino *facere, ut aliquid restituatur, reddatur, quod omissum v. abolitum est.*

ad antiquum morem nonnulla revocavit, A. 24, i. q. *antiquum morem in nonnullis restituit, reduxit.* comitiorum more revocato, Cal. 16. quaedam — aut exoleta revocavit, aut etiam nova instituit, Cl. 22. ludis —, vetera quoque acroamata revocaverat, Vesp. 19. quaestoriis muneribus, quae *olim omissa* revocaverat, Dom. 4. revocata rectarum coenarum consuetudine, Dom,

reos omnium criminum vidimus, Dom. 8.

c. praepos. *de.* praefectum alae, de vi et rapinis reum, T. 30.

Fann. Caepionem — reum mai. apud iudices fecit, T. 8. obtinuit, reus ne fieret, C. 23.

Brutum Cassiumque — reos caedis absentes deferre statuit, A. 10.

Rea, T. 45. quandam adulterii ream, Cl. 43. amitam Lepidam ream testimonio coram afflixit, Ner. 7.

Rex. vid. *Regere.*

Rheda meritoria, G. 57.

Rhetor. Senatusconsultum et censorium edictum de rhetoribus, Rh. 1. Latini rhetores, ibid. hordearius rhetor, Rh. 2. marces rhetori data, Rh. 5.

Vespas. primus a fisco Latinis Graecisque rhetoribus annua centena constituit, Vesp. 18.

hunc Capito Att. inter grammaticos rhetorem, inter rhetores grammaticum fuisse ait, Gr. 10.

Rhetorica sero apud Romanos recepta, Rh. 1. rhetoricam docere, Gr. 6. profiteri, Rh. 3.

rhetoricae praeceptor, T. 57. (*Rhetoricam* a Suetonio simpliciter dici, Ciceronem *artem rhetoricam* frequentare, docet Burm. in praef. ad auct. ad Herenn. Rhetorica (huiusce nostrae editionis pag. XXXIII. En. T.).

Rhinoceros. rhinocerotem apud Septa populo ostendit Augustus, A. 43.

Rictus, *os distortum s. distentum.* spumante rictu, Cl. 30.

Ridere. risisse capital fuit, Cal. 24.

Risus, Cl. 30, 41.

Rigere. exstantibus rigentibusque oculis, Ner. 49.

Rigor. ex levi rigoris suspicione, A. 66 (de *amore*, *qui calere desiit.* Al. *frigoris*, vide not.)

Rigidus. incedebat cervice rigida et obstipa, T. 68.

Rimari. rimabantur, ut fit, singula, Vit. 17.

Ripa. pertendit ad alteram ripam, C. 32. inter Flam. viam ripamque Tiberis, A. 100.

iuxta ripam Rheni, T. 9. ad tutelam ripae Rheni fluminis, A. 25.

Risus, vid. *Ridere.*

Ritus. ritu ovantium, Ner. 25. triumphantium, Vit. 10. de more ritque priscae religionis, Tit. 5.

externas cerimonias, Aegyptios Iudaicosque ritus compescuit, T. 36.

Rivalis, *aemulus in amore.* ut ne rivalem qu. Neronem aequo tulerit animo, Oth. 3.

Rivus Anienis novi, Cl. 20.

Rixa. in eiusmodi rixis, Ner. 26.

Robur. praecipuum robur, Tit. 3, vid. not.

Robustus. a plebe robustissimae iuventutis, Ner. 20.

Rogare. quasi aliquid rogaturus, C. 82. rogare pro aliquo, A. 40, Vit. 12.

pro vita rogantes, A. 13.

rogare aliquem sententiam in Senatu, C. 21. De consuetudine et ordine, rogandi in Senatu sententias, vid. not. ad h. l.

Rogitare i. q. *interrogare.* singulos subinde rogitans, nosseutne seq., Ner. 41.

Rogatio secund. Festum est, « *qua populus consulitur de uno pluribusve hominibus, quod non ad omnes pertineat, et de una pluribusve rebus, de quibus, non*

ruinae. deformis Vrbs veteribus incendiis ac ruinis erat, Vesp. 8.

Rumor. non sine rumore prostratae regi pudicitiae, C. 2. quem rumorem auxit, ibid. auxit coenae rumorem seq., A. 70. aleae rumorem nullo modo expavit, A. 71.

rumore ab obtrectatoribus dilato, *quasi* eundem — necasset, A. 14. rumor increbruit, ambos opera eius occisos, A. 11. increbrescente rumore, *quasi* seq., T. si quem reorum elabi gratia, *rumor esset*, T. 33. simul rumor dissipatus seq. acc. c. inf., Vespas. 6.

quasi rumori minus crederent, ibid. neque multo post rumore caedis exterritus, Cl. 10. levi rumore et incerto, Vit. 16.

ut non temere quis tam adverso rumore — transierit ad principatum, Tit. 6.

vitandi rumoris causa, quo patrem Caes. vulgo reprehensum commemorabat, quod seq., A. 45.

rumores. adversus convicia malosque rumores — firmus ac patiens, T. 28.

ad avertendos tantorum dedecorum rumores, Cal. 48. velut argueus rumorum de se temeritatem, Tit. 5.

extractus rumoribus falsis, quos conspirati — de industria dissiparant, Galb. 19.

Rumpere. rupto vinculo, Galb. 18.

primi obsequium rumpere ausi, Galb. 16. ut quidam patientiam rumperent, T. 24.

Rupes. speculabundus ex altissima rupe signa, T. 65.

prostantes per antra et cavas rupes, T. 43. insula septa undique praeruptis immensae altitudinis rupibus, T. 40. excisae rupes durissimi silicis, Cal. 37.

Rursus. velut argum. rursus conditae Vrbis, Cal. 16. rursusque gravidam, T. 7. coniecit in compedes, statimque solvit, et rursus in deliciis habuit, Vit. 12. arbor, quae — eversa surrexerat, tunc rursus repente corruit, Dom. 15. Syrac. petiit, rursusque inde propere rediit, Cal. 24, vid. infra.

deinde rursum hebescebant, T. 68.

accidit votivis Circensibus — *rursus* commissione ludorum seq., A. 43.

duodecimum magno intervallo, *et rursus* tertium decimum, A. 26. mox — procedente tempore — *ac rursus* magno intervallo, A. 2. primum secundumque ac tertium — sequentes *rursus* tres — reliquos, Ner. 1. quinquies — *quater* — *et rursus semel*, C. 37. —

post voc. bis. bis conflictatus, *primo* — *rursus*, A. 17. *bis* cogitavit, *primo* — *ac rursus*, A. 28. *bis* ovans ingr. est Vrbem, post Philippense *et rursus* seq., A. 22.

munif. *bis* omnino exhibuit, proposito millies Sest. — *et rursus* seq., T. 48. —

autogr. quadam epistola ait — *et rursus aliis* literis, A. 71. *rursus* alteris literis — *item* tertiis literis, Cl. 4. verba ipsius ex epistolis sunt — *et iterum* — *et rursus*, A. 76.

vel quum sit — *et rursus* inquit, T. 67. pauca subiecit — *et rursus*, Horat. ut auctor est Bibaculus — *et idem rursus*, Gr. 11.

quaestio de pollutis sacris, C. 6.

res ipsae, quae ad cultum div. pertinent. navem cum sacris matris Deûm Idaeae, T. 2.

Sacrare h. e. *promissuo usui exemptum divinae religioni aliquid destinare.*

Capit. Iovi donum ex auro sacraretur, T. 53.

sacratae olim victricium legionum arae, T. 14.

Sacrarium, locus in templo, ubi sacra servantur, Gr. τὸ ἱεροφυλάκιον, τὸ ἄδυτον.

ut thensam Iovis O. M. e sacrario in domum Vesp. deduceret, Vesp. 5. Minervam somniavit excedere sacrario, Dom. 15.

veteres quosdam ad se Augusti codicillos — e sacrario protulit (Livia), T. 51, h. e *ex penetralibus Augusto consecratis, ubi κειμήλια eius servabat.*

unde i. q. *sacellum.* ubi nunc sacrarium habet (Augustus), A. 5.

Sacramentum h. e. iusiurandum, quo milites adigebantur.

mox tribus urbanas ad sacramentum citavit, Ner. 44. adigi sacramento, nisi in nomen Senatus, recusarunt, Galb. 16.

legionibus, quae sacramentum mutaverant, Cl. 13, h. e. *ab eo defecerant.* poenitentia mutati sacramenti, Galb. 10.

auctor fuit, ut omnibus sacramentis adiiceretur seq., Cal. 15.

unde i. q. *militia.* qui sacramento non teneretur, C. 42. causa detrectandi sacramenti, A. 24. metus sacramenti, T. 8. per speciem sacramenti, T. 36. sacramento solutum per causam valetudinis, Vesp. 1.

Sacrificium. in ipso sacrificii apparatu, Ner. 46. ne in sacrificio quidem, Vit. 13.

sacrificio Latinarum, C. 79: memor sacrificii, Galb. 4.

icunculam — pro summo numine triuisque in die sacrificiis, colere perseveravit, Ner. 56.

sacrificio non litante, A. 96; vid. *Litare.*

inquisito omni sacrificiorum remediorumque genere, Tit. 8.

Sacrificare. circa Perus. murum sacrificans, A. 14. sacrificans, Cal. 57. sacrificanti, A. 96. inter pontifices sacrificanti simul, T. 25. etiam sacrificanti interfuit, Oth. 6.

ut sacrificantem apud Martis aedem adoriretur, Cl. 13. quodam cum ferro circa sacrificantem se deprehenso, Cl. 36. sacrificantem mane haruspex monuit seq., Galb. 19.

apud eandem longo tempore sacrificare — perseveravit, C. 85.

Sacrificuli vanae superstitionis, Dom. 1.

Sacrilegium. evidentissimis rapinis ac sacrilegiis, C. 64.

Sacerdos. sacerdotes Atticae Cereris, A. 93, Ner. 12. sacerdos Iovis, Galb. 9.

Dialis sacerdos, Dom. 4. adhibita publicorum sacerdotum frequentia, Vit. 11.

Cn. Domitius ius sacerdotum subrogandorum a collegiis ad populum transtulit, Ner. 2; conf. not. ad C. 13.

in cooptandis per collegia sacerdotibus neminem nisi iuratus nominavit, Cl. 22.

legenda ossa per sacerdotes summorum collegiorum, A. 100. collegia sacerdotum, Cal. 16.

tione diluerct transferretqua ad sales, Vasp. 23.

Salum. profundo iam salo, Cl. 20. Vulg. *solo.*

Salsus. salsum omnino hominem, Rh. 5.

Salsamentarius, Horat.

Salaria via, vid. ind. prim.

Salarium. comites — nunquam salario, eibariis tantum, sustentavit, T. 46.

Senat. nobilissimo cuique, sed a re fam. destituto, annua salaria, et quibusdam quingena, constituit, Ner. 10.

Salire. saliente aqua, A. 82.

Saltare. scenicae saltandi canendique artes, Cal. 11. canendi ac saltandi voluptate ita efferebatur, Cal. 54. saltabat nonnunquam etiam noctu, ibid.

saltanta eo (pantomimo), Cal. 55. quod gesticulandi saltandique studio teneretur, Dom. 8.

c. accus. i. q. *agere*, *exhibere fabulam cum saltatione.* pantomimus Mnester tragoediam saltavit, quam olim Neopt. tragoedus egerat, Cal. 57. saltaturum se Virgilii Turnum, Ner. 54.

pyrrhicham saltaverunt Asiae Bithyniaeque principum liberi, C. 39.

Saltator. Threx et auriga, idem cantor atque saltator, Cal. 54.

sub duobus paedagogis, saltatore atque tonsore, Ner. 6.

Saltatio. saltationis artifices, Tit. 7.

Saliva. cuius etiam salivis melle commixtis — arterias et fauces pro remedio fovebat, Vit. 2.

Saltem. saltem ut esset, quo seq., Ter. 1.

Saltus Pyrenaeus, C. 25.

Salus. depugnaturos se armis pro salute aegri, Cal. 14. omnes ordines in lacum Curtii quotannis ex voto pro salute eius stipem iaciebant, A. 57. ut comperit, ineunte anno, pro eorum quoque salute publice vota suscepta, T. 54.

Salutis augurium, A. 31, vid. not.

iusiur., quo se cuncti pro salute unius astriuxerant, C. 84. libellum de salute sua oblatum, Cal. 15, h. e. *insidiarum indicem.* quasi quaedam de salute Vespasiani dicturus, Vit. 17. quod pro salute sua etiam dormiens excubaret, Cl. 37.

salutem sibi et millies HS. a Flavio Sab. pepigit, Vit. 15.

saluti fuit, quod seq., A. 14

Saluber. quamvis parum salubrem valetudini suae Vrbem hieme experiretur, A. 72.

praecepta et exempla publice vel privatim salubria, A. 89.

ut salubrem magis quam ambitiosum Principem scires, A. 42, h. e. *qui morbis Reip. mederetur, veramque eius salutem adiuvaret remediis. bonus et salutaris Princeps* dicitur, T. 29.

Salubriter. illud plane quantumvis salubriter et in tempore, Cl. 21.

Salubritas insulae, T. 11.

Salutaris Princeps, T. 29.

salutaris digitus dextrae manus, A. 80, i. q. *index, pollici proximus.*

Salutare. neque assurgere, neque salutare se dignantem, Vesp. 13.

die Senatus nunquam Patres nisi in Curia salutavit, et quidem sedentes, ac nominatim singulos, nullo summonente, A. 53.

4. et ille irridens: Sane, inquit, quum mula pepererit, ibid. sane, inquit, legem Iuliam timeo, Ner. 33.

Sanguis. respersus est phoenic. sanguine, Cal. 57. sanguinem vomere, ibid.

proflnente sanguine, Dom. 16. missio sanguinis, Cal. 29.

regnabit sanguine multo, T. 59. sine ullo proelio aut sanguine, Cl. 17. tristissimam reddidit (sortem), nec sine sanguinis mentione, Dom. 15.

sanguine et affinitate primi ordinis viris coniunctus. Pers. sincerum atque ab omni colluvione peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum, A. 40.

Sanguinarias. saevum et sanguinarium natura fuisse sequ., Cl. 34.

Sanus. sani homines oppon. *ineptis*, C. 56.

Sapientia. quibus ille disciplinis tantam sit sapientiam assequutus, Gr. 11.

sapientiae professor, T. 14 (*mathematicus.*)

Sarcina. dolore ac taedio amissarum sarcinarum. Ter. 5.

Satellites, C. 49.

Sat et *Satis.* sat celeriter fieri, quidquid fiat satis bene, A. 25 (ubi *sat* ante polysyllabon, *satis* ante disyllabon.)

singillatim — exsequi, longum est; genera — enumerare, sat erit, T. 61.

satis est enim, si hoc habemus sequ., A. 51. id satis visum, Oth. 3. satis erat sequ. acc. c. inf., Dom. 12.,

satis provisum a genero suo Agrippa sequ., A. 42.

Quinquatrus satis iucunde egimus, A. 71. Gall. *asses*.

satis constat. v. *Constare*. satis certa probatione tradiderim, A. 7.

satis c. genit. quoniam satis poenarum exactum esset, A. 27.

satis habuit c. infin., C. 75, A. 51, Vesp. 13.

satius est, *quam* c. dupl. infin., C. 86.

Satisfacere. ad satisfaciendum omnibus, C. 33. ut debitores creditoribus satisfacerent per aestimationem possessionum, C. 42. v. Clav. Cicer.

qussi pietati simul ac religioni satisfacturus, T. 70. ut voluntaria morte maximo instissimoque civium odio quamprimum satisfaceret, T. 66.

i. q. *se excusare*, *veniam petere*, C. 73. ubi v. not. consularem satisfacientem sibi ac per genua orare conantem, T. 27. repente, tantum non satisfacientis modo, veniam dedit, Cl. 38.

Satietas. prandebat ad satietatem, Dom. 21. honorum satietatem ac requiem laborum praetendens, T. 10.

Satiari. nec ante satiatus est, quam sequ., Cal. 28.

Satira. Lucilii satirae, Gr. 2. fecit satiram quoque (Saev. Nicanor.), Gr. 5. huius de Lucilio libros etiam satira comprobat, Gr. 14. ut Sallustium — acerbissima satira laceravit, Gr. 15. vehementer satiras componere studuit, Pers.

Saucius. aquilifero graviter saucio, A. 10. leviter tamen saucio, Cal. 55.

Saxum. complura et ingentia saxa fortuito superne dalapsa sunt. T. 39.

Scabella, *instrumenta pneumatica*, *crepitacula ex ferro*, *quae pedibus saltantium alligata crepitum edebant.* Lucian. Saltat. §. 83 σιδηροῦν ὑπόδημα dicit. v. Salmas. ad Vopisc. Car. c. 19, Ruben. de re

nec minore scena — Mausoleo intulit, Cal. 15.

Scenicus, i q. *histrio*, quidam scenico placenti, Ner. 42. mercedibus scenicorum recisis, T. 34. scenici, Ner. 11, Galb. 15. spectaculis operam inter scenicos dare, Ner. 21. scenici artifices, C. 84.

ludi scenici, Cal. 26, Ner. 11. v. *Ludus*.

ad scenicas quoque et gladiat. operas etiam Equitibus Rom. aliquando usus est, A. 43. v. not.

in illo suo scenico habitu, Ner. 38. organa scenica, Ner. 44. coronae scenicae, Ner. 53.

Sceptrum. filium mortali specie ampliorem, cum fulmine et sceptro, A. 94.

Augusti etiam sceptrum e manibus excussum est, Galb. 1.

Schema. exemplar. imperatae schemae, T. 43. Male al. *scenae*. v. Turneb. Advers. 14, 17, Oudend. ad l. c.

Schema, h. l. est *figura* v. *modus libidinis*. Tibull. 1, 9, 64, « *aut operum varias disposuisse vices*. »

Schola. scholam aperuit, Gr. 16. minus idoneus ad tuendam scholam, Gr. 8.

schola se sustentavit, Gr. 15. quamquam ex schola quadragena annua caperet, Gr. 23. ut a schola et magistris deverterat, Pers. transiit in Palatium cum tota schola, Gr. 17. scholam eius claros quoque viros frequentasse aiunt, Gr. 7. dimissa schola, Gr. 6, 18.

ut temporibus quibusdam super viginti celebres scholae fuisse in Vrbe tradantur, Gr. 3. quum circa scholas et auditoria professorum assiduus esset, T. 11.

Scholasticus. ne usquequaque scholasticus existimaretur, Rh. 6.

Scire. scio, vulgo persnasum, T. 21. scio plerosque existimasse, Cal. 19.

ut salubrem magis quam ambitiosum Principem scires, A. 42.

scitote, paucissimis his diebus regem affuturum, C. 66. scias, nec gratius quidquam sequ., Dom. 18. irasci me tibi scitu, Horat.

sciscitantes, quis esset, et ubi esse Vitellium sciret, Vit. 17.

solos scire audire Graecos, Ner. 22.

Scienter cantare, Tit. 3. qui aliquid diligenter et acute scienterque possint aut dicere, aut scribere, Gr. 4. v. *Acute*.

Scientia iuris consultorum, Cal. 34.

Scilicet. sub nomine alieno, nepotum scilicet et uxoris, A. 29. ignota scilicet tunc adhuc sequ., T. 14.

ut scilicet inopinato et adhuc novo Principi, Vesp. 7. ne quid scilicet — deperiret, Vesp. 2. ne scilicet, Gr. 4.

Sciscitari. e studio sciscitandi, quisnam esset, Cl. 10. sciscitantes, quis esset sequ., Vit. 17. alium sciscitantem, ecquid in Vrbe novi de Nerone, Ner. 48. sciscitans, num odore offenderetur. Vesp. 23.

c. accusat. revocatum quendam a vetere exsilio sciscitatus, quidnam ibi facere consuesset, Cal. 28. ut mane singulos, anne ientassent, sciscitaretur, Vit. 7. hunc sciscitatus est, quis ipsum maneret exitus, Dom. 15.

Scopus. praebentis pro scopo dispansam dextrae manus palmam, Dom. 19, Al. *pro scopulo*. v. Burm. et Oudend. Hic etiam servavit *scopulo*.

Scortum. scorta meritoria, Cl. 15. inter scortorum totius Vrbis ambubaiarumque ministeria, Ner. 27.

genus scripturae industrie excoluit, Iuven.

exstat talis scriptura (per novas literas) in plerisque libris, Cl. 41.

scriba. scriba quaestorius, Cl. 38, Vesp. 3. scribas quaestorios, negotiantes ex cousnetudine, sed contra Clodiam legem, venia in praeteritum donavit, Dom. 9. v. n.

scribarum decuriae, Cl. 1. v. de *scribis publicis* Ernest. in Cl. Cicer.

Scrinium, inventus est postea in scrinio eius hac de re sermo formatus, Ner. 47.

appositis duobus scriniis, Gr. 9 (ad statuam).

Scrobs. scrobem coram fieri imperavit, Ner. 49.

Scrupulus. mediocri scrupulo iniecto, Cl. 37.

Scrutari salutantes, Vesp. 12. unde *Scrutatores*, Cl. 35.

quod aliquantum vasculorum operis antiqui scrutantes reperiebant, C. 81. ita latuit, ut scrutantibus deprehendi non potuerit, Dom. 1.

Sculpere et *Sculptura*. v. *Scalpere*.

Scurra, T. 57. *Scurrilis* ac sordida dicacitas, Vesp. 22.

Scutarius A. 56. nomen proprium, non appellativum. v. not.

Scutica, Gr. 9.

Scutum, C. 68, Vesp. 4. indicta decursione praetorianis, scutum sua manu praetulit, Ner. 7. campestrem decursionem scuta moderatus, Galb. 6.

Scyphus aureus, Cl. 32. duos scyphos gratissimi usus, quos Homerios a caelatura carminum Homeri vocabat, Ner. 47.

Secare fauces novacula, Cal. 23. venas, Lucan.

Sectiones i. q. *emptio bonorum hastae subiectorum*, Vit. 1, v. Clav. Cicer.

Sectilis. sectilia pavimenta, C. 46, i. q. *crustae marmoris artificiose coniunctae, emblemata vermiculata*, λιθόστρωτα, v. not. ad C. 46.

Secta pr. ad verb. *secare* pertinet; est enim *secta pars*. Sed ob significationem et exemplum aliorum ad verbum *Sequi* referre non dubitavimus.

Secedere. causa plebi fuit secedendi rursus a Patribus, T. 2.

quoties ad consultandum secederet, Ner. 15.

ex Vrbe et ab negotiis in locum secretum v. ad otium se conferre. a desidia secedentium illuc e comitatu suo, A. 98. Rhodum secedere statuit, C. 4. statuit repente secedere seque e medio quam longissime amovere, T. 10. quum pudore ac taedio secessisset ab Vrbe, Gr. 3. ob infamiam quandam eum in Sardiniam secessisse, Gr. 5. secessit in parvam ac deviam civitatem, Vesp. 4.

Secessus i. q. *locus secretior, quo quis ob amoenitatem et otium secedit*.

ex secessibus praecipue frequentavit maritima (h. e. *loca maritima*, τὰ ἐπιθαλάσσια), insulasque Campaniae, aut proxima Vrbi oppida, A. 72. amoenos secessus celebrare, Cat. 45. secessum Campaniae petiit, T. 39. in Campaniae secessu delitescens, Cl. 3.

Antium, omnibus semper locis atque secessibus praelatum, Cal. 8. ex secessu Anticyrae, quam valetudinis causa petierat, Cal. 29. ad omnes etiam minimos Circenses a secessu commeabat, Ner. 22.

Seculum. aurea, ferrea secula, T. 59. secula permaneat nostri Diana Catonis, Gr. 11.

seculum Augustum appellandum quidam in Senatu censuere omne tempus a primo die natali ad exitum eius, A. 100. — ingenia seculi sui, A. 89.

Seculares ludi, A. 31, Cl. 21, Vit. 2, Dom. 4. — *Seculare* carmen. Horat.

Secundus. parum secunda fama, A. 3. secunda existimatio, Cl. 7. secundiore fama fuit, C. 2. secundi casus, Oth. 9. res secundae, Cal. 45. secundissima auspicia, Galb. 9. — vulnus, quod secundo loco in pectore acceperat, C. 82.

secundi heredes i. q. *substituti primis heredibus*, C. 83. v. not.

secundarum sc. partium actores, qui acta fabula in scenam prodibant, Cal. 57. v. not. et Bulenger. de theatro 1, 7.

Secundarius panis, h. e. *vilior, non optimi generis*, A. 76. Lamprid. Alex. Sev. c. 37, *esquens panis*. v. Plin. 18, 9, et 33, 7, Colum. 12, 11.

secundum. secundum superum mare Brund. tetendit, C. 34.

secundum quam consuetudinem, Gr. 4. secundum praesentes facillime dabat, Cl. 15, i. q. *praesentibus fac. obsecundabat sententia.* secundum eos se sentire, qui sequ. ibid. h. e. *accedere sententia iis* sequ. Cic. pro Rosc. Com. c. 1, « quo minus *secundum eas* lis detur ».

secundum quietem, A. 94, i. q. *per quietem*. v. Horat. Turs. ed. Schwarz. n. 5, p. 775.

Securis. curam habuit, concubinas — securibus peltisque Amazonicis instruendi, Ner. 44. Sed Cal. 19 verba *et securi* post *insignis quern. corona*, quae absunt ab optimis codd., ut spuria omisi. v. not. et Oudend.

securi percutere aliquem, Cl. 25. taurus securis ictu consternatus, Galb. 18.

repertae sunt duodecim secures, haud ambiguum summi imperii signum, Galb. 9.

Securus. securum hilaremque dimisit, Dom. 11. securus ab hac parte, T. 11. nihilo securior aut constantior, T. 65.

Secure. lente ac secure tulit, Ner. 40.

Securitas. ad securitatem posteri temporis, C. 23. in posterum securitati satis cavit, Tit. 6.

Secus, nomen indeclin. i. q. *sexus*, muliebre secus omnes, A. 44 (eodem usu accusativi, qui est in dictionibus: *id genus omnes, id genus alii, illud horae* etc.).

v. Iac. Gronov. ad Liv. 26, 34, §. 5. et I. Fr. Gronov. ad Liv. 26, 47, Ernest. ad Tac. A. 4, 62, et Hist. 5, 73, Oudend. ad A. 44, et Frontin. 1, 2, 6. Al. *muliebrem sexum omnem* v. *muliebre sexus omne*. Ernest. minus accurate: *muliebre secus omne*.

Secus adverb. secus admissa in Remp. T. 2. Oppon. *egregia merita*, Plin. Paneg. 44, 8, « prout *bene* ac (v. *aut*) *secus* cessit ».

non deerant, qui secus interpretarentur, Tit. 5 (Al. *sequius* et *secius*. Sed *secus* pr. i. q. *aliter*, ut Gr. ἄλλως et ipsum *aliter* saepius significat *male*, *contra*, *perverse*. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 53 fin.). quae secus fierent, Galb. 14. Oppon. *documenta egregii Principis*.

non secus ac necessitudine iunctos sibi, A. 17. *non secus atque* in domestico luctu, Tit. 11.

nec eo secius, C. 8, Ner. 42, Vit. 10, Gr. 20. neque eo secius,

seditionem — Gall. bellis nullam omnino moverunt, civilibus aliquas, C. 69.

legiones, quae — seditionem olim moverant, Cal. 48. ob seditionis periculum, Cal. 9.

turbatus nunciis de seditione militum, A. 17. duplex seditio militum, in Illyrico et in Germania, exorta est, T. 25. compositis seditionibus, ibid. seditionum licentia, T. 37.

seditiones pantomimorum, Ner. 26.

Seditiosus. L. Saturnini seditiosum tribunatum, C. 12.

seditiosi, C. 67. seditiosissimum quemque — multavit, C. 70.

Seducere, T. 44, Cal. 56, Cl. 37, Galb. 22.

Sedulo. ne orirentur (popul. tumultus), sedulo cavit, T. 37. observavit sedulo, ut sequ., Cl. 22.

Sedulitas. pro sedulitate ac diligentia, Galb. 12.

Segestre v. *Segestrum*, Gr. στεγαστρὶς διφθέρα, *involucrum*, A. 82. ex emendatione Cuiacii Observ. 13, 13. v. Casaub.

Segnis. Senatu segniore in exsequendis conatibus, Cl. 10.

Segniter et delicate, Cal. 43. Oppon. *festinanter et rapide*.

Segnius curare al. Cl. 9. — neque eo segnius, Ner. 20.

Segnities. super veterem segnitiae notam, Cl. 5. paulatim in desidiam segnitiamque conversus est, Galb. 9.

Selibra farris, Gr. 11.

Sella. *magistratus* v. *Principis*. decem — amicis sellam suam circumstantibus, A. 35.

laxatis sellae curulis compagibus, A. 43. medius inter Cusullum sellas tribunicio subsellio sedebat, Cl. 23. sella castrensis, Galb. 18.

sella gestatoria, Ner. 26, Vit. 16. quae saepe simpl. *sella*. saepe adaperta sella per publicum incessit, A. 53 (Dio: φορεῖον κατάστεγον v. δίφρος κατάστεγος. v. Scheffer. de re vehic. 2, 4). viatores ne per Italiae oppida, nisi aut pedibus, aut sella, aut lectica transirent, Cl. 25.

muliebris sella, Oth. 6 coll. Tac. Hist. 1, 27. qui *sellam* et ipse dicit, Plutarch. φορεῖον, Dio σκιμπόδιον κατάστεγον. v. Scheffer. 2, 5; Lips. Elect. 1, 9.

Sellaria, locus, in quo dispositae sellae ad nefandam libidinem, T. 43.

Semel. quinquies — quater — et rursus semel, C. 37.

semel atque iterum, A. 22, 27, Cl. 46.

semel — iterum post *Bis*. v. *Bis*.

Semen. sui seminis esse credebat, Cal. 25.

Semestris. consilia semestria, A. 35. consulatus quatuor gessit, primum bimestrem, secundum et novissimum semestres, tertium quadrimestrem, Ner. 14. semestrem novissimum, bimestres ceteros, Cl. 14.

semestres militiolae, Iuven. loco, qui spurius videtur.

Formam *bimenstris*, *trimenstris*, *semenstris*, ut genuinam praefert Oudend. ad cap. 80. conf. Drakenb. ad Liv. 4, 24, et 21, 43, §. 15; Oudend. ad l. c. de duplici etiam significatione vocis exponit, quae modo *sex s. senos menses*, ut apud Nostrum semper, modo contracta ex *semimenstri*, unde *semimenstruum* v. *semenstruum* ortum, *dimiduum mensem* indicat.

Semesus. semesa opsonia, T. 34, Vit. 13.

prius a Galba ad Senatum defecerat, Vit. 8.

Senatum literis deprecatus est, ne sequ. C. 29. de filia absens ac libello per Quaestorem recitato, notum Senatui fecit, A. 65. coll. Ner. 15, Tit. 6.

absentem Senatum populumque gravissimo obiurgavit edicto, Cal. 45. deflexa omni acerbitate in Senatum, Cal. 48. infensum Senatui Caium, Vesp. 2.

Senatum epistola in ultionem sui Reique publ. adhortatus est, Ner. 41. ne tunc qu. Senatu aut populo coram appellato, Ner. 41. dissimulata Senatus mentione, Ner. 37.

ad tam insignem despecti Senatus contumeliam, C. 79. se neque civem neque Principem Senatui amplius fore, Cal. 49.

Senatui affirmare al. C. 52, Vesp. 25. apud Sen. excusare al. T. 68. apud Sen. iactare, Dom. 18.

experturum se illa die, quam carus Senatui esset, Dom. 11.

ut principio anni Senatum adorirentur, C. 9. et ipsum et Senatum aggredi destinarant, A. 19. caedem Senatus flagitantes, Oth. 8. Senatum quasi parricidam incessere, Cl. 12.

Senatum universum veneno per convivia necare, Ner. 43.

magistratibus ac Senatu domum acceitis, A. 28. Senatui ac magistratibus, T. 29. Consules cum Senatu et cohortibus urb. Forum Capitoliumque occuparant, Cl. 10.

neque Senatu interveniente, C. 30. cunctante Senatu, A. 26. precantem Senatum et accumbentem sibi ad genua, T. 24. Senatu segniore in exsequendis conatibus, Cl. 10.

Senatu adstante, T. 17. Senatu prosequente, Cal. 16.

patronus Senatus dictus Liv. Drusus, T. 3.

e primoribus velut instar Senatus instituit, Galb. 10.

peregrinis in Senatum allectis, C. 80. Senatum supplevit, C. 41. v. not. coll. C. 76.

Senatus lectione, A. 54. coll. c. 35. recenso Senatu et Equite, Vesp. 9.

Appium Caecum Censorem — libertinorum filios in Senatum allegisse, Cl. 24, v. not.

sedere in Senatu h. e. *spectaculis inter Senatores*, Cl. 25. in orchestram Senatumque descendit, Ner. 12, h. e. *in orch.*, *ubi sedes Senatorum.*

epulum Senatui equestrique ordini dedit, Cal. 17. Senatui quoque et Equiti oleum praebuit, Ner. 12.

senatusconsultum. pronuntiavit SCtum, quo omnia ei divina simul atque humana decreverat, C. 84. confisum eum novissimo illo SCto ac iureiurando, C. 86.

SCto interdictum, ne Equites Rom. scenicas et gladiat. operas ederent, A. 43. v. not. coll. T. 36.

cavit SCto, ut sequ. A. 65. quum SCto cautum esset, ut, T. 75. quam per SCtum sanxisset, T. 48.

Antoniae aviae, quidquid umquam Livia Aug. honorum cepisset, uno SCto congessit, Cal. 15.

simulacrum Felicitatis ex SCto publicatum, T. 5.

quum SCtum per discessionem forte fieret, T. 31. eos — curasse, ne SCtum ad aerarium deferretur, A. 94. v. *Aerarium.*

vetus SCtum de Rhetoribus, Rh. 1.

Senatorum humeris delatus in campum, crematusque, A. 100.

Senatorius ordo. v. *Ordo.* — senatoria munera, A. 35.

senatoriam dignitatem recusantibus equestrem quoque ademit, Cl. 24.

domus senatoriae, Cl. 25, h. e. *Senatorum.*

Senex. lusit — etiam senex, A. 71. se senem, T. 65. quem senem adolescens observaverat, T. 70.

qui triumphum — tam inepte senex concupisset, Vesp. 12. —

Sestio Gallo, libidinoso ac prodigo seni, T. 42. hirsuto atque olido seni, T. 45. quod sagacissimus senex ita prorsus perspexerat, Cal. 11. invenit — atratum iuxta senem, Galb. 18. ad invitandos in libidinem iuvenes senesque, Cal. 41. Iuvenalibus senes quoque consulares anusque matronas recepit ad lusum, Ner. 11. nonagenarius senex, Dom. 12.

Senior. iam senior, A. 29, 85, Cal. 56, Rh. 6. senior quoque, Rh. 1.

Senium. senio vel aliqua corporis labe insignibus, A. 38. senio confectos, Cal. 26

ex senio mortem, ex morte compendium captans, T. 48, h. e. *exspectans ob cuiusque senium maturam mortem, et inde compendium.*

causatus senium cuiusque et imbecillitatem, Cal. 44.

Senecta. in senecta, A. 79, Galb. 4. vixit ad extremam senectam, Gr. 11. ad summam senectam. ibid. senectam concepit, Ner. 40, h. e. *sperare coepit.* despectui esse non tam senectam suam, quam orbitatem ratus, Galb. 17.

Senectus. dare vos aliquam senectuti meae requiem, T. 24.

Senescere. tranquillissime senuit, A. 2.

comam in adolescentia senescentem, Dom. 18.

Seni. bis seni equi, A. 94.

Senio. seniunem mittere (in aleae lusu), A. 71.

Sensim, sensus, sententia. v. infra post *Sentire.*

Sentire. ita feri, ut se mori sentiat, Cal. 30. — ut quam sensisset sui quoque sub priore marito appetentem, T. 7. Caium alieniorem sibi sensit, T. 12. quibus eum invisum sentiebat, A. 10. quod negligere marium pignora sentiebat, A. 21. quum vim legis eludi sentiret, A. 34. suspectos se sentiebant, Cal. 56. quum sentiret antidotis praemunitum, Ner. 34. quod ut sensit, Ner. 49. ut eos — corripi sensit, Oth. 11.

commendari se verecundia oris adeo sentiebat, Dom. 18.

quam quotidie perire sentio, T. 67.

i. q. *animo aliquid iudicare et velle.* gravius, atque ipse sensisset, C. 14.

quasi conspiratis, idemque et unum sentientibus, Ner. 43.

ut iam vix ullus esset, qui non et sentiret et praedicaret sequ., Oth. 4.

Sensus. sensum animi quam apertissime exprimere, A. 86.

Sententia, id quod quis sentit de aliqua re, unde

i. q. *animi persuasio.* ex animi sententia, T. 59.

i. q. *voluntas.* talem ei mortem paene ex sententia obtigisse, C. 87.

i. q. *iudicium, opinio de al. re.* habes nostras sententias, Cl. 4.

maxime *Senatorum de re, quae relata est ad Patres.*

Galb. 20. locum ad sepulturam sub Capitolio publice accepit, T. 1.

Sepire. De orthographia v. Drakenb. ad Liv. 8, 8. §. 10.

insula septa undique — rupibus et profundo maris, T. 40. Agrippam — sepsit custodis militum, A. 65. Vnde *septantium* pro *sectantium* asseit etiam C. 86 Oud.

— *Septa.* v. ind. prim.

Seponere. nonnullos ex principibus legit ac seposuit ad pompam, Cal. 47.

Saepe mitius est vocabulum pro *relegare.*

Agrippam — seposuit Surrentum, A. 65. Agrippa abdicato atque seposito, T. 15.

sepositus est per causam legationis in Lusitaniam, Oth. 3 (coll. Tac. Hist. 1, 13, et 1, 88), fratrem — nec occidere, neque seponere, ac ne in minore quidem honore habere sustinuit, Tit. 9.

September. v. ind. prim.

Sepulcrum, Sepultura. v. *Sepelire.*

Sequi. ut quamvis recusantem ultro in Africam sint sequuti, C. 70.

sequentibus currum — plausoribus, Ner. 25.

qui cum eo civili discordia Lepidum sequuti, C. 5.

in studiis atque doctrina vestigia patroni sequutus, Gr. 20. non repertis, qui sequerentur exemplum, Cl. 26. quod — Isauriei sectam sequeretur, Rh. 4.

genus eloquendi sequutus est elegans et temperatum, A. 86. nec minore cura graeca studia sequutus est, Cl. 42.

videtur eorum potius sequi opinionem, qui sequ., A. 88. sequuti levem coniecturam, T. 5.

sequenda est igitur — publici instrumenti auctoritas, Cal. 8.

sequuta sunt aliquanto manifestiora et tristiora, Galb. 18; cf. *Insequi.*

Sequens. v. *Primus* et *Prior.*

Secutores, gladiatores, qui cum retiariis pugnabant, sequentes cum cuspide et massa plumbea, ut Isidor. 18, 55. Alia iis arma tribuit Xiphil. 72, 19, qui de Commodo: *ἤσκει δὲ καὶ ἐχρῆτο τῇ ὁπλίσει τῇ τοῦ σεκούτορος καλουμένου, τὴν μὲν ἀσπίδα ἐν τῇ δεξιῇ, τὸ δὲ ξίφος τὸ ξύλινον ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἔχων.* v. Reimar. ad h. l., Lips. Saturn. 2, 7, et interpr. ad Iuvenal. 8, 200. sequ.; cf. *Retiarii.*

retiarii tunicati quinque — sine certamine ullo totidem secutoribus succubuerant, Cal. 30.

Sectari. Hispanorum custodias, cum gladiis sectantium se, C. 60, ex emendat. Casauboni. Alias coniecturas vir. doct. v. apud Burm. et Oudend.

reliquos gentis eiusdem, vel similia sectantes, T. 36.

in evolvendis — auctoribus nihil aeque sectabatur, quam praecepta et exempla sequ., A. 89, h. e. *quaerebat.* minima commoda non minimo sectantes discrimine, A. 25.

dum amplissimam quamque (causam) sectatur, Rh. 6.

Sectatores. hic non tam discipulos, quam sectatores aliquot habuit, Gr. 24.

Secta. pr. est a *Secare*, ut Gr. σχίσμα a σχίζειν. v. Beemann. Orig. L. L. p. 1025 et 1018. Sed affinitas soni et significationis fecit, ut ad *Sequi* referretur. Est enim *pars quam quis sequitur*, sive *in civitate*, ubi est, i. q. *factio.* Ita: quo magis poenitentiam prioris sectae approbaret, A. 12.

sive *in controversiis et scholis eruditorum*, studio Epicureae se-

unde *sermo* saepe i. q. *verba, quae de aliqua re fiunt, expositio rei.*

si longo sermone morer tua tempora, Horat. i. q. *multis verbis.*

maxime de *disputatione virorum doctorum.* inter longos ac vulgares sermones, Gr. 24. in antisophistas, quos omni sermone laceravit, Gr. 9.

Ita *sermones Horatii* vit. Hor. sunt *uberiores descriptiones vitae morumque hum.*

sermo i. q. *ratio loquendi et sententias efferendi.*

lecto sermone, Ter. 5. puri sermonis amator, ibid. sermonis tamen nec inelegantis, Dom. 20. capiebat homines quum memoria *rerum*, tum facilitate *sermonis*, Gr. 23. *sermonis rerumque* tantam saepe negligentiam ostendit, Cl.40.

sermonis Latini exactor molestissimus, Gr. 22. reliquit non mediocrem silvam observationum sermonis antiqui, Gr. 24.

i. q. *lingua, qua utitur gens aliqua.* sermo Latinus, Cl. 1, 16. Graecus, T. 71, Ner. 20. ut Romani graeco, Graeci romano habitu et sermone uterentur, A. 98.

an asiaticorum oratorum — verborum volubilitas in nostrum sermonem transferenda, A. 86.

sermonem germanicum addiscare, Cal. 47.

Sermocinari. Zenonem quendam, exquisitius sermocinantem, T. 56.

Serpens. serpens draco, T. 72. serpentis exuviae, Ner. 6. Antea *draco* dicitur.

Serra. medios serra dissecuit, Cal.27.

Serus. Antonium, seras conditiones pacis tentantem, A. 17. Ita etiam

Sero. sero cognovit et Senecam. Pers. non aliud respondit, quam *Sero*, Ner. 49. — serius, C. 65, A. 74. paulo serius, Cl. 8.

in serum usque patente cubiculo, Oth. 11. in serum dimicatione protracta, A. 17. spectaculum — in serum protrahebatur, Ner. 20.

Servare. sincerum atque — incorruptum servare populum, A. 40.

puras servare manus, Tit. 9.— urbani, servate uxores, C. 52.

hunc magni aestimavit servare quoquo modo—et servassent sequ., Vesp. 15. unum partis adversae servare, C. 75. servasse, ut essent, qui me perderent, C. 84.

servavit etiam excusantibus insigne vestis sequ., A. 35.

i. q. *observare.* ne Iudaeus qu. tam diligenter sabbatis ieiunium servat, quam ego hodie servavi, A. 76.

i. q. *reservare*, quum oblatos tuberes servari iussisset in crastinum, Dom. 16. quam servatam triumpho magno opere cupiebat, A. 17.

durarent, secundisque se rebus servarent, Cal. 45 (e Virgil. Aen. 1, 207).

Servus opp. *domino.* nec servum meliorem ullum, nec deteriorem dominum fuisse, Cal. 10. Ita T. 25. Cl. 25, al. v. *Dominus.*

servus Aemilii Pauli interficere conatus Augustum, A. 17. a manu servus, C. 74 (a manu simpl., A. 67.) servus nomenculator mulieris, A. 19. servum praelucentem, A. 29. —

libertis servisque eius ferro et igni crudelem in modum enectis, C. 75. neque adiri a quopiam libero servove — permisit, A. 65. comites servosque ceteros (sc. praeter medicum et cubicularios duos) dimiserat, C. 4. assumtis compluribus libertis ipsius atque servis, Cl. 15.

17. extortis quinquaginta sestertiis, Vit. 7 (coll. Oth. 5, et Vesp. 4). — legato non amplius, quam octingentorum sestertiorum, prosequutus, Cl. 4.

Sestertium cum adverbio num. non est genitivus plur. vocis *Sestertius*, sed nomen singulare neutrius generis, s. *mille sestertii*, ubi ob brevitatem dicendi semper supplendus numerus centenarius. v. post Gronov. de pec. vet. Gesner. ad Plin. *ep.* 7, 29, 1. Efficitur res locis, ubi ablativus occurrit, ut: sexagies sestertio, C. 50. proposito millies sestertio gratuito, T. 48. duodecies sestertio, A. 41. sestertio nonagies, Cal. 39. quadragies sestertio, Ner. 27.

interrogatis procuratoribus, quanti constaret, ut audiit, sestertio centies sequ., Vesp. 19.

Alia exempla huius formae, ubi *sestertium* nominativus est vel accusativus, sunt: decies sest. T. 44, Ner. 21, Oth. 5, Galb. 8. vicies, A. 101, Cal. 55, Cl. 6 (ubi pessima lectio vulg. *sestertia*), quadringenties, tricies quinquies, millies et quingenties, quater decies millies, A. 101. quadringenties, C. 25. quingenties, A. 30. Galb. 5, Oth. 7. octogies, Cl. 9. sestertium millies confiscatum, Cal. 16. super sestertium millies, Ner. 30, C. 26.

salutem sibi et millies sestertium pepigit, Vit. 15. si Hipp. sestertium millies habet, Vesp. 13.

totum illud Tiberii Caesaris vicies ac septies millies sestertium non toto vertente anno absumpsit, Cal. 37.

sestertio involutus, A. 83. sec. vulg. Turneb. Adv. 3, 18, intelligit *vestem duim in omnem partem pedum et semissis.* Sed optima emendatio *segestri* v. *segestro*, quod vide.

Seu. v. *Sive.*

Severe, C. 48. severissime, C. 43, A. 24, 45, Oth. 1, Vit. 12.

Severitas, C. 65, Galb. 7.

Sevocare. feminam (ad stuprum), Cal. 36.

Sexagenarius. quasi sexagenarii generare non possent, Cl. 23.

Sexcenteni. ut plerumque sexcenteni simul discumberent, Cl. 32.

Sextans i. q. *duo cyathi*, *sexta pars sextarii.* senos sextantes non excessit, A. 77. v. not.

Sextariolus, Horat.

Sextilis, v. ind. prim.

Sexus. liberi sexus virilis, A. 101. sexus feminini, Cal. 7. iuvenes utriusque sexus, A. 31.

principum liberi utriusque sexus, A. 100. *ex* utriusque sexus pube, T. 43. liberos utriusque sexus tulit, Vit. 6. sine ullo sexus discrimine, Cal. 8. ex utroque ordine et sexu, Ner. 11.

muliebrem sexum omnem, A. 44. Leg. *muliebre secus omnes.* v. *Secus.*

Si. si quis, *si qua*, *si quid* etc. v. *Aliquis. si quem alium*, et se sequ. Cl. 40. v. ibid.

si quo sequ. coniunct. i. q. *quoties*, A. 82. — *si quando.* v. *Aliquando.* — *sicubi*, *sicunde.* v. *Alicubi*, *Alicunde.*

si sequ. coniunct. Gr. ὁπότε, C. 57, A. 92. *si* paulo serius — occurrisset, *et quoties* — addormisceret, Cl. 8.

si *exspectationem* v. *spem* significat. facile id sane Tiberio patiente, si per has mansuefieri posset ferum eius ingenium, Cal. 11.

si in votis, A. 23. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 95, 4.

sub conditione, si, C. 68, Cl.

ne nonnulli morarentur, tolli procul, ut quidque factum foret, mandaverat, T. 65.

signa militaria, insignia cohortium et manipulorum, quibus adstringuntur milites et continentur. *Aquila* erat totius legionis, *signa* partium legionis. v. *Aquila.*

Saepe tamen *signa* latiori significatu etiam aquilas comprehendunt.

Parthi signa militaria, quae M. Crasso et M. Antonio ademerant, reposcenti reddiderunt, A. 21. recepit et signa, quae M. Crasso ademerant Parthi, T. 9.

quod solae nullam Seiani imaginem inter signa coluissent, T. 48.

Artabanus — aquilas et signa Rom. Caesarumque imagines adoravit, Cal. 14, coll. Vit. 2.

inter signa militaria atque vexilla, Ner. 13. inter signa atque vexilla, Vit. 11.

signa iumentis imponere, Cal. 43. lustratis signis, Vit. 9.

neque aquila ornari, neque signa convelli moverique potuerunt, Cl. 13.

aquilam et signa pertinacius flagitantes, Galb. 12. — quantum militum sub signis ubique essent, A. 101.

ad signa pecuniam deponere h. e. *in Principiis*, ubi signa esse solebant, Dom. 7, v. n.

signum i. q. *insigne*, *quo cerae impresso aliquis significat*, *literas a se datas*, v. *non suppositas esse*, frequentius *sigillum*, ob parvam figuram anulo insculptam.

testamentum obsignaverat etiam humillimorum signis, T. 76. ceteris signa agnoscentibus (*ut genuina*), T. 23. testam. conscripsit ac signis omnium magistratuum obsignavit, Cl. 44.

signum i. q. *statua*, quod figuram exhibet hominis v. Dei.

signum Aesculapii, A. 59. Reipublicae, A. 94. gemmae, toreumata, signa, tabulae operis antiqui, C. 47.

Sigillum i. q. *parva statua*, tabellis ac sigillis lascivissimarum picturarum et figurarum, T. 43. (*picturae* ad *tabellas*, *figurae* ad *sigilla* pertinent).

Sigillaria. v. ind. prim.

Signifer pr. *qui signum fert militare*, unde *dux et princeps in aliquo conamine.*

seditionibus pantomimorum signifer simul ac spectator aderat, Ner. 26. paene signifer Pisonianae coniurationis exstitit, Lucan.

Signare h. e. *anulum signi causa imprimere.*

in diplomatibus, libellisque et epistolis signandis, A. 50. quâ (imagine) *signare* sequ. ibid. fraude ad signandum vel errore inductos, A. 33. cum tribus signatis aeque voluminibus, A. 101.

cognitio falsi testamenti, in quo et ipse signaverat, Cl. 9. conf. infra *Signatura.*

quum quid per iocum testandi gratia signarent, C. 20.

Signatores testamenti, A. 33, T. 23.

Signatura. ut in testamentis primae duae cerae (h. e. *tabulae*), testatorum modo nomine inscripto, vacuae signaturis ostenderentur, Ner. 17. (Ita plerumque interpretantur locum, ut *signaturis* sit a nomine *signatura.* Sed haud dubie verior ratio, qua *signaturis* notavimus esse iis, *qui signaturi essent, testibus.*)

Significare. quum haruspices, imperium orbis terrae significare domino, pronuntiassent, C. 61.

e. accus. et inf. prolatis libellis, quos crematos simulaverat, Cal. 30.

libertinam etiam diligere simulavit, Oth. 2.

Simulatio. moderationis simulatione, T. 57. per simulationem colloquii, A. 79. inducti per simulationem comoedi, Cl. 45.

simulacrum, imago, ad alicuius similitudinem effecta.

sim. Dei (Neptuni), A. 16. Iovis, Cal. 33, 57. Iulii, A. 17, Augusti, T. 58. Felicitatis, T. 5. simulacrum aeneum Deae, cubitali maius, Galb. 4.

utriusque simulacrum aeneum posuit, A. 96. in templo simulacrum stabat aureum iconicum, Cal. 22. taurus Pasiphaën, ligneo iuvencae simulacro abditam, iniit, Ner. 12.

simulacra iuxta Deos (decerni sibi passus est), C. 76. permisit ea sola conditione (statuas atque imagines sibi poni), ne inter simulacra Deorum, sed inter ornamenta aedium, ponerentur, T. 26.

ex qua summa pretiosissima Deorum simulacra mercatus, vicatim dedicabat, A. 57. simulacra ex auro vel argento fabricata conflavit, Ner. 32.

a simulacris gentium, ad Pompeii theatrum dedicatarum, circumiri, Ner. 46. —

aurata aedes *ad simulacrum* templi Veneris Gen. C. 84, h. e. *ad formam, ad similitudinem.* v. Duker. ad Flor. 4, 2, 88.

Simplex. simplici morte punire al. C. 74, h. e. *non cum cruciatibus coniuncta.*

crimen paucorum simpliciumque verborum, T. 61, h. e. *apertorum, in quibus nulla fraus vel dolus.* Ita Quintil. 9, 2, 59, «quae *simplicem quandam et non praeparatam ostendendo orationem* minus nos suspectos iudici faciunt». Contra §. 69, *verba dubia et quasi duplicia* dicit. Plinius ep. 1, 13, 2, *dissimulanter et furtim*, et *simpliciter et libere* opponit, et l. 5, 3, 1, *amice simpliciterque* iungit.

Simpliciter et palam lusit, A. 71, h. e. *aperte et sine dissimulatione.*

Simplicitas. simplicitate eorum et fiducia motus, Cl. 25, h. e. *ingenio aperto, ab omni dissimulatione alieno.*

Simul. a quo simul ambulante, A. 67. ora et oculos simul ludentium infantium, Cal. 25. dilabentibus etiam, qui simul erant, Vit. 16. consulatu, quem simul gesserant C. 19.

intravit ordine suo, *simul* praefecti praet. citharam sustinentes, *post* Tribuni mil., *iuxtaque* amicorum intimi, Ner. 21.

et singuli in suo quisque regno — *et cuncti simul*, A. 60.

SCtum, quo *omnia et divina simul atque humana* decreverat, C. 84.

ad triumphum *simul* consulatumque, C. 18. dictaturae potestas, decretae cum consulatibus simul, C. 76.

simul *in suum ac Reip.* auxilium, A. 10.

quas *secum simul* defendissent, C. 1. *simul* foris *ille*, *ipse* Romae, C. 9.

parte Liburnicarum demersa, *simulque eius*, in qua vehebatur, fusis armamentis sequ., A. 17. dolore amissarum sarciuarum, *ac simul* fabularum, Ter. 5. exemplar epistolae — *simul* rumor — *praeterea — et*, Vesp. 6.

ob haec simul et ob infirmam valetudinem, C. 81. exempli *simul*

causa, *et* quod sequ., Cl. 11. *simul et* ad speciem, *et quo* sequ., C. 67. ubi vide, quae Oudend. docte disputavit contra Burm., qui in Addendis cum Cortio ad Plin. ep. 2, 17, 5, deletum voluit *et* prius post *simul*. Excitavit ille Caes. B. G. 4, 24, « *simul et* de navibus desiliendum, et in fluctibus pugnandum ». lib. 7, 48, « *simul et* cursu et spatio pugnae defatigati ». v. Duker. et Drakenb. ad Liv. 26, 43, §. 6, ubi I. Fr. Gron. et ipse exemplia prius *et* post *simul* impugnaverat, Drakenb. ad 32, 18, §. 3, lib. 33, 12, §. 2, ubi utriusque usus plurima exempla dedit.

Ita Graeci modo *ἅμα καί*, modo *ἅμα τε, καί*, modo *ἅμα μέν, ἅμα δέ*, et hoc nunnunquam repetitum. cf. Lex. Xenoph. sub voc. *ἅμα*.

simul pro *simulac.* simul haec excepero, Ner. 34. v. Drakenb. ad Liv. 4, 31, §. 5. et maxime ad lib. 6, 1, §. 6.

simul atque ante vocalem. simul atque indigere cibo coepisset, Galb. 7. cf. *Atque.*

ante literam liquidam. simul atque libuisset, C. 29.

simulac primum. Gr. *ὡς πρῶτον*, C. 30, Ner. 43. v. Burm. ad utrumque locum, interpr. ad Liv. 6, 1, §. 6.

Simultas. simultate cum Fulvia socru exorta, A. 62. dehinc ad simultatem usque processit, T. 51. deposita simultate, quam in id tempus — non obscure gerebat, Vesp. 6.

simultatem indicere alicui, Ner. 25. Oppon. *amicitiam offerre.*

simultates excipere et *deponere* oppon., C. 73.

Simus. venit id simus a villa, Galb. 13. Al. suadent *ohe simus*, vel, quod edidit Oudend. *io Onesimus.* v. not.

simus Augustus in literis ponere solitus pro *sumus*, A. 87.

Sincerus. sincerum atque ab omni colluvione peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum, A. 40.

Sine. non sine rumore, C. 2. non sine summa dignatione, C. 4. non sine profusissima largitione, C. 13. nec sine iureiurando, C. 30. non sine venustate, C. 55. non sine verb. contumelia, A. 13. non tamen sine magnis suis discriminibus, A. 14. non sine magno — dilectu, A. 74. non sine admiratione, A. 94. non sine magno angore animi, T. 7. Non sine veneni suspicione, Cal. 1.

Sinere. nihil aliud agi sinetis, T. 28.

Singuli. singula interdum mancipia — viritim dedit, C. 26. singula millia nummûm a se dividebat, A. 40. singula nummorum millia pro singulis dividebat, A. 46. singula millia denariorum praetorianis, T. 48.

ut singulis decuriis per vices annua vacatio esset, A. 32.

quos singulos cuiusque provinciae negotiis praeposuisset, A. 33. et singuli in suo quisque regno — et cuncti simul, A. 60. in appellandis venerandisque et singulis et universis, T. 29. — ne singula enumerem, Cal. 37.

singillatim. Hanc ut unice veram scripturam probat Oudend. ad A. 9, et Cl. 29, ubi v. etiam Graev. Ortum est ex *singulatim.* forma deminutiva, quod et ipsum libri frequentant. Corruptum ex utroque est *sigillatim.*

Conferas, quae ipsi notavimus ad A. 9.

proposita vitae eius velut summa, partes singillatim exsequar, A. 9.

de quibus singillatim ab exordio referam, T. 42. singillatim crudeliter facta eius exsequi, longum est, T. 61. Oppon. *genera saevitiae enumerare.*

ne singillatim minora quoque enumerem, Cl. 29.

ut, continuis actionibus omissis, singillatim quaeque per vices ageret, Ner. 15.

veterani, decuriae, tribus, atque etiam singillatim e cetero genere hominum, A. 57.

Singularis. erat illi locus in edito singularis, A. 72, i. q. *secretus.*

benivolentia singularis, Cal. 3.

Sinister. si mane sibi calceus perperam, ac sinister pro dextero induceretur, A. 92.

prolata sinistra pariter cum vulgo, Cl. 21 (quod indecorum fuit). sinistra manu, C. 82.

sinisterius brachium, Dom. 17. *sinisteriore* funali equo, T. 6, sequ. *dexteriore.*

Sinistrorsus v. *Sinistrorsum*, Galb. 4. Illud ex optimis libris recepit Oudend.

Sinus. quum a sinu matris raptim auferretur, T. 6.

Iovem in eius sinum signum Reip. reposuisse, A. 94.

stipes, quas plenis ante eum manibus ac sinu omnis generis turba fundebat, Cal. 42.

ut conchas legerent, galeasque et sinus replerent, Cal. 46.

luto congesto per milites in praetextae sinum, Vesp. 5.

praetentara sinum alicuius, A. 35. cf. *Scrutari.*

toga caput obvolvit, simul sinistra manu sinum ad ima crura deduxit, quo honestius caderet, C. 82. Valer. M. 4, 5, 2, *togam manu demisit.* v. not. ad C. 45. —

sinus maris Adriatici, T. 16. sinus Puteolanus, A. 98.

Siquidem. C. 9, 88, A. 2, 33, 99, T. 2, Cal. 49, Ner. 5, 26, Vit. 9, 18, Vesp. 20 (ubi v. Oudend.), Tit. 6, Dom. 6, Gr. 9.

siquidem — si, T. 28. ubi melius scribas, *si quidem*, Gr. εἴ γε — εἰ δέ.

Sistere. Ramp. sistere in sua sede, A. 28. v. *Sedes.*

Sitis. siti interim oborta, Ner. 34. fameque interim et siti interpellante, Ner. 48.

sedata siti gelidae aquae potione, Oth. 11.

Sitire. satis provisum a genero suo Agr., perductis pluribus aquis, ne homines sitirent, A. 42.

quia iam sitit iste cruorem, T. 59.

Situs. locorum, C. 58.

Sive. libros circa septingentos sive bibliothecam suam omnem, Pers.

sive in diversis. ceteri mortuum esse in Arcadiae Stymphalo, sive Leucadia, tradunt, Ter. 5.

sive — sive. sive divinitus, sive aliqua coniectura, C. 1. ex quibus sive criminibus sive malediotis, A. 71.

sive quid incidit — sive quid stomachor, T. 21.

sive ille stirpis antiquae, *sive* pudendis parentibus atque avis, Eques *certe* Rom. Vit. 2.

omisso priore sive. exemplar epistolae verae sive falsae, Vesp. 6. v. Oudend.

seu — sive. dolens seu — sive, C. 79.

seu — seu. seu sol, seu imber esset, C. 57. seu fortuna, seu voluntate, A. 2. seu forte, seu ten-

lacens contra exartum solis, A. 94. supervenisse tertiam ab solis exortu, Vesp. 5.

transferre al. de sole in umbram, Gr. 9.

circulus ad speciem caelestis arcus orbem solis ambiit, A. 95. iubar solis, A. 94.

annum ad cursum solis accommodavit, C. 40.

coronae distinctae solis ac lunae siderumque specie, Cal. 45.

quia Apollinem cantu, Solem aurigando aequiparare existimaretur, Ner. 53.

Solarium i. q. *heliocaminus*, Cl. 10. v. Ernest. exc. ad h. l., Lips. ad Tac. 13, 5. Errant, qui corrigendum censent *scalarium*.

ut ante insulas ac domos porticus essent, de quarum solariis incendia arcerentur, Ner. 16; cf. Tac. A. 15, 43.

Solatium, quibusdam — studendi solatium ademtum, T. 61. in solatium dilationis ac morae, Ner. 15. quasi solatio et honore aliquo poenam levaturus, Galb. 9. uno solatio acquiescens, sequ. acc. c. inf. Cal. 51.

Solea. soleis mularum argenteis, Ner. 30.

Solere. iactare solitus, C. 67. dicere solitum, C. 86. nunquam antea somniare solitus, Ner. 46. heredem ab eo scribi solitum Cn. Pompeium, C. 83. solitae agi res, A. 32. quinquennio maturius, quam solebant sc. allegi, ibid. et tamen fieri solet, Cl. 15. — solitae exercitationes, T. 13.

cura solita exactior, T. 18. stationes solito frequentiores, T. 37.

Solidus. solida columna lapidis Numidici, C. 85, h. e. *quae tota erat ex lapide Numid. exstructa*, *non extrinsecus tantum inducta illo et ornata*.

Solitudo. v. *Salus*.

Solium. solium Iovis, Cal. 57. in eo monumento solium Porphyr. marmoris, Ner. 50.

i. q. *scamnum balneare*. insidens ligneo solio, A. 82.

Sollemnis. more sollemni, A. 56.

dies cuiusque sollemnes, A. 53 (ut *nuptiarum*, *togae virilis* etc.) festi et sollemnes dies, A. 75 (illi *publica*, hi *privata s. domestica religione*.)

suis suorumque diebus sollemnibus, nonnunquam festis quoque antiquitus et religiosis, C. 14. sollemnibus ac festis diebus, Vesp. 2.

sollemnis pompa, A. 16. sollemni Principum pompa, Cl. 45.

sollemni convivio, Vit. 11. sollemnibus coenis, T. 34. sollemni spectaculo, Galb. 6.

per sollemne nuptiarum, Ner. 28. Al. *per sollemnia nuptiarum*. Vulg. *persollemm nupt. celeberrimo officio*, vitiose. v. Oudend. et not. nostr.

quasi inter sollemnia triumphi, Ner. 2. ad sollemnia Quinquatruum simul celebranda, Ner. 34.

inde *sollemne* est, *quod more rituque tradito fieri agique solet*.

praeter sollemnes big. quadrigarumque cursus, Dom. 4.

quos promiscue spectari sollemne olim erat, A. 44.

de scriptura vocis *sollemnis*, v. Sanct. Min. 4, 17, et not. Perizonii p. 1022 seq. ed. Scheid.

Sollers. sollertissimus hostis, C. 35, i. q. *callidissimus*. v. Sanct. pag. 1024.

Sollicitus. sollicitior in dies, Dom. 14. sollicitissime, Cl. 18.

sollicitudo. maioris sollicitudinis causae, T. 12. in testificanda

Somniare sequ. acc. c. inf., A. 91, 94, Cl. 37, Cal. 57, Vesp. 5, Dom. 15, 23.

sequ. acc. somniavit Fortunam dicentem, Galb. 4. somniavit speciem Fortunam querentis, Galb. 18.

de al. simillimum dixit puero, de quo somniasset, A. 94.

simpl. nunquam antea somniare solitus, Ner. 46.

Somnus. arto somno devinctus, A. 16. artissimo somno quievit, Oth. 11. expergefactus a somno Tib. est, Cal. 6. expergefactae somno Caesoniae, Cal. 38. v. *Expergefieri.*

quum primum a somno patuissent (oculi), T. 68.

interruptum somnum recuperare, resumere, producere, A. 78.

indigens somni, A. 78.

somni brevissimi erat, Cl. 33.

per somnum exterreri solebat, C. 45. Male al. *per somnium.* v. Oudend.

per somnum hiauti, Cl. 33.

Somniculosus, Cl. 39.

Sonus. assimilis quidam mugitui sonus, Galb. 18.

pronuntiabat dulci et proprio quodam oris sono, A. 84.

Sorbere. ut pretiosissimas margaritas aceto liquefactas sorberet, Cal. 37.

Sordes. de squalore reorum. diuturnorum reorum, et ex quorum sordibus nihil aliud quam voluptas inimicis quaereretur, A. 52. reis sordes demsit, Vit. 8, i. q. *iudicio s. criminibus reos liberavit.*

i. q. *avaritia.* unius a regibus suis turpissimarum sordium, Vesp. 19.

Sordibus. i. q. *tenuis, vilis*, de *conditione externa* et de *animo ingenioque.*

sordida plebs, Ner. 22. sordidissimi homines, Cl. 5.

origo sordida oppon. *nobili*, Vit. 1.

sordidae aedes, Tit. 1, i. q. *parvae et quae paupertatem ostenderent.*

gula sordida, Vit. 13, h. e. *quae intemperantiam vilis hominis turpem et indecoram proderet.* Huc refer *viscus et farra paene rapta e foco, et circa viarum propinas fumantia opsonia, vel pridiana atque semesa.*

dicacitas scurrilis ac sordida, Vesp. 22, h. e. *qualis est hominum de plebe.*

ingenium sordidum, A. 65, h. e. *rude, incultum, inhonestum.* Dio: δουλοπρεπὴς ἐγένετο. v. not.

sordidus rethor, Rh. 2, h. e. *vilis et incultae eloquentiae*; cf. *Sordide.*

i. q. *avarus*, Gr. ἀνελεύθερος, ῥυπαρός.

sordidi ac deparci oppon. *praelautis vereque magnificis*, Ner. 30. Aedilis sordibus, Dom. 8.

Sordide. ne quid sordide facerent, Dom. 9, h. e. *avare.* Loquitur scriptor de *cupiditate atque avaritia.* v. not. —

circumcise ac sordide et tantommodo trivialibus verbis declamare, Rh. 6. Oppon. *splendida atque adornate.*

Sordidatus, h. e. *sordida toga indutus*, Vit. 15. Tac. Hist. 3, 65, *pullo amictu.*

Soror, C. 83, A. 29, 63, 94, Cal. 15; 24, 29, 46, 59, Ner. 5, 6, Pers.

Sed Cal. 39 leg. *damnatorum sociorum ornamenta*, non *sororum*, v. not.

Sors. i. q. *fors.* Vtrumque autem descendit a Gr. ἔρω (v. quae diximus de voc. *Sermo*). Est enim *fatum s. quod superior voluntas fieri et esse iussit, in quo non ratio nec con-*

terpretatio impedita derivatione a voc. *series*, quod et ipsum a voc. ἔρω s. ῥέω deducendum diximus, (v. *Sermo*.) quo *fluendi* et *dicendi* notiones ita coniunguntur, ut continui ordinis motusque significatio obtineat.

Sortiri i. q. *sortem de aliqua re extrahere urna.*

patrem et filium, pro vita rogantes, sortiri vel micare iussisse, A. 13.

sortitus est et de altero consulatu, Cl. 7. sortiri anno suo proconsulatum, Galb. 3.

i. q. *sorte aliquid occipere*. ulter. sortitos Hispaniam, C. 18. Macedoniam, A. 3. Africam, Vesp. 4.

fato aliquid accipere, Graec. τυγχάνειν. sortitos exitum facilem, et qualem semper optaverat, A. 99.

sorte eligere al. sibique instituit consilia sortiri semestria, A. 35.

Sortito pass. i. q. *per sortem*. ut illas annui magistratus sortito tuerentur, A. 30. ceteras (provincias) Proconsulibus sortito permisit, A. 47.

Sortitio. uxorem pridie sortitione ductam, T. 35. Al. *sortitionem*, v. not.

sortitiones iudicum, A. 29.

Sospes. salvam ac sospitem Remp. sistere in sua sede, A. 28.

Spado, Cl. 28, 44. spadonum greges, Tit. 7. spadonum, qui residui apud mangones erant, pretia moderatus est, Dom. 7.

Spargere. sparsit et missilia variarum rerum, Cal. 18, coll. Dom. 4. sparsa populo missilia omnium rerum, Ner. 11. nummos — sparsit in plebem, Cal. 37.

ut flores — ut unguenta desuper spargerentur, Ner. 31.

sparso per vias ideutidem croco, Ner. 25.

sparsos de se in Curia famosos libellos, A. 53, v. not.

ut — reliquias circumferri iuberet, spargique ad pedes stantibus, Galb. 22, h. e. *in unum locum colligi a ministris*, v. not.

Spatium. Dicitur *de loco* et *de tempore*.

de loco. spatio Circi ab utraque parte producto, C. 39.

spatium Vrbis in regiones vicosque divisit, A. 30.

de cuius (domus) spatio sequ., Ner. 31. horrea, quorum spatium maxime desiderabat, Ner. 38.

spatio. qui feros tauros per spatia Circi agunt, Cl. 21.

spatia i. q. *stadia*, *quae curricula uno missu percurrunt.*

singulos (missus) a septenis spatiis ad quina corripuit, Dom. 4, h. e. *quinquies, non septies uno missu curriculo circum metam agi iussit.*

i. q. *longitudo ambulationis*, s. *loci intervallum*, *quod quis ambulando emetitur*. Solebant enim ambulantes certum spatiorum numerum facere, v. Cic. de Orat. 1, 7. — extremis spatiis, A. 83, h. e. *sub finem ambulationis*; cf. Goerenz. ad Cic. Leg. 1, 5, 15.

de tempore, i. q. *temporis intervallum.*

eodem temporis spatio, C. 26. medio temporis spatio, T. 25. pari temporis spatio, Vesp. 25.

in multo breviore temporis spatio, A. 22. in brevi spatio, Cl. 12, Ner. 30, Vesp. 4.

in tam diuturno spatio, C. 68. spatium insequentis aetatis, T. 7. annua spatia, Ner. 14.

unde mori iussis non amplius, quam horarum spatium, dedit, Ner. 37. Ita nullum spatium perterritis dabat, C. 60.

ut adeunti litigatori spatium moramque praeberet, Vesp. 23.

Spatiari, i. q. *ambulare*, pr. *spatia pedibus emetiri.*

sub divo spatiabatur, A. 82. porticum, in quibus spatiari consuerat, parietes, Dom. 14. dum spatiatur nua, T. 14.

super immensos aureorum acervos nudis pedibus spatiatus est, Cal. 42.

Species pr. *id quod oculis obiicitur, quod conspicitur*, Gr. εἶδος, *ἰδέα*, σχῆμα. mortali specie amplior, A. 94.

et quum forma perfecta et cui nihil deest, semper delectet oculos intuentium, i. q. *decor*, *pulcritudo, dignitas formae*, quo sensu etiam *forma* et *figura.*

ob egregiam corporis amplitudinem et speciem, Cal. 35.

specie canitieque pulcra, Cl. 30. Praec. *auctoritas dignitasque formae.*

nihil esse Remp., appellationem modo sine corpore ac specie, C. 77. Male al. *speciem.* v. not. (Praeter loca ibi excitata, Cic. ad Att. 4, 16, et 10, 4, ubi *speciem* legendum pro vulg. *spem*, pro domo 33; cf. Id. de Fin. 2, 15, 49 « sua tamen *pulcritudine* esset specieque laudabile ». Offic. 3, 26, « ut videas, quae sit in ea *species*, *forma* et notio viri boni » Mox: « viri boni *et splendorem et nomen* amittas ». Liv. 1, 9 « unam ante alias *specie ac pulcritudine insignem* »; cf. Oud, ad Cl. 30).

vi et specie dominationis assumta, T. 24, h. e. *auctoritate, maiestate.*

nec multum afuit, quin — speciem principatus (h. e. *dignitatem*, *auctoritatem*, *maiestatem*) in regni formam converteret, Cal. 22.

simul et ad speciem, C. 67, i. q. *ad ornatum, splendorem*, Gr. κόσμου χάριν.

i. q. *figura*, *similitudo*, *simulacrum*, quod speciem al. rei refert, ut Gr. εἶδος, μορφή.

Asturconem — in simiae speciem transfiguratum, Ner. 46. ad speciem cael. arcus, A. 95. ad urbium speciem, Ner. 31. coronae distinctae solis ac lunae siderumque specie, Cal. 45. etiam *de imagine.* ad eam speciem exsiluit gaudio, Ner. 41.

inde i. q. Gr. εἴδωλον.

auctore D. Caesare, cuius sibi species itinere avio occurrisset, A. 96.

species barbarae mulieris, humana amplior, Cl. 1.

ut qui inter ceteras (imagines noctis) pelagi quondam speciem colloquentem secum videre visus sit, Cal 50. sibi quoque eandem speciem aliquot iam noctibus obversari, Cl. 37. exagitari se materna specie, Ner. 34. proxima nocte somniavit speciem Fortunae querentis sequ. Galb. 18.

Dicitur etiam *de rebus v. factis, quae similitudinem et umbram alius rei praebent*, adeoque i. q. *praetextus*, *umbra.*

speciem libertatis quandam induxit, T. 30, h. e. *umbram, fictam imaginem.*

specie officii, C. 82. specie gravitatis ac morum corrigendorum, T. 59. nuptiarum specie, Oth. 3.

per speciem sacramenti, T. 36, per sp. publici iuris, T. 50. per sp. honoris, T. 65.

species i. q. *formae, ad quas aliqua res redigi potest naturae et argumenti ratione, sub quibus ostenditur et observatur*, Gr. ἰδέαι.

Speculum, A. 99, Cal. 50.

Speculatum cubiculum, Horat. loco suspecto.

Specus. ut interim in specum egestae arenae concederet, Ner. 48. thesauros — esse in Africa vastissimis specubus abditos, Ner. 31.

Spelunca. praetorium, cui Speluncae nomen, T. 39. coll. Tac. A. 4, 59.

Spernere. si tu superbus amicitiam nostram sprevisti, Horat.

cacozelos et antiquarios — pari fastidio sprevit, A. 86.

poëticae studium — postea spretum et abiectum, Dom. 2. spreto patriae more, C. 76. spreta religione, C. 81. omnes, qui arcesserentur, sprevisse nuncium, Galb. 20.

ne ea lusu quidem aleae compendium spernens, Cal. 41.

Spes. coniectores ad amplissimam spem incitaverunt, C. 7. quasi ad occasionem maioris spei commoraretur, T. 11 (h. e. *imperii; spes* enim i. q. *quod speratur*, ut saepe Gr. ἐλπίς. Burm. praefert *rei*, quae inutilis est mutatio.) magna nec incerta spe futurorum, quam et ostentis et praedictionibus — conceperat, T. 14. certum erat, uni spem successionis incumbere, T. 15. quum — ad spem successionis paulatim admoveretur, Cal. 12. in spem imperii venit, iam pridem sibi per haec ostenta conceptam, Vesp. 5. etiam de imperii spe confirmatus est, Tit. 5. ad spem imperii impulsum, Ner. 35. et ipse spem imperii cepit, magnam quidem ea conditione temporum, sed aliquanto maiorem ex affirmatione Seleuci mathem. Oth. 4. nova spe, Vit. 14, pro *spe rerum novarum*. v. Oudend. ad h. l. et Tit. 11.

spe novae dissensionis, C. 3. deposita provinciae spe, C. 13. spe margaritarum, C. 47. non pro spe meritorum tractari, A. 13. quum maior emolumenti spes, quam damni metus, ostenderetur, A. 25. quum — spem clementiae in posterum fecisset, A. 27. spem mercantium vel frustrari vel explere, A. 75. quod ad se quisque spem traheret, A. 94. ut, depositurum se quandoque, spem faceret, T. 24. spe affinitatis ac trib. potestatis deceptum, T. 65. spe longioris vitae, T. 62. abiecta spe dignitatis, Cl. 5. aliquanto minora spe, quam fiducia, Cl. 10 (ubi *fiducia* ad *servatam vitam*, *spes* ad *imperium* pertinet. v. not.) non minus compendii spe, quam gloriae, Cl. 20. spe quadam repentina immensarum et reconditarum opum, Ner. 31. spe colloquii facta, Oth. 9.

postquam spe decidit, Oth. 5. ut spes fefellit, Ner. 32.

obstinatissime tenuit, ne quem sine spe dimitteret, Tit. 8.

nec sic quidem — spem de se commodiorem in posterum facere potuit, Cl. 3.

praeter spem evasit, T. 39.

Sperare. speraverat fore ut sequ., Oth. 5. Sequ. postquam spe decidit.

sperans, ante Vit. adventum profligari plurimum posse, Oth. 9. cf. *Posse*.

quem vel prec. adiutorem speraverat, A. 10.

omnino i. q. *putare*, Gall. *espérer*. quum minime quis moturum speraret, C. 60. Mera interpretatio est lectio *putaret*, v. Oudend. ad l. c. et Bell. Alex. c. 63, Duker. ad Flor. 3, 1.

Sphaeristerium, *locus in balneo*, *ubi vario lusu*, *maxime pila*, *corpus exercebant*.

namque puer *pluteo vindice tutus erat* », quum senex in exteriore parte lectuli expositus esset iniuriae, puer ad parietem tutus cubaret. Iam quoniam, auctore Artemid. Oneirocr. 1, 76. τὸ μὲν ἔσω ἰδίως τὴν γυναῖκα, τὸ δ' ἔξω τὸν ἄνδρα ἐκδέχεται. Dolabella Caesarem *spondam interiorem regiae lecticae* dixit tanquam uxorem, C. 49.

Spondere. de infante Scribonius mathem. praeclara spopondit, T. 14, i. q. *praedixit*, *promisit*. quum eum olim superstitem Neroni fore spopondisset, Oth. 4.

spondens, quandoque beneficii memorem futurum, Vesp. 14, h. e. *pro eo promittens*. Fortasse tamen *spondere* h. l. dicitur pro *mutuum promissum exigere*.

Sponsus, *cui sponsa est filia a patre*, serius videtur dictus, quam *sponsa*, voce in masculinum formata, C. 21. *Sponsa*, A, 34.

Sponsalia. sponsaliorum die, A. 53.

Sponsor, *qui promittit*, *debitorem aes alienum certa die soluturum*, v. *Heinecc.* Ant. R. 3, 21, 4, Ernest. in Clav. Cic. sub v. *Spondere*.

retinens creditores interventu sponsorum removit, C. 18.

Spongia. scripta spongia delere, Cal. 20. unde Aug. dixit, *Aiacem suum in spongiam incubuisse*, ut verum Ai. in ensem, A. 85.

Vesp. dicebatur procuratoribus pro spongiis uti, quod quasi et siccos madefaceret, et exprimeret humentes, Vesp. 16.

spongiae inter munuscula Augusti, A. 75 (sensu obscoeno).

Sponte. accidit, ut arae sponte subitis collucerent ignibus, T. 14.

sponte atque consensu, A. 57. — sponte et ultro, C. 16; vid. corollar. sub v. *Pleonasmus*.

Sporta auri obsuta, Rh. 1.

Sportella. Senatui Equitique populariis, plebei sportellis cum opsonio distributis, Dom. 4.

Sportula pr. *sporta cibo repleta*, quae clientibus dari solebat salutantibus a patronis, inde *coenula a Principe plebi data*; conf. Martial. 8, 50, Rupert. ad Iuven. 1, 95, et 3, 249.

Ita Claudius munus extraordinarium et breve *sportulam* appellavit, quia, *velut ad subitam condictamque coenulam invitare se populum*, edixerat, Cl. 21. —

Sub Nerone, quo sumptibus modus adhiberetur, *publicae coenae ad sportulas redactae*, Ner. 16. *Domit. sportulas publicas sustulit*, *revocata rectarum coenarum consuetudine*, Dom. 7.

Spuma. praeter spumas, quae per os fluebant, Cal. 1.

Spumare. spumante rictu, Cl. 30; vid. Iuvenal. 6, 623.

Spurcus. spurcissimis tempestatibus, C. 60.

Stabilis. quam (molem) quo stabilios fundaret, Cl. 20.

Stabilire. imperio stabilito, Cl. 11. afflictam nutantemque Remp. stabilire, Vesp. 8.

Stabulum. ut coenaret in stabulo (prasinae factionis) assidue et maneret, Cal. 55.

per stabula ac deversoria mulionibus ac viatoribus praeter modum comis, Vit. 7.

stabulum Nicomedis Curio Caesarem dixit, C. 49.

Stadium, *locus*, *ubi cursus aurigarum et certamina athletarum*.

athletae, stadio ad tempus exstructo, in regione Mart. campi certaverunt, C. 39. quae beneficia e medio stadio — pronuntia-

quum classiarios — redire ad pristinum statum cogeret, Galb. 12.

vetuit, quaeri de cuiusquam defunctorum statu, Tit. 8, h. e. *conditione*, *libertinusne*, *an servus fuisset*, *ob hereditatis petitionem*. permansit in statu servitutis, Gr. 21.

in tali statu biennio fere permansit, T. 13, i. q. *in tali conditione*.

i. q. *constitutio civitatis*, Gr. κατάστασις.

ut optimi status auctor dicar, A. 28. ne quem novi status poeniteret, ibid.

ne populo qu. iam praesenti statu laeto, C. 80. pristinum se Reip. statum restituturum, Cl. 1. biduum, quo de mutando Reip. statu haesitatum erat, Cl. 11.

unde omnino i. q. *res*, Gr. τὰ πράγματα.

delegatus pacandae Germaniae status, T. 16. vid. not. ad componendum Orientis statum, Cal. 1. conversus hinc ad ordinandum Reip. statum, C. 40.

legatos ad explorandum statum Galliarum mittendos, C. 24.

quaedam — circa omnium ordinum statum correxit seq., Cl. 22.

i. q. *conditio*, *quae a Fortuna constituitur*, alias *conditio temporum*.

si Resp. in meliorem statum vertisset, A. 23. beatiorem post se laetioremque portendi Reip. statum, Dom. 23. Cicerone in iudicio quodam deplorante temporum statum, C. 20. deploravit temporum statum, Galb. 10.

si sibi incolumis status permansisset, Ner. 54, h. e. *locus Principis et conditio*, *quem a Fortuna acceperat*.

Status partic. permutatur fere in libris cum affini *Statutus*. Differunt autem, ut Drakenb. ad Liv. 24. 27, §. 1, ita, ut *statum* dicatur, quod certo ac definito tempore recurrit, *statutum*, quod tempore indicto. Itaque *stato die* legendum Cl. 1, h. e. *certo quotannis die*. Sed Cl. 42, ubi omnes libri retinent *diebus statutis*, est, *ad hanc rem indictis*. Alium scriptorem, puto, exhibuisse, *statis diebus*. Nihil dubii restat loco Cal. 40, ubi: *pro eduliis — certum statutumque* (vectigal) *exigebatur*, exhibent praestantissimi libri; vulg. *statum*. Caius enim *statuerat* singulis eduliis pro ratione et modo, ut recte Oudend., non fixum erat vectigal atque more legibusque certum.

Statuere. columnam, C. 85. statuam, A. 59. crucem, Galb. 9. in aeneis tabulis, quae ante Mausoleum statuerentur, A. 101.

i. q. *decernere*.

Senatu universo in socios facinoris ultimam statuente poenam, C. 14.

nihil super ea re statuere, T. 13. ut de poena Pac. quamprimum statueret, T. 61.

semel nobis esse statuendum, quod consilium — sequamur, Cl. 4.

sequ. infin. Rhodum secedere statuit, C. 4, coll. T. 10. Brutum Cassiumque — deferre statuit, A. 10. quamvis statuisset non egredi tabernaculo, A. 91. —

ita modum se proscribendi statuisse seq., A. 27, h. e. *constituisse*, *sibi proposuisse*.

diebus statutis, Cl. 42. ve-

aut statim, aut postea, A. 51. aut statim, aut unquam postea, Ner. 34.

post biduum statim, C. 43. post oppressum statim Antonium, A. 28. statim post civilia bella, A. 83. post edictum suum — statim, Vit. 14.

statim a. v. supra sub *A.* conf. Oudend. ad Cal. 27.

statim hausto veneno, Cl. 44. deposito honore statim, A. 36. relicto statim novorum Consulum officio, C. 15.

statim ut imperium adeptus est, Ner. 20.

ibidem statim, A. 87.

Stella crinita, C. 88, Cl. 46, Ner. 36, Vesp. 23.

in modum et ordinem ac numerum stellarum caelestis Vrsae, A. 80.

simulacro Caesaris in vertice additur stella, C. 88.

chlamys distincta stellis aureis, Ner. 25.

Stemma. in vetere gentili stemmate, Ner. 37, vid. not. — stemma in atrio propos., Galb. 2.

Stercus. quibusdam stercore et coeno incessentibus, Vit. 17.

Sterilis. eandem — dimisit ut sterilem, Ner. 35.

Sterilitas. magna quondam sterilitate, A. 42.

ob assiduas sterilitates, Cl. 18.

Sternere. stratum humi paene ad necem verberavit, T. 60.

strata sub pedibus veste, Ner. 48.

lectus eburneus, auro ac purpura stratus, C. 84.

reliquas (vias) triumphalibus viris sternendas distribuit, A. 30.

Stratum, i. q. *lectus*, A. 6, Dom. 16.

proripere se e strato sub lectumque coudere, Cal. 51 (ubi *stratum* sunt culcitae et stragulae, impositae lecto ligneo).

Stratura viarum, Cl. 24.

Stertere, Cl. 8.

Stigma. deformatos stigmatum notis, Cal. 27.

a quo sibi versiculis — perpetua stigmata imposita, C. 73.

Stilus. muscas captare solebat, ac stilo praeacuto configere, Dom. 3. acumen stili teotare, Rh. 5.

at quoniam stilo literas exarabant, *stilus* saepe l. q. *ars s. exercitatio scribendi de aliqua re, meditatio.*

prout stilus cesserat, Cal. 53, h. e. *prout in scribendo ei successerat.*

non succedente stilo, A. 85.

unde *de oratione ipsa.* affectatione et morositate nimia obscurabat stilum, T. 70.

stilo operam dare, Dom. 20. Oppon. *noscere* h. e. *legere.*

Stimulare. multis ad occasionem stimulantibus, Galb. 7.

Stipatus. ut pontes calonibus et impedimentis stipatos reperit, Cal. 51.

Stipendium. i. q. *tributum s. capitis census quotannis solvendus.*

Galliae quadringenties in singulos annos stipendii nomine imposuit, C. 25. (*Stipendiariae s. tributariae provinciae*, bello devictae, peioris erant conditionis, quam *vectigales*, vid. not. ad C. 20, et 25).

i. q. *pecunia militi data.*

legionibus stipendium in perpetuum duplicavit, C. 26, h. e. *a quinis in diem assibus ad denos auxit*; vid. Lips. exc. ad Tac. A.

excussis, Cl. 35. custodes diffugerant, direptis etiam stragulis, Ner. 47.

funeratus est — stragulis albis auro intextis, Ner. 50.

Strangulare. eandem mox saepe frustra strangulare meditatus, Ner. 35. hos custodes strangulaverunt, T. 75. qui eum meridiantem strangularent, Ner. 6.

immaturae puellae, quia more tradito nefas esset virgines strangulari, vitiatae prius a carnifica, dein strangulatae, T. 61. laqueo strangulatam, T. 53.

strangulari med. i. q. *suffocari.* piro strangulatum, Cl. 27.

Stratum, *Stratura*, vid. *Sternere.*

Strena, *munusculum die festo datum.* Eiusmodi strenas dare et accipere Principes solebant. —

Augusto Kal. Ianuar. ab omnibus ordinibus strena data in Capitolio, etiam absenti, A. 57. Tiber. edicto prohibuit, strenarum commercium ne ultra Kal. Ian. exerceretur, T. 34. Idem consuerat quadruplam strenam, et de manu, reddere; sed offensus, interpellari se toto mense ab iis, qui potestatem sui die festo non habuissent, ultra non tulit, ibid. conf. Dio 57, 8 et 17.

Caligula edixit, strenas ineunte anno se recepturum, Cal. 42. (Edicto denuo eas sublatas a Claudio, narrat Dio 60, 6).

Strepitus. clariore strepitu ventris emisso, Lucan.

Strigilis, instrumentum, quo in balineis corpus defricabant, A. 80.

Strigosus i. q. *macilentus*, Horat.

Stringere. strictis pugionibus peti, C. 82. strictus gladius, C. 14, Vit. 8, Oth. 6.

stricturum se lucubrationis suae telum, Cal. 53.

Strictim. str. scribere de aliqua re, T. 73, i. q. *breviter.*

Struere insidias alicui, Dom. 2. — sic structo literarum ordine, C. 56.

Studere. habitum vestitumque prist. reducere studuit, A. 40.

studere simpl. i. q. *literis operam dare.* quibusdam — studendi solatium ademptum, T. 61. Male al. *scribendi.* studuit Fl. usque ad annum duod. Volaterris, inde Romae apud grammaticum — et apud rhetorem, Pers.; vid. Gesn. ad Plin. ep. 3, 5, 5; conf. Plin. ep. 2, 8, 1; 2, 13, 5: « *quum simul studeremus*; » 4, 13, 3: « *studes? inquam. respondit: etiam. ubi? Mediolani.* »

Studium omnino *intentio* est *animi, qua rei vel homini operam damus*, adeoque *cupiditas* et *ardor*, quo tractamus aliquid, vel aliquem amplectimur. Gr. σπουδή.

nec minore studio, C. 28. Senatus in funere ornando — eo studio certatim progressus est, A. 100.

c. *genit.* studio spectandi, A. 45.

promerendi amoris hom. mirum et efficax studium, Cal. 3.

equorum studio — flagravit, Ner. 22. aurigandi, aleae studium, Vit. 4. armorum nullo, sagittarum vel praecipuo studio tenebatur, Dom. 19. quod gesticulandi saltandique studio teneretur, Dom. 8. habuit et pingendi fingendique maxime non mediocre studium, Ner. 53. ac Graecarum qu. disciplinarum leviore studio tenebatur, A. 89. studium grammaticae, Gr. 2. literarum, Gr. 13, Rh. 3. poëticae, Dom. 2.

quum codicillos Memmii ad Pomp. uxorem de stupro pertulisset, Gr. 14.

Stuprare. stopratum a se, Cal. 36. stupratam a se, Ner. 35.

Stupratores, Dom. 8.

Stylus. vid. *Stilus.*

Suadere. quietem et concordiam, Oth. 8. asperiora suadentibus, C. 14.

praesidibus, onerandas tributo provincias suadentibus, T. 32.

accitus et ipse per Tr. pl. in Curiam ad suadenda, quae viderentur, Cl. 10. Ioiuria Ern. praefert *censenda*, vid. not. Lenius est voc. pro *censere*, *auctorem esse.*

Suasor. pro auctore suasorem — dicere coëgit, T. 27.

Sub ex Gr. ὑπό (vid. Scheid. ad Sanct. p. 230) significat, aliquem vel aliquid loco vel tempore vel conditione propinquum et coniunctum esse cum aliquo, sed ita ut inferius sit illo, accedat, pareat, ab illo pendeat. Iungitur cum ablativo, et, accedente motus et appropinquationis notione, cum accusativo.

a., *cum ablativo.*

de loco. sub aede Saturni, Oth. 6. Sed A. 100 *pro Rostris sub veteribus* corruptum est ex: *pro Rostr. veteribus.* Praepos. *sub* Egnatius demum intrusisse videtur, ut doceot codd. et editiones Egoatio priores, vid. Oudend.

sub divo, C. 72, A. 82. sub tegulis habitare, Gr. 9. tegula sub una, Gr. 11.

de tempore. sub excessu Tiberii, Ner. 5. sub exitu vitae, Cl. 43, Ner. 54. sub exitu Neronis. Vesp. 6, h. e. *tempore proxime coniuncto s. quod fere incidebat in exitum Ner.* etc. Drakenb. ad Liv. 2, 55, §. 1, cum Burm. ad Vellei. 2, 24, et Oudend. ad Frontin. 1, 5, 9, et 3, 9, 1. omnino negat, discrimen esse inter formulas, ubi *sub* ablativo, vel accusativo iungitur, collata silva exemplorum utriusque usus. Mihi quidem ita statuendum videtur, ut, quod rationis et linguae leges iubent, agnoscamus notionis diversitatem, qua ablativus *conditionem remque adeo praesentem* significat, *cui imminet et ingruit aliquis eventus*, accusativus *motum et appropinquationem rei s. eventus ad tempus notatum*, sed, usum loquentium et scribentium, ut assolet, in re proclivi promiscue versatum esse, facile concedamus. Ita Graeci usum praepos. εἰς et ἐν, Latini praep. *in* c. acc. et ablat. saepe miscuerunt.

de conditione s. statu, a quo quis pendet, *cui subiectus est.*

sub Augusto, Cl. 25, i. q. *imperante* Aug. decessit sub Tiberio, Gr. 17.

quaedam sub eo — tristia acciderunt, Tit. 8. opera sub Tiberio semiperfecta, Cal. 21.

sub priore marito, T. 7, pr. *quum subesset adhuc priori marito.* (Vide exempla, quae collegit Sanct. p. 829, ed. Scheid.)

Inde: quaotum militum sub signis ubique essent, A. 101.

sub paedagogo fuit, Cl. 2, coll. Ner. 6. educatus sub paterna avia, Vesp. 2.

qui sub tam lentis maxillis erit, T. 21.

Adeoque *de conditione cui astringitur aliquid*, ubi Gr. ἐπί.

sub conditione, si, C. 68, Cl. 68, Cl. 24, Vit. 6.

aleae infamiam subiit, Cl. 5. nihil contumeliarum defuit, quin subiret, Ner. 45.

ne sibi — subeunda poena esset, Vesp. 6.

Subitus, i. q. *repentinus*, *praeter exspectationem veniens*.

subita eruptio hostium, C. 65. subita hostium incursione, C. 55. subita eruptione, A. 96. subiti ignes, T. 14.

propter subitam valetudinem, Ner. 3. subiti tumores, T. 68, h. e. *subito et assidue orti* (Ita Salm. cod., duo Palat., tres Medic. al. Vulg. *subtiles*, unde coniecerunt Lips. *substilli* v. *substilles*, Burm. *rubidi*, Ern. *lividi*).

velut ad subitam condictamque coenulam, Cl. 21. levi subitaque de causa, Cl. 34.

si quid subiti muneris iniungendum esset, T. 18.

subita poenitentia, C. 75.

commisit et subitos (Circenses), Cal. 18. subitus aderat, T. 33.

ad subita, A. 84.

Subiicere. ut statuae Caesaris subiiceretur (caput), A. 13. Al. *submitteretur*. Illud optius. v. not. manum bum. intulit mensaeque subiecit, Vesp. 5.

veste detracta subiectaque mil. pedibus, Cal. 26.

Sed Vit. 17 leg. mento mucrone gladii *subrecto*, non *subiecto*.

mater, quam subiectam sibi vidisset, C. 7 (de stupro). —

subiicere oculis al. A. 18.

ut is ordo quandoque ei subiiceretur, A. 94, i. q. *subnutteretur*, *pareret*. —

subi. hastae al. ipsum bonaque subiecit hastae, A. 24, et *simpl.* reliquias omnium spectac. subiecit et venditavit, Cal. 39. hos partim subiici ac venire imperavit, Tit. 8 (Ex glossemate vulg. additum *in servos*, quod abest in codd. Lips. et Salm., Med. sec. v. Oudend.). cf. Duker. ad Flor. 2, 6, §. 48.

subiicere i. q. *substituere*, *subornare*. ut in quaestione pernegantibus cunctis, Anicetum — indicem subiecerit, Ner. 35.

pistorem alium quam sibi panem convivis subiicientem, C. 48. sacrificanti simul pro secespita plumbeum cultrum subiiciendum curavit, T. 25. remoto ordinario apparatu tabidas feras etc. subiiciebat, Cal. 26. ut Gr. ὑποτίθεσθαι. v. not.

i. q. *sub finem addere*, *adiicere*, *subiungere*.

ex quibus in exemplum pauca hinc inde subieci, T. 21. vetus SCtum subiiciam, Rh. 1. ex quibus argumenti gratia pauca subieci, Horat. subiecit alium (versum), A. 98.

abundantes literas ibidem statim subiicit circumducitque, A. 87.

unde *subiectus* i. q. *proximus*. ex subiecta lacuna, Ner. 48.

Sublevare, i. q. *erigere*. inter manus sublevantium exstinctus est, Vesp. 24.

unde i. q. *adiuvare afflictum*. ne provincias qu. ulla liberalitate sublevavit, T. 48. onerare sententia sua quemque vel sublevare, Cal. 53.

Sublimis. pirum in sublime iactare, Cl. 27.

Submergere v. *Summergere*. paene summersus, Cl. 32.

Subministrare. Scianum quaerenti occasiones subministrasse, T. 61.

Reliqua *Submonere*, *Submovere*, *Submittere* v. sub *Summ.*

Subnotare. appositis, qui nomina palam subnotarent, Cal. 41.

Suboles. v. *Soboles*.

sellijs tribunalia, C. 84. Cic. ad Div. 13, 10, « versatus in utrisque subselliis » (*iudicis atque patroni*), v. Ern.

in Circo v. theatro. Parthorum obsides — super se subsellio secundo collocavit, A. 43. decr. Patr., ut, quoties quid spectaculi usquam publice ederetur, primus subselliorum ordo vacaret Senatoribus, A. 44. quum — lapidibus et subselliorum fragminibus decerneretur (in theatro), Ner. 26.

in auctione. Aponio Sat. inter subsellia dormitante, Cal. 39.

in auditorio. defractis compluribus subselliis obesitate cuiusdam, Cl. 41.

in triclinio. subsellio iuxta lectulum residens, Ter. 2.

Subsequi. cessantibus copiis, quas subsequi iusserat, C. 58. acrius subsequentes, C. 65.

avunculum — subsequutus, A. 8. ut — ita subsequi cogerentur, Cal. 43. nunquam sine Tribunis, procul et occulte subsequentibus, Ner. 26. qui vestigia subsequuti erant, Dom. 1. Sed Dom. 2 omnes libri: sellam — lectica *sequebatur*, unde ind. Bernecc. per errorem: *subsequi* sellam lectica.

subsequentia, h. e. *proxime sequ.* etiam de subsequentibus diversa fama est, Cl. 44.

male subsequi (sc. *stilo*) verba dicentis, C. 55.

Subsidere. quosdam ex Vitelliis subsedisse Nuceriae, Vit. 1.

subsedisse in oppido Reatino, uxore ibidem ducta, Vesp. 1.

Subsidium i. q. *auxilium.* reorum aut obaeratorum — subsidium unicum ac promptissimum erat, C. 27. hoc subsidium tanti coepti fuit, Oth. 5.

agrum Camp. ad subsidia Reip. vectigalem relictum, C. 20. fugam et subsidia fugae, classes apparabat, Cal 51.

deserta desolataque reliquis subsidiis aula, Cal. 12, h. e. *hominibus, in quibus spes imperii subsideret* (Tac. A, 1, 3, *munimenta* dicit, ἐρύματα δόματος. v. Lips. ad h. l.).

Subsistere i. q. *commorari, iter inhibere* paullum substitit, T. 11. substitit Brixelli, Oth. 9, h. e. *remansit.* Ravennae substitit, C. 30.

quum succedenti fratri legatus substitisset, Vit. 5, h. e. *remansisset in provincia legatus fratri.* Male al. *substitutus esset.*

Subsortitio i. q. *substitutio per sortem in demortuorum locum*, C. 41.

Substernere alicui pudicitiam, A. 68.

Substituere. utroque anno binos Consules sibi substituit in ternos novissimos menses, C. 76. Pontifex in locum P. Scip. substitutus, T. 4. a Caio Caesare Gaetulico substitutus (in provincia), Galb. 6. De loco Vit. 5, v. *Subsistere.*

defuncto circa Kal. Ian. altero e Consulibus, neminem substituit, Ner. 15.

Substituere heredes i. q. *secundos heredes facere*, T. 76. cui substitutus heres erat, Galb. 9. v. *Heres.*

Substringere. ut aegre fascia substringeretur (caro), Galb. 21.

Subsultim decurrere, A. 83.

Subterfugere. praevisum periculum, A. 10. ius fisci, Vesp. 23.

Subtexere i. q. *addere*, A. 94.

Subtrahere. subtracto nomine, Rh. 2.

i. q. *discedere, clam se amovere*, ut Gr. ἀποστρέφειν, ὑποστρέφειν.

repente interdiu vel noctu

vel certe societatem principatus opperiretur, T. 25.

Successor. non exapectato successore — decessit (provincia), C. 18. per tumultum successor ei nominatus, C. 34. coll. Ner. 2. consulares — usque eo detinuit, donec successores post aliquot annos praesentibus daret, T. 63. successores percussoresque summittere exercitus et provincias regentibus, Ner. 43.

in principatu. ut tali successore desiderabilior ipse quandoque fieret, T. 21.

successorem ascitum eum necessitate magis, quam iudicio, T. 23. diu cunctatus, an sibi successorem destinaret, Cal. 4. fratrem — consortem successoremque testari perseveravit, Tit. 9. mirari se, quod successorem non et sibi mitteret, Dom. 1. cuius filios — successores palam destinaverat, Dom. 15.

successorem meum osculetur, Ner. 35.

Succendere. ardentibus cereis succenderunt (lectum), C. 84. quod oppidum Hisp. — facibus succenderit, Galb. 3. succenso templo Iovis O. M. Vit. 15.

Succensere i. q. *indignari, iratum esse, c. dat.*, Cal. 3, Vesp. 15.

succ. aliquid. succensens enram verrendis viis non adhibitam, Vesp. 5. ne recusanti quidem aut succensuit quidquam sequ., Horat. sequ. *si.* succensebatque, *si qui* — insererent, Cal. 23.

Succidere. ut in provinciis vineta succiderentur, Dom. 7.

Succingere. succincti gladiis, C. 84. ferro, A. 32, Vit. 11.

succinctos linteo, Cal. 26 (coll. Phaedr. 2, 5, 11), succinctus poparum habitu, Cal. 32.

Succlamatio. inter exsultationes succlamationesque populi, Ner. 24.

Succolare. ab his lecticae impositus et — vicissim succollantibus in castra delatus est, Cl. 10. succollatus, Oth. 6.

Succumbere. Nolae succubuit (de *morbo*), A. 98.

succ. alicui, Cal. 30.

Succurrere c. dat. i. q. *subvenire.* tanquam aliter illi non possent, nisi morte, succurrere, Ner. 36.

i. q. *in mentem venire.* succurrit versus ille Homer., T. 21. id quale fuerit, neque ipse tunc prodidit, neque cuiquam facile succurrat, Tit. 10.

Succus. pomum socci vinosioris, A. 77. taxi arboris succus, Cl. 16.

Sudor. sudorem frontis brachio detergere, Ner. 24.

Sudare. sudabat ad flammam, A. 82.

Sudarium. parceret arteriis ac sudarium ad os applicaret, Ner. 25. ligato circum collum sudario, Ner. 51. ante faciem obtento sudario, Ner. 48.

Sufferre. colligere semet ac sufferre, Cal. 50.

Suffertus. aliquid se sufferti tinnitorum, Ner. 20. Gr. ὑπόπυκνόν τι h. e. *quod pleno sono aures afficiat.* v. Turneb. Advers. 20, 18, Schneid. Lex. Gr. sub v. πυκνός.

Sufficere. quis suffecturus dies non videbatur, C. 84. iudicia, quibus peragendis vix suffectura litigatorum aetas videbatur, Vesp. 10.

non sufficientibus duobus (Foris) A. 29. fuit — pietatis exemplo sufficientis, Pers.

suffecerit haec retulisse, Ner. 31. — ut destinata summa sufficeret, A. 42.

sufficere illi debere ax. ornamenta, Ner. 35.

non sine magna sui invidia, Rh. 6. Ita etiam cod. Salm. *certamen gymn. honori sui institutum*, A. 98. vulg. *suo*. cf. Schwarz. ad Plin Paneg. 61, 6, *tui sanctitate*, ubi excitat Paneg. 76, 1, *sub exemplo tui*, et ep. 10, 29, *mei loco*.—

semet, C. 89, T. 67, Cal. 15, 50, Cl. 12, 41. ab semet, Ge. 10, *sibimet*, Vesp. 20.

eum pro *se*. v. *Is*, et not. ad Cal. 34.

Suus. sui cuiusque mensis, A. 40. v. not. suo quaeque more, C. 84. v. *Quisque*.

sortiri anno *suo* proconsulatum, Galb. 3.

sexto *suo* consulatu, A. 100. consulatu suo nono, Vesp. 24. in secundo *suo* consulatu, Dom. 3. *Suus* est pro genitivo nominis.

non sine magnis suis — discriminibus, A. 14. Al. omittunt *suis*.

sua morte defungi, C. 89. Gr. ἰδίῳ s. αὐτομάτῳ θανάτῳ, οἰκείᾳ τελευτῇ. Ovid. Trist. 1, 2, 53, *fatove suo ferrove cadentem*. Plin. ep. 1, 12, 2, opponit, *qui morbo finiuntur*, et *quos arcessita mors aufert*. Sc. *mors sua* est *non aliena*, h. e. *ab alio illata* v. *vi contra fatum properata*, ut *tempus suum*, de quo v. Schaefer. ad Plin. ep. 3, 21, 5.

aquilifero legionis *suae*, A. 10, h. e. *ab ipso conductae*. Casaub. numerum legionis excidisse putat. — exules *sui*, Cal. 24, h. e. *a se in exsilium missi*.

de suo, A. 45, i. q. *a se*.

sui oppon. *hostibus*, C. 75. suas ratus (naves), A. 16.

sui i. q. *amici*, *comites*. quia sui diffugerant, Cl. 10. Al. *servi*. promtissimis atque etiam instantibus suis, Vesp. 6. quibusdam suorum, C. 86.

i. q. *domestici*, *cognati*. domi et inter suos, A. 61. dimitt. omnem curam suorum, T. 11.

quod superstes omnium suorum extitisset, T. 62. suis suorumque diebus sollemnibus, Cl. 14.

i. q. *populares*. ut quidam e primor. Gall. confessus sit inter suos, A. 79.

Sumere. *de cibo*. pro potione sumebat perfusum aqua frig. panem etc., A. 77.

ut non temere super coenam praeter Mat. malum, et modicam — potiunculam sumeret, Dom. 21.

antidotum — ad praecavenda venena sua sumtum, Cal. 23.

de ornatu et vestitu. sum. diadema, Cal. 22. anulos ferreos, A. 100. Opp. *deponere*.

sum. virilem togam, A. 8, 94, T. 7, Galb. 4, Vesp. 2. togam simpl., Cal. 10.

Galli bracas deposuerunt, latum clavum sumserunt, C. 80 (correpta penultima). —

sumtam sibi Berenicen, Tit. 7, est ex corruptis verbis superioris commatis *sunt usi*, v. Oudend.

aurum sumere mutuum, C. 51.

sumto ad reficiendam vocem brevi tempore, Ner. 20. quotidie secretum sibi horarum sumere solebat, Dom. 3.

sume tibi aliquid iuris apud me, Horat.

omnium bellorum initium et causam hinc sumsit, A. 10.

supplicium sumere de al., A. 57.

proelia non tantum destinato, sed ex occasione sumebat, C. 60, i. q. *incipiebat*, cf. Tac. A. 2, 45, 1. 13, 34, Hist. 2, 42. Gell. 17, 21, « *bellum cum rege Pyrrho sumtum est.* »

45, T. 36, Cal. 16, Cl. 23, Ner. 39, Dom. 10.

simpl. adeuntes summoverat, T. 40. quae obviam prodeuntes summoveret, T. 72.

summotis omnibus, Dom. 16. summotis omnibus solus, Vesp. 7. summota turba, Cal. 58, Cl. 22. quum — turbam summoverent, Cl. 10. Eleus. sacris, quorum initiatione impii et scelerati voce praeconis summoventur, Ner. 34 (ubi *init.* est ablat. absol. pro *in initiatione*, non regitur a verbo. Vitiosa est lectio *summoverentur*, v. Oudend.)

recenso Senatu et Equite, summotis indignissimis, Vesp. 9, i. q. *eiectis Senatu.*

Germanos ultra Albim fluvium summovit, A. 21, h. e. *recedere coëgit, repulit.*

Summus. summus magistratus, i. q. *consulatus*, C. 19. summis honoribus functos, Cal. 26, i. q. *amplissimis.*

de summa se Rep. acturum, C. 28.

summas sibi partes vindicantem, A. 16.

ut summi Principis specimen ostenderet, Vit. 10, h. e. *singularis, egregii.*

non sine summa dignatione, C. 4. summa discordia, C. 9. ad summam quondam ubertatem vini, Dom. 7.

summa industriae, nec minore modestiae fama, Tit. 4. De var. lect. v. Oudend.

Summe dilectus a Pacto Thr. est, Pers.

Summa. summa rerum, quas deinceps gessit, C. 34. proposita vitae eius velut summa, A. 9. Oppon. *partes.* summam malorum suorum, T. 67, — matri summam omnium rerum publ. privatarumque permisit, Ner. 9, h. e. *administrationem universi imperii.* delatam sibi summam imperii, Ner. 3. ne de summa imperii sui pop. Rom. periclitetur, T. 21. sibi summam Reip. deferentes, Cal. 1. cui belli summam commiserat, Dom. 6.

summae equestris gradus candidatus, Galb. 14. (Primus Casaub. ex cod. Viterb. edidit *summi*), h. e. *summi honoris, quem Eques nancisci potest, s. praefecturae praet.* v. not. —

summa aeris alieni, C. 42. Oppon. *usurae.*

summa simpl. *de pecuniae summa.* quam summum repraesentari iussit sequ., A. 101. pro octingent. millium summa, A. 41. diversae fere summae, ibid. nummos non mediocris summae, Cal. 37. quam minima summa, Cal. 47. taxato prius modo summae, Cal. 38. quadragesima summae, de qua litigaretur, Cal. 40. ut destinata summa sufficeret, A. 42. ex qua summa, A. 57. non alio datam summam — absumturos, A. 98. quia notata, non praescripta erat summa, Galb. 5. quemadmodum summam rationibus vellet inferri, Vesp. 22. summa (octo millium nummum) quoque titulo adscribitur, Ter. 2. ut — certam summam viritim praestaret heres suus, Dom. 9.

summarum acervi, A. 57. decuria iud., quae iudicaret de levioribus summis, A. 32. actor summarum, Dom. 11, h. e. *exactor pecuniarum*, v. not.

ad summam. ad summam perdidit non multum, A. 71, Gall. *enfin.* ad summam philologus ab semet nominatus, Gr. 10.

gessit, Cl. 14. super quadrig. certamina, Cl. 21. super cetera flagitia atque dedecora — *etiam*, Cl. 26. super ingenuorum paedagogia, Ner. 28. super exercitum veterem, Galb. 12. super ceteras — blanditias, Oth. 7. approbata cito *etiam* morum indole super itineris industriam, A. 8. super fiduciam imperii *etiam* spe sequ., Ner. 31. instigante super animi dolorem etiam magn. aeris alieni, Oth. 5. super argentum valetudinem — *etiam*, Vesp. 24. super ingenii naturam, Dom. 3, cf. Drakenb. ad Liv. 38, 43, §. 1.

ac *super hos*, Cl. 28. Ita etiam *super haec* i. q. *praeterea* de qua v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 74, 4, et Drakenb. l. c.

urgentibus *aliis super alios* nunciis, Ner. 42 (Gr. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις;) Liv. 30, 5 fin. *ruentes super alios alii.*

super adverbii loco, i. q. *insuper*, Gr. πρὸς δέ.

superque Italiae — urbes praeaperibus exornans, C. 28. *superque aratorum* ac poetarum certamina, Dom. 4.

c. ablat. de *argumento*, *in quo quis versatur*, Gr. περί.

habuit et ipse super ea re concionem, C. 5. nihil super ea re statuere, T. 13. v. Horat. Tars. sub v. *super* n. 8, p. 835.

Sed *super tali consternatione*, C. 20, non pertinet ad *referre aut censere*, sed est i. q. *in tali consternatione.*

Superare. Pompeium — superavit, A. 16. novissimo proelio fraude superatus est, Oth. 9. superstus, T. 2. ianuam. adversariorum copias — facile superarunt, C. 68.

super. al. in comitiis i. q. *praeferri.* potentissimos duos competitores — superavit, C. 13.

omnino i. q. *superiorem esse, ulterius progredi.* nepot. sumptibus omnium prodigorum ingenia superavit, Cal. 37.

Superbia. non superbiâ, Cal. 17. similí superbis — cet. tractavit *ardines*, Cal. 26.

quorum opera — suo quisque tempore usus est sine superbia, Ter. 2.

Superbire. superbientem vig. legionum fiducia, A. 16.

Supercilia coniuncta, A. 79.

Superesse, i. q. *adhuc adesse*, *vivere.* quum superessent adhuc, qui spectaverant sequ. Cl. 21 (Ita Plin. ep. 2, 1, 9, « quum illi tot amici — *superessent* », h. e. *adhuc essent*).

i. q. *reliquum esse.* transmar. sibi superfuturas provincias, Cal. 51.

subsiciva, quae, divisis — agris, carptim superfuerunt, Dom. 9.

i. q. *abunde et prae aliis alicui esse.* tantam illi — vel ingenii, vel artis, vel fortunae superfuit, Tit. 1 (Plin. ep. 1, 10 fin. « si ea, quae mihi denegantur, amicis video *superesse* »; et 9, 7, 4, *quae desunt* et *quae supersunt*, opponuntur, Terent. Phorm. 2, 1, 10. opp. *quia defit* et *quia superest.* Plin. ep. 2, 19, 3, « quamvis illis maxima ex parte *supersint* eadem illa, quae stantibus sequ. »)

superesse reo i. q. *adesse*, *causam defendere.* Opp. *deesse*, A. 56. Damus hunc dicendi modum Gell. 1, 22.

Superfluere. quoties ex damn. bonis pecunia superflueret, A. 41.

Supergredi. flamma supergressa fastigium templi, A. 94.

quasi omne exemplum liber. supergressus, Cal. 46. legit. poenam supergressas, Cl. 14.

Superum mare i. q. *Adriaticum*, C. 34, 44. — *Superior* v. suo loco.

Supinus. supinum, coelum intuentem, stopidum cubuisse, A. 16 (h. e. *dormientem*, ne quis cum Casaub. *precantem* intelligat. v. Horat. Sat. 1, 8, 19, Iuven. 1, 66). Ita: supino se per somnum hianti, Cl. 33.

evenit, ut — caderet supinus, A. 43. ut caderet supinus, T. 27.

plumbeam chartam supinus pectore sustinens, Ner. 20.

advenientem — exercitus libens ac supinis manibus excepit, Vit. 7 (Addit: *velut dono Deûm oblatum*, itaque *veneratione*, *quae rebus divinis tribui solet.* Ita Liv. 26, 9, « *supinas manus ad caelum ac Deos tendentes* ». cf. Virg. Aen. 3, 176, 4, 205.)

Suppetere, i. q. *superesse*, *adesse*. ut exhaustae Vrbi frequentia suppeteret, C. 42. ut perpetuo — sumtus suppeteret, A. 49. quatenus suppeteret facultas, Tit. 8.

irato et verba et sententiae suppetebant, Cal. 53. vox, quae ei iucundior suppetebat, Ner. 33.

Suppetias ferre i. q. *auxiliari*, Vesp. 4.

Supplere. Senatum, C. 41. amplissimos ordines, Vesp. 9. decurias Equitum, T. 41. admonitus de supplendo numero Batav. Cal. 43.

librum imperfectum, C. 56, Gr. 12.

supplevit non habentibus (censum), A. 41. multis iucund. damna supplevit, Cal. 16.

Supplementum cornei circuli supplemento, A. 80, i. q. *ope.*

Supplex. Partbornc an Galbam supplex peteret, Ner. 47. supplicem ad se recepit, C. 63. supplicem, concessa vita — relegavit, A. 16. verba supplicis, Ner. 13.

Suppliciter. precari al. A. 13, T. 10. orare, Vesp. 16. efflagitare, Tit. 5.

utriusque aetatem suppliciter Patribus commendavit., Cl. 46.

Supplicare. thure ac mero apud aram Dei, A. 35. Minois exemplo, thure quidem ac mero, verum sine tibicine, supplicavit, T. 70. quod — apud Hierosolymam non supplicasset, A. 93. tumulum, circa quem — Gall. civitates publice supplicarent, Cl. 1. quum prius apud superiores aedes supplicasset, Cl. 21. —

rursus supplicantem, Ner. 13, h. e. *ad genua sibi accidentem.*

omnino *precari.* cum candidatis suis circumibat, supplicabatque more sollemni, A. 56, h. e. *suffragia pop. precabatur.*

Supplicatio. Caesar (ob victorias Gall.) et saepius, et plurium, quam quisquam unquam, dierum supplicationes impetravit, C. 25. v. not.

ob recitationem Neronis supplicatio decreta, Ner. 10.

simulacrum Fortunae consecratum menstruis deinceps supplicationibus et pervigilio anniversario coluit, Galb. 4.

Supplicium, pr. *poena capitalis*, *quam quis supplex h. e. genibus inclinatis patitur.*

supplicio afficere al. C. 4, A. 17, Cl. 26, Galb. 12, Vit. 10, duci ad suppl. T. 57.

observatum etiam est, ne, quoties introiret Vrbem, supplicium de quoquam sumeretur, A. 57.

pronus ad cuiusque, et quacumque de causa, necem atque supplicium, Vit. 14.

quendam — supplicio traditum, Vit. 14. capitali supplicio coërcere aliquid, Dom. 8.

rectione, Dom. 8. susc. proelium aut bellum, A. 25, 29, Galb. 10, Vesp. 7. expeditionem, T. 37, Cl. 17, Dom. 6.

peregrinationem, Ner. 19. qui primas partes susceperat, C. 82. suscepit eas partes, Rh. 6.

si qua — labarent, corrigenda suscepit, T. 33.

susceptis fascibus, Ner. 43. provincias validiores —, ipse suscepit, A. 47. sequ. ceteras Proconsulibos sort. permisit).

quae sola susceperat (opera), imperfecta reliquit, T. 47. ludi pro aeternitate imperii suscepti, Ner. 11.

pervenire ad susceptam stationem (h. e. *animo susc.*), Cl. 38.

susc. liberos, Cl. 21. pr. *in genua susc.*, h. e. *pro suis agnoscere.*

susc. vota. Opp. *solvere*, A. 97, C. 85, T. 38, 54, Cal. 14, Cl. 45.

Suspectus. v. *Suspicere.*

Suspendere. precantem Senatum — ambiguis responsis et callida cunctatione suspendens h. e. *incertum dubiumque relinquens*, T. 24 (Plin. ep. 2, 20, 3, « nihil nisi ut diu miseram *exspectatione suspendat* »).

Suspendium. suspendio vitam finire, A. 65.

Suspicere. sospexisse dicitur caelum, Tit. 10.

i. q. *colere*, tanquam *superiorem*. libertorum praecipue sospexit Posides., Cl. 28.

Suspectus. Gr. ὕποπτος, *cui quis non credit, a quo timet.*

reges infestos suspectosque, T. 37. suspectum eum Augusto, Cl. 1. suspectos sibi dicens, Ner. 23.

suspectus et in morte matris fuit, Vit. 14, h. e. *quum mater moreretur, susp. fuit, tanquam causa mortis.* Vitiosa est lectio *in mortem.* v. Oudend.

suspectus in ea, Gr. 16 (*filia patroni sc. stupri*).

suspectissimum quemque sibi — oppressit, Tit. 6.

in ea parte consedit, quae suspecta maxime erat, A. 43, h. e. *cuius ruina max. metuebatur.*

annum diemque ultimum vitae iam pridem suspectum habebat, horam etiam, nec non et genus mortis, Dom. 14. tempore suspecti periculi appropinquante, ibid.

praeter saevitiam suspecta in eo etiam luxuria erat, Tit. 7.

Suspicio. fuit suspicio sequ. acc. c. inf., Cal. 60, Cl. 1.

venit in suspicionem, conspirasse, C. 9. mandata dedisse, T. 12 (Mox: de qua suspicione certior ab Aug. factus) sequ. *quasi*, Iuven.

ne qua suspicio moveretur, C. 31. unde nata suspicio est, *quasi* sequ., Tit. 5. Mox: quam suspicionem auxit.

quo et ipso aucta suspicio est opinantium sequ., T. 23. quam suspicionem confirmavit ipse postea, T. 52. suspicionem Caesar quibusdam suorum reliquit, sequ. acc. c. inf., C. 86.

nihil aliud — devitasse se, quam aemulationis cum Caio Lucioque suspicionem, T. 11. ne quam suspicionem infirmitatis daret, T. 72. quoniam suspicionem retinentis dabat, Cal. 12, et gaudentis etiam suspicionem praeberet, Ner. 40. cupiditatis atque avaritiae vix suspicionem ullam — dedit, Dom. 9. ad avertendam suspicionem, Dom. 17. ad avertendas suspiciones, Oth. 3.

paucorum Senatorum inopia sustentata, T. 47.

sustentavit tamen aliquandiu (morbum), T. 72.

Sutor veteramentarius, Vit. 2.

Suus. v. *Sui.*

Syllaba producta, Ner. 35. syllabas permutare aut praeterire (contra orthographiam), A. 88.

Sylva. v. *Silva.*

Symphonia. inter choros ac symphonias, Cal. 37.

Syngrapha, tabula, in qua perscripta est pactio, utriusque obsignata paciscentis manu. Hottom. cuius pacti non dubitavit a quibusdam iusiurandum atque etiam syngrapham exigere, C. 23. Al. *syngraphum.* v. Oudend. et Burm. Cod. Vratislav. B. *singrapha.*

Synthesina, vestis talaris cubitoria. Xiphil. 63, 13. χιτώνιον ἀνθινόν. synthesinam indutus, Ner. 51. Ita omnes MSS. et ed. Rom. Mediol. pr. Ven. pr. aliaeque, quarum recensum v. apud Oudend., qui Sabellicum et Beroaldum intrusisse docet *synthesin*, quod defendit Casaubonus.

T

Tabella. v. *Tabula.*

Taberna. descripsit abundantiam veterum tabernarum sequ., Cl. 40. tabernas effringere et expilare, Ner. 26. Al. *tabernulas.* v. Oudend. dispositae per litora et ripas deversoriae tabernae parabantur, Ner. 27. quod tabernas tres de domo sua circa Forum civitatibus ad stationem locasset, Ner. 37. v. *Statio.*

exercere unguentariam tabernam, A. 4.

Tabernula sec. vulg., Ner. 26.

Tabernaculum. non egredi tabernaculo, A. 91. Al. *tabernaculum.* v. *Egredi.*

ut plerique advenae aut inter vicos, aut inter vias tabernaculis positis manerent, C. 39.

ut Proconsulibus ad mulos et tabernacula, quae publice locari solebant, certa pecunia constitueretur, A. 36. v. Clav. Cic. sub v. *Vasarium.*

Tabes. abhorrentes quosdam cadaverum tabem, Vit. 10.

Tabidus. corrupto demum et tabido corpore funeratam, T. 51.

tabidas feras, Cal. 26, h. e. *tabe macilentas.* Vulg. *rabidas.*

Tabificum. venenum, T. 73.

Tabula. tabula aenea in monumento — inventa est, conscripta literis verbisque graecis, C. 81. indicem rerum a se gestarum, quem vellet incidi in aeneis tabulis sequ., A. 101. aerearum tabularum tria millia, quae simul (cum Capitolio) conflagraverant, restituenda suscepit, Vesp. 8.

conscriptis paratisque iam tabulis (*in lustro*), A. 97.

coenationesque laqueatae tabulis eburneis versatilibus — fistulatis, Ner. 31.

tabulae i. q. *picturae.* tabulae operis antiqui, C. 47. tabularum pictarum ornatu, A. 72. tabulae pictae, Ner. 11. aversas tabularum picturas, A. 75. Parrhasii tabula. T. 44.

tabulae testamenti. exhibere testamenti tabulas coëgit, Vit. 14. ad obsignandas testamenti tabulas, Horat. adversus falsarios tunc primum repertum, ne tabulae, nisi pertusae, ac ter lino per foramina traiecto, obsignarentur, Ner. 17. falsarum tabularum reus, A. 19.

Talitrum (a voc. *talus*, quod olim non de *pedum* modo, sed etiam *manuum* ossicalis usurpatum, recte statuit Voss. in Etymol.) articulis ita firmis, ut — caput pueri, vel etiam adolescentis, talitro vulneraret, T. 68, h. e. *ictu digitorum*.

Tam. quod tam exilis, quam sunt animalia, Galb. 3.

tam Senatus, quam populi diurna acta, C. 20.

tam foederatis, quam infestis ac feris gentibus, C. 24. tam suspicione, quam crimine, C. 74. tam a defunctis, quam a vivis, A. 66.

non tam stat. tabularumque pict. ornatu, *quam* xystis et nemoribus; A. 72.

neo tam indulgentia ducis, *quam* auctoritate, C. 69.

nihil tam efficere concupiscebat, *quam quod* posse effici negaretur, Cal. 37.

Tanquam. prohibitum monitu Dei, tanquam is ad tutelam Reip. educaretur, A. 94 (Gr. ὡς c. genit. partic.) Sic saepe post verba accusandi; vid. Schaefer. ad Plin. ep. 3, 9, 33, et 7, 28, 1. Librarii fere substituunt *quod*.

tenetque vicinitatem opinio, tanquam et natus ibi sit, A. 6 (pro accus. c. infin. Ita saepissime *quasi* apud Nostrum, quod vide).

Tamen. initio commatis. tamen Caesare occiso, T. 4. tamen longe maiora seq., Cal. 5; vid. Oud. ad l. c., ubi libr. mutavit *tamen* in *Caio*, Drakenb. ad Liv. 40, 46, §. 10.

et tamen, A. 21, 56, Ner. 57. ut tamen, A. 20. quia tamen. A. 67.

post *quamquam*. quamquam plebeia, tamen et ipsa admodum floruit, T. 3. quamquam — tamen et, — et, A. 98.

iam quidem affectum, *sed tamen* spirantem, T. 21.

tamen post pronomen relativum, ubi nunc multi *vero*, sed barbare. quem tamen, A. 74, 27.

i. q. *tandem tamen*. perculsus igitur inopinata re, diu quid ageret incertus, tamen singulos circuit, T. 11. Al. *tandem*, vid. Oudend. at de confusione horum vocab. Drakenb. ad Liv. 22, 2, §. 10.

si tamen i. q. *si modo*, C. 78.

Tangere. nihil tangere (in convivio), A. 76.

tacta de caelo parte muri, A. 94; coll. Cal. 57, Cl. 46, Galb. 1, Dom. 15.

ambitione tactum, T. 21. Sed cod. Salm. *tractum*, vid. Oudend.

Tanquam, vid. sub voc. *Tam*.

Tantus. tantis rebus gestis, C. 30.

tantum hominum, C. 39. tantum flammae, A. 94.

tanto seqq. *quod*. idque factum eius tanto intolerabilius est visum, quod seqq., C. 78.

tanto impensius — quod, Cl. 11. tanto magis, quod, T. 40, Galb. 9.

tanto opere, vid. *Opus*.

tantum abesse, ut, vid. *Abesse*.

non tantum — *sed et* v. *sed etiam* v. simpl. *sed*; vid. *Et* atque *Etiam*.

nihil tantum, *quantum*, C. 60.

tantum ut ostenderet, A. 43.

tantum non, Gr. μόνον οὐ v. μόνον οὐχί, i. q. *fere*.

tantum non adversis tempestatibus, T. 11. tantum non statim a funere, T. 52. tantum non

non casu, non sine iusta ratione. Sequ. *sed praesagiente Virgilio sequ.*

recte enim et non temere feceris, Horat.

unde i. q. *falso*, *iniuria* h. e. *sine consilio iustaque ratione.*

orationes aliquas reliquit, inter quas temere quaedam feruntur, C. 55.

quum Caesar pleraque — temere crediderit, C. 56, h. e. *re haud accuratius explorata.*

ut falsum et secretorum temere conscium, T. 14, h. e. *iniuria conscium*, *adeoque indignum*, *cui committerentur.*

quasdam insidias temere delatas, Cl. 36, h. e. *falso.* Ita: paucis temere affirmantibus, transactum negotium, Galb. 19. cunctis nec temere opinantibus, Cal. 6.

non temere i. q. *non facile*, A. 53, 66, 73, 77, Cal. 30, T. 73, Cl. 42, Ner. 15, Vesp. 15, Tit. 6, 8, Rh. 1 fin., Plin., Gr. 4, 7, Dom. 21. nec temere, A. 16.

Temeritas, i. q. *temeraria audacia.*

nihil minus in perfecto duce, quam festinationem temeritatemque, convenire arbitrabatur, A. 25. Var. cladem temeritate et negligentia ducis accidisse, T. 18. simili temeritate, Oth. 9.

unde i. q. *vanitas.*

velut arguens rumorum de se temeritatem, Tit. 5. ad coarguendam temeritatem artis (mathematicorum), Dom. 15.

Temperare i. q. *moderari*, *ad certum modum redigere.*

annonam macelli, Senatus arbitratu, quotannis temperandam, T. 34.

genus eloquendi temperatum, A. 86, i. q. *moderatum*, *neque rusticum*, *neque affectatum*, vid. not.

unde: *temperare venenum*, Ner. 2, i. q. *miscere.*

ita posthac rem temperavit, ut seq., A. 42, i. q. *moderatus est.*

adeoque, ut *moderari*, i. q. *regere.* viden', ut cinaedus orbem digito temperet? A. 68 (ubi lusus in voc. *orbem*, vid. not. et *Orbis*).

non temperare, *quin* v. *quo minus* i. q. *non abstinere*, *sibi non moderari.*

non temperavit, quin — iactaret, C. 22 (coll. Tac. A. 2, 84. Id. 3, 67: « non temperante Tiberio, quin premeret voce, vultu »). ut non temperaret, quin — laceraret, Dom. 23. ne sedato qu. tumultu temperare potuit, quin seq., Cl. 41. ne in sacrificio qu. unquam aut itinere ullo temperavit, quin seq., Vit. 13.

ut ne publ. quidem spectaculis temperaret, *quo minus* seq., Cal. 54.

c. *dat.* neque verbis adversus Principem, neque factis exstantibus post haec temperavit, Lucan.

vid. de hoc genere dicendi Schwarz. ad Plin. Paneg. 86, 3, ubi *nec temperasti tibi* in libris confunditur cum *non imperasti tibi*, de qua permutatione dixit etiam Burmann. ad Quintil. 10, 1, p. 912.

Tempestas, *Tempestivus*, vid. post *Tempus.*

Templum Apollinis Aetiacum, A. 18. Palatinum, A. 29, vid. *Apollo.* Herculis Gaditanum, C. 7. Tiburtinum, A. 72. Iovis Opt.

periculi, Dom. 14. proscriptionis, A. 70. teansacto trib. potestatis tempore, T. 11. — suo quisque tempore, Ter. 2.

ea tempus qu. concionaudi habuisse eum, C. 55. quum non aliud auspicaudi tempus accommodatius videretur, Ner. 8. tempus ad consultandum petere, Vit. 16.

pro necessitate temporis, T. 6. licentia temporis, Cal. 54. licentia Sullani temporis, Ge. 11.

ad securitatem posteri temporis, C. 23.

diversis temporibus ac locis, T. 7. quae diversissimorum temporum sunt, Ner. 23.

quo magis in posterum — temporum ratio congrueret, C. 40. computata ratione temporum, Dom. 4. quum tempoeum ratio vix congruat, Gr. 7.

definitis — temporibus militiae, A. 49.

de singulis articulis temporum, Cl. 4. ultima vitae suae tempora, Cl. 46. temporum suorum eloquentissimus, Galb. 3.

tunc occasione temporum bellantem, C. 35. status temporum, C. 20, Galb. 10.

conditio temporum, C. 16, Cal. 31, 60, Oth. 4. ex conditione tumultuque temporum, Vespas. 10. quies temporum, A. 25. atrocitas temporum, T. 48, Cal. 6.

Cinnanis temporibus, Cal. 60. temporibus Sullanis, Gr. 13.

tempora capitis. oculis et temporibus concavis, Cal. 50.

Temporius i. q. *celerius*, *citius*. Oppon. *tardius*. temporius ut discumberet, Ter. 3.

Tempestas. cedere adversae tempestati, C. 58 tempestate turbida, Cal. 15.

adversis tempestatibus, T. 11. spurcissimis tempestatibus, C. 60.

quod tempestate serena tonuerat, Tit. 10.

simpl. tempestate orta, Oth. 7. repentina tempestate, Dom. 15. ad omnem maioris tempestatis suspicionem, A. 90.

continuae et immodicae tempestates, A. 47. austriuis tempestatibus, A. 81.

classium, quas tempestatibus — amiserat, A. 16. si quid sibi per tempestates accideret, Cal. 23. si cui quid per tempestates accidisset, Cl. 18.

Tempestivus. tempestiva convivia, Cal. 45, h. e. *ante iustam coenae horam*, *nonam fere vel decimam*, *incepta*. Male al. *intempestiva*, quae lectio ex inscitia librariorum omnes fere locos iuvasit; vid. Burm. ad h. l., Lips. exc. ad Tac. A. 14, 2, Freinsh. ad Curt. 5, 7, et 6, 2, maxime Salmas. ad Vopisc. Flor. 6.

Tempestive. parum tempestive adeuntes, Cl. 38. quod pater eius frigidam aegro sibi tempestive dedisset, Cl. 40. utebatur et versibus Gr. tempestive satis, Vesp. 23.

Tenax, vid. *Tenere*.

Tendere, a Gr. τείνειν. dum tendit citharam noster, dum cornua Parthus, Ner. 39.

a quo sibi quoque insidias tendi videbat, C. 35 (tanquam *retia*, *plagas*; conf. Sallust. Cat. 27, Cic. Leg. 1, 17, 47).

tendere sc. *tentoria* i. q. *manere*, *castra habere*.

iuxta cuius hortos tendebat (cohors), Galb. 12. legionariorum, qui multifariam diverseque tendebant, Galb. 19. ad praefe-

equidem memoria teneo seq. acc. c. infin., Rh. 2.

elegantem etc. rationem dicendi tenere, C. 55.

eum vitae ordinem tenuit, ut, T. 18. ordinem vitae fero hunc tenuit, Vesp. 21.

cognoscendi morem eum tenuit, ut, Vesp. 15. obstinatissime tenuit, ne, Tit. 8.

tenet vicinitatem opinio, tanquam seq., A. 6.

teneri. teneri castra ab Othone, Galb. 19. vi se et necessitate teneri, Cl. 10.

teneri studio al. rei vel hominis, A. 89, Dom. 8, 19, Cal. 55. superstitione, T. 36. voluptate, A. 45.

quo vitio minime tenebatur, Horat. quum et Agrippinae consuetudine teneretur, T. 7. necessitudines, quarum desiderio teneretur, T. 11.

unde i. q. *obnoxium esse rei, obstringi al. re.*

teneri lege, A 33. i. q. *poenae lege constitutae obnoxium esse.* ut — legibus iudiciariis aeque tenerentur, A. 56. i. q. *obstringerentur.* ut lege maiestatis facta dictaque omnia — tenerentur, Ner. 32. quo minus — SCto tenerentur, T. 35.

qui minore culpa tenerentur, Cal 16. caedis crimine teneri, Cl. 25.

non teneri ea (poena legis theatralis), A. 40.

ut tenerentur publico, Cal. 40, i. q. *obligarentur, vectigal aerario pendere cogerentur.*

qui sacramento non teneretur, C. 42.

Tenax. pecuniae parcus ac tenax, T. 46. quo tenaciores eorum (armorum) in proelio essent, C. 67.

tenaces morbi. variis et tenacibus morbis conflictatus est, Cl. 2.

Tenor. neque in clementiae, neque in abstinentiae tenore permansit, Dom. 10.

Tenso, vid. *Tendere.*

Tentare haud dubie deducendum a *tendere*, τείνειν, ut διατείνεσθαι est *omni studio s. virium intentione aliquid agere*; vid. Lexic. Xenoph. sub h. v.

i. q. *periculum facere rei, experiri, conari aliquid.*

seq. *ut.* tentavit per partem Tribunorum, ut seq., C. 11.

seq. *infin.*, A. 21, T. 2, 6, 54, 68, Cal. 16, Cl. 36, Ner. 2, 34, Oth. 8, Dom. 12.

tentare aliquid. acumen stili tentare, Rh. 5, i. q. *probare*, Gr. ἀποπειρᾶσθαι; vid. Oudend. ad h. l., Burm. ad Petron. c. 70.

seras conditiones pacis tentantem, A. 17. *simpl.* seu forte, seu tentandi gratia, A. 6, coll. T. 53.

i. q. *conari, agere.* C. Marcello eadem tentante, C. 29. nec tamen quidquam ante tentavit seq., Vesp. 6. Galbam tentantem res novas, Galb. 4.

tentare aliquem i. q. *experiri, periculum facere commovendi aliquem ad aliquid.*

Tribun. Centurionesque pract. de fugae societate tentavit, Ner. 47. quae tentare singulorum animos ad novas res viderentur, T. 12.

tentare i. q. *tangendo probare aliquid s. tractando explorare*, unde orta opinio Vossii in Etymol. aliorumque, qui verbum a *tenere* deduxerunt.

Terminare. manumittendi modum terminavit, A. 40, h. e. *terminum constituit.*

Terra. paene ut radiis prios, quam terra contigeretur, Ner. 6.

terra, quae omnium parens haberetur, C. 7. Terra mater, T. 75.

arbitrium orbis terrarum. C. 7. imperium orbis terrae, C. 61. dominum terrarum orbi natum, A. 94. omnia se a terris tunc numina declinarunt, A. 70.

quod depietum orbem terrae in membrana — circumferret, Dom. 10.

per omnem terrarum et caeli ambitum, A. 94. — in terras praecipitatum, Cal. 57. —

demissos ad terram ramos, A. 92. corvos — afflixit et ad terram dedit, A. 96. —

terra marique pace parta, A. 22. terra marive ingrediente se long. profectionem, A. 92. biremibus Pomp. terram legentibus, A. 16.

quoties terra in urbe movisset, Cl. 22, terrae motus, A. 47, T. 8, 48, 74, Ner. 20. tremor terrae, Ner. 48, Galb. 18. hiatus terrae, Cal. 31.

terrae i. q. *regiones.* in quascunque terras, C. 66.

Terrestre iter oppon. *maritimo*, Cal. 47.

[Te]rrere. terrebatur ad hoc evid. por[t]entis, Ner. 46. etiam citra bellum [p]osse terreri, Cl. 35. territus o[st]ento, T. 72. maiestate Praen. sor[t]ium, T. 63. minis al. ac violentia, [Ne]r. 34.

Territare. ut Germ. et Brit. [gen]tius immensi operis fama ter[ri]ret, Cal. 19.

Terror. summas sibi partes [terr]ore ac minis vindicantem, A. 16. creditorum turbam non nisi terrore calumniae amovit, Vit. 7.

vultum — ex industria efferabat, componens ad speculum in omnem terrorem ac formidinem, Cal. 50. nullam noctem sine aliquo terrore transactam, Cal. 59.

Terribilis. terribilis cunctis et invisus, Dom. 12. quum exspectatio adventus Iubae terribilis esset, C. 66.

Tertius. Tertia deducta est, C. 50. (lusus in verbo, quod vel *tertiam partem*, vel *Tertiae* nomen significat). — tertius decimus, A. 26. tertia legio, Oth. 10. *Tessera* i. q. *signum, quo quid significatur et agnoscitur*, Gr. σύνθημα, σύμβολον.

data tessera sc. *militari*, et per libellum quidem. Recte Causab. monet. h. l. non de *signo mil.* cogitandum, sed de *praecepto ducis.*

tesserae saepissime *tabulae, quibus ostensis frumentum, nummos, vel quidquid inscriptum erat, accipiebant. Linea dives* dicitur Martial. 7, 78.

tesserae frumentariae, Ner. 11. ter in annum quaternum mensium tesseras dare destinavit sequ., A. 40. — tesseras nummarias duplicavit, A. 41.

omne genus rerum missilia sparsit — quinquagenas tesseras in singulos cuneos equ. ac senet. ordinis pronuntiavit, Dom. 4.

Tessellata pavimenta h. e. *ex tesseris s. calculis quadratis composita*, quibus *musivi operis* nomen datum, v. Salmas. Exerc. Plin. p. 1214. Distinguuntur a *sectilibus*, C. 46. (cf. *Lucil.* apud *Cic.* Orat. 3, 43, « *ut tesserulae omnes endo pavimento atque emblemate vermiculato* »).

Testae inter plausuum genera a Ner. reperta, Ner. 20.

C. 83). a M. Gallio Sen. testamento adoptatus, T. 6. testamento semper in bona et nomen ascitum, Galb. 17,

de inhibenda testamenterum licentia, A. 55, h. e. *conviciorum*, *quae testatores saepe erga Principes effundere solebant in testamentis*, v. not.

nonnolli patrum fam. testamento caverunt, ut seqo., A. 59. — (coll. Dom. 9).

quum de *falso testamento* ageretur, omnesque signatores lege Cornelia tuerentur sequ, A. 33. cognitio falsi testamenti recepta est, in quo et ipse signaverat, Cl. 9.

a Ner. cautum, ut in testamentis primae duae ceras, testatorum modo nomina inscripto, vacuae signaturis (h. a. testibus, qui signaturi essent) ostenderentur; ac ne quis alieni testamenti scriptor legatum sibi ascriberet, Ner. 17.

relictum se participem imperii, sed fraudem testamento adhibitam, Dom. 2.

Tetraones, τετράωνες, inter hostias Caligulae, Cal. 22, cf. Plin. 10, 22.

Textrinum, *ars texendi*. textrinum didicit, Gr.°23. Apud Cicer. Verr. 4, 26, et 46.

textrinum est *officina textoria*, v. Oudend. ad l. n. Sed eodem modu *scriptum* legimus pro *munere scribae* et similia.

Thalamegus navis i. q. *cubiculo instructa*, C. 52. *Seneca* de benef. c. 7. *navem cubiculatam* dicit.

Theatrum sommae magnitodinis, Tarpeio monti accobaus, destioavit Caesar, C. 44. an in sacra via vel in aditu theatri adorirentur, C. 80.

theatrum Pompeii, A. 31, T. 47, Cal. 21, Cl. 11, Ner. 46. Marcelli, A. 29, 43. scena Marcelliani theatri, Vesp. 19. Corn. Balbi, A. 29.

legatam in opus novi theatri pecuniam, T. 31.

concosso repente moto terrae theatro, Ner. 20.

per trina theatra virgis caesum, A. 45.

Theatralis poena, A. 40, h. e. constituta *lege Iulia theatrali*. cf. Plin. 33, 2. licentia theatralis, Dom. 8.

Thecae calamariae aut graphiariae, Cl. 35.

Thema i. q. *sidus natalicium*, *genitura*, *genesis*, A. 94.

Thensa, v. *Tensa* sub voc. *Tendere*.

Thermae. fabricavit et deceres Liburnicas — magna thermarum et porticuum et tricliniorum laxitate, Cal. 37. thermae Neronis, Ner. 12. (*Eutrop.* 7. 9).

thermae Titi, Tit. 7. 8.

Thesaurus. thesauros antiquissimae gazae, Ner. 31.

Thorax M. Alexandri, Cal. 52. subucula et thorace laneo — muniebatur, A. 81.

Thronus. auratos thronos, A. 70. sec. vulg. Sed leg. *toros*, v. Oudend. et infra voc. *Thorus*.

Thus. supplicara thure ac mero, A. 35. thure ac vino, T. 70.

Thyrsus. laetoculae, A. 77.

Tiara. precanti (Armeniae regi), tiara dedocta, diadema imposuit, Ner. 13.

Tibia. magoo tibiarum et scabellorum crepitu, Cal. 54. (per zeugma; nam *crepitus* pr. ad *scabella* tantum pertinet).

Tibicen, T. 44, 70. tibicines in funere, C. 84.

Tibialia h. e. *fasciae*, *quibus tibiae involvebantur*, A. 82. v. Casaub. ad h. l.

familiae venali, ad indicandas singulorum virtutes et artes. quum familia alicuius venalis produceretur, non temere quem literatum in titulo, sed literatorem inscribi solitum esse, Gr. 4.

victimis votisque. ut ab heredibus suis praelato victimae titulo in Capit. ducerentur, votumque pro se solveretur: *quod* sequ. (quae verba tituli sunt), A. 59. qui capita sua titulo proposito voverent, Cal. 14.

tituli i. q. *lemmata, inscriptiones numerum*, quales sunt *Martial.* l. 14 et 15. munera dividebat — titulis obscuris et ambiguis, A. 75.

Vnde *titulus* omnino i. q. *nomen, alicui rei v. homini impositum, in utramque partem, ad honorem vel ignominiam.*

actum in Senatu, ut titulis suis, quasi Augusti, ita et Liviae filius, adiiceretur, T. 50, i. q. *appellationibus, cognominibus, quae in operibus, statuis, literis, orationibus ei darentur.*

manente officii titulo, T. 63, h. e. *nomine honorifico sine vera potestate.*

tertium et quartum consul. titulo tenus gessit, C. 76. milit. genus, quo absentes et titulo tenus fungerentur. Cl. 25. honorem praet. urbane eum cons. potestate suscepit titulo tenus, Dom. 1. Sequ. *nam iurisdictionem ad collegam proximum transtulit.* omnes (consulatus) paene titulo tenus gessit, Dom. 13.

quum, decretis sibi a Sen. ornamentis triumph., leviorem maiestati principali titulum arbitraretur, Cl. 17, i. q. *minus honorificam appellationem.*

plurimae factiones, titulo collegii novi, ad nullius non facinoris societatem coibant, A. 32, i. q. *sub nomine coll. novi.*

Toga. detractumque socculum dextrum inter togam tunicasque gestavit assidue, Vit. 2.

hieme quaternis cum pingui toga tunicis — muniebatur, A. 82.

ut — vix pauci complexu togaque obiecta protexerint, C. 14.

convenisse signum, ut togam de humero deiiceret, C. 9, h. e. *de sinistro humero detraheret.* genu nixus, deiecta ab humeris toga, nudo pectore deprecatus est, A.52.

toga caput obvolvit, simul sinistra manu sinum ad ima crura deduxit, C. 82.

ut, calcata lacinia togae, praeceps per gradus iret, Cal. 35.

togis (usus est) neque restrictis, neque fusis, A. 73 (C. 45, *fluxiore cinctura*, et *male praecinctus puer*).

togam virilem sumere, A. 8 (ubi de *anno* vide, quae dixi in nota) 94, T. 7, Galb. 4, Vesp. 2, uno atque eodem die togam sumsit, barbamque posuit, Cal. 10.

die virilis togae, A. 66, Cl. 2, Cal. 15. togam dare impubi teneroque adhuc, Cl. 43.

liberis Senatorum — protinus vir. togam, latum clavum induere, et Curiae interesse permisit, A. 38. inepta est lectio *virili togae.* Asyndeton ostendit, statim post vir. togam, sumto lato clavo, Curiae interfuisse.

renuenti — ab utroque humero togam apprehendit, C. 82. ut descendentem e tribunali — et lacinia togae retenta, interdum pedo apprehenso, detinerent, Cl. 15. —

puero — bullam et praetextam togam imposuere, Rh. 1 (*ut ingenuum fingerent*). —

concubinas tondere ad virilem modum, Ner. 44.

Tonsor. ut raptim compluribus simul tonsoribus operam daret, A. 79.

apud amitam Lepidam nutritus est, sub duobus paedagogis, saltatore atque tonsore, Ner. 6.

Tophinus, ex lapide topho, Cl. 21. v. Plin. 17, 4.

Toreumata, C. 47, i. q. *vasa sculpturis exornata*.

Tormentum. v. post verbum *Torquere*.

Torpere. digitus torpens contractusque frigore, A. 80.

Torquere. raptum e tribunali servilem in modum torsit, A. 27. ut — torqueri sine mora iusserit, T. 62.

hoc quoque adiecit, ne vinctos unquam tortusve quis ullo libertatis genere civitatem adipisceretur, A. 40. v. not.

Tortor, cognomen Apollinis ob Marsyae supplicium, A. 70.

Torques. torques inter dona militaria, A. 25, C. Nonium — aureo torque donavit, A. 43. Al. *aurea*, ad qu. l. v. Oudend. de duplici genere vocis.

Tormentum. cui tormentis expressa confessio est, T. 19. incertis quaestionibus atque tormentis, Dom. 8. res per tormenta quaesita est, T. 58. neque tormentis neque supplicio cuiusquam peperait, T. 62. post longa et exquisita tormenta, ibid. fidicularum simul urinaeque (sc. retentae) tormento, ibid. quod excruciata gravissimis tormentis de scelere patroni reticuisset, Cal. 16. tormenta quaestionum — repraesentabat, Cl. 34; cf. *Quaestio*.

Torus. ne toro qu. cubuisse aiunt, nisi humili et modice instrato, A. 73.

toro residens, Cal. 50. in cubiculum vocavit, assidere in toro iuxta coëgit, Dom. 11.

fugit et auratos Iupiter ipse toros, A. 70. Ita legendum, quum plures codd. exhibeant *thoros*, et *throni* non Latinitatis sint huius aevi. v. Oudend.

Totidem, C. 38, 56, A. 99. haud ultra verba, et quidem totidem fere atque eadem, Vesp. 14.

Totus. totum se ad quietem contulit, T. 15.

per totos dies, T. 62. toto die, Tit. 8. Al. *tota*. per totum diem, T. 21.

De dativo *toto*, v. Oudend. ad Ner. 12 (ubi plerique libri: *toto certamini*) et ad Caes. B. Gall. 7, 66, et Lucan. 2, 383.

Toxicum, venenum, de quo v. Plin. 16, 10. — Burro, remedium ad fauces pollicitus, toxicum misit, Ner. 35.

toxico, incertum, pultine addito — an immisso per clysterem Cl. 44.

Trabeatus, *trabea*, h. e. *veste*, *cui trabes* s. *virgae purpurae intextae*, *indutus*.

ut Equites Rom. — trabeati et cum hastis militaribus praecederent eum, Dom. 14. v. Lips. ad Tac. A. 3, 2, Ruben. de lato clavo 1, 5, Ferrar. de re vestiar. P. 1, I. 2, 6.

trabeatae sc. fabulae. novum genus togatarum, Gr. 21.

Tractare. v. *Trahere*.

Tradere s. *Transdere*. eique Iovem flagellum tradidisse, A. 94.

magistr. ac Senatu domum accitis, rationarium imperii tradidit, A. 28.

libellum tradentem adversarium suum, Cl. 37.

Trahere. bis senis equis — trahentibus (currum), A. 94.

trahi criuibus, Ner. 41. — unco trahi, T. 61, Ner. 24, Vit. 17. seminudus in Forum tractus est, Vit. 17. corpus occisi in Tiberim trahere, C. 82. trahi se ab Oct. in artissimas tenebras, Ner. 46. traeium (sc. ab equis) pusionum agitatorem, Ner. 22.

paludamentum mordicus trahens, C. 64. — piscatores trahentes rete, Rh. 1.

i. q. *haurire, desumere.* veteres controversiae ex historiis trahebantur, Rh. 1.

genus trahere ex al. stirpe, T. 3. cognomen Galbae cur aut unde traxerit, Galb. 3. —

sorte tracta, T. 14.

quod ad se quisque spem traheret, A. 94, i. q. *ad se referret.* id de Imper. Rom. praedictum Iudaei ad se trahentes, Vesp. 4. ut in contumeliam suam traheret, si sequ., Dom. 18. —

ambitione tractum, T. 21 (ita omnes codd. *Tactum* Casaub. primus dedit, v. Graev. et Oudend. ad h. l.)

trahere bellum i. q. *extendere*, A. 16, Oth. 9.

unde *trahi* i. q. *diutius detineri.* querentes, trahi se a Caesare, T. 31.

Tractare. tractatus lanuginem eius, Ner. 34, i. q. *mulcens.*

i. q. *in manibus habere, versare.* quos quoque tempore tractaret auctores, T. 56.

unde *agere cum aliquo*, Gr. μεταχειρίζεσθαι. amicos tanta semper facilitate tractavit, C. 72. militem tractabat pari severitate atque indulgentia, C. 65. ita socios tractavit, ut sequ., A. 3. non pro spe meritorum tractari, A. 13. populum tanta comitate tractavit, Tit. 8.

tractare de al. re i. q. *agere, colloqui.* cum quibus de negotiis ad frequentem Sen. referendis ante tractaret, A. 35. — quin de conditionibus continuo tractaret, Cl. 26. —

Sed Dom. 10, *quasi — divortium suum cum uxore tractasset* inepta est lectio pro *taxasset.*

Tractabilis, *cum quo agi potest, qui agi secum patitur*, Gall. *traitable.* Agrippam nihilo tractabiliorem, immo in dies amentiorem, A. 65.

Traiicere s. transiicere. transit. traiecto exercitu, C. 33. traiecto in Siciliam exercitu, A. 16. quadrag. millia dediticiorum traiecit in Galliam, T. 9. paucos de custodia Germanos traiici iussit, Cal. 45.

Inde *flumen, mare ipsum traiici* dicitur. in traiiciendo Rubicono flumine, C. 81.

freto classe traiecto, T. 2. traiecti et quasi domiti Oceani insigne, Cl. 17.

si flumina morarentur, nando traiiciens, C. 57. traiecturus Rhenum, T. 18.

intransit. quum per angustias Hellesponti vectoria navicula traiiceret, C. 63.

traiicere ex Sicilia apparantem, A. 47. Mox: nec mox occasio aut causa traiiciendi fuit. mox Neapolim traiecit, A. 98. traiecit in Achaiam, T. 4. quum — traiecisset Samum, T. 12. huc dum hibernis iam mensibus traiicit, C. 4. quum deinde paucos post dies in proximas Camp. insulas traiecisset, Cal. 14.

i. q. *perfodere, perforare, transfigere.* ter lino per foramina traiecto, Ner. 17.

provincias Ach. et Maced., quas Tib. ad curam suam transtulerat, Senatui reddidit, Cl. 25. ius sacerdotum subrogandorum a collegiis ad populum transtulit, Ner. 2. ut ab aerario causae ad Forum ac recuperatores transferrentur, Ner. 17.

qua curationem eam in alium transferebat, C. 15. iurisdictionem ad collegam proximum transtulit, Dom. 1.

appellationem mensis Augusti in Septembrem transferendam, A. 100.

an Asiat. oratorum — verb. volubilitas in nostrum sermonem transferenda, A. 86.

Translaticius. publicum et translaticium ius, A. 10, h. e. *a maioribus translatum edictis et formulis*, inde i. q. *ordinarium*, *commune*, *usitatum*, cf. Ernest. in Clav. Cicer. sub h. v., et interpr. ad Plin. ep. 9, 37, 1, *translaticia haec et quasi publica officia.*

translaticiae postulationes, Ner. 7, oppon. *maximis*; sunt igitur *leves*, *vulgares*, *ex notissimo iure repetitae.*

translaticium funus, Ner. 33, i. q. *vulgare*, *non insigne.*

Translatio. per domicilii translationem, Ner. 9.

Transfigere. transfixus femore et humero, C. 68.

Transfigurare. puerum Sporum — etiam in muliebrem naturam transfigurare conatus, Ner. 28. Asturconem posteriore corporis parte in simiae speciem transfiguratum, Ner. 46. aede Castoris et Pollucis in vestibulum transfigurata, Cal. 22.

Transfretare. quam primum transfretaturi, C. 34.

Transfugere, Ner. 3.

Transfugae barbari, Cal. 47. ob non redditos transfugas, C. 17.

Transgredi. transgressus Euphratem, Cal. 14.

de traiectu maritimo. in Macedoniam transgressus, C. 35, v. Gell. 10, 26. —

in lectum inde transgressus, A. 78.

aquila eum saepius *circumvolavit*, *transgressaque* in vicinam aedem sequ., A. 97.

Transigere. cf. *Agere. de tempore.* adolescentiam — per haec fere transegit, T. 7.

per haec ac talia maxima aetatis parte transacta, Cl. 10. transacto tribun. potestatis tempore, T. 11. vixdum mense transacto, Vit. 8. nullam noctem sine aliquo terrore transactam, Cal. 59. sponsalia filiae natalemque geniti nepotis silentio ac tantum domestica religione transegit, Cal. 12.

de negotio i. q. *ad finem agere*, *perficere*, *absolvere.*

Philippense bellum duplici proelio transegit, A. 13. sine bello rem transigi posse, Oth. 10.

potestate transacta, A. 40, coll. T. 11. ecquid iis videretur mimum vitae commode transegisse, A. 99. transacta raptim consultatione, Ner. 41. multa ioco transigebat, Vesp. 22.

transactum negotium, oppressos, qui tumultuarentur, Galb. 19, i. q. *confectum.*

velut transacto iam periculo, Dom. 16, h. e. *periculi tempore.*

se transigere ferro i. q. *traiicere*, T. 45.

Transilire pro *Transsilire.* transiluit in navem, C. 68. Ita cod. Salm. et Vindob. sec. Volgo *transilivit.* v. *Desilire.*

cum Domitianumque transnominavit, Dom. 13. mox Pansam se transnominavit, Gr. 18.

Transportare. Agrippam in insulam transportavit, A. 65. cf. *Transferre.*

Transvehere. neque in Brit. transvexit (exercitum), nisi sequ. C. 58.

in transvehendo (gerund. pass., ut *ad gestandum*, Galb. 8. v. *Gestare.* Ita frequens Nostro partic. pass. *praetervehens*), A. 38.

Transvectio Equitum *in recognitione*, A. 38 (v. Ovid. Trist. 2, 90 et 542). cf. Rosin. Ant. Rom. 4, 11.

Transversa charta scriptae epistolae, C. 56.

Tremor terrae, Ner. 48, Galb. 18.

Tremulum caput, Cl. 30.

Trepidus. obnoxium et trepidum egit, T. 12. tristis ac trepidus, Cl. 10. foedum in modum trepidus, Cl. 36. trepidum eum interdicta aula sequ. Vesp. 14.

adeo plerumque trepidos (milites in fuga), C. 62.

Trepide. quam trepide anxieque certaverit, Ner. 23.

Trepidatio. reliquum temporis cum magna trepidatione vigilavit, Ner. 34. inter proximos versanti et trepidatione detecto, T. 19.

Trepidanter effatus sequ. Ner. 49.

Tribuere. cui maritoque eius plurima et immensa tribuit, C. 52. praetoriis viris consularia ornamenta tribuit, C. 76. ambobus communem sepulturae honorem tribuit, A. 17. tr. coronas, A. 25. dona milit. ibid. etiam defunctae honores maximos tribuit, A. 61.

non debere talia praemia tribui, nisi sequ. T. 54. latum clavum etiam libertini filio tribuit, Cl. 24. loca Equiti secreta a ceteris tribuit, Ner. 11.

si quid praeterea desiderarent, promittens se tributurum, Tit. 9.

Tributum. quod civitates Hisp. Galliarumque gravioribus tributis punisset, Galb. 12.

auxisse tributa provinciis, nonnullis et duplicasse, Vesp. 16. qui imposita genti tributa non pependissent, Dom. 12.

nullo rerum aut hom. genere omisso, cui non tributi aliquid imponeret, Cal. 40.

Tributarius Gallus quidam, A. 40. Sequ. *immunitatem obtulit*, et: se facilius passurum, *fisco* detrahi aliquid.

Tribules. v. *Tribus.*

Tribunal, cum subselliis tribunalia, C. 84.

Praetorem raptum e tribunali, A. 27. tribunal Praetoris in theatro, A. 44 (ad *podium*. v. Lips. de amphith. c. 11). coll. Cl. 21. « ludos — e tribunali posito in orchestra commisit ».

pro tribunali. v. *Pro.*

descendentem e tribunali, Cl. 15. deserto tribunali, ascendit ad sacerdotes, Cl. 33.

positum in Septis tribunal, Senatu adstante, conscendit, T. 17.

Tribus. in *comitiis centuriatis*. ut plura ipse in eorum tribubus suffragia, quam uterque in omnibus, tulerit, C. 13. v. not. ad hoc caput. Ita: edebat (candidatos) per libellos, circum *tribus* missos, C. 41. in campo, *per comitia tribus ad suffragia vocantem*, C. 80. Saliuator universas *tribus* in censura notavit levitatis nomine, quod, quum se post priorem consulatum multa irrogata condemnasset, *Consulem iterum Censoremque fecissent*, T. 3. v. quae Vrsinus ex Ant. Augustino ad Liv. 1, 43, §. 12.

Tribunorum nonnulli a praetorianis occisi, Oth. 8.

quidquid praetorianarum cohortium fuit, uno exauctoravit edicto, iussas Tribunis tradere arma, Vit. 10.

Tribuni aerarii, tertium indicum genus e plebe, a Caesare sublati, C. 41.

Tribunatus. L. Saturnini seditiosus tribunatus, C. 12.

tribunatu militum, qui primus Romam reverso *per suffragia populi* honor obtigit, C. 5. ubi v. not. — De loco Vesp. 2, ubi legendum *Tribunus mil.* v. supra. —

liberis Senat. militiam auspicantibus non tribunatum modo legionum, sed et praefecturas alarum dedit, A. 38. v. not. equestres (h. e. Equitum Rom.) militias ita ordinavit, ut post cohortem alam, post alam tribunatum legionis daret, Cl. 25.

Tribunicius. potestas tribunicia. auctores restituendae tribun. potestatis, cuius vim Sulla deminuerat, enixissime iuvit, C. 5. cf. Vell. 2, 30, et quos in nota citavi. —

tribunic. potestatem Augustus *perpetuam* recepit, in qua semel atque iterum per singula lustra collegam sibi cooptavit, A. 27. v. Tac. A. 1, 9, et 3, 56, et not. ad l. c.

Collegae prius Agrippa, et iterum Tiberius, de quo v. T. 9: «Consul iterum etiam tribunic. potestatem in quinquennium accepit». et c. 11: «transacto tribun. potestatis tempore». Mox c. 16. data rursus potestas tribun. in quinquennium. iure tribun. potestatis coacto Senatu. T. 23. v. not.

Vespas. ne tribun. quidem potestatem et Patris patr. appellationem nisi sero recepit, Vesp. 12. collega Tito, Tit. 6.

subsellia tribunicia, C. 78.

comitiis tribuniciis, si deessent *candidati Senatores* (v. ad A. 10), *ex Equitibus Rom.* creavit, ita ut potestate transacta, in utro vellent ordine, manerent, A. 40.

Tribus. v. supra. *Tributum*, *Tributarius* v. post verb. *Tribuere*.

Triclinium. convivatus assidue per provincias duobus tricliniis, uno, quo sagati palliative, altero, quo togati cum illustrioribus provinciarum discumberent, C. 48.

qui (opsonia vetita) iam apposita a triclinio auferrent, C. 43. —

i. q. *coenaculum*. feminam consul. e triclinio viri coram in cubiculum abductam, A. 69.

tumulum quum e triclinio animadvertisset, A. 98. instans in medio triclinio, T. 72. ad calfaciendum triclinium, T. 74. prospexit o triclinio ardentem rogum, Cal. 23. egressus triclinio, Cal. 36. quum post epulas triclinio digrederetur, Ner. 43.

circuito demum triclinio, Cl. 8. nec temere unquam triclinio abscessit, Cl. 33, i. q. *de coena*. quum in triclinio decubuit, Cl. 39. inferri in triclinium imperavit (venenum), Ner. 33. perruperunt in triclinium usque, Oth. 8. bos arator, decusso iugo, triclinium irrupit, Vesp. 5. a secreto in balineum tricliniumque transibat, Vesp. 21. serius tandem ingressum triclinium, Ter. 3. flagrante triclinio ex concepto camini, Vit. 8.

deceres Liburnicae, magna therm. et portic. et tricliniorum laxitate, Cal. 37.*

i. q. *epulae ipsae*. curare eum ludis Martial. triclinium sacerdotum, Cl. 4.

quum vellet, iusti triumphi decus unde acquireret, Cl. 17. Britannico triumpho, Cl. 28.

quasi inter solemnia triumphi, Ner. 2. milites se triumphi eius, Ner. 25.

Vespasiani triumphus de Iudaeis, Vesp. 8. triumphi die, Vesp. 12. qui triumphum — tam inepte senex concupisset, ibid.

triumphum utriusque (Vespasiani et Titi) Iudaicum equo albo comitatus est, Dom. 2. duo triumphi Domitiani de Cattis Dacisque, Dom. 6, 13.

Ianos arcusque cum quadrigis et insignibus triumphorum — exstruxit, Dom. 13.

Triumphare. Claudia virgo Vest. fratrem, iniussu populi triumphantem, asceoso simul curru, usque in Capit. prosequnta, T. 2.

triumphanti Caesari et subsellia tribuo. praetervehenti unus e collegio Pontios Aquila non assurrexit, C. 78.

triumphaturi Caesares, Galb. 1. fuitque mos triumphantibus sequ. ibid.

per medias civitates ritu triomphantium vectos est, Vit. 10.

Germanicus, hoste devicto, triumphavit, Cal. 1. Claud. triumphavit maximo apparatu, Cl. 17. Titus triumphavit cum patre, Tit. 6.

Triumphalis simpl. v. *vir triumhpalis* i. q. *qui triumphum egit*, C. 4, A. 30, Ner. 30. triumphali patre, Cl. 26. Tauri bis Consolis ac triumphalis, Ner. 35. oravit causas etiam triomphalis, Cal. 3, h. e. *etiam post triumphum.* Inepta est lectio *triumphales.*

solos triumphales — nooquam donis (militaribus) impertiendos putavit, quod ipsi quoque ius habuissent tribuendi ea, quibus vellent, A. 25.

triumphali effigie statuas ducum Aug. in utraque Fori sui portica dedicavit, A. 31. triumphalem ornatum Calig. assidue gestavit, Cal. 52.

ornamenta triumphalia. v. *Ornamentum.*

Triumvir. Luc. Antonium, Triumviri (Marci) fratrem, A. 9, T. 4. quum *Triumvirum* legeret M. Lepidum, A. 54 (distinguitur a M. Lepido filio. Iniuria mutaverunt in *vir virum.* v. not.).

contractis ad Bononiam Triumvirorum copiis, A. 96. quum exitu anni discordia inter Triumviros exorta esset, T. 4.

Triumviratus. De triumviratu Caesaris, Pompeii et Crassi v. not. ad C. 19 fin.

triumviratum Reip. constituendae per decem annos administravit, A. 27.

triumviratus legendi Senatus, et alter *recognoscendi turmas Equitum* inter nova officia ab Aug. excogitata, A. 37.

Troiae lusus. v. ind. prim.

Tropaeum. tropaea C. Marii de Iugurtha, deque Cimbris atque Teutonis, olim a Sullà disiecta, restituit Caesar, C. 11.

Druso Senatus marmor. arcum cum tropaeis via Appia decrevit, Cl. 1.

sculptura gemmae Victoriam cum tropaeo exprimente, Galb. 10.

troncatis arboribus et in modum tropaeorum adornatis, Cal. 45.

unde omnino *lignum*, *quo quid suspenditur.* tropaeum cum veste, in qua fuerat occisus, C. 84.

Truncus de *corpore mutilato*, Galb. 20.

Truncare arbores, Cal. 45.

Tum. v. *Tunc.*

Tumere. tumentibus oculis (sc. lacrymis), T. 7.

Tumores crebri et subiti in facie, T. 68.

Tumultus. tumultus, rerum nov. initia, coniuratione distingu., A. 19 (ubi a minori ad maius procedit auctor, a *tumultibus* h. e. *seditionibus* turbae v. militum, incertis vel obscuris auctoribus, ad rerum nov. initia etc.).

per tumultum successor ei nominatus, C. 34, h. e. *inter turbas domesticas, sine comitiis v. suffragiis.* excubias per Vrbem indixit, ne quis tumultus exsisteret, A. 23.

initio civilis tumultus, C. 38. quo materiam tumultus post se subduceret, T. 22. ex conditiona tumultuque temporum, Vesp. 10.

si tumultus in graviore annona metueretur, A. 25.

populares tumultus et ortos grav. coërcuit, et, ne orirentur, sedulo cavit, T. 37. diffidens tumultumque metuens, T. 65. ad primum tumultum lecticarii — in auxilium accurrerunt, Cal. 58. tumultu inter moras exorto, Oth. 11. ad primum tumultum proclamasse eum sequ., Galb. 20. primo tumultu, Ner. 49.

omnino *concursus hominum.* an iam de se tumultus foris esset, A. 99. elisi per eum tumultum seq. Cal. 26.

unde *de praelio.* in pugnae tumultu, A. 11.

strepitus hominum per multas inconditasque voces. hanc legem prae tumultu recusantium perferre non potuit, A. 34. ut unus in tumultu proclamaret, T. 24.

ne sedato quidem tumultu (cachinnantium), Cl. 41.

bellum repentino concursu excitatum. provinciam, et intestina dissensione et barbarorum tumultu inquietam, Galb. 7.

Tumultuari. tumultuantes milites, C. 69, Cal. 9, 51. oppressos, qui tumultuarentur, Galb. 19.

bellum movere, Britanniam tunc tumultuantem, Cl. 17. tumultuari Gallias comperit, Galb. 9.

i. q. *strepitum movere.* Equiti Rom. tumultuanti (in spectaculis), Cal. 55.

Tumultuarius i. q. *subitarius, rapide factus.* tumultuario rogo semiambustum, Cal. 59.

Tumultuosus. interpellatus tumultuosioribus literis, Ner. 40, h. e. *quae seditiones et turbas nuntiarent, et urgentes quidem et proximas.*

Tumultuose. multitudinem confluentem operamque sibi — tumultuosius pollicentem, C. 16. provinciae — tumultuosius inter se agebant, Vesp. 8.

sibi post prandium quam tumultuosissime, adesse hostem, nuntiari, Cal. 45, h. e. *cum maxima trepidatione, quasi urgente periculo.*

Tumulus. iuxta Iuliae tumulum, C. 84. Mutin. acie interemptorum civium tumulo publice exstructo, A. 12. ambobus communem sepulturae honorem tribuit, ac tumulum ab ipsis inchoatum perfici iussit, A. 17. Masgabae, ante annum defuncti, tumulum, A. 98. qui — vernis aestivisque floribus tumulum eius ornarent, Ner. 57. iuxta Maecenatis tumulum, Horat.

exercitus honorarium ei tumulum excitavit, Cl. 1, h. e. κενοτάφιον.

taris, A. 14. admissa turba paganorum, A. 27. visa quondam pro concione pullatorum turba, A. 40. in turba vexatus, A. 53. impulsu turbae, Galb. 18.

tumulum magna turba multisque luminibus frequentari, A. 98. quo minor turba Romae foret, T. 2. prae turba occurrentium, prosequentiumve, Cal. 4. concursu irrumpentia in Curiam turbae, Cal. 14. Equites rom. matronae, super innumeram turbam ceteram, Cal. 26. infensus turbae, Cal. 30 (Opp. *Senatores* et *ordo equester*). surgens at ipse cum cetera turba, Cl. 12. summota per conscios Centurionis turba, Cal. 58. miserante obvia turba, Cl. 10. detentus quondam medio Foro a turba, Cl. 18. deficiente militum ac familiarum turba, ibid. summota operariorum servorumque turba, Cl. 22. dimota paganorum turba, Galb. 19. turba militum — prosequente, Ner. 2.

cum Mazacum turba atque cursorum, Ner. 30. e media salutantium turba, Galb. 17.

unde omnino de *multitudine vili et incondita*. Senatorum affluentem numerum deformi et incondita turba, A. 35.

turbae. in levioribus turbis, C. 20. turbarum metu, T. 4.

Turbare. turbare omnia ac permiscere voluisse, C. 30. ubi turbari rursus cuncta sensit, Tit. 5.

turbatus religione simul atque periculo, Ner. 19. turbatus nunciis de seditione militum, A. 17.

fastos correxit — adeo turbatos sequ. C. 40.

turbatiore caelo, T. 69. turbatius mare, Cal. 23.

Turbidus. tempestate turbida, Cal. 15.

Turbulentus. turbulentissimae leges, C. 16.

Turdus, T. 42.

Turma. Troiam lusit turma duplex, maiorum minorumque puerorum, C. 39.

turmae Equitum, A. 37, 38.— turma equitum praetorianorum, Cl. 21.

Turpis. ira turpior, Cl. 30. turpissimae sordes, Vesp. 19.

quia mutare turpe erat, C. 14.

Turpitudo. turpitudinem et impudentiam, A. 42.

Turris. turris Phari terrae motu Capreis concidit, T. 74.

in altissima turri repertus est, A. 94. altissimam turrem excitavit, Cal. 46. Vindob. pr. *turrim*, ut Cl. 20, ubi omnes praeter unum Copes. « superposuit altissimam *turrim* in exemplum Alexandrinae Phari ».

e *turre* Maecenatiana, Ner. 38; sed multi *turri*, ut A. 94.

Tussis. propter assiduam et ingravescentem tussim, Cal. 23.

Tutari, *Tutela*, *Tutor*, *Tutus*. v. sub *Tueri*.

Tute. quid ille tibi, et quid illi tute dederis, C. 49. Ita cod. Salm. et reliqui optimae notae. Vulg. *tu*, v. Oudend.

Tympanizare. de Gallo matris Deum tympanizante, A. 68.

Tyrannus, T. 75. *Tyrannicidae*, T. 4. Lucan.

Tyro, *Tyrunculus*, *Tyrocinium*. v. *Tiro* etc.

U.

Uber. quum a nutricia ubere auferretur, T. 6.

Uber adiect. uberi vinearum proventu, Cl. 16. uberrimum con-

prius quam ultra progrederetur, Cl. 14. *ne tunc qu. ultra progressus*, *quam ut* sequ. Cal. 3. *non ultra quam* compedibus coërcuit, A. 67. coniurationes *non ultra* arguit, *quam ut* seqq. C. 75.

Ulterior Hispania, C. 7, 18, 56.

Ultimus. ultimo proelio, C. 36. versus aliqui demti sunt *ultimo libro*, Pers.

ad ultimum vitae finem, A. 58. docuit ad ultimam aetatem, Gr. 3.

ultimae sortis homines, A. 19, i. q. *infimae conditionis*.

ultima poena, C. 14, i. q. *supplicium*, Gr. τὰ ἔσχατα.

ultimo adverb. Ner. 32.

Ultro. Acute Gesner. in Thes. propriam vim huius partic. in eo esse dicit, ut *initium aliquod actionis* significet *ab eo*, *unde non exspectabatur*, adeoque *ultro facere* dicatur, qui non rogatus, non invitatus, non laesus, ipse velut *ultima origo* sit actionis; *ultro fieri*, ubi nihil praecesserit eorum, quae alias soleant. Mihi etiam persuasum, derivandam vocem ab ant. *uls*, et cognatam cum *ultra*, quod patet ex dictione *ultro citroque*. Est igitur ablat. masc. vocis *ulterus*, ut *ultra* femin., et modo *ab ultimo fine* h. e. *sponte*, *ex integra alicuius voluntate* significat, modo *ad ulterius* h. e. *insuper*. Multo magis te impedias adoptata sententia *Becmanni* de orig. Lat. L. p. 479, qui *ultro* putat esse i. q. *vultro* a verbo *volo*, *vultum* v. *vultrum*, *velle*. —

per hunc pontem *ultro citro* commeavit, Cal. 19. Ita cod. Salm. et optimi quique, v. Oudend. ad h. l. et Drakenb. ad Liv. 9, 45, §. 2. Vulg. *ultro citroque*. —

i. q. *sponte*, ubi ostendit, *occupasse aliquem aliquid, nihil praegressum* etc. cui prov. Hisp. *ultro* extra ordinem data sit, C. 9, h. e. *non petenti*. multitudinem, *sponte et ultro* confluentem, C. 16 (ex more Suetonii, quo auget vocabula. *Sponte* est *proprio consilio*, et *ultro* i. q. *non vocatum*. Poterat una voce defungi), qui tunc ultro inopinatus advenerat, Oth. 4. quaedam se de coniur. ultro ad eum detulisse, C. 17, h. e. *non rogatum*. gentibus ultro lacessitis, C. 24, h. e. *non prius lacessitus*.

ultro ad deditionem hortatus, C. 63, i. q. *ipse prius*. poenam in se ultro depoposcerunt, C. 68. ut quamvis recusantem ultro in Africam sint secuti, C. 70, h. e. *propria voluntate*, *iniussu*, C. Calvo *ultro ac prior* scripsit, C. 73, h. e. *proprio motu adeoque prior*; cf. *sponte et ultro*, C. 16. ut non — quidvis discriminis *ultro* et vel solaa subirent, Oth. 9.

ad amicitiam — ultro per legatos petendam, A. 21 (sed A. 17 haud necessaria coniectura Oudend. *ultroque morienti*, v. *mortuae* pro *viditque mort.* v. not.)

neque negavit quidquam petentibus, et *ut*, quae vellent, peterent, ultro adhortatus est, Tit. 8 (Plin. Paneg. 23, i « *tantum non ultro clientibus salutatis* »).

i. q. *invicem*, *contra*, *insuper*, *etiam*, pr. *ulterius*, v. supra.

ut ad genua ultro sibi accideret, C. 20.

exoratus et in contubernium ultro invitatus, Cal. 22, i. q. *atque etiam invicem*.

nihil cuiquam poscenti negavit, *atque etiam ultro* ignominiosis notas etc. demsit, Vit. 8. coll. Tit. 8. sed neque impetravit, *ultroque etiam* admonitus est sequ. T. 11. ne vicinus et praevalens hostis io-

uni spem succ. incombere, T. 15, h. e. *ei uni*. quo se cuncti pro salute unius astrixerant, C. 84. unus homo sequ., T. 21. contentus ac uno, T. 18.

unum hoc tantummodo, neque praeterea quidquam, T. 11.

quod ono parvoque litore adiretur, T. 40.

una voce occurrens, A. 15. una voce — circumegit, C. 70. uno modo gemito — edito, C. 82.

uno demum navigio aegerrime effugit, A. 16.

quasi conspiratis, *idemque et unum* sentientibus, Ner. 43. consilia dispersim antea habita — *in unum* omnes contulerunt, C. 80.

ratio docendi *nec una omnibus, nec singulis eadem* semper fuit, Rh. 1.

unus, alter, tertius et *unus et alter*. v. *Alter*. — *partim, partim, uno* vero, Ner. 47. quorum *uni*— *olum*, Cal. 27.

unus idemque. uno atque eodem die, Cal. 10, 25, Gr. 9.

Unusquisque. unumquemque Equitum, A. 39. conscriptas ab unoquoque sententias, Ner. 15.

unoquoque hinc inde instante, Ner. 49. unumquodque (praenomen), Ner. 1.

Unetvicesimo aetatis anno, Cal. 10. recte emendavit Oudend. pro *undevicesimo* v. *inde vicesimo*. v. not.

Unicus. ut unicum populi Rom. praesidium, T. 21, i. q. *solum*.

unde i. q. *singularis, praecipuus*. assertores unicos digoitatis ac potentiae patriciorum, T. 2. unicum Imperatorem praedicantes, Otb. 12. unicum magistrum, summum grammaticum, optimum poëtam, Gr. 11.

suorum — subsidium unicum ac promtissimum erat, C. 27. parentis affectum unicum praestitit, Tit. 8. Lips. corr. *unici*. Sed v. Oudend.

Unice diligere al., A. 62, Ner. 35. mirari al. Pers.

Universus. univ. Senatus, C. 14. univ. Respublica, T. 25. Opp. *partes tueri* (in Rep.), universi ordines, Galb. 16. universi milites, C. 68.

universum genus sequ., A. 45.

singulis universisque, Galb. 10. et singulis et universis, T. 29. vobis universis, Ter. 2. ab universis conclamatum est, C. 80.

et universis civibus saepe, et plerumque etiam singulis, T. 29.

Urbs. urbem Nicopolin condidit, A. 18. Asiae et Graeciae potentissimas urbes, C. 28.

iu Gallia urbes diruit, C. 54. urbium quasdam foederatas — alias, A. 47.

reges singuli in suo quisque regno Caesareas urbes condiderunt, A. 60.

a propinquarum urbium plebe, Cal. 43. urbes Iudaeae validissimae, Tit. 4.

stagnum circumseptum aedificiis ad urbium speciem, Ner. 31.

Urbs, τὸ ἄστυ, *Roma* κατ' ἐξοχὴν, C. 31, 35, 42, 44, 52, 56, 70, 79, 84, A. 7, 8, 22, 27, 29, 30, 32, 35, 37, 41, 42, 43, 45, 46, 49, 52, 53 (ubi scripsi *Urbe oppidove ullo*, ut *Roma* intelligatur, non quaevis *urbs*, suae provinciae caput), 57, 72, 89, 100, T. 20, 36, 42, 72, Cal. 8, 16, 23, Cl. 18, 23, 24, Ner. 4, 16, 27, 38, 57, Vit. 1, Vesp. 8, Tit. 8, Dom. 1, Ter. 4, Gr. 2, 3.

Urbanus. urbana coniuratio, C. 9, h. e. *in Urbe Roma*.

in. v. Oudend. Mox: usque in septimum Idus easdem.

usque adhuc h. e. *ad hoc usque tempus*, Dom. 18, Rh. 1.

usque eo sequ. *ut*, T. 34 (Al. *adeo.*), Cal. 38, Ner. 6, Galb. 22, sequ. *quoad*, T. 14 (Al. *quoadusque*, quod vocabulum exhibent etiam libri, C. 14), sequ. *donec*, T. 63 (ubi cod. Salm., unus Torr. et Exc. Voss. habent *usque eo*, vulg. *usque adeo.*).

usque adeo sequ. *ut*, C. 67, T. 41, 52, Oth. 10, Dom. 9. sequ. *quoad*, Gr. 22.

usque adeone mori miserum est, Ner. 47.

usque quaque i. q. *ubique*, A. 86, T. 6, 70, Cl. 13, Ner. 56, Dom. 12, Rh. 6.

Usus, *Usura*, *Usurpare*. v. *Uti*.

Ut conditionem, statum iudicat, ut Gr. ὡς, vel *qui vere est*, vel *cogitatur*, vel *ut efficiatur et esse incipiat*, *voluntate alicuius agitur*. Itaque modo conditionem describit veram vel cogitatam, modo comparationi inservit, quod pertinet ad prius genus cogitatae conditionis, modo consilium alicuius exprimit, vel causam, qua quid efficitur, unde consequitur, quod effectum quis voluit.

ut, ubi *conditionem* significat, fere est i. q. *tanquam*.

Horatii Fl., ut mei, memor esto, Horat., ubi *ut* vulgo deest, et iniuria proscribitur a Graevio.

ut si quis unquam, Tit. 7. v. *Si quis* sub voc. *Aliquis*.

id consilium ut praeceps immaturumque omisit, A. 8. ut maledictum, A. 53. *ut* peritissimum rei mil. *utque* unicum pop. Rom. praesidium, T. 21. Male al. *atque*. v. Burm. ipse potissimum delectus est, *ut et* industriae expertae, *nec* metuendus, Vesp. 4. ut effeminatum insectatus est, A. 68. notatus est et *ut* — praecepidus, A. 70. quibus — ut et sibi et Reip. necessariis, acquieverunt, Tit. 7. ut usu capta, Dom. 9. Male Burm. coni. *utut*. ut dirum — ut laetum, A. 92. *ut* Sei. clientes; *ut* — delatores, Cal. 30. illos, ut sapientes at doctos viros, Ner. 23. al. — ut autem homo sequ., Vit. 13. —

ut fama est, T. 5. ut puto, Vesp. 23, h. *e. ni fallor*. v. Duker. Sed cod. Salm. *vae*, *puto*, quod recepimus.

ita ut v. *ut* simpl. i. q. *ut forte*, Gr. ὡς ἔτυχε. ita ut vestitus calciatusque erat, A. 78. sicut erant, loricatos — adhortatus est, Cal. 45. sicut erat togatus, Cl. 34 (Praeter necessitatem correxerunt *togatum*. Promiscuum enim est, ad verbum regens referas, ut Cal. 45, an verbo *esse* iungas). ut erat nudo pede atque tunicatus, Ner. 48. sicut erant cruenti, Oth. 8. raptus, ita ut erat, in veste domestica, Vit. 8. relictus ita uti erat, Galb. 20. ita ut rapuerat, Galb. 1. ut esaestuarat, afflatus aura, T. 72.

ut — *ita* in comparatione duarum rerum. ut non nimio sumtu, ita summa comitate, A. 74. Ceterum cf. *Ita*. —

uti ei e Rep. fideque sua videretur, Rh. 1.

ut quisque canem aut seniorem miserat, A. 71 (de re facta, ut conditione). Alibi, si de re saepius sed vario neque definito tempore facta sermo, sequitur coniunct. imperf., ut Gr. optativus aoristi.

ut quisque deferretur, inauditum capite puniebat, Vit. 14. *ut quidque factum foret*, T. 65. v.

Ita *nisi ut*. neque coenavit una, *nisi ut* — assiderent, neque iter fecit, *nisi ut* — anteirent sequ., A. 64. aviae Ant. secretum petenti denegavit, *nisi ut* interveniret Macro, Cal. 23.

Ita *ut non* post negationem. Est enim *conditionis* v. *effectus* enarratio.

simultates *nullas tam* graves excepit unquam, *ut non* — deponeret, C. 73. *nusquam* — commendavit, *ut non* adiieeret, A. 56. *nulli* delegavit officium, *ut non* adiieeret, Ner. 32. *ne victis quidem ndeo* afflictis, *ut non* — subirent, Oth. 9.

Similiter *ut non* poni solet omnibus locis, ubi vis est in negatione.

ut Dec. Silanum — *non* piguerit, C. 14. Ita loco Dom. 21. supra citato iunge: *non temere*, et Oth. 9. *non subirent*.

Eadem vis negationis est in dictione *ut ne*. *ut ne cui* describere liceret, Cal. 41. curaret — *ut* Romae *ne* essent, Rh. 1. et *ut ne* quo, nisi ipso herede, moreretur, T. 49.

quam ut, v. *Quam*.

ut repetitum. *utque non solum* vox, *sed ut et* spiritus deficeret, optavit, T. 23. v. Burm. ad T. 21, ubi tamen alia vis in voc. *ut*. v. supra.

compulit, *ut* peterent — *et ut* sequ., C. 24. observavit sedulo, *ut* — *utque*, Cl. 22. sanxit, *ut* — *utque*, Cl. 23. cautum, *ut* — *ac ne* — *item ut* — *utque* — *et ut*, Ner. 17.

retulit ad Senatum, *ut* — *et ne* sequ., C. 28. Senatum literis deprecatus est, *ne* — *aut ut*, C. 29. *ne* quid — demeret, *utque* seq., T. 42.

ut omissum. egit cum Trib. pl. — id potius ad populum ferrent, C. 26.

cunctantem pueris tradidit; verberatum — per vicos agerent, Cal. 27. Sine librorum auctoritate addiderunt *qui*. v. Oudend.

Vtcumque. vel utcomque meritae, T. 11. v. *Vel*. —*Vtpote* qui, A. 30. Mel. *ut qui*. v. supra.

Vtique. v. suo loco.

Vter. in utro vellent ordine, A. 40. uter illi maior videretur, Cal. 33.

utrum, an, Gr. 14.

cunctati, *utrumne* — *an*, C. 80 (De partic. enclit. *ne* post *utrum* v. Goerenz. ad Cic. Acad. 2, 22, §. 71).

utrum omissum ante *an*. nunc coepi, an abhinc annos novem, A. 69.

ante *nec ne*. posse eum gerere honores arbitremur, nec ne, Cl. 4.

Vterque. plura ipse — quam uterque in omnibus, C. 13.

ex utroque ferro, Cl. 34, h. e. *e ferro utriusque gladiatoris*.

perfecitque utrumque, C. 24. quae verba spuria videntur. Notabiles tamen lectiones codicum Vratislaviensium, quorum unus: *perfecitque utrimque ut in quinquennium imperium sibi sequ.*, alter: *perfecitque per utrumque*, quod affine coniecturae Casauboni: *fecitque per utrumque*.

utraque Claudia (gentis eiusdem fuit) *et quae* — *et quae*, T. 2. causatus in utroque, quod hic — ille, Cal. 23.

utroque liberorum superstite, T. 4. uterque nostrûm, Cl. 4. utrumque vestrûm, Cal. 32. orbatus utroque filio, quorum Germanicus — Drusus sequ., T. 39.

causatus in utroque, quod hic — ille, Cal. 23.

etiam post eum Principes — acquieverunt, praecipueque sunt usi, Tit. 7. De corruptela loci v. Burm. et Oudend.

quibus pro spongiia dicebatur uti, Vesp. 16.

usum occasione rapiendas dominationis, C. 30.

Usus substant. lecticarum usum, item conchyl. vestis, et margaritarum — ademit, C. 43. probrosis feminis lecticae usum ademit, Dom. 8. relegatae usum vini — ademit, A. 65. manente anulorum aur. usu, Galb. 10.

assiduo et vehementi strigilis usu, A. 80. commentus novum balinearum usum, Cal. 37. creberrimo frigidae aquae usu, Vesp. 24.

nec prius usum togae recuperavit sequ., Galb. 11. fascium usu prohibitum, T. 4.

vestem, quam — ad praesentem usum induerant, C. 84. cultellos sibi — in usum fieri, Cl. 34.

silvas et ambulat. in usum populi iam tum publicarat, A. 100. quaedam ad usum communis vitae instituta, Rh. 1.

usum eius (pecuniae) gratuitum iis — ad certum tempus indulsit, A. 41.

vasa aurea assiduissimi usus, A. 71. scyphos gratissimi usus, Ner. 47.

in usu habere al. ut nullum argenteum vas in usu haberet, Dom. 1.

i. q. *consuetudo, commercium*, ut *uti aliquo homine* est i. q. *conversari cum aliquo*. assiduo inter utrasque partes usu atque commercio, C. 75. quibusdam non modo studendi solatium ademptum, sed etiam sermonis et colloquii usus, T. 61 (v. quae de dictione: *in usu habere aliquid* et *aliquem* Schwarz. ad Plin. Paneg. 88, 3).

unde etiam *de concubitu*. quod repetisse usum prioris mariti — videbatur, Cal. 25.

i. q. *mos*, *consuetudo utendi aliqua re*.

multa in communi rerum usu novavit, Dom. 7.

ut in usu quoque promiscue essent (literae recens inventae), Cl. 41.

Grammatica Romae ne in usu qo. olim, nedum in honore ullo erat, Gr. 1.

usus alic. hominis i. q. *experientia, qua utilis est, valde in al. re versatus.*

uterque Eques Rom., multique ac varii et in doctrina et in Rep. usus, Gr. 2 (Caes. B. C. 2, 34, « quod *magnum habere usum in re militari* sciebat »).

Usucapta dicuntur, quae ob certi temporis possessionem in alicuius dominium venerunt. Usucapionis tempus in fundis biennio, in ceteris rebus anno definitum erat, v. Heinecc. Ant. Rh. 2, 6.

subsiciva, quae, divisis per veteranos agris, carptim superfuerunt, veteribus possessoribus, ut usucapta, concessit, Dom. 9. v. n.

Usitatus. spectacula non usitata modo, sed et commenticia, Cl. 21.

Utilis. utilia et necessaria oppon. perniciosis et supervacaneis, Rh. 1.

paulatim et ipsa utilis honestaque apparuit, ibid.

Utilitas. utilitates publicae, T. 33.

Usura. si quid usurae nomine numeratum aut perscriptum fuisset, C. 42. Opp. *summa aeris alieni*, quod pecunias *levioribus usuris*

V.

vacare alicui rei pr. *ab aliis negotiis ita vacuum esse, ut huic dare te possit*, adeoque omnino *operam dare, se dare*. studiis vacavit, A. 8. rudi civitate, necdum magno opere liber. disciplinis vacante, Gr. 1. quod inter spectandum epistolis libellisque legendis ac rescribendis vacaret, A. 45. quasi manumissioni vacaturus, Galb. 10. gestationi et inde quieti vacabat, Vesp. 21.

c. ablat. solutum, privatum esse al. re. sic vita vacat. Ter. 4.

Vacatio. ut singulis decuriis per vices annua vacatio esset, A. 32 (*a iudicandi munere.*) qui dissimulata vacatione, quam beneficio liberorum habebat, responderat, Cl. 15.

vacatione triennii data, A. 34 (*a matrimonio post mortem uxoris*).

vacationem legis Pap. Popp. (civi dedit), Cl. 19, h. e. *civem a praeceptis legis Pap. Popp. liberavit, necessitate uxorem ducendi solvit.*

Vacuus. ut in testam. primae duae cerae — vacuae signatoris ostenderentur, Ner. 17.

vacuas areas occupare et aedificare, Vesp. 8.

in vacuum, Cl. 9, h. e. *in residuam, nondum solutam aeris alieni partem.* De variis interpretationibus v. not.

Vacerrosus. pro cerrito vacerrosum Aug. dicere solitus, A 87 (*a vacerra* h. e. *stipite.*)

Vacillatio. non sine foeda vacillatione, Cl. 21.

Vadimonium. occurrere ad vadimonium, Cal. 39, i. q. *comparere in iudicio.*

Vadum. navem — obhaerentem Tiberino vado extraxit, T. 2.

Vae, puto, Deus fio, Vesp. 23, v. n.

Vagitus, T. 6.

Vagus. per longissimas porticus vagus, Cal. 50. equorum greges, quos — vagos ac sine custode dimiserat, C. 81.

praetor, cohortes, vagae ante id tempus et per hospitia dispersae, T. 37. Oppon. *castra constituit, quibus continerentur.*

incertum diu et quasi vagum imperium — *firmavit* tandem gens Claudia, Vesp. 1.

Vagari. circum vicos vagabatur, Ner. 26. vagari noctibus solitus, Oth. 2. passim vagantibus, Ner. 16.

Valere. si parum corpora valeret, A. 33. coxendice et femore et crure sinistro non perinde valebat, A. 80.

quantum — amore et gratia valuerit, Cal. 9. cuius et vi vae gratia plurimum valuit, Gal. 5. tantum potentia valuit sequ. Oth. 2.

valere simpl. nibil interest, valeam ipse nec ne, si tu non valebis, T. 21.

vale, A. 99, T. 21. *valebis*, mea Agr., at dabis operam, ut *valens* pervenias ad Germanicum tuum, Cal. 8. Deos obsecro, ut te nobis conservent, et valere nunc et semper patiantur, T. 21. ita valeas, uti tu sequ. A. 69.

valere dicere. discedens eodem modo sedentibus valere dicebat, A. 53. singulos valere dicentes, T. 72. ut — mane salvere, vesperi valere sibi singuli dicerent, Galb. 4 (*Valere* loci, A. 53 et T. 72. libri optimi omnes pro vulg. *valedic.* v. Graev., Gronov. et Oudend. ad A. 53. Vtrumque autem *valere* et *vale* pro substantivo dicere soliti Romani, ut patet e *vale dicto.* Ovid. Trist. 1, 3, 55. et *accipere et reddere vale*, Trist. 1, 8, 26).

vallares coronas, A. 25.

Vanus. inter sacrificulos vanae superstitionis, Dom. 1. Al. *variae*, de qua confusione v. Oudend.

vana, minus vana somnia, A. 91.

Vanitas. pari vanitate atque insolentia, Vit. 10.

Vapide se habere Aug. dixit pro *mole* se hab. A. 87 (*a vapore* h. e. *morbo ardentiori*).

Varius. spectacula varii generis, C. 39. coll. Cal. 18. varia agitavit, Ner. 47. exhaustos caede varia, Vesp. 9. reconciliationibus variis, A. 17. admonitione, sed varia, A. 39. varioque et animo et eventu, Cl. 26.

eruditione varia, A. 89. varia undique convicia, T. 66.

Principem — praestitit, etsi varium diu, T. 33. circa administr. imperii aliquandiu se varium praestitit, Dom. 3. — rura arvis atque vinetis varia, Ner. 31.

Varie. assidue varieque inquietatus, Cl. 9. reliqua legata varie dedit, A. 101. multa varie molientem, T. 3. varie et inaequabiliter provinciam rexit, Galb. 9. varie ac severe coërcuit, Dom. 9.

Varietas. spectaculorum, A. 43. magna vitium et pomif. arborum varietate, Cal. 37.

caput varietate capilli subrutilum et incanum, Dom. 20.

notabili varietate, *modo* continuantes — modo alternantes, Ner. 1.

mira varietate animi fuit, Cl. 15.

variore. reliquos consulatus inter annua spatia variavit, Ner. 14.

nisi aliquanto prius de familiae conditione variatum esset, Vit. 1, i. q. *varie traditum*, *expositum*. *intrans*, morbo variante, A. 98.

Vas. argenteum, Dom. 1. vasa aurea, A. 71. Corinthia, A. 70. Corinthiorum vasorum pretia, T. 34. effossa sunt sacrato loco vasa operis antiqui, Vesp. 7.

ut vitem satis constet trecenta sexag. quinque vasa edidisse, Gr. 23.

Vasculum. quod aliquantum vasculorum operis antiqui — reperiebant, C. 81.

Vastare regiones, C. 4.

Vastus. vastissimis specubus, Ner. 31.

Vates. tenellorum nutricula vatum, Gr. 16.

Vaticinari, Vit. 14, Vesp. 5.

Vaticinatio, Galb. 9. vaticinationes, C. 59.

Vectigal. in locatione novorum vectigalium, C. 20, vid. not. monetae publicisque vectigalibus peculiares servos praeposuit, C. 76. Italiam — operibus ac vectigalibus publicis plurifariam instruxit, A. 46. Sinuessanos Formianosque, quorum publica vectigalia interverterat, Vit. 7. de vectigalibus ac monopoliis seq., T. 30.

ius metallorum ac vectigalium, T. 49. vectigalia etc. donare, Galb. 15.

aerarium militare cum vectigalibus novis instituit, A. 49.

varium vectigalium genus a Calig. excogitatum, Cal. 38. vectigalia nova atque inaudita primum per publicanos, deinde — per Centur. Tribunosque praetor. exercuit, Cal. 40. eiusmodi vectigalibus indictis neque propositis, Cal. 41.

graviora vectigalia aut abolevit, aut minuit, Ner. 10.

Vesp. etiam urinae vectigal commentus, Vesp. 23.

etiam adiicere, audienti permittatur. Exempla sunt:

vel invitatos, vel sponte ad se commeantes, C. 27. quos gravior criminum, *vel* inupiae luxuriaeve vis urgeret, ibid.

singulorum facta, vel Cassii Scaevae, vel C. Acilii, ne de pluribus referam, C. 68.

in Sacra via, vel in aditu theatri, C. 80. ab auctu, *vel* ab avium gestu gustuve, A. 7.

die vir. togae vel nuptiorum, A. 66 (ubi nota discrimen praecedentis *aut* — *aut*).

si vellent — vel talis, vel par impar ludere, A. 71. sortiri vel micare, A. 13.

vel serio vel ioco, A. 53. coll. remisse quid vel serio agentem, Cl. 30. vel in sermone, vel tacitus, A. 79.

vel stanti, vel sedenti, ac praecipue quiescenti, ibid.

populum Rom. vel dicam hom. genus, Cal. 13. vel, ut graece dicam, Cl. 39, ubi Viudob. pr. *vel Gr. dicam*, omisso *ut*.

poenitentia vel metu, C. 9. impunitate vel mora, A. 32.

vel contemptu — vel ue seq., Ner. 39.

vel etiam. in eadem, vel etiam in maiore gratia habuit, Dom. 11.

vel consulto, vel etiam memoria lapsus, C. 56. vel etiam ambitione tractum, T. 21.

Et quoniam orbitrariam neque distinctam continet comparationem, qua semper iudicium tertio relinquitur, factum, ut *vel* diceretur pro *fere*, *etiam*. pr. *si vir* vel *si quis ita vult*, *si placet*. Patet, prorsus alienam esse ellipsin, utcumque eam excogitaveris, quam statuunt Sanctius Minerv. p. 857 seqq., et 994 edit. Scheid., et Perizon. ad Sanct. p. 678, et 857.

Ita Suetonio est frequentissimum.

cuius vel praecipua opera, C. 21. quem vel praecipuum adiutorem speraverat, A. 10. opera, ex quibus vel praecipua, A. 29, coll. Cl. 20.

vel praecipuam calumniandi materiam, A. 32. vel praecipuo studio, Dom. 19.

univ. ordinibus offensis vel praecipua flagr. invidia apud milites, Galb. 16.

vel praecipue, Ner. 22. sed vel praecipue, Vit. 13.

inter cetera crimina vel maxime, A. 51. quibus vel maxime acquiescebat, T. 56. vel maxime tremulum, Cl. 30. vel maxime fovit, Vesp. 18.

vel utcumque meritae, T. 11, vid. Oudend.

post cuius interitum vel saevissimus exstitit, T. 61. et in exercendis quidem delictis vel immodicus, Galb. 9. ex omnibus — vel maleficentissimos, Galb. 15.

compluribus quidem signis, sed vel evidentissimis duobus, Galb. 1. Male al. omitt. *vel*.

si non reperiretur (vox), vel pluribus — rem enunciandam, T. 71. vicissem vel quinquag. millia, A. 71.

vel hoc disticho apparet, C. 51. vel solae, Oth. 9. vel uno exsistente, qui diceret, Dom. 12. iussit, vel continuo poherent, Vesp. 23.

negotiationes vel privato pudendas, Vesp. 16.

quaecumque vel noctis hora, T. 18.

exquisitorum vel fidiculis, Cal. 33.

Velox. velocissimum venenum, Ner. 33.

Velocissime. notia quoque excipere velocissime solitum, T. 3.

Velocitas. ad exprimendam festinatae rei velocitatem, A. 87. Mox vulg. *velocius*, *quam* sequ. Sed libri, *celerius*; vid. Oudend.

Velum. vela in Circo, Cal. 26. Liburnicae versicoloribus velis, Cal. 37.

praetenta foribus vela, Cl. 10. (*for. cubiculi*. Lamprid. Heliog. 14, *velum cubiculare* dicit, *quod in introitu erat cubiculi*).

Velare. inferiore corporis parte velata, C. 82. velato capite, Vit. 2 (*in adoratione*).

ad velaudam ignominiam, T. 12.

Vena. existimans tentatas ab eo venas, T. 72. venas sibi incidere, Cal. 38, Vit. 2. venas mortis gratia incidere, Ner. 37. brachia ad secandas venas medico praebuit, Lucan.

Venalis, *Venalicius*, *Vendere* etc. vid. *Venire*.

Venari. regom regem exercitatione vaoandi abstinuisse (in luctu), Cal. 5.

quod paucos milites — trans ripam venatum misisset, T. 19.

Venatio i. q. *bestiarum pugna* v. *hominum cum bestiis*; vid. quos citavi ad C. 10. edera venationem, C. 10, 39, A. 43, Ner. 4, 7, Dom. 4, 12.

edidit et Circenses — intericcta modo Africanarum venatione, modo Troiae decursione, Cal. 18, coll. Cl. 21.

curator munerum ac venationum, Cal. 27.

Venatorius culter, A. 19, Cl. 13.

Vendere, *Venditare*, vid. *Venire*.

Venenum, C. 20, 74, A. 11, T. 49, 62, 73, Cal. 1, 3, 12, 23, Cl. 1, 44, Ner. 2, 33, 34, 35, 36, 43, 47, Galb. 9, Vit. 6, 14, Gr. 3.

Psyllos admovit, qui venenum ac virus exsugerent, A. 17.

veneni se crimine arcessi, T. 53.

venenum in plagam addidit, quod ex eo Columbinum appellavit, Cal. 55.

venena, Cal. 23, 29, 49. inter alia venena, Cal. 55.

Venenatus. multis venenatas macteas misit, Cal. 38.

Venenarius. a quadam Locusta, venenariorum inclita, Ner. 33. Ita cod. Cort. et margo Vindob. sec., atque edidi post Ernestium. Vulg. *venenariorum indice*, qood intelligunt de veneficii damnata, quaa indicio consciorum mortem evaserit, Oud. et Wolf. maluere, *venenariarum inclita*. Ceterum vid. Oudend.

Veneficium. causam veneficii dicere, A. 56. veneficiis impugnari, Cal. 3.

Venerari. in appellandis venerandisque et singulis et universis, T. 29. eosdem — voce ac mano veneratus est, Cl. 12.

corpus M. Alexandri — corona aur. imposita ac floribus aspersis veneratus est, A. 18.

ad veneranda legionom signa, Vit. 2.

Venerabundus. adiitqoe venerabondus, Cal. 15.

Venereus. in silvis ac nemoribus passim Venereos locos commentus est, T. 43.

res Venereas, Horat.

Venetus. factio veneta, Vit. 14, vid. *Factio*. Ita *factionis venetae*

(Idus), sed non praeterissa, C. 81.

funera in rationem Libit. venerunt, Ner. 39.

pass. imperson. Romam venitur, Rh. 1. quoniam ad haec ventum est, A. 94. ut ad deverticulum ventum est, Ner. 48. quum ad manna ventum esset, Ner. 26. ad controversias ventum est, Rh. 1.

Venter obesus, Vit. 17. obesitas ventris, Dom. 18. ventre proiecto, Ner. 51. ventre paulo proiectiore, Tit. 3.

ventre modo Britannici moto, Ner. 33. ventrem exonerare, Vespas. 20. flatus, crepitus ventris, Cl. 32, Luc.

Ventriculus, Horat.

Ventus. quocumque vento, C. 66. ventis adversantibus, Plin.

Ventilare. ventilante aliquo, cubabat, A. 82.

Venustus. vultu pulcro magis, quam venusto, Ner. 51. forma venustissima (Augusti), A. 79.

nudi sunt, recti et venusti (commentarii, cum corpore comparati), C. 56.

Venustas. pronuntiasse dicitur — non sine venustate, C. 55.

Vepres, Ner. 48. lectica vepribus impedita, T. 60.

Ver. per omne ver, A. 91. initio veris, A. 81.

Vernus. vernis floribus et aestivis, A. 31, Ner. 57.

Verbena. verbenas coronasque et pauificia — Basilides libertus obtulisse ei visus est, Vasp. 7.

Verbenatus. verbanatum infulatumque per vicos agerent, Cal. 27, sc. *ut hostiam.* Ita restituit Turneb. Advers. 22, 30. Vulg. *verberatum*, vid. Oudend.

Verbera. convicianti oculum per Centurionem verberibus excussit, T. 53.

verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem seq., Vit. 10.

Verberare. flagellis verber. aliquem, A. 45. stratum humi paene ad necem verberavit, T. 60. mulierem sua manu verberavit, Ner. 33. catenis verberatum, Cal. 27. quo firmo verberaturi insisterent, Cal. 26. —

capulum gladii crebro verberans, Cal. 49.

Verbum conscripta literis verbisque Graecis, C. 81. verbo Hispanico, A. 82.

verbum peregrinum, T. 71. per ambitum verborum, ibid. hoc enim et verbo uti solebat, A. 99. ut ipius verbo utar, Cal. 29.

reconditorum verborum foetores, A. 86. antiqua verba, Gr. 10.

praepositiones verbis addere, A. 86 (Male Graev. et Gronov. *urbibus*) sensu grammat. — non dividit verba, sed ibidem statim subiicit, A. 87.

sic structo literarum ordine, ut nullum verbum effici posset, C. 56.

trium verborum praetulit titulum, C. 37. bis verbis, A. 28.

ad verbum, C. 30, 55, A. 89.

verba oppon. *sententiis*, C. 55, A. 86. irato et verba et sententiae suppetebant, Cal. 53. ut ne praetextatis qu. verbis abstineret, Vesp. 22. trivialibus verbis, Rh. 6. verba mutare, T. 27.

quum *verbis*, tum *rebus* immodicus, Dom. 12. baud ultra verba excanduit, et quidem totidem fere atque eadem, Vesp. 14. bis ipsis totidamque verbis, Oth. 11.

amplissimis verbis collanda-

fert, A. 87. v. Schaefer. ad Plin. ep. 3, 5, 12.

linea ad carminis rhythmum composita, C. 20, 49, A. 68, 70, 99, T. 21, 53, Cl. 1, 42, Ner. 46, 52, Vesp. 23, Galb. 13, Ter. 2.

Iuven. Pers. liber scriptus hexametris versibus, A. 85. versus Homerici, T. 21, Cl. 42, Virgilii, Cal. 45.

Versiculus, C. 73, T. 59, Cal. 8, 27, Gr. 11, 14, 16.

Versicolor, i. q. *varii coloris*, versicoloribus velis, Cal. 37.

Vertex. Aetnaei verticis fumo ac murmure, Cal. 51.

deficientem capillum revocare a vertice, C. 45. comam pone verticem summittere, Ner. 51.

simulacro eius in vertice additur stella, C. 88.

Verum et *Vero* ad unum genus pertinet; descendit enim utrumque voc. ab adiect. *verus*, unde *vero* pr. i. q. *sane*, ἀληθῶς, dein omnino adversativam vim obtinet.

vero. id vero Caesar sequ. C. 17. — Tiberium adolesc. ego vero sequ., Cl. 4.

ad minima tonitrua — *ad vero maiora*, Cal. 51. Medic. tert. *at vero maiore*, unde Heins. emend. *at vero ad maiora*, quod placet Oudendorpio.

verum, C. 15, 78, A. 4, 16, 56, 82, T. 26, Ner. 4, 6, 32, al.

non modo, *verum et*, A. 94, Ner. 38, Dom. 4. *non solum*, *verum et*, Vit. 5. *non solum*, *verum etiam*, Cl. 17.

nec solum, *verum etiam*, Vit. 15.

verum post *quidem*, T. 70, Cl. 11, Oth. 9, Dom. 10. —

aliquando usus est; verum prius, quam sequ. A. 43. sedit in subselliis — verum tacitus, A. 56. revocatos est, verum sub conditione sequ., T. 13.

multa et immania, verum non abhorrentia a sua natura, Ner. 43.

imperaturum eum, verum in senecta, Galb. 4. brevi — verum iam imperatore, Vesp. 5.

eadem illa, verum e libello testatus est, Vit. 15.

cavillatus est, verum maiestate salva, nec minus aequitate, Tit. 8.

immicere ambobus periculum, verum quandoque, et ab alio, Tit. 9.

grandibus oculis, verum acie hebetiore, Dom. 18. cf. Oudend. ad Cl. 30, ubi coniicit *verum stanti* pro *vel stanti*.

Verus. ut tandem pop. Rom. verum Caesarem habeat, Cl. 43. in verum nepotem prooiori, Cal. 19.

exemplar epistolae, verae, sive falsae, Vesp. 6. praesentem conditionem verae origini anteposuit, Gr. 21.

vera plane certaque esse, T. 59. verum referre alicui, T. 57. nec abhorret a vero, T. 62. — *Vere*. verene an falso, Galb. 12. vere magnificos, Ner. 30.

Veritas. non abhorret a veritate, Cal. 12. ex veritate ac re, Rh. 1.

difficili coniectura veritatis, Galb. 7.

Vesci. vescebatur et ante coenam, A. 76. initium vescendi primus fecit, Dom. 4.

Equiti Rom., contra se hilarius avidiusque vescenti, Cal. 18.

qui more veteri ad fulcra lectorum sedentes vescerentur, Cl. 32.

Vesica, A. 80.

Vespera. vesperam usque, Cl. 34. a mane usque ad vesperam, Cal. 18.

vespera aut noctu, A. 53. Ita codd. Salm., Medicei aliique. Vulg. *vespere*. v. Oudend. ad l. c., et ad

Vestitus. habitum vestitumque pristinum reducere studuit, A. 40. cf. *Habitus.*

vestito calciatoque et cetero habitu neque patrio, neque civili, ac ne virili quidem, ac denique humano, semper usus est, Cal. 52. quod erat contemtiore vestitu, Ter. 2.

Vestimentum. vestimenta motare, T. 14, 58.

Vetare. vetare aut intercedere (de Trib. pl.), T. 4.

sequ. acc. c. inf. C. 47, A. 31, 64, 65, T. 63, 71, Cal. 23, 26, 34, 49, Cl. 11, 23, 25 al.

quamquam vetaretur, Ner. 22.

vetiti quadrigariorum lusus, Ner. 16. vetita purpura cultum, Ner. 34.

opsonia contra vetitum, C. 43. contra vetitum cocta vendentes, Cl. 30.

Vetus familia, A. 2. opinio, A. 6. imag. eius aer. veterem, A. 7. Apoll. vetus templum, A. 18. veterrima ilex. A. 92. vetus pallium, Ner. 48.

veteres immunitates, T. 49. veteres aerarii debitores, A. 32. veteres codicilli, T. 51. vetus epistola, Cl. 25. veteres amici, T. 55. veterem inimicum, C. 19. exprobr. sibi veterem secessum, T. 56. veterem partium fortunam, T. 57. poenit. veterum delictorum, Cl. 25. revocatus a vetere exsilio, Cal. 28. consulatus octo veteri addidit, Vesp. 8.

veteres ioci, Dom. 10. veteres controversiae, Rh. 1.

comoedia vetus, A. 89. veteres oratores, Ner. 52. veteres auctores, T. 70 (*qui ante Alexandrum M. vixerunt Graeci*).

instrum. veteris aulae, Cal. 39.

Rostra vetera, A. 100. distingo. a *Rostris Iuliis.* vetus Vrbs, Ner. 16.

Vetulus hircus, T. 45.

Veteramentarius sutor, Vit. 2.

Veterani, C. 29, A. 10, 12, 13, 15, 57, T. 48, Ner. 9, 32, Dom. 9. veteranum ac tironem militem, Galb. 6.

veteranorum militum legionarii, C. 84. veteranae legiones, C. 38.

Vetustus. vetustissima navis, C. 66. sepulcra vetustissima, C. 81. instrumentum imp. vetustissimum, Vesp. 8.

Vetustas. fossas oblimatas longa vetustate, A. 18. aedes sacr. vetustate collapsas, A. 30. coll. Cl. 25. vetustas familiae, Vesp. 1.

Vexare. clientelas diu vexanti, Cal. 3. Leg. *divexanti.*

puer comitiali morbo vexatus, Cal. 50. in turba quondam sponsaliorum die vexatus, A. 53, h. e. *pulsus tractusque, ita ut male se haberet.* v. Gell. 2, 6.

Vexatio. ad vexationem vitandam, T. 61.

Vexillum. inter signa militaria atque vexilla, Ner. 13. inter signa atque vexilla, Vit. 11. nomen eius vexillis omnibus sine mora inscripserunt, Vesp. 6.

sub priore vexillo habuit (libertinum militem), A. 25, h. e. *in priore acie.*

praefixo in biremis puppe vexillo, Cal. 15.

M. Agrippam in Sicilia post nav. victoriam caeruleo vexillo donavit, A. 25.

Vexillatio. Germaniciantorum, Galb. 20, i. q. *turma militum sub uno vexillo.*

Via Appia, Cal. 19, Cl. 1, Ner. 5, Ter. 5. Pers. Aurelia, Galb. 20.

rum magistri, T. 76. coll. A. 30. et not. ad h. l. plebem per magistratus ex omnibus vicis convocavit, Cl. 18.

pugiles catervarii oppidani, inter angustias vicorum pugnantes, A. 45.

dum per vicos deportaretur, A. 78. membra hominis tracta per vicos, Cal. 28.

circum vicos vagabatur, Ner. 26. offensus angustiis flexurisque vicorum, Ner. 38.

vicus Octavius in celeberrima parte oppidi Velitrorum, A. 1.

in provincia i. q. *locus e pluribus villis constans.*

vicus Ambitinus supra Confluentes, Cal. 8. in viae Appiae vico, Ner. 5. vico modico, cui nomen est Phalacrine, Vesp. 2. circumlatus per celeberrimos vicos (in provincia Germania), Vit. 8.

Vicatim, C. 41, A. 40, 43, 57, Cal. 35.

Vicinus pr. *qui in eodem vico habitat*, unde *proximus finibus.*

cuidam de parte finium cum vicino litiganti, Oth. 4.

imitetur in promerendis sociis vicinum suum Octavium, A. 3, h. e. *propinquam provinciam administrantem.* — in vicina regione, A. 21. vicina Urbi oracula, T. 63.

Vicinia. magistri e plebe cuiusque viciniae lecti, A. 30. Cod. Salm. *e cuiusque vicinia electi*, al. *vicina electi.* v. Burm. et Oudend.

vicinia i. q. *vicini.* viciniae silentium per milites indicere solebat, Cal. 55. Ita etiam *Vicinitas*, A. 6.

Videre sinistro (oculo) minus vidit, A. 79, i. q. *hebetiore fuit.* oculis, qui — noctu etiam et in tenebris viderent, T. 68.

extrema concio, cui facilius erat videre concionantem, quam audire, C. 33.

viditque mortuum, A. 17. v. n. (cf. Spartian. Adr. 5, « digressus est *ad inspiciendas reliquias* Traiani »).

viden', ut — temperat, A. 68.

e quibus plerosque — reos omnium criminum vidimus, Dom. 8. superst. duobus filiis, quos — editos Consules vidit, Vit. 3.

viso genere panis, C. 68. visa pullatorum turba, A. 40. nec nisi viso (sc. eo) destiterunt, Oth. 8. hoc viso, Oth. 10.

semel omnino visam, T. 7. semel omnino eam vidit, T. 51.

de somnio. insequenti nocte videre visus est sequ., A. 94. coll. T. 74, Cal. 50, Ner. 46. v. *Videri.* somnia plurima — videbat, A. 91.

visus nunquam est, Ter. 4, i. q. *non apparuit amplius*, οὐδαμῶς ὤφθη.

Videri. quod praepinguis fuerit visus, Galb. 3. quod non absimilis magistro videbatur, Dom. 10.

ad suadenda, quae viderentur, Cl. 10. uti ei e Rep. fideque sua videretur, Rh. 1.

id factum eius tanto intolerabilius est visum, C. 78. commodius id visum est, A. 49. id satis visum, Oth. 3. quia possunt videri expressa, A. 57. cur sibi visum esset — praeficere, Dom. 4.

de somnio. visus erat per quietem — intulisse, C. 7. ipse sibi visus est per quietem — volitare, C. 81 (Sequ. *Calpurnia imaginata est*). ferunt, Senecam proxima nocte visum sibi per quietem C. Caesari praecipere, Ner. 7. coll. A. 94, Cal. 50. v. supra.

de spectro diurno. verbenas etc. Basilides libertus obtulisse ei

quoniam — dimitti deberet victur excreitus, C. 28.

victor in certamine gladiatorio musico etc. nec dimisit, nisi victurem, Cal. 27. bis victorem, Cal. 35. omnes victores interemit, Cal. 30. victurem se ipse pronuntiabat, Ner. 24. praemio, quod victor auferret, Gr. 17. quo certamine ferunt victuribus praemia victos contulisse, Cal. 20. more victorum cum palma discucurrit, Cal. 32.

Victrix. victa altera (aquila) supervenisse tertiam — ac victricem abegisse, Vesp. 5.

sacratae olim victricium legionum arae, T. 14.

Victoria. nihil se tantum acquisiturum victoria, quantum auferre calamitas posset, C. 60.

Victoria belli civilis, C. 75, Dom. 10. Hispaniensis, C. 38. Actiaca, A. 18. Actiacas siculasque victorias, Cal. 23. Vindelica victoria Tiberii Drusique, Horat.

Betriacensis victoria, Vit. 10. vict. eius Germanica, Vesp. 2.

post magnam pugnam atque victoriam, C. 67. in Sicilia post navalem victoriam, A. 25. post victoriam, Dom. 1. confecta victoria, A. 17. de futura victoria nuntiavit, A. 96. omen victoriae, A. 94. in indicium victoriae, Cal. 46.

victoriae fiducia, Vesp. 8. nec successum victoriae moderatus est, A. 13.

plurimum ad victoriam contulit, T. 4. participes victoriae, Vesp. 8. participes victoriarum suarum, A. 25. quia hoc (mense) sibi — insignes victoriae obtigissent, A. 31.

ludos victoriae Caesaris Aug. edidit, A. 10. partae victoriae ludis, Ner. 54.

gloriosissimas Germanici victorias Tiberius ceu damnosas Reip. increpet, T. 52.

Victoria Dea. vid. ind. prim.

Vincire. aliquem compedibus, C. 48. vinciri catenis, Ner. 21.

vinctus unquam tortusve quis, A. 40.

Vinculum. hominem duci in vincula iuss., C. 79. partem maiorem plebei ac Decuriones in perpetua vincula coniecit, T. 37. quum coniiceretur in vincula, Vesp. 5.

dum vincula minator, T. 67. Drusum, quem vinculis adhuc Romae continebat, solvi praeceperat, T. 65. non multo ante vinculis exsolutus, in quae — coniectus fuerat, Ner. 49. coniurati e vinculis triplicium catenarum dixere causam, Ner. 36. —

taurus — rupto vinculo essedum eius invasit, Galb. 18.

Vindemiae. v. *Vinum*.

Vindex. M. Brutum, legum ac libertatis auctorem et vindicem, Rh. 6.

iurgia cum servis plerique simulantes crebro vindicem poscebant, Ner. 45, h. e. *auxilium alterius cuiusdam invocabant*, alludentes ad nomen Vindicis. v. n.

Vindicare i. q. *arrogare aliquid tanquam suum*. summas sibi partes terrore ac minis vindicantem, A. 16. velut partes sibi aequas potentiae vindicantem, T. 50. quasi — Orientis regnum sibi vindicare tentasset, Tit. 5. Parthi quoque Armeniam vindicanti facile cesserunt, A. 21. qui primos hoc cognomen sibi vindicavit, Gr. 10.

i. q. *ulcisci*, *punire*, pr. *exigere ius al. rei*. bello vindicaturus, si quid sequ. C. 30.

vindicare cladem, C. 67. inhiberc maluit, quam vindicare, C. 75.

vir fortissime, T. 21. fortissimum virum praedicantes. Oth. 12.

vir neque satis constans et ingenio truci, Ner. 2. vir, quo meliores sequ., Oth. 1.

vir innocens et industrius, Vit 2.

Sen. lectio, qua *vir virum* legit, A. 35. Idem intruserunt, A. 54. ubi tamen stare debet eadd. lectio *Triumvirum*. v. not.

Virilis toga, v. *Toga*. vestitus, habitus virilis, Cal. 52. Opp. *muliebris*.

Viritim, C. 26, 38, 83, A. 41, T. 20, 76, Cal. 18, 46, Ner. 10, Oth. 4, Dom. 9.

Virtus, ut Gr. ἀνδρεία pr. *sentiendi agendique ratio, quae virum ostendit*. Nam antiquis summa laus, *virum esse et virum se praestare*.

in bellica virtute honoranda, A. 38. qua virtutis moderationisque fama, A. 21. nihilo deteriorem virtutem aut conditionem suam, Cl. 25.

inde omnino Gr. ἀρετή.

comica virtus, Ter. 5, v. *Vis*. — omnes corporis animique virtutes, Cal. 3. donec virtutes quoque in vitia deflexit, Dom. 3. vitiis virtutibusque Tiberii perpensis, potiores duxisse virtutes, T. 21. quarum virtutum fructum uberrimum tulit, Cal. 4. laudes virtutum eius, Cal. 16. virtutes ac merita oppon. *vitiis et delictis*, A. 66. neque vitio ullo reperto, et contra virtutibus summis, Tit. 7.

ita degenerasse a suorum *virtutibus*, ut tamen *vitia* cuiusque — retulerit, Ner. 1.

Virga. virgis caedera al. A. 45, Ner. 49, Dom. 8.

Virgulta, C. 84.

Virgo. dimisit intactam adhuc et virginem, A. 62. virginem adhuc repudiavit, Cl. 26.

Drusillam vitiasse virginem creditur, Cal. 24.

virgo honesta, Galb. 9. ingenua, T. 2.

qui matresfam. et adultas aetate virgines denudarent atque perspicerent, A. 69.

ad vitiandas virgines promtior, A. 71. eiulatus vim patientium virginum, Ner. 29.

more tradito nefas virgines strangulari, T. 61.

in stadiocursu certabant etiam virgines, Dom. 4.

virgo Vestalis, v. *Vestales* in ind. primo.

Virginalis verecundia, Pers.

Viridis. viride oleum, C. 53. Oppon. *conditum*. fici virides, A. 76.

arbor — prostrata insequ. die viridior ac firmior resurrexit, Vesp. 5.

Viridarium, T. 60.

Virtus, v. *Vir*.

Virus. Psyllos admovit, qui venenum ac virus exsugerent, A. 17 (*virus* pr. *succus letalis animalis*, Gloss. Gr. ἰὸς ἐχίδνης καὶ ζώου ἀλόγου, *venenum* sanguis etiam infectus, vel aliud medicamentum letale, vulneri infusum, quale fuit, quod Cal. 55 commemoratur).

Vis. vi tempestatis, C. 25. sine ulla vi tempestatis, Vesp. 5. vi procellae, Dom. 15.

vi pulveris ac favillae oppressus est, Plin.

ingravescente vi morbi, T. 73. urgente vi valetudinis, Horat.

vi ac per arma, C. 16. *vi* opp. *legibus*, A. 10. vi rapiendos, C. 26. vi se et necessitate teneri, Cl. 10. exturbatus inde subita vi et incerta, A. 6. reges — comminationibus magis et querelis, quam vi repressit,

vitio Pontificum, C. 40, i. q. *culpa*.

Vitiosus. cacozelos et antiquarios, ut diverso genere vitiosos sequ., A. 86.

Vitiare. destillationibus incinore vitiato, A. 81. quum creberrimo frigidae aquae usu etiam intestina vitiasset, Vesp. 24.

vitiare virginem i. q. *corrumpere*, A, 71, T. 61, Cal. 24.

Vitricus, A. 8, T. 7, 10, 46, Ner. 6.

Vitulus. ut semper et ubique pellem vituli marini circumferret pro remedio (contra fulgura), A. 90, cf. Plin. 2, 55.

Vituperare. vel laudabat palam, vel vituperabat, Cal. 36, Rh. 1, Ner. 34.

Vituperatio. ne odio qu., nedum vituperatione publica caruit, Tit. 1.

Vivere. nostri coniugii memor vive, ac vale, A. 99. centum solos dies posthac victurum, A. 97. clamitantem se vivere, Cal. 58. vis adhibita vivendi, T. 61. cur Paconius mai. reus tam diu viveret, ibid. quod vivere perseveraret, Cal. 38.

vivat sane, Galb. 4.

vixit una familiarissime, Gr. 16.

vixit *annis* undetr., Cal. 59.

qui improfessi Iudaicam viverent vitam, Dom. 12.

audisse se ex defuncto, quum viveret, Dom. 12.

viventium cuiqnam, Cal. 34. vivente matre, T. 51. edicta; quasi viventis, Ner. 57.

Vivus. quum praec. officia vivae praestitisset, etiam defunctae sequ., A. 61. et vivae gratia, et mortuae testamento, Galb. 5.

imitans facta ac dicta vivi, Vesp. 19. mortuo — quantas ne vivo quidem unquam atque praesenti, Tit. 11. cognomen Aug. ab vivo recusatum, Cl. 11. Ita Lips. ad Tac. A. 1, 8, emend. pro *ab avia*. qui summum imp. vivus amitteret, Ner. 42. se vivum sub terram iturum, Ner. 48.

vivo Lepido, A. 31. vivo etiam tum Tito, Dom. 22. vivo se, Vit. 3. — citare ut vivos perseveravit, Cal. 26.

bona vivorum ac mortuorum usquequaque — corripiebantur, Dom. 12.

Vita. vitae periculum, Cl. 9, Ner. 26. discrimen vitae, T. 6, Cal. 4. finis vitae, C. 87, A. 66. exitus vitae, Cl. 43, Ner. 54. adiiciamus vitae et hanc noctem, Oth. 11. annum diemque ultimum vitae, Dom. 14. ultima vitae suae tempora, Cl. 46.

summa, partes vitae eius, A. 8. in ceteris partibus vitae, A. 71. omni parte vitae, Ner. 5.

fastidium vitae, T. 49. ad despiciendam vitam, Oth. 10. spe longioris vitae, T. 62. vitae renunciare, Galb. 11. vim vitae suae afferre, Vesp. 6. suspendio vitam finire, A. 65.

pro vita rogantes, A. 13. concessa vita, A. 16. concessam sibi sub conditione vitam — recusarunt, C. 68.

Augusti tredecim libri de vita sua, A. 85. commentarius Tiberii de vita sua, T. 61. Claudii octo volumina de vita sua, Cl. 41. vitae memoriam prosa oratione composuit Drusus, Cl. 1.

i. q. *vivendi ratio*. interiorem ac familiarem eius vitam, A. 61. genus vitae, T. 11. ordo vitae, T. 18, Vesp. 21. ex natura et priore vita sua, Vit. 10. et praesentis et posterae vitae castitate, A. 71. remissioris vitae erat, T. 52. ad op-

Vox. ut non solum vox, sed et spiritus deficeret, optavit, T. 23. uno gemitu sine voce edito, C. 82. sine voce iacuit, Ner. 42.

pronuntiasse dicitur voce acuta, C. 55. quam maxima voce, Cal. 49. clara voce, Ner. 39.

vocem augere, Cl. 33, i. q. *clarius loqui*.

pronuntiatio et vox, Cal. 53. sua voce, Cl. 16. sua ipse voce, Ner. 24.

vocis immensae, A. 43. exiguae vocis et fuscae, Ner. 20. conservandae vocis causa vel augendae, Ner. 20, 25. collaudans vocem deprecantis, quasi etiam in gemitu praedulcem, Cal. 33. laudanti vocem suam, Dom. 10. flagitantibus cunctis caelestem vocem, Ner. 21. aemulatione vocis, quae illi iucundior suppetebat, Ner. 38. —

ut aureos voce digitisque numeraret, Cl. 21. voca ac manu venerari al., Cl. 12.

i. q. *acclamatione*. et voce et gestu, Tit. 8. spectatores consentiente voce reliquam partem retulerunt, Galb. 13. gratulantium voces atque undique concinentium, Cal. 6. nimias laudantium voces, Rh. 6.

vox praeconis, Cl. 21. voce praeconis, A. 84, T. 11, Ner. 36, Dom. 13.

exaudita vox est, nomine eum ciens, Ner. 46.

i. q. *dictum*, ut saepius *verbum*, e. g. C. 53, *verbum M. Catonis est*.

una voce, qua Quirites eos pro militibus appellarat, C. 70. una voce occurrens, moriendum esse, A. 15. populum severissima coërcuit voce, A. 42. in hac voce defecit, A. 100, Ner. 49. quasi vox Augusti per cubicularios excepta sit sequ., T. 21.

praemissa voce: hoc age, Cal. 58. litigatori Graec. vox in altercatione excidit, Cl. 15. post hanc vocem, Cl. 21. Graeca insuper voce prosequutus, Cl. 43. Domitii patris vox — negantis, Ner. 6.

illa vox eius celeberrima, Ner. 40. detestabili voce, Vit. 10. voce gravissima increpuit sequ., Vesp. 8. merito laudatam vocem edidit, Tit. 8. ferebatur vox eius, Dom. 9. huius et illa vox est, Vit. 2.

i. q. *verbum* sensu grammaticorum. commutandam censuit vocem, et pro peregrina nostratem requirendam, T. 71. exoletae et recónditae voces, A. 86.

unde *voces* de *oratione*. sedatis vocibus effers (Menandrum), Ter. 5.

Latina voce, i. q. *lingua Lat.*, Ter. 5.

Vocare. ministros vocare, Dom. 17.

ipsum candidatum ad se vocavit, Vesp. 23.

i. q. *invitare*. vocatum ad coenam, Tit. 6. et simpl. etiam vocare desiit, T. 53, h. e. *ad coenam invitare*. quas plerumque cum maritis ad coenam vocatas, Cal. 36. Vnde: coenaturum apud Caesarem, vocatu ipsius, Cal. 39.

vocatas ad concionem (legiones), Cal. 48. vocata concione, Vit. 15.

tribus ad suffragia vocantem, C. 80.

Catulum de refectione Capit. ad disquisitionem populi vocavit, C. 15. C. Caesarem ad disquisitionem Senatus vocavit, Ner. 2.

servis ad pileum frustra vocatis, T. 4.

COROLLARIVM

DE GENERE DICENDI SVETONII ET DE SINGVLARIBVS, QVAE IN EIVS SCRIPTIS OCCVRRVNT FORMIS GRAMMATICIS.

§. 1.

Mirati saepe sumus, qui in interpretandis auctoribus antiquis versarentur, in indicio de virtutibus eorum vitiisve ferendo, et in examinandis singulis locis, concepta aliqua de sermonis elegantia orationisque venustate opinione, vel cupidiori scriptoris, quem prae reliquis adamassent, studio impeditos praecipitem sententiam pronuntiare, quam ad quaestionis diligentioris severitatem descendere maluisse. Quod enim iis accidere solet, qui suam provinciam, suam urbem, suam uxorem, vel si quid aliud amore amplexi sunt, unice laudant, ut virtutes nimia augeant, ad vitia connivere vel caecutire etiam videantur, iustam autem et exactam cum aliis comparationem instituere obliviscantur, id doctissimi viri in hoc genere fere sunt experti. Modo enim nihil non laudabile in scriptore inveniunt, cui operam suam forte addixerunt, modo ad aliud exemplar, quod ipsis maxime placet, eum exigunt, ita ut e. g. Suetonium non Suetonium, sed Ciceronem esse velint, vel Tacitum; de ingenio autem hominis de consilio, quod in scribendo sibi proposuit, de aetate, qua scripsit, et de reliqua rerum et temporis conditione, qua tamen singuli diversissime afficiuntur, accuratius quaerere plerumque neglexerunt. Nobis autem de sermone unius scriptoris eodem modo statuendum videtur, quo de provinciae alicuius praestantia iudicant, qui sine ira et studio id faciunt. Sicut enim a communis patriae, ad quam plures provinciae pertinent, ingenio, quod quidem natura et variis deinceps eventis effictum est, ad partes transeundum, ita ut videas, qua caeli locive natura singulae gaudeant, quibus fatis, quibus artibus ita neque aliter constitutae et excultae sint, qui labor, quod consilium publice privatimque iis potissimum datum, et quomodo in illo versentur, ad hoc procedant, quo denique felicitatis flore vel calamitatum discriminibus modo augeantur, modo decrescant; ita a cognitione linguae universae ad unum aliquem auctorem descendere interpretem oportet, qui neque praeceps, neque inconsultum indicium de eo ferre cupit. Quod quum ita nobis videretur, faciendum putavimus, ut indici Latinitatis Suetonianae disputationem de genere eius dicendi universam, et singillatim de formis, quae grammaticos offendunt, secundum elementorum ordinem quaedam adiiceremus.

§. 2.

Primum autem id tenendum, ut linguae, sicut gentibus et singulorum hominum aetatibus, sua tempora cum diversis virtutibus vitiisque relinquamus: in qua re diverso modo errasse mihi videntur Gronovius, qui formas antiquissimae Latinitatis nostro scriptori obtrudere saepe voluit, et Ernestius, qui Ciceronis, tanquam paedagogi, auctoritate eum exagitat atque condemnat. Quamvis enim cultam magis et puram, et, ut ipsius Ciceronis voce utar, nudam linguam priori aetate fuisse consentiam, non prorsus tamen et ubique iniucundus ornatus est, qui serius accessit, neque inutilis ambitus linguae ex quotidiano Graeci sermonis usu accrevit, cum libertatis denique fine multa obsolescere coeperunt, quae pristini usus fuerant, multa cum nova rerum forma et nomina et dictiones increbrescere; id quod recentioribus linguis haud secus accidisse, facile intellexerit, qui Gallorum sermonem, quo Ludovico XIV. rege, et quo eiectis regibus usi sunt, vel nostrum, qualis Friderici II. Borussi aetate fuit, et qui nunc regnat, comparare instituerit. Itaque cum historia cuiusque gentis etiam linguae cognitio coniungenda, et quomodo hoc maxime tempore homines Romae vel alio loco loquuti fuerint, quaerendum, neque statim de ferrea aetate clamandum, si quid diversum a pristina ratione et immutatum obvenerit.

§. 3.

Deinde genus historiae respiciendum, in quo Suetonius versatus est, neque ullo modo cum Tacito vel alio historico primi ordinis hunc auctorem comparandum censemus, ut iniquo iudicio de ingenio viri et scriptis abstineamus. Non minus inter utrumque discrimen, quam inter ipsam historiam artificiose contextam, et partes historiae, curiose ad institutionem magis et cognitionis diligentiam, quam legendi voluptatem propositas, non minus, inquam, discrimen, quam inter egregiam corporis humani formam, qualem in statua vel tabula effictam admiramur, et membra, ut ab homine perito ad disciplinae usum delineantur. Itaque haud inepte Suetonius, praemissa ubique stricta rerum gestarum narratione, ad ea transire solet, quae ingenium, mores, publicam privatamque vitam eorum ostendunt, quos describendos sumserat, inque eo argumento per genera et species ita procedit, ut vivam temporum imaginem oculis quasi perspicias, et, quidquid legum, morum, institutorum novus rerum ordo invexerat, ex hac narratione, tanquam optimo fonte, haurire possis. Videmus autem, non abripi eum admiratione, vel odio excitari, neque magis animos legentium affici eius oratione vel inflammari, sed lentum et circumspectum auctorem ita sequimur, ut de pulpito docenti nonnunquam assidere et audire eum nobis videamur. Idque gravissimum est in disputatione de genere eius dicendi, ut, grammaticum eum esse, nunquam obliviscamur, non ieiunum tamen atque aridum, sed hominem romanum, qui suam se rem agere, ubi de romanis rebus scribat, neque in aliena prorsus materia versari, acrius subinde sentiat.

§. 4.

Grammaticum autem s. hominem literatum, ut omni oratione, ita eo maxime se ostendit, quod in fontibus historiae suae memorandis et comparandis

diligentissimus est. Hausit autem e plurimis, sed diversi generis. Modo enim auctores excitat, quorum scripta in manibus hominum tunc erant, ut *Tanussium Geminum* C. 9, *M. Actorium Nasonem* eod. cap., *Asinium Pollionem* C. 30, 55, 56, *Aquilium Nigrum* A. 11, *Cordum Cremutium* A. 35, *Cornelium Nepotem* A. 77, *Senecam* T. 73, *Cn. Lentulum Gaetulicum* et *Plinium Secundum* Cal. 8, *Ciceronis* scripta passim (v. ind. prim.), edicta *Bibuli* C. 9, orationes *Curionis* C. 9, 49, 52, et *Dolabellae* C. 49, *Iulium Marathum*, Augusti libertum, A. 94, quem memoriam Augusti scripsisse dicit, A. 79, *Drusum* A. 94, *Claudii* Imperatoris libros Cl. 2, et 21, epistolas, quarum collectiones editae fuerant, vel autographas, virorum illustrium, ut *M. Antonii* A. 2, 4, 10, 16, 63, 68, 69, 70, *Augusti* A. 71, 76, 86, 87, 88, 92, T. 21, Cal. 8, Cl. 4, Horat., *Cassii Parmensis* A. 4, et ubi omnino auctorum non addidit, varias complurium narrationes ad iudicium proponit, ut A. 15, 16, T. 5, 67, Cl. 44, Galb. 20, Vit. 1 et 2, Vesp. 1, et 16: modo ad acta publica Senatus populique provocat, ut T. 5, Cal. 8, et 23, cuius instrumenti, ut autographorum, copiam ei faciebat magistri epistolarum officium, quod Hadrianus Imperator ei demandaverat: nunc, quae volgo de hac vel illa re existimata et iactata fuerint, memorat: nunc etiam avi sui (Cal. 19.) et patris (Oth. 10.) narrationem non praetermittit, vel, quae ipse suis oculis viderat, Dom. 12, quae omnia uti locupletem materiam scriptori suppeditarunt, ita vero historico non minorem messem larginntur, quam commentarii Gallorum, quos *mémoires* appellare solent, haud satis adhuc ad historiae usum collecti et perlustrati, iis, qui in recentiorum temporum descriptione versantur. Fieri tamen non potuit, quin ex tam multiplici copia varium subinde colorem ipse traheret, ut qui in colligendis magis et digerendis iis laboraret, quae data sibi videret, quam suo ingenio iustam historiam componeret. Itaque surgit nonnunquam et extollitur oratione, ubi in prisco et digno vetere Republica argumento romano sensu affectum animum prodit, ut C. 76 init. Cal. 60, subinde ex fonte oberius vel parcius haurit, et plerumque inter volgarem superstitionem et religionis publicae contemtum more illius aevi fluctuat.

§. 5.

Ceterum, quoniam ad hunc locum ventum est, non alienum videtur, observare morem scriptoris, quo temporibus verborum, ut cum grammaticis loquar, uti solet. Frequentissimum autem ei est *praesens*, ubi fontes suos memorat, quod usitatum est praesentes auctores inspicientibus atque comparantibus, et voce vel scripto de iis disserentibus. Addere iuvat exempla, ex quibus cognoscere rem liceat.

C. 9, *idem Curio, sed et M. Actorius Naso auctores sunt.* C. 30, *alii dicunt.* Mox: *quod probabilius facit Asinius Pollio — referens*, deinde: *quidam putant.* A 15, *scribunt quidam.* c. 16, *alii criminantur.* c. 77, *Corn. Nepos tradit.* c. 94, *auctor est Jul. Marathus*: mox: *in Asclep. libris lego.* Cal. 8, *Cn. Lentulus — scribit — addit* sequ. et per totum deinceps caput. A. 2, *M. Antonius — exprobrat.* c. 4, *idem Antonius obiicit*; *Cassius Parmensis quadam epistola sic taxat Augustum.* c. 7, *a M. Antonio in epistolis saepe Thurinus appellatur, et ipse — rescribit.* c. 62, *ut scribit.* c. 63, *M. Antonius*

scribit. c. 69, *scribit etiam* (M. Anton.) *ad ipsum hoc.* c. 70, *non Antonii modo epistolae exprobrant*, sequ. c. 71, *autographa quadam epistola ait — et rursus aliis literis — scribit ad filiam.* c. 76, *verba ipsius ex epistolis sunt — et iterum — et rursus.* c. 86, *M. Antonium increpat — addit haec.* c. 87, *literae ipsius autographae ostentant* (in quo toto capite praesentia *vult*, *hortatur*, *ponit*, *non dividit verba — circumducitque.* Ita etiam c. 88, inde a verbis: *ac videtur* sequ. Nam in proximis servandum putavi *custodiit*, quamquam cod. Memm. *custodit*, quia universe illud comma praepositum, sequentia exempli causa ex autographis subiuncta sunt. v. not.) c. 92, *ut ad Tiberium scribit.* T. 5, *ut plures tradunt — nec tamen desunt, qui scribant.* T, 67, *existimant quidam* sequ. *quod sane et ex oratione eius colligi potest*, *vel quum ait — et rursus inquit.* Cal. 23, *ut quidam putant.* Cl. 2, *ipse quodam libello conqueritur.* Cl. 21, *quamvis ipse in historiis suis prodat.* Cl. 44, *quidam tradunt — alii — multi — nonnulli.* Galb. 20, *sunt*, *qui tradant — plures autem prodiderunt.* Vit. 1, *exstat Q. Eulogii ad Q. Vitellium libellus*, *quo continetur* sequ. c. 2, *contra plures prodiderunt.* Vesp. 16, *quidam tradunt — sunt contra*, *qui opinentur — quod et verisimilius videtur*, coll. c. 1, *non negaverim*, *iactatum a quibusdam — ipse ne vestigium quidem de hoc*, *quamvis satis curiose inquirerem*, *inveni.*

§. 6.

Eiusdem autem est generis, quod omnis oratio Suetonii *perfecto* tempore procedit, unde statim cognoscas, non vivam narrationem eum exhibere, sed ex monumentis simpliciter, quae facta sint, referre, ita ut brevitatem magis cum diligentia coniunctam, quam uberiorem ornatum curet. Idque monuisse sufficit, quum duarum triumve paginarum lectio rem comprobet. Gravius autem est, neque mediocris ad crisin momenti, quod inde sequutum est, ut subiuncta etiam commata *perfecto coniunctivi* annecteret. Quod enim Celeb. Wolfius ad C. 6. monet, rationem eius rei ex vulgaribus praeceptis de consecutione temporum reddi non posse, sed sensum quendam grammaticum, nihil mutandum esse, docere; id ostendit, acutissimum virum statim perspexisse, Suetonium aliter scribere non potuisse, quamvis altius in rem inquirere supersederit. Ex iis, quae antea disputavimus, causam etiam elucere putamus. Nam, qui narrando vivam rerum gestarum imaginem proponit, inque media re simul cum lectoribus versatur, *imperfectum* adhibeat necesse est, ex ipsa historiae natura. Contra qui veluti magistri personam gerit, docens, rem omnino accidisse, ubi eventum rei addit, non potest, quin eadem simplicitate et quasi tranquillitate formis utatur, quae *tempus* modo, non momenta temporis significent. Ita historicus nostra lingua dicat: *daher kam es*, *dass das Heer geschlagen wurde*; contra, si quis, quid omnino factum, exponat: *daher ist es gekommen*, *dass das Heer geschlagen worden ist.* Eandem varietatem narrandi quotidie in circulis nostris regnare videmus, dum alii imperfecto, alii perfecto, quod compositum dicimus, rem reddunt, ita ut ingenium etiam narrantium sensumque, quo affici rebus soleant, interdum ex diverso narrandi more cognoscere possis. Multa in Gallica praesertim lingua nondum satis ad veritatem exposita a grammaticis, quae quidem ad hanc rem pertineant, quum ex comparatione usus,

qui illi genti nostraeque et Anglicae in narrando, sive ore, sive scripto, esse soleat, plurima ad disciplinam grammaticam haud inutilia, ad iudicium de diversa populorum natura satis iucunda ex hac materia depromere liceat. Nobis quidem operae pretium facturus videtur, si quis simplicitatem Hebraicam, quae in narratione obtinet, ex dignitate et gravitate Orientis profectam, cum multiplici Graecae gentis varietate, acuminis aeque ac fervidioris ingenii documento, atque eodem modo, quid recentioribus linguis proprium, ex praestantissimis omnium historicis contulerit. Ceterum, ut ad Suetonium nostrum redeamus, huius etiam rei exempla addere, supervacuum existimamus, ut quae per totum librum continentur, audaciori autem critico satis materiae in refingendo textu relictum, si quis mutata ad grammaticorum regulam tempora in Suetonianum morem restituere velit.

§. 7.

Notabilis etiam modestia auctoris, qua atticam urbanitatem imitatus, suum iudicium de aliqua re coniunctivo modo efferre solet, quod uti ad dinoscendum scriptoris ingenium pertinet, ita hanc etiam ob caussam nobis hoc loco observatur, quod variae corruptelae librariorum originem dedit. Ita C. 63, *non minoro illo constantiae eius, immo maiora etiam, indicio fuerint*. Al. *fuerunt*. A. 7, *satis certa probatione tradiderim*. A. 16, *unde praebitam Antonio materiam putem*. A. 73, *quorum pleraque vix privatae elegantiae sint* (cui nollem in nota praelatam lectionem codd. Vindob. *sunt*). Cal. 8, *nec Plinii opinionem — odiverit*. c. 26, *leve ac frigidum sit his addere*. c. 51, *non immerito mentis valetudini attribuerim* sequ. e. 60, *conditionem temporum illorum etiam per haec existimare quivis possit*. Cl. 29, *nom illud omnem fidem excesserit*. Ner. 13, *non immerito — retulerim*. c. 30, *quod vix credibile videatur*. c. 31, *suffecerit haec retulisse*. c. 39, *mirum et vel praecipue notabile inter haec fuerit*. Galb. 20, *illud mirum admodum fuerit*. Oth. 12, *per quae foctum putem*. Gr. 4, *non enim fastidio putem*. Vesp. 1, *non negaverim*. Gr. 7, *quod equidem non temere crediderim*. Rh: 1, *non alienum fuerit*. A. 76, *ne haec quidem omiserim*. Vnde salva etiam lectio T. 69, *quod fulmine afflari negetur id genus frondis*, se. ex opinione aliorum, quam neque confirmare, neque refellere audet scriptor. Ceterum de hac re ita sentio, quamvis alii quoque ita scripserint, neminem adeo usu illud frequentasse, ut vel elegantiam in eo dicendi genere quaesivisse, vel modestiam iudicii affectasse, vel etiam eo pudore fuisse videatur, qui mores magis atque animum, quam ingenii acumen commendet. Summa enim laus est, ab omni arrogantia alienum, tamen constare sibi iudicio, et, re bene explorata, de veritate haud cunctanter pronuntiare.

§. 8.

Sed maximas difficultates nec exiguos errores peperit in interpretatione Suetonii, quod plerique ad rationem, qua argumentum suum constituit et in partes deinceps perlustrandas dividit, attendere neglexerunt. In nulla enim re magis grammaticum deprehendes, quam in illa partitione, quam modo disertis verbis indicat, ut C. 44 fin., A. 9, et 61, modo ita inserit narrationi, ut in hoc artificio ipse placere sibi videatur. Maximi autem momenti

hanc rem esse ad sensum recte explicandum, ad disiungenda, quibus ille delectatur, opposita, et ad sectiones libri, quae inepte saepe a librariis et editoribus factae sunt, diligentius adornandas, vindicandam denique lectionis veritatem, et in notis passim demonstravimus, et hoc loco exemplis nonnullis ostendemus. Incipit auctor C. 55, *eloquentia militarique arte* seq. Librarii, qui, de eloquentia proxime sermonem esse, viderant, militarem artem ferre non potuerunt. Itaque corruptelis scatet ille locus. Quod si illi animadvertissent, auctorem duplex argumentum proponere, et divisionc capitum, quam serior aetas ob facilitatem lectionis adiecit, minus impediti seriem narrationis essent persequuti, facile invenissent, c. 55 et 56, de *eloquentia* Caesaris, sed inde a c. 57, de *re s. arte militari* exponi. Similiter Cl. 13, *et a singulis, et per factionem, et denique civili bello infestatum Claudium* dicit, deinde *singulos* memorat, hominem de plebe et duo equestris ordinis, *alterum* ad fores theatri, *alterum* apud Martis aedem insidiatos, mox *factionem* s. conspirationem Asinii Galli et Statilii Corvini, *bellum* denique *civile* Camilli Scriboniani. Capitis 22 eiusdem vitae exordium hoc est: *Quaedam circa cerimonias, civilemque et militarem morem, item circa omnium ordinum statum, domi forisque, aut correxit, aut exoleta revocavit, aut etiam nova instituit.* En materiam satis multiplicem, quam rhetorum more, ὡς ἐν ἀνακεφαλαιώσει, coniunxit. Inde deducit filum, et c. 22, *de cerimoniis*, c. 23, et 24, *de civili more*, c. 25, *de re militari*, mox *de reliquorum ordinum statu*, maxime de conditione servorum et libertinorum, et de iure civitatis romanae, post res domesticas *de provinciis exterisque* ita deinceps disserit, ut *correcta* alia, alia *ex antiquitate revocata*, multa etiam *recens instituta*, ostendat. Vnum exemplum his adiiciam ex Ner. c. 26, ubi *petulantiam, libidinem, luxuriam, avaritiam, crudelitatem*, tanquam simulacrum vitiorum, quod Nero exhibuit, proponit, singula continuis capitibus describit, *petulantiam* c. 26, *luxuriam* c. 27, 30 et 31, simul cum *libidine* c. 28 et 29, *avaritiam* c. 32, *crudelitatem* c. 33 et sequentibus.

§. 9.

Eundem morem observat etiam in brevioribus sententiis singulisque commatibus, in quibus plerumque duobus vocabulis coniunctis duo alia ita respondent, ut priori in protasi prius in apodosi, alteri alterum congruat; quem scribendi modum παραλληλισμὸν Suetonii dicere quis possit. Exempla rem illustrabunt. A. 32, *ne quod autem maleficium negotiumve impunitate vel mora elaberetur, triginta amplius dies — actui rerum accommodavit.* Patet, *impunitatem* ad *maleficium*, *moram* ad *negotium* referendam. c. 34, *quumque etiam immaturitate sponsarum, et matrimoniorum crebra mutatione, vim legis eludi sentiret; tempus sponsas habendi coartavit, divortiis modum imposuit;* ubi quis non videt, priorem partem apodoseus, *tempus sponsas habendi coartavit*, pertinere ad *immaturitatem sponsarum*, alteram *divortiis modum imposuit*, ad *matrimoniorum crebram mutationem*. c. 35, *quo autem lecti probatique et religiosius et minore molestia senat. munera fungerentur, sanxit, ut priusquam consideret quisque, thure ac mero supplicaret apud aram eius Dei, in cuius templo coiretur* (hoc, ut *religiosius* munere fungerentur); *et ne plus quam bis in mense legitimus Senatus ageretur* sequ., quibus fecit, ut *minore molestia* officio praeessent. c. 40, *sincerum atque ab omni colluvione*

peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum, addit: *civitatem Rom. parcissime dedit* (idque *ob peregrinum sanguinem*), *et manumittendi modum terminavit* (ob sangu. *servilem*). Eodem modo Caes. 27, *libertos insuper servulos cuiusque, prout domino patronove gratus quis esset*, sc. *liberti patronis, servuli dominis*. coll. A. 67, *patronus dominusque — multos libertorum* sequ., mox *de servis* exponit. Sed quo magis appareat, iustam auctoris interpretationem hac observatione egregie adiuvari, haud abuti patientia lectoris mihi videor tribus additis locis, qui inepta etiam iudicia experti sunt, quamvis nulla difficultate impediti.

Primus est A. 46, *Ac necubi aut honestorum deficeret copia, aut multitudinis soboles, equestrem militiam petentes etiam ex commendatione publica cuiusque oppidi ordinabat; at iis, qui e plebe regiones sibi revisenti filios filiasve approbarent, singula nummorum millia pro singulis dividebat.* Iunge: *necubi honestiorum deficeret copia, equ. militiam — ordinabat;* et, *ne multitudinis soboles alicubi deficeret, iis — dividebat*, ubi ad indicandam alteram apodoseos partem *at* praefixum, de quo vide, quae dixi in indice.

Alter est facilior ex A. 49, *definitis pro gradu cuiusque et temporibus militiae, et commodis missionum, ne aut aetate aut inopia post missionem sollicitari ad res novas possent.* Definivit *tempora militiae*, ne *aetate*, et *commoda missionum*, ne *inopia* ad res novas sollicitari possent.

Sed tertium misere vexaverunt. Est is T. 34, *Corinth. vasorum pretia in immensum exarsisse, tresque mullos xxx. millibus nummûm veniisse, graviter conquestus, adhibendum supellectili modum censuit, annonamque macelli Senatus arbitratu quotannis temperandam.* Qui videt, ad *Corinth. vasorum pretia* spectare legem *de supellectilis modo*, et ad *tres mullos* nimio pretio venditos alteram *de temperanda annona macelli*, ridebit coniecturas hominum doctorum, qui nescio quae vasa mullis substituere voluerunt, ut Corinthiis convenirent.

Tria denique vocabula tribus opponuntur Cl. 16, *quibuscumque coelibatum, aut orbitatem, aut egestatem obiiceret, maritos, patres, opulentos se probantibus*, ubi, quae sibi respondeant, monere non attinet.

Possem addere silvam locorum, quibus duo vel tres homines nominantur diversam ob rem, quae subiunctis commatibus ostenditur, qualis est Cl. 38, *item scribam quaestorium, itemque praetura functum Senatorem, quod ille — hic* sequ. Sed nimis diu in hoc argumento sum versatus, multa etiam ex annotationibus non potui, quin repeterem, quum ex tali demum locorum comparatione res plane demonstrari posset, ut iam ad aliam rem transire verecundia non minus, quam libri finibus iubear.

§. 10.

Ex quo a viris doctis quaestio de ordine, quo Romani verba posuerunt, acrius agitari coepta est, miratus sum, neminem, quod sciam, monuisse de more Suetonii aliorumque scriptorum, qui ad artis formam et secundum rerum genera et species de aliquo argumento exposuerunt, primo vocabulo materiam indicandi idque quasi pro inscriptione praeponendi. Nostro quidem haec res adeo est familiaris, ut in describendis eius libris capitum indicibus sive argumentis, quae vocant, prorsus abstinere queas, modo attenderis ad primam

loci cuiusque vocem, quae significare solet, de qua re deinceps exponatur. Licet paucis exemplis defungi. C. 60, *proelia*. c. 65, *militem*. c. 67, *delicta*. c. 69, *seditionem*. c. 71, *studium et fides erga clientes*. c. 72, *amicos*, c. 73, *simultates*. c. 75, *moderationem clementiamque*. A. 19, *tumultus* sequ. c. 20, *externa bella*. c. 23, *graves ignominias cladesque*. c. 26, *magistratus atque honores*. c. 27, *triumviratum*. c. 29, *Vrbem* (ubi v. not. de nova capitis divisione). c. 32, *pleraque pessimi exempli*. c. 34, *leges*. c. 35, *Senatorum affluentem numerum*. c. 41, *liberalitatem*. c. 47, *provincias*. c. 51, *clementiae civilitatisque* sequ. c. 52, *templa*. c. 53, *domini appellationem*. c. 58, *Patris patr. cognomen*. c. 62, *sponsam*. c. 64, *nepotes*. c. 66, *amicitias*. c. 73, *instrumenti eius*. c. 75, *festos et sollemnes dies*. c. 76, *cibi*. c. 77, *vini quoque*. c. 79, *forma*. c. 80, *corpore*. c. 81, *graves et periculosas valetudines*. c. 83, *exercitationes camp*. c. 84, *eloquentiam studiaque liberalia*. c. 86, *genus eloquendi*. c. 87, *quotidiano sermone*. c. 88, *orthographiam*. c. 91, *somnia*. c. 92, *auspicia et omina*. Ita etiam genitivi. c. 43, *spectaculorum*. c. 47, *urbium*. c. 48, *regnorum*. c. 93, *peregrinarum cerimoniarum*. Caes. 89, *percussorum*. T. 52, *filiorum* etc.

Quae hactenus a nobis disputata sunt, satis comprobare videntur, omne dicendi genus Suetonii ad rhetorum at grammaticorum scholas esse revocandum. Nescio an ex iisdem petiverit interpretationes, quas singulis vocabulis et sententiis addit. Dixi in indice sub voce *Esse* de formula *hoc est* v. *id est*, quae ubique glossematis suspicionem movet. Sunt tamen plurimi loci, ub librariorum eruditionem superat, quod additum legitur, ut acute monuit Ernest. ad A. 88, et loco citato, in rhetoricis maxime grammaticisque scriptis tam crebra esse eiusmodi additamenta, ostendi, ut vix nimis circumspecti in indicio de iis ferendo esse possimus. Sed eadem est ratio in geminatione vocabulorum, nostro usitata. Nunquam enim posuit nomen vel verbum, quin aliud adiiceret, quo prius augeretur vel explicaretur, quod est eorum, qui de lingua et potestate singularum vocum quaerere consueverunt, quamvis ab elegantia sermonis sit alienum. Significavi rem in indice sub particula *Et*, sed satius duxi, maximam partem locorum in unum conferre, de quibus quum uberius exponendum sit, universa *pleonasmi* appellatione disputationem complexus sum, non quo iustam exactamque illam putem, sed ut esset, ubi ex instituto cognosci de re possit. Itaque ad illum locum, paulo inferius reperiendum, lecturem ablegamus.

Quod ad singula vocabula attinet, quae ab auctore nostro vel frequentius usurpata, vel recens formata et ad analogiam similium composita, novo etiam more reliquis iuncta sunt, non opus est, ut hoc loco longiores simus, quum in hac re totus index Latinitatis versetur. Quo autem facilius, quae grammatici notatu digna vel etiam reprehendenda existiment, inveniri et ad disciplinae usum converti possent, elementorum ordine subiicienda illa putavimus.

Ablativus. quum *iure dicundo* conventus circumiret, C. 7. Talis ablativus etiam est Cl. 15, quum decurias *rerum actu* expungeret, h. e. *in iurisdictione*, quam praecessit dilectus iudicum a Claudio institutus. Ceterum facilior esset lectio *rerum actui*. v. not.

ablativus duplex in una sententia: ut tandem *veneno* interemtum *fraude* Livillae uxoris atque Seiani cognovit, T. 62. v. Burm. ad h. l., et ad Ovid. Metam. 13, 216, Calporn. Ecl. 1, 56.

ablativi nominum, omissa praepositione *in.* v. *In.*

ablativi consequentiae pro accusativo obiecti. Caium et Lucium — amisit ambo, *Caio* in Lycia, *Lucio* Massiliae *defunctis*, A. 65.

ablativus absolutus. absentibus, secundum praesentes facillime dabat, Cl. 15. Male correxerunt Gronovii: *de assentibus* v. *ab absentibus.* Est: *quum quidam abessent*, Tac. A. 1, 29, *orantibus.* Alia autem res est, ubi subiectum ex proximis potest repeti, ut locis ab Oudend. collatis Ner. 23, *atque, ut auderet, hortantibus* sc. *iudicibus;* praecedit enim: *iudices reverentissime alloquebatur;* et Cl. 26, *non repertis, qui sequerentur exemplum*, ubi subiectum est in *qui sequerentur.* Ita Vesp. 5, *coenante;* sed paulo ante: *prandente eo.* Caes. 4, *Dolabellam repet. postulavit, absolutoque* sc. *Dolabella.*

ablat. absolutus pro nominativo subiecti. iterum *censente* obtinere non potuit, T. 31. v. infra *Anacoluthon.*

Accusativus Graeco more verbo iunctus. *dextrum genu lapide ictus — at crus et utrumque brachium* ruina pontis *consauciatus*, A. 20. —

hirsutos *cetera*, Cal. 50, τὰ λοιπά. Idem accusat. absolutus est in formis: alia *id genus*, A. 75. alia *hoc genus*, Ga. 4. atque *id genus* numero, Cl. 34. quinque millia *omne genus* ferarum, Tit. 7. *omne genus rerum* missilia, Dom. 4. v. *Genus* in ind. Latin.

accusativus absolute praemissus. dona militaria, aliquanto facilius phaleras et torques — quam vallares et murales coronas dabat, A. 25, h. e. *quod ad dona mil. attinet*, quae sunt genus, ut *phalerae, torques, coronae* species. Ortus hic dicendi modus ex more, primo vocabulo argumentum indicandi, de quo proxime dicendum. v. supra §. 10. Eiusdem generis sunt genitivi absoluti, Suetonio frequentes.

accusativus cum infinitivo in subiuncto commate per pron. relativum. Britanniam petisse spe margaritarum, *quarum* amplitudinem *conferentem* interdum sua manu *exegisse* pondus, C. 47.

M. Antonius, agnitum etiam ab eo, Senatui affirmavit; *quae scire C. Matium et C. Oppium, reliquosque Caesaris amicos*, C. 51.

Ita veriorem lectionem puto A. 63, *quo tempore* sibi quoque invicem filiam regis in matrim. *petisse.* Sed cod. Salm. *petisset*, atque nimia huius libri auctoritas, quam ut censere contra illam liceat.

Ita etiam post *cur. cur enim sibi non licere, dicens*, Cal. 34.

et in duplici sententia in unam contracta. quis esset, et *ubi esse Vitellium sciret*, Vit. 17. pro: et *num sciret*, *ubi esset Vitellius.*

v. de hac re Hoogev. ad Viger. p. 38, ed. Hermann.

Adiectivum neutro genere post substantivum femin.

cuius rei, ne quis *fabulosum* aut *commenticium* putet, C. 81. ut in membranis superscriptum, vulg. *fabulosam* aut *commenticiam.* Probant emendationem Casaub. et Burm., quibus accessit Ruhnkenius. v. exempla a Burmanno collata, Duker. et Drakenb. ad Liv. 1, 3, *quis enim rem tam veterem pro certo affirmet*, ubi al. *pro certa.* Audacius tamen foret, sine libris illud recipere, ut etiam indicavit Drakenb. ad Liv. 39, 49, non ausus edere; *vix pro comperto tantam rem habiturus.* Nam de re dubitari non

potest, sed de singulis locis librorum auctoritate statuendum. Conferatur etiam locus A. 31, « *nonnulla etiam ex antiquis cerimoniis paulatim abolita* restituit ». Ne corrigas *nonnullas — abolitas*. Neutrum plus comprehendit, quam genus nominis. Ita etiam Graeci. v. Hoogev. ad Viger. p. 63, cum quo cave ellipsin ad subsidium voces. —

Eodem modo *neutrum subiungitur duobus feminis. irae atque iracundiae* conscius sibi *utrumque* axcusavit edicto. Cl. 38. Al. *utramque*. Sed v. Borm. et Oudend., Drakenb. ad Liv. 2, 5, 4, l. 4, 54, 4; et l. 44, 36, 2. —

Neutrum plur. saepe *pro singulari*, more Atticorum. v. *Hic*. —

Adiectivum iunctum priori substantivo e pluribus, C. 75. itaque et *detectas coniurationes conventusque nocturnos* non ultre arguit, quam ut adieto ostenderet, esse sibi *notas*. Al. *nota*. Sed recte monuit Oudend., *conventus nocturnos* esse quasi consequens, et comprehendi in *coniurationibus*.

legata, vel partes hereditatum, a quibuscumque parentibus *relicta* sibi, A. 66. Sed h. l., ut supra, neutrum partic. utrumque substantivum complectitur.

Ita quoque T. 49, plurimis — *veteres immunitates, et ius metallorum ac vectigalium adempta*, ubi tamen notabilis lectio Vindob. sec. *ademtus*. —

Neutrum post duo masc. Cl. 11, *divinos honores* et *currum eleph. decernenda* curavit.

Contra masculinum, ut potius genus, adiectivo iungitur locis: *populum Rom.*, vel dicam *hominum genus*, voti *compotem* fecit, Cal. 13, *virorum ac feminarum* ad stipitem *deligatorum*, Ner. 29.

v. Ouden. ad C. 75, et ad Caes. B. C. 2, 7, at 28. B. Af. 26, et quos citavit.

Duo adiectiva uni nomini iuncta, ubi alterum subiecto inhaaret, s. una cum substantivo efficit damum subiectum pleno senso. v. Oodend. ad Ner. 37, *in vetere gentili stemmate*, ubi *gentile stemma* pr. unum est substantivum, quod in duo vocabula dispescit linguae Latinae necessitas.

Anacoluthon. iterum censente — obtinere *non potuit*, T. 31. Auctor, quoniam ante scripserat: *negante eo — Praetor design. impetravit*, sequens colon eodem modo exorsus est ablativo *censente*, sed per errorem idem subiectum addidit, quod est in participio, qualia excidunt scribentibus, ut Iustino 11, 7, *quaerentibus — iubentur*. Egregius est excursus de anacoluthis, Gernhardi ad edit. Ciceronis de officiis, atque hic sine dubio ille vir doctus Saxo, quem, nominis oblitus, dicit auctor animadversionis ad Quintil. 12, 6, 2, quae legitur in Wolfii Analectis vol. I, p. 251, nisi Aug. Matthiae dissertationem de anacoluthis in Cicerone significavit. Ceterum vide, quos interpretes laudaverunt ad Tib. l. c.

Mutatas verborum structurae aliud exemplum est apud Nostrum Claud. 4, « nec dubium est, *quid* post haec Augustus *constituerit*, *et reliquerit eum* nullo — honore impertitum », cui loco, dici non potest, quam misere mederi voluerint librarii et interpretes. Negligentius scripsit auctor. v. etiam, quae ad Gr. 11. Oudend. notavit de loco Cic. de Divin. 1, 57.

Asyndeton. populi Rom. *sexum*, *aetatem*, *ordinem omnem*, Cal. 4. *honores*. *exercitus*, *impunitates*, *supplicia*, Cl. 29. *vectigalia*, *immunitates*, *poenas innocentium*, *impunitates noxiorum*, Galb. 15.

Patet, augeri et incitari vim et fervorem narrationis omissa copula.

Itaque solvus etiam videtur locus A. 38, *protinus virilem togam*, *latum*

clavum induere, et Curias interesse permisit. v. not. Nam quibus semel placuit aliquod dicendi genus, inapte saepe usurpant, maxime grammatici, et ab eo vitio Suetonius non est alienus.

Coniunctivus modus in seutentia cum dubitatione enunciata. v. supra § 7.

Consecutio temporum. De *perfecto coniunctivi*, quo uti solet Suetonius pro imperfecto, v. supra §. 6.

Desperatus est locus C. 22: *Gallias potissimum elegit, cuius emol. et opport. idonea sit materia triumphorum.* Quoties ad illum redeo, magis de emendationis successu dubito. Non ferendum esse *sit*, praeter regulam vulgarem, docet locus assimilis Claud. 17: « *quum — arbitraretur, velletque,* iusti triumphi decus *unde acquireret, Britanniam potissimum elegit.* » Legendum *sibi esset*, vel *fieret* (aliquot enim codd. dant *fit*) v. *existeret*.

Sed iniuria Ernestius reprehendit imperfectum: *si quid sibi accideret*, locis Cal. 3, at 23. Scribendum censet *accidisset*. At plurimae sunt sententiae, quae duplicem rationem admittunt. Meam auctori obtrudere, arrogantiae est. Ita Cal. 3 refertur: *si quid sibi acc.*, ad *cogitationem Germanici*. et Cal. 23, ad *spem Silani*, et est, *si forte*, non ad eventum et ea, quae post eventum facienda erant. Ita C. 86, *si quid sibi eveniret.* T. 65, *si res posceret.* Oth. 6, *si quaereretur.* De loco Cal. 29, *cui tam diu non prodesset elleborum*, vide, quae notavi ad Cal. 3.

Dativus personae, ad quam refertur aliqua actio, ut honoris, ministerii causa etc.

ad cyathum et vinum *Nicomedi* stetisse, C. 49. ante pedes *ei* stabat puerulus, Dom. 4. Ita etiam T. 7, cod. Memm. et Copes.: « ne unquam in conspectum *ei* posthac veniret, » vulg. *eius*. Cl. 32, Medic. pr. tert. Polit. Vindob. sec. Cort. *adhibebat et liberos suos* — more veteri ad fulcra lectorum *sedentes vescenti*; vulg. *qui — sedentes vescerentur*; vid. Oudend. ad utrumque locum, et ad Ner. 1, ubi coni. *aerique assimilem ei pilum redd.*, ut C. 75, ad munus *populo* comparatas.

Ita etiam *dativus rei*. orantes opem *valetudini* Vesp. 7. Vulg. *valetudinis*; vid. eund. Oudend., Drakenb. ad Livium passim (v. ind. huius edit.), et de eodem Graecorum usu Matthiae Gr. Gr. §. 388 (euris Clariss. Profess. Peyron nuper italico sermone donata, nonnullisque animadversiunculis aucta. Ed.).

Eiusdem generis sunt dativi: vehicula *portandis scenicis organis*, Ner. 44. aquam simul ac ligna conferri, *curando* mox *cadaveri*, Ner. 49. at frequentissimi illi: Decemviri *legibus scribendis*, Centumviri *litibus iudicandis*, Vigintiviri *agris dividundis* etc.

Ita *muneri* accipere al. Ner. 56, Galb. 10. *muneri* offerre Ner. 46, *muneri* dare Gr. 21.

dativus pro ablativo cum praepositione, more graeco, vid. ind. Latin. sub praep. *A*.

Ellipsis verborum *non solum* ante *sed et*; vid. Oudend. ad T. 59. Conf. quae diximus in ind. Lat. sub v. *Et* atque *Etiam*.

Enallage generis. *omni ornatu orationis tanquam veste detracta*, C. 56. ex Cic. Brut. 75; conf. Goerenz. ad Cic. Leg. 1, 7, 23: « ut iam *universus hic mundus una civitas* sit communia deorum atque hominum *exi-*

stimanda. » De diverso modo, quo Romani scriptores adiectiva et participia nominibus iungunt, diximus supra sub v. *Adiectivum.*

Genitivus partitivus initio sententiae. *regnorum*, A. 48. Male al. *regna.*

Ita c. 47, *urbium* quaedam. c. 93, *peregrinarum cerimoniarum*, sicut veteres — coluit, ita ceteras contemptui habuit, T. 52. *filiorum* neque naturalem — neque adoptivum sequ., Cl. 28. *libertorum* praecipue suspexit Posiden. Cic. de Orat. 1, 31, sed *causarum — partim — partim* etc. De causa huius structurae verborum dixi supra §. 10. —

repulsia *Tribunorum*, *qui* inhibere tentabant, Oth. 8.

Gerundium passivi. in transvehendo, A. 38. *ad gestandum*, Galb. 8; vid ind. Latin. sub v. *Gestare* et infra *Participium*; conf. Sanct. Min. p. 562 seq., ed. Scheid.

gerundium c. accus. nominis pro part. fut. pass. *ad ducendum eam uxorem*, Cl. 26. Ita Caes. B. C. 1, 34, *ad occupandum Massiliam.*

gerund. verbi activi c. genit. nominis. diripiendique pomorum et opsoniorum rerumque missilium, A. 98, vid. Gell. 16, 8, et Gronov. ad h. l., Sanct. Minerv. p. 565 seq.

Imperfectum. si quid sibi eveniret sim.; vid. supra *Consec. temporum.*

Indicativus ante *nisi c. coniunct.*, ut Graec. aorist. cum particula ἂν ante εἰ μή.

paene Aethiopia tenus Aegyptum *penetravit*, *nisi* exercitus sequi *recusasset*, C. 52. (καὶ διέβη ἂν — εἰ μή) neque in Brit. *transvexit*, *nisi* ante per se portus etc. *explorasset*, C. 58.

servi — transeuntem *paene interemerunt*, *nisi expressa* cruciatu confessio *esset*, Galb. 10. ac, *nisi* princeps gregis algere se *diceret*, redire ac repraesentare spectaculum *voluit*, Cal. 58, vid. not. ad C. 52, et Cal. 58.

Eiusdem generis sunt loci, obi indicativus in participium est mutatus, ut T. 17. *nemine dubitante*, quin victores Germani iuncturi se Pannoniis fuerint, *nisi debellatum prius Illyricum esset*, h. e., resoluta sententia, *et iuncturi se credebantur*, *nisi* etc.

Oth. 10, *nec concursurum* cum Galba *fuisse*, *nisi confideret* sequ., h. e. *neque concurrebat* seu *neque concursurus fuit*, *nisi* etc.

indicativus in oratione obliqua. referens, *Caesarem* in consulatu *confirmasse* regnum, de quo Aedilis *cogitarat*, C. 9. affirmavitque, *non daturum se*, quamvis dare *destinarat*, A. 42. In talibus sententiis suam auctor adiungit ei, quam ab alio editam referre coeperat, eoque crebrior hic transitus, quo magis singuli scriptores vel aetas Graecos sunt imitati, apud quos ob ingenii fervorem res in regulam fere abiit.

Infinitivus cum relat. qui in subiuncta sententia; vid. *Accus. c. infin.*

infin. act. post *iubere*, omisso pronomine, C. 52, vid. not., et quos citavi, Drakenb. ad Liv. 27, 24, §. 3, Ernest. ad Tac. Hist. 1, 38. Ita Virgil. Aen. 5, 385, *ducere dona iube.*

Modus varius, Galb. 10. auctor singulis universisque *conspirandi* simul, et *ut — iuvarent*, vid. Oudend. ad h. l., et Caes. B. Gall. 2, 5, Drakenb. ad Liv. 39, 14, §. 1.

Negatio duplex, vid. Oudend. ad T. 26, ubi codd. Salm., uterque Vindob. Cui. *a ne* Aug. *quidem* nomen — *nullis*, nisi ad reges ac dyn.

epistolis addidit. » (vulg. *ullis*). et T. 45, ubi sunt qui legant: *nec quidquam* amplius pati *recusantem*, eund. ad Caes. B. Gall. 5, 23, et Afric. 26, Drakenb. ad Liv. 43, 13, §. 1.

Neutrum adiect., vid. *Adiectivum.*

Numerus mutatus. *libertino milite* bis usus est; *eosque* seq., A. 25. Haud singularis res in collectivis. Ceterum v. Oudend. ad l. c., et Caes. B. Gall. 2, 11, Drakenb. ad Liv. 30, 42, §. 6.

Per synesin numeri mutatio etiam C. 22, *Gallias* potissimum elegit, *cuius* seq. quod *Galliae* una provincia. *Galliam* temere intruserunt alii, vid. not.

Participium imperfecti pro partic. aoristi Graecorum.

Cicerone deplorante, C. 20. admonente, C. 65. satisfacientem, C. 73. respondente eo, Cal. 28. pernegantibus cunctis, Ner. 35. respondente nullo, Ner. 47. offerente Phaonte, Ner. 48. Tiberio revocante, Galb. 5. cohortantibus, Galb. 10. supervenientibus, Galb. 11. admonente dispensatore, Vesp. 22.

Participium praesentis passivi. simul gestanti, Dom. 11. praetervehens, C. 37, 78, A. 93, 98, Ner. 34; vid. sub sing. voc. ind. Latin. et supra *Gerundium.* Ita Plin. H. N. 2, 47, *perferens*, φερόμενος. Inepte interpretantur, qui *praetervehens* dicunt i. q. *praetervectus*, quod vim habet longe diversam.

Pleonasmus. Postquam Hermann. ad Viger. append. c. 3, et singulari disputatione in Museo a Wolfio edito acutissime de pleonasmo exposuit, et iustis finibus, quae ad rudem indigestamque molem accreverant, circumscripsit, singularem huic rei locum a me datum mirari quis possit. Sed quum viderem, rationem scribendi Suetonii facilius perspici non posse, quam collatis et in unum coactis, quae ad unum genus pertineant, at propriae quaestioni subiectis, praeterea Herm. ipse eum pleonasmum agnoscat, qui in explicatione versetur, re diligentius considerata, omnes huic capiti veniam daturos existimo. Quae enim exempla afferenda duxi, omnia ad uberiorem explicationem rei enunciatae per aliud verbum vel etiam aliam sententiam copula adiunctam pertinent, in qua re maxima grammaticum agnosci et in sua quasi arena deprehendi, supra §. 11 demonstravimus. Ad facilitatem autem cognitionis secundum partes orationis, quas dicunt, iuncta ab auctore vocabula disposuimus. In plerisque auctam additamento vim sententiae, vel interpretationem priori accessisse, et primo aspectu apparet, et passim in ipso indice monuimus. Sed ita assuevit scriptor rei, ut praeter necessitatem etiam at inepte augeat subinde voces, in quibus distinguendis si quis laborare velit, argutari eum saepius et operam perdere oporteat. Ceterum haud inutilis exercitatio ingeniorum, maxime iuvenilium, ab iis instituetur, qui, propositis eiusmodi exemplis, et mandato extricandi, quod inter singulas voces inveniri possit, discriminis labore, acumen eorum et sollertiam explorare voluerint.

Duo substantiva iuncta.

assiduo inter utrasque partes *usu atque commercio*, C. 75.
sermonis et colloquii usus, T. 61, vid. *Sermo.*
trium legionum *curam et imperium* Rufioni — demandavit, C. 76.

ministerio et opera Cn. Pisonis, Cal. 2.
nec aliter universos, quam *membra partesque* imperii, curae habuit, A. 48.
De loco Cal. 28, *membra et artus et viscera hominis*, vid. quae dixi sub voc. *Artus*.
ut *maledictum et opprobrium*, A. 53.
summa tunc in civitate *penuria ac fames*, A. 70.
in *altercatione et iurgio*, T. 2.
quamvis minimam *Fortunae casibusque* permitteret, T. 19 (ubi *casus* ut consequens adduatur *Fortunae*, ut causae, vid. quae exposui sub v. *Fortuna*. Nihil agunt, qui corrigere locum malunt, vid. Burm. et Oudend.)
metu et angore, T. 49, (conf. *pavidus atque anxius*, Dom. 14. *trepide anxieque*, Ner. 23).
bile et stomacho, T. 59.
astu ac dolo, T. 65.
in testif. *sollicitudine et cura*, Cal. 14.
ad retinendum ergo ceterorum *studium ac favorem*, Vit. 15.
auctoritas dignitasque formae, Cl. 30.
quantum posset *praedae et manubiarum*, Ner. 38. ad *manubias et rapinas*, Vesp. 16.
Duo adiectiva vel participia iuncta.
nutantes ac dubias civitates, C. 4 (ubi, ut in pluribus, manifesta interpretatio prioris vocabuli per alterum).
quamquam *invalidus atque aeger*, A. 13. *aegra et affecta mancipia*, Cl. 25. *aegras et invalidos*, Galb. 20.
salvum et incolumem, Ner. 34. *incolumis ac sine iniuria*, A. 14.
concordi et consentiente collega, C. 19. (Illud de *animo*, hoc de *administratione Reip.*, adeoque antecedens et consequens).
interiorem ac familiarem eius vitam, A. 61 (ubi res vere diversae, et prius de *interiore* vita agit Suetonius, h. e. *domestica*, deinde de *familiari* cum amicis. Sed addidi exemplum ad exigendum iudicium).
dimisit *intactam adhuc et virginem*, A. 62.
liquido ac puro sereno, A. 95.
nam et *confiscatam* semper *repositamque* habuerat, A. 101.
deditus et intentus, T. 62. *addictus et deditus*, Cal. 55, vid. *Deditus*.
deserta desolataque reliquis subsidiis aula, Cal. 12.
insciens plerumque *et ignarus*, Cl. 29. *prudens ac sciens*, Ner. 2.
pavidus semper atque *anxius*, Dom. 14, vid. *Pavidus*.
elatus inflatusque, Ner. 37.
novi et ignoti generis, Ner. 41. *inaudita et incognita*, Ner. 42. (coll. A. 43, *invisitatum dignumque cognitu*).
novo nec antea cuiquam tributo genere honoris, T. 9.
nota ac vulgata res est, A. 94.
vera plane *certaque* esse, T. 59.
certum statumque vectigal, Cal. 40, vid. *Status*.
cui quum se *gratum et acceptum* in modum amici videret, Gr. 21.
inops atque egens, Gr. 8.

proprio suo ac peculiari Deo, A. 5.
sui arbitrii contentusque se uno, T. 18.

Duo adverbia iuncta.
sponte et ultro, C. 16, vid. *Vltro.*
vix et cunctanter, A. 94.
palam et vulgo, T. 43.
festinanter et rapide, Cal. 42. Oppon. *segniter et delicate.*
trepide anxieque, Ner. 23.

Referre huc possis: *quodammodo pro parte aliqua*, A. 46. Sed vid. not.
simulac primum, C. 30, Ner. 43, vid. Oudend. ad C. 30.

Duo verba iuncta.
circumegit et flexit, C. 70.
hortatur et monet, A. 3.
dilexitque et probavit unice, A. 62; (conf. *gratus et acceptus*, Gr. 21). et *conservavit*, et mox — *sustinuit ac fovit*, A. 17 (ubi progressio in singulis verbis, ut in his exemplis fere omnibus).
auxit intenditque saevitiam, T. 62 (illud de *multitudine*, hoc de *gravitate* facinorum. Est igitur discrimen, ut dicunt, *quantitatis* et *qualitatis*).

Notabilis locus T. 2, ubi verba similia particula disiunctiva *aut* iunguntur, *vetare aut intercedere.* Malim *et* ex more scriptoris. Nam in antecedentibus: *mutare vestem aut deprecari*, verum est discrimen. —

Ceterum huc etiam pertinet usus, quo verbis compositis, in quibus vis praepositionis consuetudine periit, additur adverbium, ut *rursus* verbis *recidere*, *recipere*, *redigere*, *referre*, *repetere*, *reponere*, *revocare*, vid. quae dixi sub voce *Rursus*, maxime, de propria vi, quae praepositioni in hoc etiam dicendi genere restat.

Similia sunt: *iterum ac saepius recoctum*, Ner. 33.
adiecit insuper, C. 10. *ante praesensit*, A. 96, vid. *Ante.*

Plura exempla ex aliis scriptoribus collegit Gross. ad Cebet. c. 19. Graeca addere, quae sunt plurima, longius foret; vid. Hermann. ad Viger. p. 886.

Vnum dedisse suffecerit, ex Homer. Il. 16, 188, ἐξάγαγε πρὸ φόωσδε, ubi progressio partus non minore veritate, quam simplicitate describitur. —

Restat, ut de pleonasmo dicam, *quo eadem sententia affirmative et negative enunciatur.* Ita Suetonius:
tener adhuc, necdum matura pueritia, Ner. 7.
maritum adhuc, necdum coelibem, Galb. 5.
soli huic nec ulli praeterea, Gr. 24.
unum hoc tantummodo, neque praeterea quidquam, T. 11.
gratis et sine mercede ulla, Gr. 13.
durante adhuc — memoria, *necdum omnino abolita*, Gr. 24.
familiariter adhuc, necdum plane inimicus aut hostis, A. 69.
reticere nec velle edere, A. 94 (ubi quis non meminerit Homerici: ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω. Ita vergens linguae aetas ad infantiam redit, ut senes puerilia tractant, quod moneo, quum nostra-

tes, etiam principes poëtae, ut Schillerus, ad nauseam usque illud imitati fuerint, immemores, se non decere, quod Homerum).

non distulit, quin *e vestigio* seq., C. 4, ubi vid. Oudend., cuius, ne ipsi exemplis obruamus lectorem, notam addimus: « Inogers auctor amat bina idem fere significantia, vid. ad c. 40, et omnino Burm. ad A. 10, ma ad C. 66, *in vicem mutuam*. T. 68, *paene prope*. Galb. 10, *repente ex inopinato*. » —

Denique placent scriptori nostro *opposito particula « immo » iuncta*.

non minora, immo maiora etiam seq., C. 63.

nec eo minus, immo vel magis, Rh. 5.

nihilo tractabiliorem, immo in dies amentiorem, A. 65; conf. *Immo*.

Quae omnia, ut finem imponamus disputationi nostrae, uti nemo elegantiae cuidam vel ornatui orationis tribuerit, sed singulari auctoris ingenio, qui probavit, quae reprehendenda et vitanda erant, ita ad linguae cognitionem et exigendum de virtutibus vitiisque cuiusque aetatis et scriptoris iudicium haud inutilia fore existimamus, maxime si quis non in Latinis substiterit, sed eodem modo seriores Graecos cum antiquis, et nostrates iusta diligentia cum iis comparaverit, quos imitandos vel superandos sibi sumpserunt.

Praepositio eadem repetita, vid. Burm. ad C. 35, Oudend. ad C. 80, et ind. singulis locis.

Pronomen additum participio. *confusum eum* somnio, C. 8. Iore illud contra Burmannum defendit Oudend. collatis locis: *prospicientem eum*, C. 30. *defendenti ei*, C. 49 (ubi MSS. habent *ei*). *laetum eum* ac fideotem, A. 65. *dimissam eam*, T. 49.

transeuntem eum, Ner. 39. *destituto ei* (sed in paucissimis libris), Ner. 40.

occisum eum, Dom. 23. Eadem nota iodocendum negat *ei* loco A. 58, *detulerunt ei*, ubi ultro insiticium opinatur, ot C. 80, *non esse Consulem eum*. Cod. Salm. et tres Medic. *eum consulem*, ed. utraque Rom. omittit pronomen.

Omissum pronomen, supplendum ex superioribus.

neque ut repudiaret sc. *illam*, C. 1. absolutoque sc. *eo*, C. 4. data M. Varroni cura comparandarum et digerendarum sc. *earum*, C. 44.

Pronomen *eum* pro *se*; vid. not. ad Cal. 34, et supra indicem sub h. v.

Singularis nominum collectivorum, vid. *Eques*, *Miles* etc.

Synesis. *Gallias* pot. elegit, *cuius* seq., C. 22, vid. supra *Numerus*.

Zeugma, vid. supra *Adiectivum*, et *Syllepsis*.

Vnius verbi duplici nomini iuncti exemplum est A. 32. ne quod *maleficium negotiumve* impunitate vel mora *elaberetur*. Proprie *elabi* pertinet tantum ad *maleficium*.

Vnum nomen diversa structura duobus verbis additur Cal. 10. *elicientium* *cogentiumque* se ad querelas, h. e. *elic. querelas et cogentium se ad querelas*.

Eadem brevitate duae sententiae in unam cogontur Vit. 17, *ubi esse Vitellium sciret*, vid. supra de Accus. c. infinitivo.

INDEX

GRAECORVM QVAE IN SVETONIO LEGVNTVR

INDEX

VERBORVM GRAECORVM

terpretes, qui a Graecis γραμματικοὶ nominentur, Gr. 4.

Δολιχόσκιον ἔγχος, Vesp. 23.

Δυσφημία nominis, A. 92 (de malo omine in voce *Nonis*, quae legi potest, *non is*.)

Δωδεκάθεος coena Augusti, sic dicta a duodecim Diis maioribus, A. 70.

Εγείρειν. ἄγε ἔγειρε σεαυτόν, Ner. 49.

Εγχος de *natura* s. *membro*, Vesp. 23.

Εθειν. εἰωθόσιν, Cl. 4.

Εἰς, *quod attinet ad*. εἰς τὴν τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὴν τῆς ψυχῆς ἀρτιότητα, Cl. 4.

Εἰσορῶ, A. 98.

Εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς, Cal. 22. ex Homer. Il. 2, 204.

Εκατηβελέτης, Phoebi epitheton, quo ad Parthum alluditur, Ner. 39.

Ελαττοῦν. sic autem ἠλαττῶσθαι sentimus eum h. e. *inferiorem, destitutum viribus*, Cl. 4. Vulg. ἐλαττοῦσθαι, et in edd. etiam ἐλαττῶσθαι.

Εμβλημα, sigillum vasi artificiose insertum, T. 71.

Εμεναι, A. 65.

Εμπεδον. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν, Galb. 20.

Επαμύνεσθαι. ἄνδρ' ἐπαμύνασθαι, Cl. 42. ex Homer. Od. 16, 72, et 21, 33. Vulg. ἀπαμ.

Επανάστασις. liber, cui index erat μωρῶν ἐπανάστασις, Cl. 38.

Επισπένδειν. ὅσσον ἐπισπεῖσαι Καίσαρι θυομένῳ, Dom. 14.

Εσται πάντα καλῶς, Dom. 23.

Εὔχεσθαι, τούτου δ' ἐσσομένοιο. T. 21.

Εὐγένεια. ἡ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ εὐγένεια, Cl. 4.

Εὐθανασία. quoties audisset, cito ac nullo cruciatu defunctum quempiam, sibi et suis εὐθανασίαν similem (hoc enim et verbo uti solebat) precabatur, A. 99.

Εὐτακτῶ, h. e. *contineo me a Venere*, unde vox sonora, Dom. 10. Latine scriptum effecit ineptum *heu taceo*. v. not.

Εὐτυχεῖν. τοῖς εὐτυχοῦσι, Cl. 1.

Εχειν. εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς, A. 99.

Ζῆν. ἐμοῦ ζῶντος, Ner. 38.

Η μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ, Cal. 22. v. Αναείρειν.

Θέλειν. μὴ καὶ σὺ γαμῆσαι θέλεις, Dom. 10.

Θεολογουμένων liber Asclepiadis Mendetis, A. 94, h. e. *de rebus divinis*, auspiciis scilicet, ominibus et omnino divinatione.

Θέσεις, *sententiae* v. *narrationes ad disputandum propositae*, Rh. 1. ubi ἀνασκευαί sunt *argumenta*, *quibus firmatur fides rei et defenditur*, κατασκευαί, *quibus fides demitur et destruitur*. v. Schneideri Lex. Gr. sub v. Ανασκευάζω.

Θιγγάνειν. λάλει καὶ μὴ θίγγανε, Cl. 40. *loquere*, *sed verberibus parce*, ut Turneb. Advers. 27, 19, vertit. Alii in inepta omnia abeunt. v. interpr.

Θνήσκειν. θανεῖν, Ner. 46. ἐμοῦ θανόντος, Ner. 38.

Θρασὺς στρατηλάτης, A. 25. Opp. ἀσφαλής.

Θύειν. Καίσαρι θυομένῳ, Dom. 14.

Ιᾶσθαι. ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται, Cl. 43. Ita Victor. Var. Lect. 24, 14, restituit. Vulg. ὁ ἔρως δ' ἐπείγεται, cod. Salm. ὁ τρώσας πειάσεται, Gronov. emendavit: ὁ τρώσας ἀκέσεται, Oudend. ὁ τρώσας ἰάσεται sine καί.

Ιδιος. ἰδίαν μητέρ' ἀπέκτεινεν, Ner. 39.

Ιππων μ' ὠκυπόδων sequ. Ner. 49 (Il. 10, 535).

Καί, *etiam*. καὶ σύ, τέκνον, C. 82. Al. καὶ σὺ εἶ ἐκείνων, καὶ σύ, τέκνον, al. εἶς, vel omittunt verbum. καὶ σύ, τέκνον, sequ. Galb. 3. καὶ σὺ γέρων εἶ καὶ μωρός, Cl. 15. *etiam tu*, ut senex ille in fabula. καὶ σὺ sequ. Dom. 10.

EXCERPTA

E DVOBVS CODD. BIBLIOTHECAE RHEDIGERIANAE ALTERO MEMBRANEO (A), ALTERO CHARTACEO (B)

LECTIONIS VARIETAS.

Caes. cap. 1. *Aemilium* omittit A.

c. 3. *propere Romam*. A.

c. 4. *et triumphalem* omitt. A. — *Moloni* om. B. — *tum dicendi magistro clarissimo*. B. — *obmiserat* pro *dimiserat*. B. — *quo praetenderat*. B. — *regis* omitt. A.

c. 5. *honos*. A. — *Lucii etiam Cinae, uxoris patri*. A.

c. 6. *quo nomine fuit matri*. A.

c. 7. *a se* omitt. B. — *matrem quam*. B.

c. 9. *Aedilis cogitaret*. A. — *Crassum praemio vel metu*. B. — *per Vmbranes*. A.

c. 10. *aede in foro*. B.

c. 14. *quin tantum* (omisso *et*). B. — *quousque manus*. B. — *obiecta protexerunt*. B.

c. 16. *ad eundem coetum*. A.

c. 20. *delargitus*. A. *elargitus*. B. — *ultro acciderat* (omisso *sibi*). A. — *e compacto* A.

c. 22. *populus ei hanc*. A. — *quod concupisset*. B.

c. 23. *et ad honorem*. B. — *singrapha*. B.

c. 24. *perfecitque utrimque ut in quinquennium imperium sibi*. A. *perfecitque per utrumque*. B. (v. ind. sub v. *Vterque*). — *alauda enim appellatur*. A.

c. 25. *apud Gergoviam*. A.

c. 27. *libertos etiam servulosque*. B. — *palam plane*. A.

c. 28. ad voc. *superque*. A. in margine a manu secunda habet: al. *simul et* pro *superque*. — *super quoque*. B. — *lego in aes incisa* (omisso *iam*). A.

c. 29. *et* ante *designatos* omittit A.

c. 30. *profugatosque*. A. — *hoc eum verbum* (omisso *ad*). A. *hoc eum ad v*. B. — *libro tertio*. A.

c. 32. *iniquitas vocant*. A.

c. 33. *discisa*. B.

c. 34. *successor nominatus* (omisso *ei*). B. — *et non reversurum*. B. — *summa frumentariae* (omisso *que*). A.

c. 35. *Syriam inde Pontum* (omisso *et*). B. — *quem affuernt*. A. — *laus militiae*. A.

c. 36. *classe — in exercitus amiserunt*. A. — *fortuna unquam*. B. — *pulsus et non instante*. A. *ultimo proelio in Hispania*. B.

c. 37. *elephantes*. B.

c. 38. *centenos amplius*. A.

c. 39. *S. Calpenus.* B. *Q. Calphurnius.* A. — *Euripo edito.* B. — *campi decertaverunt.* A.

c. 42. *dimidia mulctavit* (omisso *parte*). A.

c. 43. *si qui custodes fefellissent manu apposita.* A.

c. 44. *nam in ornanda.* A.

c. 45. *valitudine prosperrima.* A. — *ut quidam exprobrarent calvitii deformitatem cum iniquissime.* B.

c. 46. *magno sumptu* (omisso *que*). A.

c. 48. *parvis et maioribus.* B. *parvis ac in maioribus.* A.

c. 50. *Crassi et Cn. Pompeii.* A. *Crassi, Cn. Pompeii.* B.—*tum quidem* B.

c. 52. *recusasset. dominam denique.* B. — *appellari suo nomine.* A.

c. 54. *neque in magistratibus neque in imperio.* B.

c. 55. *eloquentia militari aut aequavit* (omiss. *qua re*). B. — *quis aut sententiis acutior.* B — *quaedam fertur.* A. *quaedam ferunt.* B. — *male subsequenter verba dicentibus.* A. — *priori habita.* B.

c. 56. *nos autem quam.* B. — *ad paginam.* B. — *occultius proferenda.* A.— *elementorum* omittit B.

c. 57. *pedibus ambulabat.* B.

c. 58. *novissime* omittit A.

c. 59. *Religione quidem nulla* (omisso *ne*). B. — *Saluiton.* A. — *cognomine erat.* B.

c. 60. *ex destinato.* A. — *ita ut nullum spatium perterritis deret.* A.— *fugae* omittit B.

c. 64. *passus enavit ad.* B.

c. 65. *exactor gravissime.* B.

c. 66. *insuper ampliando.* A.

c. 67. *blandiore nomine.* A. B. — *in proelio* omittit B.

c. 68. *tantopere perdurabant.* A. — *nec ostendi cuiquam.* B. — *puppim* A. B.

c. 69. *non nisi exacta.* A.

c. 70. *summoque urbis* (omisso *etiam*). A. — *ardenti tunc.* B.

c. 73. *tam graves accepit.* A.

c. 74. *iussit, et tum suffigi.* B. — *subita poena interfecissent.* A. — *ostenderet sibi notas* (omisso *esse*). B.

c. 76. *Cimoni* A. pro *Rufioni.*

c. 77. *Titus Lamprius.* A.

c. 78. *Veneris Genitricis recepit.* B. —*cum conaretur exurgere.* A.

c. 79. *hominemque in vincula detrahi iussissent.* B. — *L. Cottam* omittit B.

c. 80. *Quae summa causa.* B. — *ab universis acclamatum est.* B. — *conspiratum in eum est.* A.

c. 81. *aliquantulum vasculorum.* B. — *per quietem* omitt. A. — *alam cum Iove.* A. — *advenisse quidem.* A.

c. 82. *in speciem officii.* B. — *partes acceperat.* B. — *adversus vulnerat.* B. — *est tantummodo ad* (pro *uno modo*). A. — *desilientibus cunctis.* A. — *fuerat animus coniuratorum.* B. — c. 83. *proximis* om. A. — *Levicano.* B. *in tutores filii.* A. — c. 84. *discisam.* B. — *praecipue lud.* (omisso *que*). B. — c. 85. *longa tempore apud eam sacrificare.* B. — c. 86. *e diverso opinantem.* A. — c. 87. *fere constat.* A. — c. 88. *creditumque animam* (omisso *est*). B.

VOLVMINIS TERTII ET VLTIMI
FINIS.

Facultate obtenta.